

Giới thiệu Nghịch Lân

Bạn đang đọc truyện Nghịch Lân của tác giả Kỵ Trứ Oa Nguru Khứ Lữ Hành trên trang đọc truyện online. Khoảng không bao la, những tia nắng trải khắp. Vài đám mây trắng phía xa tít mông trời xanh uể oải lơ lửng phơi mình dưới ánh nắng ảm áp nhẹ nhàng di động, giống như không có chút sức sống, có vẻ như lúc nào cũng có thể lộn cổ ngã nhào từ trên trời cao xuống. Mặt đất khắp nơi nóng nực giống như một lò lửa, ngoại trừ thế giới ra thì chỉ có con Ve Sầu không biết một mối kia là không ngừng kêu “ve ve” rất khó chịu, ngoài ra không còn nghe một tiếng động gì khác. Ầm! Một tiếng nổ truyền đến, mặt đất cũng bị chấn động mà rung lên dữ dội, khí thế phô thiên cái địa kia, giống như đang động đất.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Phế Vật

Khoảng không bao la, những tia nắng trải khắp.

Vài đám mây trắng phía xa tít mông trời xanh uể oải lơ lửng phơi mình dưới ánh nắng ảm áp nhẹ nhàng di động, giống như không có chút sức sống, có vẻ như lúc nào cũng có thể lộn cổ ngã nhào từ trên trời cao xuống.

Mặt đất khắp nơi nóng nực giống như một lò lửa, ngoại trừ thế giới ra thì chỉ có con Ve Sầu không biết một mối kia là không ngừng kêu “ve ve” rất khó chịu, ngoài ra không còn nghe một tiếng động gì khác.

Ầm!

Một tiếng nổ truyền đến, mặt đất cũng bị chấn động mà rung lên dữ dội, khí thế phô thiên cái địa kia, giống như đang động đất.

Chẳng lẽ động đất sao? Mọi người khắp nơi đều khiếp sợ bất an.

Mặt đất giống như động đất chấn động mãnh liệt! cùng lúc đó, khoảng không phía xa xa chợt bùng lên một luồng sáng chói mắt! Dù có cách xa mấy chục km, luồng sáng kia vẫn lóa mắt hết sức, khiến mọi người sây xảm mặt mày.

Nếu nói không phải vì khoảng cách quá xa, chỉ sợ con mắt của những người này hoặc động vật đều sớm đã bị kích thích biến thành mù lòa.

Luồng sáng chói mắt chợt lóa lên mà qua, phía sau, xa xa trên bầu trời từ từ nổi lên một đóa Ma Cô Vân (Đám mây hình cây nấm) khổng lồ

Ma cô vân? Cái này không phải là hình của một vụ nổ hạt nhân sao? Lại nghĩ

đến tiếng nổ long trời lở đất ban nãy.

Trong nháy mắt, trong lòng mọi người hoảng sợ không hiểu! chẳng lẽ lại xảy ra đại chiến thế giới thứ III? Trong phút chốc, tất cả mọi người đều rơi vào trạng thái khủng hoảng.

Nhưng mà, người chưa kịp cảm thấy sợ hãi, theo luồng sáng hiện lên, một giọng nói lúc ẩn lúc hiện từ Ma Cô Vân truyền đến :” Đồ vô lại ám hại ta, ta nhất định sẽ quay lại!”

Chỉ có điều, chỉ trong nháy mắt, giọng nói liền tan biến giống như chưa xuất hiện!

Khoảng cách Ma Vân Cô không xa, nhưng mà lại, nhưng lại nằm ngoài hoàn

toàn phạm vi lực sát thương, vài người nhìn lên Vân Ma Cô kia không ngừng cười lạnh

“Hắc hắc, cái tên vương bát đản Tần Hiến kia chỉ sợ đã sớm tan xương nát thịt rồi” một thanh niên cười lạnh nói, trên mặt hiện lên vẻ tàn nhẫn.”

“Dù hắn có là thân tiên chẳng nữa, cũng bị đạn hạt nhân nổ ngay cả mẫu vụn cũng không còn.” Một thanh niên khác cũng cười lạnh nói.

“Hừ, không thể tự tay cho hắn nằm mùi đau khổ, rốt cuộc không tan mối hận trong lòng ta!” Người nói vẻ mặt âm trầm ngoan độc, cặp mắt giống như rắn độc, hiện đầy vẻ thù hận.

Không ai rõ thân phận của Tần Hiến, Tần Hiến nổi lên giống như sao chổi mãnh liệt xẹt qua trái đất, y vừa mới xuất đạo, liền trở thành kẻ thù chung của giới cổ võ.

Bởi vì, công pháp của hán bá đạo nhất từ trước đến nay, cũng là công pháp độc địa – Hấp Tinh Đại Pháp!

Xuất đạo vừa vặn một năm, Tần Hiên đã đánh bại thậm chí giết chết mấy

cường giả thành danh đã lâu! Nhưng điều nay cũng không thể khiến y trở thành kẻ thù chung của cả giới cổ võ

Nguyên nhân y trở thành kẻ thù chung của giới cổ võ chính bởi vì công pháp y tu luyện! Trong một năm này, Tần Hiên không ngừng khiêu chiến những nhân vật thành danh! Mỗi lần sau khi chiến đấu, y đều hấp thu chân khí của đối thủ cho mình!

Mà, phạm là những người bị y hấp thu chân khí không ai là không bị thương tổn nghiêm trọng! Tuy là Tần Hiên chưa độc ác đến mức hút cạn kiệt tất cả chân khí của bọn họ, nhưng ý giống như bọn hải tặc cướp bóc chân khí tu luyện mười năm thậm chí mấy chục năm mới dẫn đến tiếng xấu cả giới cổ võ.

Nhưng Tần Hiên vẫn kiêu việc mình mình làm! Sau khi trở thành kẻ thù chung của giới cổ võ, Tần Hiên càng điên cuồng tìm người khiêu chiến, khiêu chiến không ngừng.

Cũng trong khoảng một năm, Tần Hiên từ nhị lưu cao thủ khi mới xuất đạo đã trở thành tuyệt thế cao thủ!

Cũng có thể nói, Tần Hiên này có thể trong một năm ngắn ngủi trở thành

tuyệt thế cao thủ, hoàn toàn đều là do thành quả của người khác, y hấp thu chân khí của vô số người khổ luyện nhiều năm mới có, nên mới có thành tựu này!

Đáng tiếc, trời xanh ghét kẻ tài, hôm nay y trúng kế, bị đạn hạt nhân bắn cho đến ngay cả mẫu vụn cũng không còn.

“Trời cao cũng ghét kẻ tài! Thiên cũng muốn ta chết!” đây là ý thức cuối cùng của Tần Hiên, liền sau đó ý thức y hôn mê, cũng lúc đó, thân thể Tần Hiên giống như bị lực lượng thần bí nào đó không ngừng lôi kéo, phiêu du về nơi nào đó.

Thiên Nguyên đại lục, giống như khoảng không bao la, thăm thẳm không mây.

Bên ngoài đô thành Yên Quốc, bên trong mảng rừng nhỏ, tại đây đang xảy một chuyện cực kỳ ghê gớm. ...!

“Phanh! Phanh!....”

Một thanh niên mặc y phục nhìn giống như quý tộc, lúc này đang nằm trên mặt đất, mà tiếng động phát ra từ người y truyền tới, sò dĩ có tiếng “Phanh! Phanh!”, đó là bởi vì lúc này đáng có chút ít quyền cước nện lên người thanh niên.

Thiếu niên quý tộc đang bị người đánh cho nằm bẹp dưới mặt đất.

“Tần Hiên, đồ vô dụng nhà ngươi!” Tần Kỳ vẻ mặt lạnh lùng tàn nhẫn, đá mạnh một cước lên ngực Tần Hiên, một cú đá như trời giáng vào ngực Tần

Hiên khiến y nhón nhạo phụt ra một ngụm máu tươi.

Giữa đám người, thiếu niên quý tộc tên là Tần Hiên trên người dính đầy bùn

đất, quần áo trên người rách nát như một đồng rở.

Mái tóc dài của y rối tung tán loạn rũ rượi, tóc bết trong bùn đất cùng máu tươi. Trên mặt Tần Hiên bị đánh cho đỏ bừng cả mảng. Khiến cho gương mặt thanh tú của y trở nên giống một cái đầu heo.

“Tần Kỳ, người làm trái lời tộc trưởng nói.” Tần Hiên ngẩng đầu trên mặt không có vẻ sợ hãi, ánh mắt càng bình thản không gợn sóng nhìn người gọi là

Tần Kỳ đánh mình, hừ nhược nói.

Nếu như lúc này có người chú ý tới đôi mắt Tần Hiên mà nói, khẳng định sẽ phát hiện trong mắt Tần Hiên không có chút sức sống, giống như là... một người đã chết!

Ánh mắt kiểu vậy, có lẽ chỉ có người không còn hy vọng mới có thể hiện ra.

“Hừ, tộc trưởng nói sau này không được bắt nạt người nữa?” Trên mặt Tần Kỳ hiện lên vẻ nham hiểm,” Ta đánh tên phế vật vô dụng như ngươi thì sao?

Ta giết ngươi thì sao? Cùng lắm thì chỉ bị trừng phạt một chút mà thôi. Còn ngươi... cái tên phế vật này. Ngay cả chết cũng không có ai thương tiếc!”

Hai người đứng là người trong cùng tộc, nhưng bây giờ...

Tần Kỳ nhô một ngón lên mặt Tần Hiên, tiếp theo đập mạnh Tần Hiên một cước, cước này khá mạnh khiến cho Tần Hiên thiếu chút nữa là ngã đi.

“Ha ha, ta là một tên phế vật!”

Tần Hiến đột nhiên phá lên cười lớn. Đáng tiếc, người nào có thể nghe được buồn đau trong tiếng cười của y. Mà trong đôi mắt màu xám chết chóc, màu xám càng đậm hơn.

“Không sai, ngươi chính là phế vật. Một người không có bất cứ thuộc tính ma pháp hoặc đấu khí nào như ngươi đích thực là phế vật.

Hừ, làm huynh đệ với loại phế vật như ngươi, thật sự làm cho chúng ta cảm thấy bị sỉ nhục.

“Ha ha, ta là một tên phế vật” Tần Hiến tự giễu chính mình. Hai con mắt màu xám nhìn Tần Kỳ: “Ngươi chính là thiên tài của Tần gia, tuổi còn nhỏ đã đạt được ngũ giai đấu sĩ.”

“Thôi được rồi, Tần Kỳ, đừng đánh hấn nữa, nếu không hấn sẽ chết đó”. Một tên trong bọn níu Tần Kỳ lại, hấn cũng không muốn nhìn thấy cảnh Tần Hiến tự nhiên như vậy mà bị Tần Kỳ đánh chết..

“Đi chết đi, phế vật!”. Tần Kỳ trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, một cước tung ra đã đem Tần Hiến bắn mạnh ra ngoài.

Mặc dù không có vận dụng lực lượng của đấu sĩ, nhưng một cước này cũng không phải là nhẹ, trực tiếp đá bay Tần Hiến ra ngoài.

“Chúng ta đi”. Tần Kỳ nhả một bãi nước bọt “Hôm nay tâm tình ta đang tốt, tự nhiên lại bị tên phế vật này hủy sạch.”

“Bịch!”

Một tiếng kêu trầm muộn vang lên, cả người Tần Hiến bị đánh bay lên đập mạnh vào thân cây. Sau đó rơi thẳng xuống mặt đất.

“Khụ khụ”. Con đầu không ngừng xâm lấn lên tận đỉnh đầu. Tần Hiến không ngừng ho khan, từng ngụm máu theo tiếng ho phun mạnh ra ngoài.

Có lẽ một nửa canh giờ, hoặc cũng đã qua một canh giờ, Tần Hiến đang nằm yên trên mặt đất bắt đầu gian nan đứng lên, sau đó hướng về phía trong nhà mà chậm chạp đi tới.

Tần gia, trung tâm thủ phủ của giới đại quý tộc. Nhưng mà ngôi nhà của Tần Hiến không nằm trong Tần gia, mà lại cách xa khu khuôn viên Tần gia. Đây là một cái trạch viện độc lập.

Lại nói, thân thể của Tần Hiến có chút thê thảm, hấn vốn là con trai của tộc trưởng Tần gia, nhưng mẫu thân hấn lại là một thị nữ tầng lớp thấp, mà hấn lại trời sinh không thể tu luyện ma pháp cùng đấu khí.

Từ nhỏ đến lớn, Tần Hiến đều bị bạn bè gọi là phế vật., theo hấn lớn dần, những tiếng mắng chửi ngày càng thậm tệ hơn. Năm hấn 3 tuổi, hấn cùng với mẫu thân bị Tần gia cho ra ở một trạch viện cũ nát.

Trước sân nhà im ắng, từ khi mẫu thân Tần Hiến qua đời, nơi này chỉ còn một mình Tần Hiến ở.

Tần Hiến bước đi lung lay muốn ngã, rớt cục dưới bầu trời tối đen, cũng về được đến nhà. Sau đó, hấn nằm bẹp trên giường không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Phục Sinh

Trời dần tối, Tần Hiến cứ như vậy mà nằm trên giường, đôi mắt màu xám nhìn trần trần lên nóc nhà.

Trong mắt không một tia sáng, mặt cũng không lộ chút biểu cảm nào. Tựa như cái người hôm nay bị đánh cũng không phải là hấn, một điểm phần nộ cũng không có.

Đúng vậy, nếu như anh bị đánh một lần, chắc chắn anh sẽ rất phần nộ. Thế nhưng, liên tiếp từ nhỏ đến lớn ngày nào anh cũng bị người ta đánh? Anh còn có thể phần nộ sao?

Từ bé đến lớn, cuộc sống của Tần Hiến đều nằm trên bàn tay của Tần Kỳ. Tần Kỳ là em họ của hấn, một người có thiên phú đấu khí cực cao. Còn trẻ tuổi nhưng đã là ngũ giai đấu sĩ. Bởi vậy, Tần Kỳ mới được gia tộc coi trọng, là trọng điểm bồi dưỡng của gia tộc, nếu không xảy ra việc gì ngoài ý muốn, chức Tộc trưởng kế nhiệm chắc chắn nằm trong tay Tần Kỳ..

Chỉ là không biết tại sao, Tần Kỳ luôn luôn nhìn người anh họ Tần Hiến của mình không vừa mắt. Mặc dù Tần Hiến từ nhỏ đã sớm rời khỏi Tần gia,

nhưng từ nhỏ đến lớn, Tần Kỳ vẫn luôn không buông tha bất kỳ cơ hội nào để hành hạ Tần Hiến.

Đầu tiên Tần Hiến còn có thể chống đỡ, nhưng càng về sau, theo một thói quen đã định, Tần Hiến cũng không chống lại nữa. Hôm nay cũng vậy, chuyện bị Tần Kỳ sỉ nhục, đánh đập, cơ hồ ngày nào cũng phải trải qua một lần.

Tần Hiến theo thói quen của bản thân, luôn tự coi mình thật vô dụng. Quả thật, ở cái thế giới đâu đâu cũng là ma pháp và đấu khí này, một người không thể tu luyện ma pháp cùng đấu khí, vậy không phải là vô dụng thì gọi là gì?

Lúc mẫu thân hần còn sống, luôn không ngừng cổ vũ hần, làm cho hần có thêm dũng khí để sống. Nhưng từ khi mẫu thân hần qua đời, Tần Hiến càng ngày càng tuyệt vọng. Có lẽ, một ngày nào đó, hần rồi cũng sẽ lựa chọn chấm dứt tính mạng mình.

“Tần Hiến ca ca, ta đến thăm ngươi.” Một giọng nói thanh thúy bất ngờ vang lên, cùng lúc đó một bóng người nhanh nhẹn tiến vào phòng.

Nghe giọng nói thanh thúy đó, đôi mắt màu xám của Tần Hiến mới dần hiện lên một tia sáng kỳ dị!

Từ bé đến giờ, Tần Hiến chưa bao giờ có bằng hữu. Nếu nhất định phải nói có, vậy chính là tiểu cô nương vừa chạy ủa vào phòng.

"Thanh Thanh, ngươi đã đến?"

Tần Hiến cố bày ra một vẻ mặt tươi cười, nhưng đến khi nhích người ra khỏi giường, cơn đau nhức ập đến làm hần không khỏi hít một ngụm lương khí.

"Tần Hiến ca ca, ngươi làm sao vậy? Có phải cái tên hỗn đản Tần Kỳ lại vừa khi dễ ngươi không?"

Thanh Thanh vội vàng nhảy đến bên cạnh tần hiến, khi chứng kiến bộ dạng nhăn nhó của Tần Hiến, nàng chỉ một mực muốn tìm Tần Kỳ liều mạng.

“Thanh Thanh”, Tần Hiến cười khổ : “Không việc gì đâu, chỉ là một chút đau đớn nhỏ, ta cũng quen rồi.”

"Cái.. tên hỗn đản Tần Kỳ như thế nào mà lại có thể đối xử như vậy với ngươi!" Đôi mắt Thanh Thanh nhanh chóng nổi lên một làn sương, ươn ướt nhìn những vết thương trên người Tần Hiến. Nó thật khiến nàng đau lòng.

Xem ra, chỉ đối với sự quan tâm của cô gái bé nhỏ xinh đẹp này, đôi mắt Tần Hiến mới lóe lên được một tia sáng kỳ dị, đẩy lùi ánh mắt màu xám chết chóc kia. Chỉ là, sau một lúc, đôi mắt hần lại khôi phục màu xám chết chóc. Tâm tình rồi cũng bình tĩnh lại.

“Thanh Thanh, ngươi trở về đi”. Tần Hiến bình thản nói.

“Không, ta sẽ không trở về. Tần Hiến ca ca, ngươi bị thương như vậy, ta sao có thể bỏ mặc ngươi!”

“A.a..” Tần Hiến cười, chỉ là trong tiếng cười lại pha chút thê lương :” Trong mắt mọi người, ta chỉ là một tên phế vật cùng ngu ngốc mà thôi, nhưng Thanh Thanh, ngươi lại là một cô bé thiên tài.” Tần Hiến cất tiếng cười trào phúng.

“Không, trong mắt của ta, ngươi vĩnh viễn là Tần Hiến ca ca.” Đôi mắt đã tràn ngập nước, Thanh Thanh hét lên.

“Về đi, ta không chết được đâu. Nếu không lát nữa phụ thân ngươi biết được, sẽ rất tức giận.”

“Không, ta không về”. Thanh Thanh kiên quyết nói, vừa nói, nàng vừa thay Tần Hiến rửa sạch vết thương trên người hần. Một lúc lâu sau, nàng mới lưu luyến rời đi. Trước khi đi còn mạnh mẽ bắt Tần Hiến phải uống thuốc và nghỉ ngơi đúng giờ.

“Chúng ta hồi phủ.” Vừa ra khỏi trạch viện của Tần Hiến, khuôn mặt xinh đẹp của Thanh Thanh đã khôi phục lại vẻ lạnh lùng, dẫn hần nhân trong nhà hồi phủ.

Nhìn bóng lưng Thanh Thanh dần khuất, Tần Hiến mới thu dần ánh mắt của mình. Sao hần không biết tình ý của Thanh Thanh với mình chứ?. Chỉ là thân phận của Thanh Thanh thật đặc thù. Hần là ai? Hần chỉ là một tên phế vật mà thôi. Căn bản hai người chính là ở hai thế giới khác biệt.

Không lâu sau khi Tần Hiến đi vào trong nhà, bầu trời đêm đang đen như mực chợt lóe sáng, một vệt sáng tựa sao băng phóng thẳng xuống.

“Oa, tiểu thư, nhìn kìa, trên trời có sao băng.” Một thị nữ bất chợt ngẩng đầu, vừa lúc nhìn thấy sao băng, hưng phấn hô lên.

Thanh Thanh đang buồn bực vì chuyện Tần Hiến. Nghe thấy tiếng thị nữ hưng phấn hò hét, lòng nóng thêm mấy phần, lạnh lùng nói : “Có gì mà đẹp?”

Lúc này thị nữ mới im bặt không dám nói nữa.

Tiểu là, nếu nàng nhìn về hướng sao băng nọ, sẽ phát hiện nó đang phóng vụt về hướng khu nhà của Tần Hiến.

Quang mang chói mắt đột ngột lóe lên, làm cho đôi mắt vốn luôn tràn ngập màu xám tử vong của Tần Hiến cũng phải nhắm chặt lại. Tiểu đó, hần cảm nhận được thân thể của mình như bị một hòn núi nặng hung hăng đập mạnh. Cơ thể sau đó không còn cảm giác, nhưng linh hồn hần trong nháy mắt đã bị đánh cho tan nát.

Quang mang lóe sáng rồi phụt tắt, không gian lại tái hiện vẻ u ám vốn có. Sau đó, một tiếng rống như heo bị chọc tiết vang lên, xuất phát từ miệng của

Tần Hiến.

“Kháo, sao đau thế này. Rốt cuộc tên vương bát đần nào đánh ta?”

Vừa lúc nói chuyện, thân thể Tần Hiến tự nhiên bật dậy. Nhưng hắn lại ôm đầu, lăn lộn trên mặt đất, vừa nhăn nhó vừa rên rỉ kêu đau một cách bi thảm.

“Đau quá, đầu ta đau muốn nứt ra rồi.”

Tần Hiến ôm đầu, nằm rên rỉ trên mặt đất, với tính cách của Tần Hiến, loại hành động như vậy có thể biết hắn đang chịu đựng thống khổ cỡ nào.

“A...”

Tần Hiến đột nhiên gào lên giận dữ, sau đó cả căn phòng liền yên tĩnh. Một lúc sau, ánh sáng từ ngọn nến bật lên, Tần Hiến đã ngay ngắn ngồi bên bàn, tuy nhiên sắc mặt hắn không ngừng thay đổi, trong ánh mắt không ngừng hiện ra sự tức giận và nghi hoặc.

“Phế vật?” Tần Hiến cười lạnh hai tiếng, sau đó lại nhắm mắt lại.

Nửa canh giờ sau, Tần Hiến mở mắt, một đạo tinh quang chợt lóe trên đôi mắt hắn “Nếu ta đã sống lại trên người ngươi, vậy ta sẽ giúp ngươi đoạt lại những gì vốn ban đầu đã là của ngươi. Còn những kẻ thù kia, ta cũng sẽ giúp ngươi thanh toán luôn thể.”

Nói xong lời này, khuôn mặt Tần Hiến có chút băng hàn! Không sai, hắn chính là Tần Hiến khác của địa cầu, cũng là diễn viên chính của chúng ta.

Hắn đã sống lại trên người của Tần Hiến tại thế giới này rồi.

Từ nay về sau, Tần Hiến này sẽ không còn là Tần Hiến ban đầu nữa, mà chính là diễn viên chính của chúng ta – Tần Hiến. Một người đã bất ngờ được sống lại.

Ngồi cạnh bàn, Tần Hiến không hề động, hắn chậm rãi nhớ lại những chuyện đã xảy ra trong quá khứ.

Lúc đầu đạn hạt nhân nổ mạnh, thân thể Tần Hiến trong nháy mắt biến thành bột mịn, nhưng Linh hồn hắn vẫn không tan biến mà thoát ly thân xác bay ra. Sau đó không hiểu bị sức mạnh thần bí nào lôi kéo, dẫn dắt, mà xuyên qua dị giới rồi sống lại trên người Tần Hiến tại thế giới này.

Có lẽ trong chôn u minh, thiên ý đã định hắn sống lại trùng tên trùng họ trên một người khác.

Hiện tại thân thể của phế vật Tần Hiến đã bị diễn viên chính của chúng ta làm thối. Linh hồn phế vật Tần Hiến cũng sớm bị đánh nát, nhưng toàn bộ trí nhớ vẫn tồn tại, được Tần Hiến tiếp thu, trở thành một phần trí nhớ của hắn.

Chậm rãi nhớ lại phần trí nhớ của Tần Hiến, Tần Hiến trên mặt từ từ hiện lên sự tức giận. Số phận tên tiểu tử này thật là bi thảm. Hóa ra hôm nay, bị Tần Kỳ đánh cho một trận, cũng là chuyện xảy ra như cơm bữa.

Tại cái thế giới ma pháp cùng đấu khí này, không ai thèm để mắt tới Tần Hiến. Mười mấy năm qua. Trừ mẫu thân hắn và Thanh Thanh ra, tất cả mọi người đều nhìn hắn bằng ánh mắt sỉ nhục.

Hắn có thể sống đến bây giờ, đã là một kỳ tích. Tần Hiến nhắm mắt, bởi vì số phận của Tần Hiến kia quá thê thảm, hắn cũng không đành lòng tiếp tục nhìn nữa.

“Ngươi yên tâm, ngươi đã cho ta cơ hội tái sinh, ta nhất định sẽ đem những kẻ coi thường ngươi dẫm nát dưới bàn chân ta. Ta muốn cho bọn chúng nếm sự thống khổ mà ngươi đã từng chịu đựng!”

Có lẽ bởi vì chứng kiến số phận bi thảm của Tần Hiến, Tần Hiến đã đem toàn bộ những cừu nhân kia trở thành cừu nhân của chính bản thân mình. Dám vũ nhục Tần Hiến đã chết kia, cũng chính là vũ nhục hắn.

Lấy tính cách của Tần Hiến, hắn tuyệt đối không để cho những tên đó có một cuộc sống yên bình,

Lịch sử, đã bắt đầu được viết lại.

{ Phần đính kèm có lược giản }

Bách độ Bách khoa : Tại viện này có một con cự long, trên cổ nó có một khối vảy màu trắng, hình trăng lưỡi liềm. Người ta gọi nó là Nghịch Lân. Tính con cự long này rất điềm đạm, nhưng khi có ai chạm vào chiếc vảy trắng của nó. Nó sẽ giống như ngọn núi lửa mà bộc phát ra vô số long uy. Mỗi người, có lẽ cũng đều có một cái “Nghịch Lân” không thể động chạm đến.

Quyển sách này, đương nhiên không phải viết về con cự long có cái vảy màu trắng kia. Ha ha. Con ốc sên muốn viết chính là : Mỗi người đều có một Nghịch lân, không thể đụng chạm đến, cũng không thể khinh nhờn. Nếu bất kỳ người nào đụng đến “Nghịch lân” trong lòng mình. Vậy thì hãy chờ đón cơn phẫn nộ của chú nhân đó đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thiên Nguyên Đại Lục

Thiên nguyên đại lục là thế giới của ma pháp và đấu khí. Ma pháp rực rỡ và đấu khí vàng kim chính là mục đích theo đuổi cả đời của tất cả mọi người trên thế giới này.

Thiên nguyên đại lục so với địa cầu có chút bất đồng. Địa cầu có nền khoa học kỹ thuật phát triển tốt bậc, nhưng tại thế giới này, Tần Hiên tìm không ra một chút dấu hiệu của nền văn minh địa cầu. Nếu như không từ trí nhớ của Tần Hiên trước mà nhận thức về ma pháp và đấu khí, có lẽ Tần Hiên đã

tưởng mình xuyên qua thời gian mà quay về thời cổ đại rồi.

Chỉ có điều, làm cho Tần Hiên cảm thấy kỳ dị chính là, Thiên nguyên đại lục không chỉ có chủng tộc tóc đen mắt đen Châu á, tóc vàng mắt xanh Châu âu, mà còn có nhiều chủng tộc khác nữa, phân bố đều trên khắp đại lục.

Sau khi dung hợp hoàn toàn trí nhớ của Tần Hiên dị giới, Tần Hiên đã có hiểu biết sơ bộ về Thiên nguyên đại lục.

Thế giới này chính là Cường giả vi tôn. Người nào có nắm đấm cứng, người đó chính là Lão đại. Sức mạnh được người thế giới này rất tôn sùng. Vô luận nam nữ lão ấu đều hiểu biết một chút ma pháp hoặc đấu khí.

Cũng chính vì nguyên nhân này, Tần Hiên một người không có bất cứ một chút ma pháp hoặc đấu khí nào, mới bị coi thường, bị người người xem là phế vật.

“Thật sự là một tên phế vật a!”

Tần Hiên hai mắt lóe tinh quang, linh hồn của Tần Hiên dị giới tuy đã bị nghiền nát, hồn phi phách tán. Nhưng trí nhớ của hắn vẫn truyền lại toàn bộ cho Tần Hiên. Nhìn trong đầu một màn bi kịch,

Tần Hiên lòng có chút bi ai, có chút đồng tình. Nhưng phần nhiều là phẫn nộ.

Không sai! Bây giờ hắn đã sống lại tại thế giới này, thân thể này cũng chính là của hắn!

Mà những kẻ vũ nhục Tần Hiên kia, cũng chính là vũ nhục chính hắn. Tần Hiên sẽ không dễ dàng tha thứ cho bất kỳ kẻ nào!

Một lát sau, tâm tình Tần Hiên dần bình tĩnh lại, tiếp tục lục tìm trong trí nhớ của Tần Hiên dị giới.

Thiên nguyên đại lục, đây là một đại lục thật sự thần bí. Một nơi tôn sùng ma pháp và đấu khí. Lịch sử đại lục không chỉ xuất hiện cường giả, mà còn hiện hữu cả thần ma, với sức mạnh khủng bố.

Ma thú biết ma pháp, pháp sư, đấu sĩ mang đấu khí, thậm chí còn có Rồng.

Dựa vào trí nhớ của Tần Hiên dị giới, Tần Hiên cảm thấy một cỗ hưng phấn dần dâng trong lòng. Hắn thực sự hứng thú với đại lục thần bí này. Chỉ có điều hơi tiếc là trí nhớ của Tần Hiên dị giới thật sự quá ít, làm hắn không thể hiểu rõ được nhiều vấn đề khúc mắc.

Đối với thần ma, cũng chỉ có một chút ít ấn tượng, mà đối với dị giới đại lục, trí nhớ của hắn lại càng ít đến thê thảm.

Dù sao, Tần Hiên dị giới cũng chỉ là một tên phế vật, từ bé đến lớn, hắn chưa từng rời xa khỏi thủ phủ.

Nhưng chỉ một chút ít thông tin đó thôi, cũng đủ làm cho Tần Hiên thấy hưng phấn rồi.

Địa cầu trước kia mặc dù đã phục hưng cổ võ, nhưng sân khấu lại quá nhỏ.

Đối với Tần Hiên mà nói, thế giới đó quả thật không thích hợp.

Mà thiên nguyên đại lục lại là thế giới cường giả nhiều như mây, lớp lớp xuất hiện. Tuy Tần Hiên dị giới còn chưa có bước chân ra khỏi nhà một bước, nhưng Tần Hiên đối với thế giới này quả thực vô cùng hứng thú rồi.

“Hồi sức mạnh Cường đại, thần ma bí hiểm, ma pháp đấu khí, ma thú! Ta Tần Hiên đã tới đây!”

Tần Hiên hai mắt bắn ra tinh quang, đây đúng là một tia hưng phấn cùng chờ mong!!

Lúc sống lại, hắn không kịp suy nghĩ nhiều. Nhưng một lát sau hắn đã điều chỉnh được tâm tình. Dù sao, tại địa cầu hắn cũng chỉ có một mình, không họ hàng người thân. Sống tại nơi nào cũng thế cả. Hơn nữa, thế giới này quá kích thích với hắn!!

Về phần mấy tên hỗn đản dụ hắn vào bẫy, Tần Hiên nghiêng răng nghiêng lợi.

Hắn thề, sẽ có một ngày, hắn nhất định sẽ quay trở lại địa cầu, đem mấy tên hỗn đản đó diệt sát.

Trí nhớ của Tần Hiên dị giới thật sự không nhiều, chỉ trong chớp lát, Tần Hiên đã tiêu hóa hết. Dị giới Tần Hiên khi còn sống đều thu mình trong vỏ ốc, cùng với sự tự ti, hắn chưa từng có hy vọng vào cuộc sống.

Tần Hiên tin tưởng, mặc dù hắn không cướp lấy thân thể này, dị giới Tần Hiên cũng không thể sống quá lâu. Chỉ là, lúc dung hợp trí nhớ, Tần Hiên phát hiện ra, trừ bỏ cừu nhân ở ngoài, còn có hình ảnh của nữ hải tặc Thanh Thanh.

Trên thực tế, dị giới Tần Hiên đối với Thanh Thanh cũng ko hề biết rõ ràng, chỉ biết nàng là đệ tử của một đại gia tộc, một người có thiên phú tu luyện rất cao. Ngoài ra, hắn hoàn toàn không biết gì nữa.

“Cái tên hỗn đản kia trông thế nhưng thật ác độc!”

Tần Hiên đột nhiên nghiêng răng phát ra một câu tức giận. Nguyên lai, khi hắn đem tinh thần chìm vào trong cơ thể, mới phát hiện, thân thể này trừ ngoại thương bên ngoài, nội thương bên trong không hề có.

Tuy nhiên, Tên Tần Kỳ vô lại kia xuống tay cũng thật vừa lực. Khắp người Tần Hiên không hề có vết thương trí mệnh, nhưng đau đớn toàn thân thì không hề giảm.

Mặc dù Tần Hiên có trái tim cứng cỏi đến mấy, cũng không chịu được đau đớn mà mắng to vài tiếng..

May mắn là thân thể không có nội thương, nếu không Tần Hiên quả là cực độ xui xẻo.

“Hắc hắc”, ta thật muốn nhìn xem cái cực phẩm thân thể này như thế nào!”

Tần Hiên ngồi xuống, đem tinh thần chìm vào trong cơ thể. Quả nhiên, hắn

không thể tụ tập được một tia ma pháp cùng đầu khí nào.

Bất quá Tần Hiên cũng không ừ rừ, bởi vì ở địa cầu, hắn tu luyện cũng không phải là ma pháp cùng đầu khí. Thứ hắn tu luyện chính là cổ võ. So với ma pháp cùng đầu khí huyền bí, công pháp của hắn lại càng cường đại hơn.

Sống lại tại cơ thể mới, Tần Hiên biết tu vi của bản thân đã biến mất, nhưng tâm pháp võ công vẫn còn nhớ.

Giờ khắc này, hắn bắt đầu tiến hành vận chuyển võ công tâm pháp của chính mình.

Tâm niệm vừa động, huyền công bắt đầu vận chuyển từ đan điền hướng lên phía trên. Tuy nhiên, tốc độ vận chuyển quả thật giống sên bò, cực kỳ thông thả. Tần Hiên trái lại không lấy làm kinh sợ, mà khi hắn mở mắt ra, nét cười hả hê luôn hiện trên mặt.

“Ha ha..”

Tần Hiên liên tục cuồng tiếu.

Một lúc lâu sau, Tần Hiên mới ngừng cuồng tiếu. Tiếp theo hắn không thể chờ đợi được mà một lần nữa dùng tinh thần tiến vào trong cơ thể.

“Cực phẩm, cực phẩm thân thể a”

Tần Hiên một bên quan sát cơ thể của chính mình, một bên cười như điên nói. “Thân thể này quả thật là cực phẩm thân thể đệ tu luyện cổ võ a! Lại thêm tư chất của ta nữa thì... ha ha”

Cũng không thể trách Tần Hiên cuồng tiếu. Nếu như thân thể của Tần Hiên mà xuất hiện tại thế giới cổ võ, chắc chắn sẽ làm cho người người điên cuồng. Bởi vì cái thân thể phế vật không thể tu luyện ma pháp hay đầu khí này, lại đúng là loại thân thể mà giới cổ võ địa cầu mơ ước: Thân thể thuần tịnh!

Chỉ cần có loại thân thể này, nếu chủ nhân của nó không đến mức quá ngu độn, một khi tu luyện cổ võ, thế nào mức độ tu luyện cũng phải ngày đi ngàn dặm.

Một lúc sau, Tần Hiên mới có thể tự chấm dứt tiếng cười điên cuồng của mình. Và rồi, hắn lại tiếp tục lâm vào trầm tư.

Rất rõ ràng, tại thế giới cường giả vi tôn này, có được sức mạnh cường đại là có tất cả. Sức mạnh, chính là trụ cột.,

Tắc ông thất mã yên tri phi phúc! Tần Hiên hiện tại chính là rơi vào tình huống này.

Ma pháp? Đâu khí? Trên mặt Tần Hiên khẽ nở một nụ cười lạnh. Không thể tu luyện ma pháp cùng đầu khí chính là phế vật? Ta thật muốn cho các người xem, thế nào mới gọi là Vô Kỳ!

Ánh mắt Tần Hiên bắt đầu hiện lên thần sắc điên cuồng. Hắn đã quyết định muốn tu luyện lại một lần nữa thần công kinh người : Hấp tinh đại pháp.

Vì vậy, dị giới bắt đầu sôi trào rồi, rít gào rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Hấp Tinh Đại Pháp.

Hấp tinh đại pháp, chính là môn thần công tuyệt đỉnh trong các tiểu thuyết võ hiệp, do đại hiệp Kim Dung sáng tạo.

Hấp tinh đại pháp, tên cũng như nghĩa, chính là bộ công pháp lấy chữ “ Hấp “ làm đầu. Hấp thu hết thầy lực lượng! Ban đầu, hấp tinh đại pháp chỉ là võ công bị động, thu hút lấy lực lượng bên ngoài để sử dụng cho bản thân.

Nhưng sau mấy ngàn năm bổ cứu, hấp tinh đại pháp đã được rất nhiều tiền bối hoàn thiện, không chỉ là bị động hấp thu lực lượng, mà còn có thể chủ động hấp thu! Mà trong truyền thuyết, nếu như tu luyện hấp tinh đại pháp đến đại thành, có thể hấp thu lực lượng thiên hạ trong nháy mắt(Mệnh nhớ iem SơnGôKu cũng xài chiêu Hấp Tinh Đại Pháp này để chiến thắng Mabur Gây)

Tần Hiên sờ dĩ mới chỉ xuất thế một năm, lại dám mơ ước ngồi lên ngôi vị tuyệt đỉnh cao thủ, tất cả đều dựa vào Hấp tinh đại pháp. Không ngừng hấp thu lực lượng mà đối phương khổ cực rèn tạo ra làm chân khí của chính mình sử dụng. Muốn không cường đại kẻ cũng khó a!

Tần Hiên tu luyện ba bộ thần công. Trừ hấp tinh đại pháp thần bí ra, hắn còn học cả Lăng ba vi bộ và Lục mạch thần kiếm. Ba bộ thần công này đều do Kim Dung đại hiệp sáng tạo, uy lực và dũng mãnh thì khỏi cần nói.

Cực phẩm thân thể quả nhiên cường hãn! Trải qua một đêm tu luyện, Tần Hiên trong cơ thể đã xuất hiện một đạo rất nhỏ chân khí. Luồng chân khí này chậm rãi lưu chuyển trong kinh mạch và không ngừng mở rộng.

Lúc này trời đã sáng, Tần Hiên cũng từ trong tu luyện mà tỉnh lại. Hắn bây giờ không đặt tu luyện lên hàng đầu nữa, điều quan trọng là phải hiểu rõ về thế giới này.

Sau khi tắm rửa, thay đổi bộ quần áo rách nát ngày hôm qua, Tần Hiên một mình rời khỏi nhà, hướng thẳng ra đại môn tiến bước.

Mặc dù đã từ trí nhớ của Tần Hiên mà hình dung được đô thành, nhưng là con người, thì luôn tò mò. Chuyện gì cũng đều phải chính mình trải nghiệm mới bằng lòng thỏa mãn.

Tần Hiên bây giờ chính là có tâm tình như vậy, hắn đi dạo xung quanh thành, bỏ mặc những ánh mắt khinh bỉ, xem thường của những người xung quanh ném cho hắn.

"Bây giờ trong mắt các người ta là phế vật. Nhưng không lâu đâu, ta sẽ cho các người phải ngược nhìn và sùng bái ta". Tần hiên không ngừng cười lạnh.

Thượng đô thành không hổ là đô thành của Yến Quốc, là một trong mười siêu đại đô thành của Thiên nguyên đại lục. Nhân khẩu của thành lúc nào cũng trên trăm vạn người. Khung cảnh nhiệt náo khó thể tả.

“ Bất hảo” Tần Hiên thầm kêu một tiếng không tốt, hắn đã muốn xoay người bước đi nhưng đã muộn.

“ Phế vật, đứng lại cho ta”.

Ngay lúc Tần Hiên vừa muốn xoay người bỏ đi, tiếng quát lạnh lùng đã vang đến. Tần Hiên thở dài một hơi, biết là đã bị bọn người kia phát hiện. Vì vậy hắn cũng không bỏ đi nữa, mà lạnh lùng quay lại nhìn về phía đoàn người.

Phía trước mặt là năm sáu thanh niên, đôi mắt cao quá trán, vẻ mặt cực kỳ kiêu căng. Nhìn thấy Tần Hiên, bọn chúng không ngừng cười lạnh, đồng thời bước nhanh về phía hắn.

Tần Hiên cười lạnh một tiếng, lạnh lùng đứng tại chỗ nhìn về phía đám người.

Hắn biết những tên này là ai. Tên đi đầu là Vu Trữ, một tên vô lại trong đô thành. Hắn cũng là tiểu thiếu gia của một tiểu gia tộc.

“Ai nha, tên phé vật này muốn phản phài không? Nhìn thấy vu thiếu gia ta mà còn muốn chạy? Chấn sống rồi phỏng?”

Vu Trữ đi đến trước mặt Tần Hiên, vừa cười lạnh vừa nói. Đồng thời, một cước tung ra lẳng không về phía Tần Hiên.

Tần Hiên trong mắt tinh quang chợt lóe, mặc dù hắn bây giờ chỉ có một chút chân khí trong người, nhưng hắn là ai? Chính là võ giả siêu đỉnh của địa cầu. Theo bản năng, hắn lui về phía sau 3 bước, nháy mắt đã tránh thoát được cú công kích của Vu Trữ.

Vu Trữ đầu tiên cực kỳ sửng sốt, tiếp theo là giận dữ: Bình thường tên phé vật này nhìn thấy mình đều cụp mặt thấp mi, bây giờ không chỉ lạnh lùng nhìn mình, lại còn dám tránh né! Điều này làm cho Vu Trữ cực kỳ giận dữ, một lần nữa lẳng không cước về phía Tần Hiên.

Tần Hiên trong mắt sát khí chợt lóe lên. M. nó, đây chính là người hắn phi thường căm giận. Chỉ là Tần Hiên lo lẳng chính mình không có chân khí, hiện tại không thể là đối thủ của bọn chúng. Trong thoáng chốc, Tần Hiên lại một lần nữa lui về phía sau, tránh được công kích của Vu Trữ.

Vu Trữ cực kỳ tức giận, ánh mắt ác độc nhìn Tần Hiên, từng quyền từng quyền tung về phía Tần Hiên. Liên tục 2 lần bị đối phương tránh được, Vu Trữ cảm thấy mặt mũi mình đã bị bay sạch.

Nhìn quyền đầu của Vu Trữ đang lướt nhanh đến trước ngực mình, Tần Hiên theo bản năng muốn tránh né, nhưng trong lòng vừa động, hắn lại đứng yên không tránh né.

“Bịch” Một thanh âm vang lên, chỉ thấy Tần Hiên như không chịu được quyền này, liên tục thối lui ra sau, rồi bất ngờ ngã bịch xuống đất. Thân thể này, đúng là vẫn còn rất yếu a.

Trên mặt Vu Trữ thoáng lên một tia dị sắc, tiếp theo liền nở một nụ cười âm mai. Hắn bước về phía Tần Hiên còn đang ngã trên mặt đất, đối với sự kiện tên phé vật tránh được hai cước của mình, hắn vẫn còn rất giận dữ.

“Bịch! Bịch! Bịch”

Một trận mưa đòn liên tục trút xuống người Tần Hiên còn đang ngã trên mặt đất. Tần Hiên mặc dù trong lòng tức giận đến cực điểm, cũng muốn phản kháng lại, nhưng hắn bây giờ không có phản kháng, chỉ lấy hai tay ôm đầu, bảo vệ bộ vị chính mình.

“Hô hô...” Vu Trữ càng đánh thì mặt càng đen lại. Một phút sau, hắn ngừng tay, miệng thở phì phò như lợn chọc tiết.

“Gặp quý a” Vu Trữ thở dốc, bây giờ hắn toàn thân không còn một chút lực, cả người như hư thoát hết sạch sinh khí. “Chẳng lẽ tối qua làm việc nhiều có chút hơi mệt” Nghĩ đến việc tối qua leo lên bụng của á kỹ nữ, Vu Trữ càng khẳng định suy đoán của chính mình.

“Thiếu gia, làm sao vậy?” Nhìn thấy bộ dạng hư thoát của Vu Trữ, đám tùy tùng lao lên đỡ lấy hắn.

Vu Trữ oán độc nhìn Tần Hiên, hắn không thể cho tùy tùng thấy bộ dạng hư thoát vô lực của hắn, như vậy mặt mũi đâu mà làm lão đại.

“Các người đánh thật mạnh hắn cho ta.” Vu Trữ gằn giọng quát, tựa hồ hắn cùng với Tần Hiên có thù giết cha vậy.

Đám tùy tùng của Vu Trữ giống y hệt chó săn nhe nanh cười, cả đám hung hăng lao đến chỗ Tần Hiên, bắt đầu một trận đấm đá túi bụi.

Tuy nhiên, chỉ một lúc sau cả đám ngừng tay, mặt hiện lên vẻ hoang mang hoảng sợ. Bởi vì bọn chúng phát hiện ra sức mạnh trong người mình càng lúc càng ít.

Có kẻ không tin, hung hăng tung quyền, đầu quyền lóe lên ánh sáng màu đỏ, nhắm đúng ngực Tần Hiên đánh thẳng xuống.

Tần Hiên trong mắt lóe lên sát khí mãnh liệt. Bởi vì cái màu đỏ trên quyền đầu kia, chính là đấu khí! Cái tên vương bát đản này dám dùng đấu khí để đánh một người không có một chút đấu khí hay ma pháp nào!

Tần Hiên trong lòng không ngừng người lạnh, trong lòng vừa động, hấp tinh đại pháp điên cuồng vận chuyển.

“Bịch” Một tiếng vang lên, nắm tay màu đỏ nhạt hung hăng nện thẳng vào ngực Tần Hiên.

“A, sức mạnh của ta!” Kẻ vừa sử dụng đấu khí đánh Tần Hiên hét lên hoảng sợ, hắn nhìn Tần Hiên như nhìn thấy quỷ. Hắn cảm thấy sức mạnh của mình không ngừng như nước hoàng hà mà đổ vào người Tần Hiên.

Chỉ trong chốc lát, sức mạnh trên người hắn biến mất một nửa. Đây chính là thành quả một năm tu luyện a! Vậy mà chỉ trong nháy mắt đã biến mất một nửa, thế nào mà hắn không hoảng sợ?

Lúc này, đám người cũng phát giác ra có điểm không thích hợp, thân thể cả lũ đều hư thoát vô lực, cả người không khác gì con chi chi, mềm nhũn!

“A...” Tên phát ra đấu khí vừa nãy lại hét lên một tiếng hoảng sợ, rút cục

cũng rút tay về, nhưng hắn đau khổ phát hiện, đấu khí trong người mình đã không còn tới hai thành.

Vu Trữ cách đó không xa cũng cảm thấy trái tim mình đông lại, tất cả phản ứng của đám thuộc hạ đều lọt vào trong mắt hắn.

“Các người mau lui ra!” Vu Trữ quát to. Cho dù không nghe thấy tiếng quát của Vu Trữ, thì đám thuộc hạ cũng vội tách xa xa khỏi Tàn Hiên. Trong mắt bọn chúng, Tàn Hiên không khác gì ác ma một loại.

“Phế vật, người thật tàn nhẫn!” Vu Trữ cực kỳ tức giận, muốn lao tới đá Tàn Hiên mấy đá, nhưng nhìn thấy hiện tượng cổ quái lúc trước phát sinh, hắn cũng không còn gan lại gần nữa. Cuối cùng hung hăng chửi mắng mấy câu, liền dẫn bọn thuộc hạ rời đi.

Tàn Hiên đứng dậy, cười lạnh nhìn đám người Vu Trữ đang chật vật bỏ đi. Hắn trong lòng đang không ngừng cười lạnh.

Đúng vậy, ngay từ lúc đầu, Tàn Hiên đã vận Hấp Tinh đại pháp, không ngừng hấp thu sức mạnh của bọn Vu Trữ. Bây giờ trong cơ thể hắn, chân khí đã có thể dùng mắt thường mà thấy được. Tuy bọn Vu Trữ chỉ là Nhất tinh đấu sỹ, nhưng tám phần lực lượng, cũng đủ cho Tàn Hiên trở nên mạnh mẽ hơn so với lúc trước.

Chỉ có điều, Tàn Hiên bây giờ sức mạnh so với Nhất tinh đấu sỹ vẫn còn kém nhiều lắm. Hắn hiện tại cũng chỉ mạnh hơn thường nhân một chút khí lực mà thôi. Hơn nữa, thân thể này thật sự quá yếu, không chịu nổi một kích!

“Quần áo lại bẩn rồi.” Tàn Hiên thở dài, đồng thời cũng bắt đầu ly khai. Trên đường đi, hắn nghĩ đã thông suốt được nhiều điểm.

Vừa nãy, lúc đối đầu với Vu Trữ, nếu tại thời điểm hắn cường đại, hắn sẽ không ngần ngại tung ra một chiêu, đem Vu Trữ diệt sát. Nhưng mà bây giờ, quả thật hắn có tâm mà vô lực. Chưa nói thân thể không chịu nổi một kích, mà bản thân hắn bây giờ cũng chưa có đủ sức mạnh.

Thực ra, ngay lúc quyền đầu mang đầu khí màu đỏ của tên Nhất Tinh đấu sỹ kia nện vào ngực Tàn Hiên, hắn đã có thể hút sạch sức mạnh của gã. Nhưng Tàn Hiên cũng không làm như vậy, bởi hắn hiện tại không thể thừa nhận được cái hậu quả nó mang lại.

Hắn biết, phải luôn tăng cường sức mạnh, thì mới có thể sống tốt tại thế giới này. Tuy cái cực phẩm thân thể này tu luyện thực sự tốt, nhưng cũng cần phải có một thời gian dài mới có thể trở nên cường đại.

Nhưng hắn thực sự không thể chờ được nữa, hắn cần sức mạnh cường đại, thật nhanh!

Biện pháp duy nhất bây giờ, chính là sử dụng hấp tinh đại pháp, không ngừng hấp thu sức mạnh của người khác, chuyển hóa thành sức mạnh của chính mình. Có như vậy, hắn mới trở nên cường đại trong một thời gian ngắn.

Bất quá, Tàn Hiên cũng không nghĩ sẽ tha cho tình huống vừa mới phát sinh.

Đó là một loại vũ nhục, hắn muốn đường đường chính chính khiêu chiến rồi chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Thanh Thanh

Tàn hiên mở mắt, khuôn mặt vốn còn tái nhợt đã bắt đầu hồng sắc trở lại.

Mới vừa rồi tuy chỉ là công kích của nhất tinh đấu sỹ, sức mạnh dù ít, nhưng với thân thể yếu nhược của Tàn Hiên bây giờ thì không khác gì sông sâu so với biển cả. Hắn vẫn còn chưa thể chịu đựng được công kích như vậy.

Thân thể này tuy là Cực phẩm thân thể, nhưng cũng chưa hề tu luyện qua cổ võ, vả lại tại dị giới này, cũng đã hứng chịu nhiều trận đòn, nếu nói nó không yếu nhược thì mới là sự kiện lạ.

Mà quan trọng là Tàn Hiên cũng mới chỉ tu luyện lại Hấp Tinh đại pháp hơn một ngày, dù có thiên tài cỡ nào thì trong vòng một ngày, cũng không thể đột nhiên tăng mạnh được.

Vì vậy, sau khi trở về nhà, Tàn Hiên lại chìm vào tu luyện. Không chế luồng chân khí mỏng manh, bắt đầu : Luyện thể!

Tàn Hiên cảm thấy thân thể này thực sự quá yếu ớt. Nếu như không nhanh chóng làm cho thân thể trở nên cường đại, đối với tu luyện của hắn cũng ảnh hưởng rất lớn. Thân thể yếu ớt thì không thể tiếp nhận được luồng chân khí hùng mạnh.

Nếu như không có thân thể mạnh mẽ, một khi hấp thu lượng lớn sức mạnh cùng một lúc, sẽ có nguy cơ : Bạo thể!

Ai za! Thân thể này cũng thật sự quá yếu ớt đi.

Sau hai canh giờ, Tần Hiên bắt đầu thu công, từ trên giường nhảy xuống. Tám phần lực lượng của Nhất tinh đầu sỡ đã bị hấn dùng hoàn toàn vào luyện thể. Bởi vậy, trong kinh mạch hấn bây giờ cũng chỉ còn một chút ít chân khí.

Bất quá, hấn cũng không hối hận, có được thì tất phải có mất, mặc dù chân khí không có, nhưng thân thể lại trở nên mạnh mẽ hơn. ít nhất, trải qua lần rèn luyện này, thân thể hấn so với người bình thường khỏe mạnh cũng đã không khác biệt lắm. Thậm chí, so với người bình thường còn mạnh hơn một chút.

“Tần Hiên ca ca, ta đến thăm ngươi.” Từ cổng truyền đến một tiếng nói thanh thúy, tiếp theo một trận gió nhẹ tràn tới, tiếng bước chân cũng đã truyền vào tai Tần Hiên.

Sắc mặt Tần Hiên khẽ chuyển. Hấn biết người đang đến là Thanh Thanh, nhưng hấn không phải là Tần Hiên kia a! Đối với tình ý của Thanh Thanh, hấn cũng hiểu rõ ràng.

Từ trong trí nhớ của dị giới Tần Hiên, Tần Hiên biết thân phận Thanh Thanh không đơn giản. Chỉ là, cho dù Tần Hiên có là phế vật đi chăng nữa, từ trước đến giờ, Thanh Thanh vẫn chưa bao giờ tị hiềm chút nào.

Trừ mẫu thân của Tần Hiên, Thanh Thanh là người tốt nhất đối với hấn. Mà Tần Hiên lại cảm giác được, cái kia.. rõ ràng tên phế vật này cũng có chút cảm tình đặc biệt đối với Thanh Thanh.

Tựa hồ như là Tình yêu, mà cũng na ná Tình thân, một loại cảm giác rất Yomost! (Lời dịch giả)

Chỉ là, cái tên phế vật Tần Hiên vì mặc cảm bản thân, mà cự tuyệt Thanh Thanh, từ chối tất cả mọi sự trợ giúp. Từ trước đến nay, chưa từng cấp cho Thanh Thanh một bộ mặt thân thiện. (Lạnh lùng giải mới theo >”

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Sơ Kiến Ma Thú.

Ba ngày thoáng chốc đã đi qua. Trong ba ngày này, tốc độ luyện công của Tần Hiên cũng đã đi vào ổn định.

Thuận tiện, hấn cũng làm quen được hoàn toàn với thân thể mới.

Thanh Thanh mỗi chiều tối đều đến thăm Tần Hiên. Thậm chí còn bắt Tần Hiên đưa nàng đi ra bên ngoài chơi đùa. Nhưng Tần Hiên biết, thân phận của Thanh Thanh cực kỳ không đơn giản.

Hiện tại hấn cái gì cũng không có, lại còn thay đổi hoàn toàn khác hấn cuộc sống như trước kia, nếu như chính mình một khi cùng Thanh Thanh thân mật, khẳng định sẽ có người chú ý.

Đến lúc đó, chỉ sợ mình chết như thế nào cũng không biết.

Thượng đô thành, Tần Hiên cũng đã đi qua một lần, hôm nay hấn đột nhiên có ý nghĩ, muốn ra khỏi đô thành, tiếp xúc với thế giới bên ngoài xem thế nào. Đi dạo một chút, có khi còn gặp được cả ma thú.

Đối với người chưa từng nhìn thấy ma thú lần nào như Tần Hiên, đương nhiên là phải cảm thấy tò mò cùng hứng thú.

Mang theo một ít lương thực, lúc khởi hành còn dắt bên hông một thanh đoản kiếm, Tần Hiên cực kỳ kích động nhắm hướng bên ngoài đô thành thẳng tiến.

Thượng đô sơn, nằm ở phía nam đô thành. Nó cách đô thành khoảng 10 dặm. Đây là rặng núi lớn nhất xung quanh đô thành, cũng chính là một bức tường thiên nhiên, bảo vệ cho đô thành bên trong. Thượng đô sơn trải dài ngàn dặm, kỳ hoa dị thú lóp lóp tồn tại, ma thú ở đây cũng sinh sống rất nhiều.

Nhưng rất nhanh, Tần Hiên đã thất vọng. Tuy nơi này phong cảnh cực kỳ xinh đẹp, núi non trùng điệp không dứt, tuyệt nhiên chẳng thấy một bóng ma thú nào. Ngay mà tiểu ma thú cũng không phát hiện một con.

“Thật đen đui.” Tần Hiên buồn bực ngồi dựa vào một gốc cây cổ thụ. bắt đầu đem com nắm ra. Một bên nhìn ngắm phong cảnh tú lệ, một bên vẫn nhồm nhoàm nhai com nắm.

Gió thổi nhẹ nhẹ, bắt đầu đưa mùi thơm thức ăn bay tận ra xa.

Đột nhiên, về mặt Tần Hiên biến thành lạnh lẽo. Giờ phút này, trong lòng hắn đang cảnh báo một tín hiệu nguy hiểm. Cùng lúc, lông tóc toàn thân hắn cũng dựng hết cả lên.

Bỏ thức ăn xuống, Tần Hiên chậm rãi quay đầu lại, tín hiệu nguy hiểm chính là phát ra từ phía sau lưng.

“Kháo!”

Tần Hiên hít một ngụm lương khí, hắn cuối cùng cũng phát hiện ra được tín hiệu nguy hiểm ấy phát ra từ cái gì. Không, phải nói là con gì, vì cách hắn ngửi được, chính là một đầu động vật đang nhìn hắn chằm chằm.

Đó là một con hôi lang! (Sói xám).

Hai mắt nó lóe lên hung quang sắc bén, cả người bao phủ một tầng hắc mang, nhìn cực kỳ khủng bố.

Tần Hiên không phải là chưa nhìn thấy Lang, nhưng hắn còn chưa có gặp qua con Lang nào to lớn như vậy. Hơn nữa, nhìn bộ dáng nó, cũng không giống loài Lang bình thường.

“Ma thú!” Tần Hiên chậm rãi đứng lên, ánh mắt cực kỳ ngưng trọng nhìn con Lang vừa xuất hiện. Từ con Lang này, Tần Hiên cảm thấy một loại nguy hiểm phát ra từ hơi thở của nó.

“Ngao ô.” Ác lang đột nhiên tru lên một tiếng, sau đó thân hình nhoáng một cái. Một bóng đen thật lớn hiện ra, ác lang hóa thành một trận gió lao về phía Tần Hiên. Một luồng gió nhẹ xông vào mũi, trong mắt Tần Hiên, thân ảnh Lang đã hoàn toàn biến mất.

Tần Hiên trong lòng rét run! Sau một khắc, dựa vào cảm giác của chính bản thân, hắn tung quyền hướng về phía trước.

“Bịch!”

Một tiếng trầm muộn vang lên, Tần Hiên cảm giác được hình như nắm tay mình đang tiếp xúc cùng khối sắt. Sau đó hắn cảm giác được một cỗ lực lượng hung mãnh đang đập thẳng lên ngực mình.

Tần Hiên cảm thấy tức ngực, sau một khắc, cả người hắn bị bắn ngược về phía sau.

“Ta #%&.” Tần Hiên mở miệng mắng to. Hắn thậm chí còn chưa thấy rõ động tác của ác lang thì cả người đã bị bắn ngược về phía sau. Không buồn bực sao được, dù gì trước kia hắn cũng là cao thủ a. Thế mà bây giờ lại chật vật đến như vậy.

“Bịch!” Một tiếng vang lên, bốn chân chổng vó lên trời.. ha ha..

Bất chấp cái mông còn đang ê ẩm, Tần Hiên nhảy phắt dậy nhìn chằm chặp về phía xa, cực kỳ cảnh giác đề phòng ác lang.

Ác lang vẫn đứng tại chỗ, hai mắt hung quang lóe lên nhìn Tần Hiên. Trong đôi mắt hiện rõ vẻ khinh bỉ!

Tần Hiên nổi giận thật sự. Cái con súc sinh này dĩ nhiên dám khinh bỉ chính mình! Nhẫn nại chứ không nhẫn nhục!

Tần Hiên khề quát, cả thân hình hướng ác lang vọt tới. Người còn chưa tới, nắm đấm đã tới. Hung hăng nện thẳng xuống đầu ác lang, khiến nó bị sung u một cục.

“Ngao ô!”

Ác lang tru lên, trong mắt lại tràn đầy vẻ khinh bỉ, thậm chí nhìn thấy Tần Hiên di chuyển, nó cũng không buồn để ý.

“Súc sinh đáng chết!” Nhìn bộ dáng ác lang, Tần Hiên nổi trận lôi đình. Cái con súc sinh này đã hoàn toàn chọc giận hắn. Hét lớn một tiếng, Tần Hiên tụ tập toàn bộ lực lượng trên người, hung hăng công kích.

Ác lang niệt thị nhìn Tần Hiên, nó nhẹ nhàng duỗi ra móng vuốt, làm một thủ thế cực kỳ kinh điển.

Nó dĩ nhiên dựng một ngón chân giữa lên, đối diện Tần Hiên mà nhẹ nhàng phe phẩy.

“Có đúng khí khinh thường ta!” Tần Hiên nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền mạnh mẽ hung hăng nện thẳng xuống đầu ác lang.

“Bịch!”

Ác lang bị đập, đầu chúi xuống đất. Tại giờ khắc này, đôi mắt nó tràn ngập hung quang, ngao ô một tiếng rồi tung cước, đập mạnh lên người Tần Hiên, làm hắn bay vọt ra ngoài.

“Bịch!”

Tần Hiến cảm giác được mình bay lên, sau đó mông hấn thân mật tiếp xúc mặt đất, đau đến mức nhe răng trợn mắt.

May là ác lang cũng không thừa dịp công kích tên bại tướng, mà nó lại nghênh ngang đi qua Tần Hiến, thẳng đến chỗ thức ăn bên cạnh, sảng khoái cắn ăn.

Tần Hiến hai mắt phún lửa. Thực sự hận không thể đâm thẳng vào khuôn mặt đáng ghét của ác lang. Nhưng mà hấn bây giờ hữu tâm vô lực. Ác lang còn chưa phản kích, hấn đã chật vật như vậy rồi. Một khi nó thực sự phản kích..

Tần Hiến không dám nói gì nữa.

Đột nhiên, Tần Hiến trong lòng vừa động, hấn cảm giác được chân khí trong kinh mạch của mình lại nhiều hơn lúc trước.

Thì ra, Tần Hiến mặc dù hai lần đều bị ác lang đánh bay ra ngoài. Nhưng mỗi một lần, sức mạnh ác lang lại truyền vào trong cơ thể hấn. Huyền công tự vận chuyển, sức mạnh ác lang toàn bộ được thân thể hấp thu..

“Súc sanh, chết đi!” Tần Hiến hét lớn một tiếng, quyền đầu một lần nữa vọt tới.

“Bịch!”

Ác lang chĩa thêm ngón đầu, một cái tát đã đem Tần Hiến đánh bay ra ngoài.

"Bịch!"

"Bịch!"

"Bịch!"

Sau một vài lần, cơ thể Tần Hiến chuyển hóa sức mạnh của ác lang, không ngừng lớn mạnh. Mà ác lang cũng cảm thấy không thích hợp. Nó dĩ nhiên phát hiện, sức mạnh của bản thân dần dần biến mất. (Chịu đâm ăn xối ý mà : Lòi DG)

Tần Hiến cáp cáp cười lớn, vọt tới, quyền đầu hung hăng nện xuống đầu ác lang. “Bịch Bịch!” Tiếng vang trầm muộn không ngừng xuất hiện.

Chỉ một lúc sau, Tần Hiến trên người dù tràn ngập vết máu, nhưng tinh thần hấn lại càng lúc càng phấn khởi. Trái lại, ác lang thì uể oải, cơ hồ toàn bộ sức mạnh trên người nó đều bị Tần Hiến hấp thu sạch.

“Bịch!” Ác lang hung hăng tung móng vuốt công kích lên người Tần Hiến. Nhưng điều lạ là, thân thể Tần Hiến chỉ hơi nghiêng, chứ không bị bắn ra xa nữa. Mà trên mặt Tần Hiến bây giờ lại hiện lên vẻ say mê, vì hấn cảm giác được một đạo năng lượng mới chui vào trong người, trở thành lực lượng của chính bản thân.

“Biến thái! Biến thái!” Đôi mắt ác lang hiện lên vẻ hoảng sợ. Nhìn Tần Hiến, trong lòng nó không ngừng hô biến thái!

“Súc sinh, hôm nay ngươi sướng đủ rồi? Bây giờ đến lượt ta sướng! Hôm nay ta muốn ăn thịt lang nướng!”

Tần Hiến nhặt thủy thủy trên mặt đất, từng bước đi tới chỗ ác lang

“Ngao ô!”

Ác lang nhìn Tần Hiến, theo từng bước chân của hấn, ánh mắt càng toát lên vẻ sợ hãi.

“Bá!” Bóng chùy thủ loáng lên, bộc phát ra vô số hàn khí, nhắm đúng cổ họng ác lang cắt xuống.

“Không tốt!”

Đúng vào lúc này, chứng kiến hai mắt ác lang lóe lên vẻ xảo trá, Tần Hiến lòng hồ to không tốt, đồng thời cả người hấn bay ngược về phía sau.

Nhưng là...

“Hô.”

Ác lang ngoác miệng, từng chùm lửa không ngừng từ miệng nó phun ra, đốt cháy cả quần áo của Tần Hiến.

“Súc sinh, dám giả vờ! Ta kháo! Quần áo ta cháy rồi, aaa. Tóc của ta..”

Tiếng kêu thảm thiết của Tần Hiến vang xa..vang xa...

Chương 7: Cái Con Hỏa Lang Dở Hơi Ấy Chết Như Thế Nào

“Súc sinh đáng chết!” Tàn Hiên đang đứng ở xa thật không ngờ, con ma thú này còn biết xảo trá.

Ban đầu, Tàn Hiên cho rằng con ác lang đã cực kỳ suy yếu, nên hắn mới dám bước tới gần, không cố kỵ gì mà đem nó diệt sát.

Nhưng mà, mãi cho đến lúc bị ác lang phun cho mấy ngọn lửa vào người, Tàn Hiên mới nhớ đến trước mặt đúng là một con ma thú. Một con ma thú biết ma pháp!

Thật sơ suất! Tàn Hiên có thể nói trong lòng đã tức giận đến cực điểm Nói như thế nào thì trước đây hắn cũng là tuyệt thế cao thủ, bây giờ dĩ nhiên bị một con ma thú lừa dối.

Tàn Hiên hét lớn một tiếng, dập tắt ngọn lửa mà ác lang phun tới, sau đó lui lại.

Ác lang trong mắt tinh quang chột lóe, lại há rộng miệng, vô số ngọn lửa như Hỏa Long Nhất Bàn điên cuồng phóng ra, khí thế long trời lở đất bao phủ lấy Tàn Hiên.

Tàn Hiên mặc dù trong lòng cực kỳ tức giận, nhưng thân hình cũng không chậm, khinh công thi triển ra, tránh thoát khỏi ác lang ngoài phạm vi mười thước. Chỉ đến khi ngọn lửa không phun được đến chỗ hắn, mới tạm thời ổn định thân thể.

Lúc này Tàn Hiên đã chật vật đến cực điểm! Quần áo trên người bị đốt cháy từng mảng lớn, mà trên đầu hắn, từng đám tóc bị cháy đen, cơ hồ bị trụi mất phân nửa.

Một mùi cháy khét trên người Tàn Hiên không ngừng tỏa ra.

“Hoàn hảo là chỉ bị thương ngoài da!” Tàn Hiên kiểm tra lại một chút thân thể, phát hiện chỉ bị bỏng nhẹ, mới yên tâm thở phào. Nhưng hắn cũng tức giận không thôi, đôi mắt như phún hỏa chăm chăm nhìn ác lang phía xa.

Không, lúc này nên gọi nó là Hỏa lang thì đúng hơn, một con lang biết phun lửa!

Có lẽ trong cơ thể cũng không còn dư lực mà tức giận, Hỏa lang chỉ nằm một chỗ bất động. Nhưng đôi mắt kia vẫn khinh miệt nhìn về phía Tàn Hiên, làm cho thần kinh Tàn Hiên bị xúc động mạnh.

“Con súc sinh đáng chết, nếu ta mà đang ở thời kỳ đỉnh cao, không cần một ngón út cũng đủ giết ngươi.” Nói tới câu cuối, thanh âm Tàn Hiên càng lúc càng nhỏ.

Hắn có thể còn sống đã là may mắn lắm rồi. Về phần công lực, sớm hay muộn cũng có thể tu luyện lại được. Chỉ là bây giờ, Tàn Hiên vẫn như cũ phi thường phẫn nộ.

Không biết được con Hỏa Lang này đã bị hút khô sức mạnh hay chưa, nhưng vừa rồi chứng kiến được sự xảo trá của nó, Tàn Hiên cũng không dám lại gần lần nữa. Hắn chỉ dám đứng từ xa, một bên đánh giá Hỏa lang, một bên nhìn vào trong cơ thể mình xem xét.

Sau khi hấp thu sức mạnh của địa lang, Tàn Hiên cảm thấy kinh mạch của mình đã rộng ra rất nhiều. Chỉ một điều đáng tiếc chính là, tuy sức mạnh này rất hùng hậu, nhưng nó luôn chạy tán loạn trong kinh mạch, Tàn Hiên căn bản không thể điều động để sử dụng được.

Sức mạnh mặc dù bị hấp thu vào trong cơ thể, nhưng muốn đem sử dụng, thì phải đem nó luyện hóa. Lúc này Tàn Hiên rất muốn luyện hóa để sử dụng, nhưng hắn còn e ngại Hỏa Lang ở phía xa. Con Hỏa lang lúc này vẫn đang nhìn hắn chăm chăm.

Sau gần một canh giờ, Tàn Hiên di chuyển. Hắn không dám chờ tiếp. Nếu Hỏa lang khôi phục sức mạnh, lại cộng thêm hỏa ma pháp kinh khủng kia, Tàn Hiên sợ tới nay có thể chui vào bụng nó nằm yên vị.

“Hò..”

Thân hình Tàn Hiên vừa mới di chuyển vào phạm vi công kích của Hỏa Lang, một tảng lửa lớn xuất hiện, cấp tốc phóng về phía hắn.

Tàn Hiên thẫn thờ kêu một tiếng bất hảo, rất nhanh phóng ngược lại phía sau.

Bây giờ hắn còn không dám đụng chạm vào ngọn lửa. Thân thể hắn quá yếu, hơn nữa, hắn cũng chưa đủ trình độ để đánh tan được ngọn lửa. Bị một lần

ngọn lửa tấn công, hần cũng đã ném được mùi vị ma pháp.

“Xem ta không đập bể ngươi!” Tàn Hiên mấy lần muốn tiếp cận Hòa Lang, đều bị ngọn lửa ma pháp ngăn cản, trong lòng cực kỳ buồn bực. Hần tức giận nâng một tảng đá lớn, hung hăng ném về phía hòa lang.

“Ngao ô!”

Hòa lang trong mắt hung quang tăng vọt, một tảng lửa lớn bay vọt lên trời, trực tiếp đối đầu với cự thạch.

“Bịch!” Một tiếng, ma pháp cùng cự thạch cùng đối đầu trên không, ngọn lửa thoáng chốc bạo nát trên bầu trời, nhưng đồng dạng, cự thạch cũng bị đánh bay ra xa.

Tàn Hiên không nói được câu nào nữa. Cận chiến không được, viễn chiến cũng không xong. Nếu cứ như vậy mà rời đi, Tàn Hiên cũng không nuốt được cục tức này. Nhất là nhìn thấy ánh mắt khinh bỉ của Hòa Lang, hần cảm thấy sắp phát điên!

“Hôm nay không giết được mày, tao không mang họ Tàn nữa!”

Tàn Hiên nổi giận, cùng lúc, một cơn mưa đá bất kể to nhỏ đều hướng hòa lang lao tới.

“Vù vù..”

Vô số ngọn lửa từ trong miệng hòa lang phun ra, chỉ trong chớp mắt, biển lửa ngập trời. Tiếng lửa lều lóp bốp, hòa lẫn tiếng đá rơi ầm ầm tạo nên khung cảnh hỗn loạn. Liên tục, hỏa ma pháp phóng ra đối đầu cùng cự thạch.

“Ta ném, ta ném!”

Tàn Hiên bây giờ bộ dáng giống hệt cơn bão, không ngừng ném những hòn cự thạch về phía hòa lang.

Nửa canh giờ sau..

Tàn Hiên thở hổn hển ngồi trên một hòn đá lớn, hung hăng nhìn hòa lang trước mặt.

Biển lửa lúc này đã biến mất, trải qua nửa canh giờ tiêu hao, ma lực của Hòa Lang cũng cạn sạch. Ánh mắt nó nhìn về phía Tàn Hiên, không còn sự khinh bỉ, mà tràn ngập vẻ sợ hãi.

“Tên điên! Tên điên!” Hòa lang trong lòng cực kỳ bi phẫn. Trong mắt nó, cái tên Vương bát đản này đúng là người điên. Vừa nghĩ đến cơn mưa cự thạch như bạo vũ lê hoa giáng xuống, trong lòng hòa lang càng thêm hoảng sợ.

Thoáng khôi phục được một chút khí lực, Tàn Hiên cười lạnh đứng lên. Hần hai tay nâng một hòn đá lớn, chậm rãi hướng Hòa Lang đi tới.

Tàn Hiên trong mắt lóe lên vẻ điên cuồng, trên mặt lại không ngừng cười lạnh, rất nhanh đã đi tới gần Hòa Lang.

“Súc sinh, chịu chết đi!” Tàn Hiên nâng cao cự thạch, sau đó trước ánh mắt sợ hãi của Hòa Lang, cự thạch hung hăng nện thẳng xuống chiếc đầu to lớn.

“Phốc!”

Đầu Hòa Lang bị tảng đá lớn đập xuống, đau nhức không thể tả.

“Ngao ô!”

Hòa Lang rống lên một tiếng tức giận, mạnh mẽ ngẩng đầu, một đạo ma pháp cực nhanh phóng về phía tàn hiên.

Tàn Hiên hừ lạnh một tiếng, hần sớm đã có phòng bị cho trường hợp này. Lúc ma pháp hình thành trong nháy mắt, Tàn Hiên cùng lúc cũng tránh ra phía sau. Sau đó, chùy thủ trong tay bộc phát ra hàn quang lạnh lẽo, hung hăng đâm thẳng xuống đầu Hòa Lang.

“Ngao ô.” Hòa lang tru lên thảm thiết.

Huyết quang bắn tung tóe, chùy thủ lại rút ra, trực tiếp đâm xuống cổ Hòa lang, đem đầu nó cắt xuống.

“Àm!”

Chiếc đầu to lớn của Hòa Lang rơi xuống, lăn trên mặt đất vài vòng. Cùng lúc, Tàn Hiên cũng ngồi phịch xuống đất, cả người rã rời không còn một chút khí lực.

Đối với thân thể này, Tàn Hiên không biết phải nói gì. Nếu là trước kia, không chỉ một đầu hòa lang nho nhỏ, cho dù có chiến đấu cùng tuyệt thể cao thủ, ba ngày ba đêm hần cũng không bị hư thoát thành bộ dạng này.

Một lúc sau, mùi thịt nướng thoang thoảng bay xa.

Quả nhiên Tần Hiền nói là làm, đem hòa lang nướng thịt!

Sau khi ăn no nê thịt lang nướng, Tần Hiền cũng có ý định trở về nhà. Hắn biết tình huống hiện tại rất nguy hiểm, trong núi này không hề có người, nguy cơ rình rập đầy rẫy.

“ Ầm ầm!”

Một tiếng nổ trầm muộn từ xa truyền tới, đồng thời, mặt đất dưới chân Tần Hiền cũng rung chuyển dữ dội.

“ Động đất?” Tần Hiền cực kỳ kinh hãi, “ Không đúng, hình như là lực lượng va chạm với nhau!”

Tần Hiền mặc dù mất đi một thân công lực, nhưng độ cảm giác lực vẫn linh mẫn như cũ. Trong nháy mắt hắn cảm giác được, tiếng vang động hồi nãy chính là do lực lượng va chạm vào với nhau.

Nhưng mà chỉ trong thoáng chốc, sắc mặt Tần Hiền khê biến. Tạo thành động tĩnh lớn như vậy, chẳng lẽ có tuyệt thế cao thủ chiến đấu? Hình như chính mình trước kia khi chiến đấu cũng không có sinh ra mạnh như vậy a!!

Tần Hiền trong lòng rất muốn rời khỏi nơi này, nhưng một phần tò mò lại muốn hắn đi xem xem ai đang chiến đấu! Cuối cùng, Tần Hiền xoay người, bước về phía xa xa, nơi tiếng vang vừa truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ma Pháp Vs Đấu Khí.

Ma pháp rực rỡ, quang mang đấu khí sáng chói.

Nửa giờ sau, Tần Hiền rốt cục cũng đến gần được địa phương xảy ra va chạm giữa hai lực lượng kia.

Tần Hiền tìm một chỗ nấp thật kín, rồi nhìn về phía chiến trường cách đó không xa. Vừa nhìn thấy, hắn đã trợn mắt lè lưỡi, suýt kêu thành tiếng.

Phía trước chính là một sơn cốc thật lớn, chỉ là lúc này, khắp sơn cốc tràn ngập lực lượng áp bức. Mà càng nhìn về phía đằng sau, càng nhìn thấy dấu hiệu đồ nát được tạo thành. Khắp mặt đất lồi lõm nhưng hố to nhỏ không bằng phẳng, cây cối bật gốc, đá lớn vỡ ra như bị người ta đập nát.

Tại trung tâm đồng đồ nát, có hai người đang tiến hành đại chiến. Hơi thở cường giả tràn ngập, ánh sáng chói mắt chính là từ chỗ hai người nọ phát ra.

Tần Hiền cũng không dám đến quá gần bình nguyên, nên hắn chỉ thấy được loáng thoáng giữa bình nguyên có hai người tuổi tác thuộc hàng trung niên.

Một người toàn thân phát ra ánh sáng lóa mắt, tay cầm một thanh cự kiếm, từng đạo ánh sáng màu vàng từ thanh cự kiếm không ngừng bắn ra, giữa không trung hình thành một thanh cự kiếm làm bằng ánh sáng lớn hơn chục thước, đang hướng về phía người trung niên kia mà hung hăng trăm tới.

Người trung niên còn lại, tay cầm một ma pháp trượng. Rất rõ ràng hắn chính là ma pháp sư, hơn nữa là một Hỏa hệ ma pháp sư.

Trên người ma pháp sư được bao bọc bởi một tầng lửa đỏ. Tầng lửa này chính là một tấm lá chắn, không ngừng xoay tròn xung quanh vị ma pháp sư kia. Tầng lửa này được triệu hồi ra để chống đỡ lại thanh cự kiếm bằng ánh sáng của vị đấu sỹ kia đang bổ tới.

Trung niên đấu sỹ chém ra một đạo kiếm quang màu vàng kim, bộc phát ra lực lượng kinh người. Rất nhanh chóng từ trên không bổ thẳng xuống vị ma pháp sư nọ.

Nhìn từng đạo kiếm quang thật lớn đang bổ xuống, Tần Hiền mặc dù ở đằng xa cũng không nhìn được mà hít một ngụm lương khí. Kiếm quang màu vàng kia thật sự ẩn chứa năng lượng cực lớn.

Tần Hiền tin tưởng, nếu như bị luồng kiếm quang này bổ trúng, không nói là vị ma pháp sư kia, ngay cả cự thạch ngàn cân cũng muốn tan nát.

Tần Hiền lại nhìn về phía vị trung niên ma pháp sư.

Mặc dù trên bầu trời, từng đạo từng đạo kiếm quang vàng kim thật lớn đang hung hăng nhắm ông ta bổ tới, khuôn mặt ông ta vẫn không có bất cứ biểu hiện gì gọi là sợ hãi. Ánh mắt bình tĩnh nhìn vị trung niên đấu sỹ. Mà trong miệng của ông ta, tựa hồ đang tràn ra từng thanh âm cổ quái, hình như là chú

ngữ ma pháp.

Đột nhiên, một luồng hơi thở phô thiên cái địa từ bình nguyên tràn tới. Tàn Hiền trong lòng rung động, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, vừa lúc chứng kiến được một đám mây màu đỏ đang hình thành.

Đám mây màu đỏ xuất hiện làm cho người ta hít thở không thông, nó dần dần che phủ toàn bộ bình nguyên.

Thoáng chốc, đám mây màu đỏ vỡ tan ra, hóa thành trăm ngàn mảnh lửa.

Từng mảnh lửa cuộn lấy nhau, tạo thành từng viên hỏa cầu cực lớn, hướng về vị trung niên đầu sỡ đang đứng trên mặt đất mà hung hăng lao xuống.

Trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa tràn ngập hỏa nguyên tố, vô tận ngọn lửa bao phủ lấy vị trung niên đầu sỡ.

Đây mới thực sự là đại thủ bút a! Xa xa, Tàn Hiền không khỏi lau mồ hôi lạnh trên trán. Chứng kiến một màn ma pháp này, Tàn Hiền mới hiểu được, ma pháp của con Hỏa Lang kia quả thật chính là trò đùa của trẻ con.

Tuy nói là trò đùa, nhưng chính Tàn Hiền cũng không chống cự lại được. Hắn lúc này ngoài rung động, còn có một cảm giác bị áp bức nặng nề.

Bản thân hắn thật quá mức nhỏ yếu!

“Ha ha..”

Chứng kiến biển lửa đầy trời đang hướng chính mình lao đến, trung niên đầu sỡ sáng khoái cười lớn. Một bóng người đơn độc đối mặt với bầu trời, cự kiếm mãnh liệt vung lên.

Nhất thời, từng đạo kiếm quang từ thân cự kiếm bắn ra, trăm thẳng vào biển lửa.

“Ầm... ầm”

Thiên địa như muốn lung lay. Trên bầu trời, ma pháp cùng đầu khí mạnh mẽ va chạm. Ánh sáng lóe lên cao, hơi thở nguy hiểm tràn ngập bốn phương tám hướng. Quả thật, muốn xé rách không gian cũng hoàn toàn có thể.

Đứng từ xa xem cuộc chiến, Tàn Hiền trong mắt không hề có vẻ sợ hãi, trái ngược lại, hắn còn cảm thấy hưng phấn cháy bỏng. Không sai, trong mắt Tàn Hiền đang bốc lên ngọn lửa cháy bỏng!

“Đây là ma pháp cùng đầu khí sao?”

Tàn Hiền hai mắt lóe lên quang mang nóng chảy, hưng phấn nhìn về phía bình nguyên rộng lớn. Tại giờ khắc này, trong lòng Tàn Hiền thật sự bị rung động sâu sắc.

Ma pháp cùng đầu khí va chạm thật sự quá mức rung động. Chưa nói đến lực phá hoại kinh thiên động địa, chỉ cần thấy ánh sáng vàng kim chói mắt từ đầu khí, chiến đấu cùng ma pháp rực rỡ nhiều màu, cũng đủ làm cho Tàn Hiền xúc động.

Trước đây Tàn Hiền tu luyện chính là cổ võ. Nếu nói về lực sát thương thì cổ võ tuyệt đối không thua kém ma pháp hay đầu khí. Chỉ là, cho dù đem cổ võ tu luyện đến cảnh giới tuyệt thế cao thủ, lực phá hoại tuy kinh khủng, nhưng về phương diện hoa lệ như này, quả thật không bằng được ma pháp cùng đầu khí.

Tàn Hiền đột nhiên cả kinh, từ trong suy tư mà tỉnh lại. Bọn họ tu luyện, mục đích cuối cùng chính là truy cầu cực hạn sức mạnh và lực sát thương. Nếu như một chiêu thức phi thường hoa lệ, nhưng không có nhiều lực sát thương, vậy hoàn toàn là kỹ năng vô bổ.

Địch nhân tuyệt đối sẽ không vì chiêu thức hoa lệ của ngươi mà bị đánh bại.

Nghĩ tới đây, Tàn Hiền tự cười giễu bản thân. Chỉ là, hắn biết, mặc dù không có tràng diện hoa lệ như vậy, nhưng ma pháp cũng tuyệt đối không thể khinh thường. Không chỉ ẩn chứa lực lượng cường đại, mà còn có thể quần công.

Đương nhiên cổ võ cũng có chiêu thức để quần công, nhưng cực ít.

Hai người này sức mạnh so với mình thời kỳ toàn thịnh cũng không sai biệt lắm. Mặc dù Tàn Hiền mất đi sức mạnh, nhưng linh giác vẫn như cũ cực kỳ cường đại. Hắn đã từ uy áp của hai người mà cảm nhận được sức mạnh của họ.

Đột nhiên, Tàn Hiền cảm thấy kinh hãi. Chẳng lẽ cao thủ tại thế giới này nhiều lắm hay sao? Chính mình tùy tiện cũng nhìn thấy hai tuyệt thế cao thủ!

Nếu mà đúng như vậy, Tàn Hiền trong lòng có chút bị đá kích.

“Như thế thì đã làm sao?” Một thoáng trôi qua, Tàn Hiền cũng bình tĩnh lại.

Hắn tin tưởng, trải qua chính mình khổ luyện, thành tựu sau này sẽ tuyệt đối siêu việt hơn bản thân trước kia rất nhiều. Phải nhớ rằng, trước kia mình chỉ có tư chất siêu việt mà thôi, bây giờ còn có cực phẩm thân thể này nữa!

Tần Hiền thậm chí còn tin tưởng, rất nhanh chóng hẳn sẽ trở lại được cảnh giới trước kia. Đó là một loại linh cảm không thể giải thích!!

Tần Hiền không muốn nghĩ đến chuyện này nữa, hẳn đem ánh mắt dời về phía bình nguyên, nơi đang có hai tuyệt thế cao thủ chiến đấu. Hẳn mới chỉ tới thế giới này, quả thực ma pháp cùng đấu khí thật sự rất xa lạ.

Hiện tại đang có hai cường giả chiến đấu, thật sự là một cơ hội tốt để cho Tần Hiền quan sát được đặc điểm của ma pháp và đấu khí. Ngoài ra, tư vị thường thức trận đấu giữa hai cường giả đỉnh cấp quả rất không tệ.

Trong quá trình chiến đấu, hai người trung niên kia tựa hồ cũng đã phát hiện ra Tần Hiền nhìn lên ở bên cạnh. Nhưng hai người cũng chẳng thêm đề ý đến hắn, vẫn như cũ hăng say chiến đấu.

Quan sát một lúc, Tần Hiền minh bạch, hai người trung niên này cũng không phải cừu địch của nhau, rất có thể họ đang luận bàn chiêu thức. Bởi vì tuy họ chiến đấu mạnh mẽ, từng chiêu thức sắc sảo tung ra, nhưng thủy chung Tần Hiền vẫn không cảm thấy có chút sát khí nào.

Quả nhiên, sau gần một tiếng, bọn họ cũng kết thúc trận đấu. Cả hai cùng cười lớn ha ha, cùng nhau bay khỏi nơi này.

Gần một tiếng chiến đấu này, đối với Tần Hiền không khác gì chí tôn bí bảo.

Một ma pháp sư và đấu sỹ cùng chiến đấu, tràng cảnh này giúp Tần Hiền thu hoạch rất nhiều. Bây giờ hẳn cũng đã có chút hiểu rõ phương thức công kích của ma pháp cùng đấu khí.

Như vậy, sau này cho dù Tần Hiền có cùng ma pháp sư hoặc đấu sỹ chiến đấu, cũng không bởi vì không quen thuộc mà luống cuống tay chân.

“Hai tên biến thái.”

Nhìn lại lần cuối quang cảnh hoang tàn của bình nguyên, Tần Hiền trong lòng thầm nói, sau đó cũng rời đi, hướng phía đô thành trở về.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Bố Thí

Ngày hôm nay Tần Hiền thu hoạch cực kỳ lớn. Vốn hắn đã là tuyệt thế cường giả, bây giờ tuy tạm thời mất đi sức mạnh, nhưng năng lực quan sát thì vẫn còn nguyên.

Lúc đầu, Tần Hiền đối với ma pháp cùng đấu khí hoàn toàn không có chút hiểu biết. Nhưng trưa nay xem được trận đấu giữa ma pháp sư và đấu sỹ, Tần Hiền mới hiểu rõ phương thức công kích của ma pháp cùng đấu khí.

Sau khi tham ngộ được hoàn toàn những gì hắn chứng kiến trưa nay, Tần Hiền bắt đầu luyện hóa lực lượng của Hoà lang còn tồn trong cơ thể.

Không thể không nói, mặc dù chỉ là loại ma thú cấp thấp, nhưng lực lượng của nó cũng đủ cho Tần Hiền tiến vào tầng 1 của huyền công. Cũng chính là tương đương với đệ nhất tinh của thế giới này.

Nhanh chóng tiến nhập vào nhất tinh cảnh giới, Tần Hiền vừa mừng vừa sợ.

Bởi vì hắn biết đây là điều tất nhiên, hơn nữa, huyền công tầng thứ nhất cũng chỉ là so với người bình thường mạnh hơn một chút. Tại thế giới này hoàn toàn không đáng nói.

Thậm chí, kỹ năng Lục Mạch Thần Kiếm của hắn, ngay cả thức cơ bản nhất cũng không phát ra được. Có thể là phải đạt tới Tam tinh, mới miễn cưỡng thi triển được một chút da lông bên ngoài. Lục mạch thần kiếm, phải cần rất nhiều chân khí trong cơ thể điều động, mới có thể thi triển tốt được.

Không có sức mạnh cường đại, cho dù có thể phát ra một thức trong lục mạch thần kiếm, cũng khó lòng giết được địch nhân, càng có khả năng vì chân khí không đủ mà thân thể bị hao tổn.

Sau khi luyện hóa xong năng lượng của Hòa lang, Tần Hiền cũng không đứng dậy ngay, mà ngồi xếp bằng trên giường suy nghĩ.

Hấp tinh đại pháp, tuyệt đối là công pháp nghịch thiên. Trải qua cải tiến của các bậc tiền bối, hấp tinh đại pháp không những bị động hấp thu năng lượng, mà còn có thể chủ động hấp thu!

Nếu như thân thể này đủ cường đại mà nói, hẳn có thể trực tiếp hấp thu lực lượng cường đại, làm cho công lực của chính mình tăng lên. Nhưng mà hoàn toàn không có khả năng, bởi vì dưới tình huống thân thể cực kỳ yếu ớt, thì không thể hấp thu quá nhiều năng lượng.

Nếu như hấp thu năng lượng vào trong cơ thể quá hạn độ cho phép, vậy khẳng định sẽ giống như tức nước vỡ bờ, thân thể không kiềm chế được mà nổ tung.

Trước kia, mặc dù Tần Hiên không ngừng hấp thu công lực của kẻ địch, nhưng hắn vẫn dùng một phần lớn vào việc rèn luyện thân thể. Chỉ có cơ thể không ngừng cường đại, thì mới có thể hấp thu được càng nhiều sức mạnh. Như vậy, mới không vì hấp thu quá nhiều mà nổ tan.

Trải qua một hồi chiến đấu cùng Hòa lang, cùng với xem được trận chiến giữa ma pháp sư cùng đấu sỹ, Tần Hiên mới phát hiện ra một vấn đề, một vấn đề phi thường nghiêm trọng!

Thế giới này, ma pháp sư thiện về viễn trình công kích (viễn chiến). Hắn nếu muốn giết địch thì nhất thiết phải cận công kích. Và nếu muốn hấp thu lực lượng của kẻ địch, thì phải tiếp xúc với thân thể đối phương. Muốn Tần Hiên cách không mà hấp thu công lực, điều này hoàn toàn không có khả năng.

Nhưng mà, liệu ma pháp sư sẽ cho người tới gần hắn sao? Với thực lực tương đương nhau, sợ rằng chưa đến gần người ta thì người đã bị ma pháp kinh khủng diệt sát.

Trên thực tế, hấp tinh đại pháp ngoài khả năng hấp thu công lực của địch nhân, còn có khả năng dùng để chiến đấu. Thử nghĩ một chút, tại thời điểm chiến đấu, đột nhiên đem công lực của địch nhân không ngừng rút ra, không chỉ khiến mình mạnh mẽ mà lại còn tước đi sức mạnh của kẻ địch, sau đó kẻ địch vì không hiểu rõ, lâm vào hoảng sợ?

Như vậy mà nói, tỷ lệ thắng lợi khẳng định sẽ tăng cao.

“Nếu như có thể cách xa mà vẫn hấp thu được công lực của đối phương?”

Trong đầu Tần Hiên xuất hiện một ý nghĩ điên cuồng. Hắn đương nhiên biết ma pháp sư trong thân thể không có bao nhiêu sức mạnh. Hấp tinh đại pháp có thể hấp thu lực lượng, nhưng không thể hấp thu tinh thần lực!

Mà ma pháp sư lại lợi dụng chính tinh thần lực cường đại của mình đem thiên địa nguyên tố khống chế, tạo thành phương thức công kích.

Nếu như có thể hấp thu lực lượng ma pháp... Tần Hiên lại có ý tưởng điên cuồng mới.

Tần Hiên khẽ nhíu mày. Ma pháp lực lượng là do ma pháp sư lợi dụng tinh thần lực mà cấu thành thiên địa nguyên tố hình thành công kích. Không chỉ có chiêu thức sắc sảo mà lực công kích cũng phi thường kinh khủng.

Quả thật muốn hấp thu lực lượng ma pháp, thân thể của chính mình cũng phải đủ cường đại. Nếu không, còn không đợi được việc hấp thu ma pháp, thân thể của chính mình cũng đã bị ma pháp dẫn nổ nát bấy.

Tự đánh giá một lúc lâu, trong mắt Tần Hiên cũng dần rút đi vẻ điên cuồng. Hắn biết ý tưởng này rất tốt, rất điên cuồng. Nhưng mà không thực tế. Ít nhất, hiện tại hoàn toàn là phi thực tế.

Nhưng mà Tần Hiên cũng không dễ buông tha cho ý tưởng này. Hắn có một loại linh cảm, tương lai không xa, hắn khẳng định có thể thực hiện, có thể lợi dụng hấp tinh đại pháp, hấp thu lực lượng ma pháp, thậm chí, toàn bộ thể gian.

“Thiếu gia.” Một thanh âm già nua từ phía sau truyền vào tai Tần Hiên. Sau khi nghe thấy tiếng nói này, Tần Hiên từ trên giường bước xuống, hướng phía bên ngoài đi tới.

Trong viện có ba người mặc trang phục người hầu đang đứng. Cầm đầu đứng là lão giả vừa rồi hướng Tần Hiên lên tiếng.

Tần Hiên biết người này, hắn là quản gia của Tần gia, họ Hà, trước đây Tần Hiên đều gọi hắn là Hà bá bá. Tần Hiên rất nhanh biết dụng ý của Hà quản gia khi tới đây.

“Hà bá bá” Tần Hiên đã hoàn toàn dung nhập chính mình vào vai diễn. Khuôn mặt tươi cười nhìn Hà quản gia.

“Thiếu gia, chúng ta mang đồ tới.” Hai người hầu phía sau nhanh chóng đem đồ vật tiến vào trong nhà.

Sau đó, Hà quản gia liền xuất một ít ngân phiếu giao cho Tần Hiên. Tần Hiên nhận lấy nhìn thoáng qua, lòng mày khẽ nhíu lại.

Không thể không nói Hà quản gia là một người cực kỳ tinh ý, đoán lời nói và sắc mặt phi thường lợi hại. Nhìn thấy Tần Hiên nhíu mày, Hà quản gia vội vàng nói : “ Tiền tuy ít, nhưng thiếu gia nếu chi tiêu hợp lý, cũng đủ sống trong một tháng.” Hà quản gia sắc mặt cũng không được tốt, bởi vì hắn biết Tần gia càng ngày càng quá đáng, tiền cấp cho Tần Hiên mỗi tháng lại ít đi một phần.

“Hà bá bá, cảm ơn người.” Tần Hiên trong lòng cười lạnh, nhưng vẫn nói lời cảm ơn. Từ trong trí nhớ của Tần Hiên, hắn biết Hà quản gia cũng rất hay chiều chuộng hắn.

“Thiếu gia.” Hà quản gia liếc mắt nhìn Tần Hiên một cái, sau đó ánh mắt dần lộ vẻ kinh ngạc, bởi vì phát hiện, Tần Hiên trước mắt có biến hóa thật lớn. Ít

nhất, cả người cũng tràn đầy khí tức giận.

“Thiếu gia, sau này cẩn thận một chút với Tàn Kỳ thiếu gia, không có việc gì tốt nhất không nên ra ngoài.” Lúc này, hai gia đình cũng đã xếp đặt đồ đạc xong xuôi, đang từ trong phòng đi ra.

Hà quản gia sau khi hạ giọng nói xong những lời này, liền thoáng đề cao thanh âm: “Thiếu gia, chúng ta về trước. Nếu như tiền không đủ tiêu, có thể đến tìm ta, ta có thể giúp ngài một chút”

Tàn Hiền gật đầu, đối với Hà quản gia luôn chiều cố hần, có chút hảo cảm. Đưa mắt nhìn Hà quản gia rời đi, nhìn bóng lưng Hà quản gia, đột nhiên Tàn Hiền cảm thấy có điểm không thích hợp.

Loại cảm giác này rất vi diệu, đang lúc Tàn Hiền muốn chăm chú suy nghĩ, thì nó lại biến mất.

Tàn Hiền cười lạnh một tiếng, xoay người đi vào trong phòng.

Mặc dù hần đã bị Tàn gia trục xuất, cũng không thừa nhận hần là người Tàn gia. Nhưng Tàn gia cũng không đối với hần đuổi tận giết tuyệt, từng tháng đều đưa tới cho hần một chút tiền, thậm chí còn nhiều một chút. Bởi vì Tàn Hiền là một tên phế vật, nếu như không có mấy thứ này, chỉ e hần đã chết đói từ lâu.

Tàn Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh. Hần sao không biết cái này chỉ là một loại bô thí.

Tàn Hiền hần hoàn toàn không cần Tàn gia đến bô thí!

Tàn Hiền cười lạnh đem chút ngân phiếu ít đến đáng thương vứt lên bàn. Từ trên người hần lấy ra một tinh thể màu đỏ, tràn ngập hóa nguyên tố nồng đậm.

Tàn Hiền ta không cần bất cứ kẻ nào bô thí!

Đây chính là tinh hạch của Hỏa lang. Nếu đem tinh hạch này bán đi, ít nhất cũng được một khoản tiền, so với khoản tiền Tàn gia bô thí chắc chắn hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tinh Hạch

Tinh hạch của Hỏa Lang giống hệt như một viên dạ minh châu, bên ngoài tỏa ra quang mang đỏ rực. Hóa nguyên tố nồng đậm từ tinh hạch không ngừng ngùn ngụt bốc ra.

Tinh hạch là một loại tinh thể đặc biệt trong cơ thể của ma thú. Ma thú cấp bậc càng cao, tinh hạch tồn trữ lực lượng càng lớn. Đồng thời, giá trị của tinh hạch cấp bậc cao, cũng đắt hơn hẳn tinh hạch cấp thấp. Thậm chí, còn có loại không thể mua được bằng tiền mặt.

Trên thực tế, tinh hạch giá tiền cũng không phải rẻ. Bởi vì thế giới này, lượng ma pháp sư rất nhiều.

Ma pháp sư, tinh thần lực càng mạnh, năng lực khống chế thiên địa càng lớn. Vì vậy, giai vị càng cao, thực lực cũng càng mạnh. Nhưng vô luận một người có bao nhiêu tinh thần lực, cho dù nhiều hay ít, cũng đều có lúc phải sử dụng hết.

Cứ như vậy, tác dụng quan trọng của tinh hạch được thể hiện ra.

Tinh hạch có thể được dùng để gắn vào ma pháp trượng, chứa đựng được một chút ma lực. Chút ma lực này ma pháp sư có thể lấy ra sử dụng dễ dàng, mà không cần tiêu hao ma pháp lực trong người.

Hơn nữa, tinh hạch còn có thể trợ giúp ma pháp sư rút ngắn được thời gian tu luyện, hoặc một người không biết ma pháp, cũng có thể lợi dụng tinh hạch phát động một số loại ma pháp.

Vì vậy, nhu cầu sử dụng tinh hạch là vô cùng lớn. Giá cả bình thường cũng rất đắt đỏ.

Cảm nhận được tinh hạch trong tay truyền tới lực lượng khổng lồ, Tàn Hiền trong lòng vừa động. Hần có thể hấp thu loại ma pháp lực này. Nếu hấp thu được lực lượng khổng lồ này, tuyệt đối có thể giúp hần tăng cường công lực.

Nhưng mà sau cùng Tần Hiên cũng buông tha ý định này. Hắn không muốn chính mình ý lại quá mức vào ngoại vật. Hơn nữa hắn mới chỉ bắt đầu tu luyện, mượn ngoại lực quá nhiều sẽ không tốt cho quá trình tu luyện.

Mà hấp tinh đại pháp cũng không phải là không có nhược điểm. Mỗi lần nó hấp thu, đều là lực lượng thuộc tính bất đồng. Nếu ít thì không nói, Tần Hiên còn có thể luyện hóa được trở thành lực lượng của chính mình.

Nhưng nếu trong cơ thể chứa đầy các loại lực lượng thuộc tính khác nhau, việc xảy ra xung đột giữa các lực lượng là điều hiển nhiên. Nếu như lúc đó mà không kịp thời luyện hóa hết, chân khí trong cơ thể đầu đá lung tung. Vậy thân thể lúc đó...hờ hờ...

Mà bây giờ hắn còn đang giai đoạn chuẩn bị. Nếu tới giai đoạn hậu kỳ, Tần Hiên sẽ không do dự mà sử dụng phương pháp này mà tăng cường công lực cho bản thân.

Tuy nhiên, trong lòng Tần Hiên vẫn luôn luôn khắc ghi câu nói : Chỉ có sức mạnh thuộc về chính mình mới là sức mạnh cường đại nhất! Mượn ngoại lực để phát triển, mãi mãi không thể là con đường chính đạo!

Mấy ngày không ngừng trôi qua. Trong những ngày này Tần Hiên cũng không xuất môn, chỉ chăm chăm ở trong nhà tu luyện huyền công.

Không thể không nói thân thể này quả thực là thân thể cực phẩm. Chỉ trong vài ngày tu luyện, đã thoát thai hoá cốt nhanh chóng. Bây giờ Tần Hiên mặc dù vẫn ở Nhất tinh, nhưng hắn cảm thấy cơ thể mình đã tràn đầy lực lượng.

Rõ ràng thân thể hắn đã mạnh lên rất nhiều, có thể nói, Tần Hiên đang dần lột xác trở thành cường giả.

Mỗi ngày vào buổi chiều, Thanh Thanh đều đặn đứng giờ xuất hiện, chưa từng dứt đoạn. Tần Hiên mặc dù có cảm giác được một tia khó hiểu, nhưng hắn cao hứng nhiều hơn. Dù sao, cả trạch viện cũng chỉ có một mình hắn ở, không thể không nói có chút cô tịch.

Hướng hồ Thanh Thanh lại là một siêu cấp tiểu mỹ nữ. Bây giờ còn chưa có thành thực, lại rất ngây ngô. Nhưng cũng khiến Tần Hiên vui sướng trong lòng.

Hôm nay, ăn xong bữa cơm, Tần Hiên liền mang viên tinh hạch của Hỏa lang lúc trước ra ngoài. Dựa theo trí nhớ, Tần Hiên một mạch đi tới chỗ của người thu mua tinh hạch. Hắn muốn đem tinh hạch này bán đi, bởi vì hắn không muốn Tần gia bỏ thí cho hắn bất kỳ một thứ gì nữa.

“Yêu yêu, đây không phải là ‘Tần thiếu gia’ sao? Hôm nay sao lại quá giang đến tiểu điểm này?”

Tần Hiên vừa mới bước vào cửa hàng, đã thấy một giọng âm dương quái khí từ một tên tiểu nhị phát ra.

Tần Hiên lạnh lùng liếc mắt tiểu nhị một cái, không muốn cùng hắn so đo. Vì vậy thân nhiên nói : Ta muốn bán tinh hạch.”

“Tinh hạch?” Tiểu nhị hình như thấy được một chuyện lạ khó tin, kinh ngạc nhìn Tần Hiên : “Ngươi nói ngươi muốn bán tinh hạch? Ngươi trên đường nhặt được hay là đi ăn trộm?”

Tần Hiên trong mắt hàn quang chợt lóe! Nhưng cũng không phát tác, thân nhiên nói : “Ta chính tay săn được ma thú lấy ra.”

“Ngươi đi săn ma thú?” Tiểu nhị mang vẻ mặt cười nhạo châm biếm, “Chỉ bằng ngươi? Không muốn nói ma thú, bình thường dã thú cũng có thể giết chết ngươi rồi!” Tiểu nhị khinh thường nhìn Tần Hiên.

Tần Hiên trong lòng hiện lên một tia sát khí! Nhưng hắn cũng nhịn xuống, tự nhủ không cần phải so đo với con chó mắt thấp này, cùng loại người như thế so đo, quả thực chính là đánh mất thân phận.

“Ta muốn bán nó.” Tần Hiên không muốn nói nhiều, trực tiếp xuất ra tinh thạch hỏa lang.

Tiểu nhị hai tròng mắt lập tức trừng lớn : “Tinh thạch nhất giai hỏa lang?” Nói xong, tiểu nhị dùng thần sắc hoài nghi nhìn Tần Hiên, : “Tinh hạch này là người nhặt được hay từ đâu tới? Nói cho ngươi biết, tiệm chúng ta kinh doanh chính quy, không tiêu thụ tang vật đầu.”

“Nhất giai hỏa lang?” Tần Hiên trong lòng buồn bực. Lao lực hết chín trâu hai hổ cuối cùng lại là một con nhất giai ma thú? Ban đầu, Tần Hiên còn chắc nắm con hỏa lang này ít nhất phải là nhị giai ma thú.

Nhưng mà, Tần Hiên thoáng chốc nổi giận. Cái con chó này mắt thấy người yếu liền dĩ nhiên đi hoài nghi hắn ăn trộm tinh hạch!

“Các ngươi rốt cuộc có muốn mua hay không? Ta không muốn lãng phí nước miếng!” Tần Hiên thanh âm trầm xuống, vẻ mặt băng hàn nhìn tiểu nhị.

“Năm mươi kim tệ.” Có sinh ý đến nhà, như nào lại cự tuyệt? Một tên tiểu nhị khác đi tới, hướng Tần Hiên nói.

“Năm mươi kim tệ?” Tần Hiên trong lòng thầm giận, “Tinh hạch này ít nhất cũng một trăm kim tệ. Hai tên vương bát đần này tưởng mình ngu ngốc sao?”

“Một trăm kim tệ, không thiếu một xu, không mua, ta đi.” Tần Hiên lạnh lùng nhìn hai người, nếu chính mình còn đủ lực lượng, không đem tát văng mõm hai cái con chó thấp kém này, đem chúng diệt sát, thì không phải là Tần Hiên.

“Hừ, chỉ là một cái nhất giai tinh hạch, mà đòi một trăm kim tệ? Năm mươi kim tệ, người bán không?”

Lạnh lùng nhìn hai tên tiểu nhị, Tần Hiên không nói một lời, cầm tinh hạch xoay người bước đi.

“Năm mươi kim tệ.” Mắt thấy Tần Hiên sắp rời đi, tiểu nhị vội la lớn. Hắn cũng không muốn hụt cái sinh ý này. Hỏa lang tinh thạch, giá trị ít nhất cũng hai trăm kim tệ. Mặc dù Tần Hiên đòi một trăm kim tệ, bọn họ vẫn lời được một trăm kim tệ nữa.

“Một trăm!” Tần Hiên dừng lại, lạnh lùng nói.

“Được, thành giao!” Nhìn vẻ mặt kiên quyết của Tần Hiên, rốt cục tiểu nhị cũng đồng ý.

Nhìn sắc mặt hai tên Vương bát đản này, Tần Hiên như nào không rõ mình bị bắt chẹt? Chỉ là hắn cũng không thêm so đo nhiều đối với hai tên hỗn đản này thôi.

Cầm một trăm kim tệ, Tần Hiên rời khỏi cửa hàng. Nhưng mà vừa bước đi được tới cửa, hắn đã đụng phải một người. Một cỗ lực lượng đánh mạnh tới, thân thể Tần Hiên không tự chủ được lao đảo, thoáng chốc sắp bị ngã lui ra phía sau.

“Loảng xoảng.” Tiếng kim tệ rơi xuống đất vang lên, Tần Hiên chưa kịp bắt được thì kim tệ đã rơi hết xuống đất..

Sau khi bị đẩy lui lại mấy bước, Tần Hiên mới ổn định được thân thể, vẻ mặt tức giận nhìn về người vừa đụng phải mình.

“Tần phế vật?” Người phát ra tiếng nói là một thanh niên tóc vàng mắt xanh, lúc này hắn cũng đang dùng ánh mắt tràn đầy tức giận nhìn Tần Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Thế.

“Áo Luân?”

Tần Hiên liếc mắt nhìn vào mái tóc vàng, đôi mắt xanh biếc của thanh niên trẻ tuổi. Thoáng chốc đã nhận biết thân phận đối phương.

Nói về Áo Luân không thể không nghĩ tới phụ thân hắn Lan Đặc.

Lan Đặc là Yến Quốc đại tướng quân, trong tay nắm giữ một phần ba binh quyền của Yến Quốc. Có thể nói đứng dưới một người mà trên vạn người.

Hơn nữa, gia tộc của bọn họ cũng là một trong những đại gia tộc Yến Quốc.

Mà Áo Luân đang điều võ dương oai trước mắt hắn, chính là con trai thứ hai của Lan Đặc.

Có lẽ bởi vì xuất thân từ một đại gia tộc, tuổi trẻ mà cảnh giới đã đạt tam cấp đầu sĩ, tính tình y rất hung hăng và kiêu ngạo, nhưng mọi người ngại địa vị thân thể của hắn nên cũng nhắm mắt mà làm ngơ.

Áo luân tuy là một đầu sỏ nhưng về ngoài cực kỳ tuấn mỹ, khí chất nhẹ nhàng, làm người ta nghĩ hắn giống ma pháp sư hơn là một đầu sỏ.

Vốn dĩ hôm nay Áo Luân đến cửa hàng tinh hạch xem có tinh hạch ma thú cao cấp được bán ra hay không. Nhưng vừa vào đến cửa, hắn đã bị người ta đụng phải.

Áo Luân vốn là một kẻ đã kiêu ngạo lại thêm một chút tính khí coi thường người khác. Ngay lúc đầu tiên, bị kẻ khác đụng phải đã làm hắn phi thường tức giận. Đợi đến lúc hắn nhận ra người đụng mình là một kẻ nổi tiếng phế vật ở chốn đô thành thì hắn bật cười.

Áo Luân cười âm lãnh. Mà khi nhìn Tần Hiên, ánh mắt hắn lại giống hệt ánh mắt độc xà. Y nhìn chằm chằm khiến Tần Hiên lạnh sống lưng.

Tần Hiên trong lòng căng thẳng, hắn biết rõ tính cách của Áo Luân. Nhưng chỉ sau một khắc, Tần Hiên khôi phục lại dáng vẻ bình thường. Thân nhiên liếc nhìn Áo Luân một cái, Tần Hiên cúi xuống nhặt kim tệ đang rơi vãi trên mặt đất.

Chứng kiến Tần Hiên chỉ thân nhiên nhìn mình một cái rồi khôi phục dáng vẻ lạnh nhạt. Trong lòng Áo Luân cực kỳ giận dữ, hắn cảm giác được cái tên phế vật Tần Hiên đang miệt thị hắn. Chính là phế vật Tần Hiên đang thách thức quyền uy của bản thân hắn a!

Hai mắt Áo Luân phát ra tia lạnh băng, nhìn Tần Hiền đang cúi xuống nhặt kim tệ trên mặt đất. Sau đó chân phải nhấc lên, nhắm trúng đầu của Tần Hiền sút tới.

“Hò”

Một cước tung ra như cuồng phong chớp giật hướng đến đầu Tần Hiền.

Ngay lúc cú đá tưởng chừng sắp trúng đầu Tần Hiền, thì Tần Hiền đột nhiên di chuyển. Không biết vô tình hay hữu ý, Tần Hiền dường như phát hiện phía bên phải một mai kim tệ, thân hình hơi nghiêng, cả người tức khắc lướt ngang một thước, nhặt lấy kim tệ đồng thời cũng tránh khỏi cú đá của Áo Luân.

“Phanh”

Chân phải Áo Luân đá vào khoảng không rồi sau đó hung hăng đập thẳng xuống mặt đất. Nhất thời sàn nhà vững chắc bị đập cho nát vụn.

Tần Hiền tựa hồ không phát hiện ra động tác của Áo Luân, giật mình bởi tiếng nổ truyền ra, nét mặt hoảng sợ nhìn về phía Áo Luân.

Thấy Tần Hiền tránh được cú công kích của mình, Áo Luân lấy làm kinh hãi. Nhưng khi nhìn thấy nét mặt của Tần Hiền, y nở nụ cười lạnh. Y tưởng rằng vừa rồi Tần Hiền nhặt kim tệ mà xảo diệu vừa vặn tránh khỏi cú đá của mình.

"Áo Luân thiếu gia ngươi muốn làm gì?"

Tần Hiền vẻ mặt hoảng sợ nhìn Áo Luân, sau đó nhìn lại sàn nhà bị đập nát, khuôn mặt càng trở lên khó coi.

“Tam giai đầu sỹ”

Thực tế Tần Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh. Thiên hạ đồn đại Áo Luân dễ dàng đạt đến cảnh giới tam giai đầu sỹ cũng không phải là "Chó đâu chó sủa chỗ không người", mà có bản lĩnh thật sự.

Kiều ngạo quả nhiên có vốn để mà kiêu ngạo a!

Áo Luân quả không hổ là kẻ đứng đầu thập đại cao thủ của đô thành.

Bất quá Tần Hiền đầu cúi thấp xuống nên không ai nhìn thấy trong ánh mắt hần loé lên sát khí nồng đậm.

“Dĩ? Hoá ra đây là kim tệ của Tần phế vật ngươi sao?” Áo luân tựa hồ như mới phát hiện ra kim tệ rơi vãi trên mặt đất, vẻ mặt tức giận lập tức rút đi, thay thế bằng một nụ cười âm lãnh.

“Đúng vậy Áo Luân thiếu gia, đây chính là kim tệ do hần bán một hoá lang tinh hạch mà có được. ”

Tần Hiền không trả lời, trong khi gã tiểu nhị như con chó quấn quanh chân chủ, mang theo bộ dáng tươi cười nịnh nọt nói với Áo Luân.

“Nhặt hết kim tệ lên cho ta”

Áo Luân tươi cười phân phó cho hai gã gia đình đi theo hần.

Nghe thấy lời của Áo Luân, hai gã gia đình nhanh chóng chạy tới nhặt hết toàn bộ kim tệ còn rơi trên mặt đất lên. Đương nhiên, trừ Tần Hiền đã nhặt được một phần ba còn lại kim tệ đều đã bị hai gã kia nhặt sạch.

“Tốt lắm, kim tệ này coi như là tiền bồi thường lúc nãy hần đụng vào ta”

Áo luân cười lạnh nói.

Một kẻ phế vật cho dù là tượng đất cũng có lúc phát hoả, huống hồ số kim tệ kia là Tần Hiền cực khổ thậm chí đem cả tính mạng mình ra đặt cược mới kiếm được, cứ như thế mà bị cướp đi!

Tần Hiền hai mắt phún hỏa. Tại giờ khắc này đối với Áo Luân, sát tâm hần cuộn trào. Hai bàn tay Tần Hiền gắt gao nắm chặt vào nhau. Sau một lúc sự phẫn nộ của hần mới giảm xuống.

Hần biết bây giờ không phải lúc động thủ. Nếu động thủ bây giờ người thiệt thòi chính là hần.

"Đưa kim tệ trả lại cho ta!"

Tần Hiền đưa tay ra thần nhiên nhìn Áo Luân. Ánh mắt bình thản đến mức không ai có thể thấy nổi giận dữ đang che giấu ở bên trong.

"Trả lại cho ngươi?"

Áo Luân hắc hắc cười lạnh. Mặc dù đối với hắn vài kim tệ không có gì đáng giá, nhưng hắn chính là muốn cướp đoạt của Tần Hiên một cái gì đó.

"Hoàn lại cái gì ? Kim tệ sao? Kim tệ này là của ngươi hả?"

Áo Luân nhìn Tần Hiên không ngừng cười lạnh.

"Các ngươi ai có thể chứng minh kim tệ này là của hắn?"

Áo Luân vừa nói vừa lạnh lùng liếc mắt nhìn hai gã tiểu nhị.

Hai gã tiểu nhị vội vàng lắc đầu. Cũng không biết là bọn họ muốn nói không biết, hay nói đó không phải là kim tệ của Tần Hiên.

"Thấy rồi chứ ? Kim tệ này không phải là của ngươi!"

Áo Luân cười lạnh.

Trong lòng Tần Hiên lửa giận bùng cháy, tên vương bát đần này khinh người quá đáng! Giờ phút này, hắn không muốn tiếc hết thảy mà tham gia một hồi đại chiến.

"Ồi chào ánh mắt ngươi đáng sợ quá!"

Áo Luân làm bộ quái dị nói, vẻ mặt tràn đầy sự khinh thường. Hắn không nghĩ đến một tên phế vật cũng dám lên mặt đòi tiền với hắn.

"Tên hỗn đản này không phải đang cố tình gây khó dễ cho ta sao?"

Tần Hiên trong lòng nổi giận, thật sự muốn một quyền đập chết tên hỗn đản này. Chỉ là, Tần Hiên cũng không vì nóng giận mà mất đi lý trí. Hắn biết bây giờ nếu có động thủ cùng Áo Luân thì cũng chỉ tự rước lấy nhục nhã mà thôi.

Chính mình bản thân hiện tại chỉ có thực lực nhất giai, mà đối phương là tam giai thực lực, bản thân mình tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn. Bây giờ hết thảy chỉ có thể nhẫn nại. Đợi khi thực lực mình đủ cường đại, sẽ đem món nợ hôm nay bắt hắn trả gấp bội.

Hừ lạnh một tiếng Tần Hiên thản nhiên liếc mắt nhìn Áo Luân rồi rào bước ra cửa. Đối với kim tệ Tần Hiên cũng không có ý định lấy lại.

Nhìn Tần Hiên thản nhiên bước ra ngoài, Áo Luân không khỏi sùng sốt, tiếp theo vừa cười lạnh vừa quát :

"Tần phế vật, đứng lại cho ta!"

Tần Hiên trong lòng giận dữ xoay người lại lạnh lùng nhìn Áo Luân :

"Ngươi còn muốn thế nào nữa? Muốn ta quỳ xuống khấu đầu lạy tạ ngươi sao?"

Ánh mắt lạnh băng, không một tia cảm tình! Hơn nữa còn cực kỳ nồng đậm sát khí! Mà trên người Tần Hiên lại đang toả ra một khí thế phi thường đặc biệt.

Khí tức hiện tại của Tần Hiên chính là khí tức của một đệ nhất cường giả!

Kiếp trước của hắn chính là một tuyệt thế cường giả. Lúc này, khi hắn lộ ra khí tức tuyệt thế cường giả, ngay lập tức hù dọa được Áo Luân.

Đợi đến khi Áo Luân bừng tỉnh thì Tần Hiên đã sớm đi khỏi. Vào lúc này trên mặt Áo Luân tràn ngập vẻ tức giận.

Chính mình lại bị một kẻ phế vật hù dọa mất hết cả thể diện!

Hừ lạnh một tiếng, Áo Luân lạnh lùng liếc nhìn hai gã tiểu nhị một cái rồi cũng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Kế Hoạch Biến Cường

Sau khi rời khỏi cửa hàng tinh hạch, tâm tình Tần Hiền cũng chẳng có gì là vui vẻ, trên đường phố mua một vài thứ cần thiết rồi trở về nhà.

Hắn đi tới thế giới này đã được mấy ngày. Trong mấy ngày này, Tần Hiền không chỉ chứng kiến được cảnh chiến đấu hoa lệ giữa ma pháp sư và đấu sỹ mà càng cảm giác được cái thế giới này có quá nhiều bí ẩn.

Bởi vì hắn bây giờ là một tên phế vật. Ở vào tình cảnh này tần hiền càng thấm thía thế giới này quá bí ẩn. Khái niệm: Mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn, Tần Hiền nhận thức càng thêm sâu sắc.

Ở đây không có cái gì là công bằng, chỉ có kẻ mạnh là được tôn sùng. Nếu muốn có cuộc sống tốt đẹp thì nhất định bản thân phải mạnh mẽ. Chỉ có bản thân cường đại mới khiến cuộc sống trở nên tốt đẹp hơn.

Hết thấy mọi thứ đều lấy thực lực làm căn bản.

Xem ra phải khiến cho chính mình thật nhanh trở lên cường đại.

Nếu muốn làm cho chính mình trong khoảng thời gian ngắn mạnh lên, biện pháp tốt nhất là hấp thu lực lượng từ những kẻ khác. Như vậy, thực lực của bản thân mới thực sự tăng vọt trong một thời gian ngắn.

Nhưng là, Tần Hiền biết rõ rằng thân thể mình hiện tại không thể làm như vậy. Trước mắt phải xây dựng nền móng cho vững chắc. Nếu như bây giờ đi hấp thu lực lượng của kẻ khác, có thể trong thời gian ngắn có thể trở lên mạnh mẽ.

Nhưng vật cực tất phản. Nếu như bây giờ hấp thu quá nhiều lực lượng của kẻ khác chuyển hoá thành của mình, về sau này với con đường tu luyện của mình chắc chắn sẽ bất lợi. Thậm chí khó mà có thể tấn cấp. Vì vậy, dựa vào hấp thu lực lượng của người khác để tăng cường thực lực của mình là chính là hạ sách.

Chỉ có lực lượng do tự bản thân khổ tu mới là lực lượng mạnh nhất. Tần Hiền hiểu rõ ràng điều này.

Nhưng mà cũng không phải không thể hấp thu lực lượng của kẻ khác để làm tăng thêm lực lượng của mình. Chỉ là không nên quá ỷ lại vào việc hấp thu lực lượng của người khác là được. Nếu không hấp thu, thì hấp tinh đại pháp chẳng nhẽ vô dụng? Lại càng không thể trở thành một công pháp lợi hại rồi.

Hấp tinh đại pháp là một môn huyền công cổ xưa. Cái đáng sợ nhất là ở chỗ không chỉ đi hấp thu công lực của người khác đơn giản như vậy...

Nửa tháng cứ thế trôi qua.

Trong suốt nửa tháng này Tần Hiền vẫn tập trung vào tu luyện. Chỉ có điều, làm Tần Hiền vừa vui mừng vừa lo sợ chính là, tuy linh khí ở đây so với địa cầu đậm đặc hơn không biết bao nhiêu lần nhưng thực lực của Tần Hiền vẫn dậm chân ở nhất giai đấu sỹ.

Qua nửa tháng thời gian, chân khí trong kinh mạch Tần Hiền giống như một giọt nước mưa ngưng tụ thành một dòng suối nhỏ. Tuy vẫn ở thực lực nhất giai đấu sỹ nhưng so với nửa tháng trước không biết đã mạnh gấp bao nhiêu lần.

Hơn nữa, làm cho Tần Hiền hài lòng chính là thân thể của mình đã biến chuyển mạnh mẽ. Có được kết quả này là do Tần Hiền đã bỏ một nửa lực lượng cùng thời gian để tu luyện thân thể.

Là võ giả, tuy theo đuổi mục tiêu chí cường, nhưng bọn họ từ trước đến giờ vẫn không quên rèn luyện cơ thể, phải biết rằng cơ thể cường hãn mới chính là cơ sở để giúp công lực biến cường.

“Đã đến lúc tiến hành kế hoạch biến cường rồi!”. Tần Hiền mở mắt, lẩm bẫm nói một mình.

Sau đó hắn đem tất cả vật dụng cần thiết thu vào trong bọc quần áo, để lại trong nhà một bức thư rồi mang theo bọc quần áo ly khai.

“Tần Hiền ca ca, ta tới rồi” Mỗi ngày vào lúc chập tối, đúng giờ này là Thanh Thanh có mặt tại nhà Tần Hiền. Nhưng hôm nay nàng vào trong nhà Tần Hiền chỉ thấy im lặng không có bóng người. Sau cùng nàng nhìn thấy phong thư của Tần Hiền để trên mặt bàn!

Lá thư cực đơn giản, chỉ có mấy dòng chữ tâm sự. Thanh Thanh chỉ cần đảo qua là xem hết.

“Tần Hiền ca ca muốn đi tu luyện?”

Thanh Thanh trên mặt lộ ra một tia lo lắng, sau đó thì khúc khích cười. Chuyện này làm cho nàng rất vui. Mặc dù Thanh Thanh biết rõ Tần Hiền không có khả năng trở lên cường đại. Miễn là Tần Hiền chịu cố gắng, chỉ cần một điểm này cũng đã làm nàng cao hứng không thôi.

“Đã như vậy ta cũng phải cố gắng hơn” Thanh Thanh lẩm bẫm một mình rồi rời khỏi nhà Tần Hiền.

Mà lúc này, Tần Hiền cũng đã đi vào Thượng đô sơn, đang men theo rặng núi tiến sâu vào phía trong.

Mấy ngày nay hắn đã biết rõ, ở phía ngoài Thượng đô sơn rất hiếm khi xuất hiện ma thú. Lần trước xuất hiện hoá lang cũng chỉ là một điểm vô cùng hi hữu. Tại bên ngoài Thượng đô sơn này, chỉ toàn dã thú sinh sống. Như là cọp, báo, lợn rừng các loại.

Đang đi về phía trước đột nhiên Tần Hiền đột ngột dừng lại, xoay người nhìn về một bên. Thực lực của hắn sớm đã đạt đến nhất giai. Thính giác càng vì

thể trở lên linh mãnh hơn .Động tĩnh chung quanh dù nhỏ đến mấy cũng không thể thoát khỏi lỗ tai hắn .

“Tất tất tốt tốt” Một loạt tiếng động vang lên truyền tới, Tần Hiên chăm chú nhìn kỹ lại vừa lúc chứng kiến cách đó không xa một quái vật to lớn đang vọt lại phía mình .

Tần Hiên không hề cảm thấy sợ hãi, đứng tại chỗ lạnh lùng quan sát quái vật to lớn đang lao lại phía mình.

Hình ảnh quái vật lớn dần lên. Lúc này Tần Hiên mới phát hiện nguyên lai toàn thân quái vật một màu đen tuyền, phía trước còn mọc ra hai cái răng nanh. Đích thị là một con lợn rừng!

Chỉ là con lợn rừng này so với mấy con lợn rừng ở địa cầu thì to hơn nhiều.

“Đồng đồng đồng” Tiếng động vang theo chân con lợn rừng lao đến chỗ này ngày một lớn. Tần Hiên có cảm giác mặt đất đang rung chuyển theo tiếng bước chân của con lợn rừng..

Đôi mắt con lợn rừng loé lên hung quanh nhìn chăm chăm vào Tần Hiên. Nó bước từng bước “hanh xích hanh xích ” hướng đến chỗ Tần Hiên. Phía trước lộ ra cặp răng toả ra hàn quang khiếp người.

Giống như một ngọn núi lớn, lợn rừng thoạt nhìn có vẻ nặng nề nhưng tốc độ lại cực nhanh. Thoáng chốc nó đã tiếp cận gần trước mặt Tần Hiên. Hét lớn một tiếng, cặp răng nanh to lớn húc về phía Tần Hiên.

Hai mắt Tần Hiên lấp loé tinh mang, sau đó đem bao quần áo đặt qua một bên rồi giống như một pho tượng đá, sừng sững khoanh tay lãnh đạm nhìn lợn rừng lao tới.

“Hô” Một trận tinh phong xộc vào mũi, cả thân thể con lợn rừng biến thành một đạo bóng đen hướng về phía Tần Hiên.

Trong mắt Tần Hiên tinh mang chợt bạo phát. Đợi đến khi hai chiếc răng nanh chuẩn bị chạm tới ngực mình, thân hình Tần Hiên nhoáng lên một cái tránh khỏi đòn công kích của lợn rừng. Sau đó hắn ngưng tụ lực lượng vào năm tay phải, hung hăng nện một quyền xuống đầu lợn rừng.

“Phanh!”

Một tiếng động lớn vang lên, tiếp đó lợn rừng như một toà núi nhỏ, toàn thân run lên mãnh liệt. Cả cái đầu to lớn bị một quyền của Tần Hiên đập dính xuống mặt đất.

Có thể nhìn thấy máu từ hai mắt, lỗ mũi lỗ tai của lợn rừng chảy ra. Nó cố gắng chạy về phía trước vài bước, rồi ầm một tiếng, đổ sập xuống đất.

Nhất kích tất sát!

Thực ra đây cũng là điều tất nhiên. Con lợn rừng này tuy hình thể to lớn như một toà núi nhỏ nhưng nó cũng chỉ là một loại dã thú thông thường. Tần Hiên dù sao cũng là nhất giai đấu sĩ, dã thú thông thường làm sao có thể là đối thủ của hắn?

Nếu như con lợn rừng này là một loại ma thú, dù là nhất giai ma thú đi chăng nữa, thì Tần Hiên cũng không thể khinh địch mà dám dùng một kích đòi giết chết nó.

Vì vậy mới thấy, cho dù chỉ là nhất giai đấu sĩ thì so với người bình thường cũng đã mạnh hơn rất nhiều.

Sau khi giết chết lợn rừng, Tần Hiên tiếp tục đi về phía trước. Khi hắn đi qua một đỉnh núi thì bất chợt nghe thấy những tiếng động ầm ầm vang tới. Đến khi Tần Hiên vượt qua đỉnh núi, trước mắt hắn xuất hiện một thác nước hùng vĩ, thác nước như một dải lụa cắt ngang trời đất, lại tựa như dải ngân hà trải chín tầng mây.

T

ừng tiếng nước đổ xuống “Ầm Ầm ” vang vọng khắp nơi.

“Chính là chỗ này rồi ” Tần Hiên trong lòng không khỏi vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Đàn Sói

Thác nước tựa như một dải ngân hà, xuất hiện cắt ngang không trung đồ thẳng xuống.

“Ầm ầm ầm...”

Dòng nước chảy xuống hung mãnh đập thẳng vào mặt đá, tạo nên những tiếng “ầm ầm” thật lớn. Do va đập mạnh, hơi nước sinh ra tỏa mù mịt bốn phía. Dưới ánh mặt trời, một cầu vồng vô cùng mỹ lệ hiện ra trước thác nước.

Phía dưới thác nước chừng hơn mười trượng là một cái hồ sâu không thấy đáy. Có điều, làm cho người ta kỳ quái chính là cho dù bao nhiêu tuế nguyệt, dòng thác luôn mạnh mẽ từ độ cao hơn mười trượng đổ xuống lại không hề làm cho đá phía dưới chân thác vỡ vụn ra.

Phía dưới thác nước có rất nhiều tảng đá lớn. Những tảng đá này toàn thân màu đen tuyền, thi thoảng tản ra những ánh sáng lấp lánh. Mặc dù dưới lực đánh kinh khủng của dòng thác, chúng vẫn bị đánh vỡ vụn ra nhưng mặt đá đã trở nên trơn nhẵn mịn màng.

Thác nước vô cùng hung mãnh đổ xuống phía dưới tạo ra vô vàn các bọt nước tựa như một đám sương khổng lồ bao trùm một phạm vi chừng trăm thước xung quanh làm cho cảnh sắc càng thêm thần bí.

Lúc này phía dưới thác nước, trên một tảng đá lớn, một nhân ảnh đang ra sức chịu đựng áp lực từ dòng nước đổ xuống để tu luyện. Đó chính là Tần Hiên. Hắn đã tu luyện ở đây được năm ngày rồi.

Không thể không nói, cường giả nào cũng đều phải nếm qua mùi khổ cực. Lúc bắt đầu tu luyện Tần Hiên thậm chí còn không thể đứng vững nổi trên tảng đá trơn nhẵn. Lại càng không nhắc tới phải chịu đựng áp lực từ thác nước đập xuống người.

Nhưng mà Tần Hiên hẳn cũng không phải là người bình thường.

Trải qua một thời gian không quen, bây giờ hắn đã có thể đứng vững dưới thác nước để tu luyện! Hiện tại Tần Hiên có thể đứng trong thác nước chịu đựng áp lực tối đa năm phút. Mặc dù chỉ là năm phút, nhưng thân thể Tần Hiên bây giờ có thể nói đã đạt đến cực hạn rồi. Mỗi ngày năm phút đồng hồ, khiến cho sức lực của hắn hoàn toàn cạn kiệt. Nhưng đồng dạng, lợi ích thu được cũng cực kỳ lớn. Bởi vì khi thác nước đập sâu vào thân thể Tần Hiên, cũng là trui rèn sức bền bị chịu đựng cho thân thể hắn.

Chỉ có rèn luyện như vậy, thân thể của hắn mới có thể nhanh chóng trở lên mạnh mẽ. Nếu chỉ tu luyện đơn thuần, ngày ngày hít thở vận công, thì thân thể của hắn không có khả năng trong một khoảng thời gian ngắn mà tăng cường được. Sau năm phút, Tần Hiên hét lớn một tiếng rồi chạy ra khỏi thác nước, bơi qua hồ, lên bờ.

“Không sai, hiện giờ ta đã có thể kiên trì được sáu phút đồng hồ.”

Tần Hiên mừng thầm trong lòng.

Lúc này chân khí trong cơ thể hắn đã tiêu hao sạch sẽ. Nhưng Tần Hiên không tính đến chuyện nghỉ ngơi, hắn ôm một tảng đá chừng năm trăm cân ở cạnh hồ nước, nhắc bổng qua đầu rồi cứ thế hướng phía trước mà chạy thật nhanh.

Hắn đang rèn luyện lực lượng trong cơ thể. Nếu như nói thác nước đánh mạnh vào thân thể khiến thân thể trở lên cường hãn, thì cách tập luyện này giúp hắn gia tăng thêm sức mạnh và khả năng bạo phát.

Tần Hiên biết, một người vô luận mạnh mẽ cỡ nào thì chân khí cuối cùng cũng có lúc sẽ tiêu hao hết. Chân khí trong cơ thể con người ta giống như một hồ nước. Bình thường thì nước trong hồ luôn tràn đầy. Nhưng nếu có người không ngừng đem nước đổ ra ngoài thì sao?

Tất nhiên nước trong hồ cũng sẽ cạn sạch.

Trong cơ thể, chân khí cũng giống như vậy. Nếu như gặp phải cường địch, lúc chiến đấu chân khí trong cơ thể giống như nước cuộn cuộn chảy ra ngoài mà không có biện pháp hữu hiệu bổ sung thì sớm muộn cũng cạn kiệt.

Nhưng lực lượng trong cơ thể thì không giống như vậy. Mặc dù chân khí có mất hết thì lực lượng cơ thể cũng không bị cạn theo. Trừ phi là một người không đủ sức di chuyển, không còn sức điều khiển cơ thể.

Bởi vậy nên trong quá trình tu luyện Tần Hiên không hề quên việc rèn luyện thân thể.

Hòn đá năm trăm cân không tính là nặng mà cũng chẳng tính là nhẹ. Người bình thường cho dù có đem hòn đá nặng vài chục cân nâng qua đỉnh đầu cũng rất là khó rồi. Tần Hiên hiện giờ cực hạn của hắn cũng chỉ nâng được hòn đá năm trăm cân.

“Ầm”

Nửa canh giờ sau Tần Hiên chạy trở về, thoảng cái ném tảng đá đang nâng quá đầu xuống mặt đất. Sau đó Tần Hiên lại tiếp tục tu luyện.

Lúc này thì bất kể là chân khí hay thể lực Tần Hiên cũng đều đã hoàn toàn cạn kiệt. Đây đúng là lúc tu luyện tốt nhất.

Cứ như thế Tần Hiên không ngừng tu luyện. Lực lượng trong cơ thể hắn ngày một gia tăng.

Năm ngày sau, thực lực Tần Hiền vẫn như cũ chỉ dừng ở mức nhất giai. Nhưng thân thể của hắn lại đạt đến cấp bậc nhị giai. Nguyên nhân là trong mấy ngày này hắn sử dụng đại bộ phận chân khí để rèn luyện thân thể.

Hôm nay, Tần Hiền như thường ngày sau khi tu luyện thì nhảy vào trong hồ tắm rửa. Sau đó hắn thay một bộ quần áo sạch sẽ rồi hướng về phía xa đi đến. Mấy ngày nay ngoài trừ việc tu luyện ra Tần Hiền còn bỏ thời gian ra dò xét khu vực xung quanh. Có lẽ nơi này ở tận sâu trong Thượng Đô Sơn, nên không có bất kỳ dấu tích nào của con người. Trong quá trình dò xét Tần Hiền đã phát hiện ra có không ít địa phương phong cảnh cực kỳ tú lệ.

Xung quanh một mảnh tĩnh lặng, tĩnh lặng đến dị thường. Một cơn gió thổi qua mang theo mùi máu tươi nồng nặc.

“Không hợp lý.”

Tần Hiền mặc dù là nhất giai thực lực nhưng linh giác của hắn lại khác hẳn với thường nhân, từ hoàn cảnh xung quanh hắn cảm nhận được một tia nguy hiểm.

“Chẳng lẽ xung quanh đây có ma thú thường hay lui tới?” Sắc mặt Tần Hiền trở lên ngưng trọng. Thượng Đô sơn mặc dù có rất ít ma thú nhưng cũng không phải là không có, đôi khi còn có cả cao giai ma thú xuất hiện. Nếu quả thực xuất hiện một cao giai ma thú, Tần Hiền chỉ còn nước quay đầu mà chạy thật nhanh. Không còn cách nào khác, lấy thực lực của hắn bây giờ, tuyệt đối không phải là đối thủ của cao giai ma thú.

Gió ngày càng nồng nặc mùi máu tươi.

Đột nhiên mặt đất rung chuyển. Sau đó phía trước mặt Tần Hiền không xa xuất hiện một đám dã thú đen ngịt. Mà tinh phong cũng từ đó truyền tới. (Gió có mùi máu)

“Một đàn sói?” Tần Hiền thở dài một hơi, đối với người bình thường mà nói thì một đàn sói có lẽ rất đáng sợ. Nhưng đối với những người tu luyện như bọn hắn, một đàn sói thông thường hoàn toàn không đáng để trong mắt. Tần Hiền vẫn đứng tại chỗ, không có ý định tránh né đàn sói. Hắn muốn kiểm tra thành quả của mấy ngày nay. Lấy thực lực của hắn hiện giờ tuy không thể tìm ma thú mà luyện tập, nhưng với đám dã thú thông thường thì quá ổn.

Rất nhanh, bầy sói chỉ còn cách trước mặt Tần Hiền chừng vài mươi thước. Nhìn thấy Tần Hiền, cả bầy sói mất lộ hung quang, sau đó đồng loạt tru lên hướng phía Tần Hiền lao đến. “Tuyệt! Sợ là không dưới một trăm con sói a!” Tần Hiền thầm giật mình, nhưng không một chút sợ hãi.

“Ngao” Bầy sói giống như một đám ô hợp lao đến trước mặt Tần Hiền, chúng nổi giận gầm lên, hai mắt lộ hung quang nồng nặc. Cặp móng vuốt toả ra hàn quang khiếp người hướng về phía Tần Hiền hung dữ bỏ tới.

Tần Hiền cười lạnh một tiếng, thoáng đảo người tránh khỏi công kích của con sói, tay phải nắm lại tung ra một quyền.

“Phốc!”

“Răng rắc!”

Một quyền ngoan độc đập thẳng xuống đỉnh đầu con chó sói, sau đó tiếng xương đầu gãy vang lên.

“Àm!” Con sói vô thanh vô tức ngã xuống.

Chính xác nó đã bị một quyền của Tần Hiền giết chết!

Thực ra việc này cũng hết sức bình thường, chó sói tuy hung mãnh, nhưng cũng chỉ là dã thú bình thường, so với nhất giai đấu sĩ đương nhiên không cùng một cấp bậc.

“Phốc! Phốc! Phốc”. Trong nháy mắt đàn sói đã bị Tần Hiền giết chết sáu bảy con. Mà Tần Hiền vẫn đứng một chỗ chưa hề di chuyển.

“Hoa lập” Hai con sói cùng lao tới xác của đồng bạn. Sau đó xác con sói vừa chết bị cắn xé tan tành.

Thoáng chốc mùi máu tươi lan tỏa nồng nặc.

Người thấy mùi máu, bầy sói càng trở lên điên cuồng. Chỉ trong chớp mắt xác những con sói bị giết đã bị đám còn lại ăn sạch sẽ. Bầy sói mất lộ hung quang nhìn Tần Hiền, chúng gầm lên một tiếng rồi cả đám lại lao tới cắn xé Tần Hiền.

Tần Hiền thậm chí còn chưa dùng đến chân khí, chỉ dùng năng lực của thân thể không ngừng giết chóc. Khoảng chừng mười phút sau, xung quanh Tần Hiền chỉ còn hơn mười đầu sói.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Lang Vương

Lúc này, khắp người Tần Hiên nhuộm đầy máu tươi. Chính là máu của đàn sói. Sau khi liên tục giết chết hơn mười mấy đầu sói nữa, Tần Hiên đã không còn chút hào hứng nào. Bởi hắn phát hiện ra rằng, đối với người bình thường thì đàn sói quả rất đáng sợ, nhưng đối với hắn thì lại không có chút uy hiếp nào. Thậm chí mục đích của hắn đề ra cũng không đạt được. Vì vậy Tần Hiên quyết định rời khỏi nơi này .

“Àm”

Tần Hiên tung cước đá bay một con sói chắn trước mặt mình. Sau đó hắn định lao ra ngoài rồi đi. Đúng lúc này....

“Ngao ô!”

Một âm thanh lạnh lẽo truyền tới. Ngay sau đó đàn sói vốn đã cực kỳ hung dữ, khi nghe âm thanh này, lại như bất kể sống chết hướng về phía Tần Hiên lao tới .

“Chẳng lẽ là Lang Vương ?”Tần Hiên nhướng mày xoay người lại nhìn về phía âm thanh phát ra .

Một bóng trắng còn to hơn cả một người bình thường hiện ra trước mắt Tần Hiên, đây chính xác là một cự lang toàn thân phủ lông màu trắng.

Lúc trước Bạch lang ẩn nấp sâu trong bụi gai nên Tần Hiên không phát hiện ra, lúc này nó mới từ phía sau đi ra, nằm trên mặt đất. Đôi mắt lấp lánh tinh quang hung tợn nhìn chăm chăm vào Tần Hiên . Mà bên cạnh Bạch Lang lại xuất hiện thêm bốn con sói đen, so với bạch lang nọ thì nhỏ hơn một chút. Bốn đầu Hắc Lang đồng thời nhìn chăm chăm vào Tần Hiên với ánh mắt hung ác.

“Ngao ô !” Lang Vương gầm đầu tru lên một tiếng, lập tức bốn con sói bên cạnh nó hoá thành bốn đạo hắc ảnh hướng phía Tần Hiên đánh tới Tần Hiên trong mắt tinh quang loé lên. Sau đó trên mặt hé ra một tia cười mỉm, dường như, Lang Vương này cũng không đơn giản a.

Thân hình Tần Hiên dừng lại, một cước tung ra đá bay một đầu lang ra ngoài. Sau đó hắn xoay người đối diện với Lang Vương .

Bốn con hắc lang cực kỳ nhanh nhẹn , một trận tinh phong thổi qua, chúng đã xuất hiện trước mặt Tần Hiên.

Đối với bốn con lang này Tần Hiên tuyệt không có hứng thú. Vì thế Hắn tiếp tục di chuyển.

“Àm”

Tần Hiên một quyền đã đem một cự lang đập bay ra ngoài. Sau đó hắn tiếp tục bước nhanh đến phía của Lang Vương

“Ngao”

Một con cự lang giật dử rống lên, thân hình chồm tới, nhắm đúng cổ Tần Hiên mà cắn.Nếu như cổ Tần Hiên mà bị cắn trúng, khẳng định đầu một nơi người một nẻo.

Một đạo tinh quang loé lên trong mắt Tần Hiên! Tâm niệm vừa động, chân khí điên cuồng vận chuyển, chúng chày qua kinh mạch rồi xuyên thấu qua cánh tay, cuối cùng tập trung ở lòng bàn tay phải.Nhất thời, cả bàn tay Tần Hiên xuất hiện quang mang nhàn nhạt. Sau đó hắn vung tay lên, tức khắc một đầu cự lang bị trăm rớt xuống.

Liên tục hai đầu cự lang bị giết, nhưng Bạch lang vẫn như cũ nằm xoài trên mặt đất bất động, chỉ có đôi mắt lạnh lùng không ngừng nhìn Tần Hiên.

“Con lang vương này sợ rằng không đơn giản.”

Tần Hiên trong lòng thầm nói, đồng thời tay chân hắn đều động, liên tục trầm sát mấy con ác lang, y như người ta đang thái thịt vậy. Chỉ trong chốc lát, hắn đã đi đến trước mặt lang vương.Mà lúc này, trong đàn sói chỉ còn lại mười mấy con. Phía sau Tần Hiên ngổn ngang xác sói .

Có lẽ chứng kiến cảnh Tần Hiên chém giết quá đổi kinh hoàng, nên mười mấy con sói còn lại cũng chỉ dám đứng từ xa vây lấy tần hiên, tuy miệng vẫn không ngừng rít gào nhưng tuyệt không dám lao tới lần nữa.

“Xuy xuy”

Đột nhiên lang vương hé miệng, trong không khí liền xuất hiện mấy đạo phong nhận bén nhọn, chớp nhoáng lao về phía Tần Hiên, trên đường đi chúng rít lên những tiếng kêu xé gió.

“Ma thú?” Tần Hiên biến sắc! Nhưng hắn gấp biến không loạn. Hừ lạnh một tiếng, hai quyền đầu bạo phát quang mang, hướng phía phong nhận đập tới .

“Àm!”

Phong nhận cùng quyền đầu của Tần Hiên va chạm kịch liệt .. Trong nháy mắt phong nhận liền hoàn toàn tàn nát. Có điều Tần Hiên cũng không khá gì hơn. Hấn loạn choạng lù lại phía sau ba bước mới có thể hóa giải hết tàn lực của cú va chạm vừa rồi .

“Mặc dù là ma thú nhưng thực lực nó cũng không cao, cùng lắm chỉ là nhị giai!”

Tần Hiên tuy bị tàn lực chấn lùi nhưng đầu óc vẫn duy trì sự tỉnh táo.

“Nếu như Lang vương này chỉ là cấp bậc nhị giai thì cũng không có gì đáng ngại. Bắn vào chân khí cùng lực lượng cơ thể mình, hấn cũng có thể đánh bại nó.”

Nghĩ vậy, trong mắt Tần Hiên liền xuất hiện một tia chiến ý !

Sau một khắc, Tần Hiên hét lớn một tiếng, thân hình hóa thành đạo tàn ảnh hướng phía Bạch Lang vọt đến. Người chưa tới, vô số quyền ảnh đã nhắm hướng Lang Vương công kích. Lang Vương mất lộ hung quang, vô số đạo phong nhận từ hư không xuất hiện, tiếp đến như một cơn cuồng phong hướng về phía Tần Hiên bắn tới .

“Xuy Xuy”

Phong nhận phát ra những tiếng rít bén nhọn như xé gió, nháy mắt đã bắn đến trước mặt Tần Hiên. Tần Hiên cười lạnh một tiếng, nhanh chóng huy động quyền đầu đón đỡ. “Ầm ầm.” Phong nhận không ngừng bị quyền đầu của Tần Hiên đập nát. Mà Tần Hiên vẫn như cũ từng bước hướng về phía Lang vương vọt đến .

Đúng vào lúc này!

Tần Hiên rống lên một tiếng trầm thấp, cả người bay lên, toàn bộ phong nhận giữa không trung bị hai quyền đầu đánh cho tàn nát hết! Sau đó cả người hấn hoá thành một hư ảnh, nhắm đầu Lang Vương đánh tới. Làm cho người ta kinh ngạc chính là Lang Vương vẫn như trước nằm sấp trên mặt đất không hề di chuyển .

“Súc sinh, dám coi thường ta !”

Tần Hiên trong lòng giận dữ.

Lang Vương hai mắt hung quang bạo phát, từng đạo phong nhận bén nhọn không ngừng xuất hiện trước mặt, tạo thành một long quyền phong hướng phía Tần Hiên cuốn lại.

“Chịu chết đi.”

Tần Hiên gầm lên giận dữ, trên người quang mang bạo phát ! Ngay lúc đó cả người hấn biến thành một đạo ánh sáng xông thẳng tới Lang vương, hai quyền đầu như hai đóm lửa nhắm thẳng đầu Lang vương hung hăng nện xuống.

“Ầm”

Một tiếng nổ vang lên, theo đó là tiếng Lang vương hét thảm. Dưới lực công kích cực mạnh của hai quyền đầu, cả người Lang Vương bị đánh bay ra ngoài!

Cáo giả oai hùng? Hay nó cố tình đánh lừa mình? Trong lòng Tần Hiên nổi lên một trận nghi hoặc. Tuy nhiên động tác của hấn vẫn không ngừng lại, thân hình chớp lên rồi vọt tới, hai tay hợp thành một quyền hung hăng nện vào đầu Lang Vương

Nháy mắt công phu, Lang Vương thất khiếu chảy máu, nó đã bị Tần Hiên giết chết.

“Ầm!” một tiếng, thân hình to lớn của Lang Vương ngã xuống mặt đất. Lúc này Tần Hiên mới phát hiện ra trên thân trắng như tuyết của nó, phía sau lưng loang lổ vết máu! Hơn nữa Tần Hiên còn thấy hai chân sau của nó đã bị chặt đứt! Trách không được Lang vương thủy chung không hề di chuyển lúc chiến đấu. Mà thật sự là nó không thể di chuyển được. Tần Hiên cau mày lại, hấn biết vết thương của Lang Vương không phải do mình tạo ra. Mà rất có khả năng bị những người khác hoặc ma thú gây nên. Lại nghĩ đến bộ dạng hoảng loạn của đàn sói lúc trước, Tần Hiên trong lòng có một dự cảm xấu!

Đúng lúc này, mặt đất phía sau vang lên tiếng “Đồng đồng”. Tần Hiên cảm nhận được mặt đất đang rung chuyển cùng với thanh âm đó.

Đó là tiếng bước chân. Tần Hiên ngưng thần lắng nghe một hồi sau đó lộ ra vẻ kinh hoàng.

Lời tác giả :Chương tiếp theo :Đại gia hoá “Hắc Hắc””

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đại Gia Hỏa

“Đồng đồng...” Tiếng bước chân trầm trọng từ xa truyền tới, mặt đất như rung lên từng chập. Tần Hiên thậm chí còn phát hiện lá cây của một cây đại thụ gần đây cũng vì tiếng bước chân thật lớn mà run rẩy theo.

“Cái gì vậy?” Tần Hiên trong lòng thầm kinh hãi.

Đây tuyệt đối là một con quái vật to lớn, Tần Hiên không thể nào tưởng tượng ra đây là loại quái vật gì. Nhưng cho dù trong lòng kinh hãi, phản ứng của hắn cũng không chậm!

Trong chớp mắt, Tần Hiên phi thân lên ngọn một cây cao chừng mười trượng. Ẩn mình trong tán lá rậm rạp, rốt cục Tần Hiên cũng nhìn thấy xa xa một đại gia hỏa đang vội vàng chạy tới đây.

“Hô!”

Tần Hiên không khỏi hít một ngụm lương khí.

Chỉ thấy phía trước cách đó không xa, phải cao tới ba trượng, khắp người bao phủ bởi một lớp lông dài đen như mực - đại tinh tinh! Không sai đúng là một con tinh tinh khổng lồ.

Đại tinh tinh toàn thân lông lá rậm rạp đen nhánh, mắt to như cái chuông đồng, mồm rộng đỏ lòm như máu. Hơi thở tràn ngập khí tức bạo ngược.

Đây tuyệt đối là một con quái vật phi thường kinh khủng!

Tần Hiên không phải chưa từng gặp qua tinh tinh. Nhưng hắn chưa từng nhìn thấy con tinh tinh nào lớn đến như vậy. Ba trượng cũng chính là ba mươi thước độ cao, ngang với một cái nhà ba tầng rồi.

Chắc nó phải nặng đến vài tấn? Tần Hiên một bên quan sát tinh tinh đang bước đến, trong lòng thầm nghĩ.

“Đồng đồng”

Mỗi bước chân của đại tinh tinh lên mặt đất lại tạo lên tiếng động trầm thấp vang vọng.

Mặt đất rung động! “Đồng đồng đồng” Tiếng bước chân nặng nề vang vọng khắp nơi, tựa như có một toà núi lớn đang di chuyển. Nhìn thân thể cao tới ba trượng của Đại Tinh Tinh, Tần Hiên có chút cảm thấy hít thở không thông.

“Ngao ô!” Nhìn thấy đại tinh tinh xuất hiện, vài con sói còn lại trên mặt đất hoảng sợ gầm rú, bỏ chạy tán loạn.

Bọn chúng tựa hồ rất sợ hãi khi thấy đại tinh tinh xuất hiện! Trên thực tế không chỉ mấy con sói mà chính Tần Hiên cũng thấy kinh sợ không thôi.

“Hống!” Đại tinh tinh há miệng rống lên một tiếng rung trời. Trốn ở trên cây Tần Hiên cảm thấy lão đảo thiếu chút nữa thì ngã lộn cổ xuống đất.

“Ta #*%\$&”. Tần Hiên bị hù dọa đến toàn thân đỏ mồ hôi lạnh, trong lòng thầm mắng to biến thái. Đồng thời hắn vội vàng ôm chắc lấy thân cây, nếu không, chờ một chút nữa con quái vật kia lại nổi giận gầm lên một tiếng nữa, không biết chừng chính mình rơi xuống cũng nên.

“Bụp!” Tần Hiên nhìn thấy đám chó sói bốn chân mềm nhũn, cả người run rẩy té nằm hết cả xuống mặt đất không dám động đậy.

Tần Hiên chứng kiến cảnh này thì trợn mắt há mồm. Mấy con sói vừa rồi mới cùng hắn hung hãn liều mạng như vậy, mà vừa thấy đại tinh tinh xuất hiện liền bị hù dọa đến mềm nhũn hết cả trên mặt đất. ...

Bất quá Tần Hiên cũng phải thừa nhận đại tinh tinh quá mức khủng bố.

“Hống”

Đại Tinh Tinh lại một lần nữa rống lên giận dữ. Lần này Tần Hiên đã có chuẩn bị, không bị nó hù dọa cho đến mức giật mình. Nhưng cũng thiếu chút nữa bị chấn động mà rơi xuống.

Chỉ thấy đại tinh tinh nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó tốc độ nó đột nhiên tăng lên. Trong chớp mắt nó đã vượt qua mấy chục thước khoảng cách!

“Ca sát, ca sát...” Đại tinh tinh mình cao ba trượng, thân thể khổng lồ như một toà núi lớn di động! Cây cối trước mặt chỉ cần khẽ va chạm vào người nó liền bị chấn bay ra ngoài.

Tần Hiền đột nhiên biến sắc.

Nếu đại tinh tinh cứ thế mà di chuyển, thì cái cây mà Tần Hiền đang ngồi cũng rất có thể sẽ bị chấn bay ra, mà hắn lại đang ẩn mình trên cây. Hậu quả thật không thể tưởng tượng a.

Bất quá sau một khắc trái tim của Tần Hiền cũng được thả lỏng một chút. Đại tinh tinh cũng không có hướng phía hắn tiếp tục đi đến mà là trực tiếp đi tới chỗ của mấy con chó sói đang run rẩy.

“Hồng”

Đại tinh tinh duỗi tay ra, một bàn tay cực lớn bắt lấy một con sói đang nằm trên mặt đất! Con sói kia còn to hơn cả người Tần Hiền vậy mà cũng còn chưa đủ vừa lòng bàn tay của Đại tinh tinh.

Tại giờ khắc này Đại Tinh Tinh nở nụ cười! Không sai, Tần Hiền chứng kiến nó đang cười. Đó là kiểu cười hưng phấn khi thấy được thức ăn ngon!

Sau đó, đại tinh tinh đưa tay kia lại, duỗi ra hai ngón tay! Nắm lấy con chó sói kéo ra hai bên .

“Phốc”

Máu tươi phun ra tung toé, con sói thậm chí còn không kịp kêu thảm đã bị xé làm hai mảnh. Tiếp đó Đại Tinh Tinh nhếch miệng cười, một tay cầm lấy xác chết đâm đĩa máu tươi của chó sói, tổng thẳng vào mồm.

“Ca sát ca sát ”

Âm thanh nhai nuốt truyền vào tai Tần Hiền. Chứng kiến cảnh đại tinh tinh mồm đầy máu tươi cùng thịt vụn, Tần Hiền cảm thấy không chịu được mà sắp nôn mửa đến nơi.

Tần Hiền trong lòng cả kinh vội vàng vận chuyển chân khí ngăn chặn ý định nôn mửa trong đầu! Hắn cũng thật sự không dám nôn ra, nếu không đại tinh tinh mà phát hiện cho dù hắn có mười cái mạng cũng trốn không thoát.

Tuy nhiên Tần Hiền cũng bị hù dọa đến sắc mặt trở nên trắng bệch. Không phải vì hắn sợ hãi, mà vì cảnh tượng thật quá mức khủng bố .

“Ca sát ca sát”

Chỉ là nhai nuốt một hai cái , đại tinh tinh đã tổng cả con chó sói vào bụng. Rồi tiếp đến nó lại vươn tay ra bắt lấy một con chó sói khác , xé làm đôi, đưa luôn vào miệng .

Chứng kiến bộ dáng tàn bạo của đại tinh tinh , mấy con sói còn lại cũng không dám đào tẩu! Chúng ngã nằm trên mặt đất, thân thể không ngừng run rẩy. Có thể thấy đại tinh tinh thực sự khủng bố đến cỡ nào.

Một con đuôi uoi mà lại biết ăn thịt! Tần Hiền âm thầm cảm thấy kỳ quái. Chỉ sau một khắc hắn liền bình thường trở lại. Cơ thể của đại tinh tinh khổng lồ như vậy, nếu như chỉ ăn hoa quả không sao có thể duy trì được năng lượng của cơ thể ? Đương nhiên nó phải ăn thịt .

Lúc này rất rõ ràng, đại tinh tinh chính là đang đi săn mồi. Bởi vì Tần Hiền nhìn thấy Đại Tinh Tinh xé rách đôi mươi con sói cùng một lúc rồi mới hài lòng vỗ vỗ bụng, sau đó xoay người rời đi .

Gió núi từ xa truyền đến một mùi tanh hơi khó chịu, chui tọt vào trong mũi của Tần Hiền.

“Ôc ộc!”Tần Hiền không thể chịu thêm được nữa, há miệng nôn thốc nôn tháo.

Một lúc sau hắn mới ngừng nôn mửa, nhưng sắc mặt trở lên tái nhợt. ừi bốc ra từ thân thể của Đại Tinh Tinh thật quá mức kinh khủng. Nghĩ đến thôi là Tần Hiền lại nhịn không được muốn nôn mửa.

May mà không bị mùi vị đó hun cho đến chết. Tần Hiền điều tức một lúc mới khôi phục lại được như bình thường. Từ trên cây leo xuống, Tần Hiền nhìn kỹ dấu chân thật lớn để lại nhưng lại cảm thấy có chút kỳ quái.

Mặc dù bây giờ đã tiến nhập gần trung tâm Thượng đồ sơn nhưng cũng chưa từng nghe nói qua có quái vật đến mức này .

Àn, theo dõi nó xem, xem rốt cuộc nó là cái dạng quái vật gì. Lòng hiếu kỳ nổi lên, Tần Hiền dựa vào dấu chân của Đại Tinh Tinh để lại hướng phía xa xa đi theo .

Mặc dù Đại Tinh Tinh đã rời đi lâu rồi nhưng là Tần Hiền cũng không sợ mất dấu. Bởi vì cả khu rừng rậm rạp đều bị Đại Tinh Tinh khua ra rề rề làm đôi. Hơn nữa cái mùi khiến người ta buồn nôn cũng chưa tiêu tán hết .

Có điều Tần Hiền cũng không dám bám theo quá gần. Nếu không chẳng may bị Đại Tinh Tinh phát hiện quay đầu đuổi giết thì dù có mười cái mạng chạy cũng không thoát .

Cứ như vậy Tần Hiền đuổi theo Đại Tinh Tinh, đến khi vượt qua một đỉnh núi tiến vào trong lòng Thượng Đồ sơn, hắn rút cục cũng tiến vào hang ổ của

Đại Tinh Tinh.

Nhưng là sau khi phát hiện ra hang ổ của Đại Tinh Tinh thì hẳn thực sự hối hận! Bởi vì hẳn phát hiện ra ...

PS : Dùng một con đại tinh tinh làm súng vật có được không đây? Cáp cáp...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Thực Lực Khủng Bố

Một dãy núi lớn trải dài liên miên không biết có bao nhiêu ngọn, giống như một con cự long nằm trên mặt đất .

Bao phủ trên núi là một dải rừng toàn những đại thụ cao chót vót. Ánh nắng mặt trời bị hàng ngàn cây lá che khuất, tạo ra một bầu không khí âm u .

Tần Hiên lúc này đang ẩn náu trên một ngọn núi.

“Hồng Hồng”

Tiếng rống rung trời chuyển đất từ rất xa truyền tới tai Tần Hiên. Cho dù khoảng cách từ chỗ hắn tới nơi phát ra âm thanh không phải là gần nhưng tiếng rống kinh khủng kia cũng khiến cho lỗ tai Tần Hiên vang lên tiếng ong ong

Có thể thấy tiếng rống kia quá mức lợi hại.

Phía trước mặt là một khe núi nhỏ, xung quanh ba mặt bị núi bao bọc chỉ chừa ra một đường vào. Chính tại đó lúc này xuất hiện một con Hắc Đại Tinh Tinh (Một con tinh tinh lớn màu đen)!

Không sai, đây chính là con tinh tinh mà Tần Hiên bám theo đến đây .

“Chẳng lẽ cái khe núi này là hang ổ của Hắc Tinh Tinh?”. Tuy nói cái khe núi này nhỏ nhưng ít nhất cũng có phương viên chừng một dặm, Tần Hiên thầm đánh giá.

Khe núi trơ trọi không một bóng cây, có chăng chỉ là một ít vật thể màu trắng phân tán khắp nơi. Dưới ánh mặt trời chiếu vào , những vật đó toả ra một màu trắng bệch .

Bởi vì khoảng cách đến khe núi khá xa nên Tần Hiên không phân biệt được rốt cục những vật màu trắng đó là thứ gì.

Không có một bóng cây! Tần Hiên cảm thấy kỳ quái. Bất quá, một khắc sau , Tần Hiên liền nở nụ cười : “Cho dù có cây cỏ thụ ở đây thì cũng bị Hắc Đại Tinh Tinh kia đục cho đổ gãy cả! Cho nên không có bóng cây cũng là bình thường!”

“Đi, không đúng , vậy tận cùng bên trong là nơi nào? Hình như là một rừng cây nhỏ”

Tần Hiên ánh mắt đảo qua cái khe cuối cùng dừng lại.

Đó là một cái huyết động cực lớn tối đen! Ở phía trước huyết động các vật

thể màu trắng xuất hiện càng nhiều! Dưới ánh mặt trời chiếu rọi toả ra một thứ ánh sáng trắng chết chóc!

Bởi vì cách nhau khá xa, âm thanh phát ra từ tiếng bước chân của Đại Tinh Tinh cơ hồ không còn nghe được nữa.

“Hồng”

Đại Tinh Tinh hai tay vỗ vào ngực, liền hướng về phía huyết động đi đến. Sau đó trong chớp mắt biến mất vào trong hang.

“Bên trong khẳng định là hang ổ của Đại Tinh Tinh” Tần Hiên thầm khẳng định.

“Đại tinh tinh này chỉ sợ đã đạt đến ngũ giai hoặc lục giai thực lực!” Tần Hiên phỏng đoán thực lực của Đại Tinh Tinh.

Tần Hiên vẫn như cũ ẩn mình tại chỗ bất động. Hắn không nghĩ cứ như vậy mà rời khỏi nơi này. Bởi vì Đại Tinh Tinh đã đánh động lòng hiếu kỳ của hắn.

Hắn muốn tìm hiểu kỹ xem lai lịch của Hắc Tinh Tinh như thế nào!

Xung quanh là một mảng yên tĩnh. Yên lặng đến không có một tiếng côn trùng. Ngay lúc đó....

“Hồng hồng!”

Một tiếng rống rung trời vang lên từ trong khe núi truyền ra, khiến cho Tần Hiên đang núp trên cây cũng phải giật mình, thiếu chút nữa thì ngã lộn cổ xuống đất.

“Chẳng lẽ vẫn còn một con tinh tinh nào nữa?” Tần Hiên nghĩ tới đây liền đảo mắt nhìn xuống.

“Hô hô...”

Hai đạo bóng đen chợt loé lên, một khắc sau, một con hổ cao tới bảy tám thước cùng một con gấu khổng lồ toàn thân đen bóng tương đương với Đại hắc Tinh tinh vừa mới từ khe núi xuất hiện, chúng nhanh chóng phi thân vào trong động.

“Tuyệt đối là hai siêu cấp ma thú!” Tần Hiên trong lòng thất kinh.

“Hai tên gia hỏa này chỉ sợ đến đây cũng chẳng có ý tốt nào a!” Tần Hiên nở nụ cười. Lão Hồ cùng với Hắc Hùng vừa nhìn cũng biết là tìm đến gây phiền toái cho Hắc Đại Tinh tinh, nhưng không biết chúng cùng hắc tinh tinh đánh nhau thì bên nào thắng? Tần Hiên trong lòng có chút mong đợi.

Hai con ma thú đứng ở trước cửa khe núi không ngừng gào thét điên cuồng. Nhưng cả hai con lại trì hoãn không chịu tiến vào trong. Có vẻ như khe núi sâu bên trong có cái gì đó rất đáng sợ khiến chúng phải ỷ kỵ.

“Hồng hồng!”

Hai tiếng rống giận dữ từ sâu trong sơn động truyền ra. Tiếp theo đó một đạo bóng đen vọt ra ngoài, chỉ trong chớp mắt, Hắc Tinh tinh cũng đã tới trước cửa động, đứng đứng nổi giận nhìn Lão Hồ và Hắc Hùng.

“Tốc độ thật khủng khiếp!” Tần Hiên khiếp sợ không thôi! Hắc Tinh tinh ước chừng cao ba trượng, tức là mười thước. Nhưng thân thể to lớn như vậy mà cũng không hề ảnh hưởng đến tốc độ của nó.

Ba con ma thú đối diện với nhau, cùng rống lên giận dữ, tựa như nơi này sắp trở thành nơi giao lưu của yêu thú. Nhất thời cả bầu trời âm vang tiếng rống gào của chúng!

Đột nhiên, đồng tử của Tần Hiên co rút lại, chính vào lúc này Hắc Tinh tinh di chuyển!

Hét lớn một tiếng, hắc tinh tinh thân hình biến thành một đạo bóng đen như phá không mà tới trước mặt Lão Hồ cùng Hắc Hùng. Ngay khi đến gần, hai bàn tay to đến hai thước vung ra tạo nên một đạo cuồng phong! Cuồng phong thét gào!. Trong nháy mắt bao trùm lấy Lão Hồ và Hắc Hùng, hai chương của Hắc Tinh Tinh như hai hòn núi lớn hung hăng vỗ thẳng xuống.

Hai con ma thú giận dữ rống lên một tiếng, vào lúc này, toàn thân Lão Hồ toả ra ánh sáng xanh mãnh liệt mà trên người Hắc Hùng cũng bộc phát ra quang mang màu vàng đất.

Hai con ma thú cùng đưa ma thú hướng về phía Hắc Tinh Tinh đón đỡ cú đập mãnh liệt.

“Àm!”

Một tiếng va chạm thật lớn vang lên. Cuồng phong nổi lên mãnh liệt, cát bụi bay đầy trời...

“Hồng hồng!”

Hai tiếng rống giận dữ vang lên, xa xa Tần Hiên chỉ thấy hai đạo bóng đen chợt loé lên rồi sau đó chỉ nghe thấy tiếng “bịch bịch”. Đợi đến lúc Tần Hiên nhìn kỹ lại, thì hiện ra cảnh tượng khiến hắn trợn mắt há hốc mồm. Hắc Tinh Tinh chỉ với một chương đã đánh bay hai con ma thú ra ngoài.

Mà không chỉ đơn giản như vậy! Hai chương của Hắc Tinh Tinh mạnh mẽ đến mức đem Lão Hồ cùng Hắc Hùng đánh tụt sâu vào trong lòng đất.

“Hồng hồng!”

Hai con ma thú phát ra tiếng gầm phẫn nộ. Rồi sau đó “Oanh” một tiếng, Lão Hồ cùng Hắc Hùng trực tiếp phá đất vọt ra.

Hắc Tinh Tinh trong mắt hiện lên quang mang bạo ngược! Bóng đen loé lên, cơ thể to lớn vọt thẳng đến chỗ của Hắc Hùng.

Mà lúc này, Hắc Hùng vừa mới từ dưới đất chui lên. Nó chưa kịp định thần thì Hắc Tinh tinh đã tiến tới gần nó.

Trong mắt Hắc Tinh Tinh, quang mang bạo ngược càng thêm cuồng loạn, hét lớn một tiếng rồi hung hăng vỗ chương thẳng vào đỉnh đầu Hắc Hùng.

“Hồng!”

Hắc Hùng đại nộ! Nó còn không có cả thời gian để phản ứng.

Xa xa Tàn Hiên thảm giết mình! Khởi phải tưởng tượng, Tàn Hiên chỉ cần thấy Hắc Tinh tinh một cái tát có thể đem hai con cường đại ma thú trực tiếp đánh tụt vào trong mặt đất đủ biết sức mạnh của nó kinh khủng như thế nào!

Nhưng khiến cho Tàn Hiên kinh hãi không phải là điều đó, mà là thân thể biến thái của Hắc Hùng! Nếu đổi lại là ma thú khác hoặc là con người mà nói, chưa cần tới bị Hắc Tinh Tinh đập cho hai chường, mà chỉ cần một chường nhẹ thôi sợ rằng cũng đã tan xương nát thịt. Nhưng con Hắc Hùng này liên tục trúng hai chường mà cũng chỉ có chút chật vật thôi! Điều này thực sự làm cho Tàn Hiên chấn động tâm can!

“Đồng đồng!” Hắc tinh tinh hai mắt tinh quang chợt lóe, chỉ một bước dài nó đi tới trước mặt Hắc Hùng, sau đó khom người xuống, bàn tay to lớn đưa ra.

Trong nháy mắt, hai ma tay của nó tóm được hai chân con Hắc Hùng, hét lớn một tiếng rồi nó nâng con Hắc Hùng cao gần ba trượng lên!

“Ca sát, phốc...”

Hắc tinh tinh dồn sức vào hai tay kéo sang hai bên, chớp mắt, con Hắc Hùng cao gần ba trượng bị xé làm đôi! Máu văng tung tóe khắp bầu trời, tựa như một cơn mưa máu rải xuống mặt đất.

“Bịch! Bịch!” Hắc Tinh tinh vung mạnh tay, hai nửa thi thể Hắc Hùng nặng mấy ngàn cân bay ra ngoài. Một khắc sau, hắc tinh tinh hai tay không ngừng vỗ vào ngực giữa đầu rồng lên!

Một tiếng rống đầy hưng phấn!

“Hắc tinh tinh thực quá mạnh!” Tàn Hiên khiếp sợ nói.

“Suru suru” thanh quang lóe lên, Lão Hồ đang đứng cách đó không xa vội vàng chạy trốn.

“

Hồng hồng” Hắc Tinh tinh sau khi lâm vào cuộc giết chóc càng trở nên điên cuồng, nó làm sao có thể dễ dàng để cho kẻ đã đến xúc phạm sự uy nghiêm của nó chạy trốn? Hắc Tinh tinh hoá thành một đạo tàn ảnh màu đen, cấp tốc đuổi theo!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bạch Cốt Trắng Xóa

“Suru suru!”

Lão Hồ là một phong hệ ma thú, đương nhiên mạnh nhất về tốc độ! Vừa rồi nó đã bị thủ đoàn tàn khốc của Hắc Tinh Tinh hù dọa cho sợ hãi nên lúc này nó cũng không dám quay đầu lại, dốc hết sức lực vào bốn chân, như một cơn gió chạy trốn.

Phía sau lão Hồ, Hắc Tinh Tinh hoá thành một đạo bóng đen không ngừng gầm lên giận dữ.

Hắc Tinh Tinh mặc dù tốc độ cực nhanh nhưng cũng không thể so sánh được với lão Hồ, một phong hệ ma thú.

Chỉ trong chốc lát, khoảng cách giữa hai con ma thú liền bị kéo gần.

“Hong Hong!”

Hắc Tinh Tinh biết có đuổi cũng không kịp được lão Hồ, không khỏi phẫn nộ dừng lại. Sau đó Hắc Tinh Tinh không ngừng gào rống một cách giận dữ khiến cho không gian xung quanh chấn động.

“Vù!”

Trong cơn điên cuồng, Hắc Tinh Tinh ôm một khối đá nặng mấy ngàn cân, sau đó ném mạnh một cái, khối đá bay đi giữa không trung như một cơn lốc, nhắm phía lão Hồ hung hăng đập tới.

“Àm!” So với lão Hồ, cự thạch vẫn còn chậm một chút, nó chỉ nện xuống mặt đất tạo thành một cái hố to, xung quanh hố chấn động không ngừng.

Lão Hồ mở hết sức lực, bốn chân lướt đi như một con gió. Lát sau nó mới thở dài một hơi quay đầu nhìn lại, nhưng ngay lúc này ở phía sau, xa xa trên bầu trời xuất hiện một bóng đen thật lớn đang bay nhanh tới. Tiếng gió rít cũng thu hút ánh mắt của Tần Hiên nhìn tới.

Lão Hồ vừa quay đầu lại nhìn thấy bóng đen đó, trong mắt lộ ra vẻ tột độ kinh hoàng.

“Àm!”

Một tiếng nổ vang lên, bóng đen cực nhanh bay tới hung mãnh nện thẳng xuống lão Hồ đang đứng trên mặt đất.

Tần Hiên thầm giật mình, lúc này hắn cũng nhìn rõ vật phá không bay tới là cái gì. Đó chính là một khối cự thạch nặng ngàn cân. Vào lúc này, cự thạch khổng lồ đã đem lão Hồ đập bẹp dí xuống đất.

Lão Hồ sợ là đã bị đập cho thịt nát xương tan rồi? Tần Hiên không chút nghi ngờ phán đoán.

“Nhưng mà khối cự thạch từ đâu đến? Chẳng lẽ còn một con tinh tinh khác hay sao?” Tần Hiên trong lòng thất kinh.

Dường như trả lời phỏng đoán của Tần Hiên, sau khi cự thạch bay tới, một loạt những tiếng bước chân chậm rãi vang lên. Không lâu sau, trong tầm mắt Tần Hiên xuất hiện hai bóng dáng một lớn một nhỏ.

Thực ra, một lớn một nhỏ cũng chỉ là lấy hình dáng hai bóng đen tại cửa động so sánh với nhau tại mà thôi. Hai con tinh tinh mới xuất hiện, một con thân cao chừng bảy tám thước. Một khác con còn lại chỉ cao chừng năm sáu thước, tựa hồ là một con tinh tinh còn nhỏ.

“Nhất gia tam khẩu!” Tần Hiên có chút buồn bực. Nhất gia tam khẩu này thực sự quá mức khủng bố a? Ba con đại tinh tinh! Nếu như ba con tinh tinh này mà xuất hiện trong xã hội loài người... Tưởng tượng đến đây, Tần Hiên cảm giác có chút kinh khủng.

Nhìn thấy hai con tinh tinh kia, Hắc Tinh Tinh cũng không tiếp tục cuồng nộ nữa mà là từ bình tĩnh lại. Khi ba con tinh tinh tụ tập cùng một chỗ, Tần Hiên nghe được những tiếng hống nho nhỏ, tựa như chúng đang nói chuyện với nhau. Còn về phần chúng nói chuyện với nhau những gì thì Tần Hiên không hiểu được.

Mặt trời dần ngả về phía Tây.

“Đồng đồng”. Những tiếng bước chân dồn đã truyền tới.

Tần Hiên lại một lần nữa biến sắc. Thêm một con tinh tinh khổng lồ nữa xuất hiện tại khe núi. Khoảng nửa giờ sau, hắc tinh tin liên tiếp từ xa xa trở về.

Cẩn thận xem xét, có đến mười mấy đầu!

Mười mấy đầu tinh tinh a! Đây là một lực lượng đáng sợ cỡ nào. Tần Hiên càng tự nhủ phải thêm cẩn thận.

Con Hắc Tinh tinh mà Tần Hiên đụng phải dường như là thủ lĩnh, chỉ huy đám Tinh Tinh khổng lồ vừa về tới, hoặc là khiêng thức ăn chính mình săn được hoặc là mang xác hai con ma thú lúc trước bị Hắc Tinh Tinh giết, cùng nhau tiến vào sơn động phía xa.

Nơi ấy chỉ sợ là hang ổ của Hắc Tinh Tinh. Tần Hiên vẫn như cũ không có rời đi, mà là đang ở xa xa quan sát. Xem ra cái khe núi này cũng phải đơn giản như về bề ngoài.

“Đến đêm khuya đám đại tinh tinh đó chắc chắn sẽ ngủ? Lúc đó qua xem xét một chút cũng được” Tần Hiên tìm một chút ít hoa quả hoang dại ăn cho đỡ đói, sau đó lúc nửa đêm, hắn mới dè dặt từng bước hướng về khe núi đi đến.

Còn chưa đi vào cốc, Tần Hiên đã nghe thấy những tiếng oanh minh như sấm nổ. “Chẳng lẽ là Đại Tinh Tinh ngủ gáy?” Tần Hiên nhướng mắt, điều này cũng quá mức kinh khủng đi.

“Rắc”

Tần Hiên vừa mới đặt chân lên khe núi, một âm thanh giòn tan dưới chân đã truyền đến, ngay tức khắc dọa cho hắn khắp người đổ mồ hôi lạnh! Tần Hiên vội vàng dừng lại. Đợi đến lúc cảm giác mình không có bị đại tinh tinh phát hiện, hắn mới khom lưng xuống, cầm cái thứ vừa bị mình giẫm lên phát ra âm thanh lên.

Cảm giác thật lạnh lẽo! Lại rất cứng rắn! Tần Hiên cảm thấy kỳ quái, dưới ánh trăng chiếu rọi, Tần Hiên cuối cùng cũng nhìn rõ!

“Xương! Đúng là một cái khớp xương”

Tần Hiên lại càng thêm hoảng sợ. Lúc này hắn mới phát hiện ra ánh sáng trắng tản ra xung quanh là cái gì rồi! Tất cả đều là xương cốt! Hơn nữa ở chỗ này, xương cốt nhiều vô kể! Không cần tưởng tượng cũng biết rằng đây chính là vô số hài cốt của ma thú và dã thú.

“Chung quanh toàn là xương trắng!” Nhìn quỷ hoả lúc sáng lúc tối, Tần Hiên trong lòng càng thêm kinh hãi.

“Đây chẳng lẽ đều là hài cốt ma thú bị Đại Tinh Tinh liệt sát?” Tàn Hiên một bên chú ý động tĩnh xung quanh, một bên chậm rãi hướng phía trong đi vào.

“Rắc” Một tiếng giòn tan từ phía trước truyền đến. Ngay tức khắc Tàn Hiên liền ẩn náu, lo sợ Đại Tinh Tinh đột nhiên đi ra.

“Dĩ” Phía trước cũng không có Đại Tinh Tinh đi ra, Tàn Hiên mơ hồ nhìn thấy một bóng trắng loé lên. Hơn nữa, tựa hồ bóng trắng đó là một ma thú!

“Xung quanh không có động vật, ở đây sao lại xuất hiện một con ma thú? ” Tàn Hiên cảm thấy kỳ quái.

“A? Nó vừa đi đã trở về?” Ánh trăng không quá sáng, Tàn Hiên chỉ miễn cưỡng nhìn thấy một bóng trắng mờ nhạt. Chỉ thấy bóng trắng cách Tàn Hiên chừng hai mươi thước, đang nằm úp xuống đất, cặp mắt hình như đang nhìn Tàn Hiên chăm chú .

Không sai! Tàn Hiên cảm giác được ma thú kia chính là đang nhìn mình chăm chú. Mặc dù không nhìn rõ , nhưng hần tin tưởng cảm giác của mình chắc chắn không sai!

Trong nháy mắt, Tàn Hiên đem lực lượng nhỏ bé của mình tăng lên tới cực hạn! Sau đó hai tròng mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào Bạch Tuyết Tiểu thú. Nơi này chính là hang ổ của Đại Tinh Tinh, mà dám can đảm xuất hiện, khẳng định không phải một con ma thú đơn giản. Thậm chí con ma thú này so với đại tinh tinh còn lợi hại hơn cũng không biết chừng!

“Suu”

Nửa giờ sau đó, Bạch Tuyết Tiểu thú hoá thành một đạo bạch quang biến mất ở phía xa xa! Cho đến lúc này Tàn Hiên mới phát hiện lưng mình ướt sũng mồ hôi lạnh!

Mặc dù bóng dáng màu trắng nhìn như không có một chút lực sát thương nào. Nhưng Tàn Hiên cũng không phải là người thường, hẳn cho rằng Bạch Tuyết Tiểu Thú cùng với Đại Tinh Tinh đều là một loại khủng bố ma thú!

“Cũng may Bạch Tuyết ma thú không công kích mình!” Tàn Hiên thở dài một hơi, rốt cục lựa chọn việc lui ra ngoài! Cho tới bây giờ Tàn Hiên mới phát hiện lá gan mình quả không nhỏ!

Đại Tinh Tinh kia đều là những ma thú cực kỳ kinh khủng a. Vậy mà chính mình cuồng vọng đi tới dò xét sào huyệt của nó! Tàn Hiên cũng vì chính mình mặt lớn mà kinh tâm!

Rời khỏi khe núi một lúc, Tàn Hiên liền suốt đêm chạy về chỗ tu luyện của mình. Cái khe núi kia, đợi đến khi mình tu luyện đến trình độ nhất định, sẽ quay lại điều tra một phen, bởi vì hẳn thủy chung cho rằng nơi đó quả không đơn giản!!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tàn Hiên

Thời gian như nước trôi, chớp mắt đã qua một tháng!

Một tháng này, Tàn Hiên tiếp tục tu luyện dưới thác nước. Hiện tại hắn đã tấn cấp nhị giai thành công. Ngắn ngủi một tháng thời gian tấn cấp từ nhất giai lên nhị giai! Tốc độ này cũng không phải là nhanh!

Nhưng điều này cũng rất bình thường. Mặc dù thân thể Tàn Hiên là một cực phẩm để tu luyện võ học nhưng suốt thời gian tu luyện, Tàn Hiên sử dụng đại bộ phận chân khí để rèn luyện thân thể!

Nói cách khác, chân khí hắn tu luyện ra đại bộ phận không lưu lại trong kinh mạch. Bởi vậy, một tháng thời gian hắn mới bước vào nhị giai cũng là rất bình thường.

“Àm”

Tàn Hiên một quyền đánh lên một khối đá đường kính chừng năm sáu thước! Ngay sau đó một tiếng “Àm” vang lên.

Chỉ thấy xung quanh Tàn Hiên xuất hiện một đám tro bụi tản mát đầy trời. Từng khối đá vụn bắn tung tóe ra ngoài kèm theo tiếng gió rít. Một ít cây cối quanh đó liền gãy đổ, bị những mảnh đá bay loạn đập trúng, ngay lập tức gãy nát. Thậm chí có cây còn đổ rạp xuống.

“Uhm, lực lượng lại tăng thêm được một chút!” Tần Hiên nhìn cự thạch bị một quyền của mình đánh nát bấy, nở nụ cười hài lòng.

Mặc dù chân khí trong cơ thể hắn chỉ đạt mức nhị giai. Nhưng sức mạnh cơ thể thì vượt qua mức nhị giai rất xa rồi. Nếu như nói so với người bình thường, thân thể nhị giai cảnh giới đầu sỹ mạnh gấp một trăm lần, thì thân thể của Tần Hiên mạnh gấp một ngàn lần! Cũng chính là so với nhị giai chiến sỹ mạnh gấp mười lần!

Đây chính là mục đích của Tần Hiên. Dù sao công pháp của hắn chính là Hấp Tinh Đại Pháp thần bí, nếu không có một thân thể cường hãn, thì Hấp Tinh Đại Pháp sẽ trở thành Nổ Tan Đại Pháp.

“Bá, bá !”

Một đạo thân ảnh loé lên, trong phạm vi các tảng đá dưới thác nước liên tục xuất hiện các tàn ảnh mờ ảo. Đây chính là các tàn ảnh của Tần Hiên! Bởi vì tốc độ di chuyển cực nhanh mà xuất hiện các tàn ảnh!

Hiện tại, nếu như Tần Hiên toàn lực chạy nước rút. Tốc độ của hắn là vô địch trong đám tam giai cường giả. Bởi vì, tại thế giới này, tịnh không có kỹ năng khinh công.

Tại thiên nguyên đại lục, chỉ có hai loại phương pháp để tăng tốc độ! Một loại chính là sử dụng ma pháp để tăng tốc, phương pháp này chỉ có ma pháp sư mới có thể làm được. Còn một loại là dựa vào chính lực lượng cường đại để đền bù tốc độ.

Đương nhiên, lực lượng càng lớn thì tốc độ càng kinh khủng! Hiện giờ nếu Tần Hiên toàn lực thi triển, tốc độ của hắn cũng phải sánh ngang cùng cấp bậc cao thủ Vương giả! Chưa người nào có thể đạt tới tốc độ siêu việt như hắn!

“Lăng ba vi bộ tăng thứ nhất rút cục thành công.” Tần Hiên trên mặt nở nụ cười rạng rỡ. Chỉ có điều, lực mạch thần kiếm lại chậm chạp chưa luyện thành!

Hắn có tam đại kỳ công! Hấp tinh đại pháp, Lăng ba vi bộ, Lực mạch thần kiếm !

Trong đó, Hấp tinh đại pháp không chỉ có thể hấp thu công lực của địch nhân. Mà nó còn là một tuyệt đỉnh nội công tâm pháp! Lăng ba vi bộ cũng không phải là một kỹ năng khinh công bình thường! Thật ra mà nói, Lăng ba vi bộ chính là một trong những bộ pháp kỳ diệu nhất! Nếu như Lăng ba vi bộ mà đại thành, thế gian này có mấy kẻ có thể uy hiếp được Tần Hiên. Đương nhiên, đây là trong tình huống Tần Hiên yếu hơn đối thủ quá nhiều mà thôi!

Về phần Lực mạch thần kiếm, đây là công pháp công kích duy nhất của Tần Hiên! Nhưng tu luyện Lực Mạch Thần Kiếm rất khó khăn! Yêu cầu trụ cột trong tu luyện chính là cần phải có chân khí cường hãn! Nếu không tuyệt đối không thể tu luyện được lực mạch thần kiếm!

Lấy chân khí Tần Hiên bây giờ mà nói, còn xa mới đủ! Mặc dù có thể miễn cưỡng thi triển một chiêu kiếm pháp, nhưng nguồn chân khí nhỏ bé một cách đáng thương của hắn chắc chắn sẽ bị cạn kiệt!

“Uhm, cũng nên đi tới khe núi đó một chút. Hôm nay nhất định phải xâm nhập xem xét kỹ một phen!” Sau chốc lát, Tần Hiên liền hướng phía hang ổ của bọn Đại Tinh Tinh đi đến!

Một tháng nay, Tần Hiên đã mấy lần đi dò xét. Nhưng là những nơi thần bí Tần Hiên cũng không dám tiến vào. Bởi vì Đại Tinh Tinh nọ quá mực khủng bố!

Bất quá Tần Hiên cũng phát hiện ra một ít bí mật. Đại Tinh Tinh mặc dù nhiều. Nhưng là ban ngày chúng chủ yếu đi ra ngoài săn tìm thức ăn. Chỉ có đến lúc trời tối chúng nó mới trở về. Đây là tin tức hữu dụng nhờ nhiều ngày Tần Hiên đến dò xét mới có được.

“Bá! Bá!” Tần Hiên đi lại một mình trong núi rừng tĩnh lặng, tiếng bước chân nhẹ nhàng đạp lên cành lá khô truyền ra xa bên ngoài.

“Hử?” Thân hình Tần Hiên bất chợt dừng lại, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười khó hiểu. Một khắc sau, Tần Hiên liền tiếp tục hướng phía trước mặt đi tới .

“Bá bá!”

Cách đó không xa, cây cối nổi lên một hồi rung động, tiếp theo ...

“Hống!”

Tiếng gầm lên giận dữ từ bên phải cách Tần Hiên không xa truyền tới, ngay sau đó, một đạo bóng đen cao lớn từ trong rừng cây nhảy ra, hướng phía Tần Hiên hung hăng đánh tới !

Ma thú!

“Bá!”

Phút chốc, thân hình Tần Hiên biến mất trước tầm mắt của ma thú! Trên thực tế, Tần Hiên cũng không có biến mất. Mà là tốc độ của hắn quá nhanh. Trước khi ma thú kịp phản ứng thì hắn đã xuất hiện phía sau lưng nó. Trên mặt Tần Hiên một nụ cười khinh thường hiện ra

“Bất quá cũng chỉ là nhị giai ma thú mà thôi!”

Đồng thời Tần Hiền tay phải cũng đã sớm vung lên, sau đó một quyền hung hăng đập thẳng vào lưng ma thú!

“Rồng rồng!” Cuối cùng thì nhị giai ma thú nhanh chóng phản ứng lại. Bốn chân dùng sức, đập mạnh trên mặt đất một cái, “vù” một tiếng liền nhảy lên chạy ra ngoài!

Tần Hiền trong mắt loé tinh quang! Quyền đầu tay phải tăng tốc cực nhanh!

“Ầm!” “Rắc!”

Quyền đầu tay phải của Tần Hiền từ phía sau đã hung hăng đập xuống người con ma thú nom giống như họ nhà sói! Sau đó năng lượng khủng khiếp truyền vào trong cơ thể của ma thú. Ma thú sau lưng trúng trọng quyền xương cốt tức thì chỗ nào cũng bị gãy nát. Cùng lúc đó, hai chân sau của nó không chịu nổi lực lượng kinh khủng truyền tới, “Rắc!” một tiếng rồi tách rời ra!

“Hồng”

Ma thú rống lên đau đớn, thanh âm dị thường thê lương phẫn nộ! Đồng thời, ma thú quay đầu lại, cặp mắt loé ra hung quang, oán độc trừng trừng nhìn Tần Hiền, sau đó cái mồm lớn há ra, chuẩn bị sử dụng ma pháp công kích Tần Hiền.

Về mặt Tần Hiền tràn ngập băng hàn! Tay phải nắm lại, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai, hung hăng nện vào đầu ma thú.

“Ca sát” Một tiếng giòn tan vang lên, ma thú đầu nát bét gục xuống!

Diệt sát!

Tần Hiền nào có phải là người tử tế!

Đối với ma thú có ý định muốn giết chết hắn làm thức ăn, Tần Hiền chưa bao giờ nhân từ mà nương tay! Kể cũng đen đủi cho con ma thú này, nếu như nó không có ý định liệp sát Tần Hiền, Tần Hiền cũng không có ý định giết nó, thế nhưng nó lại cứ chủ động muốn giết Tần Hiền, đương nhiên hắn không thể nào bỏ qua dễ dàng cho nó.

Sau khi giết chết ma thú, Tần Hiền liền phá vỡ đầu ma thú, lấy ra một cục tinh hạch màu xanh, sau đó tiếp tục lên đường.

Dọc đường đi, Tần Hiền liên tục giết chết ba yêu thú có ý định liệp sát hắn, sau cùng hắn cũng đi tới bên ngoài khe núi.

Bây giờ là lúc ban ngày, đám Đại Tinh Tinh đã đi hết ra ngoài tìm thức ăn. Tần Hiền quan sát một hồi rồi nhanh tay nhanh chân hướng bên trong khe núi chạy vào.

“Rắc rắc rắc...” Bên trong khe núi khắp nơi đều là xương trắng, chúng không ngừng bị Tần Hiền đập nát, phát ra âm thanh băng liệt.

Không lâu sau, Tần Hiền liền đi tới khu trung tâm, nơi này rất gần với sơn động của đám Đại tinh tinh.

Đột nhiên

Tần Hiền chỉ cảm thấy trước mắt bạch quang loé lên, một thân hình màu trắng loé qua bên người hắn, sau đó hướng phía bên kia sơn động đi đến.

“Là bạch tuyết tiểu thú!” Tần Hiền trong lòng vừa động, lập tức thi triển thân pháp, bám chặt theo bạch tuyết tiểu thú!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thông Đạo Bí Ẩn

Bạch tuyết tiểu thú, Tần Hiền đã vài lần đụng phải nó rồi! Lần đầu tiên vào lúc buổi tối, Tần Hiền ngay bên trong khe núi gặp phải Bạch tuyết tiểu thú, về sau lại gặp nó vài lần nữa cũng ở khe núi đó.

Tựa hồ Bạch tuyết tiểu thú cư ngụ tại quanh khe núi này vậy. Bởi vì mỗi lần gặp nó đều là ở khu vực gần đây.

Bạch tuyết tiểu thú cực nhanh vọt qua trước mắt Tàn Hiên, chỉ lưu lại trong mắt Tàn Hiên một cái bóng trắng. Chỉ có điều, trong một lần ngẫu nhiên, Tàn Hiên cũng nhìn rõ được hình dáng nhỏ.

Bạch tuyết tiểu thú kỳ thực là một con mèo nhỏ lông trắng mềm mại, tiểu thú giống như một bông tuyết trắng cực kỳ dễ thương. Bất quá Tàn Hiên lần đó cũng chỉ là vội vàng kịp liếc mắt nhìn qua được tiểu thú có bộ lông trắng như tuyết mềm như nhung được một lần, sau đó Bạch tuyết tiểu thú liền như sợ hãi mà biến mất.

Dựa vào trực giác, Tàn Hiên cảm thấy tiểu thú này không đơn giản! Thử nghĩ xem, tại khe núi xung quanh không có một bóng dã thú và ma thú nào, mà Bạch tuyết tiểu thú này lại thường xuyên xuất hiện ở chỗ này, nó chẳng lẽ chỉ là một ma thú đơn giản sao?

Đặc biệt lúc này, Tàn Hiên vừa gặp được Bạch tuyết tiểu thú, hẳn liền đi theo sau.

“Sưu sưu” Tàn Hiên cùng tiểu thú hoá thành hai đạo bóng dáng, chỉ chốc lát liền vượt qua khe trung gian sau đó tiến gần đến sơn động.

Đang chạy như tên bắn, ma thú đột nhiên quay đầu liếc mắt nhìn Tàn Hiên một cái. Rồi sau đó, Tàn Hiên kinh ngạc chứng kiến, Bạch tuyết tiểu thú dùng một đám lông mềm mại che kín cái miệng nhỏ nhắn! Tiếp đó hai tròng mắt nó mở to lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

Tàn Hiên trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, không hiểu vì sao tiểu thú lại làm một động tác khiến người ta sửng sốt đến như vậy. Liền lúc đó Tàn Hiên chỉ cảm thấy vù một tiếng, tiểu thú lại một lần nữa gia tăng tốc độ, hướng phía trước nhảy lên rồi đi ra ngoài.

“Kỳ quái kỳ quái a” Tàn Hiên cảm giác cực kỳ khó hiểu, động tác đó của tiểu thú vô cùng dễ thương. Nhưng là Tàn Hiên không hiểu được vì sao nó lại làm một động tác như vậy.

“Bá!” Tàn Hiên cũng rất nhanh di động về phía trước. Một lúc sau, Tàn Hiên tiến thêm vào mấy chục thước. Đúng vào lúc này...

Đột nhiên, một mùi hôi tanh từ phía trước truyền đến. Không chuẩn bị từ trước, Tàn Hiên lúc này liền hít vào một hơi.

“Nôn” Nhất thời Tàn Hiên cảm giác bụng mình cuộn đau quặn quai. Sắc mặt lúc này cũng vì thế mà trắng bệch đi.

“Ngất mất thôi!”

Tàn Hiên lúc này liền đình chỉ hô hấp. Không cần phải tưởng tượng, mùi hôi thối này khẳng định là từ trong mấy sơn động không xa truyền tới.

Mặc dù bị mùi hôi thối bất ngờ tập kích, nhưng thân hình Tàn Hiên cũng chỉ dừng lại một chút. Sau đó liền như cũ cực nhanh chạy vội về phía trước.

Đại khái sau khoảng mấy trăm thước, hai người một trước một sau đi tới phía sau khe núi, nơi này đã cách khá xa mấy cái sơn động..

Phía sau khe núi có một rừng cây nhỏ. Không bao lâu sau, Tàn Hiên cùng Bạch tuyết tiểu thú cũng đã tiến vào trong rừng.

“Hô”

Tàn Hiên thân thể nhanh chóng dừng lại. Bởi vì Bạch tuyết tiểu thú ở trước mặt hẳn không xa trên một đoạn cây, đang dùng đôi mắt trong suốt tò mò nhìn về phía Tàn Hiên, về phần hai cái lông mao mềm mại đang che ở trên miệng tiểu thú cũng đã hạ xuống.

Đến lúc này Tàn Hiên mới biết được, nguyên lai Bạch tuyết tiểu thú sở dĩ dùng hai cái tay nhỏ đầy lông mao mềm mại che cái miệng nhỏ nhắn, là bởi vì nó đã sớm biết phải đi qua nơi có mùi hôi thối vô cùng a.

Bất quá, Bạch tuyết tiểu thú này quả thực được người ta yêu thích! Ngay cả Tàn Hiên vốn không thích các con thú nhỏ, bây giờ cũng cảm thấy rất hứng thú với tiểu thú.

Đột nhiên tiểu thú đưa nhung mao giờ lên, nhẹ nhàng quơ quơ trước mặt một cách đáng yêu, đôi mắt tinh khiết mở to lộ ra thần sắc nghi hoặc nhìn Tàn Hiên.

Bạch tuyết tiểu thú trong lòng kỳ quái không thôi. Nhân loại này và nó đã gặp nhau không chỉ một lần. Bất luận là ở chỗ sáng hay chỗ tối, Bạch tuyết tiểu thú cũng đụng phải Tàn Hiên mấy lần.

Có lẽ do bản năng tự nhiên, với nữa có lẽ tiểu thú quá mức thuần khiết. Theo bản năng nó cảm giác được Tàn Hiên không có gì ác ý. Nếu không nó cũng xuất hiện trước mắt Tàn Hiên.

Nhìn động tác đáng yêu của Bạch tuyết tiểu thú, Tàn Hiên nở nụ cười: “Tiểu tử ngươi đang hỏi ta à? Yên tâm ta không phải người xấu, sẽ không đối xử với ngươi như vậy đâu. Ta chỉ tò mò đến xem mà thôi.”

Cặp mắt Bạch tuyết tiểu thú mở to nhấp nháy nhìn Tàn Hiên, sau đó nó lại đưa cái tay nhỏ bé đầy nhung mao hươu qua hươu lại, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

Tàn Hiên trong lòng một trận buồn bực. Hẳn xem nhưng không hiểu được động tác của tiểu thú.

Nhìn bộ dáng nghi hoặc của Tàn Hiên, tiểu thú trong mặt lộ ra một tia sột sột, vội vàng quay về phía Tàn Hiên, cánh tay nhung mao nhỏ bé vẫy qua vẫy lại trước mặt Tàn Hiên rồi sau đó nó xoay người chạy đi.

Tần Hiên ngăn ra “Tiểu tử kia, ngươi có phải muốn nói ta đi theo ngươi không?”

“Y y nha nha” Bạch tuyết tiểu thú cặp mắt lộ ra vẻ hưng phấn, nhìn Tần Hiên không ngừng gật gật cái đầu đáng yêu.

“Tiểu gia hỏa này có thể nghe hiểu được những gì mình nói?” Tần Hiên trong lòng thầm nghĩ, lập tức, hần nờ nụ cười thật tươi “Tiểu tử kia ngươi hiểu ta nói gì sao?”

Bạch tuyết tiểu thú vội vàng lắc đầu.

“Ngươi muốn ta theo ngươi chạy về phía sau hả?” Tần Hiên thoáng nhìn về phía sau, nơi này mặc dù có một mảnh rừng cây nhỏ, nhưng cũng không lớn, chỉ khoảng mấy trăm thước mà thôi. Căn bản là không có chỗ nào để đi đến.

Bạch tuyết tiểu thú ánh mắt lộ ra vẻ sốt ruột, hai tay không ngừng ra dấu, trong miệng lại càng “Y y nha nha” nói không ngừng. Chỉ đáng tiếc là Tần Hiên một câu nghe cũng không hiểu.

Cuối cùng, nhìn thấy Tần Hiên bất động, Bạch tuyết tiểu thú liền trực tiếp đi lại gần, nhảy thẳng lên vai Tần Hiên, sau đó một tay cầm lấy tóc Tần Hiên, tay kia chỉ về một nơi nào đó trong rừng cây.

“Đi vào trong đó?” Tần Hiên thắc mắc hỏi.

“Y y nha nha” Bạch tuyết tiểu thú cao hứng không ngừng gật đầu

Tần Hiên trong lòng mặc dù nghi hoặc, nhưng là cũng rất tò mò. Vì vậy, theo hướng Bạch tuyết tiểu thú chỉ điểm, Tần Hiên trực tiếp chui thẳng vào trong rừng cây. Không lâu sau, hần liền đi qua mảnh rừng cây, xuất hiện trước mặt bọn hần chính là chính là một ngọn núi xanh.

“Tiểu tử kia, đến cuối đường rồi. Chúng ta đi đâu nữa..”

“Suu!”

Bạch tuyết tiểu thú hoá thành một đạo quang ảnh, nhảy từ trên vai Tần Hiên xuống. Sau đó tung tăng nhảy trên mặt đất về phía trước, nhảy đi vài thước, nó lại chui vào một vách núi, sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

“Không thấy?” Tần Hiên ngăn ra, bước tới.

“Y y nha nha” Tiếng Bạch tuyết tiểu thú vang ra từ trong vách núi, đợi đến khi Tần Hiên tiến vào mới nhìn rõ, đây là một cái son động cao chừng nửa người.

“Son động?” Tần Hiên trong lòng vừa động, liền khom lưng chui vào.

Nhìn thấy Tần hiên theo sau tiến vào, tiểu thú cười rất hưng phấn, cặp mắt to thuần khiết tựa như một mảnh trăng lưỡi liềm nhỏ.

“Bá ! bá!”

Theo Bạch tuyết tiểu thú đi trong vào trong động khắp khênh chừng nửa giờ, đột nhiên, trước mắt xuất hiện một đạo ánh sáng. Tần Hiên cùng Bạch tuyết tiểu thú đi nhanh vài bước, một khắc sau, trước mặt Tần Hiên hoàn toàn sáng rõ.

“Đây là ...” Quan sát cảnh sắc trước mắt, Tần Hiên kinh ngạc đến trợn mắt há mồm.

Đây là một cái son cốc, cũng không phải quá lớn, đại khái chừng vài dặm. Chung quanh đều là vách đá cheo leo cao vút tầng mây! Phóng mắt nhìn ra nơi này, chỉ thấy cỏ hoa khoe sắc màu, những loại động vật kỳ lạ bình thân dạo chơi, ngẩng đầu nhìn lên, tuyệt không thấy mặt trời mà chỉ thấy sương mù bao phủ...

Thế ngoại đào viên! Nhân gian tiên cảnh! Lúc này trong đầu Tần Hiên hiện lên nối tiếp các từ ngữ! Nơi này quá mức xinh đẹp, không mỹ từ nào có thể tả xiết!

“Y y nha nha” Lúc này Bạch tuyết yêu thú không ngừng ở trên mặt cỏ mềm mại lăn lộn, cười rất cao hứng.

Tần Hiên là khách nhân đầu tiên của nó. Có thể nói đây chính là nhà của Bạch tuyết tiểu thú!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tử Quang Thần Quả

Sương mù nhẹ giăng, cảnh sắc trăm hoa đua nở quả thực đẹp như tranh vẽ!

Đây thực là tiên cảnh chốn nhân gian a! Tàn hiên rung động cảm thán. Cho dù là kiếp trước hay kiếp này, hắn cũng chưa từng được chứng kiến qua địa phương nào có cảnh đẹp như vậy.

Xuyên qua hang động chỉ toàn xương trắng, không có lấy một ngọn cỏ, nhưng mà chỉ cách một cái sườn núi, cảnh sắc lại hoàn toàn thay đổi.

Thực sự là hai thái cực khác hẳn nhau. Nói Tàn Hiên không rung động mạnh, quả thực là gạt người.

Từ Hiên mặc dù cực kỳ rung động nhưng cũng không dám lơ là. Chấn kinh trong chốc lát, hắn liền tiếp tục bước lên vùng cỏ phía trước, nơi Bạch tuyết tiểu thú đang hứng chí lần đi lần lại.

“Tiểu tử, đây là nhà của ngươi sao?” Tàn Hiên ngồi xổm trước mặt tiểu thú tươi cười nói.

Thực ra dựa vào biểu hiện của tiểu thú, Tàn Hiên cũng đại khái đoán ra rồi. Nếu như đây không phải là “Nhà” của tiểu thú, nó không có khả năng tìm ra mà đưa Tàn Hiên đến. Phải biết rằng dưới sườn núi là hang ổ của những con tinh tinh dữ tợn.

Bạch tuyết tiểu thú dừng lại, đứng lên như một người bình thường, trong mắt không ngừng toát ra vẻ hưng phấn, nhìn Tàn Hiên gật đầu.

“Quả thực là nhà ngươi”. Tàn Hiên một lần nữa chấn động.

“Y y nha nha”. Tiểu thú tỏ ra bất mãn. Đôi mắt trong vắt tròn xoe nhìn Tàn Hiên tựa hồ có chút tức giận.

“Ách” Tàn Hiên ngẩn ra, sau đó mỉm cười nhìn tiểu thú nói: “Tiểu tử, ta có thể đi lại một chút ở chỗ này không?”

Mặc dù tiểu gia hoả kia dẫn mình đến chỗ này, nhưng ở chỗ này Tàn Hiên thực sự không có chút hiểu biết nào về nơi đây.

Tiểu thú khẳng định không hề đơn giản! Cho dù Tàn Hiên không phát hiện được điều gì bất thường, nhưng mà từ trước đến nay, hắn chưa bao giờ biết coi thường người khác, thậm chí dù đó chỉ là một con tiểu thú. Hơn nữa nơi tiểu thú ở quả thực là thế ngoại đào viên nhân gian tiên cảnh.

Tàn Hiên không tin tiểu thú chỉ là một con ma thú bình thường. Hắn hoài nghi nơi này còn có một địa phương khủng bố khác tồn tại.

Bạch tuyết tiểu thú chớp chớp đôi mắt trong vắt rồi gật đầu.

Tàn Hiên mỉm cười nói: “Ta muốn thăm quan nơi này một chút!”

Nói rồi Tàn Hiên đứng lên bước đi.

“Vũ”

Một đạo bạch quang loé lên, tiểu thú nhảy lên đứng trên vai của Tàn Hiên.

Cảm nhận được thiện ý của tiểu thú với mình, Tàn Hiên nhẹ nhàng mỉm cười rồi dạo bước.

“Y y nha nha”

Tiểu thú không ngừng dùng lông mao mềm mại chỉ chỗ chỗ này chỗ kia, vẻ như muốn giới thiệu cho Tàn Hiên biết đây là nhà của nó, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Trên cả đoạn đường, Tàn Hiên không ngừng mỉm cười. Mặc dù không hiểu được tiểu thú nói gì nhưng hắn cũng biết ý tứ của tiểu thú.

Nhìn từ xa cũng đã cảm nhận được sơn cốc này quả thực rất xinh đẹp. Nhưng khi bước vào bên trong, Tàn Hiên lại càng cảm thán không thôi.

Nơi đây linh khí dị thường dày đặc, cỏ cây đều là các loại linh thảo tiên thụ.

Trên tiên thụ, từng quả trái cây toả ra mùi hương thơm phức, bên dưới trăm hoa rực rỡ sắc màu làm Tàn Hiên cảm thấy phi thường dễ chịu.

“Nơi này linh khí thật đậm đặc”

Tàn Hiên thầm gật mình trong lòng. Hắn phát hiện, từ lúc vào đây, huyền công trong người tự động vận chuyển, hơn nữa tốc độ vận chuyển cực nhanh, cơ hồ ngang bằng với lúc tự hắn tu luyện.

Phải biết rằng đây là tự động vận chuyển, nếu như tự mình tu luyện thì... Nghĩ tới đây Tàn Hiên không khỏi kinh hãi.

“Tu luyện ? Nếu có thể ở nơi đây tu luyện thì thực lực mình tăng càng nhanh hơn” Tần Hiên thầm nghĩ trong lòng .

Nhưng là nơi đây quả thực quá thần bí. Tần Hiên cũng chưa dò xét được rõ ràng , hơn nữa muốn ở đây tu luyện cũng phải chờ tiểu thú đồng ý mới được.

“Ca sát...” Tiểu thú tay phải cầm một quả đỏ mọng hung hăng ngoạm một miếng còn tay trái đưa một quả tương tự cho Tần Hiên.

Tần Hiên cũng không khách khí, đưa quả lên miệng cắn một miếng.

Thơm, giòn, mát, ngọt ...Hương vị quả thật bất phàm.

“Vũ”

Bạch tuyết tiểu thú rời vai Tần Hiên phi đến một cái cây kì lạ gần đó. Sau khi hái vài trái cây nó quay trở lại vai Tần Hiên.

“Đủ rồi tiểu tử ! Ta đã rất no rồi.” Tần Hiên mỉm cười cự tuyệt trái cây tiểu thú đưa cho.

Dọc đường đi, Tần Hiên đã ăn rất nhiều trái cây. Hắn nhìn lại tiểu thú, so với hắn, tiểu thú ăn mãi mà không biết no, cái bụng nhỏ xú kia cũng không có dấu hiệu nở ra.

Tần Hiên cũng không biết nói gì hơn..

Thấy Tần Hiên từ chối quả mình vừa hái về, trong mắt tiểu thú có chút thất vọng. Nhưng rất nhanh nó lại khôi phục bộ dáng bình thường, sau đó...

“Ca sát...”

Tiểu thú lại tiếp tục ăn tiên quả trong tay..

Tần Hiên nhìn chỉ còn nước cười trừ .

Sơn cốc cũng không quá lớn. Tần Hiên nhanh chóng đi được một nửa. Trong sơn cốc còn có một dòng sông nhỏ, thậm chí còn có một thác nước đổ từ trên cao xuống. Quả thực là tiên cảnh nhân gian.

“Hử” Tần hiên đột nhiên cảm giác được tiểu thú kéo tóc mình, liền nghi hoặc quay đầu nhìn nó.

Tiểu thú một tay cầm tiên quả vừa ăn vừa dùng tay còn lại chỉ về phía trước cách đó không xa.

Ngây người trong chốc lát, Tần Hiên liền hiểu ra động tác của tiểu thú “Người muốn ta qua chỗ đó?”

Phía trước?

Tần Hiên bước tới, nhìn về phía xa xa có một luồng tử quang (ánh sáng tím) mờ mờ phát ra từ một nơi nào đó

Tử quang? Tần Hiên có chút nghi hoặc.

“Y y nha nha”. Tiểu thú từ trên vai Tần Hiên phóng xuống đất, sau đó hướng về phía trước rất nhanh chạy đi.

Chỉ là, sau khi chạy được vài bước, thấy Tần Hiên vẫn đứng một chỗ liền sốt ruột quay lại quờ cái tay nhỏ xinh xắn miệng không ngừng kêu “Y y nha nha” như thúc giục Tần Hiên.

“Đi xem một chút vậy” Tần Hiên mỉm cười. Hắn biết nơi này của tiểu thú bất phàm nhưng cũng biết rằng tiểu thú không hề có ác ý. Hơn nữa Bạch tuyết tiểu thú còn hối thúc mình đi nhanh, nơi đó khẳng định không đơn giản.

Cuối cùng Tần Hiên cũng đi theo tiểu thú tiến vào.

Càng đi vào gần thì tử quang phát ra càng rõ rệt. Không những thế Tần Hiên còn cảm giác được một làn hương thơm mát.

Càng đến gần, tử quang càng nhiều thêm, hương thơm lại càng thêm đậm.

Đi qua một vạt rừng nhỏ, phía trước tử quang cực kỳ dày đặc. Trước mặt Tần Hiên hiện ra tầng tầng lớp lớp sương mù màu tím ..

Cùng lúc đó một cỗ hơi thở mạnh mẽ phô thiên cái địa hướng về phía Tần Hiên.

“Đây là ...” Tần Hiên kinh ngạc nhìn vào đám sương mù màu tím, hắn cảm giác được hơi thở khủng bố kia từ bên trong đó thoát ra.

“Y y nha nha” Tiểu thú hưng phấn khoa tay rồi biến thành một bóng trắng, nháy mắt biến mất vào đám sương mù màu tím.

“Hử?” Từ Hiên trong lòng không khỏi kinh hãi vội vàng tiến vào theo tiểu thú.

Càng tiến vào sâu trong màn sương mù, hơi thở càng trở lên khùng bố, nhưng điều kỳ lạ là nó rất đều đặn và không hề mang sát khí.

“Hơi thở là từ trên cây đó phát ra sao?” Tần Hiên cảm thấy kỳ quái vì thế hấn ngẩng đầu nhìn lên.

Lúc này, tiểu thú cũng đã nhảy lên đứng trên thân cây.

“Đây là cái gì?” Về mặt Tần Hiên tỏ ra cực kỳ khiếp sợ.

Trước mắt hắn, trên cây cao treo lơ lửng ít nhất có mấy chục tử quả (trái cây màu tím) to bằng nắm tay người. Nhưng điều làm Tần Hiên khiếp đảm chính là tử quả này giống hệt một đứa trẻ con.

“Nhân Sâm quả?”

Trong nháy mắt Tần Hiên nghĩ đến một thứ quả trong truyền thuyết nhân gian. Không ngờ thực sự lại có thật.

Từ quang phát tán ra từ tử quả hình trẻ con kia. Nếu người trên đại lục mà nhìn thấy loại quả này khẳng định sẽ phát điên lên. Bởi vì đây không phải là loại quả thông thường mà là tử quang thần quả.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Biến Hóa Của Cơ Thể

Từ quang thần quả! Từ quang thần quả trong truyền thuyết!

Theo truyền thuyết, Từ quang thần quả chỉ cần người được mùi thơm nó phát ra, thì tuổi thọ cũng sẽ được kéo dài! Nếu như ăn được một quả tức là ngay lập tức phi thăng! Thoát ly khỏi nhân gian, lập tức trở thành thần!

Bất quá, đây chỉ là một đoạn truyền thuyết. Bởi vì, mấy ngàn năm qua, thậm chí mấy vạn năm qua, Từ quang thần quả này cơ hồ đã không còn xuất hiện trên đại lục.

Tương truyền rằng, mấy ngàn năm trước, có một cường giả vô tình chiếm được một quả đã khiến cho toàn đại lục điên cuồng.

Cường giả nọ ăn tử quang thần quả rồi sau đó không những không trở thành thần. Mà ngược lại, thực lực cường giả đó còn không ngừng giảm xuống. Cuối cùng cường giả kia từ một thập gia cao thủ giảm xuống thành bát giai cao thủ!

Không chỉ không làm cho người ta thành thần, ngược lại khiến cho thực lực cường giả suy yếu. Thành ra, tử quang thần quả lại bị người ta cho là một loại quả độc!

Bởi vậy, mặc dù bây giờ có tử quang thần quả xuất hiện ở thiên nguyên đại lục, cũng chưa chắc có ai ngu xuẩn đến mức ăn chúng. Dầu sao, vết xe đổ vẫn còn ngay trước mặt!

Trên thực tế, thật là như vậy sao? Đương nhiên không phải!!

“Đây là?” Nhìn thấy những quả nhỏ như nắm tay, giống hệt đứa trẻ con, tựa hồ như trong suốt toả ra tử quang nhàn nhạt, Tần Hiên thực sự chấn kinh!

“Bên ngoài mọi vật đều trùm trong màu tím nhạt là bởi vì các quả này đang trưởng thành. Mà khí tức khổng lồ kia cũng là từ các quả này phát ra!”

Tần Hiên mặc dù không biết những quả này thật ra là cái gì, nhưng cũng biết đây là thứ quả phi thường! Khẳng định không phải là những tiên quả bình thường!

“Không biết những quả này có thể gia tăng công lực của con người ta không?” Tần Hiên trong lòng hiện lên vài ý niệm.

“Tiểu tử kia, người ở trên cây làm gì vậy?” Tần Hiên đột nhiên hỏi.

Bạch tuyết tiểu thú sau khi tiến vào nơi này liền nhảy lên trên một thân cây cao. Lúc này, Bạch tuyết tiểu thú đang đứng thẳng trước mặt là một quả tử quang thần quả, ánh mắt lộ ra một chút vẻ không đành lòng.

Lúc thì nhìn từ quang thần quả lúc lại quay ra nhìn Tần Hiên ở phía dưới, Bạch tuyết tiểu thú lộ ra vẻ mặt rất không nguyện ý. Đây là thần quang từ quả không phải là một loại quả thông thường a. Bạch tuyết tiểu thú cũng là không muốn cho đi.

Nhưng là đối với Tần Hiên Bạch tuyết tiểu thú có một loại cảm tình đặc biệt. Không biết có phải vì thiện ý của Tần Hiên với nó hay bởi Tần Hiên là người đầu tiên nó gặp gỡ.

Trên thực tế, Bạch tuyết tiểu thú đối với Tần Hiên không có một chút cảnh giác. Nếu không nó cũng không dẫn Tần Hiên đến nơi này. Nhưng mà từ quang thần quả đối với nó là quý giá nhất, cũng là loại quả ít ỏi nhất. Hiện tại, nó đang do dự, có nên cấp cho Tần Hiên một quả hay không?

Phải biết rằng nó cũng không nỡ ăn những quả này a.

Sau đó một lúc, Bạch tuyết tiểu thú hình như hạ quyết tâm, cắn răng một cái hái xuống một trái từ quang thần quả, sau đó liền nhảy tới bả vai của Tần Hiên, đem từ quang thần quả đưa cho Tần Hiên.

“Cho ta?” Tần Hiên sững sốt. Hắn đương nhiên hiểu rõ ý tứ của Bạch tuyết tiểu thú. Mới vừa rồi hắn cũng chứng kiến ánh mắt rất không đành lòng của tiểu thú. Hắn cũng đoán ra được tầm quan trọng của thứ quả này đối với tiểu thú. Nhưng hắn thật sự không ngờ Bạch tuyết tiểu thú lại cho mình một quả.

Nghe Tần Hiên nói chuyện, Bạch tuyết tiểu thú lộ ra ánh mắt không đành lòng, nhưng vẫn hung hăng gật đầu

Tần Hiên nở nụ cười “Tiểu tử kia, ta biết quả này đối với ngươi rất trọng yếu, ta thì lại không cần.” Tần Hiên cười cự tuyệt.

Bạch tuyết tiểu thú trong ánh mắt lướt qua vẻ vui mừng. Nhưng một khắc sau nó liền lắc đầu, đặt bàn tay ra xa hơn! Đồng thời nó cũng vội vàng “Y y nha nha” nói với Tần Hiên. Tựa hồ nếu Tần Hiên không cần quả này, nó lại càng thúc bách hắn.

“Thật sự cho ta?” Tần Hiên có chút cảm động.

Bạch tuyết tiểu thú hung hăng gật đầu.

“Ta mà từ chối thì thật bất kính.” Tần Hiên cười liền nhận lấy thần quang từ quả.

“Y y nha nha” Tiểu thú không ngừng hướng về phía Tần Hiên ra dấu. Ánh mắt sốt ruột

“Hử? Ngươi muốn ta ăn luôn bây giờ?” Tần Hiên cười hỏi.

Bạch tuyết tiểu thú lại hung hăng gật đầu.

Trên thực tế Tần Hiên cũng sớm muốn ăn thứ quả này. Từ quang thần quả tản ra một mùi thơm mê người, thật sự quá mức mê người!

“Uhm, được rồi, chúng ta đi ra ngoài trước đã” Tần Hiên không muốn đứng ở trong quả viên này lâu. Hơn nữa bên trong từ quang thần quả ẩn chứa một lực lượng thực sự rất lớn, Tần Hiên sợ ăn cái quả này rồi, sau đó lo lắng thân thể mình có thể biến đổi, như vậy chẳng may phá huỷ quả viên thì thật có tội.

Sau khi đi ra ngoài quả viên, Tần Hiên tùy tiện tìm một bãi cỏ mềm mại rồi ngồi xuống. Còn chưa ăn từ quang thần quả, Tần Hiên cũng đã từ trên từ quang thần quả cảm nhận một lực lượng khổng lồ.

Bởi vậy, một khi ăn từ quang thần quả rồi, Tần Hiên nhất định phải luyện hoá hấp thu lực lượng đó ngay lập tức!

“Tiểu tử kia, ta cần phải ăn.” Tần Hiên nhìn Bạch tuyết tiểu thú trước mặt, vừa cười vừa nói. Bạch tuyết tiểu thú trong ánh mắt lộ ra một tia không nguyện ý. Nhưng vẫn gật gật đầu.

“Không biết sau khi ăn từ quang thần quả có thể gia tăng bao nhiêu lần lực lượng!” Tần Hiên vừa nghĩ vừa đưa quả lên miệng.

“Ăn? Vào miệng tức hoá?” Quả vừa mới chạm vào miệng Tần Hiên liền hoá thành một luồng năng lượng màu tím, nhanh chóng chạy vào trong thân thể của Tần Hiên. Sau đó, nó theo đường kinh mạch của Tần Hiên chia làm nhiều hướng chảy sâu vào trong tất cả các kinh mạch.

Kỳ kinh bát mạch, mười hai mạch chính, còn có đủ các loại kinh mạch rất nhỏ không rõ ràng khác ...

Gần như trong nháy mắt, luồng năng lượng màu tím đã nhập hết vào trong các kinh mạch của Tần Hiên. Ngay cả các kinh mạch nhỏ của Tần Hiên cũng tràn đầy năng lượng màu tím.

“Uhm, năng lượng nhu hoà không bá đạo. Đây là..?” Tần Hiên chấn kinh.

Ngay sau khi luồng năng lượng màu tím tiến vào kinh mạch Tần Hiên, không chỉ có các kinh mạch bên trong lưu động, mà các kinh mạch bên ngoài, thậm chí, Tần Hiên còn cảm thấy mỗi tế bào đều ngập đầy màu tím.

“Quả thực chính là tẩy tủy phạt căn a!” Lực lượng của từ quang thần quả dị thường khổng lồ! Không chỉ cải tạo kinh mạch của Tần Hiên, mà còn cải tạo luôn thân thể của hắn.

Giờ khắc này, bên ngoài thân thể của Tần Hiên cũng tràn ngập ánh sáng màu tím. Chúng từ trong cơ thể dũng mãnh tiến ra, tựa hồ như một đám sương mù nhân nhật, vây lấy thân thể Tần Hiên vững vàng bên trong.

Bạch tuyết tiểu thú ở bên cạnh nhẩn tinh sáng lên. Lộ ra thần sắc hưng phấn, hai tròng mắt lại càng không nhúc nhích nhìn Tần Hiên.

Lúc này, bên trong cơ thể Tần Hiên, biến hoá ngày càng lớn. Luồng năng lượng màu tím vô cùng vô tận cải tạo xuống dưới, tế bào của hắn không ngừng nứt vỡ, rồi lại tái sinh cứ như vậy mà tuần hoàn không dứt.

“A~~”Tần Hiên thống khổ hét lớn một tiếng, khuôn mặt lại càng vì thống khổ mà trở nên vặn vẹo. Tế bào mỗi một lần nứt vỡ, mỗi một lần tái sinh, cũng làm cho Tần Hiên vô cùng thống khổ! Bởi vì điều này tương tự như được sinh ra một lần nữa!

Mỗi một tuần hoàn, thân thể Tần Hiên tựa hồ như một lần lột xác.

Thân thể của Tần Hiên lấy mất thường có thể thấy được tốc độ biến hóa cực nhanh! Càng ngày càng cường đại!

Ở bên ngoài, vụ khí màu tím đã dần biến mất, ánh sáng màu tím lại lóe lên! Chúng không ngừng từ trong cơ thể Tần Hiên tiến ra ngoài! Rồi lại không ngừng vây lấy thân thể hắn, phun ra rồi lại nuốt vào...

Trên da của Tần Hiên máu bắt đầu rỉ ra!

Càng thêm kinh khủng chính là Tần Hiên thân thể càng không ngừng run rẩy, máu trên da hắn nhanh chóng chảy ra thành giọt.

“A...”

Cũng không biết qua bao lâu, trong cơ thể Tần Hiên biến hoá xảy ra chậm dần lại! Lúc này chân khí lưu động bên trong kinh mạch của Tần Hiên toàn bộ biến thành màu tím.

Thậm chí mỗi một tế bào của hắn cũng chứa đầy ánh sáng màu tím!

Bên ngoài, ánh sáng màu tím cũng từ từ quay trở lại bên trong cơ thể Tần Hiên. Lúc này quần áo Tần Hiên không có gió mà tự căng phồng lên.

Đột nhiên, Tần Hiên mở mắt ra, một đạo tử sắc tinh mang lóe lên!

Trong cơ thể mọi biến hoá đã ngưng lại! Tần Hiên sắc mặt mỉm cười đứng dậy. Một trận gió thổi qua, mái tóc màu tím theo gió phiêu lãng.

“Tóc màu tím?”Khi Tần Hiên phát hiện tóc mình từ màu đen chuyển qua màu tím, liền cảm thấy sùng sốt!

Nhưng chỉ sau một khắc, Tần Hiên liền nở nụ cười “Có lẽ bây giờ thân thể mới hoàn toàn thuộc về mình!”Trải qua từ quang thần quả cải tạo, thân thể Tần Hiên đã lột xác mấy lần! Bây giờ thân thể này đã không phải là thân thể ban đầu nữa rồi!

Hoặc cũng có thể nói, thân thể ban đầu kia đã hoàn toàn biến mất. Hiện tại toàn bộ thân thể này! Hoàn toàn là của Tần Hiên!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Một Nắm Tay Mạnh Liệt

“Rắc rắc...”Tần Hiên vận mình một cái thật mạnh. Lúc này thân thể của hắn đang phát ra những âm thanh giòn giã!

Tần Hiên cảm nhận được, thân thể chính mình bây giờ so với trước cường hãn hơn rất nhiều!

“Hát”

Tần Thiên quát to một tiếng. Một nắm tay mãnh liệt đâm về phía trước.

“Xuy!”

Từ sắc chân khí trong cơ thể Tần Hiên nhanh chóng lưu động, xuyên qua cánh tay hắn, từ trên quyền đầu xuất ra ngoài!

Tại giờ khắc này, Tần Hiền điều chỉnh luồng khí từ sắc bao quanh cánh tay, chân khí từ sắc cường đại xoay vòng cực nhanh quanh cánh tay hắn.

Thoáng chốc, Tần Hiền tâm niệm vừa động. Chân khí dừng hẳn từ trong kinh mạch ở cánh tay phát ra ngoài. Một tiếng nổ mạnh vang lên, mặt đất phía trước mặt Tần Hiền không xa hiện ra một cái hố to khiếp người!

Cuồng bạo chân khí tán loạn, đá vụn bùn đất do nổ mạnh trong nháy mắt biến thành những ám khí sắc nhọn cực nhanh bắn ra bốn phương tám hướng.

“Ầm”

Sau tiếng nổ lớn, Bạch tuyết tiểu thú bị dọa cho hoảng sợ, một đạo bóng trắng loé lên, Bạch tuyết tiểu thú nhảy thẳng lên vai của Tần Hiền. Sau đó một cánh tay nhỏ bé mềm mại liền không ngừng giật giật mái tóc của Tần Hiền “Chi chi nha nha” biểu đạt sự bất mãn của nó.

“Ha ha” Tần Hiền cười to. Ngay lúc vừa rồi, hắn rõ ràng cảm nhận được lực lượng khổng lồ của mình.

“Kích vừa rồi, hắn là tam giai thực lực?” Tần Hiền trong lòng cao hứng.

“Uhm, vừa mới rồi chỉ là chân khí lực lượng. Nếu như thêm thân thể lực lượng nữa...”

Tần Hiền phát hiện ra thân thể của mình so với trước khi ăn từ quang thần quả mạnh lên ít nhất gấp hai lần!

Nếu như nói thân thể Tần Hiền trước đây có một ngàn cân lực lượng, thì hiện giờ lực lượng đó ít nhất đạt tới ba ngàn cân.

“A?” Tần Hiền khẽ nói một tiếng, tâm niệm vừa động, toàn thân đã được bao trùm trong một tầng từ sắc quang mang hình trụ.

Với việc này, Tần Hiền tịnh không có chút kinh ngạc!

Chân khí ly thể! Chỉ cần tu luyện đến một trình độ nhất định, sau đó chân khí trong cơ thể có thể bao trùm ra bên ngoài hình thành một vòng bảo hộ! Đương nhiên thực lực càng cao thì phòng ngự càng mạnh!

Hiện giờ vòng bảo hộ của Tần Hiền quang mang nhàn nhạt, hắn lực phòng ngự cũng chỉ là mức yếu nhất!

“Xem ra từ sắc từ quả quả thật thần kỳ a!” Tần Hiền một bên cảm nhận thân thể mình một bên cảm thán. Hắn biết, hiện giờ hắn căn bản chưa hấp thu hết toàn bộ lực lượng của từ quang thần quả.

Hiện giờ đại bộ phận lực lượng của từ quang thần quả đều ẩn giấu trong các tế bào! Cảm thụ được mỗi tế bào bên trong tràn đầy lực lượng, Tần Hiền trên mặt lộ vẻ tươi cười.

“Thật sự là kinh khủng, mình mới chỉ hấp thu được một thành lực lượng từ từ sắc quả tử mà đã đạt được như này!” Tần Hiền trên mặt tươi cười rạng rỡ.

“Bây giờ lực lượng mặc dù ẩn giấu trong các tế bào, không thể điều động toàn bộ. Nhưng sớm muộn gì cũng có ngày mình đem toàn bộ lực lượng luyện hoá! Đến lúc đó thân thể của mình...”

Nghĩ tới đây, Tần Hiền hai mắt toả sáng!

Không biết là cố ý hay là tự trong tiềm thức, mặc dù ăn từ quang thần quả, Tần Hiền cũng vẫn dùng một phần lớn lực lượng đem ra rèn luyện thân thể! Về phần chân khí của mình, Tần Hiền thật ra chưa có ý định tu luyện chuyên sâu!

“Tam giai thực lực hắn là có thể thi trên lục mạch thần kiếm rồi” Tần Hiền hai mắt sáng lên, tâm niệm vừa động, từ sắc chân khí khổng lồ trong cơ thể lập tức lưu chuyển.

Tay phải giờ lên một chút, nhất thời, lực lượng toàn thân mạnh mẽ dung nhập vào. Sau đó Tần Hiền khẽ cử động ngón cái trên bàn tay phải...

Chỉ nghe thấy “xuy” một tiếng! Một đạo ánh sáng màu tím nhỏ xíu từ ngón tay phải cực nhanh xuất ra, hướng phía trước mặt bắn tới.

“Xuy xuy” Luồng sáng màu tím như kinh phong giữa không trung, ma sát tốc độ cao với không khí truyền ra ngoài tiếng rít chói tai, ẩn hiện có cả tiếng sấm sét.

Trong nháy mắt...

“Ầm” một tiếng, cách Tần Hiền chừng vài mét một gốc đại thụ khô héo bị kinh khí kích trúng! Sau đó không ngừng nứt ra cuối cùng “Ầm” một tiếng đổ sụp xuống mặt đất.

“Thiếu thương kiếm” Tần Hiền sắc mặt có chút tái nhợt!

Xin nói rõ một chút với các bạn về lục mạch thần kiếm: Lục mạch thần kiếm là một loại vô hình kiếm khí, là cảnh giới cao nhất của Nhất Dương Chỉ. Trong Thiên long bát bộ, Lục mạch thần kiếm được tu luyện dựa trên cách vận hành khí theo nguyên lý của Nhất Dương Chỉ rồi phát triển thành kiếm khí. Sáu mạch của bộ kiếm pháp này bao gồm:

1. Thiếu trạch kiếm (ngón út tay trái)
2. Thiếu xung kiếm (ngón út tay phải)
3. Quan xung kiếm (ngón áp út – ngón đeo nhẫn – tay phải)
4. Trung xung kiếm (ngón giữa tay phải)
5. Thương dương kiếm (ngón trỏ tay phải)
6. Thiếu thương kiếm (ngón cái tay phải)

Trên mặt hần lộ ra nụ cười khổ. Hần vừa mới thi triển chính thức thứ sáu trong Lục Mạch Thần kiếm : Thiếu thương kiếm!

(chú thích từ tác giả : Lục mạch thần kiếm và Hấp Tinh đại pháp so với truyện của Kim Dung đại hiệp có chút không đồng nhất, đây đều là dựa trên tưởng tượng cá nhân của tác giả mà viết lên. Cho nên so với nguyên bản có thể không giống nhau, mong các huynh đệ hiểu cho)

“Thiếu thương kiếm kiếm lộ hùng kinh, phá hữu thạch phá thiên kinh, phong vũ đại chí chí thế.”

Bởi vậy vừa rồi khi Tần Hiên thi triển, loáng thoáng phát ra một chút âm thanh của sấm sét.

Nhưng mà, lục mạch thần kiếm đối với chân khí của thân thể lại có yêu cầu vô cùng nghiêm ngặt! Mặc dù chỉ là một thức thứ sáu trong lục mạch thần kiếm : Thiếu thương kiếm vừa mới được thi triển ban này, cũng cơ hồ tiêu tốn rất nhiều chân khí trong nội thể của Tần Hiên.

“So với trước kia cùng một dạng giống nhau!” Tần Hiên trong lòng có chút buồn bực. Mặc dù kiếp trước hần là một tuyệt thế cường giả. Hần cũng không thể đem toàn bộ các chiêu thức trong lục mạch thần kiếm thi triển ra. Bởi vì làm như vậy sẽ tiêu hao cực nhiều chân khí!

“Bất quá ta rất tự tin!” Tần Hiên trên mặt rất nhanh lộ ra bộ dáng tươi cười. “Nơi này linh khí so với địa cầu đậm đặc hơn rất nhiều. Ta tự tin mình sẽ đạt đến cấp độ tông sư! Chắc chắn sẽ siêu việt hơn hần kiếp trước!!”

“Bá! Bá!”

Tần Hiên thân thể tại chỗ quỷ dị di động vài bước. Thoáng cái liền xuất hiện ở một chỗ khác.

Bạch tuyết tiểu thú hai mắt mở to nhìn Tần Hiên một cách khó tin. Ngay lúc mới rồi, Bạch tuyết tiểu thú rõ ràng không có cảm nhận được lực lượng thân thể Tần Hiên di động!

Nhưng nó lại phát hiện ra thân pháp của Tần Hiên cực kỳ quỷ dị! Mặc dù không có dùng lực lượng di chuyển, tốc độ của Tần Hiên cũng rất nhanh! Thậm chí Bạch tuyết tiểu thú còn không biết Tần Hiên đã làm thế nào để di chuyển ra ngoài vài bước.

Phải biết rằng , Bạch tuyết tiểu thú không phải là một ma thú bình thường.

“Uhm, lã ba vi bộ” Tần Hiên trên mặt tươi cười. Lã ba vi bộ là một bộ pháp độc nhất vô nhị thiên hạ, Tần Hiên cảm giác rất hài lòng. Mặc dù không có chân khí hỗ trợ vẫn có thể thi triển lã ba vi bộ! Nhưng hiệu quả so với có chân khí hỗ trợ tự nhiên kém hơn một chút.

“Bây giờ mình có tam đại công pháp. Hấp tinh đại pháp, đây chính là công pháp tu luyện cơ bản của mình” Tần Hiên bắt đầu suy nghĩ.

“Chỉ cần cùng một người khác chiến đấu, bí mật về hấp tinh đại pháp rất có thể bị người khác biết được! Rất có khả năng làm cho người ta ham muốn!”

Nghĩ đến đây trong mắt Tần Hiên hiện lên một tia tinh mang! “ Nhưng điều này không thể tránh khỏi. Muốn cường đại hơn buộc phải chiến đấu! Lã ba vi bộ không thể nghi ngờ chính là thân pháp tốt nhất để bảo vệ tính mạng thậm chí là chạy trốn. Còn phần lục mạch thần kiếm..!

Tần Hiên trong mắt tinh mang bạo phát! “ Sau này lục mạch thần kiếm sẽ trở thành tuyệt chiêu của mình!”

Kỳ thật kiếp trước Tần Hiên biết lục mạch thần kiếm vô cùng bá đạo và khủng bố ! Nếu như quả có thể tu luyện thành công lục mạch thần kiếm . Như thế thật đúng là có thể vô hình mà giết người.

Nhưng mà hiện giờ Tần Hiên lại không thích hợp sử dụng tới công pháp này. Nguyên nhân chính là do chân khí của hần không cho phép! Mặc dù Tần Hiên có công lực cường hần nhưng hần cũng không muốn xuất tất cả lực lượng ra ngoài.

“Nếu đã tới thế giới này rồi, thì ta cũng phải nhập gia tùy tục a.” Tần Hiên nở nụ cười “Bất quá điều kiện tiên quyết chính là làm cho thực lực của mình tăng thêm một bước!”

Trước kia Tần Hiên chưa từng coi thường người trong thiên hạ. Đến thế giới này Tần Hiên lại càng không dám khinh thường! Bởi vậy hiện giờ hần cho dù có tam giai lực lượng nhưng cũng chưa muốn đi ra ngoài. Tuy rằng hần rất muốn tại thế giới này trải nghiệm một phen!

Chương 23: Xuất Thế

“Tiểu tử kia.” Tàn Hiên đột nhiên nhìn bạch tuyết tiểu thú nói.

“Chi chi nha nha” Bạch tuyết tiểu thú dùng sức nắm lấy mái tóc màu tím của Tàn Hiên, đôi mắt to đen nháy thuần khiết nhìn Tàn Hiên, lộ ra thần sắc nghi hoặc.

“Có thể cho ta mượn nhà của ngươi tu luyện vài hôm không?” Tàn Hiên mỉm cười, bắt lấy tiểu thú để trong lòng bàn tay, nhìn nó rồi nói.

Từ sau khi đến đây, Tàn Hiên phát hiện ra nơi này linh khí cực kỳ nồng đậm! Không những có phong cảnh tú lệ tựa như tiên cảnh nhân gian, mà linh khí so với bên ngoài nồng đậm hơn rất nhiều. Bởi vậy, Tàn Hiên mới quyết định ở lại đây tu luyện.

Nếu tu luyện ở đây thì thực lực của mình khẳng định sẽ tăng rất nhanh!

Bất quá, nếu muốn tu luyện ở đây thì trước nhất cũng phải được tiểu thú đồng ý. Dù sao nơi đây cũng là nhà của nó.

Bạch tuyết tiểu thú chớp đôi mắt to thuần khiết hung phấn nhìn Tàn Hiên, vội vàng gật đầu. Vốn chỗ này chỉ có mình nó ở, quả thực rất nhàm chán. Bây giờ có thêm một người làm bạn sao nó lại không cao hứng cho được?

“Ha ha” Tàn Hiên nở nụ cười tươi.

Thế là Tàn Hiên ở lại. Chỗ này mặc dù không quá lớn. Nhưng để cho Tàn Hiên tu luyện thì cũng đủ rồi. Liền như vậy, thoáng cái nửa tháng đã qua đi.

Nửa tháng thời gian Tàn Hiên đại bộ phận thời gian đều dùng để tu luyện. Thậm chí cũng không có đi ra bên ngoài! Phải biết rằng cách một phiến núi ở bên ngoài kia là một đám đại tinh tinh kinh khủng, một khi bị chúng phát hiện sẽ bị chúng xé tan xác.

Ngược lại, Bạch tuyết tiểu thú lại thường xuyên đi ra ngoài.

“Ca sát ca sát...” Bạch tuyết tiểu thú hung hăng cắn vào giữa trái tiên quả đỏ ối, mọng nước.

“Bảo bảo”. Thân ảnh màu tím chớp lên, Tàn Hiên đi tới trước mặt bạch sắc tiểu thú, mỉm cười gọi tên vừa mới đặt cho tiểu thú.

Nghe tiếng Tàn Hiên gọi, bảo bảo đảo cặp mắt trắng dã, sau đó trừng mắt bất mãn liếc nhìn Tàn Hiên một cách bất mãn, đối với cái tên này, nó phi thường không hài lòng. Bất quá, nó cũng đành chịu, Tàn Hiên thích gọi nó như vậy, nó cũng không có biện pháp.

Tàn Hiên trên mặt nở nụ cười. Nửa tháng ở chung, hẳn càng thêm yêu quý tiểu thú, cũng chính là bảo bảo (Từ nay về sau bạch tuyết tiểu thú gọi là bảo bảo)

Hơn nữa, ở chung càng lâu, Tàn Hiên đối với thân thể của bảo bảo càng thêm hiếu kỳ! Bằng vào cảm giác của bản thân, Tàn Hiên biết bảo bảo tuyệt đối không phải là một ma thú bình thường! Có điều, Tàn Hiên đối với thể giới này hiểu biết quá ít nên cũng không biết rõ thân thể của bảo bảo ra sao.

Bất quá nửa tháng qua, quan hệ của hai bọn họ đã tiến triển rất nhiều! Trừ việc không hài lòng với cái tên do Tàn Hiên đặt ra, còn lại bảo bảo phi thường quý mến Tàn Hiên.

Trong khoảng thời gian này, Tàn Hiên ngoại trừ việc tu luyện ra, nhân tiện cũng thám hiểm sơn cốc! Vì thám hiểm cũng nhân đó mà biết rõ ràng về sơn cốc này. Tàn Hiên phát hiện ra nơi này sinh trưởng rất nhiều kỳ hoa dị quả linh khí nồng đậm, khiến cho hắn cảm giác phi thường thích thú!

Đây hoàn toàn là một thứ cảm giác! Tuy vậy, Tàn Hiên căn bản không biết rõ ràng bí mật của sơn cốc thần bí!

Thân thể đang chậm chậm hấp thu lực lượng của tử quang thần quả, không ngừng rèn luyện nhục thể của hắn. Làm cho nhục thể của hắn thêm cường đại.

...

“Bảo bảo, mai ta phải rời khỏi chỗ này.” Ở chỗ này tu luyện một hồi lâu, mặc dù thực lực tăng lên, nhưng Tàn Hiên vẫn không nghĩ cứ tiếp tục như vậy tu luyện. Tâm trí hắn bị thể giới bên ngoài hấp dẫn. Hắn cấp bách muốn ra ngoài thiên nguyên đại lục du lịch, trải nghiệm một phen.

“Chi chi nha nha.” Nghe Tàn Hiên nói chuyện, bảo bảo rất nóng nảy. Một đôi mắt to thuần khiết lộ ra thần sắc không muốn.

Tần Hiền ngồi xổm trước mặt bảo bảo nhìn nó rồi nói “Ngươi có thể để ta tu luyện ở đây, ta rất cảm kích ngươi. Ta cũng rất thích tiên cảnh nơi này. Nhưng mà, ta không thể ở đây mãi được! Ở chỗ này không phải mục tiêu của ta! Mục tiêu của ta là thiên nguyên đại lục, ta cần sự nhiệt huyết, cảm xúc mãnh liệt của cuộc sống”

“Cho nên ta phải rời khỏi đây.”Hơn nữa nguyên nhân khiến Tần Hiền vội vã rời khỏi nơi này cũng chính là bởi vì quá trình tu luyện của Tần Hiền đã đến bình cảnh !

“Chi chi nha nha” Bảo bảo thoáng cái nhảy lên đầu Tần Hiền, hai tay ra sức bám vào tóc của Tần Hiền, không ngừng chi chi nha nha nói những điều mà Tần Hiền cũng không hiểu.

Trong mắt Tần Hiền hiện lên vẻ không đành lòng! Nhưng là ý hấn đã quyết .

Ngày mai, phải rời khỏi chỗ này.

Buổi sáng ngày thứ hai...

“Bảo bảo ta phải đi”Tần Hiền đứng trước mặt sơn động, nhìn bảo bảo trên mặt đất nói.

“Chi chi nha nha”Bảo bảo không ngừng quơ cặp tay nhỏ, hai mắt thuần khiết có chút uxor ướt.

Chứng kiến ánh mắt không muốn của bảo bảo, Tần Hiền trong lòng mềm nhũn. Trong nháy mắt hấn thật muốn mang bảo bảo theo ra bên ngoài. Nhưng Tần Hiền cuối cùng quyết định không mang tiểu thú đi. Nơi này mặc dù có điểm cô đơn, nhưng ở chỗ này, bảo bảo không gặp phải nguy hiểm.

Mà một khi ra bên ngoài, bảo bảo bộ dáng đáng yêu như vậy, khẳng định hấp dẫn ham muốn của một số người. Hơn nữa, Tần Hiền biết thế giới bên ngoài là thế giới cường giả vi tôn!

Ra đến bên ngoài, Tần Hiền khẳng định gặp không ít phiền toái. Hấn cũng không nghĩ sẽ mang theo bảo bảo đi cùng, ngoài kia có biết bao nhiêu nguy hiểm. Mặc dù biết bảo bảo chỉ có một mình.. Nhưng mà Tần Hiền tin tưởng trực giác của mình – bảo bảo nhất định không phải là một ma thú đơn giản!

Một khi thân phận của bảo bảo là nghịch thiên thần thú hoặc giả con thần thú hậu đại, đi với mình, chẳng may khiến nó bị thương, để cha mẹ nhân thân nó biết, sợ rằng mình sẽ bị xé xác.

Mà mấy ngày nay ở chung , tình cảm sống chung rất nồng hậu. Tần Hiền cũng không muốn bảo bảo gặp nguy hiểm chút nào.

“Uhm, sau này ngàn vạn lần không nên tùy tiện mang người xa lạ vào. Cũng không nên tùy tiện thân cận với người xa lạ, biết không?Thế gian mỗi người không phải ai cũng như ta.”Trước khi đi , Tần Hiền dặn đi dặn lại.

“Àn, tốt lắm, ta phải đi. Sau này, có cơ hội ta sẽ về thăm ngươi” Nói xong, Tần Hiền cũng không quay đầu lại, liền chui vào sơn động.

Ra tới bên ngoài rừng cây nhỏ, Tần Hiền quan sát một chút, phát hiện không có tình hình, vì vậy hấn liền bước thật nhanh hướng phía bên ngoài đi đến!

Ngay lúc Tần Hiền rời đi “Vù!” một tiếng, một đạo bạch quang từ phía sau sơn động vọt ra. Nhìn bóng lưng Tần Hiền, bảo bảo không ngừng vẫy đôi tay nhỏ bé, hai mắt đầm lệ, nhìn bóng lưng Tần Hiền đang xa dần.

“Ca sát , ca sát...”

Xương cốt không ngừng bị bước chân Tần Hiền giẫm nát. Đúng vào lúc này, Tần Hiền trong lòng vừa động, quay đầu nhìn lại phía sau. Gặp đúng lúc phía xa xa, bảo bảo hai mắt đầm lệ.

“Trở về đi.”Tần Hiền trong lòng run lên, nhưng là vẫy vẫy tay với bảo bảo, sau đó liền hướng bên ngoài đi nhanh đến.

Đợi đến khi ra đến bên ngoài khe núi, Tần Hiền cuối cùng không nhịn được quay đầu nhìn lại. Loáng thoáng nhìn thấy ở sâu trong rừng cây nhỏ một một bóng trắng.

Tần Hiền trong lòng run lên. Nhưng là dứt khoát quay đầu, hướng phía bên ngoài đi nhanh đến.

Rất nhanh, Tần Hiền rời khỏi khe núi không sai biệt lắm khoảng chừng một dặm. Thì vào lúc này, hấn hốt nhiên cảm giác đó điều gì đó, liền quay đầu nhìn lại phía sau .

“Bá” Một đạo bóng trắng phía sau mãnh đích lao tới, sau một khắc, bóng trắng liền hiện ra trên vai Tần Hiền.

“Bảo bảo!”Tần Hiền cảm động. Bảo bảo cuối cùng theo mình đến đây.

“Chi chi nha nha.” Bảo bảo nắm lấy tóc của Tần Hiền, không muốn nhìn về phía sau .

“Ha ha”Tần Hiền phá lên cười lớn. “Nếu đã như vậy, chúng ta cùng nhau xông pha thế giới rộng lớn này”

Vừa cười, Tần Hiền vừa nhanh chóng hướng phía trước bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Người Là Ai?

Thượng đô thành, cửa Nam.

Lúc này đã là giữa trưa, mặt trời rực cháy mạnh mẽ rọi nắng khắp nơi. Dưới sức nóng của mặt trời, cả mặt đất cũng tản ra nhiệt độ vô cùng kinh khủng.

Mặc dù vậy, ở cửa Nam Thượng đô thành vẫn như cũ tập nập người ra vào.

Đúng lúc này, ở cửa Nam xa xa có một bóng người đang chậm rãi đi tới. Khiến người ta kinh ngạc chính là, trên vai thanh niên trẻ tuổi này lại có một tiểu thú trắng như tuyết đang nằm lim dim mắt.

Bất cứ ai đi ngang qua người thanh niên kia đều không khỏi hiếu kỳ đánh giá tiểu thú trắng như tuyết. Tuyết bạch tiểu thú ấy thực sự quá đáng yêu.

“Bảo Bảo, tới rồi.” Người đến đứng là Tần Hiên và Bảo Bảo. Sau khi bọn họ ly khai khỏi sơn cốc, trải qua một ngày đêm gián đoạn liên tiếp rút lên đường, hôm nay rốt cục cũng về tới Thượng đô thành.

Nhìn thành lũy to lớn giống như một cự long uốn lượn trên mặt đất tản ra khí tức tang thương, Tần Hiên trong lòng cao hứng!

“Nửa năm rồi!” Tần Hiên trong lòng vui vẻ đồng thời tăng nhanh cước bộ hướng phía công thành đi đến.

Nghe được lời nói của Tần Hiên, Bảo Bảo không ngừng chăm chú đánh giá xung quanh thành lũy bằng cặp mắt to trong veo. Trong ánh mắt càng lộ ra thần sắc hưng phấn.

“Nhà của ta ở bên trong.” Tần Hiên trong lòng cũng có chút kích thích. Dù sao hắn cũng đã ngây người trong thâm sơn gần nửa năm rồi.

“Àn, hiện ở trên người cũng không có tiền, trước tiên đi đổi chút tiền vậy.” Tần Hiên suy tính, tức thì đi nhanh đến hướng cửa hàng tinh hạch. Trong nửa năm này, Tần Hiên lần lượt liệt sát một số ma thú. Lúc này tinh hạch mặc dù không nhiều, nhưng cũng không phải là thiếu.

Sau khi bán tinh hạch, Tần Hiên trong tay đã có một món tiền nhỏ. Khi đi qua lầu, ngửi mùi thơm tỏa ra, Tần Hiên cũng không nhịn được mà nuốt nước bọt, bước nhanh đi lên.

“Đi, Bảo Bảo, mang người đi ăn.” Nửa năm này, Tần Hiên ngoại trừ ăn thủy quả ra, cũng là ăn thịt nướng. Đã sớm phát ngán rồi.

Đúng vào thời điểm giữa trưa là thời gian ăn cơm. Lầu người đông nghịt, sợ sớm đã đầy khách rồi. Quả nhiên...

Tần Hiên mới bước vào cửa lầu thì đã có một tiểu nhị vội vàng đi tới, nói với Tần Hiên: “Vị khách quan này, lầu chúng ta lâu một lầu hai lầu ba đều đã chật khách. Nếu như ngài không vội, xin chờ một lát ạ.”

“Đã hết bàn?” Tần Hiên cau mày. Đúng lúc đó ở phía sau, một đoàn người từ trên lầu đi xuống. Tần Hiên nhãn tình sáng lên, “Đây không phải là có người xuống đó sao? Đưa ta đi lên đi.”

Tiểu nhị vội vàng đáp ứng, đưa Tần Hiên lên thẳng tới lầu ba.

Lựa chọn một bàn ở sát cạnh cửa sổ, Tần Hiên ngồi xuống. “Đem các món ăn ngon nhất ở đây tới một lượt cho ta.” Tần Hiên hiện tại dù sao cũng là tiểu tài chủ, liền không ngại phung phí một phen.

“Tất cả cùng mang đến?” Tiểu nhị đứng là bị làm cho hoảng sợ. Cặp mắt kia lại không ngừng đánh giá Tần Hiên, chỉ lo Tần Hiên sẽ là cái loại người ăn cơm bá vương. Dù sao, rượu và thức ăn ở đây cũng không rẻ. Hơn nữa, nhìn Tần Hiên cũng không phải là người có rất nhiều tiền.

“Sao?” Tần Hiên trợn mắt nhìn, thân nhiên nhìn tiểu nhị một cái, “Sợ ta không có tiền trả sao?” Trong khi nói, Tần Hiên tiện tay lấy ra một mai thủy tinh.

Tiểu nhị nhãn tình sáng lên, vội vàng nói: “Khách quan, mời ngài chờ một lát ạ. Rượu và thức ăn lập tức có ngay.” Khi nói, tiểu nhị ngay lập tức xoay người nháy mắt ly khai.

Tần Hiên cũng không so đo, chỉ quay đầu nhìn cảnh ngoài cửa sổ.

Tiền tề Thiên Nguyên đại lục, đẳng cấp thấp nhất chính là kim tề. Tiếp theo là thủy tinh tề, sau đó đến tử tinh tề. Bình thường một trăm kim tề bằng với một thủy tinh tề. Một trăm thủy tinh tề bằng với một tử tinh tề! Nhà người thường, một năm cũng có thể kiếm được vài kim tề mà thôi.

Bởi vậy, sau khi Tần Hiên lấy ra một thủy tinh tề, tiểu nhị lập tức long xòe chạy đi lo liệu. Dầu sao, rượu và thức ăn của bọn họ dù quý mấy, một thủy tinh tề cũng dư xài rồi.

Từ lâu tốc độ đúng là không tề. Rất nhanh rượu và đồ ăn của Tần Hiên đã mang lên đầy đủ.

“Đến đây, Bảo Bảo, ăn cái này.” Tần Hiên gấp một miếng thịt thả tới trước mặt Bảo Bảo. Lúc này Bảo Bảo cũng không khách khí, bởi vì nó bây giờ hai mắt đang tỏa sáng nhìn từng món ăn tinh xảo trên mặt bàn. Mà hai tay nó thì lại cũng đầy dầu mỡ, không ngừng cầm lấy đồ ăn nhét vào trong miệng.

“Gia hỏa này...” Tần Hiên có phần hơi sốc. Bảo Bảo tốc độ ăn cực nhanh. Sau một hồi, Tần Hiên liền cũng tăng tốc, bắt đầu cùng Bảo Bảo tranh đua.

Ngay khi Tần Hiên một người một thú cao hứng ăn, cách đó không xa nơi thang lầu có một trận tiếng bước chân lộn xộn. Sau đó, một đám người liền xuất hiện ở lầu ba.

“Khách quan, chúng ta ở đây thực sự là chật khách rồi.” Một tiểu nhị đầy đầu mồ hôi đi đến bên cạnh đám người, không ngừng nói.

“Hừ, để cho bọn họ nhường ra một bàn đi.” Thanh niên đi đầu không nói gì, nhưng đám người hầu đi theo đã tranh nhau nói trước.

“Sao?” Thanh niên đi đầu kia nhìn thấy Tần Hiên đang vui đầu vào ăn ở chỗ đó, con mắt phát sáng! “Vu Hải, chúng ta sẽ tới cái bàn kia.” Trong khi nói, thanh niên này còn chỉ chỉ cái bàn Tần Hiên đang bày ra kia.

“Dạ, thiếu gia, ta đi đuổi hẩn.” Người này tên là Vu Hải, cũng chính là người hầu vừa mới nói kia, sau khi đáp lời, liền đi nhanh tới bên cạnh Tần Hiên.

“Ngươi nhường cho ta vị trí này, những thứ này coi như ta mời ngươi.” Vu Hải thì đứng ở bên cạnh Tần Hiên, lạnh lùng nói.

Thế nhưng Tần Hiên căn bản là không để ý hẩn! Vẫn như cũ chú tâm vào việc ăn từng miếng lớn của mình.

Vu Hải trên mặt nổi lên một hồi khó chịu. Sau đó là nổi giận. “Ngươi điếc à? Ta nói ngươi phải nhường ra vị trí này, đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!” Vu Hải tức giận nói.

“Đến đây, Bảo Bảo, ăn cái này, ăn tốt lắm. Chúng ta ăn cứ thì ăn, đừng để ý những con chó điên ấy.” Tần Hiên là ai? Làm sao có thể phải vì dạng này mà nhường ra một vị trí bàn?

“Tiểu tử, thiếu gia chúng ta nhìn trúng chỗ ngồi này, biết điều thì tránh ra sớm một chút, bằng không, đừng trách ta vô tình!” Vu Hải lạnh giọng nói.

“Cút!” Tần Hiên chỉ ngẩng đầu lạnh lùng nhìn Vu Hải một cái.

Vu Hải bị dọa hoảng sợ, “đập đập” lùi ngay hai bước. Lập tức, hẩn liền nổi giận! Hẩn là ai? Vu Hải thị vệ của thiếu gia! Hiện tại, cái người thoát nhìn tầm thường này không những không để cho hẩn mặt mũi, trái lại, còn nổi giận quát chính mình!

Vu Hải nổi giận.

“Hô” một tiếng, Vu Hải tay phải nhanh chóng lộ ra, rồi hướng về cánh tay Tần Hiên bắt tới.

Tần Hiên con mắt lóe lên sát khí rồi biến mất! Trong lòng thâm giận.

“Hừ!” Tần Hiên cười lạnh một tiếng, đứng mạnh lên, chân phải thì nhanh đá ra ngoài.

“Răng rắc!” Một tiếng giòn vang, chân phải Tần Hiên hung hăng đá vào phía trên khớp xương đầu gối chân trái Vu Hải! Lực lượng thật lớn lập tức đem chỗ khớp gối Vu Hải đá nát bậy!

“A...” Vu Hải kêu thảm một tiếng, bắt đầu chệnh vênh, rồi bỏ nhào trên mặt đất.

“Cút cho ta!” Tần Hiên quát lạnh, lại lần nữa ngồi xuống.

Xa xa mấy người lấy làm kinh hãi. Đặc biệt nhìn thấy sau khi Vu Hải bị người phóng một cước ngã lộn, thiếu gia kia sắc mặt liền bắt đầu trở nên cực kỳ khó coi.

Tục ngữ nói, đánh chó phải ngó mặt chủ. Hiện tại, Tần Hiên dĩ nhiên ở trước mặt hẩn lại đánh ngã Vu Hải, mặt mũi hẩn để chỗ nào?

“Hừ, thực sự là muốn chết!” Đám người kia trong chớp mắt đi tới phía sau Tần Hiên, thiếu gia kia âm ngoan nhìn Tần Hiên nói.

“Ngươi là ai?” Tần Hiên lần thứ hai đứng lên, quay đầu lại nhìn vị thiếu gia kia!!

Chương 25: Khai Hỏa, Trận Chiến Đầu Tiên!

“Ngươi là ai?” Giống như là thiên lôi quán đỉnh, Vu thiếu gia ngay tức khắc đã bị hù sợ liên tục lùi lại hai bước.

Thế nhưng, trong nháy mắt, hắn liền phản ứng lại!

“Tên hồn đản này dĩ nhiên dám mắng ta?” Vu Trữ trong lòng đại nộ. Cặp mắt càng lộ ra sát khí mãnh liệt!

“Ngươi, ngươi muốn chết!” Vu Trữ cực kỳ phẫn nộ nhìn Tần Hiên.

“Ngươi cái gì mà ngươi?” Tần Hiên khinh thường nhìn Vu Trữ một cái. Đối với việc mình khi vừa mới xuyên việt qua đây đã bị tên hồn đản này đánh, Tần Hiên trong lòng tràn ngập sát khí!

“Ngươi, ngươi là phé vật Tần Hiên?” Vu Trữ đột nhiên mở to hai mắt, không thể tin tưởng nhìn Tần Hiên. Cái tên đệ nhất phé vật này, từ trước đến nay luôn nhu nhược, vậy mà dám cả gan kêu réo với mình? Hơn nữa lại còn quát mắng mình!

“Phé vật?” Tần Hiên trên mặt hiện ra thần sắc kỳ quái.

Sở dĩ bây giờ mới nhận ra Tần Hiên, đó là bởi vì Tần Hiên đã thay đổi rất nhiều. Nếu như không phải vì khuôn mặt Tần Hiên có thay đổi, sợ rằng Vu Trữ nhất định không thể nhận được tên phé vật Tần Hiên trước mắt này.

Dù sao, Tần Hiên hiện tại cùng phé vật Tần Hiên biểu hiện thật sự là khác nhau quá lớn.

“Hừ, Tần phé vật. Ngươi muốn chết!” Nhìn thấy đúng là Tần Hiên, Vu Trữ đã bình tĩnh trở lại. Dù sao, Tần Hiên phé vật đúng là hình ảnh đã cắm rễ trong lòng hắn rồi! Nhất thời trong mắt hắn vẻ ngoan độc càng thêm ác liệt.

“Muốn giết ta.” Tần Hiên cười lạnh một tiếng, “Ngươi chưa đủ tư cách!” Dứt lời, Tần Hiên quay lại gọi Bảo Bảo đã ăn no một cái, sau đó liền ly khai nơi này.

“Còn muốn chạy?” Vu Hải đã nổi sát tâm. Tần Hiên hôm nay đã dám mạo phạm hắn, hắn thật không có khả năng buông tha cho Tần Hiên. “Bắt cho ta!”

Nghe thấy tiếng Vu Trữ ra lệnh, ba bốn người hầu cùng với Vu Hải kia lập tức nhào đến. Mà Vu Trữ thì mượn cơ hội lui ra về phía sau.

Tần Hiên hừ lạnh một tiếng, trong mắt sát khí chợt lóe lên rồi biến mất.

“Bịch” một tiếng, Tần Hiên hung hãn đem một tên hầu đá bay ra ngoài. Rồi sau đó, triển khai Lăng ba vi bộ, thân thể Tần Hiên lập tức giống như quỷ ảnh, liên tiếp tránh thoát công kích của hai tên người hầu, sau đó lại xuất hiện ở bên cạnh một tên hầu khác.

Cùng lúc đó, tay phải Tần Hiên nhanh chóng lộ ra. Thoáng cái liền bắt được bả vai tên hầu này. Lập tức...

Tần Hiên trong mắt từ quang lóe lên, Hấp tinh đại pháp lúc này vận chuyển ra.

“A...” Tên hầu bị Tần Hiên bắt được trên mặt lộ ra thần sắc hoảng sợ đến cực điểm. Nhìn Tần Hiên giống y như thấy ma quỷ vậy.

“Lực lượng của ta, đầu khí của ta...” Người hầu này hoảng sợ cảm giác được, lực lượng chính mình thật vất vả mới tu luyện được lại như hồng thủy vỡ đê hướng về phía Tần Hiên mà đi tới.

Không ai phát hiện, giờ phút này Bảo Bảo chính đang lười biếng ghé trên vai Tần Hiên trong mắt cũng lộ ra thần sắc nghi hoặc nhìn Tần Hiên.

“Hừ, phé vật! Được có chút lực lượng!” Trong nháy mắt lực lượng của tên người hầu này đã toàn bộ bị Tần Hiên hút khô. Sau đó Tần Hiên một cước liền đem tên hầu vói về mặt kính không, trắng bệch này đã bay ra ngoài.

Vén vén trong nháy mắt! Lực lượng của tên hầu này đã bị Tần Hiên hút khô rồi! Không biết là lực lượng của hắn quá ít hay nguyên nhân là Hấp tinh đại pháp quá mức khủng bố!

“Chết đi!”

Trước đó Tần Hiền đã tránh được công kích của hai người hầu kia! Có thể tưởng tượng, khi Tần Hiền bắt được tên hầu nọ để hút khô lực lượng của hắn chỉ dùng đến bao nhiêu thời gian!

“Muốn chết!” Tần Hiền hừ lạnh một tiếng, thi triển ra bộ pháp vi diệu, Tần Hiền lúc này giống như là một con cá, tránh được công kích của một người trong đó. Rồi sau đó, quyền đầu tay phải tung ra, hung hăng nhắm vào tên người hầu khác đang công kích mình đánh tới.

Tên người hầu trên mặt lộ ra vẻ hung phấn! Thời gian dài đi theo bên người Vu Trữ, hắn thế nào lại không biết Tần Hiền đúng là một phé vật không thể tu luyện ma pháp và đấu khí? Tuy rằng Tần Hiền vừa mới liên tục tập kích hai người. Nhưng đó cũng chỉ là đánh lên mà thôi.

Nhìn vẻ hung phấn của tên hầu này, Tần Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh.

“Àm!”

Quyền đầu hai người hung hăng đối đầu cùng một chỗ. “Hà?” Tên hầu biến sắc. Ngay vừa rồi, hắn liền phát hiện, lực lượng Tần Hiền vậy mà không kém mình chút nào. Hơn nữa, khi quyền đầu hai người va chạm, quyền đầu Tần Hiền nháy mắt liền hóa thành trào, thoáng cái chế trụ cổ tay tên hầu.

Cổ tay của mình bị chế trụ trong nháy mắt, toàn thân tên hầu cũng trở nên rã rời. Sau một khắc, hắn liền cảm giác được lực lượng trong cơ thể mình giống như nước Hoàng Hà đổ vào biển, hướng hai tay Tần Hiền mà mãnh liệt truyền tới.

“Ta bị phé rồi!” Tên hầu sắc mặt trắng bệch, đôi mắt thù hận nhìn Tần Hiền. Hắn biết, toàn bộ lực lượng trong cơ thể hắn đã bị hấp khô rồi! Nói cách khác, toàn bộ công sức nhiều năm khổ tu của hắn đã hóa thành bọt nước!

“Cút!” Tần Hiền một cước đá văng tên hầu đã bị phé ra. Lãng ba vì bộ lẫn nữa thi triển ra. Dùng thủ đoạn tương tự, đem hai tên hầu còn lại toàn bộ phé đi.

Trong quá trình này, Bảo Bảo vẫn phủ phục ở trên vai Tần Hiền, hai mắt sáng lên nhìn Tần Hiền!

“Ngươi, ngươi không được qua đây!” Ban đầu Vu Trữ còn muốn giết Tần Hiền, lúc này lại bị Tần Hiền từng bước một bức tới không ngừng lùi lại.

Chuyện vừa mới xảy ra thật giống như kịch vui! Ban đầu mấy tên hầu còn hung thần ác sát, lúc này lại mềm oặt ở trên mặt đất! Vu Trữ không tin! Hắn cũng không muốn tin đây là sự thật!

Tại sao?! Gần nửa năm không gặp, tên Tần Hiền này lại trở nên khủng bố như vậy? Hắn chỉ là phé vật a! Vu Trữ sắc mặt kinh khủng nhìn Tần Hiền.

“Đừng có giết ta. Nếu như ngươi giết. Vu gia chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Vu Trữ lui hẳn về một bên, vừa nghiêm mặt kêu lớn những tiếng kêu đầy yếu đuối.

“Ồ? Vu gia?” Tần Hiền trên mặt hiện ra nụ cười nhạt nhè nhẹ. Hắn đã dám động đến Vu Trữ thì sẽ không sợ cái Vu gia ở sau lưng kia! Theo hắn biết, Vu gia kia cũng chỉ là một gia tộc phổ thông mà thôi!

“Đừng. Chính là Vu gia, chỉ cần ngươi buông tha ta, Vu gia chúng ta có thể không truy cứu tội hôm nay của ngươi!” Nhìn thấy vẻ mặt Tần Hiền, Vu Trữ cho rằng Tần Hiền đã sợ hãi. Vì vậy liền tiếp tục lớn tiếng nói.

Mà lúc này, tại lầu ba tửu lầu này thực khách cũng đã tụ tập tới bên cạnh, đều lặng lẽ nhìn một màn này. Chuyện như vậy, bọn họ thấy đã nhiều. Mà Vu Hải cũng không phải là người của đại gia tộc quái gì cả, cũng không ai đứng ra nói chen mấy câu, đều chỉ ở bên cạnh xem náo nhiệt.

“Vu gia?” Tần Hiền trong mắt từ quang chợt lóe lên rồi biến mất. “Ta muốn mượn Vu gia các ngươi khai đao!” Nghĩ tới đây, Sắc mặt Tần Hiền đột nhiên biến lạnh! Thân hình nhoáng lên, hắn liền xuất hiện ở bên cạnh Vu Trữ, tay phải nhanh chóng xuất ra bắt được cánh tay Vu Trữ.

“Tần Hiền. Ngươi dám!” Vu Trữ trong lòng cực kỳ kinh hãi. Lúc này chứng kiến được bộ dáng Tần Hiền dứt khoát tàn nhẫn làm cho lòng hắn run rẩy không thôi. Một cước đá khớp đầu gối của Vu Hải vỡ tan thành phần mảnh. Sau cùng càng không biết dùng thứ yêu pháp gì trong nháy mắt đánh ngã mấy người hầu kia của hắn.

“Hôm nay ta cho ngươi biết, người nào là kẻ ngươi không thể đắc tội!” Nói chuyện đồng thời, tay Tần Hiền dùng một chút lực, chỉ nghe đến “răng rắc...” giòn vang, tiếp theo đó là tiếng Vu Trữ tru lên như con lợn bị chọc tiết.

“Ngươi, ngươi dám bẻ gãy tay ta?” Vu Trữ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tần Hiền, hai mắt giống như là phun hỏa.

“Đây chỉ mới là bắt đầu thôi!” Tần Hiền cười lạnh! Đồng thời, hai tay hắn động tác cũng nhanh lên.

Tức khắc, cả tửu lầu truyền ra tiếng khớp xương “răng rắc, răng rắc” gãy đoạn.

“Tay của ta! Chân của ta! Tần Hiền, Vu gia chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Khi khớp xương tứ chi đều bị Tần Hiền vặn nát bẩy, Vu Trữ cuối cùng mất trợn trắng, bất tỉnh luôn.

“Người này thật tàn nhẫn!”

Người chung quanh nhìn thấy thủ đoạn của Tần Hiền cũng đều hít vài hơi lương khí mà lùi lại. Chỉ là một chút xung đột, Tần Hiền liền bóp nát khớp

xương tứ chi đôi phương!

Thái độ tàn nhẫn này! Thực sự chấn nhiếp chúng nhân.

“Hừ!” Tần Hiên hừ một tiếng, lạnh lùng quét ánh mắt qua những người chung quanh. Sau khi tiếp xúc với ánh mắt của Tần Hiên, chúng nhân đều không tự chủ được mà tránh né. Thậm chí, khi Tần Hiên muốn ly khai người xung quanh cũng tự động tránh ra cho Tần Hiên một lối.

“Hôm nay, chính là trận chiến đầu tiên của ta!” Tần Hiên trong lòng suy nghĩ. Vụ Trữ này vốn là một kẻ làm nhiều điều ác, lại cùng Tần Hiên có thù oán. Bởi vậy, Tần Hiên mới lấy hắn để khai đao.

Thực tế, đây mới chỉ là khúc dạo đầu trong rất nhiều kế hoạch của Tần Hiên mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tuyệt Sắc.

“Tần Hiên ta, trong mắt các người chẳng phải chính là một đại phế vật sao?” Sau khi đi ra khỏi từ lâu, Tần Hiên trong lòng không ngừng cười lạnh.

“Đã như vậy, bắt đầu từ nay, ta sẽ phá vỡ cái nhận thức ấy của các người! Ta muốn cho các người xem, ai mới gọi là phế vật, ai mới là kẻ các người không thể đắc tội! Ta muốn các người hối hận vì đã đắc tội ta!”

Trên thực tế, sau khi tu luyện trở về, Tần Hiên biết rõ rằng, nếu muốn có cuộc sống tốt đẹp tại cái thế giới cường giả vi tôn này, nhất định phải có thực lực thật cường đại!

Nói cho cùng, Tần Hiên không phải là kẻ khinh người như cỏ rác. Kiếp trước hắn không khinh thường ai. Chỉ đối với những kẻ khi dễ hắn, Tần Hiên tuyệt đối sẽ không để cho đối phương sống yên ổn. Mặc dù lúc đầu hắn có thể nhẫn nại, cũng chỉ vì thực lực của hắn không đủ mà tạm thời như vậy.

Chờ đến khi hắn có đủ thực lực, Tần Hiên sẽ nhất định làm cho đối phương sống trong khổ sở. Chỉ là, Tần Hiên cũng cẩn thận nghĩ qua. Trước đây trong lòng mọi người, hắn là một kẻ đại phế vật. Mỗi người trong bọn họ đều có khả năng khi dễ một tên phế vật!

Bây giờ, Tần Hiên hắn nhất định cần phải phá vỡ cái suy nghĩ này! Mà biện pháp trực tiếp nhất của Tần Hiên chính là, trong khoảng thời gian ngắn, dùng cực mạnh thủ đoạn, nhanh chóng quét khỏi!

Mà càng đơn giản mà trực tiếp nhất chính là, đem những kẻ khi dễ chính mình, từng tên đánh ngã! Lấy lực lượng tuyệt đối để chấn nhiếp họ! Chỉ cần để cho người khác biết rằng, mình là kẻ có đủ thực lực, như vậy, người ta sẽ không dám chọc tới mình nữa!

Về tới ngày đầu tiên, Tần Hiên đã bắt đầu kế hoạch của hắn!

“Bảo bảo, chúng ta về nhà!” Tần Hiên ha ha cười. Sau đó liền nhanh chóng rời đi!

Từ lúc nhìn thấy Tần Hiên sử dụng Hấp tinh đại pháp hấp thu lực lượng của đám người hầu, bảo bảo vẫn nằm phủ phục trên vai của Tần Hiên, ánh mắt đầy vẻ nghi hoặc nhìn Tần Hiên, cặp mắt to chớp chớp, không biết là đang nghĩ đến cái gì. Đến khi nghe tiếng Tần Hiên nói chuyện, bảo bảo mới giật mình tỉnh lại.

Không tốn bao lâu, Tần Hiên cuối cùng đã về tới nhà hắn. “Nhà” nửa năm không có ở đây, nhà chính tại chỗ này...

Có điều bụi và mảng nhện dày đặc, tựa hồ nửa năm qua không có ai tới nơi này.

“Có lẽ bọn họ cho rằng ta đã chết rồi chăng?” Tần Hiên cười tự chế giễu bản thân. Trước đây hắn vốn là một cái phế vật. Một kẻ phế vật không có khả năng tu luyện mà pháp lần đầu khí, biến mất nửa năm thời gian, chưa người nào hội nghĩ rằng, một kẻ phế vật như thế còn có thể tồn tại trên thế giới này.

“Bất quá, may mắn vẫn còn có nhà để mà trú chân...”

Tần Hiên lúc này không quá để tâm. Dù sao, hắn chỉ là như một người khách bộ hành nay đây mai đó. Ở thế giới này, thực ra hắn vốn không có quan hệ với Tần Gia.

Dọn dẹp nhà cửa một chút, Tần Hiên an vị ở trong phòng, bắt đầu suy nghĩ. Bắt đầu hoàn thiện kế hoạch của hắn.

Yến quốc là một trong ba đại đế quốc tại thiên nguyên đại lục .

Thượng đô thành , chính là kinh đô của Yến quốc .

Từ đó có thể tưởng tượng , Thượng Đô thành là một thành thị phồn vinh đến bậc nào . Hơn nữa, khiến cho Tần Hiên cảm thấy hứng thú chính là nơi đây ngoại hồ tàng long, có rất nhiều cường giả ẩn náu .

Bất quá , Tần Hiên cũng rất rõ ràng thực lực hiện tại của bản thân , không có khả năng đi khiêu chiến các cường giả . Mà cần phải từng bước gây dựng tiếng tăm tại đô thành .

Trở về đã ba ngày .

Ba ngày qua . Vu gia vậy mà chưa từng tìm đến Tần Hiên gây phiền toái ! Chỉ là Tần Hiên cũng không thể tránh khỏi việc bị một số người của Vu gia theo dõi.

Đương nhiên , điều này cũng là nằm trong định liệu của Tần Hiên . Thử nghĩ xem , một kẻ được coi là phế vật chục năm qua . đột nhiên trở thành một cường thế , nhất ngôn bất hợp , đem người ta đánh cho tàn phế . Chỉ cần người có đầu óc sẽ đoán gia , chuyện này không đơn giản .

Có lẽ , trước đây Tần Hiên vẫn ẩn tàng chính mình thực lực . Hoặc giả , chỉ là một trong những người Tần gia , mất tích nửa năm , Tần Hiên gặp được duyên kỳ ngộ mà bái cao nhân làm thầy ...

Đù loại phán đoán , dù loại khả năng , dẫn đến việc , do không rõ ràng chi tiết về thân thế Tần Hiên , Vu gia cũng không dám động thủ với Tần Hiên . Hơn nữa, Tần gia so với Vu gia bọn họ hùng mạnh hơn rất nhiều .

Mặc dù đã dung hợp trí nhớ của phế vật Tần Hiên , Tần Hiên vẫn như cũ đối với đại lục này một thứ cũng không rõ . Bởi vậy , trong ba ngày nay , Tần Hiên mua không ít sách về đại lục , một phần giới thiệu về đại lục . Một phần còn lại là nói về tu luyện .

Đến bây giờ , Tần Hiên rốt cục mới rõ ràng định nghĩa về tu luyện tại thiên nguyên đại lục . Vô luận là ma pháp hay là đấu khí , cũng dùng giai vị để phân chia . Cấp thấp nhất là nhất giai , Cao nhất là thập giai , cũng chính là thần giai trong truyền thuyết ! Cao hơn nữa chính là cấp bậc thần linh truyền thuyết.

Nói chung , sau khi đạt tới thần giai , tu vi mà tiến thêm một bước nữa sẽ trở thành thần ! Rồi khỏi chốn nhân gian , phi thăng thần giới !

“Có ý tứ , có ý tứ.” Tần Hiên khép quyển sách lại , hai mắt toả sáng lắm bầm nói một mình .

Thiên nguyên đại lục rộng lớn vô cùng . Trong đó tam đại đế quốc là Tề quốc , Yến quốc , Ngụy quốc . Chính là Tần Hiên đối với việc quốc gia không có hứng thú . Hắn cảm thấy hứng thú chính là các cấm địa , thần bí địa phương mà cuốn sách nhắc tới . Giống như Thần tích sơn mạch , Tội ác chi địa , Tử vong tuyệt địa là những địa phương thần bí .

Những địa phương đó , giống như một khối nam châm , cực mạnh hấp dẫn Tần Hiên ! Bất quá , hắn cũng biết những địa phương được xưng là cấm địa khẳng định là những nơi kinh khủng nhất . Nếu không , cũng không được thiên nguyên đại lục loan truyền là cấm địa !

Đương nhiên , thiên nguyên đại lục , trừ những nơi đó ra , cũng còn có rất nhiều thứ hấp dẫn Tần Hiên , hấp dẫn hắn phá giải những nghi ngờ . Bất quá , Tần Hiên cảm thấy hứng thú nhất lại nằm ở phần nói về Thần giới .

Chỉ là thật sự đáng tiếc , đối với Thần giới , người ở thiên nguyên đại lục không quá rõ ràng , chỉ có vài chữ ít ỏi nói đến . Nhưng là dù chỉ vài chữ ít ỏi đó ngược lại làm cho Tần Hiên càng thêm hiếu kỳ .

“Ân , chờ sau này thực lực đủ mạnh , nhất định phải đi những nơi này dạo chơi .” Tần Hiên khép cuốn sách lại hai mắt toả sáng nói .

“Y y nha nha ” Lúc đó ở phía sau , một đạo bạch quang loé lên vụt qua , rơi vào vai Tần Hiên , sau đó , bảo bảo ra sức cầm nắm lấy mớ tóc dài màu tím của Tần Hiên , y y nha nha nói với hắn một cách bắt mắt .

“Ân” Nhìn về mặt bắt mắt của bảo bảo , Tần Hiên đột nhiên nở nụ cười : “Được rồi , chúng ta đi ăn cơm .”

Nghe Tần Hiên nói vậy , bảo bảo hai mắt tức thời toả sáng nhìn Tần Hiên , ánh mắt càng thêm phấn khích .

Tần Hiên bắt đầu đi lác đác . Tiểu gia hỏa từ khi tiến vào thế giới này , liền thích thú với nhân gian mỹ thực , bây giờ vừa đến giờ cơm liền thúc giục Tần Hiên đi ăn .

Sau đó , một người một thú lên trên tầng ba lầu .

“Thế này đủ cho ngươi ăn rồi đó . ” Tần Hiên cười liếc mắt nhìn bảo bảo một cái , sau đó bắt đầu dùng bữa.

“Tiểu thú kia thật đáng yêu a.”

Đột nhiên một tiếng nói tựa oanh vàng truyền đến tai Tần Hiên .

Tần Hiến quay đầu nhìn, nhất thời trong lòng run lên, trong bộ quần áo hoàng sắc giống như một thiên sứ, một cô gái chừng mười sáu tuổi đứng trước mặt Tần Hiến, mắt mở to chăm chú nhìn bảo bảo đang ăn uống, trên mặt là nụ cười tươi khiến người ta xao xuyến tâm can.

“Một cô gái thật đẹp” Trong chốc lát, ánh mắt Tần Hiến không khỏi xuất hiện một tia si mê.

“Ân?” Nháy mắt, Tần Hiến tức thì tỉnh lại. Đôi mắt nhất thời khôi phục vẻ trong sáng. Vốn dĩ, Tần Hiến không phải người thô lỗ, chỉ là cô gái trước mặt quả thực rất đẹp. Giống như một tiên nữ hạ phàm.

Sau khi khôi phục lại vẻ mặt, Tần Hiến liền nhìn ra phía sau. Phía sau lưng cô gái có một vài người hầu đi theo, nhìn thấy những người này Tần Hiến trong lòng cả kinh.

“Cao thủ!” Tần Hiến như vậy mà không cảm nhận được thực lực của những người đó! Nói cách khác, thực lực của bọn họ cao hơn Tần Hiến rất nhiều!

“Ân? Xem ra cô gái này không phải là một người bình thường a.” Tần Hiến chỉ là thân nhiên liếc mắt nhìn qua đám người hầu một cái, rồi sau đó nhìn về phía những người trong tửu lâu. Chỉ thấy, trong tửu lâu lúc này, đám nam nhân giống như mất hồn, si mê ngẩn ngẩn nhìn thiếu nữ.

“Thật là một con hồ ly tinh.” Tần Hiến thầm chửi rủa. Bất quá, không thể phủ nhận được một điều, cô gái trước mặt quả thật là một tuyệt sắc mỹ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Phiền Toái.

- Tiểu thú thật dễ thương a.

Tuyệt sắc thiếu nữ hai mắt lộ ra vẻ tán thưởng nhìn bảo bảo, sau đó hai tay hướng phía bảo bảo định ôm lấy.

Trong lúc cô gái nói chuyện, bảo bảo đã định chỉ ăn uống. Đôi mắt nghi hoặc nhìn về phía thiếu nữ. Lúc này thấy thiếu nữ định ôm lấy mình, bảo bảo trong lòng một chút cũng không muốn, nhất thời hoá thành một đạo bạch quang lùi lên vai Tần Hiến.

Song thủ dính đầy dầu mỡ không chút khách khí lau vào quần áo trên người Tần Hiến. Tần Hiến nhú mày một cái. Hắn cảm giác tuyệt sắc mỹ nữ trước mặt thật sự một điểm lễ phép cũng không có. Người sáng suốt vừa nhìn cũng biết Tần Hiến và tiểu thú có quan hệ. Mà nữ nhân này vừa xuất hiện đã khiến bữa cơm của Tần Hiến gián đoạn. Cuối cùng lại không thông qua sự động ý của Tần Hiến muốn ôm ấp bảo bảo.

- Này, Có thể đem sủng vật của ngươi tặng cho ta được không?

Nhìn thấy Tiểu Bạch trốn trên bả vai Tần Hiến, thiếu nữ kia nhú mày ngái một cái, chẳng biết tốt xấu hướng Tần Hiến nói.

Tần Hiến trở mặt nhìn, đối với cô gái này không còn chút hảo cảm. Ánh mắt thân nhiên liếc nhìn thiếu nữ một cái, Tần Hiến căn bản chẳng thèm để ý tới nàng, cầm lấy chiếc đĩa, tiếp tục bữa cơm.

“Ân?” Thiếu nữ nhú cặp lông mày một cái. Trên mặt lộ ra ánh mắt giận hờn nhìn Tần Hiến.

- Này, ngươi có nghe ta nói chuyện không đấy? Ta muốn bạch tuyết tiểu thú kia.

Cô gái chỉ vào bảo bảo trên vai Tần Hiến nũng nịu nói.

“Kim ngọc kỳ ngoại bại như kỳ trung *” Những lời này mặc dù không thích hợp để hình dung thiếu nữ trước mặt. Nhưng là biểu hiện của thiếu nữ đã khiến hảo cảm của Tần Hiến biến mất hoàn toàn.

“Ngươi đang nói chuyện với ta sao?”

Tần Hiến ngẩng đầu lên, thân nhiên nhìn thiếu nữ nói. Thiếu nữ trên mặt lộ ra sắc giận: “Này, ngươi không nghe gì sao? Ta muốn bạch tuyết tiểu thú trên vai ngươi”.

“Chi chi nha nha.” Bảo bảo thốt nhiên nhe răng trợn mắt nhìn với thiếu nữ. Nó cũng không thấy thiếu nữ kia hợp nhãn, nàng ta vừa mới xuất hiện đã muốn bắt bảo bảo, làm trong tâm bảo bảo đối với nàng ta không có một tia hảo cảm.

“Đi?” Nhìn bảo bảo trợn mắt nhe răng, thiếu nữ đột nhiên nở nụ cười. Đúng là như tiên hoa đua nở.

- Đáng yêu quá a . Này .Người có thể bắt nó cho ta không? Muốn bao nhiêu tiền ? Ta sẽ trả người .

Thiếu nữ một lần nữa hướng Tần Hiên nói .

- Xin lỗi . Ta không bán.

Tần Hiên đứng lên lạnh lùng nói .Đối với bảo bảo ,Tần Hiên có một cảm tình đặc biệt .Có thể nói ,từ lúc Tần Hiên đến thế giới này đến giờ ,làm bạn hẳn lâu nhất chính là bảo bảo .Hơn nữa , bảo bảo không phải một ma thú bình thường ,Tần Hiên cũng chưa từng coi nó như một sủng vật .Bởi vậy ,hắn không có khả năng đem bảo bảo tặng người khác ,lại càng không thể đem bán .

- Ta nói muốn ,người phải cho ta !

Thiếu nữ đột nhiên trở giọng điệu ngoa nói .Tần Hiên cặp mày hơi nhăn lại ,thiếu nữ trước mặt mặc dù xinh đẹp .Nhưng là Tần Hiên đối với nàng ta tình không chút hảo cảm !Nếu như đối với nhưng người khác mà nói ,Tần Hiên đã sớm phát tay áo mà rời đi rồi .Nhưng là hiện giờ ,Tần Hiên không đi được .Bởi vì mấy người hầu của thiếu nữ kia đã từ bên ngoài vây quanh Tần Hiên .

“Không biết lai lịch của thiếu nữ này ra sao ,người hầu của nàng ta cũng không đơn giản ” .Tần Hiên biết , mình đã gặp phải phiền toái .

- Hừ , bọn tiểu thư bắt kẻ gì đã muốn là phải được !

Thiếu nữ vẻ mặt không cam lòng nhìn Tần Hiên nói

- Ta muốn bạch tuyết tiểu thú kia.

Tần Hiên trong lòng nổi giận .Lúc này ,sắc mặt hắn trở lên lạnh lẽo

- Xin lỗi , bảo bảo là bằng hữu của ta ,ta không có khả năng tặng cho người ,càng không có khả năng bán cho người!

Tần Hiên vừa cười lạnh vừa nói ...

- Bảo bảo ? Chính là tên của bạch tuyết tiểu thú sao ? Cô gái đột nhiên nở nụ cười.

- Tiểu tử , chỉ cần người đồng ý đem bảo bảo tặng cho ta ,ta bao đảm bảo người cả đời sống trong vinh hoa phú quý .

Xem ra cô gái này thực sự xem trọng bảo bảo .“Y y nha nha !” Nghe được cô gái gọi tên mình ,bảo bảo không hài lòng ,hung ác hướng phía thiếu nữ quơ cánh tay nhưng mềm nhỏ bé .

- Tiểu tử , ta hi vọng người đem bạch tuyết tiểu thú tặng cho tiểu thư chúng ta .Nếu không đối với người cũng không có chỗ nào tốt đẹp.

Một thị vệ bên cạnh thiếu nữ từng bước tiến lên ,lạnh giọng nói bên tai Tần Hiên.

- Nếu ta không đem cho thì sao ?Các người sẽ giết ta ngay tại chỗ này chắc ?

Tần Hiên nhưng là mềm cứng cũng không chịu lép vế .Hắn như thế nào có thể bởi một hai câu dọa giẫm của đám người kia mà thoả hiệp .

- Tóm lại một câu mà nói :Ta mà đem bảo bao tặng cho người .Thì trái tim ta coi như đã chết ! Không tiện ,ta phải về nhà .Xin nhường đường .

Tần Hiên cười lạnh nói ,sau đó liền muốn rời khỏi nơi này .Thiếu nữ trong lòng thầm giận , sắc mặt trở lên lạnh băng .Thân phận nàng ra sao chứ ? Hôm nay dùng lời tốt đẹp đối với một người mà nói chuyện ,chỉ là vì muốn bạch tuyết tiểu thú mà thôi .Nhưng là người này , một điểm mặt mũi cũng không cấp cho mình ? Chính mình chưa từng chịu qua việc như vậy ?

- Đứng lại !

Cô gái đột nhiên lạnh giọng quát một tiếng .

- Chẳng lẽ người muốn cướp hay sao?

Tần Hiên vừa cười lạnh vừa nói .Mặc dù mấy thị vệ bên cạnh cô gái thực lực có cao hơn mình .Nhưng là Tần hiên cũng không có khả năng liền như vậy mà cúi đầu .Hắn sợ cái gì?Nhìn Tần Hiên trên mặt cười lạnh , nộ khí trong lòng thiếu nữ bùng lên .Mà mấy thị vệ của thiếu nữ nọon cơ hội đó lần nữa từng bước tiến lên ,đem Tần Hiên vây vào giữa .

“Hừ .”

Tần Hiên lạnh lùng liếc mắt nhìn mấy thị vệ một cái ,liền đó lạnh lùng nhìn thiếu nữ .Bất quá ,Tần Hiên tuy không biết rõ thân phận của thiếu nữ .Nhưng là ,từ khí tức cao quý của thiếu nữ ,Tần Hiên đoán thân phận thiếu nữ này tuyệt đối không đơn giản ! Hơn nữa ,khiến cho Tần Hiên đầu đầu chính là trước mặt hắn là một thiếu nữ .Nếu như là một nam nhân khác ,sợ rằng Tần Hiên sớm đã không khách khí rồi .

“Hừ , này tiểu tử thói thật đáng ghét ”. Cô gái hung hăng nghĩ trong lòng .

“Nếu không thì bắt luôn tiểu tử thói này về cung ?” Trong đầu thiếu nữ nháy mắt hiện lên một ý niệm như vậy .Nhưng là một khắc sau đã bị nàng bỏ qua “Không được ,không được ,vạn lần không được ,vạn nhất bị phụ hoàng biết được ,khó tránh khỏi bị trách cứ .Hừ ,tất cả đều do tiểu tử thói kia.”

Thiếu nữ trong lòng phần nộ không thôi .

- Di? Đây không phải là tiểu thư Yến Khuynh Thành xinh đẹp sao? Hôm nay lại bắt nạt người ta à?

Liền lúc đó ở phía sau ,trên cầu thang đi lên một đám người ,tiếp theo một thành âm thanh truyền tới .

“Không xong . Yến Khuynh Thành , chẳng lẽ chính là điều ngoa tam công chúa trong truyền thuyết sao?” Tần Hiến trong lòng vô cùng buồn bực .Hắn như thể nào cũng nghĩ không ra .Chỉ là đi ăn bữa cơm nhưng lại thật không may mắn đụng phải tam công chúa điều ngoa như vậy .Danh tiếng của tam công chúa Yến Khuynh Thành ở Thượng Đô thành phi thường lớn .Một là bởi vì vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành .Hai là bởi vì tính cách điều ngoa của nàng .Ai mà chẳng may đắc tội với nàng ,tuyệt đối không được sống yên ổn .

“Yến khuynh thành trong truyền thuyết .Ta thật xui xẻo a .Bắt quả người mới tới là người nào ,dám như vậy trêu chọc Tam công chúa này nhỉ?”

Theo thanh âm phát ra ,Tần Hiến nhìn tới .Nhưng là trước mắt ngời sáng ! Người đến là một thanh niên cao lớn anh tuấn ,đôi mắt sáng ,lấp lóe tinh mang thần bí ,mái tóc màu vàng kim tùy ý buông lỏng ở sau lưng . Vì vậy khiến cho hắn tản ra một cảm giác vô cùng dễ mến .Lúc này ,thanh niên anh tuấn về mặt mỉm cười ,hướng phía bên này rào bước đi tới .

*Dịch giả: ý câu này là mặt ngoài thì như thể dát vàng nạm ngọc còn bên trong thì thôi rồi , không ra sao . Việt nam mình có câu không nhớ chính xác là : bên ngoài như thể hoa nhài , bên trong thum thum như là ... cái gì đó .Ai biết thì nói cho mình với nhé!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Điều Ngoa Công Chúa.

- Bố Lan Đặc , người tới đây làm gì?

Nhìn thấy thanh niên anh tuấn nọ đi tới ,điều ngoa công chúa Yến Khuynh Thành sắc mặt trầm xuống ,không khỏi hờn giận nhìn Bố Lan Đặc .

“Bố Lan Đặc? Chẳng lẽ hắn chính là một trong mười thanh niên đại kiệt xuất chốn Thượng Đô thành , Bố Lan Đặc ?”

Tần Hiến liền nhìn lại .

Cảm nhận được ánh mắt thăm dò của Tần Hiến , Bố Lan Đặc quay đầu liếc nhìn Tần Hiến một cái , sau đó gật đầu với hắn .Liền đó nhìn về phía Yến Khuynh Thành.

- Bố Lan Đặc bái kiến Tam Công chúa .

Đi lại gần, Bố Lan Đặc mỉm cười thi lễ với Tam Công chúa .

- Hừ!

Tam công chúa nhưng chỉ là hừ lạnh một tiếng ,sắc mặt âm trầm nhìn Bố Lan Đặc

- Bố Lan Đặc , người còn chưa trả lời vấn đề của ta.

Bố Lan Đặc nhất thời ngẩn ra , mặt tươi cười :

- Ta tới nơi này đương nhiên là để ăn cơm a .Tam công chúa ,làm gì khó khăn thế ,ngay cả ta đi đến nơi nào ăn cơm cũng phải quản hay sao?

Bố Lan Đặc thủy chung trên mặt mang theo nụ cười .

Chứng kiến bộ dáng Bố Lan Đặc cùng tam công chúa ăn miếng trả miếng ,Tần Hiến đã rõ ràng rồi .Bố Lan Đặc chính là một trong mười thanh niên đại kiệt xuất Thượng Đô thành Bố Lan Đặc.

Tục truyền ,tuổi còn trẻ Bồ Lan Đặc thực lực đạt tới tứ giai !Đứng đầu thập đại kiệt xuất thanh niên Thượng Đô Thành !

Danh hiệu Thượng Đô thành thập đại kiệt xuất thanh niên là bài danh của những thanh niên kiệt xuất trong giới tu luyện .Mặc dù chỉ nói là Thượng Đô thành thập đại kiệt xuất thanh niên .Nhưng không sai biệt lắm chính là Yên Quốc thập đại kiệt xuất thanh niên.

Bất quá ,đây cũng không phải là một tiêu chuẩn .Một ít cường giả thanh niên trong dân gian cũng không có bài danh .Mà tính toàn thiên nguyên đại lúc cũng có thập đại thanh niên kiệt xuất .Đó mới chân chính là những thanh niên cao thủ !

"Bồ Lan Đặc!"

Tần Hiên trong đầu lúc này liền hiện ra tư liệu về Bồ Lan Đặc . Bồ Lan Đặc không chỉ là một trong thập đại thanh niên kiệt xuất Thượng Đô thành . Hơn nữa , phụ thân hắn lại chính là hộ quốc Đại tướng quân Yên Quốc ! Thân phận cực kỳ hiển hách !

"Quả đúng như trong truyền thuyết , Bồ Lan Đặc là người dễ gần ."

Tần Hiên cũng đứng ngoài đáp lễ rồi mỉm cười .Bồ Lan Đặc mặc dù thân phận hiển hách ,nhưng trong thập đại kiệt xuất thanh niên ,hắn là người có danh tiếng tốt nhất.

- Hừ ngươi ăn cơm ta không xen vào .Nhưng là nơi này hiện giờ không còn chỗ trống .Ta đã bao tất cả rồi .

Tam công chúa điều ngoa nói .

- Người đã bao toàn bộ ? Bồ Lan Đặc khế cau mày , sau đó liền nở nụ cười :

- Nếu đã như vậy, ta đây chỉ có cách rời đi ,được rồi ,hắn là bằng hữu của ta ,không phiền chúng ta cùng nhau rời đi chứ?

Bồ Lan Đặc chỉ vào Tần Hiên nói .

"Ta? Bằng hữu?" Tần Hiên trong lòng ngạc nhiên , hắn biết thân phận của Bồ Lan Đặc .Nhưng là bọn họ hai người không có cùng nhau xuất hiện ,mà trước giờ thậm chí chưa từng gặp mặt .Tại sao lại nói là bằng hữu ?

- Bằng hữu? Các ngươi là bằng hữu?

Tam công chúa Yên Khuynh Thành rõ ràng rất sững sốt ,về mặt ngạc nhiên nhìn hai người Tần Hiên .

- Đúng a. Chúng ta là bằng hữu.

Nói xong Bồ Lan Đặc nhìn về phía Tần Hiên ,nháy mắt với hắn .

Tần Hiên chợt hiểu ý ,trên mặt xuất hiện nụ cười nói :

- Đúng ,chúng ta là bằng hữu.

- Các ngươi như thế nào là bằng hữu rồi? Bồ Lan Đặc,ta chưa từng nghe nói người có bằng hữu như vậy?

Yên Khuynh Thành nhưng là không tin .

- Tam công chúa , những chuyện người không biết nhiều lắm , có muốn ta nhất nhất kể cho người nghe không?

Bồ Lan Đặc mỉm cười nhìn Yên Khuynh Thành ,chỉ cần nhìn về mặt kinh ngạc của Yên Khuynh Thành ,đặc biệt kinh ngạc bởi chính tay mình ,trong lòng hắn đặc biệt cao hứng .

- Hừ , ta không có hứng thú!

Yên Khuynh Thành về mặt không cam lòng nhìn Bồ Lan Đặc rồi lại quay đầu nhìn Tần Hiên .

- Không quản ngươi có phải hay không phải bằng hữu của hắn ,hôm nay ta muốn lấy bằng được tiểu thú đó.

"Y y nha nha !" Nghe được công chúa nói chuyện ,bảo bảo đang nằm phủ phục trên vai Tần Hiên ,liền tỏ vẻ bất mãn .Một bên nhe răng trợn mắt nhìn tam công chúa ,một bên hung hăng huơ song thủ nhỏ bé .

Không ngờ ,động tác này của bảo trong mắt công chúa nhưng lại biến thành phi thường đáng yêu .Đồng thời càng tăng thêm quyết tâm bắt bằng được bảo bảo .

"Ân?" Bồ Lan Đặc lúc này mới phát hiện bảo bảo trên vai Tần Hiên , trên mặt hắn lộ ra một tia khác thường ."Tiểu thú này đáng yêu như vậy ,trách không được Yên Khuynh Thành có bộ dạng như vậy .Bất quá ..."

Nghĩ tới đây ,Bố Lan Đặc trên mặt càng thêm tươi cười .

- Nếu không còn việc gì rồi , chúng ta đi trước .

Vừa nói chuyện, Bố Lan Đặc vừa nháy mắt ra hiệu với Tần Hiên .Tần Hiên liền hiểu ý nói :

- Công chúa điện hạ, thảo dân xin phép đi trước. Ồ , phải rồi , nơi này công chúa đã bao trọn , vậy người cũng không ngại thay thảo dân thánh toán bữa cơm a!

Nói xong , Tần Hiên xoay người nhân tiện rời khỏi .

Yến Khuynh Thành hai mắt phún hoả nhìn Tần Hiên .

- Công chúa điện hạ ,ai người cũng ý mạnh hiếp yếu cưỡng đoạt đồ vật như vậy không nên đâu ?Người cần phải nhớ thân phận công chúa của người a .

Cảm giác được công chúa đang tức giận ,Tần Hiên quay đầu lại vừa cười vừa nói .

“Hừ ” Yến Khuynh Thành chỉ hừ lạnh một tiếng ! Vốn dĩ nàng định là đoạt lấy tiểu thú kia .Nhưng là đợi đến khi Tần Hiên nhắc nhở ,nàng liền phản ứng lại.

Bình thường mặc dù là bá đạo điều ngoai ,nhưng nàng không phải là cái loại người không có đầu óc ,nàng cũng rõ ràng hôm nay nếu thật sự đoạt đi đồ vật của người ta mà nói ,không chỉ là vấn đề mất thân phận .Mà còn ảnh hưởng trực đến sau lưng nàng , là cả hoàng tộc!

“Hừ!” Yến Khuynh Thành một lần nữa hừ lạnh mấy tiếng ,đôi mắt tràn ngập nộ hoả nhìn Tần Hiên.

“Tên tiểu tử thú này dám làm trái ý ta ! Lại biết rõ thân phận của ta .Hừ hừ ,sớm muộn gì cũng có ngày ta làm cho ngươi đẹp mặt” .

Yến Khuynh Thành trong lòng oán hận thầm nghĩ .

Khiến cho Yến Khuynh Thành tức giận chính là ,Tần Hiên người này đã biết rõ thân phận của mình ,nhưng lại cự tuyệt đem bạch tuyết tiểu thú tặng cho mình .Điều này làm cho Yến Khuynh Thành dị thường phẫn nộ .Phải biết rằng bình thường đều là người khác nịnh bợ nàng .Bây giờ nàng nhìn trúng tiểu thú , tự mình mở miệng cầu xin người ta ,vậy mà Tần Hiên kia cũng không tặng tiểu thú cho nàng ,thử hỏi nàng làm sao có thể không nộ?

- Công chúa điện hạ , ta cáo từ trước .

Bố Lan Đặc ha ha cười ,sau đó xoay người nhân tiện rời đi ,để lại một Yến Khuynh Thành vẻ mặt đầy phẫn nộ .

- Vị này là...

- Tại hạ Tần Hiên !

Tần Hiên vội vàng nói .

- Thân huynh đệ , nếu như không ngại , chúng ta đến bên kia uống vài chén rượu được không?

Sau khi ra khỏi từ lâu , Bố Lan Đặc mỉm cười nhìn Tần Hiên nói .

Tần Hiên lắc đầu từ chối nói :

- Không được , ta còn có việc , trước hết phải đi . Hôm nay thật cảm ơn người !

Tần Hiên thật ra rõ ràng quan hệ của mình cùng Bố Lan Đặc .Chính mình cùng hắn cũng chỉ là tình cò gặp mặt mà thôi .Ban nãy Bố Lan Đặc sở dĩ hỗ trợ mình đơn giản là nhân tiện khiến cho Yến Khuynh Thành xấu hổ một phen.Tần Hiên còn chưa có tự đại đến mức tự cho rằng Bố Lan Đặc thật sự muốn kết giao với mình .

Bất quá ,Tần Hiên hẳn là chân thành nói lời cảm tạ Bố Lan Đặc .Nói cách khác ,hôm nay có thể đã gặp phải đại phiền toái rồi .Đối với thị vệ của Yến Khuynh Thành ,Tần Hiên không phải là đối thủ .Nếu Bố Lan Đặc không xuất hiện ,thật sự không biết làm như thế nào để chấm dứt chuyện này .

- Hào ,hào ,lần sau có cơ hội cùng nhau uống một chén!

Bố Lan Đặc vốn cũng không nghĩ cùng Tần Hiên kết giao ,lời mời vừa rồi cũng chỉ là lời mời hữu nghị mà thôi .

- Như vậy cáo từ trước !

Sau khi cáo từ Bố Lan Đặc ,Tần Hiên liền vội vã rời khỏi từ lâu .Nếu không chần chờ một chút ,điều ngoa tam công chúa kia đi ra ,như vậy thật phiền toái .

“Ân?” Đi ở trên đường ,Tần Hiên đột nhiên trên mặt mỉm cười :

“Cuối cùng cũng muốn động thủ rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Vu Gia Báo Thù!

Kể từ khi Tần Hiên đánh Vu Trữ tàn phế , đã là ngày thứ tư rồi.

-Chẳng lẽ , Vu gia chỉ có chút ít năng lực như vậy? Nếu quả thật như vậy mà nói , đã làm cho ta thất vọng rồi.

Tần Hiên âm thầm phì báng , một bên đi về nhà .

Mặc dù xung quanh người giám thị mình nhiều lên , nhưng là vẫn đợi Tần Hiên về đến nhà cũng không có động thủ .Điều này khiến cho Tần Hiên có chút thất vọng.

-Phụ thân , người nhất định phải thay con báo thù a!

Vu Trữ ngồi trên xe lăn , nghiêng răng nghiêng lợi nhìn một người đàn ông trung niên có khuôn mặt giống hán như tạc tàn nhẫn nói .

-Cừu nhất định phải báo ! Nhưng Vu gia chúng ta chỉ là một tiểu gia tộc , tuyệt đối không phải đối thủ của Tần gia.

Trung niên nhân lạnh giọng nói .

“Tần gia !” Vu Trữ về mặt dữ tợn .

-Phụ thân , Tần Hiên chỉ là một kẻ phế vật mà thôi , với Tần gia không có bất cứ quan hệ nào.

-Ta biết Tần Hiên với Tần gia không có bất cứ quan hệ gì . Nhưng như thế nào thì Tần Hiên cũng xuất thân từ Tần gia .Trước khi động thủ chúng ta phải biết rõ Tần Hiên và Tần gia có quan hệ thế nào .Nếu không cả Vu gia chúng ta cũng có thể vì thế mà bị tiêu diệt.

-Gia chủ...

Liên lúc đó ở phía sau một trung niên nhân đi tới .

Vũ Trữ trong lòng vui mừng, cùng với phụ thân hán nhìn về phía trung niên nhân đang đi vào.

-Tần gia nói , tên phế vật Tần Hiên sớm đã không phải là người của Tần gia , Tần gia với hán không có bất cứ quan hệ gì!

“Háo !” Vu Trữ phụ thân trong mắt hiện lên một tia sát khí ! Chỉ cần xác nhận được mối quan hệ này là tốt rồi !

-Người trước tiên lui ra .

Vu Trữ phụ thân phát tay cho trung niên nhân kia lui ra .

“Phụ thân.” Vu Trữ về mặt dữ tợn nhìn phụ thân hán .

-Nếu Tần Hiên cùng Tần Gia không có bất cứ quan hệ gì . Chúng ta còn phải đợi đến khi nào?

Đối với kẻ đã đánh cho mình tàn phế Tần Hiên , Vu Trữ vô cùng căm hận.

-Nhất định phải giết tên hán đản đó ! Không nhất định phải đem hán ra lăng trì !

Vu Trữ nghiêng răng nghiêng lợi nói , trong mắt tràn đầy vẻ oán độc.

“Tới rồi ” Tần Hiên trên mặt xuất hiện nụ cười , từ trong sân đi ra .

-Tần Hiên , theo chúng ta đi , cấp cho người một cái thống khoái.

Xung quanh nhà Tần Hiền đã bị người của Vu gia bao vây .

-Dựa vào người?

Tần Hiền nhìn trung niên nhân ở trước mặt , trong lòng không ngừng cười lạnh.

Trung niên nhân đại nộ , “Bắt lấy hắn !” Một tiếng gầm vang lên , sau đó , người của Vu gia liền vọt tới , những tường đem Tần Hiền bắt lấy .

-Cút ngay !

Tần Hiền lạnh giọng quát lên một tiếng , phát động lăng ba vi bộ . Thân hình Tần Hiền lúc này liền hoá thành một đạo nghiêng đón , lao vào giữa đám người .

“Bịch ! Bịch !Bịch” Một loạt những tiếng kêu đau đớn không ngừng truyền ra , chỉ là trong chớp lát , mùi máu người Vu gia liền toàn bộ bị Tần Hiền đá văng ra ngoài .

Trung niên nhân biến sắc ! “Cái tên phế vật này , trước kia tiểu nan bắt thành là để ẩn tàng thực lực sao? ” Lúc này , trung niên nhân hừ lạnh một tiếng , hướng phía Tần Hiền vọt đến.

Tần Hiền cười mỉa một tiếng :

- Một kẻ tam giai thực lực nhỏ nhoi mà cũng dám can rờ ở trước mặt ta? ” Vừa nói , Tần Hiền vừa phát động lăng ba vi bộ , nhất thời cả người hắn liền hoá thành một đạo ảo ảnh , tránh khỏi công kích của trung niên nhân.

“Muốn chết !” Trung niên nhân lạnh giọng quát một tiếng “Cheng!” một tiếng , trong tay đại kiếm xuất vô toả ra đầu khí màu xanh biếc , hướng phía Tần Hiền chém xuống .

Tần Hiền trong mắt từ sắc tinh mang loé lên . Thân hình giống như một cơn gió tránh thoát khỏi công kích của đối phương.

“Ầm!” Đại kiếm của trung niên nhân không kịp thu lại , đầu khí xanh biếc hung hăng chém vào mặt một khối đá cứng trên sàn nhà .Một tiếng nổ vang lên , trên mặt đất bụi bay mù mịt . Chỉ thấy nền nhà nứt ra một cái khe lớn dài chừng hai thước .

“Xuy!” Thân hình Tần Hiền di động, tránh khỏi các mảnh đá vỡ bay đến .

-Chỉ có thể thôi sao!

Trung niên nhân trong mắt loé lên sát khí , quát to một tiếng , đầu khí toàn thân tăng vọt ! Trên thân đại kiếm quang mang màu xanh biếc càng đậm . Sau một khắc , một đạo xanh biếc quang mang thật lớn từ đại kiếm bắn nhanh ra ngoài . Hướng phía Tần Hiền xé gió lao đến .

Tần Hiền biến sắc . Thân thể của hắn mặc dù cường hãn , nhưng là không dám đón đỡ nhất bỗ trăm (chém theo thế bỏ xuống) mãnh liệt của đối phương ! Lúc này , hắn đã đem tốc độ của mình tăng lên tới cực hạn , hoá thành ảo ảnh né tránh công kích của trung niên nhân .

“Ầm ầm!” Quang mang màu xanh biếc hung hăng bỗ trăm vào mặt vách tường cao lớn không xa phía sau . Nhất bỗ trăm với lực lượng thật mạnh khiến cho bức tường vang lên âm thanh thật lớn , tro bụi bay đầy trời , rồi ầm ầm sụp đổ .

“Muốn chết!” Tần Hiền trong mắt sát khí loé lên , chân nhẹ nhàng điểm xuống mặt đất . Sau đó , cả người hắn đột nhiên gia tăng tốc độ hướng phía trung niên nhân lao đến .

“Chết đi !” Trung niên nhân mắt loé hung quang , đầu khí trên thân đại kiếm bắn ra chói mắt , đối diện với Tần Hiền bỏ xuống .

“Không biết tự lượng sức .” Tần Hiền trên người tản ra một tầng tử sắc quang vầng nhàn nhạt tựa như điện quang hướng phía trung niên nhân lao tới .

“Chính là lúc này !” Tần Hiền trong mắt loé tử quang , tay phải cực nhanh đưa ra ngoài . Một đôi nắm tay tản ra tử sắc quang mang chói lọi , hướng phía tay cầm kiếm của trung niên nhân đập xuống .

“Ân?” Trung niên nhân thất kinh ! Tốc độ của Tần Hiền thực rất nhanh . Chỉ trong chớp mắt , Tần Hiền đã nhào tới trước ngực mình rồi .

-Chết đi !

Trung niên nhân hét lớn một tiếng , tay trái toả ra đầu khí chói mắt màu xanh biếc đối với Tần Hiền đang ở bên cạnh hung hăng ầm ầm đâm tới .

Tại giờ khắc này , Tần Hiền trên mặt đột nhiên mỉm cười .

“Không đúng!” Trung niên nhân cảm thấy nguy hiểm . Nhưng là , vào lúc này , Tần Hiền quyền đầu đã hoá thành trào , chế trụ cổ tay phải của trung niên nhân

“Chết đi !” Tần Hiền trong mắt tử quang không ngừng loé ra , đồng thời , hấp tinh đại pháp trong cơ thể hắn cũng điên cuồng vận chuyển ra .

“Không xong!” Trung niên nhân bỗng nhiên cảm giác đầu khí của mình như nước Trường Giang đổ ra biển lớn, điên cuồng dọc theo cánh tay mình, cuộn cuộn không dứt bị đối phương hấp thu. Tại giờ khắc này, tay Tần Hiền hoá thành một cái động không đáy, không ngừng điên cuồng hấp thu trung niên nhân đầu khí.

Chỉ là trong chớp mắt đầu khí của trung niên nhân liền bị hấp thu ngày càng nhiều.

Trung niên nhân cảm thấy vô cùng không tốt! Nổi giận gầm lên một tiếng, trên người thanh lam sắc đầu khí tăng vọt, quyền đầu tay trái phát ra ánh sáng xanh biếc chói mắt, hướng vào ngực Tần Hiền đập tới thật mạnh.

Tần Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh, tay trái cũng mãnh liệt xuất ra, hung hăng đỡ lấy quyền đầu của trung niên nhân. Rồi sau đó, tay trái Tần Hiền cũng nhân cơ hội hoá quyền thành trào, bắt lấy tay trái trung niên nhân.

“Biến!” Cảm giác được đầu khí đang thoát đi cực nhanh, trung niên nộ cực công tâm (trong lòng giận đến cực điểm), giận dữ gầm lên, chân phải hung hăng đá ra.

Tần Hiền chỉ cười lạnh một tiếng, tịnh không ngăn chặn công kích của trung niên nhân. Trái lại trung niên nhân, lúc này, đầu khí trên người hắn đã suy giảm đi nhiều. Cước mặc dù nhanh chóng đá ra, nhưng là tốc độ đã trở lên cực kỳ chậm chạp.

-Ngươi, ngươi...

Trung niên nhân giống như gặp quỷ nhìn Tần Hiền, trong mắt tràn ngập thần sắc kinh hãi, không thể tin nổi...

Hắn không rõ đối phương dùng yêu pháp gì, chỉ biết trong nháy mắt đã đem đầu khí mà mình khổ tu bao năm qua hấp thu sạch sẽ!

-Cút đi!

Trên người Tần Hiền, tử sắc quang vừng lại đậm thêm một tầng. Quát lạnh một tiếng, Tần Hiền đem trung niên nhân đá văng ra ngoài.

Trong lúc đó, trung niên nhân không ngừng thổ huyết, rồi nặng nề rơi xuống đất.

-Trở về nói với chủ nhân Vu gia ngươi, nếu như không muốn Vu gia biến mất khỏi đại lục, thì tránh xa ta ra, đừng có làm phiền ta. ! Nếu không, đến một người ta giết một người, đến hai ngươi ta giết cả đôi!

Trên người Tần Hiền, Tử quang lấp lánh, tựa như một pho tượng Ma thần.

-Biến!

Tần Hiền hai mắt tử quang bắn ra, đột nhiên quát to một tiếng!

-Chúng ta đi!

Trung niên nhân quát khẽ một tiếng được đám người vu gia dìu đỡ, chật vật cùng hoảng sợ chạy trốn khỏi nơi này.

“Lần này, nào động đủ lớn a?” Tần Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Sát.

Trận chiến vừa mới rồi đã phát ra tiếng nổ lớn, kinh động đến rất nhiều người. Hiện tại, phụ cận quanh nhà Tần Hiền tập trung rất nhiều người. Hơn nữa, càng ngày càng nhiều thêm!

Nhìn bộ dáng chật vật của đám người Vu gia, Tần Hiền chỉ hừ lạnh một tiếng. Nhìn xung quanh người kéo đến ngày càng nhiều, Tần Hiền trong lòng cười lạnh: “Đến đây đi, tới càng nhiều càng tốt!”

Cùng với Vu gia đánh một trận, chỉ là một trong rất nhiều kế hoạch của Tần Hiền mà thôi! Nhưng là, đối với Tần Hiền có tác dụng rất lớn!

Trong trận chiến này, Tần Hiến đã sử dụng chân chính thực lực của mình, mục đích là chấn nhiếp những kẻ khác! Như thế đương nhiên càng nhiều người đến càng tốt.

Tần Hiến lạnh lùng xoay người lại, từ cổng đi vào bên trong viện tử (sân trong), liền đó, mục hạ vô nhân, trong viện tử an tĩnh ngời xuống, không để ý tới những tiếng bàn tán của đám người xung quanh.

- Đây không phải là phế vật của Tần Gia sao? Như thế nào đánh lại đám người đến bắt?

- Hừ, nhỏ giọng một chút, hần bây giờ thực lợi hại. Không thấy vừa mới dễ dàng đã bại đấu khí cao thủ kia sao? Coi chừng để hần nghe thấy tìm người gây phiền toái.

- A? Những người vừa mới rồi là ai? Biết không?

- Hình như là người Vu gia. Nghe nói, Tần Hiến phế đi người thừa kế tương lai của Vu gia, bọn họ Vu gia đương nhiên quay về tìm Tần Hiến báo thù rồi.

- Vu gia? Vu gia nào?

Ở trong đô thành, như Vu gia một tiểu gia tộc nhiều không kể hết, có người không biết cũng không có gì kỳ quái.

- Chẳng qua cũng chỉ là một cái tiểu gia tộc mà thôi. Bất quá ta thật ra nghe được một ít tin tức.

Một người thân bí hề hề nói.

- Lão huynh, đừng thừa nước đục thả câu nữa, nghe được tin tức gì rồi?

- Nghe nói, Tần Hiến đánh tàn phế kẻ thừa kế của Vu gia. Đáng lẽ Vu gia kiêng kỵ Tần gia mà không dám động thủ. Nhưng là sau lại động thủ người biết tại sao không?

- A? Tại sao?

Một người khác tò mò hỏi.

- Nghe nói, Tần gia đã hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ với Tần Hiến rồi. Hơn nữa, là chính Tần gia nói ra. Chỉ cần Vu gia có năng lực giết chết Tần Hiến, bọn họ Tần Gia tuyệt đối không truy cứu!

- A? Thật hay giả? Tần Hiến này trước không phải là phế vật sao? Bây giờ như thế nào trở nên lợi hại như vậy chứ?

- Không biết so với Vu gia thì ai lợi hại hơn.

- So với Vu gia à? Vu gia mặc dù chỉ là một tiểu gia tộc. Nhưng không phải chỉ một mình Tần Hiến có thể đối phó được. Cứ chờ xem chút nữa sẽ còn nhiều màn đặc sắc hơn.

Đám người không ngừng bàn luận, càng ngày càng có nhiều người tụ tập xung quanh nhà Tần Hiến, chờ xem một trận chiến sẽ xuất hiện. Trong những người này, ngoài những người bình thường ra, còn có một vài cường giả, cùng với người ở các gia tộc khác.

- Hừ, không nói nữa. Người Vu gia đến rồi.

Không biết người nào đó hô lên một tiếng. Tất cả mọi người đều quay đầu nhìn ra phía bên ngoài, đúng lúc nhìn thấy một đám người bùng bùng sát khí đang cực nhanh chạy đến.

- Tần Hiến, mau ra nhận lấy cái chết!

Mặt đầy sát khí một thanh sam trung niên nhân (người đàn ông trung niên mặc thanh sam) chạy cực nhanh đến bên ngoài nhà Tần Hiến, sau đó ngừng lại, hét lớn một tiếng tràn đầy sát khí!

Một mực ngời tĩnh toạ Tần Hiến chậm rãi mở mắt ra, sau đó hần đứng thẳng lên. Ngay tức thì, mọi người chỉ thấy hần khoa chân bước một bước. Nhưng là, chúng nhân chỉ thấy một đạo ảo ảnh chợt loé lên, Tần Hiến chỉ là một bước nhưng đã vượt qua vài thước, trong chớp mắt ra đến cổng lớn, tiếp đó, xuất hiện trong tầm mắt chúng nhân.

Thanh sam trung niên nhân đồng tử đột nhiên co rút lại. Thân pháp Tần Hiến thi triển hần chưa từng nghe nói qua. Lúc này, hần liền có điểm kinh sợ! Bất quá, đây cũng chỉ là chuyện xảy ra trong nháy mắt. Liền đó, lý trí của hần tràn ngập sát khí cùng giận dữ.

- Người chính là Tần Hiến?

Thanh sam trung niên nhân ngữ khí lạnh băng, ẩn chứa sát khí vô tận!

- Người là ai?

Tần Hiền sắc mặt bình đạm, thản nhiên nói .

-Vu Hồng !

Thanh sam trung niên nhún nhảy lạnh một tiếng, tiếp đó, quần áo trên người hắn không gió mà động .

-Tần Hiền nạp mạng đi!

Dứt lời, trên người Vu Hồng đầu khí xanh biếc mãnh liệt bức ra chói mắt, cả người hoá thành một đạo quang mang hướng phía Tần Hiền bổ đến .

Tần Hiền cười lạnh một tiếng, một đạo tử quang từ hai mắt bắn ra !Sau một khắc, chân Tần Hiền nhẹ nhàng điểm xuống mặt đất ! Liền đó, cả người hắn hoá thành một đạo ảo ảnh không lui mà ngược lại hướng thẳng Vu Hồng vọt tới .

“Chết đi !” Vu Hồng rống giận một tiếng, đại kiếm trong tay bắn ra thanh lam sắc quang mang chói lọi, tựa như cầu vồng vẽ ra một vòng cung chói mắt trên không trung, hướng phía Tần Hiền xé gió lao tới .

Tần Hiền hừ lạnh một tiếng, huyền công vận chuyển, tốc độ của hắn đột nhiên tiếp tục tăng lên !

“Bá!” một tiếng, Tần Hiền liền nhảy tránh khỏi công kích của Vu Hồng, lập tức, một cầu vồng xé rách không trung tạo thành đường cong sáng chói hung hăng bổ thẳng vào trước nhà của Tần Hiền .

“Ầm” một tiếng, cửa lớn trước nhà Tần Hiền ngay tức thì bị đạo cầu vồng kia bổ trúng ! Tro bụi đầy trời, biến thành một đồng đồ nát .

- Muốn chết !

Tần Hiền thấy thế vội quát một tiếng . Tay phải thành trảo nhanh chóng xuất ra, giống như điện quang chớp tới mặt Vu Hồng .

“Xuy xuy !” Tay Tần Hiền giữa không trung phát ra tiếng gió rít, trong chớp mắt xuất hiện trước mặt của Vu Hồng.

Vu Hồng kinh sợ, vội giận gầm lên một tiếng, lùi lại một bước, một cước công tới ngực Tần Hiền .Đồng thời, đại kiếm trong tay chém nghiêng xuống, muốn đem Tần Hiền chém thành hai đoạn .

Tần Hiền khinh khinh cười một tiếng . Trảo chụp vào mặt Vu Hồng liền đó nhanh như chớp thu về, trong nháy mắt chụp lấy tay cầm kiếm của Vu Hồng . Cùng lúc đó, tay còn lại cũng hung hăng nện một quyền vào đầu gối chân Vu Hồng đang đá tới .

“Ca sát!” một tiếng, sắc mặt Vu Hồng trở nên trắng bệch . Chân đang đá tới lập tức trùng xuống .

-Ngươi, ngươi ẩn tàng thực lực!

Vu Hồng kinh sợ .

-Phải không?

Tần Hiền khinh khinh cười một tiếng, hấp tinh đại pháp cực lực lưu chuyển, đầu khí trong người Vu Hồng như một đi không trở lại, cực nhanh thông qua cánh tay Tần Hiền, truyền vào trong cơ thể Tần Hiền .

-Ta đã nói qua Vu gia các ngươi cút thật xa cho ta ! Nhưng là các ngươi hết lần này đến lần khác trêu chọc ta !

Thanh âm Tần Hiền hướng xa xa truyền ra .

-Ta Tần Hiền không còn là kẻ phế vật trước kia ! Từ hôm nay trở đi ta cho các ngươi biết người nào không thể đắc tội !Vu gia trước kia từng trêu chọc ta, rửa cổ đợi ta đến giết đi !

Tần Hiền thanh âm cực kỳ băng lãnh, khiến cho những người nghe ở bên ngoài giống như rơi vào băng tuyết, vô cùng lạnh lẽo !

-Mà ngươi, nhất định phải gặp bất hạnh !

Tiếp đó, thanh âm Tần Hiền trầm xuống, thấp đến mức chỉ có Vu Hồng có thể nghe được.

-Có lẽ ngươi đã rõ thực lực của ta rồi . Ta có thể nói cho ngươi chính là, ta cũng không ẩn giấu thực lực ! Sở dĩ đột nhiên trở nên mạnh mẽ, là bởi vì ta hấp thu công lực của phế vật Vu gia nhà ngươi!

Vu Hồng kinh sợ ! Đôi mắt như muốn phun hoa, giận dữ trừng nhìn Tần Hiền, hận không thể ăn tươi nuốt sống Tần Hiền . Thế nhưng chỉ là, hắn hiện tại đã bị Tần Hiền chế ngự rồi, muốn di chuyển, thật quá khó !

-Tại sao?

Vu Hồng kinh sợ nói .

-Chỉ có thể trách tên Vu Trữ kia !

Tần Hiên cười lạnh một tiếng .

-Không ngại mà nói cho ngươi , lực lượng của ngươi sẽ bị ta hoàn toàn luyện hoá , trở thành lực lượng của ta !

-Bây giờ , ngươi có thể đi chết được rồi !

Tần Hiên trong mắt từ quang loé lên rồi biến mất , lực lượng thật lớn từ bàn tay tuôn ra , chấn bay Vu Hồng ra ngoài .

Sau một khắc , Tần Hiên trong chớp mắt nhặt đại kiếm của Vu Hồng rơi trên mặt đất lên phóng đi . Đại kiếm tại không trung xuất hiện một đạo tàn ảnh , sau một khắc liền hung hăng cắm vào ngực Vu Hồng . Lực lượng thật lớn mang theo thân thể Vu Hồng cực nhanh bay đi , sau đó cùng với Vu Hồng , đóng thẳng vào mặt vách tường cách đó vài trăm thước.

-Bây giờ , đến lượt các ngươi !

Nói thì chậm mà xảy ra lại rất nhanh . Trên thực tế , Tần Hiên kích sát Vu Hồng , cũng chỉ là diễn ra trong thời gian vài cái hô hấp mà thôi . Nhanh đến nỗi thậm chí đám người Vu gia cũng không kịp phản ứng .

“Bây giờ đến lượt các ngươi .” Lời còn chưa dứt , Tần Hiên như sói dữ lạc giữa bầy dê , trong nháy mắt lao vào giữa đám người Vu gia , sau đó liền tiếp những tiếng kêu la thảm thiết vang lên !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Giết Đến Nhà

Bên ngoài thân Tần Hiên quang vựng tỏa ra nhàn nhạt , hai chân hấn trên mặt đất tùy ý bước những bước nhỏ . Nhưng là cả thân thể Tần Hiên cũng hoá thành một đạo ảo ảnh , xông vào giữa đám người Vu gia giết chóc . Hai tay hấn giống như hai thanh tuyệt thế sát khí , mỗi một lần ra tay lại có một người Vu gia tử vong !

-Tốc độ thực nhanh !

Xung quanh nhà Tần Hiên có rất nhiều những người bình thường , bọn họ nhưng là nhìn cũng không rõ động tác của Tần Hiên , chỉ là chứng kiến Tần Hiên hoá thành những đạo quang ảnh nhàn nhạt vây quanh đám người nhà Vu gia , thân hình không ngừng xoay tròn . Cùng lúc đó , quang ảnh mỗi lần dừng lại chỗ nào , liền có một người Vu gia kêu thảm ngã nhào xuống mặt đất .

Ở đây ngoại trừ những người bình thường ra , cũng có một số ma pháp sư và đấu sĩ , thậm chí còn có một ít thực lực cao thủ . Bọn họ cùng với đám người bình thường đương nhiên không giống nhau , bọn họ có thể nắm bắt được quỹ tích của Tần Hiên mỗi lần ra tay !

-Thủ đoạn thật tàn nhẫn !

Những người có thể chứng kiến được Tần Hiên động thủ trong lòng không khỏi hít vài ngụm lượng khí .

“Phốc !” Thủ chương Tần Hiên phát tán ra từ quang nhàn nhạt , một bả chương đao (một thanh đao bằng thủ chương) tựa cương đao lướt qua cổ một người Vu gia , theo đó là một tiếng kêu đau đớn , đầu người Vu gia đó liền rời thân , hướng lên bầu trời bắn nhanh đi ! Đồng thời , máu tươi bắn lên tung tóe , khắp trời như bị máu tươi nhuộm đỏ , thậm chí , trên trời tựa như nổi lên một trận huyết vũ !!

-Đã lâu rồi chưa từng giết nhiều người như vậy !

Tần Hiên mạnh mẽ hú dài một tiếng . Song thủ lại càng không chút lưu tình đồ sát người của Vu gia !

Không thể không nói , Tần Hiên đã hoàn toàn phá tan hình tượng phệ vật trước kia rồi ! Lúc này , hấn giống như một pho tượng sát thần , không ngừng diệt sát người Vu gia !

Bắt đầu từ hôm nay , đại danh Tần Hiên vang khắp trong Thượng Đô thành .

-Vu gia ! Ha Ha...

Tần Hiên đột nhiên phá lên cười .

-Trước kia Vu gia không ngừng vũ nhục ta . Bây giờ lại càng muốn lấy mạng ta ! Tần Hiên ta há phải là người dễ bị khi dễ ? Hôm nay , Vu gia nhất định phải diệt vong !

“Bịch !” một tiếng , Tần Hiên một cước liền đá bay một người Vu gia .Sau đó , thân hình thoáng một cái , liền hướng phía bên ngoài thoát ra .

-Các bằng hữu ở đây , ta Tần Hiên hôm nay nhân tiện cho các ngươi chứng kiến một chút cảnh Vu gia bị diệt vong!

“Xôn xao ...”Những người vây xem nhất thời liền sôi trào .

-Tần Hiên này thật cường thế , không phải là muốn dùng lực lượng một người mà diệt Vu gia chứ ?

-Hừ ,không tự biết lượng sức mình . Vu gia tuy nhỏ nhưng cũng không dễ cho hắn có một người có thể tiêu diệt .

-Đi , đi , đi theo xem náo nhiệt một chút cũng tốt.

Người trong thiên hạ một mực như nhau , thích xem náo nhiệt .Lúc này , đám người cũng đi theo Tần Hiên đang vọt đi .

Ngay lúc Tần Hiên rời khỏi nơi này , một đạo bóng trắng cũng từ trong nhà Tần Hiên nhanh chóng thoát ra , so với tốc độ của Tần Hiên còn nhanh hơn một bậc , theo sát Tần Hiên , hướng phía Vu gia phóng đi .

Tốc độ của Tần Hiên cũng không quá nhanh ! Hấp tinh đại pháp điên cuồng vận chuyển , điên cuồng luyện hoá lực lượng hắn mới hấp thu của Vu Hồng .

Hắn mặc dù biết Vu gia chỉ là một cái tiểu gia tộc .Nhưng là cũng biết ,Vu gia cũng không phải dễ dàng mà "gặm" được , nói không chừng ,Vu gia có tuyệt thế cường giả tọa trấn .Bất quá , khả năng này cũng không lớn.

“Tới vu gia rồi !” Bởi vì tốc độ của Tần Hiên không nhanh . Một ít người thực lực không tệ cơ hồ cùng Tần Hiên chạy tới Vu gia . Hơn nữa , trên đường lại có không ít người nghe tiếng mà đến , đám người đó đều là muốn đi xem náo nhiệt .

-Vu thiên , ra đây nhận lấy cái chết !

Một tiếng rống giận dữ từ trong miệng Tần Hiên phát ra , truyền đi rất xa .

Vu gia gia chủ , Vu Thiên lúc này đang ở trong nhà lo lắng ngóng chờ tin tức của Vu Hồng . Liền lúc đó , một tiếng rống giận dữ rung trời vang lên .

-Phụ thân , đó là Tần Hiên!

Vu Trữ ở bên cạnh vừa nghe tiếng thét giận dữ rung trời, trong nháy mắt liền biết người đến là Tần Hiên . Đối với kẻ đầu sỏ khiến hắn tàn phế , cho dù Tần Hiên có hoá thành tro bụi , Vu Trữ cũng nhớ kỹ Tần Hiên !!

“Tần Hiên ?” Vu Thiên biến sắc . Trong lòng trời dậy một cảm giác cháng lảnh .Nếu Tần Hiên đã giết đến tận cửa . Như vậy Vu Hồng bọn họ?

-Người đâu , bảo vệ thiếu gia cho tốt , ta ra xem một chút !

Vu Thiên phân phó vài tiếng , sau đó liền đi ra ngoài .

-Phụ thân , nhất định phải giết chết Tần Hiên!

Vu Trữ nghiêng răng nghiêng lợi nói .

Vu Thiên nhìn Vu Trữ một chút , trong lòng thầm thở dài . Sau đó , không nói gì ,Vu Thiên liền vội vàng chạy ra bên ngoài .

-Vu Thiên , ra đây nhận lấy cái chết !

Tần Hiên hét lớn lần nữa , hai tay nắm lấy đại kiếm , tức thì trên thân đại kiếm từ sắc quang mang nhàn nhạt bắn ra , sau đó , Tần Hiên hét lớn , một đạo từ sáng quang mang từ hư không cuộn lên xuất ra , hướng phía đại môn Vu gia hung hăng chém xuống.

“Ầm!” Từ sắc kiếm khí tại không trung hoá thành một từ sắc cầu vồng , trong nháy mắt liền bổ trảm lên trên đại môn Vu gia . Theo tiếng nổ rung trời , đại môn hùng vĩ của Vu gia liền bị cầu vồng kia đánh nát thành từng mảnh vụn , rải rác rơi trên mặt đất .

-Càn rỡ!

Ngay khi đại môn ầm ầm đổ xuống ,thì cùng lúc ,Vu Thiên cũng vừa vọt ra . Đập vào mắt hắn là cảnh đại môn bị chém nát vụn thành từng mảnh nhỏ !

Vu Thiên tức thì đại nộ , xuất hiện trước mặt Tần Hiên .

- Cuối cùng tới rồi ?

Tần Hiền cầm kiếm một tay, mũi kiếm chỉ xuống đất , nhưng là trên mặt lạnh nhạt nhìn Vu Thiên .

Vu Thiên lạnh lùng liếc mắt nhìn Tần Hiền một cái , sau đó nhướn mắt nhìn về phía sau .

-Không cần phải nhìn .

Tần Hiền cười lạnh

-Bọn chúng đã bị ta giết sạch rồi!

-Ngươi giết chết toàn bộ bọn họ?

Vu Thiên trên người phát ra sát khí hải nhân , lạnh lùng nhìn Tần Hiền.

-Với địch nhân , ta cho tới bây giờ đều là đuổi cùng giết tận !

Tần Hiền cười lạnh nhìn Vu Thiên . Nhưng là trong lòng âm thầm chửi rủa : “Tên hỗn đản này thực lực so với tên Vu Hồng kia còn mạnh hơn nhiều . Bất quá , hắn cũng không phải đối thủ của ta .”

“Tốt ! Tốt lắm !” Trên người Vu Hồng sát khí càng trở nên lạnh lẽ . Đôi mắt tràn ngập lửa giận nhìn Tần Hiền .

-Ta đây sẽ giết ngươi thay họ báo thù !

Tiếng nói chưa dứt , Vu Thiên đã xông tới gần Tần Hiền , một đôi đại chưởng phát ra quang mang chói mắt , tựa như một toà núi lớn hướng đến người Tần Hiền đập xuống .

Tần Hiền cười lạnh một tiếng , chân điểm nhẹ trên mặt đất một cái , cả người hắn mượn lực nhảy lùi về sau , cùng lúc đó , đại kiếm trong tay Tần Hiền tản ra từ sắc quang mang nhàn nhạt cũng hung hăng bổ tới .

Nhất thời , giữa không trung một đạo từ sắc cầu vòng từ hư không xuất hiện , xé gió hướng đến Vu Thiên ở phía dưới , hung hăng chém xuống.

Vu Thiên khinh thường cười mỉa một tiếng .

-Trách không được có thể giết chết bọn Vu Hồng ! Nhưng là hôm nay ngươi nhất định chết trong tay ta !

Vừa nói , song thủ Vu Thiên vừa lật lên , nhất thời , trên người hắn thanh lam đấu khí điên cuồng bùng nổ , một phiến thanh lam sắc quang mang liền từ trong tay hắn bắn ra ngoài , hướng đến cầu vòng trên không hung hăng chém đến .

“Oanh long long ...”

Đất trời tựa như rung lên , trên trời , hai đạo lực lượng cực mạnh hung mãnh va chạm vào nhau . Sau đó , cả hai biến mất giữa thiên địa . Chỉ là lực chấn động của vụ nổ như một văn nước , giữa không trung tạo ra một vòng tròn hướng bốn phương tám hướng bập bềnh tán ra .

Tần Hiền sắc mặt có chút sợ hãi “Thực lực của Vu Thiên này quả nhiên không tệ !”

“Xuy !” một tiếng , đại kiếm trong tay Tần Hiền huyền hoá ra một đạo từ quang , sau đó biến ảo thành một ngôi sao , đối với Vu Thiên ở cách đó không xa liền bắn nhanh tới .

“Tiểu tử này qua một năm liền dễ dàng có được thực lực như vậy , nếu để qua vài nữa nữa , sợ là có thể tiêu diệt Vu gia ta ! Người như vậy tuyệt đối không thể để phát triển thêm , nhất định phải nhân cơ hội này tiêu diệt từ trong trứng nước ...” Vu Thiên trong lòng sát khí càng trở nên lạnh lẽ . Hắn đã quyết định rồi , không tiếc hết thảy cho dù phải trả giá đắt cũng phải diệt cho được Tần Hiền !

Nghĩ tới đây , sát khí trên người Vu Thiên trào dâng , lực lượng của hắn cũng tự nhiên theo đó mà tăng lên .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Sát! Sát !

“Chết đi”

Vu Thiên rống giận một tiếng ! Toàn thân hắn bắn ra thanh lam sắc đầu khí chói lọi , đồng thời một cỗ khí tức cường đại như Trường Giang từ trên thân hắn toả ra , giữa không trung như một vầng nước , hướng bốn phương tám hướng dập dờn lan toả .

Tần Hiến sắc mặt nhất thời ngưng trọng . Hắn đã cảm giác được sát khí dày đặc từ trên người Vu Thiên dập dờn lan toả tới.

-Thế nào ? Nổi giận rồi sao?

Tần Hiến cười lạnh một tiếng , huyền công trong cơ thể cực nhanh vận chuyển , một cỗ tử sắc chân khí không ngừng từ kinh mạch bên trong xuất ra , lan tỏa tới từng ngõ ngách trong thân thể Tần Hiến . Lúc này Tần Hiến , toàn thân được bao bọc trong một tầng tử sắc quang vầng nồng đậm.

Đột nhiên , Tần Hiến mạnh mẽ hét lớn một tiếng ! Hắn cảm giác được sự cường đại trước nay chưa từng có ! Hắn cảm giác được rồi , toàn thân mỗi tế bào cũng sung mãn một lực lượng cường đại.

“Ha ha ...”Tần Hiến đột nhiên nở nụ cười , chân hung hăng đạp trên mặt đất một cái ! Chịu tác động của lực lượng cường đại , dưới chân Tần Hiến xuất hiện một khe rãnh chừng nửa thước , hướng phía xa xa nứt toác ra.

Cùng lúc đó , Tần Hiến bay lên trời , hai tay nắm lấy đại kiếm , trên thân đại kiếm từ sắc kiếm mang không ngừng lấp loé , một ít kiếm quang thậm chí còn dài đến một thước ! Tại mũi kiếm , kiếm mang không ngừng ẩn hiện!

- Chết!

Tần Hiến quát to một tiếng . Thanh âm đó giống như tiếng sấm sét giữa trời , truyền ra rất xa , khiến cho lỗ tai những người ở xa xa không ngừng vang lên tiếng ơng ơng .

Vào lúc đó , ở giữa không trung , thân hình Tần Hiến không ngừng phát ra hàng ngàn đạo tử sắc quang mang , giống như một vầng mặt trời màu tím ! Toả ra bên ngoài một cỗ khí tức kinh khủng .

Trong cơ thể Tần Hiến tử sắc chân khí không ngừng truyền qua hai tay vào đại kiếm . Trên thân đại kiếm từ sắc quang mang càng thêm xán lạn . Theo tiếng hét lớn của Tần Hiến , đại kiếm bị Tần Hiến bỏ trăm ra ngoài !

“Xuy xuy !”

Một đạo tử sắc quang mang cực nhanh từ trên thân đại kiếm bắn ra ngoài . Trong nháy mắt , thiên địa đổi sắc . Tử sắc kiếm khí từ hư không xuất hiện tựa như một tử sắc thân long , giữa không trung không ngừng gào thét , hướng phía Vu Thiên hung hăng chém xuống !

Trên mặt đất , sắc mặt Vu Thiên cực nhanh biến đổi ! Lúc này , hắn liền giận dữ gầm lên một tiếng , trên người thanh lam đầu khí vốn dĩ đã cực kỳ chói mắt , tức thì được hắn thôi phát đến cực hạn .

Nhất thời , một cỗ khí tức cường đại tựa như cuồng phong từ trên người Vu Thiên điên cuồng chấn động xuất ra . Tựa như muốn xé rách cả thiên địa.

Liền lúc đó , Vu Thiên hai tay cầm kiếm đối mặt với Tần Hiến mãnh liệt bổ tới ! Tức thì , một đạo quang mang đầu khí thanh lam sắc cực lớn liền gào thét hướng phía Tần Hiến chém tới .

“Oanh long long ...”

Lực lượng hai người bổ ra nháy mắt va chạm với nhau .Liền đó , cực mạnh phát nổ .Chỉ thấy , một cỗ năng lượng có thể dùng mắt thường nhìn thấy được , lấy trung tâm từ nơi hai cỗ lực lượng va chạm nhau, hướng thật xa phía bên ngoài ,như một cơn sóng chấn động đập dềnh toả ra.

“Ca sát , ca sát !”

Đứng mũi chịu sào chính là hai con sư tử đá cực lớn trước đại môn Vu gia , vừa mới bị cỗ lực lượng khủng bố kia chạm phải , lập tức trong nháy mắt , chịu không nổi áp lực cực lớn , nát vụn thành từng mảnh nhỏ . Sau đó , lấy Tần Hiến hai người chiến đấu làm trung tâm mọi thứ xung quanh địa phương đó trong phạm vi một trăm thước đều bị phá hủy toàn bộ !

Bất quá , may mắn là , nơi này ngoại trừ Vu gia , không có dân cư , nếu không dưới sự lan tỏa của lực lượng kinh khủng đó, rất nhiều dân chúng vô tội sẽ bị giết chết .

Chỉ có điều , dù là như thế , do vụ nổ mạnh đã khiến những khối đá vụn bắn ra ngoài cực nhanh hoặc là phá hủy một số đồ vật , hoặc là đập bị thương những người không kịp tránh né .

Có thể thấy được ,một kích của song phương ẩn chứa lực lượng kinh khủng cỡ nào !

-Lực lượng thật sự khủng khiếp !

Phía xa xa trên mặt những người đang xem trận chiến cũng lộ ra thần sắc kinh hãi .

-Bọn họ ít nhất có tứ giai thực lực!

Một trong những người này dựa vào lực lượng song phương giao thủ cực mạnh mà suy đoán thực lực của hai người .

-Ân , nói không chừng , không chỉ là tứ giai thực lực ! Tên Tần Hiên kia thật đúng là biến hoá thật lớn a!

Một người khác suy đoán .

-Vu Thiên cùng Tần Hiên , cuối cùng ai sẽ thắng nhỉ?

-Sợ là Tần Hiên kia thôi . Ngươi không có thấy bộ dạng thông dong của hắn lúc này sao ? Nhưng là Vu thiên kia thì không có như vậy !

Ngay lúc vừa mới rồi , Vu Thiên dĩ nhiên bị lực lượng kinh khủng oanh kích ngã bay ra ngoài . Trong lúc bay ra , Vu Thiên liên tục ói ra vài ngụm máu tươi.

Mà Tần Hiên cũng không phải ngoại lệ , hắn tức thì bị khí tức kinh khủng đánh sâu vào giữa không trung quay cuồng bắn ngược đi . Bất quá , Tần Hiên cũng chỉ là có chút chật vật mà thôi , nhưng thật ra không có bị thương .

-Vu gia các ngươi chỉ có chừng ấy điểm bán lãnh thôi sao ? Nếu quả thật như thế mà nói , Vu gia các ngươi đáng bị diệt vong !

Thanh âm Tần Hiên thanh lãnh vang lên truyền ra xa xa phía bên ngoài . Liền đó , Tần Hiên hoá thành một tử sắc ảo ảnh , hướng phía Vu Thiên vọt tới . Người còn chưa đến , hắn đã hung hăng bỏ ra một đạo kiếm khí .

-Thực lực thật mạnh ! Chính mình cũng đã là tứ giai . Hắn dĩ nhiên còn mạnh mẽ hơn mình một bậc !

Vu Thiên xoa đi vết máu tươi trên khoé miệng , đôi mắt giống như độc xà , chăm chăm nhìn Tần Hiên đang xông tới .

“Bất quá , nếu muốn giết ta, đó là không có khả năng !” Vu Thiên trong lòng cười lạnh , thân hình chớp lên , hắn cũng đã vọt tới .

“Ầm” một tiếng nổ , hai đạo thân ảnh lần nữa bay ra ngoài .

“Không sai !” Tần Hiên cười lạnh một tiếng , sau một khắc , hắn một lần nữa thoá thành một đạo ảo ảnh , xông tới . Mặt khác , Vu Thiên một bên cũng lạnh lùng nhìn Tần Hiên , lần nữa vọt đi .

“Ầm ! Ầm ! Ầm !”

Tiếng nổ mạnh không ngừng truyền ra . Chỉ trong chớp mắt , hai người đã công kích lẫn nhau hơn trăm lần ! Trong lúc đánh nhau, khi thì Tần Hiên bị chấn bay ra . Đôi khi còn lại là Vu Thiên bị đập bay đi .

-Chính là lúc này !

Tần Hiên hét lớn một tiếng . Chân nhanh chóng điểm xuống mặt đất . Toàn lực thi triển lăng ba vi bộ . Nhất thời , thân hình liền hoá thành một đạo tàn ảnh .

Vu Thiên hé răng cười một tiếng , tả thủ hoá trảo , chụp tới gần ngực Tần Hiên . Nếu như bị trúng trảo này , cho dù thân thể Tần Hiên có cường hãn đến biến thái , cũng sẽ xuất hiện một cái lỗ thủng khủng bố !

“Ân” sắc mặt Vu Thiên cực mạnh biến đổi . Ngay lúc hắn tưởng rằng đã bắt được Tần Hiên , nhưng trong phút chốc ảo ảnh đó tan vỡ , ảo ảnh đó chính là tàn ảnh của Tần Hiên !

Ngay sau đó , tiếng Tần Hiên cười lạnh truyền vào tai Vu Thiên . Lập tức , Vu Thiên liền cảm giác cánh tay mình bị đối phương chụp lấy.

-Muốn chết!

Vu Thiên giận dữ quát lên một tiếng , thanh lam đấu khí trong cơ thể điên cuồng vận chuyển lên . Lập tức , cánh tay hắn chấn động mãnh liệt , định đánh vỡ song thủ của Tần Hiên . Mặt khác , cánh tay còn lại cũng nhanh chóng công kích tới .

“Ân?” Sắc mặt Vu Thiên tái đi . Hắn cảm giác được , đấu khí của mình vừa mới chấn động , liền giống như một đi không trở lại , không còn một chút dấu vết ! Đúng là trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh .

“Chút tài mọn !” Sắc mặt Vu Thiên thay đổi , một lần nữa điên cuồng thôi động đấu khí trong cơ thể . Nhưng là , một khắc sau , hắn rốt cục bắt đầu hoảng sợ .

Đấu khí , liền giống như một đi không trở lại , biến mất không tăm tích ! Thậm chí Vu Thiên còn cảm giác được , đấu khí của mình đang cuộn cuộn không ngừng , cực nhanh hướng phía cánh tay đối phương truyền sang . Bàn tay đối phương như một cái động không đáy , điên cuồng hấp thu đấu khí của chính mình .

Vu Thiên sắc mặt càng thêm hoảng sợ .Bây giờ hắn mới nhớ ra , hết thảy liên quan đến công pháp của Tần Hiên .

-Dì? Bọn họ như thế nào không đến nữa ?

Nhìn thấy hai người dừng lại ,ở bên ngoài cách đó không xa , một người kinh ngạc nói .

-Bọn họ đang đấu lực lượng đến sống chết đó ! Người xem, Vu Thiên kia vẻ mặt hoảng sợ, bộ dạng kinh khủng chắc là thất bại thôi .

-Không tưởng nổi , Vu Thiên cũng không phải là đối thủ của Tần Hiên . Xem ra , hôm nay Vu gia nhất định bị diệt rồi .

Đúng lúc này . Từ thế cầm cự Tần Hiên hai người nhanh chóng phân khai . Không , phải nói là , Vu Thiên bị Tần Hiên một chiêu chấn bay ra ngoài .

Toàn thân Tần Hiên tản ra từ sắc quang mang , vẻ mặt hờ hững nhìn Vu Thiên ngã sấp mặt xuống đất , cùng với đại kiếm, từng bước một hướng phía Vu Thiên đi đến .

-Hôm nay , Vu gia từ đây biến mất !

Nói rồi , đại kiếm trong tay Tần Hiên nhanh chóng rung lên , một đạo từ sắc kiếm khí nháy mắt bắn ra . Hướng đến Vu Thiên đang ngã sấp trên mặt đất về mặt hoảng sợ kích tới .

Đúng vào lúc này . Một đạo thanh lam quang mang thật nhanh từ bên trong Vu gia bay ra . “Phanh!” một tiếng , liền đánh tan kiếm khí của Tần Hiên vừa bổ trảm xuống . Lập tức , một bóng đen từ trong Vu gia cực nhanh vọt ra .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thảm Bại

Bóng đen loé lên , phía trước Vu Thiên liền xuất hiện một lão già !

Nhìn thấy lão già này , sắc mặt Tần Hiên trở nên ngưng trọng :

- Người là ai ?

- Phụ thân !

Nhìn thấy người đến , Vu Thiên trên mặt đất , vẻ mặt hoảng sợ biến mất , vội vàng đứng lên , cung kính hướng phía lão già nói .

- Quay về !

Lão già lạnh lùng liếc mắt nhìn Vu Thiên một cái , quát lạnh một tiếng . Sau đó , lão già liền nhìn sang phía Tần Hiên.

- Tiểu tử , là người nói muốn tiêu diệt Vu gia ta ?

Lão già cứ như vậy đứng tại chỗ , đôi mắt nhìn Tần Hiên , một tia sát khí nổi lên .

" Lão đầu này có thể tùy ý một đạo kinh khí phán nát kiếm khí của mình . Thực lực khẳng định vượt xa mình ." Tần Hiên trong lòng thầm nghĩ ." Bất quá , mặc dù như thế , bằng vào tốc độ của mình , cho dù có thua , cũng có khả năng trốn thoát . "

Nghĩ tới đây , trên mặt Tần Hiên vẻ ngưng trọng rút đi , đôi mắt chỉ còn vẻ khinh thường.

- Không sai.Là ta muốn tiêu diệt Vu gia người !Lão đầu , người là phụ thân của Vu Thiên ?

Tần Hiên vừa cười vừa nói một cách không không có gì đáng kể . Hoàn toàn coi lão già như không có.

- Muốn chết !

Lão già hừ lạnh một tiếng . Đôi mắt bắn ra một đạo tinh quang .

- Áo tưởng muốn diệt Vu gia ta. Ta đây giết ngươi trước !

Vào lúc này , trên người lão giả đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức kinh khủng . Nhất thời , thân thể lão giả giống như nổi lên một trận cuồng phong . Khí tức kinh khủng tựa như từng đợt sóng truyền ra ngoài . Tàn Hiên lấy làm kinh hãi . Dưới khí tức kinh khủng đó , Tàn Hiên đứng không vững liên tục lùi lại ba bước .

- Thực lực lão đầu này ...

Tàn Hiên khẽ nhíu mày . Trong lòng liền suy tính .

- Lão đầu này chính là phụ thân của Vu Thiên ? Xem bộ dáng so với Vu Thiên mạnh hơn nhiều a . Nhìn Tàn Hiên kia mà xem , còn chưa bắt đầu chiến đấu , đã bị đối phương dọa cho liên tục lùi mấy bước . Ta xem , Tàn Hiên lần này đụng phải thiết bản rồi .

- Không nhất định , có lẽ là Tàn Hiên cố ý tỏ ra yếu nhược trước mặt kẻ địch thế thôi ! Cứ chờ xem .

Một người khác tiếp lời nói .

"Phanh !"

Trên người lão giả phát ra một đạo tiếng nổ kinh khủng . Sau đó , thân hình hắn chớp lên , trực tiếp lao đến trước mặt Tàn Hiên , quyền đầu tay phải không có gì hoa mỹ , cứ thế thẳng tắp công kích tới .

Tàn Hiên thất kinh ! Thực lực của lão giả vượt quá tưởng tượng của hắn .

Phanh !

Tàn Hiên còn chưa kịp phản ứng , quyền đầu lão giả đã ầm ầm đánh trên ngực hắn ! Thật lớn lực lượng phát ra , lúc này , Tàn Hiên như điều đứt dây ngã bay ra xa xa phía bên ngoài .

Trong quá trình đó , Tàn Hiên không ngừng thổ huyết, có thể thấy , một quyền của lão giả thật uy lực.

- Chỉ là một cái tứ giai cũng dám làm càn !

Lão giả hừ lạnh một tiếng . Lạnh lùng nhìn Tàn Hiên ngã bay đi , trên mặt tràn đầy vẻ khinh thường .

Bịch !

Tàn Hiên nện xuống mặt đất thật mạnh . Thật lớn lực lượng đập xuống khiến cho mặt đất trở nên rung động . Đồng thời đem mặt đất khoét thành một cái hố to hình người !

Khụ khụ ...

Tàn Hiên ho khan , từ trong hố to nhảy dựng lên .

- Ngươi không chết ?

Lão giả hai mắt tinh quang bộc phát từng chớp nhìn Tàn Hiên .

- Phi ! ngươi chết là ngươi chứ không phải ta.

Tàn Hiên cười giết cợt . Trên thực tế , trong lòng Tàn Hiên dị thường kinh hãi ! Chỉ hắn mới có thể hiểu được , một kích vừa mới rồi của lão giả rốt cục kinh khủng đến mức nào .

Thân thể Tàn Hiên tuyệt đối cường hãn hơn rất nhiều so với thân thể của tứ giai đấu sĩ ! Hơn nữa , cũng là nhờ hấp tinh đại pháp , đã hấp thu tám thành lực lượng của lão giả , chuyển hoá vào kinh mạch bên trong cơ thể Tàn Hiên.

Nhưng là , mặc dù còn hai thành lực lượng cũng đã đem Tàn Hiên đánh bay ra ngoài !

- Lão nhân này tuyệt đối là đỉnh cấp ngũ giai ! Ít nhất là lục giai cao thủ !

Tàn Hiên trong lòng thất kinh .

Đối với thân thể và huyền công của chính mình , Tàn Hiên có vẻ như rất tự tin . Nhưng quả đối phương chỉ là ngũ giai cao thủ mà nói , thì tốc độ không có khả năng nhanh như vậy . Hơn nữa , càng không thể có khả năng tùy ý đem chính mình đánh cho học máu bay ra ngoài .

- Lục giai cao thủ !

Đáy lòng Tần Hiên chiến ý không ngừng tăng lên .

- Hôm nay , nhân tiện xem một chút lực giai cao thủ thế giới này năng lực lớn đến thế nào !

Tần Hiên trong lòng chiến ý tuôn ra , đúng là hắn muốn đối chiến lực giai cao thủ !

Phải biết rằng , lực giai , ở thiên nguyên đại lục đã xem như là một cao thủ .

- Ân , Vu gia quả nhiên không làm cho ta thất vọng !

Tần Hiên chiến ý trùng thiên nhìn lão giả .

- Tuông muốn giết ta ? Tu luyện thêm mười năm nữa đi !

Tần Hiên cười lạnh nhìn lão giả .

- Muốn chết!

Lão giả nghe xong thì đại nộ . Thân hình thoáng một cái , cả người hắn hướng phía Tần Hiên lao đến . Còn chưa tới , tay phải hắn đã hướng phía Tần Hiên bổ xuống một đao.

Tức khắc , một đạo thanh lam đầu khí như một đạo trường hồng (cầu vồng) phá không , trực tiếp bổ tới Tần Hiên .

Tần Hiên hừ lạnh một tiếng . Ngưng tụ đại bộ phận lực lượng . Trong nháy mắt , trên người Tần Hiên , tử sắc quang vạm vỡ bành trướng lên .

- Ha !

Tần Hiên quát to một tiếng ! Hai tay cầm đại kiếm , hung hăng bổ ra .

Ầm !

Một tiếng nổ ! Một cỗ đại lực dừng mãnh đánh đến . Tần Hiên thân bất do kỷ gục bay ra ngoài .

- Trở lại !

Đưa tay lau đi vết máu trên khoé miệng . Quát to một tiếng . Nhu thân (thân thể mềm mại) lần nữa nhào tới .

Lão giả hai mắt tràn ra sát khí lạnh lẽ ! Nhìn về phía Tần Hiên , trong lòng không ngừng cười lạnh . Không có bất cứ động tác nào , tay phải hoá thành một chưởng đao cực nhanh chém ra . Thoáng chốc bổ thẳng lên trên đại kiếm của Tần Hiên .

Cuồng bạo năng lượng bắn ra . Lực lượng kinh khủng tác động lên song thủ của Tần Hiên . Ngay tức thì hổ khẩu của Tần Hiên rách toạc , một giọt máu tươi bắn ra ngoài . Đồng thời cả người Tần Hiên lần nữa bị đánh bay đi .

Ầm !

Tần Hiên lần nữa nện xuống mặt đất , đem mặt đất khoét ra một cái hố to hình người !

- Trở lại !

Tần Hiên rống giận một tiếng ! Từ dưới hố to phi thân lên .

Lão giả rốt cục cũng biến sắc . Hừ lạnh một tiếng , tay phải lão giả duỗi ra , sau một khắc , ở gần đó đại kiếm Vu Thiên sử dụng lúc trước do bị ngã mà rơi trên mặt đất lập tức được hắn hút lại .

- Chết đi !

Lão giả cười lạnh một tiếng . Một tay cầm kiếm , đối diện với Tần Hiên hung hăng chém tới ! Tức thì , một đạo thanh lam quang mang kinh khủng từ cơ thể xuất ra , tại không trung phát ra tiếng gió rít , tựa hồ xé rách không gian , cực nhanh xuất hiện trước người Tần Hiên .

Tần Hiên sắc mặt đại biến ! Cảm giác được lực lượng kinh khủng đến trước mặt , trước tiên , Tần Hiên đem lực lượng của mình đề cao đến cực hạn , sau đó , một đạo liên hung hăng bổ ra !

Ầm !

Răng rắc !

Theo hai tiếng nổ cực lớn , đại kiếm trong tay Tần Hiên dĩ nhiên cứ thế mà bị bổ thành hai đoạn ! Cùng lúc đó , Tần Hiên hộc ra một ngụm máu lớn , ngã bay ra phía sau .

- Chết đi !

Lão già lạnh lùng quát một tiếng trầm thấp , cả người hoá thành một đạo ảo ảnh đuổi theo ! Đại kiếm trong tay hần biến ảo toả ra thanh lam quang mang , không chút lưu tình nhắm phía Tần Hiên bổ xuống !

- Lão già hoá , nghĩ muốn giết ta , đi tu luyện một năm nữa đi ! Ha ha ...

Tần Hiên hoá thành một đạo ảo ảnh từ trên mặt đất nhảy dựng lên , hướng phía xa xa bên ngoài bắn nhanh đi .

- Hôm nay ta nhất định giết ngươi !

Lão già gầm lên một tiếng giận dữ , thân hình chớp lên , liền đuổi theo . Tức thì , hai đạo ảo ảnh một trước một sau , bắn nhanh ra khỏi Vu gia !

Mọi người không hề phát hiện ra , ngay lúc Tần Hiên hai người rời đi , nằm ở trong một góc nhà cũng nổi lên một đạo bóng trắng , bám sát hai người Tần Hiên đuổi theo .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Oanh Sát !

- Bá , bá , bá !

Cảnh vật hai bên vùn vụt lùi lại phía sau ! Đây là lần đầu tiên Tần Hiên toàn lực thi triển lăng ba vi bộ .

Dưới tứ giai đỉnh cấp lực lượng thi triển , thân thể Tần Hiên hoá thành một đạo tử sắc quang ảnh , giống như điện quang xẹt qua mặt đất một đạo tử sắc , sau đó biến mất tại phía xa .

Lăng ba vi bộ , không chỉ là một vi diệu bộ pháp , có thể trong nháy mắt né tránh công kích của địch nhân . Hơn thế nữa , nếu như đem lăng ba vi bộ thành một loại khinh thân thân pháp mà nói , tốc độ của nó cũng không có gì sánh được . Ít nhất , hiện tại , chỉ có tứ giai đỉnh cấp lực lượng Tần Hiên toàn lực thi triển lăng ba vi bộ , phía sau hần là Vu gia lục giai cao thủ cũng nhất thời đuổi không kịp .

- Tiểu tử này dù thực lực không cao , nhưng là tốc độ quả thật nhanh !

Vu gia lão già một bên toàn lực đuổi theo , trong lòng lại thầm giật mình .

- Bá ! Bá !

Chỉ trong một chớp mắt , hai người cũng đã chạy được một khoảng cách vài trăm thước . Trong chớp lát , hai người liền biến mất ở phụ cận Vu gia .

- Tiểu tử , có bản lĩnh thì dừng lại cùng ta đánh một trận !

Lão già phẫn nộ quát lên .

Mặc kệ lão già đã toàn lực đem tốc độ của chính mình tăng lên đến cực hạn . Nhưng là tốc độ của Tần Hiên với của hần lại một bậc cân bằng . hai người thủy chung vẫn duy trì một khoảng cách .

- Lão đầu , ngươi ngu ngốc a ? Ta dừng lại cho ngươi giết sao ?

Tần Hiên khinh thường cười lạnh một tiếng . Đối phương là một lục giai cao thủ , nói về thực lực , Tần Hiên thực sự không thể bằng hần , bây giờ duy nhất chỉ có thể ra sức mà đào thoát !

Lão già trong mắt sát khí loé lên , sắc mặt lạnh lùng âm hiểm nhìn Tần Hiên .

- Tiểu tử hỗn đản , đừng tưởng rằng tốc độ ngươi nhanh mà ta không thể giết được ngươi ! Ta muốn xem ngươi chạy được được đến khi nào !

Tần Hiên lấy làm kinh hãi , tốc độ của mình bây giờ hiện tại rất nhanh . Nhưng là , chân khí của mình hoàn lại không có đặt tới cảnh giới sanh sanh bất tử (không ngừng sinh sôi , không ngừng sản sinh , không bao giờ cạn) . Cứ như vậy dưới tình huống kiệt tiêu hao chân khí sớm muộn gì cũng sẽ bị tiêu

hao sạch sẽ .

Mà đối phương là một lục giai cao thủ ! Nói về lực lượng , nói về sức bền , chính mình không thể so sánh được . Nếu như , lão đầu thật sự không ngừng truy đuổi , đợi đến khi chân khí của mình tiêu hao sạch sẽ , mình tất sẽ bị tiêu diệt .Nghĩ tới đây , Tần Hiền bắt đầu bối rối .

- Ha ha , lão đầu , để xem năng lực chúng ta ai cao thâm hơn !

Tần Hiền trong lòng tuy có chút cấp bách , nhưng là trong miệng cũng không chịu nhận thua .Lão già trên mặt lộ ra vài tia mỉm cười . Chỉ là không nhanh không chậm đuổi theo Tần Hiền .

Cứ như vậy trong chớp lát .Tần Hiền không có thể thoát khỏi sự truy tung của lão già . Tần Hiền không khỏi có chút nóng nảy .

- Lão đầu ngươi là một tên hỗn đản ! Uống cho ngươi là một lão già , một lục giai cao thủ . Chẳng lẽ ngươi không biết ngươi không được đối phó với thanh niên cao thủ chúng ta sao ? Chẳng lẽ ngươi không sợ bị cường giả giết chết ngươi sao ?

Lão già giễu cợt cười một tiếng .

- Ở tu luyện giới có một quy định bất thành văn , chúng ta thế hệ trước không thể động thủ với đám thanh niên hậu bối .Nhưng ngươi không nên quên rằng , tên hỗn đản tiểu tử ngươi muốn tiêu diệt Vu gia ta !

- Không ai nói qua , vào lúc gia tộc của chính mình bị diệt vong , người thế hệ trước không thể động thủ với thanh niên hậu bối . Cho nên , hôm nay ngươi chết chắc rồi !

Lão già vừa cười lạnh vừa nói .

- Ta khinh ! Lão đầu , ngươi đừng có bức người quá đáng . Có tin hay không ta quay đầu trở lại tiêu diệt người Vu gia ! Nghĩ kỹ , Vu gia ngươi cũng chỉ có một mình ngươi là lục giai cường giả a !

Tần Hiền tức giận nói .Lão già trong lòng rung mình , trong mắt sát khí bắn ra !

- Ngươi hôm nay nhất định phải chết

Không có một ai đối với kẻ muốn tiêu diệt cả gia tộc mình mà hạ thủ lưu tình !

Vừa nói , lão già vừa giơ tay phải lên , lập tức , một đạo thanh lam kinh khí liền xuất ra , hướng phía Tần Hiền cực nhanh bắn tới . Xem bộ dáng , lão già thực sự nổi giận rồi !

- Ta khinh , lão đầu , ngươi bị điên rồi ? Dám đại khai sát giới !

Tần Hiền tránh khỏi công kích của lão già , tức giận nói .

Thượng Đô thành , cũng không có cấm cữu sát lẫn nhau . Nhưng là , không cho phép lạm sát kẻ vô tội ! Giống như vừa mới rồi , lão già mặc dù giận dữ , nhưng cũng chỉ là đuổi theo Tần Hiền , cũng không có công kích . Bởi vì , lục giai cao thủ xuất ra lực lượng đã phi thường kinh khủng

lại càng tạo ra lực sát thương khủng bố . Mặc dù chỉ có một ít kinh khí kia lan toả ra , cũng sẽ lạm sát người vô tội , tạo thành rất nhiều thảm kịch .

- Bá !

Thân hình Tần Hiền hoá thành một đạo tử quang lui vào trong một cái hẻm nhỏ .

Ầm !

Dù có như vậy , lão già cũng phát ra một đạo kinh khí hướng phía Tần Hiền chém đến .

Tần Hiền tránh khỏi công kích này . Nhưng là kinh khí kia lại hung hăng đánh vào một vách tường bên cạnh một viện tử . Dưới tác động của lực lượng cực lớn , vách tường cao lớn lúc này hoá thành một đồng đồ nát !

- Hôm nay ta nhất định phải giết ngươi !

Lão già cả giận hừ một tiếng , tay nâng lên một lần nữa hướng phía Tần Hiền bổ ra một đạo thanh lam đấu khí .

- Ngươi lão đầu này điên rồi !

Tần Hiền giận dữ , hắn thật không ngờ lão đầu dĩ nhiên lại không để ý bất cứ thứ gì hướng tới hắn mà động thủ !

- Hừ ! Lão đầu , ngươi đã nhiều tuổi mới là lục giai , thật sự ngu xuẩn !

Không bao lâu , Tần Hiền cũng đã suy nghĩ cẩn thận về dụng ý của lão đầu .Lão đầu bây giờ mới đạt tới lục giai , hôm nay muốn tấn cấp thất giai sợ là vô

vọng rồi !

Mà Tần Hiên mới bao nhiêu tuổi ! Mười mấy tuổi đạt tứ giai đỉnh cấp thực lực ! Điều này làm cho lão giả rất là cố kỵ . Hơn nữa , Tần Hiên bây giờ là muốn tiêu diệt Vu gia bọn họ . Nếu như , không có nhân cơ hội này giết chết Tần Hiên mà nói , để cho Tần Hiên phát triển lên , sợ rằng không được bao lâu , bọn họ Vu gia sẽ bị chính Tần Hiên hạ thủ mà diệt vong !

Bởi vậy , lão giả bây giờ đã không cần đếm xỉa đến mọi thứ nữa rồi . Mặc dù khiến cho nhiều người giận dữ , hấn cũng nhất định giết chết Tần Hiên !

- Muốn chết !

Nghe Tần Hiên nói , nổi đau trong lòng lão giả lại nhói lên . Lúc này , hấn quát lên một tiếng giận dữ , tốc độ đột nhiên tăng lên ! Tốc độ một lần nữa nhanh thêm một phần ! Sau đó song thủ liên cuồng quét huy động , từng đạo lực lượng kinh khủng từ hai tay hấn bắn ra , hướng Tần Hiên phía trước xé gió lao đến .

- Lão đầu , đây là nguoi bức ta !

Tần Hiên tốc độ mặc dù nhanh . Nhưng là đối với việc đối phương không ngừng công kích từ nhiều hướng , hấn hoàn lại tránh không được mà bị thương .

Nếu cứ tiếp tục như vậy , Tần Hiên hôm nay phải chết không thể nghi ngờ .

Xuy một tiếng , Tần Hiên trở tay đối với lão giả bỏ ra một đạo năng lượng , tạo ra một chút trở ngại cho tốc độ của lão giả . Tiếp đó , Tần Hiên cực nhanh rẽ vào một chỗ ngoặt , sau đó liền giống như quang điện lao bắn đi .

- Ha ha ! Lão đầu . Hôm nay ta sẽ khiến cho Vu gia nguoi tan rã !

Tần Hiên cũng nổi giận , bắt đầu thực hiện kế hoạch mới !

- Tiểu tử , nguoi dám !

Lão giả tựa hồ đoán được Tần Hiên muốn làm gì , sắc mặt cực nhanh biến đổi , tựa như tặc lưỡi quát lên một tiếng .

- Ha ha , hôm nay cho dù ta chết , cũng muốn đem Vu gia nguoi chôn cùng ta !

Thanh âm Tần Hiên có chút bi tráng xa xa truyền ra . Mà hấn cả người đã hoá thành một đạo từ quang , tựa như lưu tinh , chợt loé lên rồi biến mất.

- Tiểu tử , nguoi tất phải chết không thể nghi ngờ !

Lão giả bạo nộ , thân hoá thành một đạo thanh lam quang mạng , lao đi .

- Di ? Bọn họ vừa đi đã lại trở về ?

Đám người trước nhà Vu gia xem náo nhiệt lúc này vẫn chưa hoàn toàn rời đi . Đúng vào lúc này , trong lòng mọi người có chút cảm giác , liền quay lại , vừa lúc chứng kiến tại phía xa , một thanh lam sắc , một tử sắc hai đạo quang mạng đang bắn nhanh đến .

- Bọn họ lại đã trở về ?

Lúc này , Vu Thiên một người đứng ở đại môn đỏ nát , nhìn thấy hai đạo quang ảnh đang bắn nhanh tới đây .

Luồng đạo quang mạng tốc độ phi thường nhanh ! Chỉ trong chớp mắt , đã xông tới không xa trước Vu gia.

- Thiên nhi , mau tránh ra !

Lão giả phía sau Tần Hiên gầm lên một tiếng giận dữ .

- Vu Thiên , chết đi !

Tần Hiên quát lạnh một tiếng cơ hồ cùng lúc với thanh âm của lão giả vang lên ! Cùng lúc đó , Tần Hiên đã nhào tới trước mặt Vu Thiên .

Vu Thiên biến sắc . Lúc này mới nghĩ tránh đi ...

- Chết đi !

Tần Hiên quát lạnh một tiếng . Tay phải như một thanh đao hướng phía Vu Thiên mãnh liệt bổ xuống . Tức thì , một đạo tử mạng xuất ra .

Ầm !

Một âm thanh thê lương , Vu Thiên còn chưa kịp phản ứng đã bị quang mạng bổ tan thành từng mảnh !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tẩu Hỏa Nhập Ma !

Phanh !

Đầy trời huyết vũ tung bay , tựa như khắp trời bị máu tươi nhuộm đỏ .

- Gia chủ .

- Phụ thân .

- Thiên nhi . . .

Người Vu gia nhìn đến rách toạc khoé mắt , mà Vu gia lão giả lại càng bạo nộ

- Tàn Hiên tiểu bối , ta hôm nay nhất định giết ngươi !

Vừa nói , tốc độ lão giả lại tăng lên lần nữa . Đồng thời , một đạo thanh lam đầu khí vô cùng kinh khủng xé rách không gian , hướng phía Tàn Hiên rít lên hung hăng lao đến .

Tàn Hiên lạnh cười một tiếng .

- Lão đầu ngươi có thể hay không đổi lại lời nói ? Ngươi hôm nay mấy lần đều là nói nhất định giết ta rồi ? Ta thực muốn xem , là Vu gia các ngươi chết trước hay là ta chết trước !

Tàn Hiên tàn nhẫn nói .

- Ta hôm nay không giết ngươi thì không làm người !

Vu gia lão giả bạo nộ .

- Vậy các ngươi toàn bộ chết đi !

Vừa nói , Tàn Hiên vừa bỏ ra một đạo chưởng nữa . Nhất thời , đầy trời tử mang phóng lên . Hướng phía Vu gia trạch viện hung hăng bổ xuống .

- Cẩn hẩn lại !

Người nhà Vu gia rống giận một tiếng , đám người đó , hoặc là vờn chuyển lực lượng , hoặc là điên cuồng bổ vào Tàn Hiên , hoặc là bỏ ra từng đạo năng lượng , triệt tiêu tử mang Tàn Hiên vừa chém xuống .

Hưu !

Tàn Hiên trong nháy mắt lao vào giữa đám người , đầu quyền tay phải mãnh liệt đánh ra !

Oanh long long !

Một phiên thiên địa tựa hồ như bị xé rách , vang lên những tiếng gió rít kinh khủng . Đồng thời , từng đạo cuồng bạo tử sắc năng lượng từ trên người Tàn Hiên xuất ra . Liền giống như núi lửa phun trào , cuồng bạo năng lượng trong nháy mắt xé nát mười mấy người bên cạnh Tàn Hiên .

- Giết hẩn !

Đám người Vu gia mất trật tự , bất kể sống chết liều mình vọt lên .

Lực lượng nhiều người tụ lại một chỗ , tức thì khiến cho Tàn Hiên kinh hãi không thôi . Tàn Hiên không dám ngạnh kháng , lúc này liền tránh thoát ra . Nhưng là chính vào lúc này có một chút trở ngại , Vu gia lão giả đã vọt tới .

- Chết đi !

Vu gia lão giả cực kỳ phẫn nộ , đối phương dĩ nhiên không coi mình vào đâu , oanh sát đứ con duy nhất của mình , là gia chủ đương thời của Vu gia !!

Lực lượng cuồng bạo mà kinh khủng xuất ra . Thần thức cường đại lại càng vững chãi tập trung lên Tàn Hiên .

- Hừ.

Tàn Hiên tức giận hừ một tiếng , ánh mắt lộ ra một tia điên cuồng , đồng thời từ mang trên người hần tăng vọt lên . Trong chớp mắt , toàn thân Tàn Hiên đã được bao phủ bởi một tầng tử sắc quang mang chói lọi .

Sau một khắc , Tàn Hiên hét lớn một tiếng . Tay phải đem toàn bộ lực lượng ngưng tụ , hướng phía lão giả hung hăng đập tới .

Xuy xuy !

Một đạo tử sắc quang mang phóng lên cao , trong nháy mắt xé rách không gian , giữa không trung giống như một Thần Long gào rít , rồng giận , giương nanh múa vuốt lao đến lão giả .

- Muốn chết !

Lão giả lập tức hừ giận một tiếng , đại thủ mãnh liệt lật lên , tức thì , một đạo khí tức khủng bố khiến cho tâm linh người ta cũng phải chấn động liên tục trên người hần tán rã ra . Đồng thời , một luồng thanh lam đầu khí bị hần phát động tới cực hạn , giống như một toà đại sơn hung hăng đè xuống .

Oanh long long !

Từ sắc Thần Long trong nháy mắt nát vụn . Thanh lam đại sơn cũng bị phá tan thành hai mảnh . Nhưng là , lực lượng cường đại ẩn chứa trong đó chỉ dừng lại một chút , rồi lần nữa hướng phía Tàn Hiên áp xuống .

Tàn Hiên sắc mặt biến đổi mãnh liệt . Lúc này , hần lần nữa rồng giận một tiếng . Trên người hần chân khí bị hần tăng lên đến cực hạn . Sau đó , một từ sắc Thần Long lần nữa phóng lên cao , rít gào , hướng về phía áp lực của đại sơn kia đánh tới .

Oanh long long !

Khung bố khí tức như sóng nước , tại không trung mãnh liệt chấn động , lớp lớp tán ra .

Phốc !

Khí huyết trong cơ thể Tàn Hiên như thiên giang đảo hải , kịch liệt quay cuồng , mồ hôi rịn , một đạo máu tươi bị hần điên cuồng phun ra . Trong lúc đó , cả người Tàn Hiên như miếng bông rách bị cuồng bạo lực lượng đã bay ra ngoài .

- A.....

Bị ảnh hưởng nặng nhất chính là những người Vu gia ở quanh đó . Dưới sự trùng kích của cỗ lực lượng kinh khủng kia , một ít người Vu gia còn chưa kịp phản ứng , đã bị lực lượng kinh khủng đó xé rách thành những mảnh nhỏ . Hơn nữa , phụ cận Vu gia ba toà đại ốc trong nháy mắt cũng bị oanh kích nát vụn .

Thân hình lão giả chỉ là bị chấn động mà lùi lại vài bước . Sau đó , khi hần chứng kiến Tàn Hiên học máu ngã bay đi , chân phải liền hung hăng đập xuống đất một đập ! Nhất thời một cái khe thật lớn xuất hiện trên mặt đất , hướng phía xa xa nứt ra . Mà thân hình lão giả cũng hoá thành một đạo thanh lam quang mang , hướng phía Tàn Hiên nhào tới . Người còn chưa tới , tay phải hần đã xuất ra một đạo hình mang theo thanh lam đầu khí khủng bố , nhắm vào Tàn Hiên hung hăng bổ xuống !

Thanh lam đao hình thật lớn dài đến một trượng trực tiếp xé rách không gian , phát ra tiếng rít gào kinh khiếp , tựa như điện quang xẹt đến phía Tàn Hiên trên trời .

- A !

Tàn Hiên quát mạnh một tiếng giận dữ , hay tay giờ lên , bỏ ra một đạo cuồng bạo từ mang .

Oanh long long !

Hai đạo kinh khí mãnh liệt va chạm sau đó nổ tung .

Phốc !

Tàn Hiên lại điên cuồng phun ra máu tươi , cả người bị lực lượng kinh khủng đập sâu xuống mặt đất hai thước !

Ngực nhói lên một trận đau đớn , Tàn Hiên biết xương cốt ở ngực sợ là đã gãy hết cả . Nếu không phải thân thể Tàn Hiên cường hãn dị thường mà nói , sợ rằng dưới công kích vừa rồi , cả người hần đã bị chém nát ra thành từng khối , chết đến không thể chết thêm được nữa . Nhưng , mặc dù là như thế ,

thân thể Tần Hiên cũng bị tổn hại cực kỳ trầm trọng , lực lượng trong cơ thể cũng đã tiêu hao hơn phân nửa !

- Chết đi !

Vu gia lão giả nổ hỏa trùng thiên , lần nữa nhắm phía Tần Hiên bỏ ra một đạo cuồng bạo năng lượng , mục đích đem Tần Hiên giết chết tại chỗ .

Quần áo lam lũ , toàn thân là những vết thương kinh khủng , mái tóc màu tím lại càng bù xù , bám đầy bụi bẩn ! Tần Hiên lúc này cực kỳ chật vật !

Tần Hiên khó khăn đứng lên , học ra một ngụm nước bọt , trong đôi mắt từ quang chột hiện , xung đầy vẻ điên cuồng . Hấp tinh đại pháp bị hấn điên cuồng vận chuyển lên .

Àm !

Tần Hiên một câu cũng không nói , chỉ đơn thuần một quyền nhân tiện đánh ra . Mặc dù thoát nhìn chỉ là một quyền hơi hợt nhưng cũng đã là công kích mạnh nhất của Tần Hiên rồi .

Àm !

Không có gì ngạc nhiên , Tần Hiên lần nữa học máu bị đánh bay đi.

Về mặt Tần Hiên vì quá đau đớn mà trở lên dữ tợn ! Ngay lúc mới rồi , Tần Hiên phát hiện đại bộ phận kinh mạch của mình đã bị xé rách . Hoàn toàn bị xé bỏ !

Một khắc sau , sắc mặt Tần Hiên tái đi ! Tái nhợt , mang theo một tia tuyệt vọng ! Hấn phát hiện chân khí mình lúc này đột nhiên chuyển hướng ngược lại , đột nhiên , bắt đầu lưu động ngược đường rồi !

Tẩu hỏa nhập ma ! Dĩ nhiên vào lúc này tẩu hỏa nhập ma !

Sắc mặt Tần Hiên chuyển sang màu xám tro .

Là một tu luyện giả , Tần Hiên đương nhiên biết tẩu hỏa nhập ma . Tẩu hỏa nhập ma , cũng chính là vào lúc tu luyện , chân khí đổi hướng hoặc giả lưu chuyển theo hướng ngược lại ! Mà Tần Hiên lúc này đúng là tẩu hỏa nhập ma rồi !

Tê tê !

Tần Hiên đau đớn , mồ hôi lạnh từng giọt không ngừng rơi xuống ! Hấn rõ ràng cảm giác được , kinh mạch chính mình vào lúc này dưới chân khí nghịch hướng lưu chuyển bị xé rách , toàn bộ đã bị xé rách hết .

- A

Tần Hiên thống khổ lần nữa rống giận một tiếng ! Bây giờ có lẽ chỉ có tiếng rống giận

mới có thể phát tiết được hết đau đớn !!

Chỉ trong chớp mắt , Tần Hiên toàn thân kinh mạch đã bị xé rách toàn bộ . Đầu tiên , chân khí thừa lại không còn bao nhiêu bị chân khí nghịch chuyển luyện hoá toàn bộ . Đến lúc này , không ngừng điên cuồng chạy tán loạn trong cơ thể Tần Hiên .

Giống như tình huống hiểm nghèo , nghịch hướng chân khí càng ngày càng nhiều . Nhưng vào lúc này , thân thể Tần Hiên giống như một bóng khí bắt đầu bành trướng lên !

Đau như ! Vô Cùng đau như ! Con đau như kịch liệt , càng lại làm cho Tần Hiên muốn ngắt đi cũng không được . Mà Tần hiên cũng không cho phép mình bất tỉnh .

Lại nói , tựa hồ qua một hồi lâu . Trên thực tế , hết thấy phát sinh chỉ là trong nháy mắt mà thôi . Mà công kích của Vu gia lão giả lúc này mới bắt đầu .

- A !

Tần Hiên muốn hoàn thủ , nhưng nghịch hướng chân khí không nghe theo sự điều khiển của hấn , thậm chí , hấn ngay cả tránh né cũng không có khả năng , bị lực lượng của lão giả bô trên người . Lúc này , toàn thân Tần Hiên xuất huyết bay đi .

Àm !

Trong đầu Tần Hiên một tiếng nổ thật lớn vang lên . Hấp tinh đại pháp cực nhanh nghịch hướng vận chuyển . Trực tiếp đem lực lượng lão giả bỏ tới hấp thu vào.

Kết quả cuối cùng . Thân thể Tần Hiên đã bành trướng lên tròn xoe như một bóng khí .

Oanh long long !

Trong não hải Tàn Hiền không ngừng vang lên tiếng nổ . Sau khi hấp thu lực lượng kinh khủng của lão già , chân khí nghịch hướng trong cơ thể Tàn Hiền không còn cuồng bạo tán loạn nữa , mà bắt đầu nhanh chóng tu bổ những kinh mạch đã bị phá nát .

Chỉ trong nháy mắt , những kinh mạch bị phá nát hoàn toàn được chữa trị , thậm chí , so với trước kia còn muốn chắc chắn hơn , lớn hơn !

Đột nhiên , nghịch hướng chân khí trong kinh mạch liền cực nhanh hướng phía đan điền chảy tới .

Tàn Hiền biến sắc . Nếu toàn bộ chân khí này mà tập trung hết về phía đan điền , đan điền sẽ không thể nào chứa nổi mà nổ tan ! Nhưng là , Tàn Hiền còn chưa kịp phản ứng , toàn bộ cuồng bạo chân khí kia đã tuôn vào đan điền .

Vào lúc này , đan điền Tàn Hiền dĩ nhiên xuất hiện một hắc động nhỏ bé ! Cuồng bạo lực lượng kia sau khi tiến nhập đan điền , liền hướng cái hắc động kia mà chảy nhanh tới , chỉ trong chớp mắt , hắc động kia đã đem toàn bộ lực lượng dư thừa trong cơ thể Tàn Hiền hấp thu hết !

Quả thật là một cái động không đáy a !

Hắc động không ngừng hấp thu chân khí trong kinh mạch của Tàn Hiền . Cho đến khi chân khí trong kinh mạch có xu hướng bình hoãn lại , thì cũng là lúc kinh mạch , thân thể của Tàn Hiền đã đến cực hạn chịu đựng , sau đó , hắc động liền tự động đóng quá trình hấp thu chân khí !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tấn Cấp Ngũ Giai

Một lúc sau ...

Ầm !

Một tiếng nổ vang lên, bên ngoài thân thể Tàn Hiền đã được bao bọc trong một tầng nồng đậm tử sắc quang vầng . Đồng thời , một cỗ cường đại khí tức từ trên người Tàn Hiền không ngừng tản mát ra .

Khí tức khủng bố này há phải là tứ giai cảnh giới lúc trước có thể so sánh?

Tinh thần thêm trầm ngâm . Tàn Hiền nhất thời vui mừng lẫn sợ hãi phát hiện ra rằng , chính mình rốt cục đã tiến vào cảnh giới nhìn thấu nội thể! Thoạt đầu , hết thảy trong cơ thể , Tàn Hiền đều là dựa vào chính mình cảm giác để cảm nhận . Hoàn toàn nhìn không thấu .

Nhưng bây giờ , bước vào nội thị cảnh giới , tinh thần hẳn có thể xem xét toàn bộ các bộ phận trong cơ thể mình . Lớn như các kinh mạch , nhỏ như mỗi tế bào đều hiện ra trước tâm “nhân” của Tàn Hiền .

Điều mà họ gọi là xem xét kỹ bên trong là chỉ việc dùng tinh thần lực “Xem” bên trong thân thể của chính mình . Như thế so với dùng mắt thường càng thêm tỉ mỉ càng thêm rõ ràng !

Đập vào tầm mắt đầu tiên chính là kinh mạch đã mở rộng ra gấp mười lần ! Chính là mở rộng ra gấp mười lần a ! Tàn Hiền trong lòng đại hỉ .

Nếu như đem so sánh thì kinh mạch trước kia như một dòng suối nhỏ , bây giờ kinh mạch đã trở thành một dòng chảy ngầm mãnh liệt như Trường Giang rồi ! Đương nhiên , sau khi kinh mạch mở rộng ra vô số lần , tương ứng với nó , chân khí bên trong cũng theo đó mà lớn thêm !

Bây giờ chân khí tựa như nước Trường giang , bên trong kinh mạch không ngừng cuộn trào mãnh liệt về phía trước chuyển động – nghịch hướng lưu chuyển !

- Ngũ giai !

Tàn Hiền đã rõ ràng cảm giác được thực lực của mình tăng vọt !

Ầm !

Từ sắc quang vầng nồng đậm bên ngoài thân thể Tàn Hiền đột nhiên nổ mạnh ra ! Nhất thời từ sắc quang mang chói mắt phóng lên cao , tựa như đâm phá trời xanh , khiến cho những người đứng xung quanh không khỏi phải khép hờ mắt lại .

Một cỗ hạo nhiên chánh khí không ngừng từ trên người Tần Hiền tản mát ra . Liên giống như sóng nước , tại không trung không ngừng ba động , phát tán ra ngoài .

Tần Hiền đột nhiên mở mắt , một đạo tử mang theo đó nghiêm trọng bạo xạ (bắn ra ngoài 1 cách đột ngột mạnh mẽ) ra bên ngoài . Lập tức , Tần Hiền trong lòng vừa động , liền phóng trên cao , tử quang đang tản mát bên ngoài thân thể trong nháy mắt chui vào trong cơ thể hắn . Chỉ trong một chớp mắt , toàn bộ tử quang liền chảy ngược vào trong cơ thể !

- Hắn như vậy mà tấn cấp rồi !

- Tấn cấp ngũ giai rồi !

Xa xa có không ít ngũ giai thậm chí là lục giai cao thủ . Sau khi nhìn thấy bộ dáng Tần Hiền , đám người đó cũng là sợ hãi mà than lên .

- Dĩ nhiên tại sinh từ trước mặt đột phá !

- Hừ , mặc dù đột phá đến ngũ giai rồi thì thế nào , đối thủ của hắn lại là lục giai cao thủ ! Hắn vẫn như cũ không phải là đối thủ của lục giai cao thủ !

- Thật là đáng tiếc . Hắn vừa mới đột phá liền bị giết chết . Nếu không , lấy tuổi hắn cùng với ngũ giai thực lực , tuyệt đối có thể bài danh trong nhóm Thượng Đồ thập đại thanh niên cao thủ !

Có người thoáng đáng tiếc nói .

- Biết không , tên Tần Hiền này ban đầu chính là một cái phế vật . Bất quá , nghe nói mất tích nửa năm , sau khi trở về lại đột nhiên biến thành cường thế như vậy . Nửa năm này nếu không có kỳ ngộ mà nói , chính là có một sự phụ phi thường lợi hại .

- Hừ rõ ràng là như thế , nếu không thực lực của hắn làm sao có thể tăng lên nhanh như vậy ! Gần nửa năm a , liền từ một thứ không ra gì đạt tới ngũ giai cảnh giới !

Người này trong giọng nói có chút hâm mộ , còn lại là tràn đầy đổ kỵ.

- Nghe nói hắn mới mười bảy tuổi thôi . Nếu như lấy tốc độ đó phát triển lên , hắn nhất định đột phá thập giai trong truyền thuyết , trở thành thiên nguyên đại lục tuyệt đỉnh cao thủ a !!

- Hừ , xem một chút , hôm nay đối thủ của hắn là một lục giai cao thủ .

Nghe những tiếng bàn tán kia , sắc mặt Vu gia lão giả không khỏi có chút bối rối . Đặc biệt là sự phụ sau lưng Tần Hiền hoặc giả vấn đề về thể lực , càng làm cho lão giả lo lắng .

Bất quá , chuyện bây giờ đã phát triển đến mức này , nếu không phải hắn diệt sát Tần Hiền thì chính là Tần Hiền tiêu diệt Vu gia !

Đã không sự còn lựa chọn nữa rồi !

Vu gia lão giả lạnh lùng nhìn Tần Hiền , tay phải lần nữa chém ra một chưởng đao ! Cuồng bạo thanh lam đầu khi tăng vọt , tại không trung biến ảo thành một dải trường hồng , xé rách không gian nhằm phía Tần Hiền cuồng bạo chém tới.

Tần Hiền khoé miệng vừa động , hiện ra một tia cười lạnh . Ngay lúc trước , hắn chỉ là tứ giai cảnh giới , lão giả cũng không thể giết chết hắn . Bây giờ , sau khi tấn cấp ngũ giai , cảm thụ được trong cơ thể chân khí minh mông , Tần Hiền thậm chí có tự tin , mặc dù không thể diệt sát lão giả , nhưng cũng có thể cùng hắn lưỡng bại câu thương !

- Rốt cục đột phá đến ngũ giai . Bất quá , ngươi hôm nay cũng phải chết !

Lão giả cười lạnh , hoá thành một bóng đen m hướng phía Tần Hiền vọt đến .

- Ha ha ...

Tần Hiền sang sảng cười mấy tiếng . Sau đó , chỉ thấy một trận tử quang cực nhanh di động , nháy mắt tránh khỏi một cỗ của lão giả , xuất hiện bên ngoài lão giả một chút .

Sau khi thực lực tăng vọt đến ngũ giai , lưỡng ba vị bộ vị diệu từng bước thi triển ra , so với Tần Hiền lúc trước tốt hơn rất nhiều , hắn chỉ là tâm niệm vừa động , liền như một đám khói xanh , đột nhiên biến mất .

Tay phải Tần Hiền trước người hư ảo một trảo , tử sắc quang mang phun ra . Đại kiếm ở phía xa xa đã được hắn lãng không hút lấy . Sau đó , Tần Hiền tay cầm kiếm đối với lão giả chính là tùy ý bỏ ra một kiếm .

Xuy xuy !

Một đạo tử sắc kiếm khí kinh thiên bắn ra ! Trực tiếp phá vỡ trở ngại không gian , giữa không trung lồng lộng đón gió , nhất thời hình thành một đạo cự kiếm dài đến hai thước .

Sau đó , cự kiếm giữa không trung mảnh liệt bổ xuống . Tức thì , trên bầu trời như tràn ngập từ sắc quang mang , từ sắc kiếm quang tản ra khắp nơi . Từng đạo khí tức kinh khủng khiến không gian rách toạc , tản mát ra bốn phương tám hướng .

- Chút tài mọn !

Vụ gia lão giả cười lạnh một tiếng , một quyền âm âm đánh tới . Nhất thời , trên bầu trời , hư không xuất hiện một quyền đầu cực lớn hướng phía kinh thiên cự kiếm kia đập tới . Cùng lúc đó , lão giả cũng cực nhanh hướng phía Tần Hiên nhào đến .

Hừ !

Tần Hiên tâm ý vừa động , ngay lúc đó tại chỗ lưu lại một tàn ảnh , xuất hiện bên cạnh lão giả , một cước tinh cương (cứng chắc mạnh mẽ) hướng eo lão giả hung hăng đá xuống .

Lão giả hừ lạnh một tiếng , tả thủ hoá trảo , đối cước Tần Hiên chụp xuống ! Giống như muốn đem chân Tần Hiên phế bỏ .

Ầm !

Hai người đều bị phản lực cực lớn phản chấn bay ra ngoài . Sau đó , bọn họ hai người đều quát to một tiếng , lần nữa lao vào nhau .

Phanh! Phanh ! Phanh

Hai đạo nhân ảnh nhanh chóng di động , trong chớp mắt , bọn họ hai người đã giao chiến hơn trăm lần !

- Chính là lúc này !

Tần Hiên ánh mắt sáng lên , bắt được sơ hở của lão giả , tả thủ nhanh chóng xuất ra , trong nháy mắt . chộp lấy cổ tay lão giả , lập tức , hấp tinh đại pháp điên cuồng vận chuyển .

Sau một khắc , lực lượng như đại dương mệnh mông liền nhanh chóng tiến vào trong cơ thể Tần Hiên .

- Hà ?

Sắc mặt lão giả đại biến . Hét lớn một tiếng

- Muốn chết !

Trên cánh tay thanh lam sắc tức thì bạo trướng . Trong nháy mắt đánh văng bàn tay Tần Hiên , đồng thời hất một quyền liên nện trên ngực Tần Hiên . Tức thì đem Tần Hiên đập bay ra ngoài .

Liền lúc đó , Tần Hiên há mồm phun ra một ngụm lớn tiên huyết !

- Dám sử dụng yêu pháp !

Lão giả giận dữ, vừa rồi , lực lượng của hắn bị đối phương hút đi một thành ! Làm sao mà hắn không giận dữ cho được .

- Oa !

Tần Hiên nhanh chóng phun ra một ngụm máu tươi , giảm đi đại bộ phận lực công kích .

- Hà ?

Tần Hiên mặc dù bị đánh bay ra mà bị thương. Nhưng là , lúc này trên mặt hắn ngược lại lộ ra một tia kinh hi .

Lão giả lẳng không hút lấy một đại kiếm . Đại kiếm bình thường được lực giai cao thủ cầm ở trong tay , lúc này liền như một thần khí tản ra thanh lam đầu khí , nhắm phía Tần Hiên hung hăng bổ đến .

Sắc mặt Tần Hiên đại biến !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thần Thông Của Bảo Bảo!

Đòn công kích vừa rồi của lão già , lực lượng mãnh dù kinh khủng . Nhưng là vẫn nằm trong giới hạn chịu đựng của thân thể Tần Hiên . Tuy nhiên nếu như lão già dùng đại kiếm bổ tới mà nói , Tần Hiên không thể không biến sắc .

Lực lượng của quyền đầu đập đến , Tần Hiên hoàn toàn có thể sử dụng hấp tinh đại pháp để hấp thu , giảm bớt thương tổn đến mức thấp nhất ! Nhưng đại kiếm lại bất đồng . Sợ rằng , hấp tinh đại pháp của Tần Hiên còn chưa có tác dụng , thân thể hắn đã bị chém thành hai mảnh rồi!

Hưu hưu !

Lăng ba vi bộ quả nhiên thần kỳ , theo ý Tần Hiên mà di chuyển , thân thể không ngừng đi động cực nhanh .

Xuy xuy !

Thanh lam đầu khí cuồng bạo bổ tới , Tần Hiên mặc dù cuối cùng cũng tránh được công kích . Nhưng là thân thể hắn bị dư ba của đầu khí kích trúng !

Ầm một tiếng , thân thể Tần Hiên giống như đứt dây , bị kích bay đi rất xa .

Bá ! Bá!

Thanh lam kiếm quang đột nhiên bùng lên , khắp bầu trời tựa hồ đều tràn ngập kiếm quang . Sau đó , nơi này thật giống như chìm vào trong kiếm vũ , từng đạo kiếm quang phát ra lực lượng khủng bố đem Tần Hiên nhốt chặt vào bên trong . Tiếp đó bắt đầu điên cuồng bổ xuống !

Sắc mặt Tần Hiên biến đổi !

Nỗi giận gầm lên một tiếng , toàn thân từ sắc quang mang điên cuồng bành trướng . Một khắc sau , từng đạo từ sắc kiếm quang được hắn chém ra ngoài .

Oanh long long ...

Thanh lam kiếm quang cùng từ sắc kiếm quang tại giữa không trung điên cuồng công kích lẫn nhau . Chỉ trong nháy mắt , từ sắc kiếm quang tất cả liền bị xé thành từng mảnh nhỏ năng lượng . Mà thanh lam kiếm quang tựa như không gặp phải một trở ngại nào , vẫn như cũ nguyên sức mạnh hướng phía Tần Hiên bổ xuống .

- Lão đầu , ta không chơi với ngươi nữa .

Tần Hiên không nghĩ sẽ tiếp tục trận chiến . Mặc dù hắn đã đột phá đến ngũ giai , nhưng lại vẫn chưa phải là đối thủ của đối phương a. Sau khi liên tục bị lão già đã thương , tín tâm của hắn hoàn toàn bị phá vỡ rồi .

- Còn muốn chạy ?

Lão già trong mắt sát khí hiện lên . Hôm nay , hắn vô luận như thế đều phải kích sát Tần Hiên !

Hưu !

Lão già hoá thành một thanh lam ảo ảnh , trong nháy mắt liền xuất hiện ở phía sau Tần Hiên . Đại kiếm bắn ra thanh lam sắc chói mắt , mang theo khí tức kinh khủng , ở phía sau lưng Tần Hiên , điên cuồng chém tới .

Tần Hiên tức giận hừ một tiếng , lật tay lại xuất ra một kiếm !

“Ầm”

“Răng rắc ” một tiếng , đại kiếm của Tần Hiên ngay tại trận bị bổ thành hai mảnh ! Sau đó đại kiếm của lão già liền hung hăng bổ thẳng lên trên lưng của Tần Hiên . Tức thì đem Tần Hiên hung hăng chém bay ra ngoài !!

Ngay cùng lúc đại kiếm bổ vào phía sau lưng , hấp tinh đại pháp cũng điên cuồng vận chuyển lên . Đồng thời , Tần Hiên đem toàn bộ lực lượng tụ tập lại trên lưng .

Lúc này , phía sau lưng Tần Hiên liền biến thành một khối thiết bản vô cùng cứng rắn!

Sau một tiếng nổ , Tần Hiên bị một cỗ lực lượng cường đại điên cuồng chấn bay ra ngoài ! Cùng lúc đó , áo trên lưng hắn cũng nát vụn . Phía sau lưng lại càng cháy rất đau nhức . Từng đạo máu tươi giống như bị gò ép điên cuồng bắn ra ngoài .

- Chết đi !

Lão già sắc mặt dữ tợn . Thân hình chóp lên , đại kiếm lần nữa hung hăng chém đến .

Tần Hiên hung hăng cắn răng một cái , sắc mặt ửng hồng ! Vào lúc này , người hấn gồng mạnh lên ! Sau đó tụ tập toàn bộ lực lượng vào quyền đầu rồi nhắm vào đại kiếm lão già bổ tới hung hăng đập đến !

“Àm!”

Hồ khẩu Tần Hiên tức thì nứt toác . Đồng thời , người hấn cũng bị luồng lực lượng cực lớn đập sâu xuống mặt đất . Dem mặt đất khoét thành một cái hố to hời hợt hình người !

Lão già lại là như bóng với hình lao xuất hiện đến bên cạnh người Tần Hiên . Đại kiếm trong tay mang theo lực đạo phá vỡ không gian hung hăng bổ xuống .

Tần Hiên trong lòng tuyệt vọng ! Chẳng lẽ ta phải chết ở chỗ này ? Trong lòng hấn thậm chí nổi lên một tia hối hận ! Lúc này , hấn mới cảm giác được , chính mình đã quá tự đại rồi !

Bá !

Đại kiếm giữa không trung quét nhanh đến để lại một đạo vết tích thật dài ,sắp sửa chém lên trên người Tần Hiên! Mà trong mắt lão già cũng hiện lên một tia vui mừng , hấn phảng phất thấy được cảnh Tần hiên bị mình chém thành hai đoạn !

Đúng lúc đó , xa xa một đạo bạch quang tựa như điện quang xuất hiện bên người Tần Hiên . Sau đó một thanh âm quen thuộc với Tần Hiên “ Y y nha nha ” xuất hiện bên tai hấn .

Tần Hiên mở mắt , vừa lúc chứng kiến bảo bảo đuổi ra một tiểu thủ . Trên tiểu thủ đó bắn ra một đạo thất thái quang mang . Tần Hiên đồng tử co rút thật mạnh !

Thất thái quang mang này dĩ nhiên hướng phía năng lượng của lão già công kích ! Đồng thời , Tần Hiên hoàn toàn kinh ngạc chứng kiến , thanh lam quang mang lão già bổ ra dĩ nhiên rất nhanh bị thất thái quang mang đồng hoá , hấp thu !

Thật bất khả tư nghị rồi ! Trên mặt Tần Hiên lộ ra thần sắc rung động . Chẳng lẽ đây là thần thông của bảo bảo ?

Bất đồng với vẻ mặt kinh ngạc đến cực điểm của Tần Hiên . Lão già trên mặt lại là lộ ra thần sắc sợ hãi ! Bởi vì , ngay lúc mới rồi , lực lượng của hấn không ngừng bị xé rách , từ trong thân thể bị động mà vọt ra .

Lão già không cam lòng ! Nhưng là , ngay lúc hấn vận lực những tưởng muốn băng khai khỏi bảo bảo , lực lượng trong cơ thể hấn chảy ra ngoài càng nhanh . Sợ hãi hấn vội vàng thu lại lực lượng . Nhưng là , vô luận hấn có gắng dựa thế nào , lực lượng trong cơ thể cũng cuộn cuộn không dứt mà đổ ra bên ngoài .

- Y y nha nha

Bảo bảo quay đầu lại bất mãn trừng mắt liếc nhìn Tần Hiên một cái .

Tần Hiên lúc này liền từ trong kinh hãi mà thanh tỉnh trở lại . Mặc dù hấn không rõ bảo bảo vì sao mà lợi hại như vậy ! Nhưng là , lúc này không phải lúc nhỏ cò tận gốc thì còn đợi đến lúc nào?

- Ha ha...

Tần Hiên đột nhiên cười mấy tiếng . Sau đó đại thủ mạnh mẽ xuất ra . Nhất thời trên đỉnh đầu lão già xuất hiện một cái đại thủ . Đại thủ mang theo năng lượng cuồng bạo . Sau một khắc liên hung hăng chụp lấy lão già đập bay xuống mặt đất .

- Muốn chết !

Lão già rống giận một tiếng , đôi mắt như phún hoả nhìn Tần Hiên . Chỉ là bất đắc dĩ , lực lượng của hấn đang trong lúc cấp tốc thoát đi , hấn không rảnh tay mà đối phó với Tần Hiên .

- Ha ha , lão đầu , mới vừa rồi người không phải đối xử với ta thật tốt sao ?

Tần Hiên cười lạnh , đại thủ lần nữa hung hăng bổ xuống . Lực lượng cường đại trực tiếp đập cho lão già học máu .

- Tiểu tử , kiếp này ta nhất định giết ngươi !

Lão già gầm lên giận dữ .

Tần Hiên trên mặt lộ ra vẻ trào phúng nhìn lão già .

- Hôm nay ngươi có thể còn sống rồi hãy nói !

Vừa nói , đồng thời đại thủ Tần Hiền không ngừng đập xuống ,đập cho lão già không ngừng phun máu tươi .

Chỉ là , lão già quả thật cường hãn , bị đập điên cuồng nhưng cũng chỉ là bị thương nặng

- Y y nha nha.

Bảo bảo nhìn Tần Hiền , trên mặt lộ ra vẻ sốt ruột.

- Chẳng lẽ là đang cố cầm cự sao ?

Tần Hiền thoáng cái phản ứng lại .

- Nếu như vậy , lão đầu nguoi nhất định phải chết !

Tần Hiền cười gằn một tiếng , sau đó đem lực lượng của mình tăng đến cực hạn !

Đại kiếm bắn ra từ mang chói mắt .

Xuy ! một tiếng , bị Tần Hiền quán chú toàn bộ lực lượng , đại kiếm bây giờ đã có thể so với thần khí ! Chỉ là một tiếng vang nhỏ , từ mang lướt qua , đầu lâu lão già liền bay lên trời .

- Đi !

Tần Hiền nhanh chóng ôm lấy bảo bảo vào trong lòng . Sau đó cả người hắn biến thành một đạo tử quang liền hướng phía bên ngoài thành xông ra .

Bịch.

Một lát sau , đầu lâu lão già mới hung hăng nện xuống mặt đất .

- Phát sinh ra chuyện gì rồi ? Như thế nào mà lão đầu này bị giết rồi ?

- Trước không phải Tần Hiền bị lão đầu truy sát sau đó bị giết chết rồi sao? Như thế nào biến thành lão đầu bị giết ? Chuyện gì vừa mới phát sinh thế nhỉ ? .

- Hình như một đạo bóng trắng chạy tới , sau đó lão đầu liền bị giết chết .

Đợi đến khi đám người này phản ứng lại , Tần Hiền đã sớm biến mất ở ngoài thành .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Hắc Động!

Tần Hiền không để bảo bảo kịp kháng nghị , một tay đã cấp lấy nó , đem lẳng ba vi bộ tăng lên đến cực hạn , hoá thành một đạo tử quang hướng phía bên ngoài Thượng Đô thành bắn đi .

Kích sát Vu gia lục giai cao thủ , Tần Hiền kỳ thực không cần phải vội vã như vậy rời khỏi Thượng Đô thành . Nhưng là , vào lúc tối hậu , bảo bảo lại xuất ra thần thông khiến cho Tần Hiền kinh hãi !

Bao nhiêu ngày đêm sống chung bản thân mình cũng không biết đến thần thông kinh thể hải tặc của bảo bảo ,cùng với hấp tính đại pháp của chính mình có nét đồng điệu!Tần Hiền kinh hãi đồng thời lại càng lo lắng thần thông của bảo bảo bị ngoại nhân phát hiện , sẽ khiến cho họ nổi lòng tham !

Trên thực tế , điều Tần Hiền lo lắng cũng không phải không có đạo lý . Ngay lúc Tần Hiền vừa rời đi , liền có người triển khai thân pháp đuổi theo .Đồng thời , cũng có không ít người đem tin tức kinh thể hải tặc này truyền về cho thế lực của họ ...

“Hả?” Đang chạy như tên bắn , hắn cảm giác được , phía sau cách đó không xa dĩ nhiên có người đuổi theo ! Tần Hiền trong lòng biết là bất hảo .

Những người này khẳng định đã phát hiện ra thần thông của bảo bảo mới đuổi theo ! Bây giờ chính mình trọng thương trong người , tịnh không thích hợp để chiến đấu !

Ngay tức thì, Tàn Hiên đã đem chân khí còn lại trong người điên cuồng vận chuyển lên, trong nháy mắt tăng lên đến cực hạn. Nhất thời, thân hình Tàn Hiên đột nhiên gia tốc, hướng nơi sâu thẳm trong Thượng Đồ sơn vọt đi.

Dưới tốc độ cực nhanh của Tàn Hiên, những người phía sau rất nhanh bị bỏ rơi rất xa. Những kẻ truy tung phía sau vốn dĩ không phải là cường giả, bởi vậy, Tàn Hiên dễ dàng khiến bọn họ rớt lại! Nhưng là, mặc dù như thế, Tàn Hiên cũng lo lắng, liên tục tiến vào nơi bí ẩn mấy trăm dặm mới ngừng lại.

“Y y nha nha.” Vừa mới buông bảo bảo xuống, bảo bảo đã trừng mắt bất mãn, tựa hồ rất tức giận nhìn Tàn Hiên. Nhìn bộ dáng đáng yêu của bảo bảo, Tàn Hiên không khỏi bật cười...

- Người trước tiên đi chơi đi!

Nói rồi, Tàn Hiên liền ngồi xuống. Sau một khắc, tâm tình trầm lắng. Tinh thần lực lập tức tiến nhập vào đan điền đi tới trước mặt hắc động. Từ lúc bị tẩu hỏa nhập ma trong trận chiến, hấp tính đại pháp của hắn bắt đầu nghịch chuyển lưu động rồi. Sau khi chân khí nghịch chuyển, thực lực Tàn Hiên liền tăng vọt đến ngũ giai! Đồng thời, tại đan điền của Tàn Hiên xuất hiện một cái hắc động!

Đan điền, là nơi vũ giả lưu giữ chân khí! Mà bây giờ, đan điền của mình lại xuất hiện một cái hắc động để hấp thu chân khí! Tàn Hiên trong lòng mơ hồ cảm giác có chút bất an!

Đây chính là một tình huống nguy hiểm a! Nói không chừng, hắc động này đột nhiên lớn lên, cuối cùng đem chân khí lưu trữ tại đan điền, thậm chí là chân khí trong kinh mạch, hấp thu hết! Như vậy mà nói, chính mình sẽ biến thành một kẻ phế nhân không có chân khí! Thậm chí, hắc động này rất có khả năng ngay cả thân thể Tàn Hiên cũng cắn nuốt nốt! Cái này mới làm cho Tàn Hiên cảm thấy lo sợ bất an!

Hắc động kỳ thật rất nhỏ. Nhỏ đến mức nếu như không phải xảy ra sự việc cổ quái của hắc động lúc trước, hắn thậm chí cũng không thể cảm nhận được hắc động này tồn tại. Mặc dù là như thế, cũng khiến cho Tàn Hiên lãng phí rất nhiều sức lực mới tìm ra sự dị động của nó kia trong đan điền.

Lúc này, hắc động chỉ như một chấm đen giữa hải dương tử sắc chân khí hỗn loạn mê mông, thông thả di động. Không có bất cứ chỗ nào đặc biệt. Nhưng là, Tàn Hiên không cho rằng như vậy! Lúc trước, hắn đã kiến thức hắc động kia điên cuồng hấp thu chân khí một cách kinh khủng. Nếu quả như hắc động này lần nữa điên lên, một chút chân khí của mình trong đan điền bây giờ cũng chả bỏ dính răng nó.

Tàn Hiên khống chế tinh thần lực của mình chậm rãi hướng phía tiểu hắc động kéo đến. Bắt đầu chính là chậm rãi thăm dò phía bên ngoài, liền cứ như vậy hồi lâu ở ngoài, Tàn Hiên không có cảm giác được chút bất thường nào, sau đó mới đưa tinh thần lực của mình bao trùm lấy tiểu hắc động kia.

Tiểu hắc động ở trong tử sắc chân khí hải dương, nước chảy bèo trôi, mặc dù bị tinh thần lực của Tàn Hiên bao trùm rồi, cũng không có bất kỳ động tác nào.

“Thật kỳ quái!” Tàn Hiên không khỏi nhíu mày.

Tiểu hắc động tại đan điền giữa tử sắc chân khí hải dương tuy ý tới lui, tựa hồ như không có bất cứ quan hệ nào với Tàn Hiên. Nhưng là, Tàn Hiên loáng thoáng cảm giác được, tiểu hắc động với mình có một chút liên lạc. Chỉ là, tia liên lạc nọ nhưng lại cực kỳ yếu ớt, vô cùng khó tìm ra vết tích!

Với tình huống nguy hiểm này của đan điền, Tàn Hiên pháp phòng lo sợ! Như quả không thể làm rõ hắc động kia là cái gì, Tàn Hiên không có khả năng an tâm. Bởi vậy, Tàn Hiên liền ngồi ở chỗ này, không ngừng cùng hắc động tiến hành giao tiếp!

Nửa giờ trôi qua, tiểu hắc động một chút động tĩnh cũng không có.

Gần một tiếng sau, hắc động khẽ run rẩy một chút...

Tàn Hiên trong lòng mừng rỡ. Sau khi trải qua không ngừng cố gắng, hắn rốt cục cũng thành công đem tiểu hắc động cùng mình tạo ra một tia liên lạc với nhau.

“Khải!” Tàn Hiên khống chế tinh thần lực, thông thả mở tiểu hắc động kinh khủng kia ra. Tiểu Hắc Động rốt cục bắt đầu mở ra rồi. Tàn Hiên cẩn thận xem xét tiểu hắc động chậm rãi mở ra giống như miệng của một tiểu thú.

“Hoàn hảo không phát sinh sự tình ngoài ý muốn!” Tàn Hiên thở dài một hơi. Trước đó hắn ngược lại là lo lắng, nếu như đem hắc động mở ra, hắc động có thể hay không hấp thu chân khí của mình. Bây giờ thoát nhìn, là chính mình đa tâm mà thôi.

“Bên trong hắc động rốt cục là cái gì?” Tàn Hiên trong lòng mãnh liệt hiếu kỳ! Dưới sự kích động của lòng hiếu kỳ, Tàn Hiên khống chế một tia tinh thần lực nhân tiện đi vào dò xét...

Đen tối! Chung quanh là một phiến đen tối! Không nhìn thấy bất cứ thứ gì, không có một thứ gì khác! Cấp cho Tàn Hiên một thứ cảm giác xoè năm ngón tay ra trước mắt cũng nhìn không thấy! Bất quá, Tàn Hiên khẳng định là, bên trong hắc động là một không gian.

Bên trong hắc động mặc dù đen tối. Nhưng là, Tàn Hiên cảm giác được không gian bên trong cũng không lớn! Ước chừng cũng chỉ là một khối lớn khoảng một thước!

“Đây là? Chẳng lẽ là trung tâm đan điền?” Tàn Hiên âm thầm nghĩ.

Nghiên cứu một hồi lâu sau, Tần Hiên đã có thể thuận thực nắm giữ tiểu hắc động kia. Trong quá trình đó, Tần Hiên cố gắng đem hắc động rời khỏi đan điền của mình. Nhưng là, đừng nhìn tiểu hắc động tại đan điền tự do di động, cho dù Tần Hiên sử dụng mọi loại biện pháp, hắc động thủy chung cũng không ly khai đan điền.

Cuối cùng, Tần Hiên cũng đành chịu thua mà bỏ dở công việc vô nghĩa này! Tuy không biết sự tồn tại của hắc động có cấp cho mình nguy hiểm hay kỳ ngộ nào không. Nhưng là, ít nhất bây giờ hắc động sẽ không gây cho mình bất kỳ nguy hiểm gì.

Đem tinh thần lực rời khỏi hắc động ra ngoài, Tần Hiên tiếp theo bắt đầu kiểm tra kỹ đến thân thể mình. Trải qua một đoạn thời gian như vậy, chân khí vốn đã cạn kiệt giờ đã khôi phục được một chút, hơn nữa, các vết thương trên thân thể cũng từng bước được chữa trị!

Tiếp theo, Tần Hiên sau khi cảm thụ thật tốt lực lượng của mình, mới chậm rãi mở mắt. Trong tích tắc sau khi mở mắt ra, Tần Hiên vô cùng sững sờ nhìn cảnh tượng trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Phong Vân Nhân Vật!

Trong tích tắc sau khi mở mắt ra, Tần Hiên đã bị cảnh tượng trước mắt làm cho sững sờ...

Phía trước, cách đó không xa, không biết từ lúc nào, đã tụ tập mấy tiểu động vật. Đám động vật đó mất lộ vẻ hoảng sợ không ngừng giãy dụa tựa hồ định rời khỏi địa phương này. Chỉ là, vô luận đám tiểu động vật đó giãy dụa như thế nào, cũng không thể ly khai nơi này. Hết thấy, cũng đơn giản là từng đạo thất thái quang mang đem chúng bao vây ở phía bên trong.

Thất thái quang mang? Tần Hiên trong lòng rung động, nghĩ tới bảo bảo lúc trước, không phải cũng là thất thái quang mang kia sao?

- Quả nhiên là...

Tần Hiên hướng phía trước nhìn tới, nhưng lại vừa lúc chứng kiến bảo bảo trong tâm trạng chán chường vô cùng, đang ngồi xổm trên một tảng đá, đôi tay nhỏ bé thẩu phát ra từng đạo thất thái quang mang, liền sau đó trói vào những tiểu động vật kia.

- Năng lực này là sao?

Tần Hiên trong lòng cực kỳ kinh hãi.

Trên thực tế, Tần Hiên cũng có thể phóng chân khí ra ngoài khống chế tiểu động vật. Nhưng, điều kiện tiên quyết chính là lực lượng của mình phải đủ cường đại. Hơn nữa còn cần phương pháp khống chế chân khí cực kỳ tinh diệu! Nhưng, mặc dù là như thế, trong quá trình đó, khẳng định không thể tránh được khí tức của chân khí lan tỏa ra ngoài. Nhưng là! Tần Hiên chỉ nhìn thấy thất thái quang mang, mà không cảm giác được bất cứ khí tức nào của năng lượng ba động! Đây mới là điều khiến cho Tần Hiên kinh hãi!

- Y y nha nha.

Nhìn thấy Tần Hiên tỉnh lại, trong mắt bảo bảo tràn đầy ý tứ hưng phấn. Đồng thời, tiểu thủ vung lên, mấy tiểu động vật đang bị giam cầm kia lập tức vô thanh vô tức lăn ra ngất xỉu.

Hừ!

Bạch quang chợt loé, bảo bảo xông tới trước mặt Tần Hiên, sau đó liền vung cặp tay nhỏ bé mềm như nhung lên không ngừng trước mặt Tần Hiên hươu qua hươu lại.

Tần Hiên nhìn thấy thế thì không khỏi bật cười. Bảo bảo dĩ nhiên là muốn mình nướng mấy con tiểu động vật kia làm bữa tối.

- Được rồi!

Tần Hiên cười cười, liền đứng dậy.

Không lâu sau đó, mùi thịt nướng từng đợt lan tỏa ra, khiến cho một người một thú không khỏi nuốt nước bọt thèm thuồng.

Sau khi ăn xong , Tần Hiên liền ngồi xuống một khối đá sạch sẽ , hai tròng mắt không nhúc nhích nhìn bảo bảo .

Bị Tần Hiên nhìn chăm chú như vậy , bảo bảo sắc mặt không khỏi có chút mất tự nhiên . Sau đó , từ từ lộ ra một tia thần sắc không muốn ...

- Y y nha nha .

Bảo bảo ý tứ phi thường khó chịu nhìn Tần Hiên ,huy động song thủ nhỏ bé .

- Bảo bảo nói ta biết , thất thải quang mạng vừa mới rồi , có phải là thần thông của ngươi không ?

Trên thực tế , Tần Hiên đã nghi hoặc hồi lâu rồi . Chỉ là , không biết như thế nào để mở miệng nói mà thôi .Bảo bảo sùng sốt một chút , sau đó liền gạt đầu . Ánh mắt vô tội nhìn Tần Hiên .

- Quả nhiên !

Mặc dù , Tần Hiên sớm đã kiến thức qua thần thông của bảo bảo . Nhưng lại là có chút khiếp sợ . Thân phận của bảo bảo như thế nào ? Vì sao có thần thông kinh khủng như thế ? Tiếp theo , Tần Hiên không ngừng đem toàn bộ nghi hoặc của mình ra hỏi .

- Y y nha nha ...

Bảo bảo bộ dáng khó chịu nhìn Tần Hiên , nó mặc dù hiểu được lời nói của Tần Hiên , nhưng là nó cũng sẽ không thể trả lời , cho dù có nhiều lời muốn nói , cũng không thể biểu đạt ra được .

Điều này khiến cho Tần Hiên buồn bực . Ta đây con mẹ nó quả thực là đàn gậy tai trâu a , không đúng , phải là thú đánh đàn !

- Được rồi !

Tần Hiên cuối cùng bất đắc dĩ đành chỉ đặt câu hỏi . Mặc dù hẳn có rất nhiều nghi hoặc , cũng không có lấy được đáp án.

...

Thượng Đô thành , sau khi Tần Hiên diệt sát Vu gia lục giai cao thủ , đại danh Tần Hiên liền nhanh chóng truyền ra cả Thượng Đô thành .Không bao lâu sau đó , đại danh Tần Hiên liền đã kinh động đến rất nhiều người . Không chỉ là tu luyện giới cùng các gia tộc , mà ngay cả những bình dân dân chúng cũng biết đến Tần Hiên như vậy một đại nhân vật .

Đồng thời , quá khứ của Tần Hiên cũng được lưu truyền ra !

Xế chiều ngày hôm đó , Thượng Đô thành , một cảnh náo nhiệt trên một lầu !

- Huynh đệ , có biết hay không , Thượng Đô thành chúng ta gần đây lại xuất hiện thêm một thanh niên tài tử .

-Thật sao ? Ngươi nào a ? So với Thập đại kiệt xuất thanh niên lợi hại hơn không ?

- Không phải là ta khoa trương, hiện tại xuất hiện một thanh niên tài tử thực lực bài danh trong thập đại kiệt xuất thanh niên ! Phải biết rằng , hôm nay hắn diệt sát một cái lục gia cao thủ a !

- Lục giai cao thủ ?

Vừa nói người này vừa lộ ra vẻ mặt không thể tin.

- Đúng vậy. Hơn nữa thanh niên tài tử này hôm nay nhưng mới chỉ mười bảy tuổi a . Mười bảy tuổi có thể diệt sát một cái lục giai cao thủ . Nói cách khác , ít nhất hắn cũng đạt tới lục giai cảnh giới rồi !

Gã kia vừa nói chuyện nước bọt vừa văng tung toé , cực kỳ hưng phấn .

- Rốt cuộc là ai hả ?

Mọi người trong lầu liền tụ tập lại . Đám người đó cũng tò mò nhìn hán tử đang nói chuyện kia .

- Hắc hắc , các ngươi biết Vu gia sao? Chỉ là một cái tiểu gia tộc . Thế là bị thanh niên tài tử kia phát tay nhân tiện tiêu diệt .

- A ? Xảy ra chuyện gì ?

- Nghe nói trước đây gia tộc này có người đắc tội với thanh niên tài tử kia. Vì thế , nhân gia liền tới báo thù.

Vừa nói , tên này vừa đem chuyện Tần Hiên đại chiến với Vu gia miêu tả như thật , nói rất tự nhiên tựa như chính hắn vừa mới lạc vào kỳ cảnh vậy.

- Ta khinh ! Huynh đệ , ngươi không phải cho chúng ta minh bạch mọi chuyện sao ? Nói lâu như vậy , rốt cục thanh niên tài tử kia là ai hả ?

Một người không nhìn được hỏi.

- Tần Hiền !

- Tần Hiền ? Tần Hiền nào? Như thế nào ta nghe có chút cảm giác quen tai ?

- Chẳng lẽ , chính là tên phế vật trong truyền thuyết sao ?

- Đúng thế ! Chính là hắn ! Bất quá , nhân gia bây giờ phi thường lợi hại. Lục giai cao thủ a , hay chỉ là phế vật , các người sau này phải cẩn thận mà ăn nói . Nếu không để hắn nghe được , hắc hắc ...

Chúng nhân nổi lên một trận sợ hãi , vội vàng đảo mắt nhìn xung quang , sợ là Tần Hiền đột nhiên xuất hiện

- Huynh đệ nói rõ một chút , Tần Hiền kia như thế nào đột nhiên trở nên cường đại như vậy ?

- Trước đây, Tần Hiền biến mất nửa năm. Nghe nói , hắn gặp được một hảo sư phụ , nguyên nhân chính là sư phụ hắn , khiến cho thực lực của hắn tăng vọt !

- Ôi trời , nếu cấp cho ta một vị sư phụ như vậy mà nói , ta đây cũng chẳng phải là .Ha ha ...

- Người mơ giữa ban ngày đi !

.....

Thượng đô thành , Tần gia .

Phanh !

Thanh thủy một tiếng gió rít lên từ trong một gian phòng truyền ra , ở bên ngoài đám người hầu đều là bị làm cho hoảng sợ . Đám người đó một mực cảm như hèn nhìn phòng bên kia .

- Tần Hiền !!

Tần Kỳ trong ánh mắt tràn đầy tức giận !

Lúc đầu , Tần Kỳ còn chưa tin kẻ tiêu diệt cả Vu gia kia chính là anh trai hắn Tần Hiền! Nhưng là , trải qua hắn tìm hiểu , hắn biết kẻ đó không thể nghi ngờ chính là Tần Hiền !

Nhưng là , như vậy khiến cho Tần Kỳ không có chút nào sáng khoái !

Từ nhỏ đến lớn , Tần Kỳ đều là sống trong vàng hào quang của một thiên tài . Sự thật cũng gần chính xác như thế , tuổi còn trẻ nhưng hắn cũng đã đạt tới ngũ giai cảnh giới !

Mà Tần Hiền kia . Từ nhỏ đến lớn đều là một tên phế vật ! Tên phế vật mà Tần Kỳ tùy ý bắt nạt cũng không dám phản kháng ! Trong mắt Tần Kỳ , Tần Hiền vĩnh viễn là một tên phế vật ! Một kẻ phế vật mà mình muốn chà đạp như thế nào thì là thế ấy !Nhưng là , Tần Hiền lại quật khởi . Trở thành một nhân vật phong vân giữa Thượng Đô thành !

Tần Kỳ không cam lòng !

- Dựa vào cái gì mà một kẻ phế vật có thể đã bại một lục giai cao thủ chứ?

Tần Kỳ mặc dù sớm trở thành một ngũ giai cao thủ . Nhưng là hắn biết thực lực lục giai cao thủ vô cùng kinh khủng . Nếu như cùng lục giai cao thủ đối diện , Tần Kỳ hắn chính là có phần bị chà đạp !

Chính là bởi vì dự đoán này , Tần Kỳ mới nghĩ rằng , thực lực Tần Hiền đã vượt qua hắn , đạt tới lục giai cảnh giới !Bởi vậy , Tần Kỳ mới cảm thấy căm tức ! Mới cảm thấy không cam lòng ! Một kẻ từ nhỏ đều bị chính mình dẫm đạp dưới chân như phế vật , lúc này không chỉ danh tiếng vượt qua chính mình , thực lực lại càng vượt xa mình , hắn làm sao có thể cam tâm !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Phong Vân Tuấn San!

Sự tình đã qua đi ba ngày ! Trong ba ngày này , danh tiếng Tần Hiên nổi lên có một không hai , hoàn toàn xứng đáng là một phong vân nhân vật ! Cho đến lúc này , hình tượng Tần Hiên trước đây hoàn toàn bị phá vỡ rồi ! Trải qua ba ngày , Tần Hiên trở thành đối tượng bàn luận của đủ loại nhân vật . Vô luận là ở tửu lâu , hay ở các địa phương khác , phần nơi nào có người , là có đàm luận về Tần Hiên.

(Phong vân : ở đây chỉ về việc đình đám nổi tiếng được nhiều người biết mà nhân vật phong vân ở đây chỉ những người nổi tiếng kiểu như Tần Hiên của chúng ta- Dịch giả

)

Tần Hiên chính vì tạo thành một chấn động lớn như vậy , liền cùng với hình tượng phệ vật trước đây không thể tách rời ! Hình tượng phệ vật trong cả chục năm trời , một khi hoàn toàn bị phá vỡ , thì tự nhiên sẽ trở thành đối tượng ưa chuộng cho người ta bàn luận . Hơn nữa , về việc thực lực Tần Hiên tăng lên cũng có rất nhiều suy đoán , mà càng truyền bá ra thì càng khoa trương !!

Phong vân tuần san , trên đại lục , là một loại sách báo do dong binh công hội phát hành , tương tự như tuần san trên địa cầu . Phong vân tuần san , danh như ý nghĩa thường ghi chép phong vân sự việc trên thiên nguyên đại lục . Vô luận là người , hoặc giả sự việc , phần là các tin tức mới có giá trị đều được ghi chép lại trong tuần san .

Lại bởi vì , phong vân tuần san một tháng làm một nguyệt san (báo tháng !) một tuần san , cho nên , mới gọi là tuần san . Mà hiện tại , sự tích Tần Hiên đã bị phong vân tuần san ghi lại trong kỳ này ! Theo tuần san in ấn phát hành mà truyền ra khắp toàn bộ đại lục !

Sở dĩ chuyện tình Tần Hiên lần này được ghi lại , nguyên nhân bên trong , đại khái là bởi vì thân phận của Tần Hiên !!

Vào giữa trưa , chính là giờ ăn cơm , phía trước một tửu lâu người người ra vào tấp nập sinh ý thịnh vượng , lúc này đi tới một thanh niên tuấn lãng . Thanh niên tịnh không có gì đặc biệt . Chỉ là người này , trên vai có một đầu bạch tuyết tiểu thú hết nhìn đồng lại ngó tây thu hút ánh mắt của chúng nhân.

Thiên nguyên đại lục , một ít đầu sĩ hoặc giả ma pháp sư thậm chí là một ít con cháu quý tộc nuôi dưỡng sủng vật là chuyện hết sức bình thường . Thế nhưng hiện tại , sau khi mọi người vừa nhìn thấy bạch tuyết tiểu thú trên vai người thanh niên nọ , ánh mắt bọn họ đều lộ ra quang mang bóng cháy .

Đúng , chính là quang mang bóng cháy ! Thế nhưng , những quang mang này cũng không phải nhằm vào bạch tuyết tiểu thú , mà là , đám người đó đều dùng ánh mắt cháy bỏng như muốn nung chảy sắt thép nhìn thanh niên kia .

Tần Hiên không khỏi khẽ nhủ này , rất tự nhiên hẳn đã cảm giác được những ánh mắt cháy bỏng kia . Bất quá , Tần Hiên cũng chỉ là hơi nhủ mà thôi , tiếp đó mang theo bảo bảo từng bước tiêu sái đi vào .

Cho đến khi tìm được một chỗ để ngồi xuống , Tần Hiên mới từ những lời bàn luận xung quanh mà dần biết mọi người vì sao vừa thấy hẳn đã phản ứng như vậy.

- Này , huynh đệ , người kia , người nói có thể hay không là Tần Hiên a ? Nghe nói Tần Hiên trên vai bình thường có một bạch tuyết tiểu thú .

- Hừ , nhỏ giọng một chút , nói không chừng đó chính là hẳn .

Một người khác dè dặt liếc nhìn Tần Hiên một cái , nói nhỏ một tiếng , chỉ sợ sát tinh Tần Hiên kia nghe được . Đối phương là kẻ mắt không thèm chớp lấy một cái , một mình diệt Vu gia . Tuy rằng Vu gia cũng không có bị Tần Hiên trực tiếp tiêu diệt , nhưng là Vu gia lực giai cao thủ lần gia chủ đương thời cũng đều bị hẳn chém chết ! Hơn nữa , trải qua sự việc này , Vu gia đã tan thành mây khói . Mục đích của Tần Hiên kỳ thực cũng đã đạt được !

Tần Hiên trên mặt vẫn luôn lãnh đạm cuối cùng lộ ra vẻ tươi cười , dáng vẻ tươi cười ấy có một tia bất đắc dĩ .

- Mình có khoa trương như vậy sao ?

Nói cái gì mình nhờ vào kỳ ngộ gặp được một sư phụ thần thánh , nói cái gì ăn được linh đan diệu dược ... Đám người đó dường như đều là bàn tán về Tần Hiên . Chính vì thế , Tần Hiên cảm thấy bất đắc dĩ với những lời đồn đại này , đồng thời , hẳn cũng không khỏi nghi hoặc , bấy giờ thời gian mới chỉ có ba ngày mà thôi , những người này như thế nào đều biết chuyện tình của mình ?

Bất quá , Tần Hiên mặc dù có nhiều nghi hoặc . Thế nhưng đó cũng là điều hẳn mong muốn , bởi vốn dĩ , việc làm của Tần Hiên chính là vì dương danh bản thân mình mà thôi ! Chỉ có đem bản thân mình dương danh thiên hạ , thì sau này , Tần Hiên mới có thể tiến thành kế hoạch của mình thật tốt !!

Đúng lúc này , cầu thang tửu lâu vang lên tiếng bước chân , một nhóm người đi lên.

Tâm trạng buồn chán , Tần Hiên liếc mắt nhìn qua , cũng vừa lúc thấy một nhóm bốn người , dẫn đầu là một thanh niên tóc vàng.

- Bố Lan Đặc ?

Người đến chính là người giúp Tần Hiên thoát khỏi rắc rối khi gặp phải điều ngoa công chúa Yến Khuynh Thành , Bố Lan Đặc !

Tần Hiên chỉ là liếc mắt nhìn Bồ Lan Đặc một cái , sau đó mục quang liền trở về . Tuy rằng đã từng bình thủy tương phùng(bèo nước gặp nhau - Dịch giả) , thế nhưng không có nhiều thâm giao . Với lại , Tần Hiên hiện tại cũng không tính sẽ kết giao cùng hắn . Cho dù thân phận Bồ Lan Đặc thật hiển hách .

Vừa lên lầu , mục quang Bồ Lan Đặc theo thói quen liếc nhìn xung quanh một cái . Khi ánh mắt hắn đảo qua chỗ Tần Hiên , liền dừng lại , sau đó trên mặt liền lộ ra dáng tươi cười .

- Tần huynh đệ , không ngờ gặp huynh ở đây . Lễ nào đây là duyên phận sao ?

Bồ Lan Đặc mỉm cười xuất hiện bên cạnh Tần Hiên , vừa cười vừa nói .

- A ? Thì ra là Bồ Lan Đặc huynh a ?

Tần Hiên chậm rãi ngẩng đầu lên , tựa hồ vừa mới phát hiện ra Bồ Lan Đặc .

- Chúng ta thực là có duyên phận a !

Trên mặt Tần Hiên tiểu ý nhàn nhạt hiện ra . Nói xong , Tần Hiên trong lòng thầm mắng một câu .

- Đúng là *** vượn a ! Tiểu tử này chẳng phải là mỹ nữ nói cái gì duyên phận , ta khinh , thật xui xẻo !

- Tần huynh đệ , không ngại nếu ta ngồi đây chứ ?

Bồ Lan Đặc chỉ đến một vị trí bên cạnh Tần Hiên.

Tần Hiên không nói gì nhún vai , mặt hiện tiểu ý nhìn Bồ Lan Đặc .

- Bồ Lan Đặc huynh , chẳng lẽ huynh cũng đến đây để ăn cơm ?

Bồ Lan Đặc cười ngồi xuống , mà mấy người đi cùng với hắn cũng trái phải hai bên đối diện tìm chỗ ngồi .

- Gặp lại chính là hữu duyên , chúng ta gặp nhau lần này là lần thứ hai rồi . Không bằng , hôm nay để tiểu đệ làm chủ được chứ ?

Bồ Lan Đặc vừa cười vừa nói . Tần Hiên không nói gì gật đầu.

- Tần huynh đệ , hiện tại huynh tại Thượng Đô thành chúng ta , thậm chí toàn bộ đại lục là nhân vật phong vân a !

Thấy Tần Hiên không nói gì , Bồ Lan Đặc liền tự tìm chuyện để nói . Tần Hiên trong lòng khẽ động , có lẽ , Bồ Lan Đặc biết được chút gì đó . Vì thế , Tần Hiên cười , sau đó nói :

- Những chuyện đó không đáng nhắc đến . Bồ Lan Đặc huynh , ta có vài nghi hoặc không biết có nên hỏi hay không ?

- A ? Tri vô bất ngôn !(ý là :cứ hỏi biết sẽ nói -dịch giả).

Bồ Lan Đặc thủy chung trên mặt lộ ra dáng vẻ tươi cười .

- Chuyện ta cùng với Vu gia lục giai cao thủ đại chiến , liệu có bao nhiêu người biết chứ ? Nhưng là hiện tại , tựa như rất nhiều người biết ?

Tần Hiên đem nghi hoặc của mình nói ra .

- Ha ha ...

Bồ Lan Đặc phá lên cười .

- Tần huynh đệ lễ nào thực sự không biết ?

Nhìn biểu tình Bồ Lan Đặc có chút chế nhạo , Tần Hiên không khỏi cười gượng một tiếng .

- Cái này , huynh cũng có biết thân phận trước đây của ta...

Tần Hiên có chút xấu hổ nói . Tuy rằng Tần Hiên kia không phải là Tần Hiên hắn bây giờ ...

Sau khi nghe Tần Hiên nói , Bồ Lan Đặc đang cười ha ha , lúc này ngừng lại , sau đó , hắn cười gượng hai tiếng nói

- Tần huynh đừng để ý . Được rồi , huynh xem cái này sẽ minh bạch thôi .

Nói rồi , Bồ Lan Đặc cầm một cuốn sách cho Tần Hiên.

- Phong vân tuần san ?

Tần Hiền nghi hoặc liếc mắt nhìn Bồ Lan Đặc , cũng không biết đối phương có ý gì , tự hỏi hần với quyền sách thì có quan hệ gì ?

- Xem đi sẽ biết thôi .

Bồ Lan Đặc vừa cười vừa nói .

Mang theo trần ngập nghi hoặc , Tần Hiền lật cuốn sách lên xem .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Lôi Kéo!

Vừa mở trang đầu tiên ra , Tần Hiền đã hoảng sợ . Trang đầu tiên , chính là miêu tả về Tần Hiền ! Về phần hần là cái gì phé vật a , trước kia là con cháu Tần gia ...v.v.. , quả thực so với những gì Tần Hiền biết còn chi tiết hơn .

Tần Hiền có phần không biết nói gì ,khép lại Phong Vân tuần san . Miêu tả bên trong quả thực khiến Tần Hiền hết chỗ nói . Trách không được có nhiều người xung quanh nghị luận như vậy , nguyên nhân đều là liên quan đến cuốn sách này a .

Phong Vân tuần san cũng có giới thiệu về Phong Vân tuần san , bởi vậy , Tần Hiền đã hiểu mục đích của tạp chí này .

- Tần huynh đệ , không biết huynh có tính toán gì sau này không ?

Thấy Tần Hiền đã xem xong Phong Vân tuần san , Bồ Lan Đặc lại hỏi .

- Dự định !

Tần Hiền cười cười

- Tạm thời không có dự định gì cả , qua một thời gian nữa , ta sẽ đi đại lục học hỏi kinh nghiệm , kiến thức một chút về phong thổ thiên nguyên đại lục của chúng ta . Sau đó , truy tầm cảnh giới cao nhất của tu luyện giả chúng ta .

Bồ Lan Đặc ngắt ra , hần thật không ngờ , Tần Hiền lại như vậy , theo lý thuyết , có thực lực thế này , khẳng định sẽ có một chút dã tâm mới đúng . Bồ Lan Đặc ngược lại không thể nào tin được , Tần Hiền không có nửa điểm dã tâm .

Sắp xếp lại lời nói một chút , Bồ Lan Đặc nhìn Tần Hiền , nghiêm mặt nói :

- Tần huynh đệ , lẽ nào huynh không muốn tạo dựng một chút công danh sao ? Giả dụ như , gia nhập vào Yến quốc chúng ta , ta tin rằng , bằng vào thực lực của Tần huynh đệ , nhất định sẽ là một nhât vật kiệt xuất .

Tần Hiền dùng ánh mắt đầy tiểu ý liếc nhìn Bồ Lan Đặc , cười nói

- Bồ Lan Đặc huynh , hôm nay không ngờ lại trở thành thuyết khách ?

Nghe Tần Hiền nói , Bồ Lan Đặc trên mặt xuất hiện một tia xấu hổ , ho khan một tiếng , sau đó lại tiếp tục nói :

- Ta như vậy cũng là muốn tốt cho Tần huynh đệ a . Nếu như huynh đồng ý dốc sức cho Yến quốc chúng ta , sau này đối với sự phát triển của huynh có nhiều chỗ tốt .

- Bồ Lan Đặc huynh .

Tần Hiền lắc đầu , vừa cười vừa nói

- Khiến huynh thất vọng rồi , ta đối với kiến công lập nghiệp không có hứng thú . Ta thực sự cảm thấy hứng thú chính là thiên nguyên đại lục , ta thích cảm giác mạo hiểm , ta thích cảm giác lực lượng của mình đề thăng ! Ta thích cảm giác trở nên cường đại !

Bố Lan Đặc trên mặt xuất hiện một tia thất vọng . Bất quá , nháy mắt trên mặt hắn liền xuất hiện bộ dáng tươi cười

- Nếu Tàn huynh đệ đã quyết định như vậy, tiểu đệ nói thêm nữa có lẽ thành bà mụ mắt . Bất quá , huynh là bằng hữu của Bố Lan Đặc ta ! Sau này , nếu có chuyện gì cần giúp đỡ , cứ nói một tiếng ! Chỉ cần ta có thể làm được , ta nhất định hỗ trợ !

Tàn Hiền trên mặt cũng lộ ra một tia tươi cười , không cự tuyệt cùng Bố Lan Đặc kết giao bằng hữu . Dù sao , ấn tượng của Bố Lan Đặc đối với mình cũng không phải là xấu .

- Được rồi .

Tàn Hiền bỗng nhiên nhớ tới một việc

- Điều ngoa công chúa kia cũng không tới nơi này nữa sao ?

- Ha ha...

Bố Lan Đặc tức thì phá lên cười , tựa như phảng phất nghĩ tới chuyện lần trước Tàn Hiền gặp phải .

- Nếu như để Yến Khuynh Thành nghe được huynh nói nàng ta là điều ngoa công chúa , sợ rằng nàng ta sẽ nổi điên lên mất . Ha ha ... "

- Chẳng lẽ không đúng sao ?

Trong đầu Tàn Hiền lúc này hiện lên hình dáng của Yến Khuynh Thành , trên mặt hiện ra thần tình nghi hoặc

- Ha ha, trong lòng mọi người đều biết rõ . Bất quá , Tàn huynh đệ , ta phải nói cho huynh, sau này nếu có gặp Yến Khuynh Thành , huynh phải cẩn thận , nha đầu này không chỉ có điều ngoa a .

- A ?

Tàn Hiền trên mặt hiện lên một tia dị sắc nhìn Bố Lan Đặc , thế nhưng Bố Lan Đặc cũng không nói thêm nữa . Khiến cho Tàn Hiền buồn bực một trận .

Sau khi rời khỏi tửu lâu , Tàn Hiền liền trực tiếp đi về nhà .

Nhà , vẫn như vậy không có gì thay đổi , thế nhưng , phía bên ngoài nhà của Tàn Hiền cũng có thêm một ít người xa lạ.

Những người này sợ rằng cũng có tâm tư giống như Bố Lan Đặc ? Tàn Hiền không thèm chú ý đến những người đang tươi cười chào đón , trực tiếp xuyên qua bức tường đồ vỡ, đi vào.

Thấy Tàn Hiền không thèm đếm xỉa gì đến mình , vẻ mặt tươi cười của người kia tức thì cứng lại , nhưng là , sau một khắc hắn liền lộ ra dáng vẻ tươi cười theo sau Tàn Hiền định đi vào.

- Ai cho phép ngươi vào ?

Tàn Hiền bỗng nhiên dừng lại . Cũng không quay đầu lại lạnh giọng nói .

Ngữ khí băng lãnh khiến cho không khí chung quanh phảng phất như nháy mắt giảm xuống hơn mười độ! Trung niên nhân trong bộ dáng tươi cười kia trong lòng đột nhiên run rẩy , chân vừa mới chuẩn bị bước đi cũng đình trệ giữa không trung .

- Mặc kệ ngươi là ai , cũng không quan là thế lực nào , nếu không được sự cho phép của ta , tự tiện bước vào đây một bước , đừng trách ta vô tình !

Thanh âm Tàn Hiền băng lãnh hướng xa xa truyền ra , nhất thời làm cho đám người xung quanh như rơi xuống băng quật , toàn thân trở nên lạnh lẽo . Mà trung niên nhân trong bộ dáng tươi cười kia lại càng kinh hãi trán không ngừng đổ mồ hôi lạnh !

Phanh !

Tàn Hiền đóng cửa lại .

- Hừ...

Trung niên nhân kim nén run sợ , lúc này mới dám len lén lau mồ hôi lạnh trên trán , sau đó cũng không quay đầu lại liền xoay người , mang theo người của hắn trở về phục mệnh

- Tàn Hiền , thật là ngươi !

Phụ cận nhà Tàn Hiền có một con hẻm nhỏ bên trong hoi u ám , Tàn Kỳ chính là đứng tại chỗ này , đôi mắt tràn đầy oán hận nhìn Tàn Hiền , tựa như hận với Tàn Hiền có mối thù giết cha .

- Tàn Kỳ sao ?

Đóng cửa lại Tần Hiền cười nhạt một tiếng . Đối với Tần Kỳ , Tần Hiền cảm giác được hận ý nồng đậm ! Không sai , chính là hận ý của Tần Hiền kia !

- Hi vọng là đừng tới trêu chọc ta ! Bằng không , ta cũng không ngại giúp hấn báo thù !

Tần Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh .

Lúc đầu , Tần Hiền dự định đem những tên gia hoả trước đây khi dễ Tần Hiền kia ra mà giáo huấn một chút . Nhưng là , khi thực lực của hấn đề thăng , tâm tình của hấn cũng theo đó mà thay đổi . Hiện tại , chỉ cần những kẻ đó không động đến mình mà nói , Tần Hiền cũng mặc kệ bọn chúng .

Tuy nhiên , nếu như đối phương là cao thủ , lại bất đồng . Nhưng , đây là không có khả năng . Bởi lẽ , trước đây Tần Hiền là một kẻ đại phế vật , ngoại trừ tên gốc Tần Kỳ đang ở bên ngoài kia ra , có cao thủ nào muốn hạ thấp thân phận tới khi dễ hấn ?

Bất quá đối với Tần Kỳ , Tần Hiền lại có chút hứng thú . Dù sao , Tần Kỳ tuổi còn trẻ cũng đã đạt đến ngũ giai , trở thành một trong thập đại thanh niên kiệt xuất Thượng Đô thành , là người có địa vị trong xã hội .

- Hừ , Tần Hiền !

Tần Kỳ trong mắt loé lên vẻ oán độc , cắn hận liếc mắt nhìn vào nhà Tần Hiền . Sau đó thì lặng lẽ ly khai nơi này .

Nếu không rõ ràng thực lực của Tần Hiền , nếu không nghe nói Tần Hiền lúc này so với hấn còn cường đại hơn , Tần Kỳ đã sớm tiến đến , lần nữa hung hăng vũ nhục Tần Hiền rồi !

- Vừa rồi như vậy , hấn là hù dọa được không ít gia tộc chứ ?

Thái độ đối với trung niên nhân vừa rồi , kỳ thực là Tần Hiền cố tình làm như vậy . Tần Hiền không phải là kẻ mới xuất đạo chưa có kinh nghiệm , hấn minh bạch , tương tự như bản thân các thanh niên cao thủ đều trở thành đối tượng lôi kéo cướp đoạt của rất nhiều thế lực thần bí tồn tại phía sau các gia tộc .

Thế nhưng , Tần Hiền lại một mực không muốn bán mạng cho những thế lực gia tộc đó ! Bởi thế , hấn mới đối xử với những người đó như vậy , hi vọng sẽ hù dọa được một ít gia tộc .

Chỉ là , Tần Hiền làm như vậy , thực sự hữu dụng sao ?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Khách Không Mời!

Sắc trời từ từ tối dần . Trải qua chuyện Tần Hiền cố ý lúc trước , bây giờ phụ cận xung quanh nhà Tần Hiền vẫn như cũ có một vài gia tộc chưa từ bỏ ý định mà quanh quẩn ở đó , nhưng là cũng không dám tùy tiện tiến vào .

Trời bắt đầu tối , bảo bảo tựa hồ đã đói bụng , không ngừng thúc giục Tần Hiền đang triền miên suy nghĩ .

Đang suy tư về một vài sự tình , Tần Hiền chậm rãi mở mắt ra , sau đó cười mắng bảo bảo đang nhảy nhót ở bên cạnh , trong đầu Tần Hiền không tự chủ được hiện lên hình ảnh một nữ tử .

- Không biết Thanh Thanh lúc này đang ở đâu ?

Bình thường vào giờ này , Thanh Thanh hẳn là đã chạy đến đây rồi chứ ?

Chỉ là , sau khi từ trong núi trở về , Tần Hiền cũng chưa một lần gặp lại Thanh Thanh .

- Có lẽ , nàng ta có chuyện gì chẳng .

Tần Hiền tự giễu cười một tiếng , vì chính mình đột nhiên lại nghĩ đến cô gái tốt bụng kia mà kinh hãi !

- Bất quá mới chỉ gặp mặt có mấy ngày mà thôi , chẳng lẽ mình bị trí nhớ của Tần Hiền kia ảnh hưởng hay sao ? Hay là , chính mình bị nữ tử Thanh Thanh kia cảm động rồi ?

Bất quá nói cho cùng , Thanh Thanh không chỉ xinh đẹp vô cùng , hơn nữa nàng còn là người không để ý đến thành kiến gia đình mà hảo tâm lui tới chiếu cố cho Tần Hiên , Tần Hiên trong lòng cũng đã có chút cảm động.

Ngay lúc Tần Hiên chuẩn bị mang theo bảo bảo ra ngoài ăn com , đột nhiên hai đầu mày Tần Hiên nhíu lại . Một khắc sau , sắc mặt Tần Hiên lạnh dần xuống .

- Bảo bảo , chúng ta đi xem một chút , rốt cuộc là ai có dũng khí một mình xông vào nơi này !

Tần Hiên hừ lạnh một tiếng , đứng lên đi ra ngoài , đồng thời , bảo bảo cũng “ Huru ! ” một tiếng lủi lên trên vai Tần Hiên .

Mở cửa ra , Tần Hiên liền đứng tại cửa dùng ánh mắt mát lạnh nhìn mấy kẻ không thèm để ý đến cảnh cáo của mình , cứ như vậy hướng phía nhà mình đi nhanh tới .

Trong đám người đó có một lão giả , vẻ mặt băng lãnh của Tần Hiên tức thì biến mất , thay vào là một tia mỉm cười.

Người tới không phải ai xa lạ , chính là người luôn chiếu cố Tần Hiên từ lúc còn nhỏ , Hà quân gia .

- Hà bá bá , sao người lại tới đây ?

Tần Hiên ra nghênh đón , ánh mắt một mực tập trung lên Hà quân gia , còn lại đối với những kẻ khác hần coi như không thấy .

Ở bên cạnh Hà quân gia là một trung niên nhân thấy Tần Hiên dĩ nhiên không thèm đếm xỉa gì đến mình , trong lòng không khỏi thầm tức giận , tức thì hừ lạnh một tiếng . Nhưng là , sau đó một khắc , hần dường như nhớ ra cái gì đó , chỉ hung hăng trừng mắt liếc nhìn Tần Hiên một cái , liền đứng tại chỗ im lặng không lên tiếng .

- Ha ha...

Hà quân gia nhìn Tần Hiên hiền lành nở nụ cười

- Biết thiếu gia yên bình trở về . Lão nhân mất nửa ngày công phu , cố ý đến đây thăm thiếu gia .

Tần Hiên trong lòng dâng lên một trận cảm động ! Tạm thời không nói đến Hà quân gia có thật sự tốt với hần như vậy hay không . Nhưng là , trong lòng Tần Hiên thực sự cảm động .

- Thiếu gia hôm nay có được thành tựu thế này , lão nhân ta cũng thay người cảm thấy cao hứng a !

Hà quân gia mỉm cười nhìn Tần Hiên nói , trên mặt lộ ra thần sắc tán thưởng .

Một thoáng tâm tình cảm động qua đi , Tần Hiên một lần nữa khôi phục lại tinh táo

- Hà bá bá , mời vào nhà rồi hãy nói .

Hà quân gia gật đầu , dặn dò vài người đi theo một câu rồi theo Tần Hiên đi vào.

Trung niên nhân bên cạnh Hà quân gia thoáng nhìn có vẻ rất cao ngạo lúc này liền hừ lạnh một tiếng ! Hần trong lòng phi thường khó chịu !

Từ đầu tới cuối , Tần Hiên không thèm nhìn tới bọn họ , dù chỉ một cái liếc mắt cũng không có !

Thân phận hần ra sao chứ ? Hôm nay hạ mình tới đây tìm Tần Hiên một tên phế vật đã là hạ thấp thân phận mình rồi . Nhưng là , cái tên tiểu tử khốn nạn Tần Hiên này lại đem hần biến thành không khí !

Tần Khải hần có thể không giận sao được ? Hần tốt xấu gì cũng là trưởng bối của Tần Hiên.

- Ủa ?

Tần Hiên tựa hồ mới phát rat rung niên nhân kia , nhẹ “Ủa” một tiếng

- Người là ai ?

Trong giọng nói tràn ngập vẻ kinh ngạc lẫn nghi hoặc .

Nghe vậy , Tần Khải trong lòng giận dữ ! Tức thì cả giận hừ một tiếng . Lúc này đã muốn đưa tay mà tát một cái. Chỉ là , hần thủy chung cuối cùng cũng nhận xuống được

- Tiểu tử , ngươi lại muốn làm bộ không nhận ra ta ?

- Người là ai? Ta phải nhận thức người sao ?

Tần Hiền cười lạnh một tiếng, lãnh đạm nhìn kẻ kia vì mình mà phát nộ, khoé miệng hằn tràn ra một nụ cười khinh thường.

Hắn đương nhiên nhận thức được người này là ai. Hắn chính là Nhị thúc của Tần Hiền, cũng chính là đệ đệ phụ thân Tần Hiền. Nhưng là, Tần Hiền đối với người này không một chút hảo cảm! Hoặc nói là, trừ một mình Hà quân gia ra còn đám người Tần gia, Tần Hiền đối với bọn họ không có một chút hảo cảm!

Mẫu thân phế vật Tần Hiền là một thị nữ không sai, mà Tần Hiền là một kẻ phế vật không sai! Nhưng là cả một Tần gia lớn như vậy không thể bao dung cho một đứa con phế vật sao? Mà lại đem đứa con phế vật đó vứt bỏ đi! Cách làm của Tần gia như vậy, khiến cho Tần Hiền dị thường phản cảm! Đồng thời cũng có chút khinh thường! Bởi vậy, chi cần là người Tần gia, Tần Hiền hẳn không thêm nề mặt!

Nghe vậy, lại thêm Tần Hiền khinh thường cười nhạo, Tần Khải tức thì giận dữ.

- Lớn mặt, Tần Hiền, ngươi dám ăn nói với trưởng bối của mình như vậy sao?

- Ngươi là trưởng bối của ta?

Tần Hiền ngờ vực liếc nhìn Tần Khải một cái.

- Một ngày nào đó không lâu trước đây, Tần gia các ngươi không phải nói đã đoạn tuyệt quan hệ với ta rồi sao? Ta cùng Tần gia các ngươi có quan hệ gì chứ? Cùng ngươi làm gì có quan hệ nào? Trong mắt ta ngươi chẳng là cái thá gì cả!

Tần Hiền lạnh lùng nói, nói cho Tần Khải sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, thuần túy là bị Tần Hiền chọc giận.

- Thiếu gia.

Hà quân gia bên cạnh nóng nảy, hẳn thật không ngờ chuyện có thể phát triển đến mức này. Vì vậy vội vàng mở miệng nói chuyện...

- Hà bá bá, việc này không quan hệ tới bá bá.

Tần Hiền liếc nhìn Hà quân gia một cái, liền đó lạnh lùng nhìn Tần Khải.

- Nơi này là nhà của ta. Nơi này của ta không chào đón người Tần gia. Mời ngươi rời khỏi chỗ này đi thôi.

Tần Hiền lạnh mặt nói.

- Ngươi... ngươi!

Tần Khải nổi giận, hoàn toàn bị Tần Hiền chọc giận.

- Ngươi cái gì mà ngươi? Mau cút ra ngoài!

Tần Hiền đột nhiên mạnh mẽ quát to một tiếng.

- Hào! Hào!

Tần Khải liên tục nói hai chữ hào. Sau đó lạnh lùng liếc mắt nhìn Tần Hiền một cái, liền quay đầu rời khỏi.

- Chờ một chút!

Tần Hiền quát lạnh một tiếng

- Trở về phải nhớ cho kỹ, Tần gia ngươi, sau này đừng đến làm phiền ta, mà quan trọng nhất là, ta cùng Tần gia các ngươi không còn một chút quan hệ nào! Sau này, nếu như Tần gia có người trêu chọc ta mà nói, đừng trách ta lòng dạ độc ác!

- Đặc biệt là cái tên Tần Kỳ kia! Nếu như trêu chọc ta lần nữa, ta cũng không ngại mà trực tiếp giết hắn!

Thanh âm lạnh như băng xa xa truyền ra, làm cho Tần Khải trong lòng lửa giận ngập trời cũng không nhịn được mà run lên.

- Hừ! Tần Hiền, ngươi trước kia là một phế vật, bây giờ, sau này cũng đều chỉ là một kẻ phế vật!

Tần Khải quay đầu lại lạnh lùng nhìn Tần Hiền.

Tần Hiền cười ha hả, sau đó đột nhiên dừng lại, lạnh lùng nhìn Tần Khải

- Ta là một cái phế vật, cũng không liên quan gì đến các ngươi! Cút!

Tần Hiền nộ quát một tiếng!

- Hừ !

Tần Khải hàm hằm tức giận hừ một tiếng , phát tay áo rời đi .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Thần Thú !

- Thiếu gia , người hà tất phải như vậy !

Sau khi vào trong nhà , Hà quản gia về mặt vội vã nói với Tần Hiến .

Tần Hiến lắc đầu , liếc mắt nhìn Hà quản gia một cái , rồi nói :

- Hà bá bá , người cũng biết , từ lúc còn rất nhỏ , con đã bị Tần gia đuổi ra ngoài . Vì sao ? Bởi vì mẫu thân của con , bởi vì con là một kẻ phế vật . Một kẻ phế vật không thể tu luyện cả ma pháp lẫn đấu khí !

Tần Hiến khép hờ hai mắt , nhãn tình loé lên một tia sát khí lạnh lẽ .

- Một gia tộc lớn như Tần gia , chẳng lẽ thật sự không thể cuu mang nổi một phế vật nhỏ nhoi như con sao ?

Tần Hiến cười lạnh một tiếng

- Từ nhỏ tới lớn , con cơ bản là không có quan hệ với Tần gia !

- Mấy ngày hôm trước , trước khi con kết thúc sự tình ở Vu gia , Vu gia bọn họ đã nói như thế nào ? Con cùng với Tần gia một điểm quan hệ cũng không có ! Vu gia tuy nhỏ , nhưng mà cũng là cả một cái gia tộc a ! Một gia tộc có lực giai cao thủ toạ trấn , chỉ bằng con một thân một mình sao ?

Ngừng lại một chút , Tần Hiến tiếp tục nói

- Nếu như lúc ấy , Tần gia không bỏ đá xuống giếng như vậy , chỉ cần nhắc nhở Vu gia một chút , con là người Tần gia , người của Vu gia hội sẽ không động thủ với con ! Nhưng là , Tần gia đã không bảo hộ cho con , ngược lại còn bỏ đá xuống giếng , triệt để nói ra Tần gia chặt đứt quan hệ với con !

- May mắn là , lực lượng của con còn có thể tự bảo vệ mình , không chỉ giết chết Vu gia lực giai cao thủ , mà còn phá nát Vu gia . Nhưng là bây giờ , hừ hừ , đừng cho rằng con không biết tâm tư của Tần gia , hừ hừ .

Tần Hiến trong mắt tình mang bạo thiểm . Kỳ thật , ngay từ lúc đầu , Tần Hiến cũng đã đoán được ý đồ đến đây của Tần Khải . Đơn giản chính là nhìn thấy mình đột nhiên trở nên cường đại , cho nên muốn đem mình nhét vào Tần gia một lần nữa mà thôi . Tiểu kế ấy còn không thể lừa gạt được tai mắt của Tần Hiến .

Hơn nữa , Tần Hiến cũng biết ý tứ của Hà quản gia . Bởi vậy , khi Hà quản gia muốn mở miệng , liền nửa thật nửa giả mà tạo ra một cuộc trò chuyện , nhằm bịt miệng của Hà quản gia lại , làm cho ông không thể nào mở miệng .

- Ai ...

Sau khi nghe xong , Hà quản gia thở ra một hơi thật dài . Những gì Tần Hiến vừa mới nói , Hà quản gia đều biết .

- Thiếu gia à , như thế quả thực là gia chủ bọn họ không đúng . Nhưng bây giờ người hà tất phải như vậy . Người hiện tại như vậy là đã triệt để đem quan hệ giữa người với Tần gia vứt bỏ . Như thế đối với sự phát triển của người sau này sẽ không tốt a .

Hà quản gia tình ý sâu xa nói .

Tần Hiến lắc đầu , trên mặt hiện ra vẻ tươi cười

- Không có Tần gia , con vẫn sống rất tốt , Tần gia cho dù lớn , nhưng là , đối với con , họ cũng chẳng là gì cả !

- Ai ...

Hà quân gia thở dài một hơi , không nói gì nữa .

- Hà bá bá , người cứ yên tâm , con không có việc gì đâu , thực lực của con cho dù không đủ , nhưng là khả năng tự bảo vệ mình vẫn có . Hơn nữa , con còn có bảo bảo này .

Tần Hiến vừa cười vừa nói.

- Bạch tuyết tiểu thú này ư ?

Hà quân gia nhìn về phía Bảo bảo đang nằm phủ phục trên vai Tần Hiến , trong mắt loé lên một mặt tinh quang .

Tần Hiến trong lòng vừa động , nói

- Hà bá bá , bá bá biết bảo bảo là ma thú gì sao ?

Ở phía sau , bảo bảo tức thì về mặt cũng khẩn trương nhìn Hà quân gia .

Hà quân gia trong mắt tinh quang lần nữa loé lên , nhìn bảo bảo hồi lâu , sau đó đột nhiên mở miệng nói :

- Cái này ta cũng không quá rõ ràng . Bất quá , ta nghe nói , tiểu thú có thần thông rất thần kỳ phải không ?

Trên mặt Hà quân gia hiện lên một tia dị sắc.

Dù sao cũng không phải cái gì bí mật , vì vậy , Tần Hiến liền gật đầu .

- Bảo bảo đúng là có một loại năng lực mà con cũng không biết .

Hà quân gia gật đầu

- Mặc dù ta cũng không biết tiểu thú là cái gì . Nhưng mà , tiểu thú này tuyệt đối không đơn giản . Ta thấy tiểu thú , bây giờ vẫn đang còn là ấu niên kỳ(lúc còn nhỏ) , nếu như chờ nó đến trưởng thành niên kỳ mà nói , khẳng định có thêm nhiều thần thông . Tiểu thú lai lịch không đơn giản , ta xem , rất nhiều khả năng nó là một loại thần thú nào đó !

- Thần thú ?

Tần Hiến trong lòng giật mình , nhìn bộ dáng mềm mại đáng yêu của bảo bảo một chút , thấy như thế nào cũng không giống với một cường đại kinh khủng thần thú .

Có lẽ cảm giác được ánh mắt khác thường của Tần Hiến , bảo bảo vội vàng đứng lên , đối với Tần Hiến xuất ra ánh mắt hung tợn , hung hăng phát phát tay. Tựa hồ như cảnh cáo Tần Hiến không nên nhìn nó kiểu như vậy.

Nhìn thấy bộ dáng đáng yêu của bảo bảo như vậy , Tần Hiến phá lên cười ha hả . Hà quân gia trên mặt cũng hiện ra nụ cười

- Thiếu gia , ta có vài lời , không biết có nên nói hay không.

- Hà bá bá , mời cứ nói.

Tần Hiến nhìn Hà quân gia .

- Tiểu thú này tạm thời bất luận nó có phải là thần thú hay không , nhưng là thần thông của nó lại phi thường nghịch thiên , sau này không đến lúc tối hậu , không nên tùy tiện bại lộ thần thông của tiểu thú. Nếu không tất yếu sẽ gây ra phiền toái , thậm chí còn bởi vậy mà vứt bỏ tính mạng .

Tần Hiến trong lòng cũng nghĩ như vậy , đạo lý hoài bích kỳ tội(mang ngọc theo bên mình mà mắc tội) hẳn hoàn toàn hiểu rõ . Sau khi kiến thức qua thần thông nghịch thiên của Bảo bảo . Bây giờ sợ rằng đã có nhiều người muốn đánh hắn đã chú ý đến rồi ?

Nghĩ tới đây , Tần Hiến tức thì cười lạnh một tiếng.

...

- Nếu thiếu gia không có việc gì , lão nhân cũng an tâm , ta về trước đã .

Chốc lát sau đó , Hà quân gia liền muốn cáo từ trở về . Tần Hiến liền tiễn Hà quân gia ra đến cửa . Chuẩn bị rời đi , Hà quân gia chợt dừng lại , trên mặt hiện ra vẻ do dự . Nhưng là cuối cùng hắn xoay người nhìn Tần Hiến , thấp giọng nói :

- Thiếu gia Tần kỳ này , người cần phải đề phòng .

Nói rồi , Hà quân gia liền rời đi.

- Tần Kỳ sao ? Hắn thì có cái gì đáng sợ ?

Tần Hiền cười lạnh một tiếng , nhìn đám người Hà quân gia ly khai , liền mang theo bảo bảo , rời khỏi nhà . Hiện tại , thực lực Tần Hiền đã đột phá đến ngũ giai , lại có thêm bảo bảo phụ trợ , Tần Hiền có thể diệt sát một lục giai cao thủ , Tần Kỳ bất quá cũng chỉ là một cái ngũ giai cảnh giới mà thôi .

Ngũ giai cảnh giới , đối với Tần Hiền mà nói , không đáng để trong mắt ! Hắn bây giờ có thể tùy ý mà diệt sát Tần Kỳ , một kẻ không có thực lực lẫn kinh nghiệm chiến đấu . Nếu như Tần Kỳ thật sự không biết nhìn xa mà tìm đến Tần Hiền gây phiền toái mà nói . Thật giống như Tần Hiền nói với Tần Khải khi trước , hắn không ngại mà trực tiếp giết chết Tần Kỳ !

Dù sao , Tần Kỳ cùng bản thân hắn cũng không có nửa điểm quan hệ !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Áo Luân !

Mấy ngày nay , Tần Hiền tựa như trở thành một cái bánh mật thơm mát , được rất nhiều các gia tộc ưu ái . Bất quá , đối với các gia tộc này , Tần Hiền cũng mặc kệ không thèm để ý , về phần các đại gia tộc , Tần Hiền cũng khéo léo tìm cách cự tuyệt họ .

Nếu như gia nhập các gia tộc đó , sau này đối với sự phát triển của Tần Hiền có lợi ích rất lớn . Nhưng là , Tần Hiền cũng không muốn bán mạng cho mấy gia tộc đó . Hắn là một kẻ cao ngạo , khi còn ở địa cầu cũng là độc lai độc vãng (một mình hành tẩu giang hồ ^^) đối với các thế lực một chút để ý cũng không có , bây giờ , lại càng không có khả năng gia nhập các gia tộc vì người gia tộc đó mà bán mạng .

Bố Lan Đặc mặc dù mời gọi Tần Hiền thất bại , tuy thế mấy ngày nay lại thường ở cùng một chỗ với Tần Hiền . Tần Hiền thật ra đối với Bố Lan Đặc không chút phản cảm , liền vui vẻ mà đi cùng với hắn , hiểu rõ thêm nhiều chuyện tình .

- Tần huynh đệ , thức ăn nơi này thế nào ?

Bố Lan Đặc nhìn thoáng qua bảo bảo đang chậm rãi ăn đồ ăn ở bên cạnh , sau đó mục quang ngừng lại trên mặt Tần Hiền .

(Tác giả :Mấy ngày này ,dưới uy bách lợi dụ của Tần Hiền , bảo bảo rốt cục sửa lại bộ dáng thô lỗ trước kia , bây giờ thật ra là một mực có phong độ của quý tộc)

- Cũng được !

Mục quang Tần Hiền vô định nhìn dòng người qua lại trên đường bên ngoài cửa sổ , lãnh đạm nói , hắn đối với việc ăn uống vốn không quá chú ý .

- Ăn ? Tần huynh đệ , làm sao vậy ?

Bố Lan Đặc mang theo nụ cười trên mặt nhìn Tần Hiền , đột nhiên , hắn chứng kiến Tần Hiền vẻ mặt tươi cười chợt lạnh đi , nhãn tình toát ra một tia lãnh mang . Vì vậy , Bố Lan Đặc vội vàng hỏi , đồng thời , hắn cũng theo ánh mắt của Tần Hiền nhìn xuống phía dưới .

Sau khi nhìn thấy ở phía trước tú lâu , một thanh niên tóc vàng trên mặt mang theo nụ cười mê người đang được một đám người vây quanh , sắc mặt của Bố Lan Đặc liền thay đổi một chút . Nhưng là , rất nhanh khôi phục lại bình thường . Đồng thời , hắn còn nghe thấy Tần Hiền hừ lạnh một tiếng .

Thanh niên đang được mọi người vây quanh thật là tuần mỹ dị thường , so với Bố Lan Đặc cao lớn kiên định lại bất đồng , thanh niên đó có một loại vẻ đẹp âm nhu (mềm mại nhẹ nhàng như các tiểu thư xinh đẹp – Dịch giả)

Kim phát tuần mỹ thanh niên (thanh niên tóc vàng tuần mỹ) toàn thân choàng lên bộ trường sam màu vàng nhạt , trang phục giống như một ma pháp sư . Nhưng là một mực trên vai người này lại đeo một bả đại kiếm ! Phải là một đấu sĩ mới có thể sử dụng vũ khí !

Trang phục của tuần mỹ âm nhu thanh niên có chút khác biệt . Hơn nữa bề ngoài của hắn đặc biệt tuần mỹ , dọc theo đường đi hấp dẫn không ít ánh mắt của chúng nhân . Bất quá , tựa hồ , tuần mỹ thanh niên cũng sớm quen với ánh mắt của người qua đường , không để ý đến vẻ kinh ngạc của họ , dưới vòng vây của chúng nhân , chậm rãi hướng phía tú lâu đi tới .

Nhưng là , trong lúc kim phát tuần mỹ thanh niên đang đi đến tú lâu , đột nhiên dừng lại một chút , sau đó , tựa hồ cảm giác được cái gì đó , hắn ngừng đầu nhìn lên .

- Thiếu gia ? Phát hiện ra cái gì rồi ?

Đám người đi theo kim phát tuần mỹ thanh niên tựa hồ cũng cảm giác được sự dị thường của hắn , liền có một người đi lại gần , thấp giọng hỏi .

Kim phát tuần mỹ thanh niên chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu , nghi hoặc nhìn thoáng qua lầu ba tử lâu , bởi vì , vừa mới rồi hắn cảm giác được một tia sát khí từ một nơi nào đó bắn tới ! Chỉ là , sát khí đó chỉ loé lên rồi biến mất , khiến cho khi kim phát thanh niên cảm giác được thì tia sát khí kia đã biến mất . Mà kim phát thanh niên cũng không có nhìn thấy rốt cuộc là ai đối với mình lại phát ra sát khí lăng lệ như vậy !

- Tàn huynh đệ , huynh biết Áo Luân sao ?

Nhìn thấy sắc mặt khác thường của Tàn Hiên, Bô Lan Đặc vội vàng hỏi .

Tàn Hiên cười nhạo một tiếng , quay đầu lại , nói:

- Đương nhiên ta biết !

Ngữ khí vô cùng băng lãnh.

- Tiểu tử kia nửa năm trước thực lực đã không kém gì ta , bây giờ lại vừa tiềm tu trở về , phỏng chừng đã có điểm đột phá . Hơn nữa phụ thân hắn lại là Yến quốc đại tướng quân , quyền thế ngập trời , Tàn huynh đệ huynh ...

Nói đến đây , Bô Lan Đặc không nói nữa , chỉ là liếc mắt nhìn Tàn Hiên một cái . Tàn Hiên cười nhạo một tiếng

- Ta hiển nhiên biết thân phận của hắn , bất quá , huynh không phải cũng giống như hắn sao ?

Phụ thân Bô Lan Đặc cũng là Yến quốc trọng thần một phương , trong nhà thế lực hoàn toàn không dưới Áo Luân gia tộc . Bô Lan Đặc nghe vậy cười khò một tiếng .

- Tàn huynh đệ , ta không biết huynh cùng Áo Luân đã xảy ra chuyện gì , nhưng mà , Áo Luân người này theo ta biết , nhai tí tất báo (thành ngữ chỉ những kẻ nóng nảy cao ngạo , động một tí là đánh người , thù dai , đại khái là rất đáng ghét T_T) , huynh bây giờ chống đối hắn , không có chỗ nào tốt cả .

Tàn Hiên cười không nói gì , hắn bây giờ cũng không có tự đại vào thực lực của mình đến mức một mình chống lại cả một đại gia tộc ! Như thế chẳng khác nào đâm đầu vào tử lộ ! Bất quá , Tàn Hiên cũng không phải loại người bị người ta khi phụ ngồi trên đầu mình mà cũng không dám phản kháng , vốn dĩ , Áo Luân đã từng vũ nhục hắn , Tàn Hiên khẳng định sẽ không thể cứ như vậy mà bỏ qua cho Áo Luân . Chỉ là , Tàn Hiên hiện tại không muốn đối đầu với gia tộc phía sau Áo Luân mà thôi.

Bất quá , lại nói , Tàn Hiên hiện tại thân cô thế cô một người , cùng lắm là trực tiếp giết chết Áo Luân , sau đó chính là chạy trốn , thiên nguyên đại lục lớn như vậy , gia tộc phía sau lưng Áo Luân có thể tìm ra Tàn Hiên được sao ?

Trong khoảng thời gian ngắn , Tàn Hiên dĩ nhiên trở nên trầm ngâm .

Áo Luân (cũng chính là cái tên lần đầu tiên Tàn Hiên đến Tinh Hạch điểm dừng phải) , từ lúc chú ý trên tử lâu bắn xuống sát khí , trong lòng hắn không ngừng cười lạnh ! Rồi sau đó trực tiếp hướng phía lầu ba đi tới . Hắn muốn xem rốt cuộc là ai đối với chính mình nổi lên sát tâm !

Một khắc sau Áo Luân đi lên lầu ba nọ , nhân thân liền quét về phía bàn của Tàn Hiên , sau đó , hắn liền cười lạnh một tiếng , hướng phía Tàn Hiên bên kia đi tới .

- Bô Lan Đặc ?

Nhìn thấy Bô Lan Đặc , trong sát na , Áo Luân trong lòng liền cười lạnh , hắn cùng với Bô Lan Đặc tới bây giờ là quan hệ đối địch . Có lẽ , đây là phản ứng gián tiếp do quan hệ giữa hai thế lực gia tộc sau lưng bọn họ

- Ủa , ai đây ?

Bởi vì Tàn Hiên hiện tại chính là quay lưng về phía Áo Luân , nên hắn không nhìn thấy bộ dáng Tàn Hiên , hơn nữa , bây giờ Tàn Hiên cũng đã thay đổi hình dạng rồi , không chỉ mái tóc dài biến thành tử sắc , mà trên người trang phục tất cả cũng nhàn nhạt tử sắc.

Cho dù Tàn Hiên có đối mặt với hắn , phỏng chừng hắn cũng không tin đó chính là Tàn Hiên , dù sao , Tàn Hiên lại là một phế vật , như thế nào có thể đi chung một chỗ với Bô Lan Đặc.

(Tác giả :Áo luân hiện tại còn chưa biết chuyện tình của Tàn Hiên , cho nên đơn thuần cho rằng Tàn Hiên vẫn là phế vật trước kia .)

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 45: Sát Khí!

- Đây không phải là Bồ Lan Đặc thiếu gia sao ? Hắc hắc , hôm nay thật là đẹp trời a .

Áo Luân đi tới , khuôn mặt anh tuấn lộ ra một nụ cười sáng lạn trực tiếp khiến cho những nữ tử trên lầu trở nên si ngốc.

Nghe vậy , Bồ Lan Đặc chỉ là lạnh lùng liếc mắt nhìn Áo Luân một cái , nhãn tình toát ra thần sắc trào phúng .

- Ta tưởng là ai chứ , hoá ra là người a .

Bồ Lan Đặc trên mặt hiện rõ vẻ trào phúng , nhưng là , Áo Luân lại cũng không thấy tức giận vẫn như cũ mang theo nụ cười mê chết người , thuận tiện tìm một chỗ phía đối diện ngồi xuống .

- Ủa , đây là sủng vật của thiếu gia Bồ Lan Đặc người sao ?

Áo Luân lúc này đã phát hiện ra bảo bảo đang cúi đầu chăm chú ăn uống , trong mắt lộ ra một tia kỳ dị thần sắc , sau đó liền dùng ánh mắt khinh thường nhìn Bồ Lan Đặc.

Bồ Lan Đặc ngẩn ra , sau đó liền lộ ra một tia mỉm cười khó hiểu cũng không phủ nhận ngay . Chỉ là lãnh đạm nhìn Áo Luân .

Chứng kiến nụ cười khó hiểu của Bồ Lan Đặc , Áo Luân có chút sững sốt , hẳn thấy phản ứng của Bồ Lan Đặc có điểm kỳ quái .

“Lẽ nào con vật nhỏ này lại là một ma thú lợi hại sao ?”

Áo Luân hồ nghi nhìn bảo bảo đã định chỉ ăn cơm , nhưng lại là cầu nhàu nói một mình chuyển động cặp mắt to tò mò đánh giá Áo Luân.

“Nhìn như thế nào cũng thấy con vật nhỏ này là một gia hỏa vô dụng .”

Áo Luân cười nhạo một tiếng , khinh thường nhìn Bồ Lan Đặc .

- Chẳng lẽ đường đường một trong thập đại kiệt xuất thanh niên Thượng Đô thành Bồ Lan Đặc chỉ có thể thu một con ma thú vô dụng làm sủng vật sao ? Thật sự là làm cho chúng ta thập đại thanh niên mất mặt .

Từ đầu tới cuối , ánh mắt Áo Luân cũng không có liếc qua mặt Tần Hiên , mà Tần Hiên cũng chẳng muốn nhìn tên hỗn đản này , chẳng may không nhìn được mà ra tay giáo huấn hắn .

- Y y nha nha .

Bảo bảo nhưng là hiểu tiếng người , bây giờ nghe Áo Luân dĩ nhiên nói mình là cái loại ma thú vô dụng , bảo bảo tức thì phát hoá .

Trên mặt Áo Luân lộ ra thần sắc kỳ dị nhìn thoáng qua Bảo Bảo đang căm tức chính mình , trong lòng cực kỳ kinh ngạc , hẳn thật sự không ngờ , bạch tuyết tiểu bất điểm (ý như tiểu động vật nhưng nói theo ý là rất nhỏ bé và có phần vô dụng) này lại rất hiểu nhân tính .

Bất quá , Áo Luân lại cho rằng Bảo Bảo chỉ là một ma thú vô dụng . Vì vậy , hắn liền quên luôn về mặt phần nộ của nó .

Nhìn thấy Áo Luân dĩ nhiên không thèm đếm xỉa gì đến mình , Bảo Bảo giận dữ "Y y nha nha " kêu một tiếng , rồi sau đó bạch quang chột loé , Bảo Bảo liền biến thành một đạo bóng trắng , hướng phía Áo Luân lao tới .

Áo Luân trong mắt tinh quang chột loé , trong lòng đột nhiên không khỏi giận dữ , hắn còn tưởng rằng đây là do Bồ Lan Đặc sai Bảo Bảo đối với hắn tiến hành công kích !

- Hừ , nếu như vậy , chớ trách ta hạ thủ tàn nhẫn !

Áo Luân liền cười lạnh một tiếng , một quyền hướng phía Bảo Bảo đập tới . Mắt Tần Hiên hơi nhẹ lại . Cũng không ngăn cản động tác của Bảo Bảo .

Hưu ! Một tiếng , Bảo Bảo thân ảnh tại không trung giống như một đạo lưu tinh xẹt qua một quỹ tích thật dài , tiếp theo thân hình nó giữa chừng , sắp sửa đánh lên quyền đầu Áo Luân , cực nhanh , phi thường quỹ dị chuyển hướng ...

Sau một khắc , Bảo Bảo liền tránh được quyền đầu đang oanh tạc đến của Áo Luân , tựa như điện quang hướng phía khuôn mặt anh tuấn của Áo Luân bắn tới .

Ba ! Một tiếng giòn vang .

Tần Hiền hai người chỉ thấy một bạch quang chợt loé , sau khi nghe thấy tiếng giòn vang một khắc , bọn họ tức thì kinh ngạc chứng kiến khuôn mặt Áo Luân nhanh chóng sưng đỏ lên một khối , mà ...

Vốn dĩ , Áo Luân cứ nghĩ rằng Bảo Bảo chỉ là một ma thú bình thường , quyền đầu oanh tạc cũng không mang theo đầu khí , chỉ nghĩ là đem Bảo Bảo ra giáo huấn một chút , nhưng hẳn lại không nghĩ tới tốc độ bảo bảo kinh khủng như vậy ! Lại thêm , Áo Luân không có phòng ngự từ trước , bởi vậy , rất dễ dàng đã bị bảo bảo vọt tới , dùng song thủ nhỏ bé hung hăng tặng cho hắn một chưởng trên mặt .

Bảo Bảo mặc dù nhỏ , nhưng lại là một tên tiểu tử giảo hoạt ! Ngay vừa mới rồi , trên tay nó mang theo một điểm lực lượng , không chỉ cấp cho Áo Luân một khối sưng đỏ trên mặt , mà còn có một lực lượng thật lớn đem Áo Luân đá bay ra ngoài .

Huru một tiếng , bạch quang loé lên , Bảo Bảo liền xuất hiện trên vai Tần Hiền .

Tần Hiền cùng Bồ Lan Đặc trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này , không khỏi liếc nhìn nhau một cái , cũng thấy được tiểu ý trong mắt đối phương . Sau một khắc , hai người Tần Hiền không khỏi phá lên cười ha ha.

- Ha ha , ta cười đến chết mất , Áo Luân , ngươi không phải nói nó là tiểu ma thú vô dụng sao ? Như thế nào bây giờ dĩ nhiên bị nhân gia một chưởng chụp bay đi ra ngoài ?

Ý tứ trào phúng không cần nói cũng biết . Bảo Bảo phủ phục trên bả vai Tần Hiền , trên mặt vui vẻ nhìn Áo Luân vừa bị mình chụp bay đi , cười đến híp cả mắt lại ...

Đập đập...

Áo Luân liên tục thụt lùi bốn năm bước cuối cùng mới bình ổn được thân hình ! Nhưng là , lúc này mặt Áo Luân đỏ lên ! Trong lòng nộ khí phun lên . Bị chính tiểu ma thú vô dụng do mình chê bai một chưởng chụp bay ra , Áo Luân trong lòng phi thường phẫn nộ . Lúc này , hẳn đầu tiên là dùng ánh mắt sát nhân hung hăng trừng mắt liếc nhìn Bảo Bảo đang ở trên vai Tần Hiền một cái , rồi sau đó liền hướng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống chăm chú nhìn về phía Bồ Lan Đặc trên mặt đang cuồng tiếu.

- Bồ - Lan - Đặc !

Vài chữ đó như bị Áo Luân cắn chặt răng rít lên từng chữ một mà bắn ra .

Bồ Lan Đặc chỉ là trào phúng liếc mắt nhìn Áo Luân sát khí đầy người một cái , cũng không nói câu nào .

- Hôm nay , ngươi sẽ phải trả giá đắt !

- Hôm nay , nó hẳn phải chết không thể nghi ngờ !

Áo Luân chỉ vào bảo bảo trên vai Tần Hiền lạnh lạnh nói .

- Ồ ? Ngươi muốn giết Bảo bảo sao ?

Tần Hiền thu hồi nét tươi cười trên mặt , lạnh lùng nhìn Áo Luân :

- Ngươi còn chưa có tư cách đó !

- Ở chỗ này , ngươi con mẹ nó không có tư cách nói chuyện

Áo Luân bạo nộ lên tiếng.

Tần Hiền quắc mắt đứng dậy , nhìn thẳng Áo Luân , trên người sát khí tức thì bùng phát !

- Ngươi nghĩ ngươi là ai ? Muốn giết nó sao ? Ngươi còn chưa đủ tư cách !

Trong mắt Tần Hiền sát ý không chút bảo lưu toàn bộ bắn ra , trong khoảng thời gian ngắn , nhiệt độ trong tửu lâu tựa hồ đột nhiên cũng giảm xuống mấy chục độ , chúng nhân đang ăn cơm tại nơi này không khỏi lạnh lẽo , người nào người đó trong lòng mãnh liệt run rẩy , nhìn về phía bên này

- Ngươi con mẹ nó là ai !

Áo Luân giận dữ nhìn Tần Hiền . Không chờ Tần Hiền mở miệng , Áo Luân ánh mắt lạnh băng nhìn lại :

- Ngươi chính là người kia ! Kẻ vừa mới lộ ra sát khí với ta !

Tần Hiền sắc mặt lạnh lẽo , khoé miệng vừa động một chút , lộ ra một tia sát khí .

- Không sai , chính là ta ! Áo Luân ! Mở con mắt chó của ngươi ra mà nhìn rõ xem ta là ai!

Tần Hiến quát lạnh một tiếng.

Áo Luân nghe vậy thì không khỏi đánh giá lại Tần Hiến. Sau một khắc, trên mặt Áo Luân liền lộ ra thần tình kinh ngạc!

- Ngươi, ngươi là Tần Hiến?

Áo Luân một tay chỉ vào Tần Hiến, giọng nói tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

- Cuối cùng nhớ ra rồi phải không?

Tần Hiến cười lạnh một tiếng!

- Không có khả năng!

Áo Luân đột nhiên quát lên thật to, đôi mắt nhanh chóng biến hồng, trừng mắt nhìn Tần Hiến, giận dữ gầm thét.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Ta Sẽ Đánh Ngươi!

- Không có khả năng!

Áo Luân hai mắt cực nhanh biến hồng nhìn Tần Hiến, lớn tiếng rống giận. Hắn vẫn chưa rõ ràng rằng, nửa năm trước Tần Hiến không khác gì một tên phế vật, mà sau khi gần nửa năm trôi qua, người này liền xảy ra biến hoá nghiêng trời lệch đất! Thậm chí, cho đến hiện tại, Áo Luân có chút không thấy rõ được thực lực của Tần Hiến. Điều này đối với hắn thực sự là một đả kích rất lớn! Từ nhỏ đến lớn, Áo Luân hắn luôn được bao phủ trong quang sáng thiên tài, mà hắn đích xác cũng là một thiên tài, tuổi còn trẻ đã trở thành một trong thập đại kiệt xuất thanh niên Thượng Đô Thành.

Nhưng là hôm nay, hắn phát hiện, hắn kiêu ngạo, hắn là thiên tài, cuộc sống hắn trong nháy mắt trở lên ảm đạm rồi. Không phải quang sáng đang bao phủ trên người hắn trở nên lu mờ, mà là quang sáng của Tần Hiến thực sự quá mức chói mắt.

Gần nửa năm thời gian từ một kẻ không khác gì phế vật bây giờ trở thành ngũ giai, thậm chí lục giai cao thủ! Điều này rất khó làm cho người ta tin được! Bởi vậy, sau khi Áo Luân biết được thân phận của Tần Hiến, tức thì nóng nảy...

- Cái gì là không có khả năng?

Trên mặt Tần Hiến mang theo nụ cười lạnh, nhãn thần lạnh nhạt nhìn hai mắt đỏ bừng, vẻ mặt dữ tợn của Áo Luân.

- Ngươi tuyệt đối không phải là tên phế vật kia!

Áo Luân lạnh lùng nhìn Tần Hiến.

- Đúng, ta chính xác không phải là phế vật! Nhưng mà, ta chính là ta!

Tần Hiến lạnh lùng nhìn đối phương, vẻ mặt khinh thường.

Ngồi xổm trên vai Tần Hiến, lúc này Bảo bảo cũng tựa như một con người đứng thẳng lên, một đôi tay nhỏ bé chống vào hông, vẻ mặt khinh thường nhìn Áo Luân đang nổi giận...

- Ngươi hỗn đản!

Không biết là nói bảo bảo hay là nói Tần Hiến, Áo Luân mãnh liệt nộ hồng một tiếng, một quyền liền đâm tới. Tức thì, một đạo bạch sắc đầu khí nháy mắt hình thành, hướng phía Tần Hiến hung mãnh trùng kích tới. Tần Hiến đồng tử co rút lại, trong lòng giận dữ, đôi mắt băng lãnh lại càng thấu phát ra sát khí lăng lệ.

Nhưng là, Tần Hiến lúc này cũng không có tiếp chiêu, mà là lui về phía sau một bước, liếc nhìn sang nhất phó lão thần Bồ Lan Đặc (ý là: Bồ Lan Đặc cứ như một ông quan già ngồi xem a - Ở đoạn sau thì Bồ Lan Đặc là nhân chứng cho Tần Hiến nện Áo Luân^^!) bên cạnh một cái, rồi sau đó liền lạnh lùng nhìn Áo Luân.

- Áo Luân , người dám động thủ lần nữa , đừng trách ta hạ thủ vô tình !

Trong mắt Tần Hiền sát khí lóe ra , nhưng lại chỉ là lạnh giọng nói .

- Người đi chết đi !

Áo Luân hét lớn một tiếng , nhu thân lần nữa nhào đến . Sắc mặt Tần Hiền càng thêm lạnh lẽ , trên người cũng bắt đầu thấu phát ra một tầng tử sắc quang mang nhàn nhạt , mái tóc dài màu tím phía sau không gió mà tự động phiêu tán . Tần Hiền lại thối lui một bước nữa .

- Bố Lan Đặc huynh , huynh hãy xem , là tên Vương bát đản Áo Luân này chủ động ra tay , ép ta phải tự vệ .

Tần Hiền băng lãnh nói chuyện khiến cho Bố Lan Đặc ở bên cạnh ngẩn ra ! Lập tức trên mặt hắn lộ ra thần tình kỳ quái !

Nhưng là , Bố Lan Đặc cũng không có ý ngăn cản hai người bọn họ , chỉ là ở bên cạnh quan khán . Trên thực tế , Bố Lan Đặc cũng đã sớm khó chịu với Áo Luân , chỉ là ngại thân phận của Áo Luân mà nín nhịn , hắn mong cho Áo Luân bị Tần Hiền đánh ngã đẹp mặt để hắn chê cười .

- Tốt , Tần huynh đệ , ta hôm nay coi như nhân chứng của huynh đi .

Bố Lan Đặc đầu tiên là ngẩn ra , tiếp đó thì mặt tươi cười lớn tiếng nói , hắn biết , Tần Hiền định ra tay rồi .

Nghe vậy , Áo Luân lại càng trở nên giận dữ . Hét lớn một tiếng , đầu khí chói mắt từ trên người hắn bắn ra , một đôi quyền đầu tức thì bị bạch sắc đầu khí bao phủ lấy , hoá thành một đạo điện quang , hướng đầu Tần Hiền hung ác trùng kích đến .

Công kích thật quá âm độc ! Tần Hiền trong lòng tức thì đại nộ . Sát khí càng thêm lạnh lẽ . Trong lòng vừa động , chân Tần Hiền nhẹ nhàng điểm trên mặt đất , sau đó một khắc , thân hình Tần Hiền quý dị hướng bên cạnh di động , nhất thời tránh được công kích của Áo Luân .

- Hà ?

Áo Luân mặc dù chìm trong cuồng nộ , nhưng là trực giác một cao thủ của hắn vẫn còn . Lúc này đã bị bộ pháp vi diệu của Tần Hiền làm cho hoảng sợ .

- Muốn đánh , theo ta đến phía sau .

Tần Hiền lạnh lùng buông xuống những lời này sau đó , thân thể hắn hoá thành một tử sắc quang vầng , trong nháy mắt liền từ cửa sổ xông ra ngoài .

- Hừ !

Áo Luân chỉ là nặng nề hừ lạnh một tiếng ! Sau đó cũng từ cửa sổ xông ra ngoài !

Nhìn hai người Tần Hiền biến mất tại lầu , Bố Lan Đặc mới chậm rãi đứng lên , lạnh lùng liếc nhìn mấy người tùy tùng của Áo Luân một cái , sau một khắc , cũng trực tiếp từ cửa sổ liền xông ra ngoài .

- Làm sao bây giờ ?

Mấy người tùy tùng của Áo Luân trao đổi ánh mắt với nhau , sau đó một người liền hỏi .

- Hừ , thì đi xem xem thiếu gia như thế nào diệt sát kẻ không biết lượng sức mình Tần Hiền kia thôi !

Một người cười lạnh .

- Đây ? Nhưng là Tần Hiền kia từng diệt sát một lục giai cao thủ .

- Hừ , người đối với thiếu gia không tin tưởng như vậy sao ?

Một người khác lạnh lùng người vừa nói chuyện kia .

- Tin tưởng thiếu gia ! Tin tưởng thiếu gia nhất định không bị thua !

Người vừa nói này chính là trung niên nhân hỏi chuyện Áo Luân ở trước cửa Tuyền Lô , trong đám người này , cũng chỉ có hắn mới rõ ràng thực lực của Áo Luân .

Có lẽ , nửa năm trước Áo Luân không phải là đối thủ của Tần Hiền (Tần Hiền hiện giờ chứ không phải Tần Hiền nửa năm trước) , nhưng là , bây giờ , trung niên nhân tuyệt đối tin tưởng .

Đúng lúc này , bên ngoài quả thật truyền đến một trận lớn tiếng ầm ầm . Tần Hiền cùng Áo Luân hai người đã bắt đầu đại chiến ở phía sau rồi .

- Một trong thập đại kiệt xuất thanh niên Áo Luân bất quá cũng chỉ có thể thôi .

Tiếng cười sang sảng của Tần Hiền truyền tới , khiến cho sắc mặt mấy người tùy tùng của Áo Luân tức thì đại biến .

- Không xong !

Mấy người thâm nghĩ đồng thời vọt tới của sổ , phóng mắt nhìn xuống , nhưng là chứng kiến lúc này trên đường cực kỳ rộng bị rất đông người vây lại thành một vòng tròn lớn hình quả trứng.Mà hai đầu vòng tròn chính là Tần Hiền và Áo Luân hai người.

- Thiếu gia , dĩ nhiên bị thương ?

Trung niên nhân khó tin lên tiếng kinh hô.

Trong trường đấu hai người đứng tách ra hai bên , Tần Hiền trên mặt thấu phát ra nụ cười nhàn nhạt . Về mặt thông dong trán đỉnh . Mà mặt khác một bên Áo Luân lại có vẻ hơi chật vật . Y phục vàng nhạt có chút bừa bộn , mà khoé miệng Áo Luân lại càng tràn ra một vết huyết tích ...

- Chẳng lẽ ,t thiếu gia dĩ nhiên...

Trung niên nhân thất kinh lắp bắp . Hắn rất rõ ràng thực lực Áo Luân ... Trung niên nhân về mặt kinh hãi quay đầu nhìn về phía Tần Hiền trên mặt thấu phát ra vẻ thông dong bình tĩnh tươi cười ...

- Tần Hiền , ngươi lại dám đánh ta ?

Không kịp trở tay , Áo Luân ăn phải một ám khuy (ý là : Một trận thua mà Áo Luân không thể tin nổi) , một lúc lâu sau đó , hắn mới phản ứng lại -- Chính mình , dĩ nhiên bị đối phương nhất chiêu đã bại !

Dưới sự giận dữ , Áo Luân hướng phía Tần Hiền phần nộ quát lên .

- Ta đánh ngươi đó ! Ngươi một tên ngu ngốc !

Tần Hiền sắc mặt chuyển lạnh , cả người tử quang quán vòng quanh , mái tóc dài màu tím lại càng không gió tung bay ...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đồng Giai Vô Địch!

So với Tần Hiền tiểu sai hoàn toàn bất đồng , lúc này khuôn mặt anh tuấn của Áo Luân đã biến thành xanh lè ! Đây là vì phần nộ mà tạo thành !

Phần nộ ! Vô cùng phần nộ !

Lúc này , Áo Luân cảm giác được , cả người mình cũng tựa hồ bị lửa giận thiêu đốt. Hai tròng mắt đỏ bừng lại càng tràn ngập huyết sắc ! Thoáng loé lên quang mang oán độc .

- Tiểu bạch kiểm .(Mặt trắng nhỏ - một cách gọi khinh bỉ những kẻ chỉ có vẻ bề ngoài ăn bám vào váy phụ nữ , dùng vẻ bề ngoài để sống phụ thuộc ... Ở đây dịch giả để nguyên tiểu bạch kiểm nghe hay hơn là mặt trắng nhỏ ^^!)

Tần Hiền chậm rãi bước đến trung tâm , trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt , trong ánh mắt lộ ra vẻ hý lộng nhìn Áo Luân đang trong cơn bạo nộ , nói ra một câu khiến cho Áo Luân nổi điên .

- Ha ha !

Nghe thấy thế , Bồ Lan Đặc đầu tiên là mãnh liệt sửng sốt tiếp theo đó là ha hả phá lên cười . Liên đó lại cũng làm trò ngược mắt nhìn toàn thân cơ nhục đang vận vạo của Áo Luân từ trên xuống dưới .

- Tiểu Bạch Kiểm ! Ha ha , tiểu bạch kiểm !

Thanh âm cuồng tiếu của Bồ Lan Đặc truyền ra xa xa , lọt vào tai của Áo Luân bên này , sắc mặt Áo Luân lại càng thêm xanh mét .

- Bồ Lan Đặc ngươi cảm miệng cho ta !

Áo Luân đột nhiên quát to một tiếng . Nhìn Áo Luân như một con rắn độc hai mắt toát ra thần sắc oán hận , Bồ Lan Đặc có chút sùng sốt , nhưng là sau một khắc , tiếng cười của hắn càng thêm điên cuồng.

- Áo Luân , cho tới tận hôm nay ta mới phát hiện , nguyên lai bộ dáng của ngươi là một tiểu bạch kiểm . Ha ha , ta cười chết mất.

Tiếng cười phóng túng của Bồ Lan Đặc cứ thế mà truyền ra rất xa , khiến cho Áo Luân càng thêm phẫn nộ.

- Ngươi , con mẹ nó , cầm miệng lại cho ta !

Sắc mặt Áo Luân dữ tợn , gân xanh trên trán kịch liệt bạo động , trên người bạch sắc đầu khí trùng thiên , cũng hoá thành đầy trời tức giận . Ngón tay chỉ thẳng về phía Bồ Lan Đặc ở phía xa xa.

Đứng ở trung tâm vòng tròn , Tần Hiên khẽ nhủ mảy .

- Tiểu bạch kiểm , thế có đánh nữa hay không ? Không đánh nữa thì rút về nhà đi !

Tiếng quát lạnh của Tần Hiên kéo sự chú ý của Áo Luân trở lại .

- Hừ , Tần Hiên , ngươi hôm nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ !

Trên người Áo Luân bạch sắc đầu khí không ngừng lấp loé .

Đang lúc nói chuyện , Áo Luân đột nhiên rống lớn một tiếng , toàn thân bạch sắc đầu khí tăng vọt ! Một đạo bạch mang lấp lánh vọt lên trời . Sau đó , cả người Áo Luân liền biến thành một đạo bạch quang , giống như điện xẹt hướng phía Tần Hiên vọt nhanh đến .

Trong quá trình đó , đại kiếm trên lưng Áo Luân không biết tự lúc nào đã nằm gọn trong tay hắn , kích phát ra một đạo bạch sắc kiếm mang dài hơn một trượng.

Trong không khí do sự ma sát kịch liệt mà phát tán ra tiếng gió rít chói tai . Kiếm mang dài hơn một trượng xé rách không gian , trong nháy mắt liền xuất hiện trước mặt Tần Hiên.

Sắc mặt Tần Hiên trấn định nhìn đạo kiếm quang bắn nhanh tới . Bạch sắc kiếm quang tựa như một dải lụa , tản ra lực lượng cường đại lẫn kinh khủng từ trên bầu trời hung hăng chém xuống . Cuồng bạo đầu khí kia lại như tràn ngập khắp không gian ! Bạch quang rực rỡ càng thêm chói lọi khiến những người quanh đó mi mắt cũng phải khép hờ lại .

- Tần Hiên này dĩ nhiên mạnh như vậy sao ?

Bồ Lan Đặc bên ngoài , thấy Tần Hiên cứ thế không tránh không né , trên mặt không khỏi bắt đầu hơi biến sắc . Mắt thấy bạch sắc kiếm quang sẽ bổ vào người Tần Hiên , lúc Tần Hiên sắp sửa máu vẩy đầy trời thì ...

Tần Hiên trên mặt đột nhiên lộ ra một tia cười khinh thường . Mũi chân chỉ là nhẹ nhàng điểm trên mặt đất một cái , sau đó , thân hình hắn liền quỷ dị chuyển . Giống như một đạo ảo ảnh , thân hình Tần Hiên từ từ nhạt dần đi .

Kiếm mang dài hơn trượng mãnh liệt bổ lên mặt đất , phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa , sau đó một tảng đá cẩm thạch trên mặt đường bị chém nát làm lộ ra một cái hố to thật lớn ! Dưới tác dụng của lực lượng cường đại , từng đạo khe nứt cứ thế hướng phía xa xa rách toác ra .

- Hà ?

Bất luận người nào ở bên ngoài cũng nghi hoặc nhìn Áo Luân trong cơn bạo nộ , đều phát ra tiếng kinh dị...

- Chẳng lẽ , nam tử mặc quần áo màu tím kia cứ như vậy mà đến mảnh vụn cũng không còn ?

Bên ngoài có người nói .

- Không có khả năng !

Một người khác khẳng định.

Áo Luân biến sắc , hắn quá ư rõ ràng ! Bởi vì , ngay vừa mới rồi , một kiếm kia của hắn nhìn qua là vô cùng uy thế ! Nhưng là , ngay trước lúc tới hậu, Tần Hiên đột nhiên lấy thân pháp quỷ dị mà tránh đi , một kiếm uy thế tuyệt luân của hắn , chính là ngay cả một chút thân thể của Tần Hiên cũng không đụng tới !

Làm cho Áo Luân kinh hãi chính là , hắn vậy mà không nắm bắt được Tần Hiên rốt cuộc làm thế nào để thoát thân , như thế nào rời khỏi nơi này !

- Không xong !

Đột nhiên , Áo Luân trong lòng hét to một tiếng không xong ! Phản ứng đầu tiên , đại kiếm trong tay tức thì bổ ra ngoài

- Âm !

Lực lượng thất lớn truyền vào , đại kiếm kịch liệt chấn động . Mà Áo Luân dưới tác động của một cỗ lực lượng cực lớn , cả người liền bị kích bay ra ngoài .

- Mẹ kiếp !

Mặc dù nhất thời không chú ý mà bị kích bay đi . Nhưng là , nửa năm vượt qua sinh tử tu luyện cũng không phải vô dụng ! Ngay lúc thân thể của hắn bị đánh bay đi , đồng thời , Áo Luân rống giận một tiếng , thân hình giữa không trung quỷ dị đảo lộn lại ! Đồng thời , đại kiếm trong tay cũng bắn ra bạch quang kinh khủng , hướng từ sắc quang vung phía sau bắn nhanh đến hung hăng chém xuống !

- Ngũ giai sao ?

Thanh âm khinh thường của Tần Hiền truyền vào tai Áo Luân , làm cho Áo Luân trong lòng lạnh lẽo !

Nếu biết mình đã đạt tới ngũ giai , mà đối phương lại phản ứng như vậy ... Trong lòng Áo Luân nảy lên cảm giác thiếu não !

Nhưng là...

- Chết đi !

Áo Luân rống giận một tiếng , khí tức trên người đột nhiên trở nên cường đại

- Hà ? Ngũ giai ?

Bên ngoài trận , Bồ Lan Đặc biến sắc, đôi mắt lại càng không nhúc nhích trừng mắt nhìn vào Áo Luân giữa trường đấu bạch quang ngút trời .

- Hồn dân này thế mà đột phá đến ngũ giai rồi ?

Bồ Lan Đặc trong lòng dấy lên loại cảm giác chẳng lành .

- Ngũ giai , trước mặt ta , vẫn không đáng để trong mắt !

Tần Hiền cười lạnh một tiếng . Thân hình đột nhiên tăng tốc , giống như một đạo tử quang nhanh chóng vọt đến .

Một khắc sau...

Bịch !

Một âm thanh trầm đục vang lên , đầy trời bạch quang tựa hồ thoảng cái đã bị đánh nát , sau một khắc , một đạo bóng đen thật lớn kèm theo một âm thanh trầm đục , như một miếng bông rách hung hăng bị kích bay ra ngoài !

- Mẹ kiếp!

Áo Luân sắc mặt trở nên dữ tợn , tốc độ Tần Hiền thực sự là quá nhanh lại rất quỷ dị . Cho dù hắn đã đem lực lượng của mình tăng đến cực hạn cũng không thể thoát khỏi tốc độ của Tần Hiền...

- Tốc độ thực nhanh !

Hai tròng mắt Bồ Lan Đặc sáng ngời . Từ sắc quang vung từ từ tản đi , thân hình Tần Hiền chậm rãi lộ ra , chứng nhân lúc này mới phát hiện , Bảo bảo trên vai Tần Hiền tựa hồ như không bị một chút ảnh hưởng nào hết , vẫn như cũ ngồi trên vai hắn .

- Vô địch đồng giai sao ?

Tần Hiền nhìn kẻ đã bị đánh bay đi , sắc mặt tái nhợt Áo Luân , trong lòng trầm nghĩ như vậy .

Không sai , thực sự là đồng giai vô địch ! Được bảo bảo hỗ trợ , Tần Hiền thậm chí có thể diệt sát lục giai cao thủ ! Bây giờ , mặc dù không cần bảo bảo hỗ trợ , dựa vào thân thể biến thái của hắn , cùng với hấp tinh đại pháp và lăng ba vi bộ vi diệu , đồng giai - Tần Hiền là vô địch !

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Biến Dị - Huyết Hồng Sắc!

Thân thể Áo Luân tựa như một toà đại sơn , hung hăng nện xuống mặt đất , lực lượng thật lớn sinh ra chấn động khiến cho ngay cả mặt đất cũng bị rung động theo . Một cái hố to hình người cũng nhanh chóng xuất hiện , đem cả người Áo Luân vùi dưới mặt đất .

- Hống hống !

Áo Luân bây giờ thực là dị thường tức giận ! Liên tục hai lần phóng lên đều bị Tần Hiên đánh bay đi . Mà chính mình dĩ nhiên lại không nhận biết thủ đoạn của đối phương ! Điều này với lòng tự tin bành trướng của hắn trước đây mà nói không thể nghi ngờ là một sự sỉ nhục ! Bởi vậy , sau khi bị đánh hung hăng tụt vào mặt đất , Áo Luân bất chấp thân thể đau đớn , nổi giận gầm lên một tiếng , một quyền liền nện trên mặt đất .

Lực lượng cuộn trào từ cánh tay phun mạnh ra . Theo một tiếng nổ , cát bụi đất đá trên mặt đất bắn đi tung toé . Cùng lúc đó , Áo Luân giống như một vầng mặt trời , từ trong lòng đất vọt lên . Cả người lấp lánh quang mang chói mắt !

- Khốn kiếp !

Nhìn thấy Áo Luân lần nữa như không có việc gì từ trong lòng đất vọt lên , Tần Hiên trong lòng thâm rủa một tiếng .

- Hay là mình xuống tay chưa đủ tàn nhẫn !

Tần Hiên song thủ khoanh trước ngực , mái tóc màu tím đặc biệt theo gió phiêu đảng sau lưng , sắc mặt lạnh nhạt nhìn Áo Luân phía trước cách đó không xa.

- Tiểu bạch kiểm...

- Câm miệng !

Tần Hiên mới nói nửa câu , đã bị Áo Luân gầm lên một tiếng cắt đứt ! Tần Hiên cứng lại , tiếp đó trong lòng tức thì trở nên giận dữ . Tần Hiên nhìn Áo Luân không cần biết sống chết .

- Hồn đản này chẳng lẽ còn tiếp tục được nữa sao ? Ngươi đã kích còn chưa đủ ?

Trên thực tế , Tần Hiên thực ra đoán sai rồi . Áo Luân toàn thân cơ hồ bị bạch sắc đầu khí bao trùm . Nhưng là cùng bạch sắc thánh khiết đầu khí hoàn toàn trái ngược chính là , từ trên người Áo Luân bộc phát ra một loại khí tức bạo ngược . Song nhãn đỏ hồng như đỏ máu xà lóe ra ánh mắt oán độc.

Áo Luân nghiêng rãnh nghiêng lợi trừng mắt nhìn Tần Hiên , bước từng bước chân đi về phía Tần Hiên , đại kiếm lại càng không ngừng thôn thò bạch sắc đầu khí rực rỡ . (chữ thôn thò ở đây có nghĩa là : Nuốt vào rồi nhả ra , thôn như trong thôn phệ , thò như trong thò nạp nên mình mạn phép để nguyên chữ này không dịch ra tiếng việt vì không hay lắm) . Một cỗ lực lượng cường bạo không ngừng từ thân đại kiếm chấn động ra , từng cơn sóng trong không khí xao động , tựa như một vẩn nước , hướng phía xa xa truyền ra.

“ Gia hỏa này , như thế nào mà trở nên cường đại như vậy ? ”

Tần Hiên khẽ cau mày . Lúc này , khí tức trên người Áo Luân rõ ràng so với vừa rồi không ngừng tăng lên không chỉ một điểm hai điểm , loại cuồng bạo này , khí tức bạo ngược cũng là lần đầu tiên thấu phát ra . Một mực ở phía bên ngoài chăm chú nhìn vào trận chiến kia Bồ Lan Đặc lúc này mày như chặt lại.

- Ta nhỏ vào . Không có thiên lý mà . Tên gia hỏa này , mới nửa năm thời gian a , thực lực dĩ nhiên ...

Bồ Lan Đặc trong lòng phi thường khó chịu . Nửa năm trước , thực lực của mình vượt xa Áo Luân , không nghĩ tới , mới gần nửa năm mà thôi...

- A , không đúng .

Cơ hồ đồng thời , Tần Hiên cùng Bồ Lan Đặc liền phát hiện có điểm bất thường ! Áo Luân trên người toàn bộ bị quang mang chói mắt bao trùm , thậm chí , ngay cả thân thể hắn cũng không còn thấy rõ . Nhưng là , mặc dù như thế , Tần Hiên cùng người đang chú ý đến Áo Luân Bồ Lan Đặc lại phát hiện ra ở bên trong bạch sắc đầu khí tựa như một vầng mặt trời kia dĩ nhiên – Dĩ nhiên hỗn loạn một tia huyết hồng sắc quang mang !

Chỉ là , tia huyết hồng sắc quang mang này thế nhưng rất yếu ớt , nếu như không phải ánh mắt của Tần Hiên quá mức lợi hại , cơ hồ sẽ không nhìn thấy một tia huyết hồng sắc quang mang bị che dấu dưới bạch sắc đầu khí .

Vào giờ khắc này , Tần Hiên lộ ra thần sắc ngưng trọng . Theo bản năng , hắn cảm giác được một tia hồng huyết sắc quang kia không hề đơn giản !

(Tác giả: Về màu sắc của đầu khí, Ốc Sên nói sơ qua một chút . Màu sắc đầu khí tại thiên nguyên đại lục sẽ không biến hoá theo cấp bậc , một người đã tu luyện ra đầu khí có màu sắc nào , thì màu sắc đó là vĩnh viễn , đương nhiên , cũng có một chút ngoại lệ , nhưng là , tuyệt đại bộ phận đầu khí của con người không có thay đổi . Bởi vậy , vào lúc Tần Hiên và Bồ Lan Đặc chứng kiến đầu khí quang mang hỗn loạn đỏ như máu mới lộ ra và ngưng trọng !)

- Tốt lắm, người vậy mà bức ta xuất toàn lực ra, hôm nay người có thể chết trên tay ta, cũng là vinh hạnh cho người rồi! Hai tròng mắt đỏ như máu hung hăng trừng mắt nhìn Tần Hiền, lời lẽ hoàn toàn là miệt thị nói với Tần Hiền. Tựa hồ, ở trước mặt hắn, Tần Hiền chỉ là một con sâu cái kiến.

Tần Hiền tịnh không nói một câu, sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm tròng mắt đỏ như máu của Áo Luân, trong lòng nảy lên một chút mất tự nhiên, cảm giác không được thoải mái.

- Hừ!

Tần Hiền đơn thuần hừ lạnh một tiếng, một tia cảm giác mất tự nhiên lướt qua trong lòng. Mặc dù cảm giác trên người Áo Luân có gì đó không đúng, nhưng là, Tần Hiền không nhận thấy, Áo Luân có thể giết mình.

Chênh lệch! Rõ ràng là dao động ở chỗ này. Tần Hiền chưa bao giờ tự đại, nhưng là cũng chưa bao giờ thiếu tự tin mà đau khổ. Đối với tam đại thần công của mình Tần Hiền khá là tin tưởng.

- Tiểu bạch kiểm, ta có thể hai lần đánh bại người, thì sẽ có lần thứ ba!

Tần Hiền khinh thường nhìn Áo Luân, trên mặt vẻ bình tĩnh khôi phục trở lại.

- Hôm nay ta muốn cho người xem, như thế nào gọi là không biết tự lượng sức!

- Như lời người nói.

Áo Luân lạnh giọng nói một câu, sau một khắc, lực lượng trên người hắn bùng nổ, một luồng quang mang cường đại, chói mắt trong nháy mắt toả rộng ra bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, chỉ thấy cả người Áo Luân cũng hoá thành một đạo quang ảnh – Huru! - Một tiếng biến mất tại chỗ, khi xuất hiện trở lại, đã đến trước người Tần Hiền.

Trong quá trình này, đại kiếm trong tay Áo Luân đã bị hắn giơ lên cao, sau đó hung hăng chém nghiêng xuống. Từng đạo năng lượng cuồng bạo tràn ngập khắp không gian, bầu trời tựa hồ cũng bị năng lượng cuồng bạo kia xé nát, một tiếng gió rít bén nhọn lạnh lạnh không ngừng truyền ra xa xa phía bên ngoài.

Tần Hiền đứng tại chỗ, hai mắt bị quang mang chói lọi kích thích hơi nheo lại. Mà bảo bảo đang ngồi trên vai Tần Hiền trên mặt lại lộ ra thần sắc tức giận, bị bạch quang rực rỡ trên người Áo Luân làm cho chói mắt.

- Y y nha nha ...

Bảo bảo về mặt phần nộ nhìn Áo Luân đang nôn nóng xông đến. Tần Hiền hai mắt hí lại, nhìn Áo Luân đang vội vã lao tới, khoé miệng nhẹ nhàng nhếch lên, lộ ra một tia cười lạnh.

Ở bên ngoài Bồ Lan Đặc phát hiện ra tia cười lạnh trên khoé miệng Tần Hiền. Trong lòng âm thầm mà phỉ báng.

- Thật không hổ là kẻ có thể diệt sát lục giai cao thủ, tự tin đến mức như vậy.

Khoan nhắc tới việc Bồ Lan Đặc phỉ báng, lúc này Áo Luân đã vọt tới trước mặt Tần Hiền. Nhìn thấy Tần Hiền cứ như vậy không thèm trốn tránh đứng tại chỗ. Áo Luân trong lòng lúc này tức thì trở nên giận dữ.

- Chết đi!

Nổi giận gầm lên một tiếng, Áo Luân không chế lực lượng, ầm ầm lao đến hướng Tần Hiền không xa trước mặt hung hăng chém xéo xuống!

Ngay lúc này

Tần Hiền hai mắt vẫn đang khép hờ cực nhanh mở ra. Một đạo tinh mang bắn ra. Đồng thời, hai ngón tay trên bàn tay phải đang nắm chặt của Tần Hiền mãnh liệt bổ ra.

Huru!

Một đạo giống như dòng nước nhỏ màu tím từ ngón trỏ và ngón trung gian (ngón giữa) của Tần Hiền cực nhanh bắn ra ngoài, hướng phía Áo Luân kích tới. Cùng lúc đó, từ trên vai Tần Hiền, bảo bảo cũng nhân cơ hội hoá thành một đạo bạch quang, tựa như điện xẹt bắn đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Không Phục? Đánh Tiếp?

- Cút ngay!

Ngay sau khi Tần Hiến và Áo Luân đều bị bao phủ trong một tầng bạch sắc quang mang kinh thiên động địa , dường như những người khác đều nghĩ rằng Tần Hiến sẽ bị công kích vừa rồi của Áo Luân chém nát thành từng mảnh

Đột nhiên ...

Một đoàn bạch sắc quang mang kịch liệt rung động . Tiếp đó , tiếng nổ hống phần uất của Áo Luân xa xa truyền ra ngoài .

Không lâu sau...

Ầm!

Thanh âm như long trời lở đất trong nháy mắt ầm vang lên mãnh liệt . Đồng thời , theo tiếng rống giận , trên người Áo Luân thấu phát ra bạch sắc quang mang kinh khủng , bao phủ lấy Tần Hiến , trong lúc này , nháy mắt toàn bộ bạch sắc quang mang đó bị phá nát vụn .

Chợt ... Một đạo hắc ảnh cực lớn từ trong đám bạch quang vỡ vụn kia trong nháy mắt ném bay ra ngoài . Sau khi bạch sắc quang mang vỡ vụn , thân hình Tần Hiến trong nháy mắt hiện ra trong mắt chúng nhân ... Trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt , chỉ là , tử sắc y phục phiêu dật có chút rách nát . Nhưng mặc dù như thế , tất cả mọi người đều biết , thắng bại đã rõ , Áo Luân tái bại !

- Bảo bảo , lên cho ta !

Trong mắt Tần Hiến sát khí phun trào ! Quát lạnh một tiếng .

Kỳ thật , không đợi Tần Hiến ra lệnh , bảo bảo sớm đã khó chịu với Áo Luân . Lúc này , thân hình nhỏ nhắn xinh xắn của bảo bảo như một đạo điện quang lao ra ngoài . Sau một đoạn đường lao nhanh đi , thân hình bảo bảo nhanh chóng gấp xuống . Tiếp đó , song thủ Bảo bảo nhẹ nhàng đập xuống đất một cái , một khắc sau ! Thân thể bảo bảo tựa như đạn pháo bắn đi càng nhanh thêm ...

Hưu !

Bạch quang chợt loé , bảo bảo đã rơi trên người của Áo Luân giữa không trung đang bay ngược ra ngoài .

Cảm giác được bảo bảo nhảy lên trên người mình , Áo Luân trong lòng hoảng sợ . Hắn còn nhớ rõ , mới vừa rồi , chính con vật nhỏ này đã cho mình ăn quả đắng ! Nộ quát một tiếng , tay phải Áo Luân tràn ngập bạch sắc đầu khí hung hăng đánh lên người bảo bảo .

Lúc này ...

Thân sắc bảo bảo lộ ra một tia tức giận . Trước đại chưởng của Áo Luân chụp tới , thân hình bảo bảo quý dị tiêu thất không thấy đâu nữa .

Sau một khắc , bảo bảo đã xuất hiện trên ngực Áo Luân .

Tức thì , tiểu thủ đáng yêu của Bảo bảo nhẹ nhàng đưa lên ...

Vốn dĩ , bây giờ chính là thời khắc người ta ăn cơm trưa . Khi Tần Hiến hai người chiến đấu trên đường , sớm đã bị rất nhiều người vây quanh . Hiện tại lại càng hấp dẫn thêm không ít đầu sĩ hoặc ma pháp sư , trong những người này , có không ít cao thủ . Đám người này đều là dùng ánh mắt hồ nghi nhìn Tần Hiến . Nhưng là , bây giờ lập tức lại bị động tác đáng yêu kia của bảo bảo hấp dẫn .

- Đây còn vật nhỏ kia định làm cái gì vậy ? Không phải là muốn dùng bàn tay nhỏ bé kia công kích Áo Luân đấy chứ ?

Có người không thể tin nổi nói .

- Cứ xem đi chẳng phải sẽ biết sao !

Bên cạnh có người lạnh đạm vừa cười vừa nói .

Vào lúc đó....

Bàn tay nhỏ bé của bảo bảo đột nhiên tuôn ra một tầng thất thái quang mang mờ ảo . Theo đó , mọi người tức thì chứng kiến bàn tay nhỏ bé trắng như tuyết của bảo bảo nhẹ nhàng vỗ xuống.

- A..

Răng rắc ...

Tức thì , một kẻ khác trợn mắt há mồm nhìn sự việc đang xảy ra trước mặt chúng nhân...

Bàn tay nhỏ bé đáng yêu của bảo bảo nhẹ nhàng vỗ lên trên cái ngực thật lớn của Áo Luân (so với bảo bảo nhỏ nhắn xinh xắn mà nói , ngực Áo Luân quả thật rất lớn .)

Ánh sáng ngọc của thất thái quang mang trong nháy mắt tiến vào người Áo Luân . Vào lúc này , thân thể Áo Luân giống như bị sét đánh kịch liệt run rẩy . Sau một khắc , cả thân thể hắn tựa như bị một cỗ lực lượng từ trên trời mãnh liệt bổ trúng ...

Đầu tiên hết thảy một tiếng . Sau đó những tiếng đầu khớp xương gây hỗn loạn vang lên . Cùng lúc ấy, vốn thân thể Áo Luân đang bay ra ngoài , giờ khắc này như chịu một đòn nghiêm trọng , thẳng tắp từ giữa không trung rơi xuống .

Chứng kiến một màn này , ngoại trừ Tần Hiên ra , đám người còn lại là trợn mắt há mồm , mặt tràn đầy thần sắc không thể tin nổi . Bảo bảo nhỏ nhắn xinh xắn kia . Không có ai có thể tin rằng , một tiểu động vật , lại có một lực lượng kinh khủng như vậy .

Không chỉ có vậy ...

Vù ! Một tiếng , Bảo bảo lập tức liền xông đến khuôn mặt anh tuấn khiến bao phụ nữ đổ kỵ của Áo Luân . Sau đó , một chưởng hung hăng vỗ thẳng xuống.

Ba !

Thanh âm thanh thúy từ trên mặt Áo Luân truyền ra . Trong nháy mắt , mặt Áo Luân liền như một cái bánh mì xung đồ lên.

- Y y nha nha .

Bảo bảo như một kẻ chiến thắng , hai chân hung hăng dẫm đạp lên trên khuôn mặt anh tuấn của Áo Luân . Đột nhiên ... Đối với đám người ở xung quanh lắc lắc tay ...

Áo Luân thiếu chút nữa tức khí mà hôn mê .

Àm!

Một tiếng nổ , sau đó thân thể Áo Luân hung hăng nện xuống mặt đất , lực lượng thật lớn liền đem đá cảm thạch trên mặt đường đập cho nứt toác ra .

Mà bảo bảo cũng hoá thành một đạo bạch quang lúi lên trên vai Tần Hiên .

Kết thúc rồi ! Tam chiến , tam bại !

Áo Luân trong lòng dị thường phần nộ . Hắn không thể diệt sát Tần Hiên ! Nhưng là , hắn biết hắn không phải đối thủ của Tần Hiên .

Oán hận từ trong lòng đất bò dậy . Không quản thân thể trọng thương cùng những ánh mắt khác thường của đám người xung quanh , Áo Luân chỉ là oán độc nhìn Tần Hiên chuẩn bị rời khỏi nơi này.

Cảm nhận được ánh mắt oán độc của Áo Luân . Tần Hiên liền dừng lại .

- Sao thế ? Không phục ? Đánh tiếp ?

Tần Hiên sắc mặt lạnh lùng nhìn Áo Luân , lạnh giọng nói .

Huyết hồng sắc trong hai mắt Áo Luân từ từ nhạt đi , khôi phục đáng vẻ thanh tỉnh .

- Ta biết hiện tại ta không phải là đối thủ của ngươi ! Nhưng mỗi nhục hôm nay , ngày sau ta sẽ trả gấp mười !

Áo Luân bỏ lại một câu tàn nhẫn , sau đó xoay người liền rời đi .

- Lần sau , ta nhất định đánh chết ngươi !

Thanh âm băng lãnh của Tần Hiên truyền vào tai của Áo Luân , khiến cho thân hình hắn rất nhanh dừng lại ! Cuối cùng , Áo Luân ôm một bụng hậm hực rời đi .

- Tần huynh đệ , hôm nay thực là làm cho ta đại khai nhãn giới .

Bố Lan Đặc cười nghênh đón .

Tần Hiền không nói gì cười cười . Mang theo bảo bảo hướng phía ngoài đi tới . Mà đám người vây quanh bên ngoài thấy Tần Hiền đi đến , cũng tự động tránh ra tạo thành một con đường ... Bỏ Lan Đặc ở phía sau cười khò một tiếng , sau đó , liền nhanh chóng đuổi theo , không ngừng hỏi về những gì xảy ra trong trận chiến vừa rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chạm Tay Sẽ Bỏ!

- Tần huynh đệ , vừa mới rồi huynh làm thế nào mà trong nháy mắt đã bại Áo Luân vậy ?

Bỏ Lan Đặc vừa chạy như điên tới vừa tươi cười hỏi . Tần Hiền nhún nhún vai , thần tình không khỏi hướng một bên liếc một cái .

- Hắn không phải là đối thủ của ta !

Ngữ khí Tần Hiền rất lãnh đạm , sắc mặt không một chút ba động . Tự hồ đối việc vừa đánh bại Áo Luân vừa rồi chỉ là một chuyện tình không có gì đáng chú ý .

- Thật sự là như vậy sao ?

Bỏ Lan Đặc bụng một núi bụi , nhưng là cũng không muốn hỏi nữa , hắn biết là nếu Tần Hiền không muốn nói , hắn có hỏi lại nữa cũng không có gì thú vị .

Trên thực tế , chỉ có Tần Hiền mới biết được trong nháy mắt giao thủ vừa rồi ...

Ngay lúc Áo Luân mang theo khí tức kinh thiên động địa kinh khủng kia chém xuống , Tần Hiền đã sớm tích tụ chân khí hoá thành một kiếm khí nhỏ như một mũi sắc kích lưu bắn về phía Áo Luân . Có thể nói , Tần Hiền đối với thời khắc ra đòn tính toán cực kỳ chuẩn xác ! Từ sắc kích lưu vừa xuất hiện , đã xé nát không gian , trùng kích vào đại kiếm trên tay Áo Luân ! Cường đại lực lượng trực tiếp trùng kích đem lực lượng của Áo Luân cắt đứt !

Hơn nữa , điểm chết người chính là bảo bảo !

Vừa nghĩ đến tình huống vừa rồi , Tần Hiền đến bây giờ cũng có điểm không thể tin được...

Bảo bảo hoá thành một đạo bạch quang , chỉ trong nháy mắt đã đánh vào ngực Áo Luân . Vào lúc đó , chuyện khiến cho người ta kinh dị tức thì xảy ra ...

Không có ai có thể tin rằng , thoát nhìn Bảo bảo nhỏ nhắn xinh xắn nhu nhược như vậy lại có thể đột nhiên xuất ra lực lượng lớn đến thế ! Chỉ đơn thuần là va chạm ! Lúc này , khiến cho toàn bộ công kích mà Áo Luân chuẩn bị tự sớm biến thành nước chảy , mà dưới tác động của lực lượng thật lớn kia , cả thân thể Áo Luân lại bị Bảo bảo hung hăng đánh bay ra ngoài !

Lực lượng cuồng bạo mất đi sự khống chế lúc này tức thì tàn phá bừa bãi , điều này khiến cho Tần Hiền rất khổ sở ... Phía sau , chính là bao nhiêu người quan khán .

Nghĩ tới đây , Tần Hiền không nhìn được mà quay đầu nhìn thoáng qua Bảo bảo . Gia hỏa này , thật không biết lai lịch ra sao . Thất thái quang mang thần thông kia thần diệu giống như hấp tinh đại pháp , bây giờ , thoát nhìn chỉ là một tiểu bất điểm(cực kỳ nhỏ bé – ý như là bảo bảo nhỏ bé vô cùng) , nhưng là lại phun xuất ra lực lượng khiến cho Áo Luân ngay cả phản ứng cũng không kịp trực tiếp đem hắn đánh bay ra ngoài . Hơn nữa , chương cuối cùng nó , người khác không biết , nhưng là Tần Hiền biết rất rõ . Bảo bảo một chương đó , thực sự chỉ là nhẹ nhàng vỗ xuống.

Nhìn Tần Hiền một người một thú rồi đi , hai trông mắt Áo Luân tán ra thần sắc oán độc liền thu hồi lại . Đối với một kẻ vừa mới rồi , Áo Luân trong lòng vẫn còn sợ hãi .

- Con mẹ nó , kia rốt cuộc là yêu thú gì !

Áo Luân vừa nghĩ tới lúc vừa mới rồi , sắc mặt vốn đã tái nhợt lại càng thêm tái nhợt .

- Vén vén chưa đủ một chương vỗ xuống đã khiến mình rụng rời !!

Áo Luân trong lòng khổ sở . Nếu như không phải lúc tối hậu tiểu thú kia thu hồi đại bộ phận lực lượng , chỉ sợ Áo Luân hắn sớm đã hoá thành một đồng thệ nát rồi .

- Hừ lúc ấy để cho mình bỏ ra thành công một kiếm kia , hừ hừ ! Chỉ là ...

Áo Luân cũng không phải kẻ đần độn . Lúc ấy , cho dù bảo bảo không ra tay ,hắn cũng hiểu được rằng chiêu thức của mình sẽ bị Tần Hiên phá giải mà thôi .

...

- Chúng ta đi !

Tần Kỳ xanh mặt , hừ lạnh một tiếng , xoay người liền rời khỏi nơi này . Từ đầu đến cuối , Tần Kỳ đều là ở một bên chú ý cuộc chiến giữa Tần Hiên và Áo Luân . Mới đầu , Tần Kỳ lại không thèm nhìn đến Tần Hiên , nhưng là , sau khi Áo Luân liên tục hai lần bị Tần Hiên dễ dàng đánh bại , sắc mặt Tần Kỳ theo đó mà biến đổi . Cho đến cuối cùng ! Tần Kỳ rốt cục biến sắc !

Khéo léo cự tuyệt thỉnh cầu của Bố Lan Đặc , Tần Hiên cùng Bảo bảo trở về nhà mình . Bây giờ , trước cửa vào đại viện (sân lớn) đã tụ tập một đám người .

...

- Cái gì ? Áo Luân như vậy mà không địch nổi Tần Hiên kia sao ?

Một trung niên nhân thoát nhìn trầm ổn , toàn thân mang theo sát ý cương thiết ,không thể tin nổi quát lên một tiếng trầm thấp . Hắn chính là phụ thân của Áo Luân , Yên quốc nhất đại tướng quân Lan Đặc .

Đối với thực lực của Áo Luân , Lan Đặc phi thường rõ ràng ! Áo Luân hiện tại thực lực đã tiến nhập ngũ giai ! Ngũ giai a ! Là khái niệm gì chứ? Một cao thủ trẻ tuổi ! Cho dù , tính cả thiên nguyên đại lục , thanh niên cao thủ tiến nhập ngũ giai số lượng cũng không nhiều lắm !

Chỉ là , cái tên Tần Hiên kia ... Lan Đặc mày hơi nhíu lại .

- Ba Đặc !

Lan Đặc nhìn về phía lão giả một bề tôi trung thành vẫn luôn hầu hạ bên cạnh .

- Gia chủ !

Ba Đặc trong mắt tinh quang chợt loé rồi biến mất cung kính nói .

- Đã điều tra chi tiết về Tần Hiên chưa ?

Trong mắt Ba Đặc hiện lên một tia tinh quang

- Tạm thời , không có phát hiện gì . Nửa năm trước , Tần Hiên hình như đột nhiên biến mất , chỉ là , mấy ngày hôm trước mới đột nhiên xuất hiện .

- Một đoạn thời gian đó không rõ ràng ?

Lan Đặc cau mày .

- Gần nửa năm thời gian , liền đánh bại Áo Luân đã đạt tới ngũ giai cảnh giới .

Sắc mặt Lan Đặc xem ra không được tốt .

- Tần gia hiện giờ chưa có động tĩnh nào .

- Tần gia ?

Ba Đặc tươi cười , trên mặt xuất hiện một tia trào phúng

- Phòng chừng đang hồi hận rồi .

Đối với cách làm của Tần gia , Ba Đặc rất khinh thường . Mặc dù , thân phận cùng địa vị Tần Hiên trước kia không là gì cả . Nhưng là , từ lúc Tần Hiên trở về sau nửa năm biến mất , Tần gia lại quyết đoán mà chặt đứt quan hệ với Tần Hiên . Điều này đã trở thành trò cười cho rất nhiều gia tộc ở Thượng Đô thành .

Nếu như , lúc đầu Tần gia không phân chia rõ ràng với Tần Hiên , thừa nhận thân phận của hắn mà nói , ít nhất ,bây giờ địa vị Tần gia cũng không xấu hổ như vậy . Dù sao , hiện tại thực lực của Tần Hiên đã một mạch lên thẳng tới sát lục giai rồi !

Một người một mực thẳng tới gần lục giai cao thủ thanh niên , một người còn chưa tới hai mươi tuổi thực lực đã thẳng tới gần lục giai cao thủ ! Lại có một sùng vật thần bí ! Toàn bộ danh tiếng ấy cùng xuất hiện , đã làm cho nhiều gia tộc ngo ngoe muốn động . Cho dù là ai cũng sẽ biết , lục giai cao thủ chưa

tới hai mươi tuổi có ý nghĩa gì . Nói không chừng , qua vài chục năm nữa , thậm chí là mấy năm , hẳn rất có khả năng - Thành thần !

Tại thiên nguyên đại lục này , một thập giai cao thủ cũng cực kỳ hiếm thấy , thành thần , đã là sự tình mấy ngàn năm rồi . Cũng không biết chuyện gì xảy ra , mấy ngàn năm gần đây , thiên nguyên đại lục , cứ thế mà không ai có thể tu luyện thành thần ! Thậm chí , ngay cả gần tới thần nhất là thập giai cao thủ cũng cực kỳ hiếm!

Chưa nói Lan Đặc gia tộc bên này chú ý tới Tần Hiên , rất nhiều gia tộc trên Thượng Đô thành cũng lưu ý đến Tần Hiên , ý đồ đem kẻ cực kỳ có tiền đồ này lôi kéo về gia tộc mình ...

Nhưng mà , trong đó xấu hổ nhất lại là Tần gia . Còn lại là một ít các gia tộc có chút cừu oán với Tần Hiên .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Khéo Léo Cực Tuyệt!

Tần gia sở dĩ rơi vào tình trạng khó xử như thế , hết thảy đều do họ tự chuốc lấy . Nhưng là , Tần gia tốt xấu gì cũng là một đại gia tộc . Mặc dù mất đi một thiên tài Tần Hiên , Tần gia vẫn là Tần gia , tồn thất cũng không nhiều lắm .

Nhưng các tiểu gia tộc khác sẽ không nghĩ như vậy , đặc biệt là các tiểu gia tộc từng khi dễ Tần Hiên ...

Lúc này , Tần Hiên mặt lạnh như băng , vừa đuổi đi một đám người đến làm phiền ...

Đột nhiên , ngay lúc Tần Hiên quay vào , xa xa trên ngã tư đường có một đám người đang tiến lại , hình như là quân đội ...

Tần Hiên cau mày , cũng không có quay về , hẳn có cảm giác , đám quân này vì mình mà đến .

Nhìn ra bên ngoài , đám quân phát ra một trận sát khí lạnh lẽ , nghiêm trang hướng về phía trong này đi tới , Tần Hiên nhíu mày , sắc mặt lạnh dần xuống .

Đợi đến khi đám người kia tiến đến gần , Tần Hiên mới nhìn rõ , đám người ước chừng hai ba chục người . Trước đám người này có hai con độc giác thú trắng như tuyết .

Thiên Nguyên đại lục , có rất nhiều ma thú , thú cười cũng đều là ma thú . Nhưng là , hai con độc giác ma thú trắng như tuyết cao lớn xuất hiện trước mặt Tần Hiên mỗi con đều là tứ giai ma thú ! Không chỉ có thực lực cường đại mà còn am hiểu phong hệ ma pháp , hơn nữa giá cả lại càng đắt đỏ ! Chỉ những siêu cấp gia tộc mới có thể nuôi dưỡng thú cười như vậy .

Sau khi chăm chú xem xét , Tần Hiên sắc mặt lúc này dần thay đổi . Mà một mực trên bả vai Tần Hiên Bảo Bảo lúc này như gặp địch nhân , đôi tay nhỏ bé hung hăng bắm lấy mái tóc tím phiêu dật của Tần Hiên . Về mặt khăn trương nhìn về đôi nam nữ ở phía xa xa cười độc giác thú đang chậm rãi đi đến .

Tần Hiên trên mặt lộ ra tia cười khổ bước ra nghênh đón .

Nhìn thấy Tần Hiên ra nghênh tiếp , thanh niên anh tuấn phong độ đang ngồi trên thú một sừng bước xuống , theo sau y nữ tử cũng từ trên thú một sừng nhảy xuống .

- Tiểu dân bái kiến tam công chúa điện hạ !

Tần Hiên đi tới , có chút thi lễ với Tam công chúa .

Tam công chúa chỉ hừ lạnh một tiếng , liếc nhìn Tần Hiên một cái , sau đó hai tròng mắt giao hoạt đảo về hướng Bảo Bảo đang trên vai Tần Hiên .

Hừ một tiếng , Bảo Bảo tiếp xúc với ánh mắt tam công chúa Yến Khuynh Thành , không đợi nàng nói chuyện , nó đã hóa thành một đạo bạch quang , lúi bay ra ngoài .

Nhìn thấy Bảo Bảo giống như gặp quỷ lúi đi , Yến Khuynh Thành tức giận cau đôi mày trắng lại liếc Tần Hiên một cái nói

- Tần Hiên , đây là ca ca của ta !

- Đại hoàng tử ?

Tần Hiến ngẩng người ra một lúc , sau đó nhìn về phía thanh niên anh tuấn kia mỉm cười , nhưng vẫn không nói gì đến đại hoàng tử .

- Người chính là Tần Hiến gần đây danh nổi như cồn phải không ?

Đại hoàng tử Yến Cơ về mặt tươi cười nhìn Tần Hiến nói .

Tục ngữ có câu : trông mặt mà bắt hình dong , nhưng nhìn nụ cười trên mặt hắn , một điểm sứt diện vì hắn là đại hoàng tử cũng không có ... Tần Hiến trong lòng đối với đại hoàng tử nảy sinh hảo cảm .

Đại hoàng tử Yến Cơ , Hoàng Đế Yến quốc tương lai , là người khiêm tốn , lễ độ , được đông đảo quần thần trong triều ủng hộ . Đương nhiên , trong tay nắm không ít cao thủ .

Đối với mục đích chuyến đi này của Yến Cơ , trong lòng Tần Hiến đã sang tỏ .

- Đại hoàng tử , tam công chúa , ở đây không tiện , xin mời vào phòng nói chuyện .

Tần Hiến mặc kệ thân phận đối phương ra sao , cung cách nói chuyện vẫn như bình thường.

- Hừ !

Yến Khuynh Thành hừ lạnh một tiếng , tỏ ra vô cùng bất mãn với thái độ của Tần Hiến . Mà đại hoàng tử chỉ là mỉm cười gạt đầu .

- Tần huynh đệ , muội muội ta tính tình luôn như thế , đừng trách muội ấy !

Đại hoàng tử có chút xấu hổ nói . Tần Hiến nhìn về mặt tức giận của Yến Khuynh Thành , cười khan một tiếng thăm nói :

- Đã kiến thức qua .

- Tần Hiến , người nói cái gì ?

Yến Khuynh Thành nghe thấy Tần Hiến nói thăm , đoán một chút liền biết tiểu tử này chẳng có ý gì tốt đẹp , vì vậy nàng trừng mắt liếc nhìn Tần Hiến một cái .

Tần Hiến chỉ cười khan hai tiếng , mặc kệ Yến Khuynh Thành , đối với Yến Khuynh Thành điều ngoa này đến bây giờ trong lòng vẫn còn sợ hãi . Nếu như có thể , hắn nhìn thấy Yến Khuynh Thành thì lập tức tránh mặt ...

- Thật xấu hổ . Đại hoàng tử , tâm ý của người ta xin lĩnh nhận . Nhưng là , ta bây giờ tạm thời chưa muốn gia nhập vào quốc gia hoặc bất kỳ gia tộc nào.

Sau khi nghe Đại Hoàng Tử chiêu dụ xong , Tần Hiến lập tức liền khéo léo mà cự tuyệt . Về mặt Đại hoàng tử chợt loé lên tia thất vọng .

- Tần Hiến , nếu gia nhập Yến quốc chúng ta , Yến quốc chúng ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi người . Người cũng biết Yến quốc chúng ta là một trong tam đại đế quốc ở Thiên Nguyên đại lục , có mấy trăm triệu dân cư . Người thử ngẫm lại xem nếu như gia nhập Yến quốc chúng ta , tương lai khẳng định danh vọng của người sẽ một bước lên trời

Đại hoàng tử vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định thuyết phục . Tần Hiến lắc đầu nhìn đại hoàng tử nói:

- Ta biết nếu như ta gia nhập Yến quốc , đối với việc truy cầu lý tưởng sống của ta sau này sẽ có trợ giúp rất lớn . Nhưng mà , lý tưởng của ta là muốn đi khắp Thiên Nguyên đại lục , theo đuổi đỉnh cao võ đạo cho đến khi thành thần !

- Mà , không lâu nữa ta sẽ rời khỏi nơi này , đến đại lục lịch lãm !

Đại hoàng tử kinh ngạc nhìn Tần Hiến , có chút cười khổ

- Người tâm ý đã quyết như thế , ta cũng không miễn cưỡng nữa . Bất quá ,Tần Hiến, sau này nếu người muốn phát triển tại đại lục , hy vọng người sẽ ưu tiên cân nhắc đến đề nghị của ta .

Tần Hiến cười cười

- Một lời đã định , một khi ta thay đổi ý định , ta sẽ ưu tiên cân nhắc đến đề nghị của người .

- Đây , hai người các người ... đã bàn luận xong chưa ?

Yến Khuynh Thành rút cuộc nhìn không được lên tiếng . Cuối cùng Yến Khuynh Thành về mặt lạnh như băng nhìn Tần Hiến

- Người giấu tiểu sủng vật kia ở nơi nào ?

Tần Hiến trán đầy mồ hôi lạnh Rõ ràng chính nàng điều ngoa công chúa hù dọa Bảo bảo chạy , bây giờ lại hỏi , do mình giấu đi ... Tần Hiến thật sự hết chỗ nói rồi .

Trên trán hoàng tử xuất hiện một cái hắc tuyến (vệt đen - ả dụ là có vài cái bí mật không hay ho lắm). Hắn biết rõ tính cách muội muội. Vì vậy đại hoàng tử vội vàng đứng lên, kéo Yến Khuynh thành cáo từ rồi đi ra ngoài ...

Sắc mặt hắn tái đi, sợ Hiền không nhẫn nhịn được mà chịu không nổi Yến Khuynh Thành nữa thì hỏng mất ...

Đây chính là đã từng có tiền lệ ...

Vù một tiếng, một đạo bạch quang từ ngoài phòng chạy trốn tiến vào. Đúng là Bảo Bảo. Khi nhìn thấy Yến Khuynh Thành bị đại hoàng tử kéo đi mới dám từ chỗ ẩn thân đi ra.

- Rốt cuộc cũng đi rồi!

Tần Hiền lau mồ hôi lạnh. Mặc dù Tần Hiền thực lực cường đại. Nhưng Yến Khuynh Thành là cái gì chứ? Không chỉ điều ngoa, lại còn là công chúa được hoàng đế đương đại của Yến quốc sủng ái nhất, nếu như thật sự đắc tội với điều ngoa công chúa mà nói, khó có thể tưởng tượng Tần Hiền có hay không bị cả Yến quốc truy sát!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Tần Hiền Chiến Thử!

- Áo Luân, con cũng không nhất định phải ủ rũ như vậy.

Nhìn Áo Luân ủ rũ cúi đầu, Lan Đặc đưa cho hắn một quyển sách.

- Phong Vân tuần san?

Áo Luân cầm lấy sách, nhìn thoáng qua, sau đó nghi hoặc nhìn Lan Đặc. Hắn không hiểu, Phong Vân tuần san này với lời an ủi lúc trước của phụ thân thì có quan hệ gì.

Lan Đặc biết Áo Luân đang nghĩ gì, không nói một lời, chỉ là ý bảo hắn mở phong vân tuần san ra.

- Cái này?...

Áo Luân càng xem, trong lòng càng thêm kinh hãi,

- Hắn thật sự diệt sát một lục giai cao thủ?

Cuối cùng, Áo Luân khép lại phong vân tuần san, vẻ mặt rung động nhìn Lan Đặc hỏi.

Lan Đặc gật đầu

- Tần Hiền, không hề đơn giản, lấy tình trạng bây giờ của ngươi, thua trong tay hắn, tịnh không oan.

Lan Đặc hiển nhiên biết tính cách con trai hắn, sợ rằng hắn lại nổi điên mà đi tìm Tần Hiền, vì vậy mà kín đáo khuyên nhủ. Trên thực tế, Lan Đặc lại có chút lo lắng. Tần Hiền là ai? Thật sự là một kẻ có thể diệt sát một lục giai cao thủ. Mặc dù, trải qua nửa năm tu luyện, Áo Luân đã thành công tiến nhập ngũ giai cảnh giới! Nhưng là, đối với Tần Hiền mà nói, xét cho cùng vẫn có điểm non nớt hơn.

- Con biết rồi, phụ thân, con lui xuống trước.

Áo Luân sắc mặt khôi phục về bình tĩnh, liếc nhìn Lan Đặc một cái, liền cáo lui.

Nhìn thân ảnh Áo Luân biến mất trước mặt mình, Lan Đặc thở dài một hơi

- Ba Đặc.

- Dạ, tướng quân!

- Tìm mấy cao thủ âm thầm bảo vệ cho thiếu gia. Một khi , có người cuồng vọng mưu toan thương tổn thiếu gia , cách sát vật luận (giết ngay không cần luận tội) !

- Rõ , tướng quân !

Ba Đặc trong lòng giật mình , sau đó lĩnh mệnh lui xuống.

.....

Tần gia.

- Thiếu gia . Ngài có thư .

Một thị nữ trong tay cầm một phong thư vội vã tìm Tần Kỳ sắc mặt đang rất không tốt , cung kính đưa thư cho hắn .

- Thư ?

Tần Kỳ trên mặt chợt loé lên dị sắc , cầm lấy phong thư thị nữ đưa qua , liếc mắt nhìn . Tần Kỳ sắc mặt liền trở nên âm trầm .

- Người lui ra !

Tần Kỳ cũng không thèm liếc mắt nhìn thị nữ kia một cái , lạnh quất . Thị nữ không dám nhìn Tần Kỳ , lúc này liền cung kính lui xuống .

- Chiến thư ?

Sắc mặt Tần Kỳ kịch biến , nhanh chóng xé phong thư ra .

- Tần Hiền , ta biết sẽ có một ngày như thế mà !

Sau khi xem hết nội dung bên trong , sắc mặt Tần Kỳ lúc này liền biến đổi !

- Hừ , đừng tưởng rằng diệt sát được một lục giai cao thủ , đánh bại tên phế vật Áo Luân kia mà đã cho mình là giỏi ! Người đã muốn chết mà nói ! Ta đây sẽ thành toàn cho người !

Trong mắt Tần Kỳ hung quang thoáng hiện . Một khắc sau , trong tay Tần Kỳ hồng quang chợt loé , phong chiến thư nọ đã bị đốt thành tro tàn .

Hồng sắc đầu khí !

Ba ngày sau , đã lời đài Thành nam Thượng Đô thành , gần đây danh tiếng cực lớn là Tần Hiền ước chiến cùng với thiên tài thanh niên Tần Kỳ !

Không hiểu vì sao , tin tức Tần Hiền ước chiến với Tần Kỳ giống như mọc đôi cánh dài , (nguyên văn trường liễu sí bàng có thể chúng ta liên tưởng đến đôi cánh thần tiên vậy !) thoáng cái truyền ra khắp cả Thượng Đô thành .

Tần Kỳ , một trong hai đại nhân vật phong vân Tần gia . Tuổi còn trẻ đã đạt tới ngũ giai cảnh giới ! Bây giờ lại càng thâm sâu khó lường ! Cùng với thiên tài Tần Kỳ bất đồng , chính là một nhân vật phong vân khác của Tần gia , cũng chính là người ước chiến với Tần Kỳ , Tần Hiền ! Một kẻ trời sinh phế vật không thể tu luyện cả ma pháp lẫn đầu khí !

Mà bây giờ , hai người lại là muốn đứng lên mà đối chiến . Từ sau khi tin tức này được truyền ra ngoài , liền khiến cho Thượng Đô thành oanh động ! Nguyên nhân không gì khác , chính là bởi , Tần Hiền cùng Tần Kỳ là hai huynh đệ Tần gia !

- Tần Hiền huynh đệ , huynh thật sự ước chiến với Tần Kỳ ?

Trong tửu lâu , Bố Lan Đặc vẻ mặt tươi cười hỏi Tần Hiền . Tần Hiền không nói gì , gạt đầu . Bố Lan Đặc hơi nhíu mày

- Nhưng mà , Tần Kỳ dù sao cũng bất đồng với Áo Luân , thực lực người này còn có điểm biến thái hơn !

- Ta rất rõ ràng về Tần Kỳ , hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của ta .

Tần Hiền vẻ mặt không thay đổi , vẫn là nụ cười nhàn nhạt . Tựa hồ , cùng Tần Kỳ đánh một trận , hắn có mười phần nắm chắc .

Bố Lan Đặc cười khổ một chút , hắn không biết sự tự tin cường đại này của Tần Hiền từ đâu mà đến , nhưng là , mơ hồ , Bố Lan Đặc cảm giác được một chút lo lắng . Dù sao , Tần Kỳ không phải là đám người Áo Luân có thể đánh đồng được .

- Lúc này đây , ta muốn hoàn toàn phế đi Tần Kỳ . Làm cho hắn cả đời đều là một kẻ phế vật !

Ngữ khí Tần Hiền trầm thấp , tràn ngập một tia sát khí !

Bố Lan Đặc trong lòng giật mình đánh thót . Nhìn vẻ mặt tỉnh bơ của Tần Hiền , Bố Lan Đặc cuối cùng chỉ là lắc đầu , đối với ân oán giữa Tần Hiền cùng

Tần Kỳ hai người, Bồ Lan Đặc là có biết đến.

Nói thật ra, Bồ Lan Đặc vốn cũng khó chịu với Tần Kỳ kia. Lần này hẳn không phải tới khuyên trở (khuyên giải ngăn trở từ ghép T_T) Tần Hiền, hẳn ước gì Tần Hiền hung hăng tước đi một chút mặt mũi của đám thập đại thanh niên cao thủ.

- Được rồi, ta không nói nữa. Đối với Tần Kỳ huynh nên tự mình rõ ràng. Nhưng là, Tần Hiền, người có thể phế đi Tần Kỳ. Nhưng là, ngàn vạn lần không nên hạ thủ tàn nhẫn. Nếu không, Tần gia sẽ tuyệt đối không bỏ qua cho huynh!

Tần Hiền liếc nhìn Bồ Lan Đặc một cái thật sâu, sau đó cười.

- Chẳng lẽ huynh nghĩ ta làm chuyện này một cách ngu xuẩn sao? Ta tự có chừng mực.

- Tốt lắm. Chúng ta đi về trước nhé.

Tần Hiền ôm lấy bảo bảo đang ăn thứ gì đó ở bên cạnh, đứng dậy rồi rời đi.

- Y y nha nha.

Bảo bảo còn chưa có ăn no mỹ thực kia. Nhưng lại bị Tần Hiền ôm đi, Bảo bảo đương nhiên bất mãn. Trùng lớn đôi mắt, một đôi bàn tay nhỏ bé đáng yêu mềm như nhung lại càng không ngừng hung hăng quơ lên với Tần Hiền, kháng nghị hành vi bá đạo của Tần Hiền.

Tần Hiền trùng mắt liếc nhìn Bảo bảo một cái, thấp giọng uy hiếp nói

- Người còn ẵm ẵm nữa, lần sau ta không mang người ra ngoài theo.

Nghe vậy, cặp mắt to của Bảo bảo lúc này liền chuyển động. Sau đó, dựa vào người Tần Hiền hai chân dùng sức đạp một cái, hoá thành một đạo bạch quang lao tới mặt bàn, sau nháy mắt, lần nữa lúi về trên vai Tần Hiền.

Lúc này, Bảo bảo hai tay đã cầm một cái đùi gà rất to. Tần Hiền xem cảnh này thì nổi lên một trận buồn bực. Tiểu gia hỏa này thực sự quá mức tham ăn rồi.

- Hà?

Mới ra ngoài không bao lâu, Tần Hiền liền phát hiện phía trước một đoàn người, nhưng lại là lão người quen. Tần Hiền hướng Bồ Lan Đặc ra hiệu, ý là theo sau ra nghênh đón.

- Hà bá bá, thật vừa khéo, bá bá cũng tới đây ăn cơm?

Người đến, chính là người duy nhất Tần Hiền thực sự có hảo cảm Hà quân gia. Nhìn thấy Tần Hiền, trên mặt Hà quân gia lúc này liền hiện lên vẻ vui mừng.

- Thiếu gia, ta có chút việc, không biết có thể nói chuyện hay không?

- Ồ?

Theo Hà quân gia đi tới một cái hẻm, Tần Hiền mang theo dáng vẻ tươi cười khó hiểu nhìn Hà quân gia.

- Hà bá bá, con xem bá bá là bởi vì chuyện Tần Kỳ mà tới tìm con phải không?

Bị Tần Hiền liếc mắt một cái nói đúng tâm sự, Hà quân gia cũng không có xấu hổ, ngược lại sắc mặt trịnh trọng nhìn Tần Hiền.

- Thiếu gia, ba ngày sau, ta hi vọng người hạ thủ lưu tình, buông bỏ (buông tha + bỏ qua) cho Tần Kỳ thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 53: Gặp Lại Thanh Thanh!

- Hà bá bá, tại sao lại nói như thế? Chẳng lẽ người không lo lắng con sẽ bị Tần Kỳ giết chết!

Tần Hiền sắc mặt cổ quái nhìn Hà quân gia .

- Thiếu gia .

Hà quân gia sắc mặt trịnh trọng nói :

- Lão nhân đã quan sát kỹ lưỡng , mặc dù ta nhìn không thấu thiếu gia người . Hơn nữa Tần Kỳ thực lực cũng không kém . Nhưng là theo trực giác , ta cũng không xem trọng hắn , ta cho rằng , trận chiến này , người nhất định thắng , Tần Kỳ thiếu gia tất bại !

Tần Hiền âm thầm kinh hãi trong lòng . Lúc này hắn không khỏi cẩn thận đánh giá lại , Hà quân gia từ nhỏ đã bắt đầu chiêu mộ hắn..

Không sai , chỉ cần Tần Kỳ không vượt qua lực giải thực lực , Tần Hiền thập phần tin tưởng sẽ đánh bại Tần Kỳ ! Nhưng ngoại giới không xem trọng Tần Hiền , mặc cho Tần Hiền gần đây danh tiếng lẫy lừng , có điều Tần Kỳ dù sao cũng thành danh từ lâu , Tần Hiền có cường đại cỡ nào vẫn không thể là đối thủ của Tần Kỳ .

Quan trọng nhất là trên lôi đài quyết đấu , không cho phép ngoại lực hỗ trợ . Nói cách khác , chính xác là không cho mang theo sủng vật thượng tràng ! Mà mọi người đều biết Tần Hiền sở dĩ có thể diệt sát Vu gia lực giải cường giả , đều dựa vào tuyệt bạch tiểu thú kia !

Mà hoàn toàn tương phản , ngoại giới không ai xem trọng Tần Hiền , trong khi Hà quân gia rất tin tưởng Tần Hiền sẽ thắng ! Điều này đương nhiên làm Tần Hiền thất kinh !

Hà quân gia là như vậy , một người có đầu sỏ giai rất thấp , trên mặt hiện lên những nếp nhăn của tuổi già , thậm chí sau lưng cũng thoáng còng xuống .

Nhìn thế nào , Hà quân gia cũng chỉ như một đầu sỏ nhất giai bình thường . Nhưng điều Hà quân gia nói ra , cùng với thực lực của hắn không đồng dạng ...

- Hà bá bá ...

Đang lúc Tần Hiền muốn nói gì đó , Hà quân gia lắc đầu cắt đứt câu nói của hắn , lại nói :

- Tần Hiền thiếu gia , từ nhỏ khi người rời đi , đối với Tần gia có rất nhiều chuyện người không biết , nhưng lão nhân ta ít nhiều gì cũng biết được một vài điểm.

- Cho nên ba ngày sau đánh một trận , người có thể dùng bất cứ thủ đoạn gì để đánh bại Tần Kỳ thiếu gia ! Nhưng tuyệt đối không thể gây thương tổn đến tính mệnh của hắn . Nếu không đến lúc đó ta cũng không thể bảo hộ người.

Tần Hiền trong lòng vừa động , nhìn Hà quân gia nói :

- Hà bá bá , người có phải biết được chuyện gì hay không? Tần Hiền mơ hồ cảm giác được có chuyện gì đó...

Hà quân gia chỉ lắc đầu :

- Thiếu gia , người phải nhớ kỹ chín phần lời lão nhân nói . Nếu không ...

Hà quân gia nhìn Tần Hiền ánh mắt lộ vẻ ưu tư .

Buồn bực , đây là cảm giác trong lòng Tần Hiền.

- Ha ha , Hà bá bá người yên tâm , con sẽ không giết chết Tần Kỳ . Nói gì đi nữa chúng con vẫn là huynh đệ , nhưng con nhất định sẽ cấp cho hắn một lần giáo huấn suốt đời khó quên ! Nếu không con không thể tiêu trừ đạo ác khí trong lòng !

Tần Hiền trong mắt phát ra một tia sát khí . Sát khí mặc dù chỉ trong chớp mắt , nhưng vẫn bị Hà quân gia thấy được . Tại thời khắc này , Hà quân gia mới buông bỏ ưu tư trong lòng . Gật gật đầu Hà quân gia nói:

- Như vậy đối với người hay đối với Tần gia đều tốt.

Hà quân gia nói ra chút ít làm cho Tần Hiền cảm thấy có điều không thể hiểu nổi , hắn cáo từ rồi ly khai .

“Ta sẽ không giết Tần Kỳ , nhưng ta muốn hắn sống không bằng chết !” Tần Hiền trong mắt từ sắc tình quang thiểm động , trong lòng cười lạnh không ngừng .

“Hà?” Mới về đến bên ngoài nhà , Tần Hiền thấy một đám người xa lạ đang ở bên ngoài . Tựa hồ đang chờ gì đó . Đang lúc nhìn Tần Hiền đi đến , đám người cúi đầu thấp xuống , như không dám đối diện trực tiếp với Tần Hiền .

Đối với điều này , Tần Hiền đã quen nên không chấp nhất . Hắn tưởng rằng đó là một đám gia tộc nhằm chắn lại đây xem chuyện vui . Nhưng lúc Tần Hiền tiến vào trong viện , đôi chân mày nhíu lại . Bởi vì hắn cảm giác lúc này , khi mình bước vào trong nhà , không biết từ lúc nào xuất hiện một người .

“Hừ . Ta muốn nhìn đáo đê là ai ,có bao nhiêu cầu đấm*!”Tần Hiên lãnh ý hiện lên trên mặt , tiêu sái đi nhanh vào .

(*Cầu đấm ý chỉ miệt thị)

“A, không đúng ?” Đi càng gần , Tần hiên tự cảm giác được khuôn mặt trong phòng kia có chút cảm giác quen thuộc .

“Chẳng lẽ là ?” Trên mặt Tần Hiên hi sặc chột loé lên , sau đó sải từng bước lớn đi vào.

- Ai nha . Tần Hiên ca ca người đã trở về ?

Ngay lúc Tần Hiên mới vừa đi tới , một đạo thân ảnh hỗn loạn mang theo một làn gió thơm hương về phía Tần Hiên lao tới .

Tần Hiên trên mặt lộ ra tiếu ý , nhìn về hướng thân ảnh lao tới . Nhưng ngay lúc thân ảnh sắp nhào vào lòng mình , Tần Hiên theo tiềm thức lui về sau né tránh . Dù sao hắn cùng Thanh Thanh – còn chưa có thân mật tức mức này .(Cùi quá đi vào tay mình thì ... chắc chắc ^_^)

Bất quá , cuối cùng Tần Hiên vẫn không tránh ra , tùy ý để nàng nhào vào lòng mình .

Người từng đột hương thơm cơ thể làm cho người ta thấy thoải mái , cảm thụ thân thể đang ở trong lòng mềm mại , nhu nhuyễn không xương , trên mặt Tần Hiên hiện lên tia xấu hổ , đôi tay buông xuống hai bên sườn , không biết nên đặt ở nơi đâu mới tốt.

- Thanh thanh muội về khi nào ?

Bất động một lúc rồi đẩy Thanh Thanh ra , Tần Hiên tìm một đề tài để hỏi.

- Muội vừa mới về trở về liền tìm huynh .

Khuôn mặt lộ vẻ vui mừng Thanh Thanh nhìn Tần Hiên

- Tần Hiên ca ca , bây giờ huynh mạnh hơn nhiều rồi a .

Đôi mắt lộ ra thần sắc khác thường nhìn Tần Hiên .Tần Hiên trong lòng căng thẳng , cười cười

- Không có gì .

- Chúng ta ra sân ngồi đi.

Cô nam quả nữ ở trong phòng , Tần Hiên trong lòng ít nhiều có chút xấu hổ .

Thanh Thanh khẽ cười, liền đi theo Tần Hiên tới bên trong viện tử .

Sau khi đi tới viện tử , vẫn phủ phục trên vai Tần Hiên , Bảo Bảo liền “Sưu” một tiếng xông tới mặt bàn trước mặt hai người .

Nhìn thấy Bảo Bảo , nháy mắt Thanh Thanh song nhãn toả sáng . Sau đó ánh mắt Thanh Thanh hiện lên tia sáng kỳ dị bất động nhìn Bảo Bảo ...

Tần Hiên buồn bực trong lòng . Nữ nhân , ai cũng như vậy đều thích những vật đáng yêu ? Yến Khuynh Thành rõ ràng cũng giống như thế này . Bất quá , không thể phủ nhận Bảo Bảo đích xác được mọi người phi thường yêu mến .

- Đây là Bảo Bảo đáng yêu sao? Hảo khả ái a . Tần Hiên ca ca , muội có thể ôm nó một cái hay không ?

Ánh mắt Thanh Thanh hiện lên tia sáng kỳ dị một bên đánh giá Bảo Bảo , một bên làm nũng nói với Tần Hiên .

- Ồ , hẳn là có thể a .

Tần Hiên cũng không dám khẳng định , đối với sự tình Yến Khuynh Thành , Tần hiên còn nhớ kỹ rõ ràng rành rành .

- Muội ôm nó một cái nha .

Vừa nói chuyện đồng thời , hướng về phía Bảo Bảo ôm lấy

- Chờ ...Tần Hiên vừa định ngăn cản , nhưng là nhìn thấy Bảo bảo chỉ là liếc nhìn Thanh Thanh một cái, rồi sau đó liền bị Thanh Thanh ôm trong lòng .

“Thằng nhãi này ...” Nhìn Bảo Bảo híp mắt lại đang bị Thanh Thanh ôm vào trong ngực , Tần Hiên có cảm giác dở khóc dở cười

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Huynh Đệ Chi Chiến!

Thời gian 3 ngày thoáng một cái đã qua.

Thượng Đô thành võ đài thành Nam.

Biển người tấp nập, trong đó không hiếm cao giai ma sư và đấu sĩ. Nơi này cao thủ như mây. Ngày hôm nay chính là ngày Tàn gia “huynh đệ” quyết chiến.

Phế vật Tàn Hiên, không, hiện tại phải nói ngũ giai cao thủ Tàn Hiên cùng một trong thập đại kiệt xuất thanh niên, nghe đồn thực lực đã sớm đột phá ngũ giai thanh niên cao thủ Tàn Kỳ

Về cuộc chiến ngày hôm nay, thực sự có nhiều cách nói rồi rầm khác nhau. Thế nhưng, một ít người hiểu rõ tình hình vẫn còn biết đến. Tàn Kỳ tuy rằng là một thiên tài, nhưng là tâm linh hẳn lại tiếp cận tình trạng vận vẹo biến thái. Mặc dù trước đây Tàn Hiên chỉ là một tên phế nhân không thể tu luyện mà pháp cùng đấu khí, Tàn Kỳ vẫn như cũ không có buông tha hắn!

Hiện tại, với việc Tàn Hiên khiêu chiến với Tàn Kỳ, không ai có cảm giác đây là chuyện ngoài ý muốn. Thậm chí, trong thời gian Tàn Hiên triển lộ thực lực, cũng đã có người dự cảm chuyện hôm nay sẽ xảy ra.

Trên lôi đài chính, Tàn Kỳ một thân khinh giáp màu ngân bạch, sắc mặt bình thản đứng thẳng ở nơi này. Màu ngân bạch chiếu dưới dương quang chiếu rọi, rạng rỡ toả sáng. Mà Tàn Kỳ trong tay lại là cầm một thanh đại kiếm lóe ra hắc quang.

Liếc nhìn xuống sòng người phía dưới một cái, đôi lông mày Tàn Kỳ nhíu lại, trong lòng không khỏi nảy lên một chút sốt ruột.

"Tên hỗn đản này!" Tàn Kỳ sắc mặt tuy rằng vẫn duy trì không đổi. Thế nhưng trong lòng lại phi thường nóng nảy.

- Tàn Hiên ca ca, ngươi thật sự muốn đi sao? Tại một chỗ nào đó dưới lôi đài, Thanh Thanh về mặt khăn trương nhìn Tàn Hiên lo lắng hỏi.

Tàn Hiên cười cười

- Là huynh phát lời khiêu chiến, huynh không thể không đi. Huynh biết muội lo lắng cho huynh. Nhưng mà, yên tâm đi, Tàn Hiên ca ca của muội không nắm chắc thành công không đánh.

- Nhưng là Tàn Kỳ... Thanh Thanh biết rõ Tàn Kỳ, tuy rằng Tàn Hiên thời gian trước danh tiếng nổi trội, thế nhưng, tận đáy lòng, Thanh Thanh vẫn còn có phần lo lắng

- Yên tâm, tên Tàn Kỳ kia không phải đối thủ của huynh. Muội ở chỗ này, giúp huynh chăm sóc Bảo Bảo một chút.

Nói rồi, Tàn Hiên nhìn thoáng qua Bảo Bảo trong lòng Thanh Thanh. Sau đó, Tàn Hiên liền hướng phía lôi đài đi đến.

"Hừ!" Bạch quang chợt lóe, Bảo Bảo nhẹ nhàng từ trong lòng vọt ra, nhào lên trên vai Tàn Hiên. Nhìn Tàn Hiên, đôi mắt to thuần khiết lộ ra một tia lo lắng. Cùng lúc đó, Bảo Bảo không ngừng quơ cặp tay tuyết trắng nhưng nhỏ bé đáng yêu, như muốn biểu đạt điều gì đó.

Tàn Hiên trên mặt lộ ra dáng tươi cười. Đưa tay xoa xoa vào đầu Bảo Bảo,

- Yên tâm, ta không sao có vấn đề gì đâu. Đến chỗ Thanh Thanh đi chứ"

"Y y nha nha". Bảo Bảo hai tay gắng sức nắm lấy mái tóc màu tím của Tàn Hiên, cặp mắt to trong veo giống như hắc bảo thạch lộ ra vẻ lo lắng.

- Được rồi, ta lên thôi.

Tàn Hiên một tay đem Bảo Bảo bế xuống dưới, đưa cho Thanh Thanh thần sắc cũng lộ ra vẻ lo lắng. Lập tức hắn liền đi nhanh về phía lôi đài.

- Đến rồi. Tàn Hiên đến rồi. Nhìn thấy Tàn Hiên đi tới, một ít người đã gặp qua Tàn Hiên đều lớn tiếng hô lên. Mà những người đó khi Tàn Hiên đến gần liền tự động tách ra tạo thành một con đường cho Tàn Hiên đi vào.

- Đến rồi?

Tàn Kỳ rất nhanh liền phát hiện Tàn Hiên không nhanh không chậm đang đi tới, trong lòng cười nhạo một tiếng.

- Ta cứ nghĩ ngươi không dám tới chứ?

Nhìn Tần Kỳ phía đối diện, khóe miệng Tần Kỳ lộ ra một tia cười nhạt.

- Không dám tới?

Tần Hiên trên mặt thần sắc lộ vẻ trào phúng.

- Thấy những người phía dưới chưa? Ta nghĩ, ngày hôm nay, người khẳng định danh dương Thượng Đô thành .

Tần Kỳ trong lòng chợt động, sắc mặt tức khắc đã trùng xuống

- Bớt nói xằng đi, còn chưa động thủ sao? Ta ngày hôm nay sẽ cho người xem thế nào mới là cao thủ, ta nhất định sẽ phế bỏ người!

Nghe vậy, trong mắt Tần Hiên từ sắc tỉnh mang tức thì loé lên, trong lòng sát khí không thể khống chế liên bùng lên. Nhất thời, y phục Tần Hiên không gió tự động, mái tóc dài màu tím chói mắt lại càng tùy ý phiêu tán phía sau lưng, cả người hiện ra một loại phong thái phiêu dật, thế nhưng lại thấu phát ra tràn ngập sát khí sắc bén...

- Ha ha...

Tần Hiên trong mắt sát khí sắc bén chợt loé lên, nhìn Tần Kỳ, Tần Hiên trên mặt thần sắc từ từ lạnh xuống.

- Từ nhỏ đến lớn, Tần Kỳ người đều được bao phủ dưới vòng hào quang thiên tai. Thế nhưng, ngày hôm nay, những ngày tháng tốt lành của Tần Kỳ người sẽ kết thúc. Từ hôm nay trở đi, ta sẽ cho người nếm thử cái gì gọi là tư vị từ thiên đường ngã xuống địa ngục.

- Người đang nằm mơ sao?

Tần Kỳ khinh thường nhìn Tần Hiên, trong lòng không ngừng cười lạnh.

- Ngày hôm nay chính là ngày ta tới giết người, không phải tới nghe người nói lời nhảm nhí! Động thủ đi! Nhưng người ba chiều!

Tần Hiên biểu tình lạnh lẽo,

- Người đã vội vã muốn chết, vậy chết đi!

Hai chữ cuối cùng gần như là quát lạnh ra! Cùng lúc, Tần Hiên đã hóa thành liễu một đạo tử quang, hướng phía Tần Kỳ trước mặt đánh tới.

Người còn chưa tới, tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa của Tần Hiên liền đưa lên. Một đạo tử sắc kinh khí bắn ra. Hướng phía đối diện Tần Kỳ nhanh như sét đánh không kịp bưng tai kích đến.

“Xuy xuy!” Tử sắc kinh khí vừa mới rời khỏi đầu ngón tay Tần Hiên liền tựa hồ như xé rách không gian, tại không trung phát ra tiếng gió sắc bén, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Tần Kỳ.

Tần Kỳ trong lòng hoảng hốt, nhanh chóng lui về phía sau một bước, trong tay đại kiếm thấu phát ra hắc quang hoành ngang trước ngực.

"Đình!" một tiếng thanh thủy vang lên!

Vào lúc này ở phía sau Tần Kỳ sắc mặt lại lần nữa kịch biến! Toàn bộ thân thể đều kịch liệt rung động. Một cỗ đại lực trong nháy mắt hung mãnh va chạm phía trên đại kiếm ở trong tay. Thật lớn lực lượng càng khiến hai tay Tần Kỳ trở nên tê liệt

"Đạp đạp!"

Tần Kỳ trong lòng phi thường kinh hãi, mặc dù đã toàn lực chống đỡ, thân thể hắn vẫn như cũ không tự chủ được, bị oanh kích liên tục lui về phía sau năm, sáu... bước

“Tần Hiên này!” Tần Kỳ trong lòng không phải nói cũng biết kinh hãi cỡ nào!

Thấy Tần Kỳ vẻ mặt khiếp sợ, Tần Hiên không khỏi cười lạnh một tiếng. Sau một khắc, tay phải Tần Hiên mạnh mẽ giơ lên, cách không hướng phía Tần Kỳ chém mạnh tới.

“Tê tê!” Trong không trung do ma sát không khí mà vang lên tiếng xé gió kịch liệt! Đúng lúc này, trên bầu trời một đạo tử sắc đao mang vụt xuất hiện! Sau đó liền như thiên hàng thần đao nhắm hướng Tần Kỳ về mặt đang kinh hãi hung hăng chém thẳng xuống!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tuyệt Đối Cường Thế!

"Phá cho ta!"

Nhìn từ sắc đao mang hư không bổ xuống, Tần Kỳ trong lòng hoảng hốt, sớm đã quên mất vừa mới nói nhường đối phương ba chiêu.

Vừa rồi chỉ là một đạo từ sắc kích lưu đã làm cho hắn khí huyết toàn thân nhộn nhạo. Mà hiện tại cự đại đao mang, khí tức kinh khủng hơn trước bội phần!

Từ sắc đao mang mới vừa xuất hiện, khí tức kinh khủng trực tiếp xé rách hư không, trực phá thương khung! Nhất thời, uy áp khủng bố phủ xuống đại địa!

Hắc sắc đại kiếm bạo phát ra hắc mang thấu trời, nhất thời trước mặt Tần Kỳ được một mảng mây đen che đầy, binh phát khí tức ngập trời.

Cuối cùng, hắc khí ngập trời trước mặt Tần Kỳ ngưng tụ thành một trường đao dài đến mấy thước. Sau đó, đao mang liền gào thét hướng phía Tần Hiền hung hăng bổ tới.

“Ầm ỳnh ỳnh!”

Từ sắc đao mang cùng hắc sắc kiếm quang trong nháy mắt đã hung hăng va chạm với nhau. Tại thời khắc này, từ sắc đao mang cùng hắc sắc kiếm quang mãnh liệt chém giết.

...

- Áo Luân, ngươi nghĩ hai người bọn họ ai sẽ thắng?

Tại một bên lôi đài, Áo Luân và Lan Đặc an vị cùng một chỗ, đứng xa xa nhìn lên hai người đang chiến đấu trên lôi đài.

- Hắn là Tần Hiền.

Áo Luân trong lòng tuy rằng hận, thế nhưng không thể không thừa nhận sự thật. Xem chừng, Tần Hiền so với Tần Kỳ đích xác cường đại hơn! Hơn nữa, làm cho Áo Luân phi thường ghen ghét chính là, chỉ mới vài ngày mà thực lực Tần Hiền đã lần thứ hai tiến bộ rồi!

- Chưa hẳn. Nhân tình Lan Đặc tình quang bạo thiểm, nhìn về trận chiến phía xa xa.

- Há? Áo Luân lại là kinh nghi bất định nhìn Lan Đặc.

- Đừng coi thường Tần Kỳ, hãy chờ xem!

Lan Đặc đầy thâm ý liếc mắt nhìn Áo Luân, tiếp đó mục quang lại phóng về phía trên lôi đài.

“Tần Hiền này, thực lực thật không đơn giản a!”

Rất nhiều người đều là lần đầu tiên nhìn thấy Tần Hiền thi triển ra thực lực!

- Mấy người các ngươi trái phải hai bên lôi đài giám sát cho ta. Đừng để Tần Hiền làm bị thương Tần Kỳ thiếu gia!

Ở một bên lôi đài, Tần Khải nói với những cao thủ Tần gia.

- Hà quân gia, ngươi cũng cùng đi đi chứ.

Tần Khải quay đầu nhìn Hà quân gia nói.

Hà quân gia chỉ là liếc mắt nhìn Tần Khải, không nói gì, theo những người đó đi vào.

“Ầm ầm ầm!”

Bầu trời mạnh mẽ bị xé rách ra. Hai đạo năng lượng rốt cục cũng phân thắng bại! Đúng là Tần Hiền cường hãn hơn một chút, từ sắc đao mang phá nát hắc sắc kiếm quang, tiếp tục hung hăng chém xuống.

Tần Kỳ cực kì kinh hãi. Một kích vừa rồi, hắn đã ngưng tụ tám thành lực lượng. Thế nhưng...

“Đạp đạp...”

Một cổ đại lực mạnh tiến vào thân thể , bức Tần Kỳ phải lui về sau hơn mười bước mới miễn cưỡng ngừng lại được. Nhìn Tần Hiền, Tần Kỳ hai mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

- Chịu chết đi!

Tần Hiền mạnh mẽ quát lạnh một tiếng! Dưới chân nhẹ nhàng đạp lên mặt đất một cái , sau đó cả người hất bay lên , trên không trung tựa điều hâu chụp mỗi hướng phía Tần Kỳ mà đánh sâu tới .

Trong quá trình này , hai tay Tần Hiền hư không phách xuống .Hai đạo từ sắc năng lượng cuộn cuộn theo hai tay Tần Hiền như nước lũ dâng trào mà ra .Trong nháy mắt, trước người Tần Hiền bầu trời đã bị từ sắc năng lượng chôn vùi.

“Chết!” Theo tiếng quát lạnh của Tần Hiền, hai tay hất mạnh mẽ ép xuống phía dưới!

Nhất thời, trên bầu trời từ sắc năng lượng cuồng bạo như long quyền phong điên cuồng phun ra rồi bốc lên. Tại quá trình này , chỉ trong nháy mắt năng lượng cuồng bạo dưới sự khống chế của Tần Hiền như hai tòa thần sơn thật lớn, hướng Tần Kỳ phía dưới hung hăng ép xuống.

Hai mắt Tần Kỳ lộ ra thần sắc kinh hãi nhìn đoàn từ sắc năng lượng như cự đại thần sơn thấu phát ra khí tức uy áp không gì sánh nổi đang cực nhanh lao xuống,sắc mặt không ngừng biến đổi. Cuối cùng, hất hung hăng khẽ cắn môi!

Đại kiếm thấu phát ra hắc quang trong nháy mắt này đột nhiên bùng phát ra cường liệt quang mang chói mắt! Chỉ chớp mắt, toàn thân Tần Kỳ đều bùng lên hắc sắc quang mang cường liệt .

- Phá cho ta !

Tần Kỳ nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân hắc sắc quang mang đại thịnh . Trên đỉnh đầu hất hình thành một xoắn ốc hùng mạnh tựa như long quyền phong âm âm hướng phía từ sắc năng lượng của Tần Hiền như một con lốc đánh giết tới.

Tần Hiền cười lạnh một tiếng. Trong lòng khẽ động, Lăng Ba Vi Bộ thi triển ra. Tại không trung đạp một bước, toàn bộ thân thể Tần Hiền hoà nhập vào trong từ sắc năng lượng.

-Hả?

Sắc mặt Tần Kỳ kịch biến một chút. Không chút nghĩ ngợi, đại kiếm trong tay mạnh mẽ bỏ ra!

- Buông tay cho ta!

Lúc tiếng quát của Tần Hiền vang lên bên tai Tần Kỳ, một luồng sức mạnh kinh khủng từ thân đại kiếm truyền vào tay hất. Nhất thời, Tần Kỳ liền không tự chủ được vũ khí tuột tay mà bay ra ngoài .

Thân thể Tần Hiền quý mị chớp động. Sau một khắc,khi Tần Kỳ còn không kịp phản ứng, liền tiến nhập vào trong lòng Tần Kỳ ,cùng lúc đó tay của Tần Hiền đã chế trụ hai tay của Tần Kỳ .

“Bịch !”

Lúc bị Tần Hiền đung vào trong lòng, toàn bộ cơ thể Tần Kỳ bị lực lượng thật lớn đánh bay về phía sau. Thế nhưng hai tay của hất lại đã bị Tần Hiền vững vàng bắt được....

Trong mắt Tần Hiền sát khí chợt lóe lên rồi biến mất! Hấp Tinh đại pháp bị hất vận chuyển tới cực hạn ! Ở phía sau, Tần Kỳ kinh hãi phát hiện , lực lượng của mình cứ như thác lũ , cuộn cuộn không dứt, bị đối phương hút đi .

Kinh hãi đồng thời, Tần Kỳ giận dữ quát một tiếng, hất liền hướng phía Tần Hiền đã tới một cước !

Tần Hiền cười nhạt một tiếng. Một cước liền đá lên chân Tần Kỳ. “Răng rắc”, một tiếng giòn tan vang lên , xương đùi Tần Kỳ lúc này bị lực lượng thật lớn đánh cho nát bấy!

“A!” Tần Kỳ đau đớn kêu thảm một tiếng. Thế nhưng ,đây chỉ là đau đớn trên thể xác. Hiện tại, khiến cho hất kinh hãi chính là lực lượng trong cơ thể hất như lưu thủy đang trôi đi mất!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 56: Phế Tàn Kỳ!

Trên lôi đài.

Từ sắc quang mang cùng hắc sắc quang mang tràn ngập một chỗ, không ngừng mà va chạm, quang mang cường liệt lại càng khiến cho những người ở xa lôi đài đều thấy chói mắt mà nheo mắt lại.

Mà hai người bởi vì đụng vào nhau thấu phát ra tiếng va chạm cường liệt, khí tức mạnh mẽ càng như văn nước dập dờn từng đợt hướng bốn phương tám hướng tán ra.

- Hà? Bọn họ làm cái gì vậy? Dưới sự chiếu rọi của tử quang và hắc quang, những người ở phía xa của lôi đài chỉ thấy Tàn Hiên cùng Tàn Kỳ hai người sát lại cùng một chỗ, thế nhưng lại có vẻ mơ mơ hồ hồ, không nhìn rõ lắm.

- Bọn họ, hình như cận chiến thì phải?" Một người khác hồ nghi nói, bởi vì, tuy rằng không thấy rõ lắm hai người Tàn Hiên rốt cuộc là đang làm cái gì, thế nhưng, chỉ là khi nhìn thấy tử quang cùng hắc quang giao quần cùng một chỗ sẽ biết ngay.

Bọn họ đang công kích lẫn nhau!

- Không đúng, các người xem, hiện tại tử quang càng ngày càng thịnh, hắc quang lại càng ngày càng ảm đạm.

- Không sai, xem chừng, nếu như Tàn Kỳ không có tuyệt chiêu mà nói, sợ rằng ngày hôm nay sẽ phải thua. Những người xung quanh lôi đài đều sôi nổi bàn luận.

Một phía bên ngoài lôi đài.

Nhìn vào cuộc chiến bên trong lôi đài, sắc mặt Áo Luân lúc xanh lúc trắng.

"Tên hỗn đản này quả thực lại thêm cường đại rồi!" Áo Luân nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Mà người Tàn gia ở một phía khác, lại đều khăn trương nhìn hai người đang quyết đấu trên lôi đài.

"Thiếu gia hần..." Hà quân gia cau mày, đúng lúc này, trong lòng hần chợt nảy lên cảm giác không tốt, trực giác nói cho hần biết, hình như đã xảy ra chuyện. Vì vậy, ở phía sau, Hà quân gia lần nữa lại tiến lên vài bước, đôi mắt tán ra tinh mang không giống với bình thường, hết sức chăm chú nhìn lên hai người đang dây dưa cùng một chỗ trên lôi đài.

Trên thực tế, hai người trên lôi đài không phải là dây dưa cùng một chỗ. Mà là, Tàn Kỳ bị Tàn Hiên triệt để ngăn chặn, thậm chí, hiện tại Tàn Kỳ muốn động một chút đều không có khả năng.

- Tàn Hiên! Trên mặt Tàn Kỳ rốt cuộc lộ ra thần sắc kinh hãi.

- Ngươi, đây là yêu pháp gì của ngươi?

Tàn Kỳ cảm nhận được lực lượng trong cơ thể mình trôi đi càng lúc càng nhanh, hần sợ hãi nhìn Tàn Hiên như thể đang nhìn một ác ma.

Khi trước, Tàn Kỳ vẫn muốn liều mạng phản kháng, muốn gãy giữa ra. Thế nhưng, hần càng phản kháng kịch liệt, thì lực lượng trong cơ thể hần càng bị hút đi nhanh hơn! Bởi vậy, bây giờ, Tàn Kỳ đã hoàn toàn từ bỏ việc chống cự lại. Hần đã tuyệt vọng.

- Yêu pháp? Trên mặt Tàn Hiên lộ ra một tia khinh thường. Trong lòng khẽ động, Hấp Tinh đại pháp vận chuyển càng thêm điên cuồng.

"Ầm ỳnh ỳnh..."

Ở phía sau, đầu Tàn Kỳ lại giống như nổ vang, lực lượng trong cơ thể càng như dòng nước trong Trường Giang, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt trôi đi mất. Mà kỳ quái chính là, thân thể Tàn Hiên như không có đáy, đem toàn bộ những lực lượng này hấp thu hết.

Trong chớp mắt, lực lượng của Tàn Kỳ cũng đã bị Tàn Hiên hấp thu hơn hai phần ba. Vốn dĩ, dựa theo phỏng đoán của Tàn Hiên, bản thân đem lực lượng trên người Tàn Kỳ hấp thu thì tối đa cũng chỉ được hai phần ba. Nếu vượt quá giới hạn này, thân thể chính mình rất có khả năng chịu đựng không nổi.

Bởi vì, kinh mạch của bản thân Tàn Hiên đã bị chính hần làm tràn ngập chân khí. Mà nói thế nào đi nữa Tàn Kỳ cũng là ngũ giai cao thủ! Lực lượng của ngũ giai cao thủ có thể dùng từ cuộn cuộn mà hình dung!

Bởi thế, thân thể Tàn Hiên tối đa chỉ có thể hấp thu hai phần ba lực lượng của Tàn Kỳ. Chỉ là, Tàn Hiên không chú ý đến hắc động bên trong đan điền!

Ngay từ lúc mới đầu, Hấp Tinh Đại Pháp vận chuyển, hắc động vô thanh vô tức mở ra một cái lỗ nhỏ! Sau đó, lực lượng bị Tàn Hiên hấp thu vào, đi qua kinh mạch hần, tiến nhập đan điền, cuối cùng đều bị hắc động hấp thu hết!

Chân chính không có đáy – hắc động!

Theo Hấp Tinh Đại Pháp vận chuyển càng thêm điên cuồng, hắc động cũng triệt để mở một cái mồm thật lớn! Đúng lúc này, Tần Hiên chỉ cảm thấy một lực hấp dẫn khổng lồ không gì sánh được đang từ bên trong hắc động kéo dài ra. Một cỗ hấp lực cường đại kinh khủng trong cơ thể Tần Hiên bắt đầu trở nên điên cuồng mà tàn phá bừa bãi.

Ngay trong nháy mắt này, xung quanh hắc động hình thành một miệng bão, kéo dài ra một lực hút khủng bố! Hấp lực khủng bố không ngừng điên cuồng xoay tròn lên. Chỉ trong nháy mắt, chân khí trong kinh mạch Tần Hiên bị lực hút khủng bố đó xé rách ra!

Vền vền trong nháy mắt, chân khí của Tần Hiên đã bị hấp thu hầu như phân nửa!

Tần Hiên càng hoảng sợ, Hấp Tinh Đại Pháp càng điên cuồng vận chuyển lên...

Rất không may cho Tần Kỳ. Hắc động hấp thu khí của Tần Hiên, mà Tần Hiên vừa rồi lại nhanh chóng hấp thu khí của Tần Kỳ. Từ đầu đến cuối, chân khí trong cơ thể Tần Hiên thủy chung được bảo trì trong trạng thái tròn vẹn! Nói cách khác, thân thể Tần Hiên chỉ hành động như một người trung gian, lực lượng mà hắc động hút lấy cũng toàn là lực lượng của Tần Kỳ!

Không được đến một phút đồng hồ thời gian, toàn bộ lực lượng của Tần Kỳ hầu như đã bị hấp thu hết sạch!

Lúc này, trên mặt lôi đài. Khi trước hắc quang có thể tranh phong cùng tử quang thì lúc này tất cả trở nên ảm đạm. Toàn bộ lôi đài đều đã tràn ngập tử sắc quang mang được dật tán ra từ trên người Tần Hiên. Cùng lúc đó, từng luồng khí tức cuộn cuộn bập bênh lan toả ra bốn phương tám hướng.

- Đây là yêu pháp gì của ngươi?

Tần Kỳ hỏi lần thứ hai. Thanh âm rất bình thản, tựa hồ không có cừ hận, tựa hồ đã nhận ra tất cả! Chỉ là, mắt của hắn đỏ hồng, mang theo vô tận oán hận đã bán đứng hắn!

- Yêu pháp?

Tần Hiên khinh thường cười lạnh một tiếng.

- Biết vì sao ta mới có nửa năm mà đã cường đại như vậy không? Chính là nhờ công pháp này! À, được rồi, kỳ thực ngươi cũng có thể biết, công pháp của ta rất đặc biệt, chính là hấp thu lực lượng của người khác để tăng lực lượng của mình! Cho nên, ta còn là rất cảm kích món quà hào phóng của ngươi!

- Ngươi nhất định sẽ không được chết tử tế!

Tần Kỳ vẻ mặt dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tần Hiên, trong ánh mắt tràn ngập thần sắc oán độc!

- Tần gia sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu!

Tần Hiên cười lạnh một tiếng

- Tần gia? Hừ, nếu như ta sợ bị Tần gia các ngươi hãm hại như lời ngươi nói, ta đã không phé bỏ ngươi! Ngươi cảm thấy ta sẽ sợ hãi các ngươi sao?

- Ngươi quá coi thường ta!

Tần Hiên cười lạnh một tiếng. Vung tay ra, một chưởng vỗ vào người Tần Kỳ. Lực lượng cường đại trong nháy mắt đã mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể Tần Kỳ, lúc này đem toàn bộ kinh mạch hắn phá hủy!

Liền sau đó, Tần Hiên hừ lạnh một tiếng, thả Tần Kỳ ra. “Bịch” một tiếng, lực lượng toàn thân bị hấp thu hầu như không còn, một chân còn bị phé đi Tần Kỳ lúc này thì bởi vì không còn chống đỡ được mà hung hăng ngã xuống mặt đất.

- Hào hảo cảm thụ một chút cuộc sống của phé nhân đi!

Sau khi Tần Hiên bỏ lại những lời này, hắn xoay người muốn rời đi.

- Tần Hiên! Tần gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Tần Kỳ dữ tợn nhìn bóng lưng Tần Hiên hung ác lên tiếng nói.

- Sao? Thật thế à? Tần Hiên mạnh mẽ chuyển thân, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

- Nếu đã như vậy, ta lại phải cho ngươi một phần đại lễ nữa nhì!

Cùng với lời nói, tay phải Tần Hiên đưa lên. Từng đạo tử mang quanh quẩn tại đầu ngón tay Tần Hiên tựa như lôi điện, phát ra âm thanh “Lộp bộp lộp bộp”!

Tiếng nói còn chưa dứt , Tần Kỳ kinh hoàng phát hiện, từng đạo tử mang đã hướng về phía mình bắn nhanh tới !

“Thiếu gia! Không được!” Bên ngoài lời dài, Hà quân gia thấy thế vội vã quát to một tiếng. Thế nhưng, cũng đã quá muộn.

“A...”. Theo một tiếng rú thảm của Tần Kỳ, máu tươi từ tứ chi hần bắn ra tung tóe...

Dưới sự cố tình của Tần Hiên, đầu khớp xương tứ chi Tần Kỳ đều bị Tần Hiên bắn cho vỡ nát!

Lực lượng bị phế, đầu khớp xương tứ chi toàn bộ nát bấy!

Tần Kỳ, bị phế!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Vị Hôn Thê!

Vào lúc Tần Hiên vừa định ly khai lời dài, đám người Tần gia này trong nháy mắt bắt đầu vọt đến, vài người chắn trước mặt Tần Hiên, mặt khác mấy người còn lại thì hướng phía Tần Kỳ đã hôn mê vọt lại.

Đào mắt qua Tần Kỳ trên mặt đất không rõ sống hay chết, những người Tần gia đó sắc mặt lúc này liền thay đổi.

- Người giết thiếu gia?

Một người trong đó sắc mặt tối sầm nhìn Tần Hiên quát hỏi.

- Là tên phía vật kia sao?

Tần Hiên vẻ mặt lãnh đạm nhìn người vừa hỏi liếc mắt một cái, tiếp theo nói khinh thường nói:

- Tên phế vật đó không đáng để ta giết hần!

Đang lúc nói chuyện, Hà quân gia cũng đã đi tới trên mặt lời dài. Nghe thấy thế, nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhưng là, phía sau câu nói đầu tiên của Tần Hiên làm cho Hà quân gia tâm tư vừa mới buông lỏng lại bắt đầu thay đổi.

- Bất quá, Tần Kỳ tuy rằng không đáng để ta giết. Chỉ là, đã bị ta phế đi!

Tần Hiên sắc mặt lãnh đạm, ngữ khí bình tĩnh, tựa hồ vừa mới làm một loại chuyện bình thường không quan trọng.

Thế nhưng, lời nói của Tần Hiên lọt vào trong tai những người Tần gia, lại là cực kỳ khó nghe.

- Người phế đi thiếu gia?

Một kẻ tựa hồ là đầu lĩnh của đám người Tần gia kia sắc mặt âm trầm như rơi vào dòng nước xiết, nhìn Tần Hiên, trên người thấu phát ra từng luồng sát khí. Cùng lúc đó, sắc mặt mấy người Tần gia khác cũng liên tục kịch biến. Người nào cũng nắm chặt vũ khí trong tay, chỉ cần chờ tới khi mệnh lệnh hạ xuống, liền lập tức chém giết Tần Hiên.

Trong lòng Hà quân gia vừa nảy lên, mắt chưa đựng thâm ý liếc nhìn Tần Hiên, sau đó lại nhìn về phía Tần Kỳ đang bất tỉnh ở một bên, sắc mặt âm tình bất định, không biết nên nói cái gì.

- Người Tần gia các người lẽ nào cũng chỉ là lấy nhiều người mà khi dễ ít người sao? Tần Hiên lạnh lùng quét mắt qua mấy kẻ đang chặn ở trước mặt mình.

Mặc dù nói như thế, nhưng Tần Hiên lại không có lộ ra bất kỳ thần sắc sợ hãi nào.

"Hừ!" Đầu lĩnh của đám người Tần gia kia hừ lạnh một tiếng, sắc mặt lạnh lùng âm hiểm nhìn Tần Hiên.

- Nếu như không muốn Tần Kỳ chết mà nói, hãy mau rút đi!

Tần Hiên cười nhạt một tiếng , thân hình trong nháy mắt liền như quỷ mị trực tiếp từ bên cạnh mấy người Tần gia kia đi qua, nhẹ nhàng xuống đài .

Mấy người kia biến sắc , lúc này mới nghĩ đến chuyện đuổi theo .

- Trước xem thiếu gia thế nào đã .

Lời nói Hà quân gia nhàn nhạt truyền tới . Mấy người Tần gia này không thể làm gì khác hơn là bắt đầu dừng bước , hướng chỗ Tần Kỳ vọt lại.

Nhìn thấy Tần Hiên xuống tới , những người quan chiến từng người đều dùng ánh mắt lộ ra vẻ kỳ quái nhìn Tần Hiên .

Tần Hiên sắc mặt lãnh đạm, cũng không để ý những người này, trực tiếp đi tới bên người Thanh Thanh, sau đó cùng Thanh Thanh một đường vội vàng ly khai nơi này .

- Thanh Thanh?

Mới vừa ra bên ngoài đám người, một thanh âm có chút vui vẻ truyền tới .

Thanh âm có điểm quen thuộc .Nhìn theo phương hướng thanh âm truyền đến ,thì phát hiện một đám người đang hướng phía bọn họ nơi này đi tới , mà người đi ở phía trước chính là - Áo Luân .

- Thanh Thanh , rốt cuộc cũng thấy muội.

Áo Luân trên mặt lộ vẻ tươi cười , hướng phía nơi này bước nhanh đến . Nhìn thấy Thanh Thanh , trong mắt Áo Luân lộ ra một tia thần sắc hưng phấn .

"Hừ" nhìn thấy đó là Áo Luân , Thanh Thanh sắc mặt lại lập tức trầm xuống . Chỉ là liếc mắt qua đối phương một cái , mục quang Thanh Thanh liền thu trở về .

- Tần Hiên ca ca, chúng ta đi về trước đi.

Vừa nói , tay Thanh Thanh vừa kéo Tần Hiên , bộ dạng rất thân mật .

Nhìn một màn này , sắc mặt Áo Luân lúc này trở nên cực kỳ khó coi .

"Hừ!" Áo Luân vọt lên trên, chặn phía trước hai người Tần Hiên, cặp mắt tán ra hung quang nhìn Tần Hiên . Sau đó lại nhìn Thanh Thanh , mục quang từ từ nhu hòa xuống.

- Thanh Thanh, vì sao nàng liên tục tránh né ta ?

Áo Luân bước dài lên trước một bước, cầm lấy một tay Thanh Thanh, sốt ruột hỏi.

- Buông ra !

Sắc mặt Thanh Thanh rất không tốt . Lạnh quát một tiếng.

- Ta cùng với ngươi không có quan hệ gì cả, vả lại cũng không muốn đến gặp ngươi.

- Cái gì gọi là không có quan hệ ?Áo Luân nhất thời nóng nảy.

- Nàng chính là vị hôn thê của ta! Cùng lúc nói ra lời này , trên mặt Áo Luân đã có sắc giận dữ.

- Hắn cùng với nàng thì có quan hệ gì?

Nói đến đây, Áo Luân lại là phi thường căm hận Tần Hiên!

- Vị hôn thê? Trên mặt Thanh Thanh lộ ra một tia thần sắc trào phúng.

- Dựa vào cái gì nói ta là vị hôn thê của ngươi? Ai đáp ứng làm vị hôn thê của ngươi?

- Nàng, nàng, chính là phụ thân của nàng đồng ý, hơn nữa, chúng ta vẫn còn chỉ phúc vi hôn mà.(Chỉ phúc vi hôn: hôn ước được định ra khi còn trong bụng mẹ.)

Áo Luân nóng nảy. Nhìn thấy Thanh Thanh không chỉ không thừa nhận quan hệ của mình. Hơn nữa , hiện tại lại cùng Tần Hiên thân mật như vậy ! Hắn có thể nào không giận?

Trên thực tế, Áo Luân chính là bởi vì như thế, trước đây mới thường xuyên tìm Tần Hiên xui xẻo. Bởi vì, thật lâu trước đây, Thanh Thanh cũng đã đối xử với Tần Hiên rất tốt. Mà Áo Luân chính vì ghen tức với Tần Hiên, mới có thể đi tìm Tần Hiên gây khó dễ! Bằng không, lấy thân phận của hắn, căn bản là không có khả năng phát sinh chuyện xuất hiện cùng lúc với Tần Hiên!

"Vị hôn thê? Là cái quỷ gì?" Tần Hiên trong lòng có chút buồn bực. Hắn tựa hồ không có nghe Thanh Thanh nhắc tới việc nào như thế. Thế nhưng hiện tại một khi nhắc tới, Áo Luân cùng mình cừu hận, thì mọi việc cũng trở nên sáng tỏ.

- Áo Luân nguoi tránh ra!

Nhìn bộ dạng của Thanh Thanh, rõ ràng là không có chút hảo cảm nào với Áo Luân này, mà Áo Luân lại tựa hồ sống chết quẩn lầy. Bởi vậy, Tần Hiên cuối cùng nhìn không thuận mắt, mà mở miệng.

- Không phải chuyện của nguoi!

Áo Luân oán hận liếc mắt nhìn Tần Hiên, giận dữ hét lên.

- Xin lỗi, chúng ta phải đi về.

Thanh Thanh lạnh lùng nhìn Áo Luân liếc mắt một cái

- Mời buông tay!

- Nguoi có quan hệ thế nào với Tần Hiên?

Áo Luân phẫn nộ nói.

- Liên quan gì đến nguoi!

Trên mặt Thanh Thanh lộ ra một tia bực mình.

- Nguoi không nghe thấy Thanh Thanh nói muốn nguoi buông tay sao?

Thân hình nhoáng lên, Tần Hiên liền xuất hiện trước mặt Thanh Thanh, đưa tay bắt lấy tay kia của Áo Luân, nhìn Áo Luân, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Hắn ghét nhất chính là bị nguoi ta liêu chết quẩn lầy!

- Buông tay cho ta! Tần Hiên quát lạnh một tiếng, nắm lấy tay Áo Luân hơi dùng sức. Tức thì, sắc mặt Áo Luân liền thay đổi.

- Hảo! Là các nguoi lợi hại!

Áo Luân oán hận buông tay. Bây giờ, Thanh Thanh còn ở bên cạnh, hắn cũng đành bạch, hiện tại chính mình không phải đối thủ của Tần Hiên! Cuối cùng đành phải buông tay ra.

- Tần Hiên ca ca chúng ta đi thôi!

Thanh Thanh không thèm nhìn Áo Luân lấy một cái, chỉ là kéo tay Tần Hiên, hướng phía bên ngoài đi ra .

Nhìn bộ dạng thân mật của hai người, Áo Luân trong lòng tràn ngập lửa giận. Nhìn bóng lưng hai người, hai mắt Áo Luân không ngừng chuyển động, thấu phát ra một tia thâm sắc thâm độc.

"Nữ nhân dễ tiện, nguoi trốn không thoát lòng bàn tay ta đâu. Hừ hừ, còn cả Tần Hiên, sớm muộn cũng có một ngày ta sẽ tự tay giết nguoi!" Áo Luân nghiêng răng nghiêng lợi thầm nghĩ.

"Chúng ta quay về!" Một khắc sau, Áo Luân lần thứ hai oán độc liếc nhìn bóng lưng hai người Tần Hiên. Sau đó rào bước đi qua một hướng khác.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Tâm!

- Tần Hiên ca ca, xin lỗi huynh!

Có vẻ như cảm nhận được nghi hoặc của Tần Hiên, mới vừa rời đi, Thanh Thanh liền quay đầu lại mang theo áy náy nhẹ giọng nói với Tần Hiên.

Nhìn Thanh Thanh có điểm bất an, sắc mặt hiện lên chút hổ thẹn, Tần Hiên khẽ cười.

- Nha đầu ngốc, đừng quá áy náy như thế.

Vừa nói, Tần Hiên vừa thân mật nhẹ nhàng xoa xoa đầu nàng.

- Nhưng mà ...

Nghe thấy Tần Hiên nói như vậy, vẻ áy náy trên mặt Thanh Thanh hơi đậm thêm, tựa hồ muốn nói gì đó, chỉ là cùng lúc đó bị Tần Hiên lắc đầu cắt đứt.

- Muội không nói tự nhiên là muội có lý do của muội. Tần Hiên ca ca không trách muội. Có điều là...

Khi nói đến đây, Tần Hiên nghi hoặc liếc nhìn Thanh Thanh :

- Muội thực sự có hôn ước cùng Áo Luân ?

- Đúng vậy.

Thanh Thanh nhìn Tần Hiên, trong đôi mắt to lộ ra thần sắc khó hiểu, cuối cùng kiên định gật đầu.

Tần Hiên có phần không biết nói gì .

- Muội không hài lòng?

Tần Hiên nghĩ đến thái độ của Thanh Thanh lúc trước, nghi hoặc hỏi.

- Muội không muốn! Muội không thích tên Áo Luân kia chút nào cả!

Thanh Thanh dẫu dẫu môi, vẻ mặt kiên định nhìn Tần Hiên. Tần Hiên ngẩn ra. Đáy lòng có chút bất đắc dĩ. Có thể, đây là sự bi ai của đại gia tộc !

Trước đây, Tần Hiên có thể chưa biết bối cảnh của Thanh Thanh. Thế nhưng, hiện tại sau khi trải qua việc thăm dò, Tần Hiên đã hiểu rõ Thanh Thanh.

Thanh Thanh, chính là người Đổ gia một cửa hiệu trứ danh ở Yến quốc! Nói đến cửa hiệu Đổ gia, hầu như mọi người Yến quốc đều biết. Cửa hiệu Đổ gia tuy rằng không phải cao cấp nhất. Nhưng cũng là cực kỳ có danh tiếng. Tại Yến quốc coi như một dạng tài đại khí thô(giàu có - nhiều của cải).

Thế nhưng, Đổ gia dù sao cũng chỉ mạnh mẽ trong dân gian. Tuy rằng thế lực cũng tính là khổng lồ, nhưng lại thiếu khuyết sự hỗ trợ của quốc gia! Nếu như không có lực lượng quốc gia hỗ trợ, Đổ gia nếu muốn tiếp tục lớn mạnh, rất khó!

Mà gia chủ Đổ gia cũng chính là phụ thân của Thanh Thanh cùng với Lan Đặc, phụ thân của Áo Luân có chút giao tình. Để Đổ gia của mình lớn mạnh, có lẽ lúc đó, ông phải đem Thanh Thanh gả cho Áo Luân nhi tử của Lan Đặc!

Lan Đặc gia tộc ở Yến quốc tính là một đại gia tộc. Thế nhưng, đối với thương nghiệp của Đổ gia như thế cũng là vui vẻ mà liên minh với nhau. Dù sao, điều này đối với sự phát triển của gia tộc họ có rất nhiều lợi ích. Mà cách liên minh tốt nhất là hai nhà kết thành thông gia!

Cho nên, hai vị gia chủ bởi vì nhiều loại nguyên nhân định ra hôn ước giữa Thanh Thanh với Áo Luân! Nhưng là, khi Thanh Thanh lớn lên, nàng tịnh không thích vị trượng phu này của mình!

Thế nhưng, tương phản với Thanh Thanh chính là, thời gian đầu, Áo Luân quả thực cũng rất phản cảm với đoạn hôn ước này. Có điều, vào một lần nào đó sau khi nhìn thấy Thanh Thanh, lại khiến thiên nhân kinh động! Liền yêu mến Thanh Thanh! Sau đó, bắt đầu sống chết không bỏ, thậm chí lợi dụng lực lượng gia tộc mà áp bách Thanh Thanh, thậm chí cả Đổ gia!

Thành ra, Thanh Thanh càng thêm phản cảm! Thậm chí không muốn nhìn mặt Áo Luân! Vì thế, mới có một màn vừa rồi!

Sau khi nghe Thanh Thanh nói chuyện, trên mặt Tần Hiên lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ. Vừa là lo lắng cho tương lai của Thanh Thanh, lại vừa có một loại tâm tình buồn bực thay cho Thanh Thanh.

Dù sao, sau khi bản thân hắn đến thế giới này, Thanh Thanh chính là người đầu tiên đối tốt với hắn! Tuy rằng, Thanh Thanh đối tốt với hắn cũng không nhất định là như với Tần Hiên trước kia.

- Muội, lẽ nào không nghĩ qua phải chống lại sao?

Nói thật ra, với hôn ước sinh ra vì lợi ích như thế, Tần Hiên lại là phi thường phản cảm.

- Chống lại?

Trên mặt Thanh Thanh lộ ra vẻ buồn bã.

- Dù có chống lại thì sao chứ? Muội có thể phản kháng sao?

Nhìn Thanh Thanh luôn luôn trong hình ảnh lạc quan nhìn về phía trước, lúc này xuất hiện trước mặt mình, lại lộ ra vẻ mặt buồn bã, tuyệt vọng với tương lai, Tần Hiên trong lòng không rõ duyên cớ chỉ thấy đau xót!

Hắn cũng không biết vì sao bỗng nhiên lại đau lòng. Thế nhưng, lúc này, hắn đột nhiên có một ý nghĩ điên cuồng! Một ý nghĩ muốn mang Thanh Thanh rời khỏi nơi này.

- Thanh Thanh, muội có từng nghĩ tới việc rời khỏi nơi này hay chưa?

Ngồi xuống ở hậu viện nhà mình, ngửi thấy mùi hoa nhàn nhạt, Tần Hiên lúc này cẩn thận hỏi.

- Rời đi? Đi đâu?

Thanh Thanh ngồi đối diện với Tần Hiên, trên mặt lộ ra thần sắc khó hiểu.

- Muội không phải chán ghét đoạn hôn ước này sao? Vậy muội có hay không nghĩ đến việc rời khỏi nơi này. Chỉ cần rời khỏi nơi này, sẽ không còn ai bức muội thành thân với Áo Luân.

Tần Hiên hốt nhiên mong mỏi nói .

- Rời khỏi nơi này?

Ánh mắt Thanh Thanh lộ ra một tia sáng, thế nhưng lập tức lại âm ỉ xuống.

- Rời khỏi nơi này, muội có thể làm được sao? Tiểu nữ nhân như muội một mình bên ngoài mà sinh tồn?

Khi nói đến đây, trên mặt Thanh Thanh lộ ra vẻ trào phúng.

- Bất kể muội đi tới đâu, Đồ gia thậm chí là Áo Luân gia tộc sẽ đều tìm ra muội. Muội, bất quá chỉ là chạy trốn đoạn hôn ước này. Trừ phi, có người nguyện ý mang muội cùng nhau rời đi!

Ánh mắt Thanh Thanh lộ ra thần sắc khác thường nhìn Tần Hiên, trong ánh mắt tựa hồ chứa một tia mong chờ.

Tần Hiên trong lòng khẽ động :

- Ý của muội nói, là nếu có người nguyện ý mang muội rời đi, muội sẽ rời khỏi nơi này?

Thanh Thanh trong lòng run lên, nhìn Tần Hiên, sau đó nhẹ nhàng gật đầu:

- Nếu như, có một người yêu muội nguyện ý dẫn muội đi. Muội... muội nguyện ý rời đi. Cùng với hắn rời khỏi nơi này.

Trong lúc nói chuyện, Thanh Thanh mang theo thần sắc mong mỏi, thậm chí chờ đợi chăm chú nhìn vào mắt Tần Hiên, tựa hồ muốn từ trong ánh mắt Tần Hiên nhìn ra cái gì đó.

Thế nhưng, nàng thất vọng ...

Tần Hiên gật đầu,

- Vậy muội có yêu ai chưa? Hoặc là, người yêu muội?

Thanh Thanh trong lòng run lên, nhìn Tần Hiên, ánh mắt lộ ra vẻ thương tâm:

- Không có.

Với biểu hiện của Tần Hiên, Thanh Thanh có một tia thất vọng.

Tần Hiên cau mày, tựa hồ, sự tình có chút rắc rối. Hắn cũng không nghĩ tới Thanh Thanh cứ như thế bị gả cho tên hỗn đản Áo Luân, thế nhưng...

Sắc mặt Thanh Thanh buồn bã sâu sắc liếc mắt nhìn Tần Hiên :

- Tần Hiên ca ca, muội đi về trước .

Dứt lời, cũng không chờ Tần Hiên giữ lại, Thanh Thanh đã đứng lên, hướng phía bên ngoài đi ra.

- Tần Hiên ca ca. Sau khi đi vài bước, Thanh Thanh ngừng lại, quay lưng về phía Tần Hiên nói :

- Vốn dĩ tháng sau, chính là ngày muội thành thân với Áo Luân. Nếu như... nếu như..., muội sẽ chờ huynh nửa tháng.

Nói xong, Thanh Thanh vội vã chạy ra ngoài.

Kinh ngạc nhìn bóng lưng Thanh Thanh phía xa xa, Tần Hiên cảm giác được trái tim mình xúc động!

Vào lúc đó, Tần Hiên còn nhìn thấy một giọt nước trong suốt từ trên trời nhẹ rơi xuống, cuối cùng rơi trên mặt đất, "Ba!" một tiếng, giống như cỏi lòng tan nát, trong nháy mắt hoá thành ngàn vạn mảnh nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Hắc Động Dị Biến!

"Nửa tháng?" Tần Hiên lẩm bẩm nói một mình. Bỗng nhiên, hắn đứng mạnh lên!

"Nửa tháng? Nửa tháng sau Thanh Thanh cùng Áo Luân thành thân?" Tần Hiên giống như vừa mới bừng tỉnh, nhìn Thanh Thanh đã biến mất trong tầm mắt trên đường rời đi, trong lòng Tần Hiên nảy lên một tia cảm giác mất mát.

"Nửa tháng sau, Thanh Thanh liền bị gả cho tên hỗn đản Áo Luân kia? Chờ ta nửa tháng, là ý tứ gì nhỉ?" Tần Hiên lần thứ hai nhíu mày.

"Lê nào, nha đầu này đã yêu mình rồi?" Tần Hiên bỗng giật mình bừng tỉnh. Nghĩ tới phản ứng lúc trước của Thanh Thanh, Tần Hiên trong lòng đã có thể khẳng định, nha đầu Thanh Thanh này thực sự đã yêu mình!

Tần Hiên có chút đau đầu. Với Thanh Thanh, Tần Hiên mặc dù có thích. Nhưng là, tựa hồ chưa đạt đến cung bậc tình yêu! Thậm chí, Tần Hiên hiện tại còn chưa phát hiện, chính mình, với Thanh Thanh tốt cùng là cảm tình nào.

Bất quá, Tần Hiên có thể khẳng định chính là, mình tuyệt đối không mong muốn Thanh Thanh bị gả cho tên hỗn đản Áo Luân! Tuy rằng gia tộc Áo Luân tại Yên quốc là gia tộc số một số hai. Áo Luân cũng là một trong thập đại kiệt xuất thanh niên cao quý. Thế nhưng, Tần Hiên biết Áo Luân người này lòng dạ hẹp hòi, không phải người tốt. Hắn lo lắng khi đem Thanh Thanh giao cho Áo Luân!

Lại nghĩ đến giọt lệ trong suốt của Thanh Thanh rơi lại trước khi đi, Tần Hiên hình như thấy được trái tim Thanh Thanh cũng giống như giọt lệ này tan nát...

Nghĩ đến đây, Tần Hiên không tự chủ được mà có chút phiền muộn.

"Nha đầu này, cứ vậy mà yêu mình." Tần Hiên nhíu chặt hai hàng lông mày, lâm vào trong trầm tư. Nếu như hiện tại chính mình đem nha đầu Thanh Thanh này cao chạy xa bay mà nói, Thanh Thanh có thể sẽ theo mình rời đi.

Thế nhưng, mình thực sự yêu Thanh Thanh sao? Tần Hiên không rõ ràng lắm, nếu như mình không yêu Thanh Thanh mà nói, dù cho mang nàng rời đi thì sau đó sẽ thế nào? Chính mình sau đó khẳng định sẽ không cam chịu là loại người tầm thường này.

Tần Hiên thích chính là loại cuộc sống tràn ngập kích thích! Hắn biết, chính mình sau này, sẽ chạy tới từng tấc đất trên thiên nguyên đại lục.

Mà nếu như mang theo Thanh Thanh mà nói ... Khả năng này không lớn.

Thế nhưng, nếu không mang theo Thanh Thanh, Tần Hiên hẳn làm sao có thể trở mắt ra nhìn Thanh Thanh nhảy vào trong chỗ nước sôi lửa bỏng?

Không được, cho dù không thể mang Thanh Thanh rời khỏi nơi này, cũng phải giải quyết sự kiện này! Lấy tính cách hắn tuyệt đối sẽ không trở mắt nhìn Thanh Thanh nhảy vào chỗ nước sôi lửa bỏng mà không để ý đến.

Bất quá... đôi lông mày của Tần Hiên xoắn chặt lại. "Nếu như nói muốn giải quyết chuyện này, sợ rằng có không ít phiền phức."

Lan Đặc gia tộc cùng Đỗ gia không phải những gia tộc bình thường, mà đều là đại gia tộc! Nếu song phương đã quyết định ăn hỏi, hôn nhân của Áo Luân và Thanh Thanh hầu như là chuyện vãn đã đóng thuyền.

Nếu làm cho hai phía, thậm chí là một phía hủy bỏ cuộc hôn nhân này mà nói, hiện giờ chỉ có hai biện pháp. Nếu như hai người bọn họ đều là coi trọng thể diện gia tộc đối phương. Như vậy, chỉ cần tìm một thể diện cường đại hơn gia tộc họ làm mối như , sẽ làm cho một bên hủy bỏ đoạn hôn ước này.

Nhưng mà... Trên mặt Tần Hiền lộ ra một tia cười khỏ, hẳn bây giờ chính là một kẻ thân cô thế cô, không phải là thế lực lớn!

Về phần biện pháp thứ hai, tựa hồ cũng có chút không thực tế. Dùng võ lực! Dùng lực lượng tuyệt đối để chấn nhiếp bọn họ! Thế nhưng, vừa nghĩ đến thực lực của mình hiện tại mới ngũ giai, chưa cần nói đến Lan Đặc gia tộc. Chỉ tính như chống lại Đỗ gia, Tần Hiền sợ cũng chịu không nổi.

"Đầu đầu a." Tần Hiền vò vò đầu, trong lòng có chút phiền muộn.

"Quên đi, xe đến trước núi ắt có đường (Giống như: trời sinh voi ắt sinh cỏ ý nhỉ ^^!). Còn tới nửa tháng thời gian, lại sợ nghĩ không ra một cái biện pháp để giải quyết sao?" Tần Hiền tự an ủi mình một tiếng.

"Ài, trước tiên xem lần này có thu hoạch được cái gì không đã. " Hẳn vừa mới là đem toàn bộ lực lượng của một tên ngũ giai cao thủ hấp thu hết. Tuy rằng, đại bộ phận đều bị hắc động hấp thu vào. Nhưng là , trong kinh mạch Tần Hiền quả thật chân khí vẫn còn dồi dào chứ không phải ít.

"Thực lực đại khái tăng lên một thành sao. " Tần Hiền không hài lòng lắm bậm nói, tinh thần lực trong sát na liền tiến nhập đan điền, tinh thần lực cường đại mà sung mãn lúc này đã đem hắc động bao vây.

Tâm niệm khẽ động, một tia tinh thần lực của Tần Hiền kéo dài ra tiến vào bên trong hắc động.

"Hả?" Tần Hiền bỗng nhiên kinh dị kêu lên một tiếng. Tại giờ khắc này, Tần Hiền đột nhiên phát hiện, chính mình lại là đi tới một chỗ kỳ lạ ở mặt trong không gian!

"Đây là địa phương nào?" Tần Hiền lúc này lại càng hoảng sợ. Lập tức nhìn ra xung quanh.

Không gian không quá lớn. Phòng chừng rộng như một cái phòng nhỏ thôi. Xung quanh tối như mực, nếu không phải tinh thần lực của Tần Hiền có thể kéo dài ra. Tần Hiền thậm chí không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì.

"Ồ giữa có vài điểm phát sáng!" Tần Hiền thoáng phát hiện ra địa phương phát ra bạch quang nhè nhẹ kia, trong lòng chỉ khẽ động, hẳn liền xuất hiện ở trước mặt điểm sáng kia.

"Khí tức rất quen thuộc." Vừa tới phía trước chùm tia sáng này , một cỗ khí tức tràn đầy sự cường đại lẫn quen thuộc phả vào mặt.

"Khí tức này." Tần Hiền nhíu mày. "Đúng. Loại khí tức này chính là của lực lượng hắc động!" Tiếng Tần Hiền mạnh mẽ vang lên. "Lẽ nào đây là bên trong hắc động? Vậy mà lớn như thế?" Tần Hiền sợ hãi than một tiếng. Thời gian đầu, bên trong hắc động mặc dù có không gian, nhưng lại là phi thường nhỏ. Cũng không có tia sáng ở giữa này.

"Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?" Tần Hiền có phần không giải thích được.

"Hắc động. Điểm phát sáng..." Tần Hiền bắt đầu suy nghĩ.

Nhìn xung quanh là không gian tối như mực, mà tia sáng ở giữa kia giống như một vầng thái dương phát tán ra ánh sáng.

Thái dương? Đúng, chính là thái dương! Tần Hiền mắt sáng ngời. Trong lòng mơ hồ nghĩ ra một chút gì đó!

Hắc động, chẳng phải là giống như một cái vũ trụ sao. Mà tia sáng kia giống như một vầng thái dương. Nếu như, ở xung quanh xuất hiện thêm một ít điểm sáng nữa mà nói, cho dù không phải là vũ trụ, cái này cũng rất giống với - thái dương hệ!

Nghĩ tới đây, Tần Hiền trong đầu loáng thoáng xuất hiện một ít phương hướng tu luyện sau này. Tại giờ khắc này, hẳn tựa hồ nắm bắt được cái gì đó.

"Nếu đúng như suy đoán. Như vậy mình sau này! " Trên mặt Tần Hiền tràn đầy sự vui mừng! Nếu như thành lập đúng với phỏng đoán của mình mà nói , tuyệt đối sẽ tạo ra một đường tu luyện hoàn toàn khác biệt!

Trong mơ hồ, Tần Hiền tựa như đã thấy được hoạn lộ thênh thang trước mắt mình.

Tu luyện, hắc động!

Liền lúc đó , Tần Hiền đã phát hiện, chính mình cùng với hắc động bên trong đan điền nối liền thành một khối! Thậm chí, lực lượng cuộn cuộn bên trong hắc động tùy thời có thể bị Tần Hiền điều động.

Lại kết hợp với tình huống hiện tại của hắc động, Tần Hiền đang bắt đầu một đường tu luyện chưa từng có ! Một đường tu luyện kinh thiên động địa , tràn ngập máu tanh đã được định trước!

Nếu như, Tần Hiền, thật sự muốn bắt đầu đường tu luyện đặc biệt này mà nói! Tần Hiền, chỉ sợ sẽ trở thành một cái siêu việt tồn tại!

Chương 60: Quyết Định Của Tần Thiên!

- Tiểu Kỳ triệt để bị phế bỏ.

Tần gia gia chủ , Tần Thiên đứng dậy , ngữ khí vô cùng bình thản, tựa hồ vấn đề hắn đang nói cùng hắn không có quan hệ. Tựa hồ, Tần Kỳ không phải người Tần gia, không phải nhi tử Tần Thiên hắn !

- Lão gia, huynh nhất định phải giết Tần Hiên, nhất định phải thay tiểu Kỳ báo thù a !

Ở bên cạnh Tần Thiên, một trung niên thiếu phụ diễm lệ, lúc này đang bị thương, hai mắt tràn ngập lửa giận nhìn Tần Thiên khóc lóc nói.

Nghe thấy thiếu phụ trung niên nói, Tần Thiên cau mày , chỉ hồ hững hờ mắt nhìn trung niên diễm phụ một cái, sau đó liền quay về chỗ ngồi của mình. Trong suốt quá trình đó, vẻ mặt của hắn thậm chí không một lần biến hoá.

- Tên tiểu hồn đản Tần Hiên kia!

Trung niên diễm phụ nhìn thấy Tần Thiên như không nghe thấy lời của mình, lần thứ hai hướng nhìn về phía Tần Kỳ đang hôn mê, ánh mắt tràn ngập thần sắc oán độc.

- Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn!

Trung niên diễm phụ nghiêng răng nghiêng lợi giọng đầy căm hận. Sau khi nhìn Tần Kỳ đang hôn mê, hai mắt nàng không kiềm được mà trào lệ. Nàng chính là thân sinh mẫu thân của Tần Kỳ, phu nhân của Tần Thiên.

- Đại ca !

Nhìn vẻ mặt bình thản của Tần Thiên, Tần Khải trong lòng nảy lên từng đợt căm giận ngút trời ! Tần Kỳ, là hi vọng của cả Tần gia, một đời thiên tài, thế nhưng, ngày hôm nay bị Tần Hiên đánh cho tàn phế , hoàn toàn phế đi !

- Lễ nào việc này cứ như thế quên đi ?

Tần Khải tức giận chất vấn.

- Ngươi muốn thế nào ?

Tần Thiên ngược mắt lên , liếc nhìn Tần Khải cùng trung niên diễm phụ nhàn nhạt nói.

- Muốn thế nào à ?

Nhìn bộ dáng thờ ơ của Tần Thiên , Tần Khải bốc hỏa .

- Đệ đương nhiên là muốn lập tức giết tên hồn đản Tần Hiên !

Tần Khải tức giận nói.

- Giết hắn? Tần Thiên rồi đột nhiên đề cao thanh âm .

- Dựa vào cái gì ?

Vừa nói, Tần Thiên vừa lạnh lùng quét mắt nhìn hai người, trong mắt thấu phát ra một tia sát khí nhàn nhạt !

- Vì sao ?

Tần Khải gần như gào lên giận dữ

- Huynh nhìn xem tiểu Kỳ bị hắn phế thành như vậy , ngươi còn hỏi ta dựa vào cái gì! Hừ, Tần Kỳ có đúng là con của ngươi hay không?

- Nhi tử của ta ? Hừ.

Tần Thiên bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng.

- Tần Kỳ là nhi tử của ta .Nhưng đừng quên Tần Hiền cũng là nhi tử của ta!

Cùng lúc đó, khí thể trên người Tần Thiên đột nhiên đề thăng, tản ra một tia sắc bén, mang theo khí thể thượng vị giả! Nghe vậy, Tần Khải cùng mẫu thân của Tần Kỳ hoảng sợ khẽ run lên. Sau đó, Tần Khải liền nở nụ cười lạnh.

- Tần Hiền, bất quá chỉ là phế vật mà thôi . Đã sớm bị đuổi ra khỏi Tần gia chúng ta ! Hắn không phải là người của Tần gia chúng ta ! Hơn nữa, huynh không được quên. Tần Kỳ là niềm hi vọng của Tần gia chúng ta. Thế nhưng hiện tại nó lại bị Tần Hiền phế đi !

Tần Khải nhìn Tần Thiên, thân đại ca hắn, một bên cười nhạt, một bên chất vấn!

- Hừ !

Tần Thiên lạnh lùng nhìn Tần Khải .

- Đừng cho là ta không biết việc làm trong mấy năm nay của các ngươi ! Trước đây , Tần Hiền quả thực là một phế vật ! Nhưng ta đã sớm trực xuất hắn ra khỏi gia tộc. Thế nhưng , các ngươi đã làm những gì ? Hắn không có một chút ma pháp hay đấu khí, lẽ nào, các ngươi cho rằng , ta sẽ đem cả Tần gia giao cho hắn?

- Ngay cả một người được xưng là phế vật, các ngươi cũng không có ý định buông tha. Tâm tư các ngươi như thế, không cần ta phải nói ra!

Ngữ khí Tần Thiên càng ngày càng băng lãnh, khí thể thượng vị giả trên người hoàn toàn lộ rõ. Tần Khải trong lòng run lên, trên trán toát ra một tia mồ hôi lạnh! Có điều, Tần Khải tuy rằng bị Tần Thiên ảnh hưởng nhưng không phải vì thế mà lửa giận trong lòng hắn bị dập tắt! Ngược lại, lúc này hắn càng thêm giận dữ.

- Ta chỉ biết ngươi phải làm như vậy ! Hừ hừ.

Tần Khải hừ lạnh, mắt bắn nhanh ra hai đạo sát khí vô cùng lạnh lẽ!

- Câm miệng cho ta !

Mắt Tần Thiên thấu phát ra một tia lãnh mang. Tần Khải trong lòng run lên , lập tức ngậm miệng. Lạnh lùng nhìn mặt mấy người trong phòng, sắc mặt Tần Thiên bỗng nhiên trở lại bình thản. Trong lòng thờ dài một hơi.

- Được rồi! Mấy năm nay bạc đãi ngươi. Có thể, đây là báo ứng a !

Tuy rằng , Tần Thiên sắc mặt không có gì biến hóa . Thế nhưng, trong lòng Tần Thiên lại có tư vị không rõ ràng. Hai người đều là nhi tử do chính mình sinh ra. Thế nhưng ngày hôm nay lại xuất hiện một hồi sự tình như thế. Tần Kỳ bị phế. Mà Tần Hiền lại nhen nhúm quật khởi. Tần Thiên trong lòng không khỏi có chút hối hận. Thế nhưng , những suy nghĩ này đều trở nên vô ích. Nghĩ tới sự tình mấy năm qua Tần Khải cùng với đám người Tần Kỳ đối xử với Tần Hiền. Tần Thiên trong lòng không khỏi thở dài một hơi .

Hai nhi tử. Tần Hiền hiện tại tuy rằng đã đoạn tuyệt quan hệ cùng Tần gia. Thế nhưng, nói như thế nào cũng là nhi tử do chính mình sinh ra. Nếu như muốn Tần Thiên đối phó Tần Hiền , Tần Thiên là không có khả năng làm như vậy . Dù sao, hắn đã mất đi một nhi tử, hắn không thể lại mất nốt đứa còn lại . Nghĩ tới đây , Tần Thiên liền hạ quyết định.

- Truyền ra mệnh lệnh của ta.Sau này, không cho phép ai đối phó với Tần Hiền. Nếu có người dám cả gan chống lại mệnh lệnh của ta, lập tức phế bỏ thân phận đệ tử của Tần gia!

- Đại ca !

- Lão gia !

Tần Khải cùng mẫu thân của Tần Kỳ ngay lúc đó sửng sốt. Sau đó liền phản ứng mạnh. Không cho phép đối phó Tần Hiền, chuyện tình Tần Kỳ cứ như thế bỏ qua sao? Bởi vậy, sau khi phản ứng, bọn họ không biết nói gì mà nhìn Tần Thiên, mọi người đều cho rằng mình nghe lầm.

- Chưa nghe rõ ràng ? Hả ?

Tần Thiên như rồng mây.

- Chuyện tình Tiểu Kỳ cứ như thế quên đi?

Mẫu thân Tần Kỳ sắc mặt âm trầm nhìn Tần Thiên, nhi tử chính mình bị người phế đi, khiến nàng rất phẫn nộ! Lúc này nàng thực sự hận không thể đem Tần Hiền mà lột da! Thế nhưng, Tần Thiên lại quyết định như thế !

- Hừ, đừng cho là ta không biết việc làm phía sau của các ngươi! Nói khó nghe một chút chính là, Tần Kỳ có ngày hôm nay đều là nó tự mình chuốc lấy!

Tần Thiên lạnh lùng liếc mắt quét qua hai người .

- Ta chỉ nói đến đây, nếu như ai trái lời, chớ trách ta tuyệt tình!

Nói xong, Tần Thiên phát tay áo đứng lên, tiêu sái đi nhanh ra ngoài. Một mực ở bên cạnh, Hà quân gia thở dài một hơi, nhìn thoáng qua sắc mặt liên tục biến ảo của hai người Tần Khải, cuối cùng cũng theo Tần Thiên đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Còn Mười Hai Ngày!

Ba ngày thoáng cái đã qua!

- Bố Lan Đặc, thực lực gia tộc Áo Luân thế nào?

Đưa đầy chén rượu trong tay, nhìn cảnh đường phố náo nhiệt bên ngoài cửa sổ, Tần Hiền tùy ý hỏi.

- Gia tộc Áo Luân?

Bố Lan Đặc cười,

- Rất mạnh!

Sau một khắc, Bố Lan Đặc lập tức phản ứng. Trong lòng cả kinh, liền đó Bố Lan Đặc mặt lộ vẻ kinh hãi nhìn Tần Hiền:

- Chẳng lẽ, huynh muốn đánh với gia tộc Áo Luân?

Mặt Tần Hiền lộ ra vẻ tươi cười.

- Nói thật đi, huynh cảm thấy ta là một người thế nào?

Tần Hiền không trả lời, mà hỏi một vấn đề không chút liên quan.

- Huynh, thần bí, cường đại. Ta nhìn không thấu.

Bố Lan Đặc cười cười, thuận miệng nói ra cảm giác đối với Tần Hiền.

- Huynh cảm thấy, một mình ta sẽ đi tìm gia tộc Áo Luân phiền phức sao?

Tần Hiền cười trả lời vấn đề lúc trước của Bố Lan Đặc.

- Đúng vậy.

Bố Lan Đặc gật đầu. Thực lực của Tần Hiền tuy rằng cường hãn. Nhưng, cũng chỉ so với một lớp thanh niên bọn họ mà thôi. Còn nếu như đem lực lượng Tần Hiền so sánh với gia tộc Áo Luân khổng lồ mà nói, Tần Hiền cũng chưa là gì cả. Dù sao, Áo Luân gia tộc cũng là một đại gia tộc. Không ai biết, trong gia tộc bọn họ rốt cuộc cất giấu cường giả mạnh đến mức nào. Ngũ giai thế lực, tuyệt đối chưa đáng để vào mắt.

- Vậy huynh đột nhiên hỏi cái này để làm gì?

Bố Lan Đặc kỳ quái nhìn Tần Hiền. Tần Hiền vẫn duy trì bộ dáng tươi cười.

- Chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Huynh nói, Áo Luân, một đại gia tộc như thế, liệu có thập giai cường giả truyền thuyết hay không?"

- Thập giai cường giả?

Bố Lan Đặc cau mày.

- Có thể có, nhưng chưa từng nghe ai nói qua. Có điều, ngược lại, ta biết hoàng cung có thập giai cường giả!

- Hoàng cung?

Tần hiên cau mày. Thập giai cường giả trong truyền thuyết cực kỳ hiếm thấy. Thế nhưng, Tần Hiên tin rằng, Yến quốc là một trong tam đại đế quốc trên Thiên Nguyên đại lục, vẫn có thập giai cường giả. Thế nhưng, mục đích của hắn ngày hôm nay là Áo Luân gia tộc.

- Gia tộc của huynh cũng có thể có thập giai cường giả chứ?

Tần hiên đột nhiên nói. Bố Lan Đặc lắc đầu, nói:

- Cái này ta không rõ ràng lắm.

Thập giai cường giả, dù sao cũng là cường giả trong truyền thuyết tiếp cận Thần nhất! Vì thế, Thiên Nguyên đại lục cũng không có nhiều. Hơn nữa, gia tộc nào có thập giai cường giả mà chẳng đem cất cho kỹ chứ? Cho dù thập giai cường giả làm cho rất nhiều người kinh sợ. Nhưng nếu che dấu kỹ, chỉ khi gặp sự tình không thể giải quyết được, thập giai cường giả mới ra tay, lúc đó hiệu quả chấn nhiếp mới càng thêm rõ ràng!

- Tuy rằng không biết Áo Luân gia tộc có hay không có thập giai cường giả. Thế nhưng, phụ thân Áo Luân, Lan Đặc tướng quân là bát giai cao thủ! Hơn nữa, lục giai thất giai cao thủ cũng không ít!

Tựa hồ cảm giác được có cái gì đó khác thường, thần tình Bố Lan Đặc ngưng trọng, nhìn Tần Hiên nói.

- Bát giai cảnh giới?

Mắt Tần Hiên hiện lên một tia tử mang

- Được rồi, còn Đỗ gia, huynh hẳn là rõ ràng chứ?

- Huynh hỏi cái này làm cái gì?

Áo luân cùng với Thanh Thanh kết hôn, hiện tại rất nhiều gia tộc ở đô thành đều đã biết tin tức này. Dù sao, Áo Luân gia tộc cùng Đỗ gia hai đại gia tộc kết hợp, là điều rất nhiều gia tộc không muốn thấy. Bởi vì, hai gia tộc vốn dĩ đều là đại gia tộc. Ai biết sau đám cưới này, lực lượng gia tộc của bọn họ sẽ bành trướng thành cái dạng nào nữa.

- Đỗ gia tuy rằng kém một chút với Áo Luân gia tộc. Nhưng cũng là một đại gia tộc! Huynh không phải là?

Nhìn Tần Hiên, mắt Lan Đặc hiện lên một tia kinh hãi.

- Huynh suy nghĩ quá nhiều rồi.

Tần Hiên đạm cười, phủ định suy đoán của Bố Lan Đặc.

- Tần huynh đệ.

Bố Lan Đặc nhìn Tần Hiên,

- Ta không biết huynh vì sao lại hỏi những vấn đề này. Thế nhưng, là bằng hữu, ta phải nhắc nhở huynh, Áo Luân gia tộc không hề đơn giản đâu. Bằng không sao có thể xưng xưng nhiều năm như vậy mà không sụp đổ?

- Tuy nói chuyện Thanh Thanh có thể sẽ làm huynh khó chịu! Đổi lại là ta cũng không vui vẻ gì. Nữ nhân của mình lại kết hôn với người khác. Nhưng mà, Tần huynh đệ, ta mong huynh nhìn cho rõ, nữ nhân trên thế gian này nhiều lắm, ngàn vạn lần không nên vì một nữ nhân mà đánh mất đi tính mạng!

Tần Hiên đảo cặp mắt trắng dã, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Bố Lan Đặc thao thao bất tuyệt, cắt ngang lời hắn:

- Chờ một chút. Ai nói Thanh Thanh là nữ nhân của ta?

Tần Hiên không nói gì, đảo mắt khinh thường.

Bố Lan Đặc nhìn Tần Hiên bằng ánh mắt kỳ quái.

- Thanh Thanh chẳng lẽ không phải nữ nhân của huynh sao? Vậy huynh hỏi chuyện tình Áo Luân gia tộc để làm gì?

Tần hiên phì cười trong lòng, quả thực hết chỗ nói rồi.

- Ta nói qua lúc nào vậy? Ta bất quá chỉ là muốn nghe được một chút chuyện tình về hai gia tộc bọn họ mà thôi. Như thế có gì kỳ quái chứ ?

Nghe thấy thế, Bố Lan Đặc lộ ra thần tình khinh bỉ...

- Đây là Áo Luân gia tộc?

Khi đi qua Áo Luân gia tộc, Tần Hiên dừng chân tại một địa phương cách đó không xa. Nhìn bóng người đi ra đi vào bận rộn tại cửa chính, trong mắt

hắn không tự chủ được mà bộc phát ra một tia từ mang.

Còn mười hai ngày! Mười hai ngày sau, Thanh Thanh cùng Áo Luân sẽ thành hôn tại đây. Tần Hiên trong lòng buồn bã, hắn biết Áo Luân gia tộc đã bắt đầu bận rộn vì chuyện tình vài ngày sau.

Đứng bên ngoài hồi lâu, Tần Hiên mới ly khai nơi này.

- Tên kia chính là Tần Hiên?

Tại một địa phương nào đó bên trong Áo Luân gia tộc, hai người thanh niên đứng chung một chỗ. Tóc vàng tuấn tú chính là Áo Luân. Mà người còn lại vừa hời là thanh niên tóc đen tướng mạo bình thường.

- Không sai.

Áo Luân trên mặt thoáng hiện một tia đắc ý. Hắn hiện tại tuy rằng không phải đối thủ của Tần Hiên. Thế nhưng, mười hai ngày sau, hắn cùng Thanh Thanh thành thân!

Đây là sự thực không thể thay đổi! Chính vì điều này mà tâm trạng Áo Luân có chút mất cân bằng. Hắn không phải đối thủ của Tần Hiên. Thế nhưng, hắn lại cướp đi nữ nhân của Tần Hiên! Ít nhất, ở phương diện này, Tần Hiên không phải đối thủ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Hôn Lễ!

Tướng quân phủ là một tòa phủ đệ to lớn. Trước cổng lớn của tướng quân phủ, người đến kẻ đi, ngựa xe như nước, thực là liên miên không dứt.

Vì sao lại náo nhiệt như thế này? Chính bởi ngày hôm nay là ngày thành thân giữa công tử Áo Luân, con trai của một trong các đại tướng quân của Yên Quốc, Lan Đặc tướng quân, cùng với thiên kim tiểu thư Đỗ gia Thanh Thanh! Một bên là trọng thần đương triều, một bên là thương nghiệp thế gia. Hai nhà hôm nay chính thức có quan hệ thông gia. Vô luận là được mời đến hay là không được mời mà tự đến. Không ai muốn bỏ qua cơ hội nịnh bợ này.

- Lan Đặc tướng quân. Cung hỷ, cung hỷ.

Lan Đặc vẻ mặt tươi cười đứng ở trong sân, nghênh tiếp một ít đại nhân vật vừa tới. Mà Áo Luân ngày hôm nay cũng mặc bộ đồ tân lang đỏ thắm đứng bên cạnh Lan Đặc. Mặt hắn lộ ra ra dáng vẻ tươi cười vui vẻ.

"Xem ra tiểu tử Áo Luân này đang rất đắc ý!" Bố Lan Đặc ở một bên vẻ mặt tươi cười. Nhưng trong lòng lại tràn đầy vẻ khinh thường.

- Bố Lan Đặc, sao ngươi lại tới đây? Có nhìn thấy tên Tần Hiên kia không?

Một giọng nói trong trẻo từ sau lưng Bố Lan Đặc truyền tới. Nháy mắt khi nghe thấy giọng nói này, dáng vẻ tươi cười của Bố Lan Đặc tức thì cứng lại, sau đó chậm rãi quay đầu lại. Đồng thời, nụ cười trên mặt hắn càng thêm rạng rỡ.

- Nguyên lai là công chúa điện hạ a. Đại hoàng tử cũng tới rồi?

Trong nháy mắt khi nhìn thấy Đại hoàng tử, Bố Lan Đặc trong lòng tự dưng buông lỏng. Sau đó thì cười hỏi.

- Bố Lan Đặc.

Đại hoàng tử vẫn nho nhã lễ độ như vậy. Thế nhưng, Yến Khuynh Thành thì ngược lại không có chút lễ độ nào cả.

- Hừ, Bố Lan Đặc, tên tiểu tử thói Tần Hiên kia đâu?

Yến Khuynh Thành dè dặt thanh âm, lạnh nhạt nhìn Bố Lan Đặc nói.

Bố Lan Đặc có chút cười khổ

- Ngươi hỏi ta, ta biết hỏi ai đây?

Nhắc đến Tần Hiền, Bồ Lan Đặc quả thực có điểm phiền muộn. Trước đó hắn chỉ biết tên tiểu tử Áo Luân khốn nạn kia cố ý gửi thiệp mời cho Tần Hiền. Đối với dụng tâm hiểm ác của Áo Luân, Bồ Lan Đặc chẳng thêm để ý. Chỉ là, ngày hôm nay, khi Bồ Lan Đặc tới mời Tần Hiền đi cùng lại phát hiện Tần Hiền đã biến mất không thấy đâu! Trong lòng Bồ Lan Đặc nổi lên một cổ cảm giác bất thường. Sau khi cho người đi tìm Tần Hiền, hắn cũng sớm tới tướng quân phủ.

Nghe thấy Bồ Lan Đặc nói vậy, Yến Khuynh Thành sắc mặt lúc này trầm xuống, hung dữ nhìn Bồ Lan Đặc nói:

- Hừ, nói, tên tiểu tử thói Tần Hiền kia không phải cố ý trốn đi đấy chứ? Hừ hừ, đừng cho là ta không biết mấy ngày nay hai người các ngươi đã thông đồng ở cùng một chỗ, ngươi lại có thể không biết Tần Hiền ở đâu sao?

Rất sắc bén!

Trán Bồ Lan Đặc toát ra vài giọt mồ hôi lạnh.

- Thông đồng, cùng một chỗ?

Cùng lúc Bồ Lan Đặc chảy mồ hôi lạnh, đại hoàng tử Yến Cơ ở bên cạnh cũng bị chính cách nói chuyện cường hãn của muội muội hắn làm cho liên tục trợn mắt trắng dã.

- Muội muội. Chú ý hình tượng.

Đại hoàng tử hảo tâm nhắc nhở.

- Hừ, chẳng lẽ không đúng sao?

Mắt Yến Khuynh Thành lộ ra vẻ không chút hảo ý nhìn Bồ Lan Đặc, một bên cãi lại.

- Ha ha. Không phải đại hoàng tử sao? Xin thứ lỗi vì tiếp đón chậm trễ.

Đúng lúc này, một thanh âm sáng sủa truyền tới, giải thoát Bồ Lan Đặc khỏi sự khó xử. Ba người quay đầu nhìn, vừa lúc thấy Lan Đặc tướng quân vẻ mặt tươi cười cùng Áo Luân đang bước nhanh tới nghênh tiếp.

- Lan Đặc tướng quân, ta thay mặt phụ hoàng tới chúc mừng.

Đại hoàng tử nhàn nhạt nói.

- Hừ.

Yến Khuynh Thành chỉ hừ lạnh một tiếng, từ trước đến nay, bọn họ không thích Lan Đặc tướng quân, muốn nàng dùng vẻ mặt hoà nhã để cư xử, quả thực chính là nằm mơ.

- Ha ha, tam công chúa cũng tới. Mời đến đây.

Lan Đặc tướng quân cũng không so đo với thái độ Yến Khuynh Thành, vẫn như cũ giữ vẻ mặt tươi cười nói.

- Ra mắt Lan Đặc bá phụ.

Bồ Lan Đặc vội vã hướng Lan Đặc nói. Thân phận của hắn cũng không như hai người đại hoàng tử, ít nhất vẫn phải giữ lễ nghĩa. Lan Đặc cười gật đầu với Bồ Lan Đặc, sau đó liền nhìn về phía hai người đại hoàng tử. Đại hoàng tử mỉm cười gật đầu, theo Lan Đặc bước vào. Lúc này, Áo Luân lùi lại sau một bước, đi tới bên Bồ Lan Đặc.

- Sao hôm nay chỉ có người tới? Tần Hiền đâu? Không phải là không dám xuất hiện đó chứ? Ngày hôm nay là ngày đẹp nhất của Thanh Thanh cùng ta, thiếu hắn ở đây, thực sự là đáng tiếc a.

Ngữ khí trào phúng làm cho Bồ Lan Đặc phi thường khó chịu.

- Hừ.

Bồ Lan Đặc chỉ là hừ lạnh một tiếng.

- Đừng tưởng rằng đoạt đi nữ nhân của Tần Hiền là bản lĩnh. Đừng quên, người vĩnh viễn là bại tướng dưới tay Tần Hiền!

Lạnh lùng buông những lời này xong, Bồ Lan Đặc liền trực tiếp ly khai. Hắn thực sự nhìn không thuận mắt bộ dáng tiểu nhân đắc chí của Áo Luân.

Câu nói của Bồ Lan Đặc lập tức chạm vào vết thương trong lòng của Áo Luân! Đối với việc thảm bại dưới tay Tần Hiền, cho tới bây giờ, đều bị hắn cho rằng là sự sỉ nhục!

"Hừ, sớm muộn sẽ có một ngày, tay ta giết hắn!" Áo Luân sắc mặt không ngừng biến hóa, đáy lòng chỉ toàn oán độc thâm nghi, đôi mắt lóe ra quang

mang cừu hận.

Một mực nhìn theo Bồ Lan Đặc cho đến khi bóng dáng hắn hoàn toàn biến mất, Áo Luân mới cố gắng khôi phục dáng vẻ tươi cười của mình. Cho dù thế nào đi nữa, ngày hôm nay là ngày đại hi của hắn. Từ hôm nay trở đi, Thanh Thanh là nữ nhân của hắn! Về phần Tần Hiên, sớm muộn có một ngày sẽ bị hắn giải quyết! Ô, hay nhất, vẫn là giết chết Tần Hiên ngay trước mắt Thanh Thanh. Áo Luân thầm đắc ý trong lòng.

Bên ngoài Tướng quân phủ không xa, trong một góc âm u.

Một thanh niên mặc tử sắc trường bào cao to anh tuấn đã vô thanh vô tức đứng thẳng ở chỗ này hồi lâu. Một trận gió nhẹ thổi tới, mái tóc màu tím của thanh niên đổ tự nhiên theo gió mà phiêu động, một đầu bạch sắc tiểu thú khả ái phủ phục trên vai thanh niên, không hề nhúc nhích, tựa hồ đã lâm vào trong giấc ngủ say. Phía trước thanh niên cao to anh tuấn không xa là Tướng quân phủ náo nhiệt. Có điều kỳ quái chính là, đối với thanh niên cao to anh tuấn này, người đến người đi cách đó không xa tựa hồ không ai thấy hắn.

Nhìn tướng quân phủ cách đó không xa, Tần Hiên hai mắt thấu phát ra nhẹ nhàng từ mang. Đưa tay sờ sờ thanh trường đao phía sau, Tần Hiên hít một hơi thật sâu, nhẹ nhàng vỗ vỗ Bảo Bảo phủ phục tại trên vai phải.

"Chúng ta lên sân khấu tặng Áo Luân một cái đại lễ nào." Lời nói còn chưa dứt, thân ảnh Tần Hiên đã biến mất khỏi góc tối u ám, lần thứ hai xuất hiện đã ở ngoài mây thước. Nghe thấy thế, Bảo Bảo vẫn phủ phục tại trên vai phải Tần Hiên ngẩng đầu lên, một đạo thất thải tinh mang lóe lên rồi biến mất, sau đó, trên mặt Bảo Bảo nhàn nhạt lộ ra dáng vẻ tươi cười.

"Đã đến giờ rồi sao?" Ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời. Áo Luân trên mặt lộ ra dáng tươi cười thỏa mãn. Đến giờ bãi đường thành thân rồi. Chỉ đáng tiếc, tiểu tử Tần Hiên khôn nạn lại không xuất hiện. Áo Luân trong lòng có chút "mất mát" trầm nghĩ.

"Tới đây." Áo Luân lên tiếng, Lan Đặc đã giục hắn vào bãi đường.

.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Hôn Lễ Kinh Biến!

Nhìn vóc người thướt tha bên cạnh, tuy rằng mặt bị lụa mỏng che lấp, nhìn không thấy vẻ tuyệt sắc kia, thế nhưng, trên người nàng tản mát ra một tia khí chất nữ tử đặc biệt cao quý, trong lòng Áo Luân nổi lên một trận vui mừng.

Đây là thê tử của mình! Một thê tử chỉ thuộc về mình! Mà quan trọng nhất đây chính là thê tử mình đoạt từ tay địch nhân! Vừa nghĩ nghĩ tới đây, Áo Luân trong lòng tràn lên cảm giác thoải mái.

Ngồi trên ghế chủ vị là Lan Đặc cùng Đỗ gia chủ Đỗ Uy, cũng là phụ thân Thanh Thanh! Lúc này, hai người đều mang theo dáng tươi cười nhìn một đôi kim đồng ngọc nữ phía dưới. Chỉ cần qua ngày hôm nay, hai nhà bọn họ sẽ càng thêm thân thiết.

- Bắt đầu đi.

Lan Đặc nhìn Đỗ Uy gật đầu, sau đó, hai người phía dưới bắt đầu chuẩn bị bãi đường.

hân đứng thẳng bất động tại chỗ, hai mắt Thanh Thanh đỏ hoe.

Ngày hôm nay, mình sẽ chính thức bị gả cho tên Áo Luân đáng ghét sao? Lễ nào, chính mình phản kháng lâu như vậy, một điểm tác dụng cũng không có sao? Thanh Thanh trong lòng lo lắng. Nàng biết, chính mình với Áo Luân không có một chút cảm tình. Nàng cũng biết, đoạn hôn ước này được xúc tiến hoàn toàn vì lợi ích.

"Ai..." Thanh Thanh thờ dài một hơi, chậm rãi nhắm hai mắt lại. Nước mắt trong suốt theo khóe mắt, theo gương mặt, khe khẽ chảy xuống...

"Tần Hiên ca ca." Trong đầu Thanh Thanh lại hiện lên một thân tử sắc kia. Nửa tháng qua, Tần Hiên ca ca cũng không một lần tìm gặp mình. Lễ nào. Trong lòng hắn, thật sự không có bóng hình của ta sao? Nghĩ tới đây, sắc mặt Thanh Thanh nhất thời trắng bệch.

Trên thực tế, Thanh Thanh nghĩ oan cho Tần Hiên. Đỗ gia cũng biết quan hệ giữa Thanh Thanh và Tần Hiên, bởi vậy, thật lâu trước đây, bọn họ từ chối cho Tần Hiên tìm gặp Thanh Thanh. Mà nửa tháng thời gian này, Thanh Thanh cũng bị giam lỏng tại nhà không được phép đi ra ngoài.

"Hết rồi, hết rồi." Sắc mặt Thanh Thanh tái nhợt, nàng tự biết mệnh lệnh của gia tộc đã không thể thay đổi được nữa. Vào giờ khắc này, Thanh Thanh đã vứt bỏ ý niệm phản kháng, cam chịu số phận của mình.

- Nhất bá cao đường.

Hôn lễ chính thức bắt đầu.

Nhưng, đúng lúc này, dị biến chợt phát sinh!

"Àm!"

Một tiếng nổ từ ngoài đại môn truyền tới. Mọi người thất kinh, quay lại nhìn, vừa lúc thấy một mảnh cửa lớn trực tiếp bay từ đại môn tới, kèm theo đó còn có hai thân người như hai miếng bông rách. Âm thanh thật lớn kia chính là do đại môn bị đá vỡ trong nháy mắt sinh ra! Sau một khắc, một thân ảnh cao to toàn thân bao bọc trong tứ sắc quang mang xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

- Tần Hiền!

- Đúng là Tần Hiền!

Sau khi Tần Hiền tạo ra đại náo động, rất nhiều người nhận ra thanh niên cao thủ này. Lại liên tưởng đến quan hệ được truyền tụng giữa Tần Hiền và Thanh Thanh, nhất thời mọi người đều hiểu ra vì sao Tần Hiền ở chỗ này.

Nhìn bộ dạng toàn thân vũ trang của hắn, rõ ràng là muốn đoạt hôn a!

"Tần hiền ca ca?" Sau khi bị tiếng nổ làm cho hoảng sợ, Thanh Thanh quay đầu nhìn lại, vừa lúc thấy Tần Hiền hờ hững tiến vào sân...

"Tần Hiền!" Thấy thế, sắc mặt Áo Luân tái xanh, nghiêng răng nghiêng lợi thốt ra hai chữ này.

"Tiểu tử này thực dám đến." Ngồi ở phía trên, mặt Lan Đặc vẫn duy trì dáng vẻ tươi cười không đổi, thản nhiên nhìn Tần Hiền đang bước tới. Mà ở bên cạnh, sắc mặt Đỗ Uy lại rất không tốt.

Lạnh lùng quét mắt liếc nhìn mọi người, Tần Hiền một lời không nói chỉ là bước nhanh tới phía trước.

- Đứng lại!

Trong tương quân phủ đã chạy ra rất nhiều người, cả đám đều xông tới phía tên gia hỏa Tần Hiền muốn phá hư hôn lễ kia, vọng tưởng muốn bắt hắn.

- Cút ngay cho ta!

Tần Hiền lạnh lùng quát một tiếng, tựa như tiếng sét giữa trời quang, thanh âm thật lớn vang lên liền khiến cho mọi người càng thêm hoảng sợ.

Nhìn Tần Hiền một thân sát khí, những người từ trước đến nay vốn luôn đối đầu với Lan Đặc liền đồng loạt ăn ý mà lui lại phía sau, trên mặt đám người đó hiện lên tiêu ý khó hiểu.

"Đám hỗn đản này!" Lan Đặc hừ lạnh một tiếng trong lòng, đứng lên.

- Tần Hiền, hôm nay là ngày đại hỉ của Áo Luân con ta, ngươi đây là dụng ý gì?

- Ngươi chính là Lan Đặc? Bất giai cao thủ?

Tần Hiền dừng một chút, lạnh lùng liếc nhìn Lan Đặc. Sau đó liền nhìn về phía Đỗ Uy bên cạnh.

- Trong lòng ngươi hẳn rõ ràng mục đích của ta.

Tần Hiền lạnh lùng nhìn thoáng qua Thanh Thanh đang đứng thẳng cùng một chỗ với Áo Luân, rồi lại nhìn khuôn mặt mang lụa mỏng của Thanh Thanh.

- Ta tới để đưa Thanh Thanh đi.

Vừa nói, Tần Hiền vừa rảo bước đi tới phía Thanh Thanh.

Áo Luân sắc mặt trắng bệch, giữ chặt hai tay Thanh Thanh, hai mắt tràn ngập lửa giận nhìn Tần Hiền bước tới.

- Lớn mật!

Đỗ Uy ngồi không yên, đứng lên, hướng phía Tần Hiền thì nộ quát một tiếng.

- Hôm nay là ngày đại hỉ của Thanh Thanh cùng Áo Luân công tử, ngươi lại đến làm loạn cái gì!

- Mồm ngươi toàn rắm!

Tần Hiến thân nhiên quét mắt qua Đỗ Uy một cái, xuất ra một câu khiến Đỗ Uy muốn thổ huyết.

- Phản, phản rồi!

Sắc mặt Đỗ Uy bị tức giận làm cho tái xanh.

- Lan Đặc tướng quân, tổng cổ tên tiểu tử vô tri này ra ngoài đi chứ.

Đỗ Uy nhìn Lan Đặc nói.

Lan Đặc cười nhạt một tiếng. Nhìn Tần Hiến, trong mắt hắn tản mát ra một tia sát khí. Ngày hôm nay, ai cũng không thể phá hư hôn lễ của Áo Luân. Cho dù là Tần Hiến cũng không được!

"Hỗn đản này." Nhìn Tần Hiến hoa lệ xuất hiện. Trong nháy mắt, sắc mặt Bồ Lan Đặc bên cạnh lúc này thay đổi. "Thực sự là ngu ngốc mà! Dĩ nhiên một người tới, người làm sao có thể là đối thủ của Lan Đặc bọn họ, thực là, ta hẳn phải biết từ sớm mới đúng..." Trong lòng Bồ Lan Đặc cực nhanh hiện lên mấy ý niệm.

- Oa!

Nhìn cảnh này, cặp mắt công chúa Yến Khuynh Thành tỏa sáng!

- Nếu mà một ngày nào đó ta thành thân cũng có người như vậy...

- Hồ đồ.

Đại hoàng tử khê cau mày, trừng mắt liếc nhìn Yến Khuynh Thành. Yến Khuynh Thành vội vàng thè lưỡi.

- Thanh Thanh.

Tần Hiến vừa mới xuất hiện ở đại môn, sau đó, mọi người chỉ thấy hắn tùy ý bước tới một bước, liền vượt qua rất nhiều người, xuất hiện cách chỗ cũ vài thước, bước thêm một bước nữa trong nháy mắt, hắn cũng đã đi tới bên cạnh Thanh Thanh.

- Cút ngay!

Áo Luân gầm lên một tiếng, bỏ ra một chương.

Trên mặt Tần Hiến lộ ra tia cười trào phúng! Khi nhìn thấy nét cười này, trong lòng Áo Luân nảy lên một cỗ dự cảm chẳng lành. Một khắc sau, thân ảnh Tần Hiến biến mất khỏi tầm mắt hắn. Bả vai nhói đau, bàn tay đang giữ chặt hai tay Thanh Thanh không tự chủ được mà buông lỏng rồi rời ra. Liền đó, một cỗ đại lực mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể hắn, hung hăng đem hắn đá bay ra ngoài.

"Tốc độ thật nhanh!" Lan Đặc trong mắt tinh mang bạo thiểm. Trên mặt hiện lên một tia thần sắc không hiểu.

- Thanh Thanh, đi theo huynh chứ.

Tần Hiến nắm lấy tay Thanh Thanh, nhẹ giọng nói.

- Tần Hiến ca ca, huynh cuối cùng cũng tới rồi.

Về mặt Thanh Thanh phức tạp, một tay gỡ tấm lụa mỏng xuống, lộ ra tuyệt sắc dung nhan.

- Muội, muội không thể đi theo huynh!

Thanh Thanh sắc mặt tái nhợt, nói ra một câu giống như sấm sét giữa trời quang.

- Vì sao?

Tần Hiến trong lòng run lên, về mặt hiện lên một tia thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tử!

Dung nhan thê mỹ (*), từng giọt nước mắt trong suốt lẫn dài...

- Muội không thể đi theo huynh.

Thanh Thanh nghe thấy cõi lòng mình tan nát. Thế nhưng, nàng không thể cứ thế mà đi theo Tần Hiên. Vì lợi ích gia tộc, nàng không thể cứ thế mà rời đi.

- Vì sao?

Tần Hiên trong lòng run lên, nhìn Thanh Thanh với vẻ không thể tin nổi.

Nước mắt trong suốt không ngừng từ trên mặt rơi xuống, Thanh Thanh chỉ nhẹ nhàng lắc đầu.

- Tần Hiên ca ca, huynh có yêu muội không?

Vừa nói, ánh mắt Thanh Thanh vừa lộ ra vẻ chờ đợi, trong lòng nàng, đã phần nào dự đoán được đáp án kia, nhưng là...

Tần Hiên ngẩn ra, từng chuyện xưa lần lượt hiện về.

"Bản thân mình coi Thanh Thanh ra sao?" Tần Hiên tự hỏi một câu. Đạt được đáp án, nhưng lại làm cho Tần Hiên giật mình. Không có! Đúng vậy, cho đến bây giờ, mình luôn coi Thanh Thanh như muội muội. Tất cả việc làm ngày hôm nay, đều là vì hạnh phúc của Thanh Thanh.

Chỉ là, lúc này, Thanh Thanh rõ ràng muốn nhận được đáp án của chính mình. Nếu như không có đáp án mà nàng chờ mong, chỉ sợ Thanh Thanh sẽ không cùng hắn rời đi. Chỉ là, Tần Hiên có thể che giấu lương tâm của mình mà nói ra câu kia sao? Không, điều đó không có khả năng.

- Thanh Thanh, theo huynh rời đi, huynh sẽ mang muội rời khỏi đây .

Nghĩ tới đây, Tần Hiên nắm chặt tay Thanh Thanh, thấp giọng nói.

Trong ánh mắt Thanh Thanh hiện lên một tia buồn bã,

- Tần Hiên ca ca, huynh đi đi.

Trong giọng nói tràn ngập thất vọng, tuyệt vọng...

- Hảo, chúng ta đi.

Nói rồi, Tần Hiên liền muốn mang theo Thanh Thanh ly khai.

Sắc mặt Thanh Thanh buồn bã, nhẹ nhàng từ chối.

- Muội không thể đi.

- Vì sao? Lẽ nào muội cam tâm bị gả cho tên hỗn đản Áo Luân kia sao?

Tần Hiên trong lòng đau xót, lớn tiếng chất vấn.

- Không, người muội yêu chính là huynh. Thế nhưng, ngày hôm nay muội không thể đi. Muội hiện tại đã là vị hôn thê của Áo Luân, muội sẽ là thê tử của Áo Luân, vì Đồ gia của muội, muội không thể rời đi!

Mắt Thanh Thanh hiện lên một tia kiên quyết.

- Ha ha... Ha ha!

Một âm thanh Trương cuồng từ phía sau Tần Hiên truyền tới,

- Tần Hiên, đồ hỗn trướng nhà ngươi, đã nghe thấy chưa, nàng là thê tử của ta, ngươi rút ra ngoài cho ta!

Áo Luân điên cuồng cười lớn, đôi mắt tràn ngập sắc nhìn Tần Hiên, trong đó rất rõ ràng ẩn chứa vẻ oán độc.

- Cút!

Tần Hiên quát lên một tiếng lớn. Sau một khắc, toàn bộ thân thể hắn hóa thành một đạo tử quang, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Áo Luân, đôi bàn tay to nhanh chóng đánh ra.

"Ba!"

Tiếng vang cực kỳ thanh thúy truyền ra rất xa. Người tình mắt chỉ thấy một cái tát của Tần Hiên hung hăng vỗ vào mặt Áo Luân. Theo âm thanh giòn giã vang lên, Áo Luân há miệng, một ít hồng sắc, bạch sắc gì đó lẫn lộn từ miệng hất bay ra. Đồng thời, dưới tác động của lực lượng cường đại, cả người Áo Luân giống như miếng bông rách, bị hung hăng đá bay đi.

- Lớn mặt!

Lan Đặc nộ quát một tiếng, trong lòng kinh sợ không ngớt. Vừa mới rồi, động tác của Tần Hiên thực sự quá nhanh. Lan Đặc tuy rằng có phản ứng từ trước. Thế nhưng cũng không thể xuất thủ ngăn cản đúng lúc.

"Bịch!"

Thân thể Áo Luân té lăn quay trên mặt đất, lực lượng cường đại càng đem mặt đất đập bể ra một cái hố to hình người.

Sắc mặt Lan Đặc cực kỳ khó coi, hành động của Tần Hiên vừa rồi không thể nghi ngờ chính là hung hăng tát một cái trên mặt Lan Đặc, làm cho hất mất hết mặt mũi!

- Bắt hất cho ta!

Lan Đặc chung quy không thể bảo trì sự bình tĩnh được nữa, quát một tiếng, đám người tướng quan phủ bắt đầu xông thẳng tới.

- Chậm đã.

Đúng lúc này, tam công chúa Yến Khuynh Thành từ trong đám người kia đi ra, quát một tiếng trong trẻo.

Lan Đặc nhướng mày, nhìn tam công chúa, phát phát tay ra hiệu cho đám thuộc hạ vừa mới lao ra. Hiện tại hất còn chưa rõ Yến Khuynh Thành rốt cuộc muốn gì, cũng không tiện động thủ.

- Tần hiên, ngươi rất lợi hại nha.

Yến Khuynh Thành lạnh giọng nói.

Lạnh lùng liếc mắt nhìn Yến Khuynh Thành, ánh mắt Tần Hiên lại trở về trên người Thanh Thanh.

- Thanh Thanh, theo huynh rồi đi nào.

Tần Hiên thật sự là không muốn một nữ hài tốt như Thanh Thanh bị gả cho tên hỗn đản Áo Luân chút nào.

Thanh Thanh lắc đầu, hít một hơi thật sâu.

- Quần áo không thể chạy thoát. Tần Hiên ca ca, huynh mau rời khỏi đây đi.

Nói xong, Thanh Thanh vùng ra khỏi tay của Tần Hiên, lùi lại phía sau.

- Tần Hiên, đến lúc này, ngươi còn ở nơi này quấy rối? Ngươi thật không biết liêm sỉ!

Nhìn thấy nữ nhi ly khai khỏi bên người Tần Hiên, Đỗ Uy nhìn Tần Hiên, lạnh giọng nói.

Trong mắt Tần Hiên từ mang bạo thiểm, chỉ lạnh lùng nhìn Đỗ Uy, với người này, Tần Hiên một điểm hảo cảm cũng không có.

- Ha ha... Ha ha...

Tần Hiên bỗng nhiên cười lớn

- Nếu như vậy, coi như ta không có tới là được rồi.

Dứt lời, Tần Hiên xoay người hướng phía ngoài cửa lớn đi ra.

Sắc mặt Lan Đặc cực kỳ khó coi. Ngày hôm nay, có thể nói hất đã mất hết mặt mũi.

- Còn muốn chạy? Lưu lại tính mệnh của ngươi!

Thanh âm oán độc của Áo Luân truyền tới. Sau đó, hất liền hóa thành một đạo bạch quang, đánh tới phía Tần Hiên. Người còn chưa tới, một đạo bạch quang tràn ngập sát khí đã hung hăng bổ về phía Tần Hiên.

Toàn thân Tần Hiên đều bị bao bọc trong tứ khí, Lãng ba vi bộ vận chuyển, thân hình nhoáng lên, liền xuất hiện ngoài mấy thước, tránh được công kích

của Áo Luân.

"Àm!"

Năng lượng của Áo Luân nổ ra hung hăng nện xuống mặt đất, nhất thời đã đem mặt đất đánh cho nứt toác, từng khối đá vụn bắn ra bốn phương tám hướng. Ẩn chứa lực lượng cường đại, đá vụn lập tức kích thương một ít quan văn đứng gần đó.

Một chương phách vào khoảng không, Áo Luân tịnh không có ý dừng tay, thân hình nhoáng lên, lúc này thì hóa thành một đạo bạch quang, nhắm Tần Hiên phía trước nhào tới.

- Muốn chết!

Tần Hiên mạnh mẽ quát lạnh một tiếng. Cũng không thấy hắn có động tác gì, toàn bộ thân thể hóa thành một đạo tử quang, cực nhanh bay ngược về trở lại phía sau. Trong lúc Áo Luân còn không phản ứng kịp, đã đụng vào ngực Áo Luân.

Áo Luân cực kỳ kinh hãi. Nổi giận gầm lên một tiếng, một chương nổ xuống phía dưới.

- Không biết sống chết!

Tần Hiên hừ lạnh một tiếng. Tay phải nhanh chóng đánh ra.

"Àm!" một tiếng nổ, toàn bộ thân thể Áo Luân kịch liệt run rẩy, từng đạo tử khí ẩn chứa lực lượng kinh khủng toàn bộ tiến vào trong cơ thể Áo Luân! Chỉ trong nháy mắt, phá hủy toàn bộ kinh mạch trong thân thể Áo Luân.

Nếu như vậy, ta đây diệt ngươi! Tần Hiên trong lòng không ngừng cười lạnh. Hắn không muốn Thanh Thanh bị gả cho Áo Luân. Thế nhưng, Thanh Thanh lại không thể đi theo hắn. Biện pháp tốt nhất, chính là giết chết Áo Luân! Tuy rằng, như vậy đối với Tần Hiên mà nói, vô cùng nguy hiểm! Nếu không cẩn thận, ngày hôm nay sẽ là ngày hắn chết.

- Ngươi, dám giết ta?

Mặt Áo Luân lộ ra vẻ kinh hãi, lời còn chưa dứt, thân thể hắn cứ thế ầm ầm đổ sập xuống phía dưới!

- Chết rồi!

Các tân khách đều kinh hãi nhìn Tần Hiên, tiểu tử này đã chơi lớn rồi.

(*) về đẹp thể lương - từ phức.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Sát!

Áo Luân đã chết? Tất cả mọi người đều có cảm giác không thể tin nổi! Tần Hiên cứ thế giết Áo Luân ngay tại tướng quân phủ! Lấy thể sét đánh không kịp bưng tai cứ thế đánh chết Áo Luân ngay trước mặt Lan Đặc, cùng với đông đảo khách nhân!

- Bắt hắn!

Lan Đặc là người đầu tiên có phản ứng, nộ quát một tiếng, thân hình nhoáng lên, liền hóa thành một đạo bạch quang, cực nhanh xuất hiện tại phía sau Tần Hiên, người còn chưa tới, một đạo bạch sắc đầu khí tán ra lực lượng kinh khủng đã hung hăng chém thẳng xuống phía sau lưng của Tần Hiên.

Cùng lúc đó, đám tân khách xung quanh đều rời xa nơi này, chỉ sợ mang phải họa vô đơn chí. Mà những người của tướng quân phủ cũng đều nhanh chóng hung hăng đánh về phía sau lưng của Tần Hiên.

“Tên tiểu hồn dân kia dĩ nhiên lại không biết sợ mà đánh.”

Trong lòng Tần Hiên quả thực một phen phiền muộn. Vừa mới rời bởi vì nộ khí công tâm, nhất thời hạ một trọng thủ, ai ngờ Áo Luân cứ như thế bị giết. Chỉ là, Tần Hiên cũng không ngần ngại xem hiện tại hắn đã đạt tới cảnh giới nào! Một ngũ giai đầu sĩ như Áo Luân, làm sao có thể là đối thủ của hắn?

Chân bước chéo một bước, thân thể Tần Hiên vô cùng quý dị biết mật tại chỗ. Sau đó liền tránh khỏi công kích của Lan Đặc. Trong quá trình này, đại đao vẫn lẳng lẳng đeo trên lưng Tần Hiên, lúc này cũng đã nằm trong tay hắn.

"Hát!"

Hai tay Tần Hiên nắm đao, hét lớn một tiếng, tử khí dâng lên, một đạo tử sắc đao mang vô cùng lớn hư không xuất hiện, sau đó, liền xé toạc không khí bay thẳng về phía Lan Đặc.

"Àm! Uyñh! Uyñh!"

Hai đạo lực lượng trong nháy mắt lao vào cắn xé nhau, phát ra tiếng gầm thét kinh thiên động địa! Sau khi xé nát lẫn nhau, từng đạo lực lượng kinh khủng dạt tán ra bốn phương tám hướng.

Đứng mũi chịu sào chính là những người còn đứng bên cạnh hai người chưa kịp chạy ra xa. Dưới tác động của lực lượng kinh khủng, đám người đó đều giống như điều gãy đứt dây mà bay ra tứ phía. Thậm chí, đá cẩm thạch lát sàn dưới chân hai người cũng không ngừng bị vỡ vụn tạo thành những cái hố to, từng đạo khe nứt xuất hiện rách toạc ra thật xa.

Thân thể Lan Đặc vững vàng đứng thẳng tại chỗ. Tần Hiên lại tương phản, bị cỗ lực lượng vừa mới sinh sôi kia đánh bay ra ngoài.

- Lưu lại cho ta!

Lan Đặc lộ khí công tâm, nổi giận gầm lên một tiếng, đại thủ lần thứ hai trào tới. Nhất thời, lực lượng cuồng bạo từ trên người hắn bùng lên, hung hăng xé thẳng về phía Tần Hiên, uy thế bát giai cao thủ được huy xuất đến tột cùng không chút bảo lưu!

"Bịch!"

Tần Hiên cuối cùng vẫn có thể vững vàng đường đường đứng thẳng trên mặt đất, cố gắng áp chế khí huyết trong cơ thể đang cuộn cuộn như phiên giang đào hải trào lên, ngẩng đầu nhìn Lan Đặc, tử mang trong mắt bạo thêm, tử khí trên người dày đặc, như muốn vọt thẳng lên trời cao.

"Đến tốt lắm!"

Tần Hiên quát to một tiếng. Không lùi mà lao tới, uy thế đại đao nơi tay phải tận cùng xuất ra, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai xé nát không gian đánh tới Lan Đặc. Cùng lúc đó, thân hình hắn nhoáng lên, cả người xoay lại lao thẳng ra ngoài.

"Àm!"

Lan Đặc một quyền tức thì chấn tan năng lượng của Tần Hiên. Nhìn thấy Tần Hiên muốn rời khỏi nơi này, lập tức rống giận một tiếng, thân hình nhanh như điện xẹt bỏ nhào về phía trước. Người còn chưa tới, thì từng cỗ uy thế thật lớn, kinh khủng như muốn phô thiên cái địa đã hướng phía Tần Hiên phủ tới, thế đến như muốn một lần chấn nát thân thể Tần Hiên thành bụi phấn!

Tần Hiên hoảng sợ trong lòng! Lực lượng bát giai cao thủ thật sự kinh khủng! Nhưng, trong lòng mặc dù kinh hãi, nhưng Tần Hiên không mấy may run sợ! Lúc này...

- Ha ha... Lão tiểu tử nguoi, Tần đại gia không chơi với nguoi nữa!

Dứt lời, Tần Hiên đánh ngược lại một đao, bỏ ra một đạo tử sắc quang mang, sau đó cả người hắn hóa thành một đạo điện quang, bắn nhanh ra phía bên ngoài tướng quân phủ.

"Àm!"

Sau một tiếng nổ, lực lượng của Tần Hiên bỏ tới lúc này đã bị Lan Đặc một quyền bắn tan nát. Đồng thời, chém ra một đạo bạch quang nhắm phía Tần Hiên trùng kích đến. Trong lòng Tần Hiên dâng lên một trận phiền muộn, bất đắc dĩ trở tay lại bỏ ra một đao.

Năng lượng cuồng bạo va chạm vào nhau. Lực lượng mạnh mẽ đem Tần Hiên chấn bay ra ngoài.

"Huru!" Nương tựa theo cỗ lực lượng này, thân hình của Tần Hiên lần thứ hai tăng tốc, hóa thành một đạo tử quang, cực nhanh bắn ra phía bên ngoài.

Chỉ trong nháy mắt, Tần Hiên đã tới gần mặt trên bức tường cao lớn bao quanh tướng quân phủ, chuẩn bị xông ra ngoài. Đúng lúc này, một cỗ uy áp khổng lồ từ phía trên trực tiếp bao phủ xuống. Một đoàn hỏa diễm thật lớn, từ trên đầu Tần Hiên hư không xuất hiện. Sau đó, giống như một đoàn hỏa hải, liền bao phủ xuống Tần Hiên ở phía dưới.

"Ma pháp sư! Chết tiệt!" Tần Hiên biến sắc, hắn dĩ nhiên quên mất còn có loại nhân vật kinh khủng chính là ma pháp sư. Đoàn hỏa hải trên đỉnh đầu chính là ma pháp do ma pháp sư ngâm xướng ra. Khí tức kinh khủng không ngừng từ đoàn hỏa hải trên trời truyền ra. Hỏa hải mang theo uy áp long trọng, nhanh chóng đập xuống.

"Phá cho ta!" Tần Hiên hét lớn một tiếng, hai tay nắm chặt đại đao, tử sắc đao mang chói lọi từ trên người hắn kích phát ra, mạnh mẽ trùng kích đến hỏa hải phía trên. Đồng thời, Tần Hiên không dám dừng lại, thân hình lay động, băng vào tốc độ cực nhanh trùng kích thẳng ra phía bên ngoài.

"Ngăn hấn lại!" Một tiếng gầm từ phía bên hông truyền đến. Tức thì, từng đạo năng lượng với đủ màu sắc khác nhau từ bốn phương tám hướng chém về phía Tần Hiên.

"Hắc!"

Tần Hiên hừ lạnh một tiếng, toàn thân từ mang tăng vọt lên, cả người hấn đều bị bao phủ bên trong từ sắc quang mang. Sau đó, từng đạo từ mang từ trên người hấn xông bay ra xung quanh. Xu thế như muốn thẳng phá trời cao!

"Suru, suru!"

Vô số nhân ảnh từ bốn phương tám hướng chạy tới, người nào cũng như hung thần ác sát đánh tới Tần Hiên. Trong những người này, ngoại trừ đấu sĩ ra, chính là ma pháp sư.

Bất quá, có thể bởi vì cổ kỵ bên trong tướng quân phủ có nhiều người, đám ma pháp sư này cũng không dám ngăm xướng ma pháp. Dù sao, phạm vi sát thương của ma pháp rất lớn. Một khi không cẩn thận, không chỉ phá hủy tướng quân phủ, càng sẽ ngộ sát rất nhiều những tân khách kia. Trong đám tân khách này có một ít là các bậc trọng thần của Yên quốc, cho dù có cấp cho Lan Đặc mười lá gan, hấn cũng không dám giết những người đó.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Sát Khí Tuôn Trào!

"Àm!"

Một tiếng nổ vang lên, sau đó, từ khí dâng lên khắp bầu trời, lấy thân thể Tần Hiên làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng cuốn bay tất cả mọi thứ ra ngoài. Lực lượng kinh khủng ẩn chứa trong đó trực tiếp xé rách mặt đất xung quanh. Lực lượng cường đại càng đem những kẻ vây quanh Tần Hiên chấn bay ngược ra bốn phía.

"Áo Luân."

Lan Đặc ôm lấy Áo Luân, chỉ kiểm tra một chút, liền bị phần mà gầm thét. Một khắc sau, toàn thân Lan Đặc đều được bao phủ trong bạch sắc quang mang, hóa thành một đạo bạch quang nhào về phía Tần Hiên.

"Xuy! Xuy!"

Trong nháy mắt, Tần Hiên bỏ ra hơn mười đạo từ khí cuồng bạo, từ khí cuồng bạo không ngừng tàn sát xung quanh hấn, đem những kẻ phụ cận đang nhào tới chém bay ra ngoài.

- Chết đi!

Lan Đặc nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình nhoáng lên, cũng đã nhào tới bên cạnh Tần Hiên, đại thủ mạnh mẽ đánh ra. Một đạo lực lượng cuồng bạo cực kỳ kinh khủng vọt ra, hướng về phía sau lưng của Tần Hiên chém mạnh đến.

Tần Hiên không chút nhú mày, trong sát na xoay người, hai tay nắm đao, hét lớn một tiếng, trường đao trong tay hóa thành ngàn vạn đạo từ mang, trong nháy mắt bỏ ra! Từ khí sắc bén cuồng bạo trực tiếp xé rách không gian, bỏ nhào về phía Lan Đặc chém nghiêng xuống.

Lan Đặc hừ lạnh một tiếng. Uy thế bát giai cao thủ hiển lộ ra đến tận cùng. Hai tay trước thân cực nhanh huy xuất một chút. Năng lượng cuồng bạo liền trực tiếp đem từ khí Tần Hiên bỏ chém đến xé nát toàn bộ, đồng thời, hai tay của hấn đã xuất hiện phía trước người Tần Hiên.

Tần Hiên trong lòng hoảng hốt, không kịp phản ứng, tâm niệm khẽ động, chân khí trong cơ thể nháy mắt tích tụ phía bên ngoài thân thể hấn.

"Àm!"

Lực lượng mệnh mông như hải dương theo tay Lan Đặc cuốn trào ra ngoài. Lực lượng kinh khủng đó đập thẳng lên trên thân thể Tần Hiên, trước khi Tần Hiên kịp có bất kỳ phản ứng nào, hung hăng đập bay Tần Hiên ra thật xa phía sau. Giống như sóng to gió lớn, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt đã đột phát lồng năng lượng bên ngoài thân thể Tần Hiên, tiến vào trong cơ thể hấn. Ngay tức thì, khí huyết Tần Hiên cuộn cuộn dâng lên như phiên giang đào hải. Cổ họng ngọt ngọt, nhẹn không nổi phun ra một ngụm máu tươi.

"Àm!"

Tần Hiền đứng thẳng vào bức tường cao lớn của tướng quân phủ, khiến nó vỡ nát, xông ra ngoài chạy đi.

"Suu! Suu!"

Tiếng gió động vang lên, vô số bóng đen nhào về phía Tần Hiền.

"Chết cho ta!" Lan Đặc nộ quát một tiếng. Tay phải lẳng không hút lấy một thanh cự kiếm, sau đó, cả người hần bay lên trời. Giữa không trung, đại kiếm trong tay tóe ra quang mang chói mắt, hướng về phía Tần Hiền cách đó không xa hung mãnh bổ ra một kiếm!

"Xuy xuy"

Bạch sắc kiếm quang dài đến mấy trượng, trực tiếp xé rách không gian, nghiền nát hư không, mang theo vô cùng sát khí lẫn vô tận nộ ý, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Tần Hiền, sau đó, đem theo khí thế phi thường, hung hăng bổ chém xuống phía dưới.

Trong lòng Tần Hiền hoảng sợ, đồng thời, tay trái mạnh mẽ vỗ lên mặt đất, sau một khắc, thân thể hần mượn lực nhắm phía cách đó không xa bay xéo ra. Thế nhưng, một kiếm Lan Đặc vừa bổ quả thực kinh người! Cho dù Tần Hiền rất nhanh né tránh qua một bên, cuồng bạo kiếm quang kia vẫn tiếp tục tập trung lên người hần, hung hăng bổ chém xuống.

"Liều mạng!" Tần Hiền mạnh mẽ cắn răng một cái, đứng thẳng tại chỗ, toàn thân tử mang phóng vút lên cao. Tử sắc quang mang sầm lại nháy mắt bao bọc toàn bộ thân thể hần.

Một khắc sau!

Tần Hiền hét lớn một tiếng, toàn bộ thân thể mạnh mẽ vùng lên, hóa thành một đạo tử quang, nhắm về phía kiếm quang cực lớn mà Lan Đặc bổ chém tới, trực tiếp nghênh đón.

"Ầm ầm ỳnh!"

Những tiếng nổ cường liệt vang dội, năng lượng cuồng bạo phân tán thành những mảnh nhỏ tuôn ra bốn phương tám hướng bên ngoài. Vào giờ khắc này, Tần Hiền chính là miễn cưỡng phá tan đạo kiếm quang thật lớn. Chỉ là, Tần Hiền cũng không chịu nổi! Y phục trên người đã bị năng lượng xé rách thành từng mảnh nhỏ, khoe miệng tràn ra một chút máu tươi, cả người bị nổ bay đi. Có điều, không một ai phát hiện ra, bạch sắc tiểu thú khi trước vẫn phủ phục trên vai Tần Hiền, không biết từ lúc nào đã biến mất khỏi vai hần.

Nhìn thấy Tần Hiền bị đánh bay ra ngoài như điều đứt dây, đám người của tướng quân phủ đều nhanh chóng nhào đến, muốn giết chết Tần Hiền ngay tức khắc!

- Cẩn thận!

Lúc này, Lan Đặc lại cảm giác được một tia không thích hợp. Không khỏi hô to. Chỉ là, tất cả đều đã quá muộn. Tử mang trong mắt Tần Hiền không ngừng lóe ra, nhìn thấy những người kia đang bắt đầu nhào đến, trong lòng không ngừng cười lạnh.

Sau một khắc, Tần Hiền quát khê một tiếng, đại đao nhanh chóng bổ ra!

"A...!"

Hết thắm một tiếng, kẻ nhào đến Tần Hiền trước tiên, lập tức bị tử sắc quang mang cuồng bạo xoắn lại cắt vụn thành từng mảnh nhỏ! Thân hình khê lay động, Tần Hiền đã xô vào ngực một người khác của tướng quân phủ. Tử mang trên tay trái bạo thiểm, một chưởng hung hăng bổ chém ra.

"Răng rắc!"

Cuồng bạo năng lượng xé rách mà ra, khiến cho người nọ thậm chí ngay cả kêu thảm một tiếng cũng không kịp, lập tức bị Tần Hiền chém thành thịt vụn!

Máu nhuộm trời cao, tiên huyết phun tung tóe, tựa như giữa trời nổi lên trận huyết vũ, toàn là máu tanh.

"Tần Hiền ca ca..." Nhìn Tần Hiền như sát thần, sắc mặt Thanh Thanh trắng bệch, trong lòng kinh hãi, vô cùng lo lắng.

"Tiểu tử thối, dĩ nhiên lại dụng thủ đoạn máu tanh như thế!" Cho dù lúc trước bị Tần Hiền trực tiếp lừa đi, hai mắt Yến Khuynh Thành lúc này lại lộ ra tia sáng kỳ dị, trên mặt cũng chớp động một loại thần sắc khó hiểu.

"Cái tên tiểu tử khốn nạn Tần Hiền này rốt cục đã đạt đến cảnh giới gì rồi? Dĩ nhiên có thể bình yên vô sự dưới sát chiêu của Lan Đặc." Trong lòng Bồ Lan Đặc lo lắng, đồng thời, nhin không được mà kinh hãi.

Chỉ là, khi Bồ Lan Đặc nhìn thấy hai mắt Yến Khuynh Thành lộ ra tia sáng kỳ dị, trong lòng Bồ Lan Đặc chợt nổi sóng. Tiểu ma nữ này lại nghĩ tới cái gì rồi? Khi nghĩ tới đây, Bồ Lan Đặc không khỏi bước qua bên cạnh vài bước, kéo xa cự ly với Yến Khuynh Thành, giống như lo sợ nàng ta sẽ tới tìm hần.

"Rất bá đạo. Ta rất thích!" Trên mặt Yến Khuynh thành lộ vẻ hưng phấn nhìn Tần Hiền, tia sáng kỳ dị trong mắt không ngừng hiện lên. Không biết đang nghĩ tới cái gì.

Thu đoạn huyết tinh lúc này đã chấn trụ đám người của tướng quân phủ, khiến cho cước bộ bọn họ dừng lại. Lập tức nắm lấy chút cơ hội này, Tần Hiên lần thứ hai bỏ ra một đao, liền xoay người chạy đi.

"Tiếp được sáu thành lực lượng của ta mà lông tóc không chút hao tổn. Thực lực tên hồn trưởng này ít nhất... đạt đến thất giai!" Lan Đặc trong lòng nảy lên, đánh giá thực lực của Tần Hiên.

"Tuổi còn nhỏ mà có được cảnh giới như vậy. Đội hãn phát triển thêm hãn thực lực còn lên rất cao! Ngày hôm nay tuyệt đối không thể để cho hãn rời đi!" Nghĩ tới đây, trên người Lan Đặc lộ ra sát khí sắc bén. Một khắc sau, thân hình hãn nhoáng lên, liền biến mất tại chỗ, hóa thành một đạo quang mang, tức thì nhào tới.

Tần Hiên thâm kêu khổ trong lòng. Ngày hôm nay mặc dù hãn đã đột phá thất giai cảnh giới thành công. Thế nhưng, Lan Đặc lại là bát giai cao thủ! Hơn nữa, hiện tại bên cạnh gia tộc Lan Đặc các gia tộc khác còn chưa xuất thủ. Và lại, Tần Hiên càng thêm lo lắng chính là, một số gia tộc khác sẽ nhân cơ hội hạ độc thủ. Tỷ như nói, nửa tháng nay vẫn an bình bất động, Tần gia!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Đại Chiến!

"Vút!"

Bạch quang chợt lóe, Lan Đặc đã xuất hiện bên cạnh Tần Hiên. Trong quá trình này, tay phải Lan Đặc hóa đao, từ giữa không trung bỏ ra một đạo lực lượng cuồng bạo, bổ chém thẳng về phía của Tần Hiên ở phía dưới.

"Nếu đã như thế..."

Tần Hiên ngẩng đầu lên, hai mắt bộc phát ra từng đạo tử mang.

"Vây, giết đi!"

Tần Hiên quát to một tiếng trong lòng, hay tai nắm đao, hung hăng phá nát không gian, chém thẳng về phía đạo lực lượng của Lan Đặc. Đồng thời, Tần Hiên vận chuyển lăng ba vi bộ, dưới bộ pháp thần bí, thân hình Tần Hiên biến ảo thành một tử ảnh, lấy tư thế quỷ dị tránh sang bên cạnh.

Hấp Tinh Đại Pháp điên cuồng vận chuyển. Thân hình nhoáng lên, Tần Hiên liền đã xuất hiện bên cạnh người Lan Đặc, trường đao trong tay phun trào ra tử mang chói mắt đến cực điểm, trùng kích về phía Lan Đặc mà chém giết đến.

Lan Đặc hừ lạnh một tiếng. Cũng không nhìn rõ hãn có động tác gì. Tay phải mạnh mẽ xuất ra, một chưởng đao lập tức kích thẳng lên trên mặt trường đao của Tần Hiên. Lực lượng cuồng bạo kinh khủng ngay tức thì theo tay Lan Đặc cuộn trào, mãnh liệt tuôn ra, truyền vào trường đao, tiến vào trong cơ thể của Tần Hiên.

- Chết đi!

Tinh mang trong mắt Lan Đặc bạo tăng, quát lạnh một tiếng, thôi động lực lượng, muốn trực tiếp xé Tần Hiên thành muôn mảnh! Thế nhưng, đúng vào lúc này, Tần Hiên không chút sợ hãi, trên mặt lộ ra một nụ cười quỷ mị! Không sai, chính là nụ cười quỷ mị!

Lan Đặc như rụng mảy, bản năng của hãn cảm giác được có gì đó không thích hợp. Thế nhưng, hãn lại không may nghi ngờ, cho rằng dưới lực lượng cuồng bạo của mình trùng kích đến, Tần Hiên cho dù đã đạt đến thất giai, cũng không chịu nổi lực lượng kinh khủng của hãn mà bị oanh sát!

"Hả?"

Lan Đặc lần nữa như rụng mảy. Đúng lúc này, hãn cảm giác được, lực lượng của mình vừa trùng kích Tần Hiên, tiến vào trong cơ thể hãn, tựa hồ cùng hãn đã hoàn toàn mất liên hệ, giống như nê ngư nhập hải(1), trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh(2).

"Chết tiệt!"

Trong nháy mắt này, Lan Đặc chỉ cảm giác thấy, tim mình đập nhanh một cách khó hiểu! Một loại cảm giác khiến cho tâm linh hãn không nhận được cũng phải run rẩy! Không kịp suy nghĩ, lực lượng trong cơ thể Lan Đặc cuồng bạo vọt ra, đã nghĩ muốn đem Tần Hiên xé nát thành muôn mảnh!

Khỏe miệng Tàn Hiên nhếch lên, lộ ra một tia cười nhạt! Cùng lúc Hấp Tinh Đại Pháp vận chuyển, hắc động trong cơ thể cũng đã mở ra một cái miệng cực lớn. Lực lượng của Lan Đặc vừa mới rồi trùng kích vào trong cơ thể Tàn Hiên, đã sớm bị một mình hắc động hấp thu toàn bộ!

- Điên cuồng sao!

Tàn Hiên quát to một tiếng, chân khí trong kinh mạch hấn cuồng bạo vận chuyển lên. Cùng lúc đó, tử quang bên ngoài thân thể Tàn Hiên lại càng giống như một vầng thái dương, thấu phát ra tử mang chói mắt. Một cỗ hấp lực cuồng bạo mà kinh khủng theo thân trường đao truyền ra, Lan Đặc bỗng nhiên cảm thấy lực lượng của mình giống như bị không chế, bị trường đao hấp thu!

Chỉ trong nháy mắt, Lan Đặc tức thì cảm giác được, một thành lực lượng của mình đã bị Tàn Hiên hấp thu.

Trong lòng Lan Đặc hoảng hốt, đồng thời quát lạnh một tiếng, trong nháy mắt đem lực lượng đề thăng đến cực hạn. Năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt mạnh mẽ tuôn ra.

"Hừ!"

Tàn Hiên rên lên một tiếng, một luồng đại lực tuôn ra, nhất thời đánh bật hấn ra ngoài. Trong quá trình này, năng lượng cuồng bạo lại càng chấn động cơ thể hấn, khiến cho khí huyết cuộn trào lên giống như phiên giang đảo hải.

"Đáng tiếc!" Tàn Hiên thầm kêu một tiếng đáng tiếc trong lòng. Nếu như cho hấn thêm chút thời gian, hấn sẽ hấp thu thêm rất nhiều lực lượng, như thế mà nói, hắc động sẽ lại lớn mạnh thêm một phần nữa.

Tuy rằng trong lòng tiếc nuối, thế nhưng động tác của Tàn Hiên cũng không chậm. Hừ lạnh một tiếng, nâng đao, bỏ ra một đạo lực lượng cuồng bạo, sau đó, hấn hóa thành một đạo tử quang, bỏ chạy về phía xa xa.

"Muốn chạy trốn?" Lan Đặc mặc dù kinh hãi trong lòng, nhưng hành động cũng tuyệt đối không chậm!

"Xuy!"

Một âm thanh bén nhọn vang lên, đem không gian xé rách ra, Lan Đặc cũng đã xuất hiện phía sau Tàn Hiên. Đại kiếm biến ảo thành một thanh thần khí sắc bén, trong nháy mắt bổ lên trên người Tàn Hiên.

"Đang!"

Trường đao che chắn phía sau lưng của Tàn Hiên trong nháy mắt bị nghiền nát. Lực lượng cường đại hung hăng đập tới Tàn Hiên, đem hấn đánh tụt xuống mặt đất. Lực lượng cực lớn lập tức khoét ra một cái hố hình người thật lớn trên mặt đất! Đồng thời, từng đạo khe nứt xuất hiện, không ngừng lan ra thật xa.

- Chịu chết đi!

Lan Đặc bay lên trời, đại kiếm trong tay biến ảo dài tới ba trượng, mang theo uy áp kinh thiên động địa, hung hăng bổ chém xuống Tàn Hiên vừa mới bị đập tụt xuống mặt đất.

- Chết ta!

Tàn Hiên trong lòng hoảng hốt. Tay phải hung hăng vỗ xuống mặt đất! Lực lượng cuồng bạo kinh khủng cuộn trào mãnh liệt, trong nháy mắt mặt đất bị lõm xuống một khối lớn! Đồng thời, Tàn Hiên cũng mượn lực mà nhảy xéo lên. Cùng quá trình này, một quyền của Tàn Hiên oanh kích ngược về phía sau!

"Àm!"

Sau một tiếng nổ, Tàn Hiên tức thì phun huyết bay ngược ra ngoài. Mà thân hình Lan Đặc cũng dừng lại một chút. Nắm lấy cơ hội nhỏ nhoi này, Tàn Hiên không đợi người mình đứng vững, lập tức phát động thân thể, cực nhanh bắn về phía xa xa.

- Trọng lực thuật!

- Phong sát liệt không!(3)

Hai tiếng hét lớn truyền tới. Nhất thời, thân hình Tàn Hiên đang bắn nhanh đi tức thì hơi bị đình trệ xuống. Sau đó, tốc độ của hấn càng ngày càng chậm lại. Thân thể hấn, cũng càng lúc càng thêm nặng nề.

"Chết tiệt!"

Sắc mặt Tàn Hiên đại biến! Trọng lực thuật của ma pháp sư! Mà làm cho Tàn Hiên biến sắc còn có ngàn vạn đạo phong nhận đang từ phạm vi xung quanh hấn xé rách không gian mà tới.

Trọng lực thuật, chỉ làm cho tốc độ của Tàn Hiên chậm lại. Thế nhưng điểm chết người lại là ngàn vạn đạo phong nhận đang tê liệt(4) mà tới, cùng với đó còn có Lan Đặc đang đuổi theo!

"Liều mạng!"

Tần Hiên cắn răng, trong nháy mắt đem lực lượng đề thăng đến cực hạn!

- Chết cho ta!

Tần Hiên hung hăng nện một quyền xuống mặt đất! Lực lượng cuồng bạo kinh khủng trực tiếp đem trọng lực thuật của ma pháp sư ở phía xa xa nổ cho tan nát. Chỉ là, lúc này, mạn thiên phong nhận(5) cũng đã vọt tới bên người Tần Hiên.

- Phá!

Từ mạng toàn thân Tần Hiên tăng vọt, hư không một quyền đập tới.

"Xuy xuy!"

Năng lượng cuồng bạo tức thì phá rách phong nhận tạo ra một cái lỗ hổng.

"Chính là lúc này!" Tần Hiên trong lòng khẽ động, cả người hóa thành một đạo tử quang, từ lỗ thủng xông ra ngoài.

- Từ!

Một tiếng hừ lạnh truyền đến tai Tần Hiên, đồng thời, một đạo khí tức kinh khủng cũng đã xuất hiện phía sau lưng Tần Hiên. Chính là Lan Đặc trực tiếp xé rách mạn thiên phong nhận, xuất hiện bên người Tần Hiên, tụ tập toàn bộ lực lượng, như thể một kiếm chém chết Tần Hiên!

Trong lòng Tần Hiên thâm kêu bất hảo, đồng thời đem đại bộ phận lực lượng tập trung lên trên lưng. Tiếp đó, trở tay bỏ ra một chương.

"Ầm!" một tiếng nổ, Tần Hiên phun huyết, bị đánh bay đi.

(1)Nê ngư nhập hải:trâu bùn xuống biển không để lại tăm tích

(2)Vô tung vô ảnh: biến mất không một chút dấu vết

(3)Phong sát liệt không:một chiều thức của ma pháp sư, đem sức mạnh của gió uy thế xé rách trời cao .

(4) Tê liệt: xé rách, phá nát

(5) Mạn thiên phong nhận: phong nhận tràn ngập bầu trời. Phong nhận: gió sắc kết lại thành hình lưỡi dao.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Tuyệt Địa!

"Ầm!"

Một cỗ đại lực vọt tới, toàn bộ thân thể Tần Hiên bị đánh bay đi như một khối sao băng, đập thẳng vào phòng ốc bên cạnh đường phố. Chỉ trong nháy mắt, dưới tác động của lực lượng cực lớn, tòa đại ốc có vẻ xa hoa kia tức thì bị chấn thành một đồng đồ nát.

- Bắt hẩn cho ta!

Lan Đặc đứng thẳng tại chỗ, hai mắt tản ra quang mang khiếp người, nhìn phòng ốc bị san thành bình địa. Mà Tần Hiên mãi tới bây giờ cũng chưa thấy lao ra. Lan Đặc tin tưởng, dưới một kích toàn lực của mình, Tần Hiên còn lực mà hoàn thủ sao? Lúc này, cho dù không chết thì cũng bị thương nặng rồi! Với lực lượng của mình, Lan Đặc cho tới bây giờ vẫn tương đối tin tưởng.

Nghe thấy mệnh lệnh của Lan Đặc, mười mấy người của tướng quân phủ liền lao ra, hướng phía phòng ốc đã sụp đổ mà bỏ nhào tới.

"Suru! Suru!"

Hơn mười đạo nhân ảnh trong nháy mắt đã vọt đến phía trong phòng ốc. Cả đám người đó đều nín thở, tay nắm chặt binh khí, ngưng thần cẩn thận từng ly từng tí tụ tập lại phía trung tâm. Uy thế vừa mới rồi của Tần Hiên, bọn họ đều nhìn thấy, cho dù Tần Hiên không có chút động tĩnh nào, thế nhưng, tư thế điên cuồng chém giết của hắn đã khắc sâu vào lòng người!

"Àm!"

Ngay khi đám người kia vừa xúm lại một chỗ, dưới đồng đồ nát đột nhiên bộc phát ra một đạo tử khí trùng thiên! Năng lượng cuồng bạo trùng kích ra bốn phương tám hướng. Trong quá trình này, từng khối đá vụn mang theo lực lượng kinh khủng, như phá nát không gian, lấy vụ nổ làm trung tâm, tức thì cực nhanh bắn ra bốn phía.

- A... A...!

Năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt đã đem toàn bộ đám người vừa mới xúm lại nổ bay ra xung quanh. Mà các loại đá vụn văng ra tứ tán, càng trực tiếp oanh kích lên trên thân thể đám người đó. Lực lượng kinh khủng tức khắc giết chết toàn bộ những kẻ này!

Lan Đặc biến sắc, trước tiên, mạnh mẽ bỏ ra một đạo bạch sắc kiếm quang thấu trời! Bạch sắc kiếm quang hư không xuất hiện giữa không trung, mang theo lực lượng vô cùng kinh khủng, xé rách không gian, trong nháy mắt bổ tới đỉnh đầu của Tần Hiên.

Tần Hiên cười lạnh một tiếng, quyền đầu ầm xuất một đạo tử sắc năng lượng cuồng bạo. Đồng thời, cả người hắn cũng hóa thành một đạo tử ảnh, thoát khỏi phạm vi công kích của kiếm quang.

"Huru! Huru!"

Đúng vào lúc này, mấy đạo nhân ảnh từ phía xa xa bắn nhanh tới, người còn chưa tới, từng đạo lực lượng kinh khủng đã từ tay bọn họ cực nhanh bắn ra. Mục tiêu chính là - Tần Hiên!

"Tần gia, chung quy cũng tới rồi sao?" Mặt Tần Hiên không chút kinh hãi hay hoảng sợ, trái lại lộ ra một tiếng cười nhạt!

"Bất quá..." Đôi lông mày của Tần Hiên hơi nhíu lại. Lúc này, rất nhiều người trong tướng quân phủ đã lao tới. Mà đám tân khách, nhân cơ hội này cũng được Lan Đặc gia tộc khuyên nhủ rời khỏi nơi này.

"Tình huống không ổn a." Tần Hiên thầm cân nhắc trong lòng, đồng tác cũng không chậm, hướng phía xa xa mà xông ra ngoài. Nếu không đột phá vòng vây mà nói, một khi bị vây kín rồi, Tần Hiên cho dù bản lĩnh có lớn đến đâu, cũng không chạy trốn nổi. Huống hồ, từ đầu đến cuối, ngoại trừ Lan Đặc ra, các cao thủ khác đều chưa có xuất động!

"Vút!"

Tần Hiên đã lao như bay tới trước mặt Tần gia.

Nhìn thấy Tần Hiên vọt đến, lúc này trên mặt cao thủ của Tần gia lộ ra dáng vẻ tươi cười mang theo một tia tàn nhẫn:

- Tần Hiên, chịu chết đi!

Vừa nói xong, một đạo đầu khí màu xanh đậm liền đã chém tới phía Tần Hiên.

- Muốn ta chết? Vậy ngươi đi tìm chết trước đi!

Tần Hiên cười lạnh một tiếng. Ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải kẹp lại một chỗ, một đạo tử sắc kinh khí bắn nhanh ra. Sắc mặt cao thủ Tần gia kia đại biến. Trước tiên đập ra một quyền, ngạo mạn cho rằng chừng đó có thể đem đạo tử sắc kinh khí nổ cho tan nát!

Thế nhưng, sau một khắc, mặt hắn lộ ra thần sắc cực kỳ kinh hãi!

Lấy thực lực lục giai của hắn, thế mà... bị oanh sát bắn ra ngoài! Về mặt đám người Tần gia lộ ra biểu tình kinh ngạc đến cực điểm! Tần Hiên, rốt cuộc đạt đến cảnh giới nào rồi? Về mặt lục giai cao thủ Tần gia chấn động nhìn Tần Hiên đang cười nhạt cách đó không xa.

- Chỉ là một cái lục giai, thật không biết tự lượng sức mình!

Tần Hiên cười lạnh một tiếng. Lãng ba vi bộ tức thì thi triển ra. Thân hình cực nhanh nhoáng lên. Lục giai cao thủ Tần gia lập tức lộ ra sắc mặt vô cùng kinh hãi!

- Cho dù phải chết, ta cũng phải kéo ngươi theo cùng!

Cảm thụ được sự uy hiếp kinh khủng của khí tức tử vong, lục giai cao thủ rống giận một tiếng, hai tay mạnh mẽ thôi xuất.

- Từ!

Đây là chữ cuối cùng hắn nghe được tại thế giới này. Sau đó, hắn liền cảm giác được một luồng năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể, tức thì phá hủy tất cả thân thể hắn. Sau một khắc, lực lượng hắn khổ tu nhiều năm, dĩ nhiên trong nháy mắt biến mất không tăm tích!

Dù sao cũng là lực lượng của cao thủ lục giai! Tàn Hiên không muốn lãng phí, cứ thế hấp thu toàn bộ! Nếu như, có ai đó nhìn thấy được bên trong đan điền của Tàn Hiên mà nói, có thể kinh hãi phát hiện, hắc động bên trong đan điền của Tàn Hiên đang điên cuồng vận chuyển. Từng đạo năng lượng cuồng bạo bị nó hút lấy. Đồng thời, ở một phía khác, từng đợt lực lượng nhu hòa cường đại cũng từ bên trong hắc động cuộn cuộn không dứt lưu chuyển ra ngoài. Bổ sung cho chân khí của Tàn Hiên.

Lực lượng nhu hòa cường đại không ngừng bổ sung lực lượng đã bị tiêu hao của Tàn Hiên, thậm chí, những vết thương trên thân thể Tàn Hiên cũng đang lấy tốc độ cực nhanh liền lại.

- Ha ha...

Cảm nhận được sự biến hóa của thân thể, khí thế trên người Tàn Hiên lần thứ hai tăng vọt lên. Cặp mắt hấn lại càng tỏa ra từ mạng yêu diễm(1) nhìn Lan Đặc ở phía xa xa.

"Không đúng, không đúng." Nhìn khí thế Tàn Hiên lần thứ hai tăng vọt, trong lòng Lan Đặc đột nhiên xuất hiện cảm giác có cái gì đó không đúng.

"Đúng! Bạch tuyết tiểu thú!" Lan Đặc rốt cuộc cảm giác được chỗ nào không thích hợp. Chính là đầu bạch tuyết tiểu thú kia, dĩ nhiên không có ở bên người Tàn Hiên!

Vốn truyền ngôn về bảo bảo, đã quá nhiều. Lan Đặc đương nhiên cũng có lưu ý. Hiện tại, dĩ nhiên nhìn thấy bạch tuyết tiểu thú không có ở hiện trường, lại liên tưởng đến thân thông của bảo bảo này, trong lòng Lan Đặc có loại cảm giác không tốt.

Tàn Hiên ngao ngễ đứng trên mặt đất, nhìn thấy xung quanh đã tụ tập hơn mười gã lục giai cao thủ, còn có hằng hà sa những binh sĩ phổ thông.

"Phải phá vây rồi! Nếu có chút chậm trễ, sợ rằng sẽ rơi vào tuyệt địa." Tàn Hiên âm thầm suy tính trong lòng!

Đột nhiên, hấn di chuyển!

- Chặn hấn lại!

Lan Đặc hét lớn một tiếng.

Đúng lúc này, phía xa xa một lần nữa có thêm vài người bắn tới! Người đến tốc độ cực nhanh, chỉ trong nháy mắt công phu, liền đã vượt qua khoảng cách trăm mét! Xem bộ dạng bọn hấn, tựa hồ cũng là lao về phía Tàn Hiên.

Đồng thời, trong nhà Lan Đặc nháy mắt cũng chạy tới mấy đạo thân ảnh.

Cảm giác được sự cường đại của kẻ mới đến, một trận nhức đầu dâng lên, tiếp đó Tàn Hiên khẽ rên rỉ: "Không phải chỉ làm thịt tên tiểu tử Áo Luân khôn nạn thôi sao? Làm gì phải dùng nhiều cao thủ đối phó với ta như vậy?"

Trên thực tế, Tàn Hiên còn chưa biết việc làm hôm nay của hấn đã tạo ra oanh động lớn đến thế nào, làm cho bao nhiêu người mất hết mặt mũi.

Người tới, rõ ràng là một cao thủ thất giai, thậm chí, thật sự còn vượt qua thất giai cao thủ!

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Đột Phá Vòng Vây!

"Các ngươi quá nể mặt ta rồi!" Mặt Tàn Hiên hiện lên một tia cười khô. Thế nhưng, cho dù là như thế, Tàn Hiên không những không ừ rừ, chiến ý trên người hấn, ngược lại càng thêm cao lên.

Chỉ là, Tàn Hiên cũng biết, hiện giờ cao thủ thất giai xuất hiện nhiều như vậy, chỉ cần là người có đầu óc bình thường, cũng sẽ không lựa chọn lưu lại mà chịu chết!

Đầu óc của Tàn Hiên lại rất bình thường. Cho nên, trước tiên, hấn lập tức triển khai lăng ba vi bộ, toàn thân biến ảo thành một đạo tử ảnh, nhắm tới một bên mà vọt đi.

"Ầm!"

Vừa mới vọt đi được hơn mười trượng, đột nhiên, trước mặt Tần Hiền xuất hiện một đạo kiếm quang, ẩn chứa lực lượng kinh khủng, hung hăng bổ chém về phía Tần Hiền.

Tần Hiền hừ lạnh một tiếng, một quyền cực mạnh ầm kích ra! Lực lượng cường đại mà cuồng bạo trong nháy mắt xông ra ngoài, trước người hắn biến ảo thành một tử sắc cự chưởng! Sau đó, cự chưởng ẩn chứa năng lượng vô cùng cuồng bạo, từ giữa không trung hung hăng vỗ xuống.

"Ầm!"

Ngay tức thì, đạo kiếm quang vừa mới bổ tới đã bị cự chưởng xé nát thành nguyên tố nguyên thủy, tiêu tán trong thiên địa. Tâm niệm khẽ động, cự chưởng nhanh chóng di động lên phía trước, đồng thời, cả người Tần Hiền cũng theo sau cự chưởng, hướng phía trước mà bắn nhanh đi.

- Chết đi!

Phía trước cách đó không xa chính là mấy cao thủ của Tần gia. Nhìn thấy Tần Hiền vọt đến, đám người đó đều cười lạnh, bỏ ra những đạo năng lượng cuồng bạo, đã muốn xé Tần Hiền nát thành bụi phấn.

- Ngu xuẩn!

Tần Hiền trong lòng không ngừng cười lạnh, vừa chạy như bay, vừa huy xuất hai tay cực nhanh đánh ra, từng đạo tử khí từ hai tay hắn bùng lên, sau đó tập trung trên mặt cự chưởng giữa không trung. Được những lực lượng này gia nhập, tử sắc cự chưởng giữa không trung vốn đang ở trạng thái trong suốt không rõ ràng, lúc này đã được thực chất hóa toàn bộ. Đồng thời, từng luồng uy áp kinh khủng rung động tâm phách từ trên mặt cự chưởng tán mát ra xung quanh.

Tần Hiền trong lòng khẽ động, cự chưởng giữa không trung giống như một thần sơn cực lớn, thấu phát ra khí tức vô cùng kinh khủng, từ phía trên hung hăng áp xuống. Tốc độ quả thực nhanh vô cùng.

Nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt mấy người Tần gia trên mặt đất tức thì thay đổi. Liếc mắt nhìn nhau, sau đó thì không hẹn mà cùng đem lực lượng của mình đè thẳng tới cực hạn, đồng thời chặn đánh cự chưởng đang từ trên trời áp xuống.

"Ầm ầm oành!..."

Một loại cảm giác chết chóc uy hiếp đến mấy người Tần gia kia!

Mất thấy năng lượng của mình xuất ra đã đánh sâu vào mặt trên của cự chưởng, thế nhưng, vào lúc này, sắc mặt mấy người Tần gia này trở nên xám trắng. Bởi vì, bọn họ nhận ra, lực lượng của chính mình khi vừa mới tiếp xúc, đã bị cự chưởng đang thấu phát ra khí tức kinh khủng kia dễ dàng xé nát vụn. Sau khi xé nát năng lượng mà mấy người Tần gia vừa bỏ ra, cự chưởng giữa không trung thậm chí không mấy dừng lại một chút nào, liền đem theo khí tức kinh khủng, trực tiếp đột phá trở ngại của không gian, xuất hiện trên đỉnh đầu mấy người Tần gia.

Sắc mặt mấy người Tần gia nháy mắt tái nhợt, trong ánh mắt lần đầu tiên lộ ra vẻ tuyệt vọng.

- Trốn!

Đám người Tần gia không kịp suy nghĩ, ngay tức khắc xoay người muốn chạy trốn! Thế nhưng, Tần Hiền sẽ để cho bọn họ trốn thoát sao? Đáp án à không thể!

- Chết đi!

Sắc mặt Tần Hiền lạnh lẽo. Cự chưởng mang theo uy áp kinh khủng tức thì đập thẳng xuống mặt đất.

Từ khi cuồng bạo không ngừng cuộn cuộn tuôn ra. Đám người Tần gia kia thậm chí ngay cả kêu thảm một tiếng cũng đều không kịp, liền bị cự chưởng bao trùm lên. Dưới lực lượng kinh khủng đó, chỉ trong nháy mắt, bọn họ hoàn toàn bị xé vụn.

"Ầm!"

Dưới ảnh hưởng của lực lượng cuồng bạo, mặt đất lúc này đã bị nổ thành một cái hố to đến hải nhân, chu vi hơn mười thước! Mà mặt đất xung quanh cái hố lớn này còn bị xé ra thành từng đạo khe hở thật lớn, không ngừng nứt toác ra phía xa xa.

"Phân phát..."

Tựa như một vật gì đó bị xé rách, lấy cự chưởng làm trung tâm, trong phạm vi vài trăm thước, dưới lực lượng cuồng bạo, tất cả các phòng ốc đều bị nghiền nát thành những mảnh nhỏ. Trong nháy mắt hóa thành một đồng đồ nát.

May mắn lần phòng ốc nơi này không quá dày đặc, bằng không, chỉ với uy áp của một chưởng này, sẽ thương tổn rất nhiều người vô tội.

Kỳ thực...

Những việc này thoạt nhìn sẽ cảm thấy rất dài, nói ra tựa hồ cũng rất dài. Thế nhưng, từ khi những người đó xuất hiện, cho đến khi Tần Hiền một chưởng

giết chết đám người Tần gia kia, cũng chỉ là trong nháy mắt công phu. Nhanh đến mức, ngay cả những thất giai cao thủ vừa trùng kích đến cũng đều chưa có bất kỳ phản ứng nào.

"Chính là lúc này!"

Ngay khi một chương điên kia điên cuồng bổ xuống chấn động xung quanh, Tần Hiến lại đã hóa thành một đạo tử ảnh, vọt về phía cửa thành nam.

"Huru! Huru!"

Chỉ nháy mắt công phu, sau khi đám thất giai cao thủ kia phản ứng lại, Tần Hiến cũng đã lao ra được vài trăm thước khoảng cách.

- Lưu lại cho ta!

Một tiếng quát lạnh kinh khủng xuất hiện trong tai Tần Hiến, lập tức khiến cho khí huyết hắn chấn động, không nhận nổi mà cuộn cuộn dâng trào. Thân hình đang chạy như bay thoáng chốc hơi đình trệ lại.

"Thanh âm thật khủng khiếp!" Trong lòng trời dậy nổi kinh hoàng không tên, hắn biết, phát ra tiếng hô này nhất định là một cao thủ, một cường giả thậm chí so với Lan Đặc còn muốn cao siêu hơn!

Sở dĩ nói thậm chí so với Lan Đặc còn muốn cao siêu hơn, là bởi vì, tuy rằng đạo thanh âm này ẩn chứa công kích sóng âm vô cùng kinh khủng, thế nhưng cũng không nhất định có thể nói thực lực người này cao hơn so với Lan Đặc. Có khả năng, người này chuyên dùng sóng âm để công kích.

"Hừ!"

Tần Hiến hừ lạnh một tiếng, chỉ là, trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt hắn liền trắng bệch.

"Xuy!"

Không gian phía trước kịch liệt rung động lên. Một khí tức kinh khủng rung động tâm phách truyền tới. Ngay khi Tần Hiến kinh hãi, đồng thời, một đạo kiếm quang thật nhỏ xuất hiện, tại không trung liền hung hăng bổ chém về phía Tần Hiến. Tốc độ của kiếm quang nhỏ bé kia phi thường nhanh! Chỉ trong nháy mắt, liền mang theo lực lượng có thể phá nát không gian, giữa không trung phát ra tiếng gió rít kinh khủng, xuất hiện ngay tại đỉnh đầu của Tần Hiến.

"Phá!"

Tần Hiến nổi giận gầm lên một tiếng. Hai đạo tử khí ẩn chứa mười thành lực lượng của hắn liền phóng lên cao. Đón đánh kiếm quang nhỏ bé trên trời đang bổ tới!

"Ầm!"

Ba luồng lực lượng cuồng bạo kinh khủng trong nháy mắt va chạm vào nhau, phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa. Chỉ trong nháy mắt, hai đạo tử khí Tần Hiến vừa bổ ra đã bị đạo kiếm quang nhỏ bé kia chém nát. Mà đạo kiếm quang nhỏ bé kia lại chỉ dừng lại một chút, màu sắc cũng âm thầm đi một chút, tiếp tục bổ chém xuống phía dưới.

"Ầm!"

"Phốc!"

Tần Hiến phun mạnh ra một ngụm máu tươi. Sau đó, cả người như một miếng bông rách, bị chém bay thẳng đi.

Sau khi bổ vào người Tần Hiến, đạo kiếm quang nhỏ bé kia cũng liền bị bắn nát.

"Ồ?" Một âm thanh kinh dị vô cùng yếu ớt vang lên bên tai Tần Hiến...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Liên Thủ, Diệt Sát!

"A?" Một thứ thanh âm làm cho tâm linh của Tần Hiến thiếu chút nữa tan vỡ xuất hiện bên tai hắn, chỉ là, lúc này, thanh âm kia lại không có sát ý, nếu có

chỉ là một chút kinh ngạc.

Tần Hiền mặc kệ thanh âm thần bí này, cũng không có thời gian quán đến. Vừa mới rồi, mặc cho thân thể mình bị kiếm quang kinh khủng kia bổ trúng, mạo hiểm chịu nguy cơ có thể bị chém thành hai mảnh, Tần Hiền làm một cái tiểu động tác!

Đây chính là một tiểu động tác. Tần Hiền vốn chấp nhận bị chém ngược ra phía sau, để tốc độ thân thể lại càng trở nên nhanh hơn hướng phía của thành vọng đến.

"Xuy xuy..."

Vừa mới bị ngăn trở chút xíu, đã khiến cho thân hình Tần Hiền chậm lại một nhịp, đám thất giai cao thủ đang truy tìm đến phía sau đã liền nhân cơ hội kéo khoảng cách giữa đôi bên gần lại, làm cho Tần Hiền tiến vào trong phạm vi công kích của bọn họ!

Trong khoảng thời gian ngắn, trên bầu trời phía sau Tần Hiền bùng nổ lên rất nhiều đạo đầu khí cùng với ma pháp chói lọi! Mỗi đạo đều là năng lượng có lực sát thương dị thường cường đại! Nếu như bị những năng lượng này bổ trúng, chắc rằng có thêm mấy Tần Hiền nữa đến, cũng sẽ không phải đối thủ của bọn họ.

"Huru!"

Mặc kệ lực lượng phía sau phách xạ (1)tới, Tần Hiền chỉ lực lượng của mình đề thăng tới cực hạn, hóa thành một đạo tử ảnh, bắn nhanh về phía trước.

Mà không ai chú ý chính là, tại một địa phương cách Tần Hiền không xa, một đạo bạch quang thậm chí so với tốc độ của Tần Hiền còn nhanh hơn rất nhiều, vọt đi.

"Àm! Âm! Âm..."

Năng lượng cuồng bạo tràn ngập cả bầu trời. Bên cạnh, phía sau Tần Hiền, những toà nhà đều gặp nạn, dưới ảnh hưởng của lực lượng cuồng bạo, những toà nhà đó ngay tức thì đều bị chém thành những mảnh vụn.

"Gần lắm rồi, mau đến cửa thành nào!" Tần Hiền đã nhìn thấy cửa thành cao lớn. Chỉ là phía sau những cao thủ cũng đã đuổi đến ngày càng gần!

Một bên cực nhanh mà chạy như bay, một bên Tần Hiền đem một luồng tinh thần lực dò xét vào trong cơ thể. Trong cơ thể hắn, kinh mạch đã tổn thương nhiều lắm. Tuy rằng, hắc động bên trong đan điền vẫn cuộn cuộn không dứt truyền chân khí vào kinh mạch, thế nhưng, nếu cứ tiếp tục như thế mà nói, chân khí dự trữ bên trong hắc động, sớm muộn cũng có lúc bị cạn kiệt!

"Phải mau chóng thoát khỏi bọn họ!" Liếc nhìn về phía trước, Tần Hiền nghiêng răng suy nghĩ. "Chỉ là..." Tần Hiền cau mày, quay đầu lại nhìn thoáng quang, khoảng cách giữa những người phía sau với mình chỉ có khoảng hơn mười thước. Một khi bị bọn họ đuổi tới, kết cục ngày hôm nay chính là chết chắc.

"Hà? Cuối cùng tới rồi?" Tần Hiền trở mắt nhìn lên, trên mặt hiện ra một tia vui mừng.

"Huru!"

Đúng vào lúc này, một đạo bạch quang từ phía bên sườn nhanh chóng lui tới.

"A..."

Đang lúc đuổi theo Tần Hiền, một cao thủ chợt kêu một tiếng thảm thiết, thân thể đang lao đi như tên bắn đột nhiên ngã nhào xuống mặt đất.

Ngay khi mọi người ở đây đang lấy làm kinh hãi, thì từ bên cạnh người vừa ngã xuống lui lên một đạo bạch quang. Tiếp đó, một đạo thất thái quang mang liền phóng lên cao.

- Là bạch tuyết tiêu thủ kia!

Lúc này có người đã nhận ra thân phận của Bảo Bảo, đồng thời sợ hãi kêu lên một tiếng.

"Vút!"

Thất thái quang mang quét qua, liền lướt tới một trong những thất giai cao thủ. Cao thủ kia biến sắc, bỗng chợt cảm thấy lực lượng của mình tựa như bị hút sạch, toàn thân tức thì cảm thấy hoàn toàn vô lực. Sau một khắc, một đạo bạch quang xuất hiện ở trước mặt hắn. Trong giờ phút cuối cùng của cuộc đời này, hắn nhìn thấy một bàn tay tuyết nhưng hướng phía chính mình vô tới.

"Àm!"

Bàn tay tuyết nhung của Bảo Bảo mang theo lực lượng kinh khủng đã đem tên thất giai cao thủ kia chém bay ra ngoài. Người còn chưa rơi xuống mặt đất, thất giai cao thủ đó đã tắt thở.

Diệt sát!

Chỉ trong chớp mắt, cũng đã diệt sát hai người!

Chấn động, tuyệt đối chấn động!

- Giết nó!

Xung quanh còn rất nhiều cao thủ, trong nháy mắt sau khi trải qua kinh hãi, liền phải ứng trở lại, dồn dập xuất thủ, từng đạo lực lượng kinh khủng liên xé thẳng về phía Bảo Bảo.

Bạch quang không ngừng di động nhanh như gió, từng đạo thất thái quang mang không ngừng bạo khởi. Đem toàn bộ năng lượng vừa trùng kích đến của đám người kia quét bay đi. Đồng thời, không lâu sau đó, lại thấy một thất giai cao thủ bị thất thái quang mang quét trúng, trong nháy mắt này, hắn cũng như người nọ lúc vừa mới rồi, lực lượng toàn thân trong sát na hoàn toàn biến mất. Sau đó, nghênh tiếp hắn chính là bàn tay tuyết trắng nhưng nhỏ bé của Bảo Bảo.

- Cái quỷ gì thế này!

Trong lòng mọi người đều kinh hãi không thôi. Lực lượng của mình bỏ chém đến không tổn thương đến đối phương dù chỉ một phân nhỏ, thế nhưng, người của mình chỉ cần bị đạo thất thái quang mang kia quét trúng, sẽ lập tức bị đối phương diệt sát. Thậm chí, người phe mình ngay cả cứu viện cũng đều không kịp.

Bảo Bảo thần tình ngưng trọng, nhìn thoáng qua Tần Hiên phía trước, liền y y nha nha nói ra. Trong lòng Tần Hiên đau xót, hẳn hiểu ý tứ của Bảo Bảo, là nhường cho hắn đi trước, Bảo Bảo ở phía sau ngăn chặn những người này. Tuy rằng, Tần Hiên biết Bảo Bảo thần thông quảng đại. Thế nhưng, một quyền khó địch hai tay, hẳn làm sao có thể bỏ rơi Bảo Bảo, mặc kệ nó, ngay lúc này một mình rời đi?

- Muốn ta chết! Ta cũng muốn các ngươi phải trả giá đắt!

Tần Hiên hung hăng cắn răng một cái, thân hình nhoáng lên, không trốn tránh ngược lại hắn vọt đến phía bên này.

"Y y nha nha..." Nhìn thấy Tần Hiên không trốn đi mà vọt trở lại. Trên mặt Bảo Bảo hiện ra vẻ sốt ruột.

- Ha ha, Bảo Bảo, ngày hôm nay chúng ta lần thứ hai liên thủ diệt sát bọn họ nào!

Tần Hiên cười sang sảng, từng đạo tử khí không ngừng từ trên tay hắn bùng lên, nhắm phía đám người đang bị Bảo Bảo cuốn lấy giết đến.

"Y y nha nha!"

Bảo Bảo thấy thế cũng biết Tần Hiên không chịu bỏ rơi nó mà đi một mình, sau khi quay về phía Tần Hiên nói hai câu, thất thái quang mang trên người Bảo Bảo lần thứ hai tăng vọt lên.

"Vút, vút!"

Thất thái quang mang tăng vọt, điên cuồng quét qua. Một chút không cẩn thận, hai gã thất giai cao thủ đã bị thất thái quang mang này quét trúng!

- Chết đi!

Tần Hiên thấy thế đại hỉ, không chế hai đạo tử khí mang theo sát khí lạnh thấu xương giảo sát(2) đến.

"A..."

Hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, hai tên cao thủ này thậm chí ngay cả phản ứng cũng không có đã bị Tần Hiên giảo sát thành hai đoạn.

- Giết tiểu thú kia!

Sắc mặt mấy người còn lại vô cùng hoảng sợ, biết là thất thái quang mang do tiểu thú chém ra có điều cổ quái. Một người trong đó sau khi rống giận một tiếng, liền đánh ra một đạo lực lượng cực kỳ kinh khủng trùng sát(3) về phía Bảo Bảo.

"Huru!"

Thân hình Bảo Bảo cực kỳ linh hoạt, trong nháy mắt đã tránh được công kích của đối phương. Sau một khắc, thân thể của Bảo Bảo nhanh chóng bắn lên. Nhảy vọt tới giữa không trung Bảo Bảo liền hóa thành một đạo bạch quang, bắn nhanh tới phía Tần Hiên bên này. Trong quá trình này, hai tay Bảo Bảo không ngừng huy động, từng đạo thất thái quang mang rực rỡ không ngừng được chém ra, bao phủ mấy người còn lại.

Lực lượng trong nháy mắt tiêu thất! Mỗi người trong đám người còn lại đều dị thường kinh hãi mà nhìn Bảo Bảo, cho đến chết, bọn họ cũng không rõ, đây là thần thông gì của Bảo Bảo!

- Làm tốt lắm!

Thấy vậy, Tần Hiền cười to một tiếng. Muôn vạn đạo từ khí từ hai tay hắn cuồng bạo tuôn ra ngoài. ào ào vọt tới đám người đã mất hết lực lượng, trong nháy mắt giáo sát toàn bộ bọn chúng!

- Chúng ta đi!

Nháy mắt giáo sát hết đám người kia, tiếp đó, Tần Hiền một tay ôm lấy Bảo Bảo, đồng thời, đem Lăng Ba Vi Bộ thi triển đến cực hạn, chỉ chớp mắt công phu, liền chạy ra khỏi cửa thành nam, biến mất tại xa xa.

(1)Phách xạ: từ ghép chỉ hai động tác chém và bắn.

(2)Giáo sát: cũng là từ ghép giáo: vụn,xoắn; sát: giết

(3) Trùng sát: từ ghép giữa trùng: lao- nhào- xông tới, sát: giết

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Rừng Rậm, Tiềm Sát!(Thượng)

- Toàn bộ đều bị tiêu diệt?

Đi tới bên cạnh vài cỗ thi thể, chân mày Lan Đặc cau lại.

- Mười lăm thất giai cao thủ.

Mặc dù trong lòng Lan Đặc vì Áo Luân bị Tần Hiền giết mà phần nộ dị thường. Thế nhưng, đối với chuyện mười lăm thất giai cao thủ bị Tần Hiền diệt sát, hắn vẫn nhìn không được cảm thấy kinh hãi!

Tốc độ trưởng thành của Tần Hiền thật sự quá nhanh. Nhanh đến mức khiến người ta kinh hãi, nhanh đến mức khiến người ta hoảng sợ!

Một tháng trước, Tần Hiền hoàn toàn không xuất hiện, đánh chết lục giai cao thủ của Vu gia. Ngày hôm nay, sau một tháng, mười lăm cao thủ thất giai trong nháy mắt đều bị đánh chết! Gần một tháng thời gian, thực lực của Tần Hiền từ ngũ giai đề thăng lên tới thất giai! Tốc độ phát triển kinh khủng dị thường! Mặc dù, Tần Hiền được sự giúp đỡ của bạch tuyết tiểu thú kia mới có thể đánh chết hết mười lăm thất giai cao thủ, thế nhưng, điểm này cũng là quá mức kinh khủng rồi.

"Thất giai thực lực." Lan Đặc nhìn thoáng qua phương hướng Tần Hiền đã thoát đi, hai mắt tản ra một tia sắc khí sắc bén.

- Truyền lệnh xuống, không tiếc tất cả lực lượng, đánh chết Tần Hiền cho ta!

Lan Đặc ra lệnh cho mấy người ở bên cạnh, lạnh giọng ra lệnh.

- Rõ, tướng quân.

Mấy người kia rất cung kính trả lời, cùng lúc phi thân rời khỏi, tập hợp cao thủ, chuẩn bị đuổi giết Tần Hiền.

- Đem cái chết của tất cả những người này tiết lộ cho gia tộc của bọn họ.

Lan Đặc liếc nhìn một cao thủ trong gia tộc ở bên cạnh, đồng thời chuyển thân quay trở về.

- Tiết lộ cho gia tộc của bọn họ?

Cao thủ của gia tộc Lan Đặc có chút run sợ, sau đó trên mặt liền lộ ra một tia cười quý dị.

- Lan Đặc tướng quân.

Nhìn thấy Lan Đặc mang theo sắc mặt âm trầm trở về, Đổ gia gia chủ vội vã đi tới nghênh đón.

- Các người trở về đi.

Sắc mặt Lan Đặc âm trầm, ngữ khí băng lãnh nhân nhạ liếc mắt nhìn Đỗ gia gia chủ, phát phát tay.

- Trở về?

Đỗ gia gia chủ sững sốt, nhìn Lan Đặc với ánh mắt không hiểu.

- Sao? Chẳng lẽ, ngươi còn muốn cùng ta kết làm thông gia?

Sắc mặt Lan Đặc âm trầm, đối với cái chết của Áo Luân, Thanh Thanh tuy không phải là hung thủ trực tiếp, nhưng cũng là hung thủ gián tiếp. Bây giờ Lan Đặc không bắt nạng vắn tội, cũng là không tệ rồi.

Trên mặt Đỗ gia gia chủ lộ ra một nụ cười khổ sở. Ai cũng không thể ngờ, trường hôn lễ này cuối cùng lại biến thành như vậy.

- Thật có lỗi!

Trên mặt Đỗ gia gia chủ tràn đầy vẻ áy náy nhìn Lan Đặc.

- Các ngươi, đều trở về đi thôi.

Sự tình phát triển đến bây giờ, trường hôn lễ này đã vô pháp tiếp tục được nữa. Huống hồ, tân lang cũng đã chết thê thảm. Đã không còn bất kỳ ý nghĩa nào nữa. Nhìn đám tân khách còn đang xi xào bàn tán mà chưa rời khỏi nơi này, sắc mặt Lan Đặc càng u ám. Nguyên là hôn lễ đình đám, long trọng, bây giờ lại biến thành trò hề dị thường khôi hài, một màn thảm kịch. Áo Luân, đứa con trai mình yêu thương nhất, dĩ nhiên bị giết ngay tại hôn lễ! Lan Đặc càng nghĩ lại càng phẫn nộ. Hừ lạnh một tiếng, phát tay áo Lan Đặc liền rời khỏi nơi này.

"Ai..." Sắc mặt Đỗ gia gia chủ bối rối thở dài một hơi, mang theo Thanh Thanh và mặt lo lắng, rời khỏi tượng quân phủ. Trải qua sự tình hôm nay, Lan Đặc không trở mặt với bọn họ, cũng đã là may mắn lắm rồi. Còn có thể muốn gì hơn được nữa?

...

- Cái gì? Ngươi dĩ nhiên lại phái người lên giết Tần Hiên?

Khi biết Tần Khải một mình tự ý hành động, còn dẫn theo bốn năm cao thủ lục giai, thất giai của Tần gia. Sau khi biết Tần Hiên thuật lợi thoát đi, lòng Tần Hiên nhẹ nhõm, thế nhưng, biết đám cao thủ Tần gia toàn bộ tử vong, tiếp đó, hấn đập bàn đứng dậy.

Thất giai cao thủ, cho dù với các đại gia tộc như bọn họ mà nói cũng là hiếm có. Hiện tại, chỉ trong một ngày tổn thất mấy người! Cho dù, chỉ mới mấy người, thế nhưng, chết một người là ít đi một người, bồi dưỡng ra một cao thủ, cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy.

Sau đó, Tần Thiên lại nghĩ đến Tần Hiên lấy thể sét đánh không kịp bưng tai liền đánh chết mấy cao thủ, sắc mặt Tần Thiên không khỏi co quắp vài cái. "Hỗn trưởng tiểu tử này thật sự là quá độc ác."

- Tần Khải, ngươi cho rằng những lời ta nói lúc trước là gió thoảng bên tai?

Sắc mặt Tần Thiên âm trầm nhìn Tần Khải, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Trán Tần Khải toát ra vài giọt mồ hôi lạnh. Vị gia chủ cũng chính là đại ca này của hấn bình thường mặc dù khiêm tốn lễ độ, một bộ dạng nhu nhược. Thế nhưng, Tần Khải biết, nếu như Tần Thiên này một khi thực sự tức giận, hậu quả tuyệt đối nghiêm trọng! Bởi vậy, Tần Khải chỉ biết cúi đầu, không dám ngụy biện, hấn cũng không muốn lần thứ hai gặp rủi ro, bằng không, hấn nhất định ăn phải quả đắng.

...

Ngoài thành, sau một hồi chạy như điên, Tần Hiên đã chạy tới Thượng Đô sơn. Sau đó, thân ảnh hấn liền biến mất ở trong rừng rậm.

"Hắn là không còn ai đuổi theo nữa?" Tần Hiên dừng lại tại một địa phương bí ẩn. Ở trong trong thành chém giết lâu như vậy, hơn nữa dọc theo đường chạy như điên, mặc dù hắc động bên trong ẩn chứa chân khí khổng lồ, Tần Hiên hiện tại cũng có điểm không thể chống đỡ nổi.

"Trước mặt kệ mọi thứ, khôi phục một chút chân khí rồi hãy nói." Tần Hiên buông bảo bảo xuống, ngay lập tức ngồi xếp bằng, hiện giờ biện pháp sáng suốt nhất chính là khôi phục một bộ phận lực lượng trước, bằng không, một khi còn bị người đuổi giết, vậy xong đời.

"Hả?" Tần Hiên hơi nhíu mày. Không biết tự lúc nào, hấn phát hiện một đạo nhân ảnh đang lén chạy đến phía hấn.

"Hi vọng chỉ là đi ngang qua. Nếu không..." Tần Hiên hừ lạnh một tiếng trong lòng, làm bộ không hề quen biết người kia, vẫn như cũ mau chóng phục hồi chân khí của mình.

Sau một hồi, người kia đã lén đến một địa phương cách không xa vị trí của Tần Hiên. Sau một khắc, người kia liền động, cực nhanh đánh tới Tần Hiên.

- Muốn chết!

Trong nháy mắt này, Tần Hiên mạnh mẽ mở mắt, điều động tử mang từ trong hai mắt hấn bắn nhanh ra. Đồng thời, một chương của Tần Hiên hung hăng

vỗ mạnh xuống mặt đất phía trước.

Lực lượng cường đại mà kinh khủng từ bàn tay hấn mạnh mẽ tuôn ra, nổ mặt đất thành một cái hố to thật lớn! Mà Tần Hiên, lại đã mượn lực bay lên trời...

Ở giữa không trung, thân ảnh Tần Hiên quỷ dị xoay tròn, sau đó, liền giống như điện quang, hướng phía nhân ảnh đang bỏ nhào tới kia tức thì vọt thẳng đến. Người còn chưa tới, tay phải của Tần Hiên như một chưởng đao hung hăng chém tới thân ảnh đang bỏ nhào đến.

Trong nháy mắt này, một đạo tử khí cuồng bạo mà kinh khủng từ trong tay Tần Hiên điên cuồng tuôn ra, ở giữa không trung đón gió mở rộng ra, hóa thành một đạo tử khí dài đến mấy thước.

"Xuy xuy!"

Đứng mũi chịu sao chính là cây cối bên người Tần Hiên, chỉ qua nháy mắt, hơn mười thước chu vi xung quanh địa phương này đã bị đạo tử khí sung mãn kia tràn ngập. Dưới ảnh hưởng của lực lượng kinh khủng này, những đại thụ thậm chí ngay cả một chút khả năng kháng cự cũng không có, trong khoảnh khắc liền toàn bộ bị xé nát thành bột mịn, đón gió phiêu tán về phương xa.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Rừng Rậm, Tiềm Sát (Hạ)!

"Àm!"

Từ khí trong nháy mắt đột phá trở ngại không gian, xuất hiện trước mặt thân ảnh kia.

Người nọ cả kinh, trên mặt vẻ hoảng sợ chợt lóe lên rồi biến mất, lập tức, hấn quát to một tiếng, hồng sắc quang mang trên người tăng vọt, song thủ càng thêm mạnh mẽ đẩy thẳng về phía trước. Lực lượng cường đại, cuồng bạo từ trên hai tay hấn điên cuồng tuôn ra, đón đánh tử sắc chân khí đang phá không mà đến của Tần Hiên.

"Àm!"

Người nọ biến sắc. Giữa lúc sắc mặt hấn lộ ra vẻ kinh hãi, hồng sắc lực lượng do hấn thôi xuất vừa mới gây ra một chút cản trở đối với tử khí, liền đã bị tử khí cuồng bạo kinh khủng đánh nát. Mà tử khí chỉ hơi có chút ngừng lại, liền tiếp tục mang theo uy áp kinh khủng, xé thẳng về phía người nọ.

"Trón!"

Trong ánh mắt hiện lên thân sắc kinh hoàng, người nọ xoay người bỏ chạy. Chỉ là, đã quá muộn.

Tần Hiên hừ lạnh một tiếng, tử khí cũng đã công kích tới phía sau người nọ. Lâm vào thế bất đắc dĩ, người nọ hung hăng nghiêng rãnh, đề thăng lực lượng của mình lên tới cực hạn, xoay người bỏ ra mười thành lực lượng.

"Àm"

Tử sắc cùng hồng sắc quang mang trong nháy mắt phóng lên cao. Sau khi hai luồng mang quang va chạm vào nhau, lại càng sản sinh ra lực lượng kinh khủng. Sau đó, những lực lượng này tựa như những vắn nước, từng đợt dập dòn tỏa ra bốn phương tám hướng.

"Phụt phụt..."

Chỉ giữa cái chớp mắt, hơn một nghìn thước xung quanh nơi ấy, tất cả đại thụ trong nháy mắt này đều bị lực lượng kinh khủng kia nghiền nát thành bột mịn. Mà người nọ cũng phun huyết, bay ngược về phía sau.

"Chết đi!"

Thân ảnh người nọ còn chưa hạ xuống mặt đất, đã nghe được tiếng quát lạnh như tiếng sấm sét truyền đến tai, lập tức, một cỗ lực lượng cuồng bạo đã xé nát thân thể hấn.

"Àm!"

Trong ánh mắt người nọ chỉ kịp lộ ra thần sắc sợ hãi, dưới chân khí cuồng bạo của Tần Hiên, liền bị chém vụn!

Đối với địch nhân, Tần Hiên chưa bao giờ lại hạ thủ lưu tình!

Sau khi chém chết kẻ vô danh muốn đánh giết mình, Tần Hiên liền gào to lên gọi bảo bảo, tiếp đó vận chuyển lăng ba vi bộ lên, bắn nhanh vào phía sâu trong Thượng Đô sơn.

Vừa mới rời năng lượng nổ mạnh gây ra động tĩnh thật sự rất lớn, sợ rằng đã khiến cho truy binh(1) chú ý.

Quả nhiên, ngay khi Tần Hiên rời đi không lâu, tại địa phương chiến đấu khi trước liền xuất hiện ba đạo nhân ảnh bay nhanh đến. Sau khi những nhân ảnh này xuất hiện, liền bắt đầu quan sát. Sau đó, bọn họ một câu cũng không nói, đuổi theo hướng Tần Hiên vừa mới ly khai.

Sau khi một hơi băng qua vài đỉnh núi, sắc mặt Tần Hiên không chút lơ là, ngược lại càng thêm ngưng trọng.

"Thủy chung chạy không thoát!" Tần Hiên nhủ thầm "Chết tiệt, tốc độ của những người đó quá nhanh." Ở trên đường, Tần Hiên đã tìm cách đột phá vòng vây ở một số phương hướng, thế nhưng, những người truy kích quá nhiều, vô luận là hướng nào, Tần Hiên đều đã gặp phải những người này.

Có điều, làm cho Tần Hiên phiền muộn chính là, trước khi hắn thoát khỏi Thượng Đô Thành đã cùng bảo bảo liên thủ diệt sát mười lăm cao thủ, trong đám người đó có một ít là cao thủ của các gia tộc.

Vô thanh vô tức diệt sát cao thủ của gia tộc bọn họ, các gia tộc này sẽ cam tâm để Tần Hiên tùy ý rời đi sao? Đây là không có khả năng. Bởi vậy, sau khi Lan Đặc cố tình tiết lộ ra vị trí của Tần Hiên, các gia tộc này cũng phái ra cao thủ của họ tiến hành truy sát. Nếu như Tần Hiên biết gia tộc Lan Đặc không chỉ truy sát hắn, sau đó còn mượn cơ hội này nhanh tay hội tụ những nhân vật kinh khủng thì có lẽ Tần Hiên hắn sẽ tức giận đến thổ huyết!

- Kỳ quái. Hình như mất dấu rồi?

Nói chuyện chính là một nhóm có ba người đi với nhau. Bọn họ là cao thủ của gia tộc Lan Đặc, hai thất giai cao thủ, một lục giai cao thủ. Người nói chính là một trong hai thất giai cao thủ.

- Cần thận, đừng để mắc mưu tên tiểu tử kia.

Một thất giai cao thủ cảnh giác nhìn xung quanh. Bọn họ một đường đuổi theo Tần Hiên, hiện tại đột nhiên lại mất dấu của Tần Hiên, bọn họ có thể nào không sợ hãi.

- Nghe nói tiểu tử này trong một chiêu liền diệt sát mười lăm thất giai cao thủ?

Lục giai cao thủ sắc mặt ngưng trọng nhìn hai bên, thấp giọng nói với hai người còn lại.

- Hừ, đó là hiệu quả của sự bất ngờ (2), nếu như ba chúng ta ở cùng một chỗ, cẩn thận một chút, nhất định có thể giao sát tên tiểu tử kia. Hơn nữa, chẳng phải gia tộc chúng ta cũng xuất động bát giai cao thủ sao?

- Bát giai cao thủ.

Tại một nơi nào đó, sau khi nghe thấy những lời này, mắt Tần Hiên không khỏi đảo mắt nhìn xung quanh. Chính mình liều mạng dốc toàn lực cũng không có khả năng thoát khỏi tay của Lan Đặc, điều này làm cho Tần Hiên có chút phiền muộn. Bấy giờ nghe nói bọn họ dĩ nhiên lại xuất động bát giai cao thủ, trong lòng Tần Hiên thật sự phiền muộn, bắng vào hắn bây giờ còn chưa khôi phục đến lực lượng đỉnh phong, sợ rằng, rất khó lấy được chỗ tốt trong tay bát giai cao thủ.

Nhìn ba cao thủ đang từ từ tiếp cận mình, mắt Tần Hiên nheo lại. Quay đầu nhìn thoáng qua bảo bảo đang lộ ra vẻ hưng phấn, lập tức, tay hắn làm ra một vài động tác.

- Cần thận.

Đột nhiên, thất giai cao thủ kia hét lớn một tiếng, đồng thời, bạch sắc đầu khí toàn thân tăng vọt lên. Bị tiếng hét làm cho hoảng sợ, hai người khác cũng như phản xạ có điều kiện bung mở đầu khí...

Vào lúc này, ở trên đỉnh đầu bọn họ vang lên tiếng xé gió dữ dội. Ba người ngẩng đầu nhìn lên, trên mặt nhất thời dần hiện ra một tia kinh hãi.

Tần Hiên, đang từ trên đầu bọn họ bổ nhanh xuống. Một thân từ sắc quang mạng chói mắt. Mà ở bên người Tần Hiên, bạch tuyết tiểu thú vốn luôn không hề động đậy cũng chậm rãi đưa cánh tay tuyết nhưng nhỏ bé lên...

Sau một khắc, một đạo thất thái quang mạng thật lớn từ trên trời giáng xuống, bao phủ cả ba kẻ không hề phòng bị kia vào bên trong.

Không hẹn mà nên, trong nháy mắt này, đầu khí của ba người này trong nháy mắt tiêu thất. Lực lượng trong cơ thể bọn họ, trong nháy mắt bị hút cạn! Ba người còn chưa kịp từ trong kinh hãi vì bị rút sạch lực lượng tinh lại, thì đã cảm thụ được, phía trên đỉnh đầu truyền đến từng đợt uy áp kinh khủng, làm cho lòng người run rẩy, đây là một loại, tử vong khí tức!

Trong ánh mắt kinh hãi của ba người, một đạo khí tức kinh khủng giống như một đạo thần khí từ trên trời giáng xuống, chỉ trong chớp mắt, liền phủ xuống

ở trên người bọn họ. Sau đó, ba người liền nhìn thấy Tần Hiên toàn thân tử khí quanh quẩn. Đây chính là người cuối cùng mà đời này bọn họ nhìn thấy. Sau một khắc, bọn họ liền bị đạo tử khí của Tần Hiên giảo sát.

"Àm!"

Lực lượng cuồng bạo mà kinh khủng tản mát ra, nhất thời, mấy trăm thước xung quanh nơi này liền biến thành một mảnh đất đai trống trải!

"Hoàn mỹ diệt sát! Thất giai cao thủ, bất quá cũng chỉ như thế mà thôi!" Khóe miệng Tần Hiên khẽ nhếch lên, lộ ra một tia cười thỏa mãn.

"Không tốt." Tần Hiên thầm nghĩ một tiếng không tốt trong lòng, đưa tay ra ôm lấy bảo bảo vào trong lòng, sau đó, cả người hắn liền biến thành một đạo tử ảnh, biến mất tại chỗ.

(1) truy binh: quân truy tìm dấu vết của địch nhân

(2) Nguyên văn uất kỳ bất ý- bất thành linh, làm cho không kịp đối phó.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Bát Giai Cao Thủ!!

Không thể không nói, tính cảnh giác của Tần Hiên cao phi thường. Ngay sau khi hắn vừa nhanh chóng rời khỏi nơi này, một nhóm tám người nghe động mà chạy đến.

Nhìn hình dạng của vài trăm thước phạm vi xung quanh bị cuồng bạo lực lượng phá hủy, cùng với ba thi thể ngã lộn trên mặt đất, sắc mặt của tiểu đội này cực kỳ khó coi.

- Đáng chết, tên tiểu tử khốn này dĩ nhiên lại tập kích giết chết ba người!

Một người trong nhóm, sắc mặt khó coi, thấp giọng chửi bới.

- Xem ra hắn chưa rời khỏi đây chưa xa.

Một đầu lĩnh cao thủ sắc mặt âm trầm nhìn thoáng qua phương hướng Tần Hiên rời đi. Ngay khi bọn họ đích xác nghe được âm thanh thật vang lên đã chạy tới đây bằng tốc độ nhanh nhất/ Có điều nghĩ không ra chính là, mặc dù bọn họ dụng tốc độ nhanh nhất chạy tới, cũng vẫn chậm một bước.

- Bọn họ, đúng là ngay cả một chút phản kích cũng không có, đều đã bị giết.

Ở đây, không ai không phải là cao thủ, chỉ liếc mắt nhìn hiện trường liền đã phát hiện ra sự thật đáng sợ.

- Hai thất giai cao thủ, một lục giai cao thủ, vậy mà ngay cả thời gian phản kích cũng không có đã bị diệt sát.

Hai mất đầu lĩnh cao thủ kia phát tán ra cùng một loại quang mang, sắc mặt càng thêm âm trầm.

- Không cần quản tới bọn họ, mau đuổi theo.

Đầu lĩnh cao thủ vung tay lên, đi đầu đuổi theo.

Sau khi diệt ba người kia, Tần Hiên một đường chạy như bay, chạy vội về phía thâm sơn. Có điều, làm cho hắn bất đắc dĩ chính là, vô luận tốc độ của hắn có nhanh đến mức nào, thế nhưng, thủy chung hắn vẫn cảm giác được, phía sau có người không nhanh không chậm đuổi theo hắn, muốn bỏ cũng bỏ không được.

Ở phía sau cách Tần Hiên vài dặm núi.

Một một lão giả toàn thân hắc bào không nhanh không chậm từng bước chạy theo Tần Hiên.

Hắc bào lão giả giống như đang nhàn định dạo chơi, nhẹ nhàng bước từng bước về phía trước. Nếu như hắn không phải đang đi theo Tần Hiên mà nói, nếu như không phải tại nơi núi non trùng điệp này mà nói, người khác chắc chắn cho rằng hắn đang tản bộ.

Chỉ là, nếu như nói có người có thể nhìn thấy hắc bào lão giả, khẳng định sẽ bị tốc độ của hắn hù dọa cho một cú sốc! Hắc bào lão giả tuy rằng mỗi lần đều là nhẹ nhàng bước lên một bước. Thế nhưng, một bước này lại đều là mấy trượng khoảng cách!

Quả nhiên là quỷ dị không gì sánh được. Bởi vậy, mặc dù hắn không nhanh không chậm đuổi theo Tần Hiên đang chạy đi với tốc độ nhanh nhất, khoảng cách giữa bọn họ, thủy chung cũng vẫn duy trì một biên độ, không tăng, cũng không thu hẹp lại.

"Chết tiệt, chẳng lẽ là cao thủ cửu giai trong truyền thuyết?" Tần Hiên toàn tốc tiến về phía trước, sắc mặt có điểm khó coi. Bất luận hắn chạy vào hướng nào, vô luận tốc độ hắn nhanh đến mức nào. Thủy chung hắn vẫn cảm giác được, một đạo thần thức như có như không trước sau tập trung vào hắn, trước sau không thoát ra được.

Không phải chỉ là giết chết tên hỗn đản Áo Luân thôi sao? Dĩ nhiên lại kinh động cửu giai cao thủ? Sau khi Tần Hiên cho rằng thần bí nhân đang tập trung vào mình là một cửu giai cao thủ, trong lòng hắn không ngừng nói thầm, không ngừng chửi rủa.

Cửu giai cao thủ, cũng chính là cao thủ sát với thần cấp cao thủ trong truyền thuyết! Gần với thập giai cao thủ- thần cấp. Thần cấp cao thủ, có người nói là cao thủ gần thần nhất!

Nếu như tại trên thần cấp cao thủ lại đột phá mà nói, có thể tự mình hình thành thần cách, cuối cùng đột phá hư không, đột phá thành thần!

Chỉ là, thiên nguyên đại lục đã có mấy nghìn năm không ai đột phá thành thần thành công! Truyền thuyết, những thần cấp cao thủ này đều thần thông vô cùng! Có đủ năng lượng thông thiên, bùng tay ra, đại sơn chôn vùi, biển rộng đảo lưu.

Một cao thủ thần cấp, có thể dễ dàng hủy diệt một quốc gia, cho dù là siêu cấp đế quốc của thiên nguyên đại lục như Yên quốc. Bởi vì, thần cấp cao thủ đã có thể câu thông thiên địa, tất cả nguyên tố, nguyên khí trong thiên địa đều bị bọn họ ép buộc, trở thành năng lượng cho thân thể của họ.

Bởi vậy thần cấp cao thủ vô luận là ma pháp sư hay là đấu sĩ, lực lượng của bọn họ, hầu như đều là vô cùng vô tận. Đối mặt với họ một cái phát tay tức thì núi lớn chôn vùi, biển rộng đảo lưu, hơn nữa lại có lực lượng vô cùng vô tận của siêu cấp cường giả. Thử hỏi, chiến thuật biển người hữu dụng sao?

Chống lại thần cấp cao thủ, vô luận là tới bao nhiêu người, cũng không thể uy hiếp sự tồn tại của hắn! Trước tiên chưa nói đến những người này có thể đột phá phòng ngự của cao thủ thần cấp hay không. Đối mặt với lực công kích siêu cấp kinh khủng của cao thủ thần cấp, sợ rằng, cũng không có một quốc gia nào nguyện ý tiêu diệt! Bằng không, nếu chọc giận một cao thủ thần. Chỉ cần cao thủ thần cấp đó chạy đến trước hoàng cung, hư không đánh ra một chưởng, chỉ sợ cũng sẽ làm cho một hoàng triều huy hoàng từ nay về sau biến mất trong bánh xe lịch sử.

Bất quá, thần cấp cao thủ, cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết mà thôi, cao thủ thần cấp kinh khủng như vậy, cho dù có, cũng sẽ không xuất hiện trước mặt người đời. Bởi vì, một khi đạt đến cảnh giới thần cấp, sau đó bọn họ liền bắt đầu lĩnh ngộ quy luật, thành tựu thần cách của chính mình.

Thành thần, là mục tiêu cuối cùng của mỗi tu luyện giả trên thiên nguyên đại lục!

"Thực như trùng thối đi theo!" Tần Hiên một bên toàn lực chạy về phía trước, một bên hung tợn chửi rủa trong lòng. Đạo nhân ảnh từ một nơi bí mật gần đó này, thủy chung làm cho Tần Hiên cảm giác được một cảm giác tim đập nhanh. Đây là một loại cảm giác, đến từ từ vong uy hiếp!

Có thể là cảm giác được Tần Hiên bất an, lại có thể cảm giác được địch nhân kia đang ẩn thân ở một nơi bí mật gần đó. Bảo bảo rất an tĩnh nằm trong lòng ngực của Tần Hiên, an tĩnh phi thường, không có lên tiếng. Chỉ là, một đôi mắt to tinh thuần đen nhánh lại thêm vài phần thần sắc cảnh giác.

Sau nửa ngày, Tần Hiên từ từ cảm giác được không thể chống đỡ nổi nữa. Vốn dĩ, thương thế của hắn chưa hoàn toàn khôi phục, lại trải qua nửa ngày chạy như điên, cho dù là người sắt cũng đều nhanh chóng không chịu nổi.

"Mẹ nó, liều mạng!" Thân hình Tần Hiên đột nhiên đình trụ. Đạo thần thức bí ẩn kia thủy chung khóa chặt hắn, làm cho hắn có một loại cảm giác không thể ẩn trốn.

Cứ chạy trốn vô nghĩa như vậy, thà không bằng, liên thủ với bảo bảo, cùng đối phương liều mạng! Có lẽ như vậy, còn có một tia sinh cơ.

"Tiểu oa nhi, không trốn nữa sao?" Ngay khi Tần Hiên xoay người nhìn về phía sau lưng mình, một âm thanh già nua không rõ ràng xuất hiện bên tai hắn, đồng thời, nhoáng lên trước mắt Tần Hiên, một đạo bóng đen liền xuất hiện tại phía trước hắn hơn mười thước.

Nhìn thấy đạo thân ảnh như xuất hiện từ hư không, tròn mắt Tần Hiên co rút mạnh lại! Thân thể, trong nháy mắt đã sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu.

- Cửu giai cao thủ?

Về mặt Tần Hiên đề phòng nhìn lão giả thoát nhìn rất bình thường này.

- Cửu giai cường giả?

Lão giả ngẩn ra, lập tức lộ ra một tia tươi cười khó hiểu.

- Ngươi cho rằng cảnh giới cửu giai dễ dàng đột phá vậy sao?

Cũng không biết là nói với Tần Hiên, hay là tự nói với chính mình, khi nói ra câu này, Tần Hiên lại phát hiện, về mặt lão giả hiện lên một tia trào phúng.

Tần Hiến trong lòng khê động, nghe đối phương một chút, cũng không phải là cửu giai cao thủ. Thế nhưng, nếu như nói không phải là cửu giai cao thủ, như thế nào kinh khủng như vậy? Cho dù là Lan Đặc, cũng không có năng lực khóa cứng chính mình!

- Lễ nào, ngươi chỉ là bát giai cao thủ?

Tần Hiến đột nhiên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Bát Giai, Chân Chính Kinh Khủng!

- Bát giai cao thủ?

Trên mặt lão giả lộ ra thần sắc kỳ quái. Cặp mắt càng lộ ra vẻ hiếu kỳ, đánh giá Tần Hiến.

- Ngươi cho rằng, ta là cao thủ cửu giai?

Tựa hồ nghĩ tới cái gì đó, vẻ cổ quái trên mặt lão giả càng đậm thêm, nhìn Tần Hiến, trong ánh mắt lão hiện lên một tia trào phúng.

- Chẳng lẽ không đúng? Vì sao ta cảm giác ngươi cùng Lan Đặc chênh lệch nhiều như vậy?

Mặc kệ người trước mặt có phải là địch nhân của mình hay không, Tần Hiến vẫn đem nghi hoặc của mình nhất nhất hỏi ra. Cũng không quản đối phương có hồi đáp vấn đề của hắn hay không.

- Cửu giai.

Lão giả cười tự giễu.

- Thứ thần cấp dễ dàng đột phá đến thế sao? Lão nhân ta tốn hơn mười năm thời gian, cũng mới đột phá đến bát giai mà thôi.

Khi lão giả nói đến đây, Tần Hiến quan sát thấy trong ánh mắt của lão giả này vẻ cô đơn chợt lóe lên rồi biến mất.

- Bát giai? Tần Hiến không khỏi hơi chút nhíu mày lại.

- Lan Đặc cũng là bát giai, thế nhưng, ta như thế nào lại cảm giác, Lan Đặc lại rất yếu nhược?

Tần Hiến vừa suy tư trong lòng, vừa hỏi.

Lan Đặc, là bát giai cao thủ, lúc trước, Tần Hiến vẫn có thực lực từ trong tay của Lan Đặc, an toàn mà trốn chạy, tuy nói không có khả năng giết Lan Đặc, tuy nhiên, Tần Hiến có tự tin, Lan Đặc cũng không giết được hắn.

Thế nhưng, trước mặt bát giai cường giả này... Tần Hiến cảm giác được, bản thân mình trước mặt lão, tựa hồ không có chỗ nào để ẩn trốn, thật sự quá mức kinh khủng.

- Ngươi nói chính là tiểu tử Lan Đặc?

Trong ánh mắt lão giả lộ ra vẻ khôi hài, nhìn Tần Hiến:

- Lễ nào, ngươi không biết cho dù là cùng giai, cũng có phân cao thấp?

- Cùng giai, phân cao thấp?

Tần Hiến trong lòng trở nên phiền muộn. Hắn quả thật chưa từng nghĩ tới vấn đề như vậy.

Mặc dù là cùng một cảnh giới, cũng sẽ có phân chia cao thấp. Thì giống như là, một người vừa mới đột phá đến bát giai cao thủ, so sánh cùng một cao thủ đã ngâm mình trong cảnh giới bát giai nhiều năm, người vừa mới đột phá đến bát giai khẳng định sẽ không phải là đối thủ của người kia! Mặc dù là cùng một cảnh giới, cũng phân chia lực lượng mạnh yếu.

Cũng giống như, Lan Đặc chỉ là một người vừa mới đột phá đến bát giai cao thủ, mà lão giả lại đã đạt đến bát giai cảnh giới rất nhiều năm rồi!

Sự kinh khủng của lão giả, không phải là Lan Đặc có thể so sánh được.

- Được rồi, lời vô ích không cần nói nhiều, ngươi sẽ chính mình bỏ tay chịu trói, hay là muốn ta động thủ?

Ngữ khí của lão giả trong nháy mắt biến lạnh, lạnh lùng nhìn Tần Hiến nói.

- Hừ!

Tần Hiến hừ lạnh một tiếng, tràn ngập tức giận nhìn lão giả, đối với loại ngữ khí coi mình như tù nhân của lão giả này khó chịu vô cùng.

- Ngươi tới là thay Áo Luân báo thù?

Hai mắt Tần Hiến tràn ngập lãnh ý nhìn lão giả. Lão giả phi thường thành thực lắc đầu,

- Ngươi yên tâm, tuy rằng ta cùng bọn chúng giao tình không cạn, thế nhưng, mục đích của ta ngày hôm nay chỉ là ngươi.

Lão giả tựa hồ tuyệt không sợ Tần Hiến đảo tảo, nói ra mục đích của chính mình.

- Nếu không phải thay Áo Luân báo thù, như vậy, ta cùng ngươi không có thù hận chứ?

Tần Hiến cố nén tức giận trong lòng, cố gắng làm cho ngữ khí của mình bình tĩnh trở lại, nhàn nhạt hỏi.

- Ta với ngươi không thù không oán, yên tâm, cũng không phải người khác ủy thác ta tới giết ngươi. Ừm, tạm thời cũng sẽ không giết ngươi, ngươi với ta mà nói, còn có tác dụng rất lớn, nói không chừng, từ trên người ngươi, ta không những có thể đột phá đến cửu giai, lại thêm có khả năng trở thành cao thủ thần cấp, cũng vô cùng có khả năng thành tựu thần cấp của chính mình!

Lão giả dịu dàng nói, nói tới mức đôi lông mày của Tần Hiến nhíu lại thật sâu.

- Ngươi tới là vì công pháp của ta?

Tần Hiến không phải đùa ngốc, đối với lão giả nói chuyện rõ ràng như thế, nếu như đều không có phản ứng nào mà nói, vậy thực sự là ngu ngốc rồi.

Khi nghĩ tới đây, trong giọng nói của Tần Hiến tràn ngập sát khí! Với kẻ mưu toan muốn cướp đoạt công pháp của mình, Tần Hiến từ trước đến nay chưa từng hạ thủ lưu tình!

Tuy rằng, lão giả trước mắt này, thực lực vô cùng kinh khủng. Thế nhưng, với kẻ đã nổi lên sát khí như Tần Hiến mà nói, cho dù đối phương là một cao thủ thần cấp, hắn cũng dám lao đến đại chiến một phen.

- Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ không phải là bộ dạng nguyện ý cho lắm. Như vậy, không thể làm gì khác hơn là ta tự mình động thủ rồi.

Trên mặt lão giả mang theo vẻ tươi cười, chột khoa chân bước về phía trước một bước. Đồng thời, tay phải hắn đưa ra phía trước, hoa tay mở rộng. Nhất thời, từng đạo thanh sắc(1) năng lượng thấu phát ra khí tức kinh khủng từ năm ngón tay hắn tản mát ra, ở giữa không trung hình thành năm đạo kinh khí kinh khủng, giống như tơ nhện, bao phủ xuống toàn thân Tần Hiến ở phía dưới.

Cảm thụ được khí tức kinh khủng, sắc mặt Tần Hiến tức thì biến đổi!

Quất lạnh một tiếng, tay phải của hắn hóa thành chưởng đao, hư không bổ chém về phía trước. Một đạo tử khí trống rỗng xuất hiện, gào thét, liền cùng năng lượng hình tơ của lão giả va chạm vào nhau.

"Phốc!"

Lực lượng cường đại mà kinh khủng trong nháy mắt nhanh chóng tiến vào trong cơ thể. Tuy rằng, dưới sự vận chuyển điên cuồng của hắc động, những lực lượng đang mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể này ngay lập tức đã bị hắc động hấp thu vào. Thế nhưng, ở trong quá trình này, Tần Hiến há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi thật lớn, tan mất một bộ phận lực lượng.

Chật vật ổn định thân hình, Tần Hiến mặt lộ vẻ kinh hãi, nhìn lão giả ở phía xa xa, mặt mang theo dáng tươi cười. Trong lòng kinh hãi không hiểu, "Lẽ nào, đây mới là chân chính thực lực của bát giai cao thủ? Chính mình, dĩ nhiên ngay cả một kích tùy ý của đối phương cũng không có khả năng chống đỡ?"

Không chỉ Tần Hiến kinh hãi, lúc này, trong lòng lão giả cũng khiếp sợ không ngớt! Thực lực của Tần Hiến mới thất giai, sau khi tiếp một kích của mình, mới chỉ văng ra một ngụm máu tươi. Nếu như, đổi lại là các cao thủ thất giai khác mà nói, chính là không chết, cũng bị thương nặng.

Và lại, để cho lão giả khiếp sợ chính là, hắn cảm giác được, lực lượng của mình sau khi mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể Tần Hiến, tuy rằng tạo thành một ít thương tổn cho Tần Hiến, thế nhưng, rất nhanh cũng đã biến mất không tăm tích.

"Xem ra, lời đồn không hề giả, công pháp kỳ quái của tiểu tử này, thực sự có thể hấp thu lực lượng của người khác để mình dùng!" Lão giả trong nháy

mất hạ quyết tâm.

- Không sai, có thể tiếp được công kích của ta, lại thử tiếp thêm một chiêu nữa của ta xem.

Lão già lần thứ hai khoa chân bước về phía trước một bước, tay phải nhẹ nhàng lộ ra, lực lượng kinh khủng lần thứ hai mạnh mẽ tuôn ra.

"Àm!"

Lực lượng của Tần Hiền vừa mới ngưng tụ, dưới một kích này của lão già, lúc này trở nên tán loạn. Đồng thời, hán lần thứ hai phun huyết bay ngược ra phía sau.

Đại thụ ở xung quang, dưới lực lượng kinh khủng của lão già áp xuống, toàn bộ đều nát bấy, sau một trận gió nhẹ thổi qua, hóa thành mảnh vụn, phiêu tán ra bốn phương tám hướng.

"Bát giai, thật kinh khủng." Tần Hiền lão đảo bình ổn lại thân thể, đưa tay lau máu tươi cạnh khóe miệng, cặp mắt tỏa ra hừng hực lửa giận nhìn lão già.

"Ngày hôm nay, cho dù chết, cũng sẽ không để cho tên vương bát đản này đoạt được công pháp của mình!" Tần Hiền âm thầm cắn răng thanh âm hung dữ nói. Chỉ là, Tần Hiền cũng biết, giữa mình và lão già, khoảng cách lớn như một rãnh trời vậy.

Dưới tay của lão già, chính mình, thậm chí ngay cả khả năng hoàn thủ cũng không có! Cứ tiếp tục như thế này, lão già tuyệt đối sẽ chế trụ chính mình!

"Không!" Tần Hiền nổi giận gầm lên một tiếng trong lòng, hán, cho dù phải chết, cũng không khuất phục!

(1) thanh sắc: màu xanh. Để giúp câu văn hợp với văn phong võ hiệp nên một số các từ ngữ chỉ màu sắc sẽ giữ nguyên ở dạng hán việt như: bạch sắc(trắng), hồng sắc(đỏ, hồng), lam sắc(xanh da trời)...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đánh Lén!

Sau khi kiến thức qua thực lực chân chính kinh khủng của bát giao cao thủ, Tần Hiền đã lâm vào trong nguy cơ cực lớn.

Thực lực của bát giai cường giả cũng có phân cao thấp! Nếu như đối thủ là Lan Đặc mà nói, Tần Hiền cho dù không địch lại, nhưng ít ra sẽ không bị thua, có thể đào tẩu. Thế nhưng hiện giờ, đối mặt với Tần Hiền là lão già thần bí này, một kẻ đang mơ ước có được công pháp của chính mình. Thực lực của người này thực sự quá mức kinh khủng.

Tần Hiền trong lòng rống giận một tiếng không cam lòng. Bình ổn lại thân thể, lạnh lùng nhìn về phía lão già cách đó không xa.

Có lẽ là tuyệt đối tin tưởng vào thực lực của mình, lão già chỉ mỉm cười nhìn Tần Hiền, tịnh không xuất thủ. Thế nhưng, lão già càng làm như vậy, Tần Hiền lại càng phẫn nộ trong lòng.

Tần Hiền định liệu trước hình dạng của địch nhân đáng ghét, đem toàn bộ lực lượng của bản thân đề thăng tới cực hạn. Bên ngoài thân thể Tần Hiền đều bị tử khí bao trùm. Dưới tầng tầng sương mù màu tím, thân hình của Tần Hiền cũng dần trở nên mờ ảo.

Từ khí nồng nặc giống như từng đóa hoa diễm nở rộ, ở trên người của Tần Hiền không ngừng nhảy nhót, thiêu đốt. Một luồng khí tức cường đại không ngừng từ trên người Tần Hiền thấu phát ra. Mái tóc màu tím phiêu dật bỗng không gió mà động ...

- Cho ngươi một cơ hội nữa, để ta tự mình bắt trời ngươi lại, hay là ngươi tự mình bó tay chịu trời?

Lão già thần nhiên nhìn Tần Hiền.

- Chết đi!

Tần Hiền quát lên một tiếng thật lớn, thân hình chợt mạnh mẽ lao lên, tay phải hóa thành một thanh đao bổ chém thật mạnh về phía lão già. Một đạo tử mang thật lớn như cầu vồng nơi chân trời trong nháy mắt từ trong tay Tần Hiền bắn nhanh ra, xé thẳng về phía lão già.

- Không biết tự lượng sức mình.

Lão già khẽ cười nhạt, tay phải nhanh chóng xuất động, sau đó nhắm phía Tần Hiền, thủ chương hư không ấn xuống một cái.

Khí tức vô hình kinh khủng từ bàn tay của hắn thấu phát ra. Thanh sắc năng lượng trống rỗng xuất hiện. Chỉ trong nháy mắt, tử mang cực kỳ kinh khủng do Tần Hiền bỏ ra đã bị thanh sắc năng lượng trống rỗng xuất hiện này trực tiếp nghiền nát.

"Phốc!" Năng lượng bị xé vỡ. Dưới lực lượng thật lớn đánh sâu tới, Tần Hiền cũng không chịu nổi, thân thể hắn không tự chủ được mà lùi lại mấy bước. Trong một quá trình này, hắn không hề nén nổi nữa, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Tuyệt đối lực lượng! Tuyệt đối chân nhiếp! Trong lòng Tần Hiền hoảng hốt, bát giai cường giả, thực sự quá kinh khủng rồi.

Lạnh lùng liếc mắt nhìn lão già. Tần Hiền khinh thường cười nhạt một tiếng. Tuy rằng, đối phương hiện tại đã là bát giai cao thủ, thế nhưng, chỉ bằng thủ đoạn của hắn, nhân phẩm của hắn, Tần Hiền tin rằng, con người này có dùng thời gian cả đời, cũng sẽ không đạt được đột phá quá lớn!

"Muốn cướp đoạt hấp tinh đại pháp!" Sắc mặt Tần Hiền càng thêm lạnh lùng.

Tuy rằng, hắn sớm đã biết ngày này sớm muộn cũng sẽ đến. Có điều, hắn thật không ngờ chính là, người thứ nhất chú ý đến mình, lại không phải là người của gia tộc từng có thù hận với mình, mà là một người hoàn toàn không có bất kỳ quan hệ nào với mình.

Và lại, người kia vẫn đi theo sau mình, mấy ngày nay, sợ là chú ý đến bản thân mình không ít.

"Quả thực là si tâm vọng tưởng!" Tần Hiền khinh thường nở nụ cười lạnh trong lòng nhìn lão già. Đôi lông mày của hắn nhíu chặt lại. Thực lực giữa mình và đối phương, thật sự là chênh lệch quá xa. Ngày hôm nay, nếu như không liều mạng một phen mà nói, thực sự có thể sẽ bị đối phương bắt giữ.

"A, công pháp?" Tần Hiền nhanh chóng nhớ ra rằng đối phương là vì công pháp của mình mới bắt đầu theo dõi. Nếu là như thế, thì, đối phương nhất định sẽ không hạ trọng thủ giết mình.

Có lẽ, nếu mình lợi dụng thật tốt kẻ hồ này, nói không chừng, có thể thành công thoát khỏi tay lão.

Nghĩ tới đây, lòng tin của Tần Hiền dần dần trở lại.

Nhìn sắc mặt đối phương không ngừng biến ảo, sắc mặt lão già tuy rằng vẫn như cũ duy trì bình tĩnh. Thế nhưng, trong lòng lại đã nở nụ cười lạnh. Dưới lực lượng tuyệt đối chân nhiếp của mình, lão có lý do tin tưởng, giữa công pháp và tính mạng, Tần Hiền sẽ không ngu xuẩn lựa chọn công pháp thay vì tính mạng.

Về phần công pháp, là chí nguyện của hắn nhất định phải đoạt cho được! Có lẽ, nhờ vào bộ công pháp này, hắn thực sự có thể có thành tựu tối cao là thần cách, cuối cùng - thành thần!

Sắc mặt Tần Hiền đầu tiên là phẫn nộ, tiếp theo là không cam lòng, cuối cùng, sắc mặt hắn khôi phục về bình tĩnh, đã như mặc kệ số phận rồi. Nhìn thấy vậy, trong lòng lão già bắt đầu nở nụ cười lạnh. Lão biết, tiểu tử này, đã bắt đầu chịu thỏa hiệp rồi.

Quả nhiên, Tần Hiền thở dài một hơi, nhìn lão già, ánh mắt từ từ hòa hoãn xuống.

- Ngươi muốn công pháp của ta?

Nhìn lão già, Tần Hiền rút cuộc hạ quyết tâm.

- Đưa ta công pháp, ta sẽ cho ngươi một con đường sống.

Lão già lạnh giọng nói.

- Đã như vậy... Tần Hiền lần thứ hai thở dài một hơi.

- Ta đưa ngươi công pháp của ta, thế nhưng, ngươi phải cam đoan không hại tới tính mệnh của ta!

Vừa nói chuyện, Tần Hiền vừa chậm rãi bước tới phía lão già.

Nghe thấy lời Tần Hiền nói, lão già có thể nói là mở cờ trong bụng. Hắn thật không ngờ, sự tình hôm nay lại sẽ thuận lợi như thế! Thậm chí, trong đầu hắn đã xuất hiện cảnh tượng chính mình thành tựu thần cách.

"A, không đúng, đây tựa hồ không phải tính cách của tiểu tử này." Lão già thủy chung không phải là người bình thường, chỉ trong nháy mắt, liền khôi phục về lạnh lùng bình tĩnh...

Đúng vào lúc này, lửa tím trên người Tần Hiền mạnh mẽ bạo phát. Từng đạo khí tức cuồng bạo từ trên người hắn thấu phát ra. Đại thụ xung quanh, bị ảnh hưởng đầu tiên, dưới tác động của lực lượng kinh khủng, chỉ vang lên tiếng "Răng rắc", liền biến thành bột mịn.

- Không tốt!

Lão già hét lớn một tiếng, hai tay nhanh chóng chém ra.

Ầm!

Ngay khi lão già kịp có phản ứng, thì cùng lúc đó, bên người lão đã hư không xuất hiện tử mang cuồng bạo, trước lúc lão già kịp phát ra công kích, lực lượng cuồng bạo mà kinh khủng cũng đã đánh sâu vào trên người hắn.

Một âm thanh trầm muộn vang lên, sau đó, dưới ảnh hưởng của lực lượng cuồng bạo mà kinh khủng của Tần Hiên, thân thể lão già đã bị oanh kích bắn ngược ra phía sau.

- Chết đi!

Tần Hiên nổi giận gầm lên một tiếng! Toàn bộ thân thể hóa thành một đạo ảo ảnh màu tím, hai tay cực nhanh huy động, từng đạo năng lượng cuồng bạo không ngừng từ trên tay hắn bắn ra, ầm ầm điên cuồng bùng nổ. Dưới tác động ẩn chứa lực lượng cực lớn, bị đánh lên đến không kịp trở tay, thân thể lão già không ngừng bị đánh bay đi.

Hiện giờ, Tần Hiên bất chấp tất cả không buông tha cho địch nhân, để thẳng năng lượng tới cực hạn, không ngừng điên cuồng bổ tới...

- Thằng ranh con, dĩ nhiên lại đánh lên ta!

Bị Tần Hiên đánh lên đến mức trở tay không kịp, lão già nổi giận trong lòng! Đến khi lão phản ứng lại, liền rống giận một tiếng, sau đó toàn lực để thẳng lực lượng của chính mình, khí tức cuồng bạo mà kinh khủng từ trên người hắn bạo phát ra, một chưởng xuất ra cắt xuống! Nhất thời, thanh sắc năng lượng kinh khủng, so với khí tức của Tần Hiên còn kinh khủng hơn, bắn ra xa.

Cùng lúc đó, lão già rống giận một tiếng, thân hình đang liên tục bị đánh mà bay đi, chợt nhoáng lên, cuối cùng chặt đứt thần thức của Tần Hiên đang tập trung lên người lão, tránh được công kích của Tần Hiên.

Sau một khắc, từng đợt khí tức khiến cho linh hồn của Tần Hiên run rẩy, từ trên người của lão già, triệt để bạo phát ra xung quang.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Ác Chiến!

- Thằng ranh con, nhận lấy cái chết!

Nổi giận, lão già rống giận một tiếng, năng lượng cuồng bạo mãnh liệt cuộn trào, bổ chém về phía Tần Hiên. Tần Hiên biến sắc!

- Bào bảo!

Sau một khắc, Tần Hiên hét lớn một tiếng. Thân hình mạnh mẽ bay lên trời, hai tay giữa không trung cực nhanh huy xuất, từng đạo tử mang cuồng bạo không ngừng từ tay hắn bắn nhanh ra, giảo sát về phía lão già.

Ngay khi Tần Hiên hét lớn, một đạo bạch quang cực nhanh từ bên cạnh chạy tới, đồng thời, một đạo thất thái quang mang rực rỡ bao phủ lên người lão già.

"Chính là lúc này!" Tần Hiên nổi giận gầm lên một tiếng, khống chế muôn vạn đạo tử mang, điên cuồng giảo sát về phía lão già.

Trong khoảnh khắc khi thất thái quang mang xuất hiện, trong lòng lão già xuất hiện một cỗ dự cảm chẳng lành! Sau phút chốc, lão đã bị thất thái quang mang bao phủ lên. Cũng vào lúc này, lão già cảm giác được, lực lượng trong cơ thể mình, trong nháy mắt, biến mất vô ảnh tung. Sắc mặt lão già trong nháy mắt trở nên rất khó coi. Lúc này, hắn mới chợt nhớ ra, tại trận chiến trong thành, tựa hồ, chính bởi vì bị thất thái quang mang này bao phủ lên, mà mười lăm thất giai cao thủ mới có thể bị Tần Hiên trong nháy mắt chém giết!

Bất quá, bất giai cường giả thủy chung là bất giai cường giả. Sau nháy mắt thất thần, liền trở nên thanh tỉnh hơn nhiều. Đồng thời, lão nhạy bén cảm giác được, lực lượng của mình cũng không phải trong nháy mắt biến mất. Mà là, trong nháy mắt này, một cỗ lực lượng cường đại, khiến cho mối liên hệ giữa lực lượng trong cơ thể và lão bị gián đoạn. Cũng chính là bởi nguyên nhân này, trong sát na vừa rồi, lão mới có loại cảm giác lực lượng toàn thân đều biến mất vô ảnh tung. Như vậy đây chỉ là ảo giác.

Khác biệt giữa bát giai cao thủ cùng thất giai cao thủ ngoài chênh lệch về thực lực ra, còn có khác biệt về khả năng khống chế và hiểu rõ lực lượng của bản thân. Mặt khác, chính là phản ứng của bát giai cao thủ nhanh nhạy hơn.

Thất giai cao thủ, một khi phát hiện lực lượng của mình đột nhiên biến mất không tăm tích. Phản ứng đầu tiên chính là khủng hoảng! Người ta một khi khủng hoảng, phản ứng tự nhiên sẽ chậm lại. Bởi vậy, lúc trước bị thất thái quang mang đình trụ năng lượng trong người, những thất giai cao thủ kia, trước tiên là trở nên cuồng quít. Thậm chí, ngay khi bị Tàn Hiên diệt sát, cũng không thể từ trong sát na kịch biến mà tỉnh lại.

Thế nhưng, lão già trước mặt này lại bất động! Trong nháy mắt khi lực lượng bản thân bị đình trụ, cũng là trong nháy mắt này, lão hơi lơ đãng một chút. Sau một khắc, lập tức lão phản ứng lại. Từ điểm này có thể nhìn ra, chênh lệch giữa thất giai cao thủ và bát giai cao thủ!

Lão già bạo nộ gầm lên, thanh quang toàn thân bạo thiểm, khí tức cuồng bạo điên cuồng tuôn ra. Cùng lúc đó, thất thái quang mang bao phủ lên người lão trong nháy mắt vỡ nát.

Tàn Hiên hoảng hốt trong lòng, vội vã khống chế hàng ngàn hàng vạn đạo tử mang, điên cuồng giao sát về phía lão già.

Ngay khi thất thái quang mang chỉ trong nháy mắt bị phá vỡ, bảo bảo ở bên cạnh, trông mắt hiện lên một tia phần nộ. Trên mặt cũng lộ ra thần sắc phần nộ. Đây là lần đầu tiên thần thông của nó bị người ta chặt đứt.

Bảo bảo tức giận. Lần đầu tiên.

Bảo bảo tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Chỉ thấy hai tay bảo bảo nhanh chóng huy vũ. Nhất thời, lại thêm một đạo thất thái quang mang chói lọi nữa mọc lên, bao phủ lên người lão già. Sắc mặt lão già cực nhanh biến đổi! Tại vừa mới rồi, hắn đã mất đi liên hệ với lực lượng của mình, trong nháy mắt lần thứ hai lại mất đi mối liên hệ này!

Cơ hồ ngay vào lúc này, hàng ngàn hàng vạn đạo tử mang do Tàn Hiên khống chế cũng đã cuồng mãnh giao sát tới.

"Ầm! Ầm!"

Lực lượng cuồng bạo mà kinh khủng không ngừng giao sát trên người lão già. Mặc dù, thân thể lão già vô cùng cường hãn. Thế nhưng, dưới sự oanh sát của hàng ngàn hàng vạn đạo tử mang này, y phục trên người trong nháy mắt toàn bộ đều bị cắn nát.

"Phốc!"

Bị lực lượng cuồng bạo oanh sát đến, lại thêm tạm thời mất đi lực lượng, lão già cũng chịu không nổi, há mồm phun ra một bùm máu tươi! Đồng thời, cả người lão cũng bị nổ bay ra ngoài.

Trong mắt Tàn Hiên chợt hiện lên sát khí sắc bén, khống chế muôn vạn đạo tử mang, lần thứ hai mạnh mẽ chém giết tới. Đồng thời, lăng ba vi bộ cũng vận chuyển đến mức vượt qua cực hạn, từ ánh chớp lóe, Tàn Hiên cũng đã xuất hiện bên người lão già.

Tay phải nhanh chóng xuất ra, Tàn Hiên liền đã bắt được bả vai của lão già. Sau một khắc, hấp tinh đại pháp điên cuồng vận chuyển lên. Chỉ trong nháy mắt, từng luồng lực lượng giống như đại dương mênh mông, cuộn cuộn vô cùng tận tiến vào trong tay Tàn Hiên...

Chỉ là..

Trong mắt lão già hiện lên một tia nộ sắc nồng đậm, giận dữ gầm lên một tiếng, song chưởng mạnh mẽ chấn động, năng lượng cuồng bạo cuộn cuộn phun ra. Giữa lúc sắc mặt Tàn Hiên tràn ngập kinh hãi, nện thẳng lên người hắn. Theo tiếng xương gãy giòn giã vang lên, Tàn Hiên phun huyết bay ngược ra phía sau.

- Tiểu tử, chết đi!

Lão già nghe rằng cười gằn một tiếng, mạnh mẽ bước lên một bước, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Tàn Hiên, tai phải khẽ lật, mang theo lực lượng kinh khủng, hung hăng vỗ xuống người Tàn Hiên ở phía dưới.

Ầm!

Tàn Hiên chỉ kịp ầm xuất một quyền, đã bị lão già đập bay đi. Trong lúc này, Tàn Hiên lần thứ hai thụ thương mà thổ huyết.

Nhìn thấy lão già dĩ nhiên lần thứ hai vùng vẫy thoát khỏi trời buộc, đồng thời khôi phục lực lượng. Bảo bảo bên cạnh đầu tiên là sùng sốt. Trong một thoáng công phu khi bảo bảo ngậy người này, Tàn Hiên lại đã bị lão già trùng kích mấy lần. Nếu không phải lão già hạ thủ nương tay, phỏng chừng, có mười Tàn Hiên nữa cũng đã bị diệt sát!

Nhưng, cho dù là như thế, Tàn Hiên cũng là toàn thân đầy vết thương, thương thế nghiêm trọng!

"Y y nha nha!" Nhìn thấy thế, sắc mặt bảo bảo lộ ra vẻ phần nộ cùng lo lắng. Bàn tay nhỏ bé vùng lên, thất thái quang mang lần nữa phủ tới. Chỉ là, đã hai lần ăn quả đắng, lão già không hề thối lui, nhìn thấy thất thái quang mang từ trên trời giáng xuống, lão hừ lạnh một tiếng, một đạo thanh sắc kiếm quang bổ chém ra. Trong nháy mắt đã nổ tan đạo thất thái quang mang kia.

- Chịu chết đi!

Lão già cười gằn, đại thủ xòe ra, thanh sắc năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt bao phủ, giáo sát tới Tàn Hiên ở phía dưới.

...

Tại một không gian không biết cao cấp hơn bao nhiêu lần so với thiên nguyên đại lục, hoặc nói một thế giới nào đó, bên trong một căn phòng ưu nhã...

- Lục cơ tỷ tỷ, người cứ như thế nhìn hấn rơi vào trong nguy hiểm sao?

Trong phòng, nói chuyện chính là một tuyệt sắc mỹ nữ trẻ tuổi mặc một bộ quần áo màu trắng nhẹ nhàng.

- Ai...

Ngồi bên cạnh thiếu nữ quần áo màu trắng kia, cũng chính là người mà thiếu nữ tuyệt sắc mặc quần áo màu trắng vừa gọi là lục cơ tỷ tỷ, thờ dài một hơi...

- Ai nha...

Mặt thiếu nữ tuyệt sắc mặc quần áo màu trắng nhất thời khản trương, bỗng nhiên sợ hãi kêu lên một tiếng

- Hấn có thể bị giết a!

Thiếu nữ tuyệt sắc mặc quần áo màu trắng nhìn vào trong một cái gương thật lớn trước mặt, vẻ mặt lo lắng nói.

Lục Cơ ngẩng đầu lên, lộ ra khuôn mặt so với thiếu nữ tuyệt sắc mặc quần áo màu trắng càng thêm mỹ lệ. Chỉ là, nếu như nàng ta mang dáng vẻ tinh quái, vui vẻ, thì Lục Cơ tuy rằng tuyệt sắc, thế nhưng, nếu nói nhìn kỹ, có thể trong mắt nàng ẩn chứa một chút u buồn...

Một loại khí chất u buồn nhân nhật, chỉ là, như thế, lại càng thêm hấp dẫn, càng khiến cho vẻ tuyệt sắc mỹ lệ của nàng thêm nổi trội...

Nếu như Tàn Hiên ở đây mà nói, có thể sẽ khiếp sợ khi phát hiện, những thứ hiện ra bên trong cái vật giống như một cái gương trước mặt hai nàng, lúc này, chính là giống như một cái máy chiếu phim...

Mà diễn viên trong đó chính là người đang đại chiến cùng lão già ở phía sâu trong đại sơn - Tàn Hiên.

- Tỷ tỷ, chúng ta mau mau hỗ trợ hấn, có được hay không? Ta thật lo lắng hấn...

Về mặt bạch sắc (là thiếu nữ mặc bộ quần áo trắng ở trên tác giả gọi tắt thế, cũng không phải là tên... chicken2nd vô pháp sửa đổi bà con thông cảm) khản trương nhìn Lục Cơ nói.

Lục Cơ thờ dài một hơi, nàng làm sao không muốn giúp đỡ hấn chứ? Chỉ là, nếu như nàng xuất thủ mà nói, khó tránh sẽ bị người hữu tâm phát hiện, đến lúc đó không chỉ không thể cứu được hấn, trái lại, sẽ hại hấn!

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, Lục Cơ vung tay lên, cái gương tức thì biến mất.

- Tiểu Oánh, chúng ta không thể ra tay, người biết điều này mà.

Thì ra, thiếu nữ mặc quần áo màu trắng là Tiểu Oánh.

Nghe thấy thế, trên mặt Tiểu Oánh lộ ra một tia tức giận, thế nhưng nàng cũng biết...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Luyện Hóa Bát Giai, Tinh Thần(Thượng)!

Ầm!

Một cỗ lực lượng mệnh mông bàng bạc trong nháy mắt tràn ra bốn phương tám hướng, cuốn sạch mọi thứ. Trong nháy mắt thời gian này, phương viên

xung quanh hai người Tần Hiền và lão già đã biến thành một giải đất trống không! Mặt đất lại càng bị lực lượng kinh khủng không ngừng bào mòn thấp xuống vài thước.

- Hừ!

Tần Hiền kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể giống như một đạo điện quang, vụt bay ngược ra phía sau. Ở trong quá trình này, từng mảnh huyết vụ (sương mù tạo bởi máu) từ miệng hắn phun ra bên ngoài.

Bầu trời, tựa hồ, cũng bị nhiễm đỏ bởi máu tươi. Khắp bầu trời tràn ngập màu máu đỏ tươi, yêu diễm vô cùng.

"Àm!"

Một tiếng nổ vang lên. Thân thể Tần Hiền hung hăng đập lên trên vách núi đá thật lớn phía sau. Lực lượng kinh khủng va chạm càng, khiến cho cả ngọn núi không chịu nổi cũng phải rung lên. Đá vụn bắn ra tung tóe. Thân thể Tần Hiền đã lún thật sâu vào trong vách núi, chính là lưu lại một cái hố thật lớn hình người.

Trong mắt lão già sát khí sắc bén bắn ra, thanh sắc quang mang trên người không ngừng phun ra nuốt vào, từng cỗ uy áp kinh khủng từ trên người hắn thấu phát ra bên ngoài. Chỉ là, lúc này lão có chút chật vật! Nguyên bản, quần áo ngắn ngủi, lúc này lại đã biến thành một đám rє rách. Mái tóc chỉnh tề cũng đầy những mảnh vụn. Mà khoe miệng của lão càng trần ra thứ chất lỏng, khiến cho hắn cảm giác bị sỉ nhục - là máu tươi.

Không sai, chính là máu tươi, là sỉ nhục! Đường đường là cường giả bát giai đỉnh phong vậy mà bị một tên tiểu tử thất giai cảnh giới làm cho chật vật như vậy, thậm chí còn khiến lão bị thương. Tuy rằng, thương thế không quá nặng, thế nhưng, điều này cũng làm cho hắn cảm giác bị sỉ nhục.

Nghĩ tới đây, lão già hừ lạnh một tiếng trong lòng. Sau đó, bước tới một bước. Sau một khắc, lão liền xuất hiện tại phía trước vách núi, cặp mắt thấu phát ra tinh mang kinh khủng, nhìn sơn động hình người thật lớn trước mắt, đứng im bất động.

"Y y nha nha!"

Nhìn thấy lão già dĩ nhiên lại đột phá phong tỏa của mình một lần nữa, lại còn âm giết Tần Hiền thâm trầm như vậy, trong lòng bảo bảo càng thêm phần nộ. Đôi mắt to trong trẻo trước kia, lúc này lại tràn ngập vẻ lo lắng, cùng với phần nộ!

Hai tay nhẹ nhàng đập xuống mặt đất một cái, "Vù!" một tiếng, tức thì, bảo bảo liền biến thành một đạo bạch quang, bay lên trời, đánh móc phía sau lão già.

Người còn chưa tới, một đạo thất thái quang mang rực rỡ liền hư không xuất hiện trên đỉnh đầu lão già, phủ xuống lão già ở phía dưới.

Lão già phát lạnh trong lòng! Hừ lạnh một tiếng, trở tay bỏ ra một chưởng đao. Thanh sắc năng lượng cuồng bạo xé rách không gian, nhắm phía đạo bạch quang do bảo bảo hóa thành bổ chém tới. Cùng lúc đó, thân hình lão cũng bắn nhanh sang bên cạnh, với bảo bảo, trong lòng hắn vẫn còn chút kiêng kỵ. Dù sao, thân thông của bảo bảo thần bí này, lại thiếu chút nữa làm cho lão bị Tần Hiền một chiêu giết chết.

Nhìn thấy kiếm quang của lão già bổ chém tới, trong mắt bảo bảo, sát khí chợt lóe rồi biến mất, cũng không nhìn rõ nó có động tác gì, đột nhiên gia tốc, xông qua năng lượng phong tỏa của lão già, bắn nhanh về phía lão.

Ngay sau khi lướt ngang tránh sang bên cạnh, lão già giật mình kinh hãi phát hiện, đạo thất thái quang mang kia đã bao phủ trên đỉnh đầu lão! Nháy mắt tiếp theo, lão già liền kinh khủng nhận ra, liên hệ giữa mình và lực lượng dĩ nhiên một lần nữa bị chặt đứt.

Trong lòng lão già nổi lên một trận kinh hãi! Thế nhưng, lão cũng không muốn bó tay chịu chết, sau khi kinh hãi qua đi, trong nháy mắt, liền nổi giận gầm lên một tiếng, liền muốn một lần nữa đoạt lại quyền không chế lực lượng!

Thế nhưng, bảo bảo sẽ cho hắn cơ hội sao? Đáp án chắc chắn là không!

Một tiếng rít vang lên, bảo bảo đã xuất hiện bên cạnh lão già, đôi bàn tay tuyết nhưng khả ái hung hăng vỗ tới. Mang theo lực lượng khiến lão già kinh hãi biến sắc, hung hăng vỗ lên người lão già!

"Àm!"

Lực lượng cuồng bạo mà kinh khủng tựa như hải dương mệnh mông, trong nháy mắt mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể của lão già. Lực lượng cuồng bạo, trong nháy mắt tràn ngập trong cơ thể lão già. Lực lượng cuộn cuộn vô cùng tận tựa hồ trong nháy mắt tiến vào trong một cái hồ nhỏ.

Thân thể lão già cũng không chịu nổi nữa, lực lượng cuồng bạo bằng tốc độ cực nhanh bắt đầu xé rách tất cả mọi thứ bên trong thân thể lão già!

"Phốc!"

Sắc mặt lão già vì thống khổ mà trở nên hung tợn. Chỉ vừa mới tiếp xúc, đã bị bảo bảo một chưởng vỗ bay ra ngoài! Bắn nhanh về phía sơn động hình người do Tần Hiền va chạm lúc trước khoét ra.

Bảo bảo phát ra một tiếng gào giận dữ lo lắng, thân hình một lần nữa hóa thành bạch quang, trong nháy mắt xuất hiện bên người lão già, cánh tay nhỏ bé khiến cho lão già sợ hãi kia lại hung hăng vỗ lên trên người lão. Cùng với tiếng xương gãy vang lên, thân thể lão già tựa như sao băng bắn nhanh ra ngoài.

Nên nhắc tới chính là, trong suốt quá trình này, đạo thất thái quang mang của bảo bảo không rời khỏi thân thể của lão giả! Mà đây lại chính là nguyên do khiến cho lão giả cảm phần muốn ói máu!

Vốn dĩ, nếu nói trong người có lực lượng, bằng vào công kích của bảo bảo, còn không thể tạo thành bất kỳ thương tổn nào cho lão giả. Thế nhưng, hiện tại liên hệ giữa bản thân và lực lượng hết lần này tới lần khác bị đối phương chặt đứt!

Cũng chính bởi nguyên nhân này, lão giả mới có thể bị trọng thương dưới công kích của bảo bảo!

Sắc mặt lão giả thống khổ, dữ tợn, mà trong lòng lão, lại là oán giận độc ác không ngừng nghiền răng nghiền lợi chửi rủa, hận không thể ngay lập tức đem bảo bảo xé thành muôn mảnh.

Không rõ sống chết ra sao, lão giả giống như một khối sao băng, bắn nhanh tới phía hồ to trên vách núi đá.

Đúng vào lúc này...

Bên trong vách núi mạnh mẽ truyền ra một tiếng nổ thật lớn! Sau một khắc, năng lượng cuồng bạo cuốn sạch mọi thứ xung quanh. Từng đạo đá vụn dưới ảnh hưởng của lực lượng cuồng bạo kinh khủng, tại không trung phát ra âm thanh chói tai, mang theo lực lượng khủng bố bắn nhanh ra bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, bên trong vách núi truyền ra một tiếng hét giận dữ! Đồng thời, một đạo bóng đen từ trong vùng hỗn loạn bay lên trời.

"Bịch! Bịch! Bịch!"

Vô số đá vụn ẩn chứa lực lượng kinh khủng không ngừng đập lên trên người lão giả. Đá vụn mang theo lực lượng khủng bố làm cho thương thể của lão giả, do không có lực lượng để tránh né, càng thêm nghiêm trọng!

Ngay khi nghe thấy tiếng hét giận dữ, đồng thời, ánh mắt của bảo bảo sáng lên, trên mặt hiện lên một tia vui mừng.

Từ điểm bao phủ toàn thân, không ngừng nhảy nhót, bùng cháy, trong mắt từ mang không ngừng lấp lóe, đây không phải Tần Hiên thì là ai?

Nổ tan vách núi, phóng lên cao, đầu tiên Tần Hiên liền phát hiện, một đạo thân hình giống như sao băng hướng phía mình xông tới. Đây không phải lão đầu đáng chết kia sao? Trong mắt Tần Hiên hiện lên sát khí cực kỳ bén nhọn, lập tức, găm lên giận dữ, thân hình nhoáng lên, tức thì tại giữa không trung lộn người một cái, hóa thành một đạo tử ảnh bổ nhào về phía lão giả.

Người còn chưa tới, Tần Hiên đã ngưng tụ một đạo kiếm quang từ sắc thật lớn dài đến mấy thước, hung hăng bổ chém về phía lão giả.

"Ầm ầm ỳnh..."

Giống như hai khối sao băng đụng vào nhau, kiếm quang động trời va chạm vào thân thể lão giả, bộc phát ra một con lốc cuồng bạo kinh thiên động địa!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Luyện Hóa Bát Giai, Tinh Thần(Hạ)!

"Ầm ầm ỳnh..."

Lão giả bị đá bay đi, so với vừa nãy, thân thể lão bay càng nhanh hơn, hung hăng đập thẳng xuống mặt đất. Trong khi đó Tần Hiên dưới tác động của cú va chạm, cả người cũng bị bật ngược lên.

Giữa không trung Tần Hiên mạnh mẽ xoay người lại, hóa giải đại bộ phận lực đạo, thay đổi phương hướng, hóa thành một khối sao băng, giống như điều đầu chụp mỗi, bổ nhào tới chỗ lão giả ở phía dưới.

Khi kiếm quang chém vào người lão giả, đạo thất thái quang mang cuối cùng cũng tiêu tán. Lão giả, vào thời khắc quan trọng nhất, một lần nữa nắm giữ được lực lượng. Chỉ là, lão chưa kịp phòng ngự, Tần Hiên đã bổ một kích kinh thiên lên trên người lão. Lão chỉ kịp đem lực lượng che kín thân thể, sau đó bị năng lượng cuồng bạo chém bay xuống, tụt thật sâu vào trong lòng đất.

Cuối cùng cũng nắm giữ được lực lượng của bản thân! Phần nộ trào lên, lão giả nổi giận gầm lên, vọt lên từ trong lòng đất. Trong nháy mắt khi lão vừa

mới bay lên trời, một đạo lực lượng kinh khủng đã phủ xuống.

"Àm!"

Sau một tiếng nổ, lão lại một lần nữa bị đánh bay xuống mặt đất! Quá nhanh tựa như sét đánh không kịp bưng tai! Thật sự quá mức ghen ghét! Đường đường là một bát giai cao thủ đỉnh phong, ngày hôm nay lại bị một tên tiểu tử thất giai cùng một con ma thú trêu đùa! Lửa giận trong lồng ngực tăng vọt, nổi giận gầm lên một tiếng, lại từ trong lòng đất chui lên. Chỉ là, lần này ngheh tiếp lão vẫn là một kích chém xuống của Tần Hiền.

"Àm ầm oành!"

Lực lượng kinh khủng cuốn sạch mọi thứ xung quanh, rung động cả thiên địa. Vách núi ở bên cạnh, dưới ảnh hưởng của lực lượng kinh khủng, rốt cục không chịu nổi, trong nháy mắt hóa thành mảnh vụn, đổ sập xuống.

Thân thể lão già tựa như sao băng, bắn đi thật nhanh!

"Giết!"

Tần Hiền quát lớn một tiếng, thân hình chợt chuyển, tay phải ngưng tụ lực lượng, tạo ra một đạo kiếm quang từ sắc thẩu phát ra lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt xuất hiện cạnh lão già ở không xa phía sau.

"Bảo bảo!" Tần Hiền bỗng nhiên hét lớn.

"Vù!"

Hầu như trong nháy mắt khi Tần Hiền hét lên, đạo thất thái quang khiến lão già kinh hãi lại lần nữa bao phủ trên người lão. Trong nháy mắt thất thần, trong nháy mắt năng lượng biến mất... Nhưng, chính là trong nháy mắt thất thần, lão cũng đã mất đi tư cách cùng Tần Hiền tiếp tục chiến đấu!

Từ điểm tăng vọt lên bao phủ toàn thân Tần Hiền, bùng cháy tựa như một ngọn lửa từ sắc cực lớn. Từ sắc kiếm quang trong tay lại càng thẩu phát ra khí tức kinh khủng khiến cho thiên địa biến sắc. Xé rách không gian, kiếm quang từ sắc trong nháy mắt đã đột phá mọi trở ngại, xuất hiện bên người lão già.

"Phốc!"

Một âm thanh trầm đục vang lên, đầu và thân thể gần như đồng thời chạm đất. Cho đến lúc chết, trong ánh mắt lão già vẫn lộ ra vẻ không tin nổi.

Trong lòng khẽ động, sau một khắc, Tần Hiền liền xuất hiện bên cạnh thi thể của lão già. Sau đó hai tay của hắn đặt trên thân thể của lão già. Hấp Tinh đại pháp điên cuồng vận chuyển, hắc động điên cuồng xoay tròn, sản sinh hấp lực cực lớn. Từng đạo lực lượng bàng bạc như hải dương mệnh mỏng từ trên thân thể lão già cuốn cuộn không dứt đi qua hai tay Tần Hiền, tiến vào trong thân thể hắn, cuối cùng bị hắc động hấp thu toàn bộ.

Sau nửa canh giờ, lực lượng mệnh mỏng như đại dương lúc trước bắt đầu từ từ suy yếu, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Mà lúc này, thân thể của lão già đã bị hút tới giọt lực lượng cuối cùng, khô quắt lại. Tần Hiền đứng thẳng người, trong miệng phát ra một tia rên rỉ thỏa mãn. Nhìn thoáng qua thi thể chết không nhắm mắt của lão già, Tần Hiền cười nhạt một tiếng. Tay phải xuất ra, hư không nhấn xuống một cái. Nhất thời, từ khí kinh khủng từ trong tay hắn trào ra. Sau đó liền biến thành hỏa diễm, trong nháy mắt công phu, đầu lâu và thân thể lão già liền bị hỏa diễm từ sắc này đốt cháy hoàn toàn.

"Đi!"

Tần Hiền một tay ôm lấy bảo bảo, động thân, bắn nhanh vào phía sâu trong dãy núi lớn. Mà bảo bảo lúc này tinh thần có chút uể oải..

Trong một mật động ở giữa núi rừng, Tần Hiền ngồi xếp bằng tu luyện. Hắn đã ở chỗ này được một canh giờ.

Đem toàn bộ tinh thần chìm đắm vào trong cơ thể, lúc này, dưới tác động của lực lượng, thương thế của Tần Hiền đang cực nhanh khôi phục. Chỉ là, Tần Hiền hiện giờ không rảnh mà quan đến chuyện đó, toàn bộ tinh thần của hắn đã chìm đắm vào bên trong hắc động.

Lúc này, bên trong hắc động đang phát sinh biến hóa kinh người!

Toàn bộ tám thành lực lượng của cao thủ bát giai đỉnh phong đều bị hắc động hấp thu. Sau khi hấp thu lực lượng kinh khủng này, thể tích bên trong hắc động dĩ nhiên tăng vọt, mở rộng ra gấp đôi! Mà càng làm cho Tần Hiền kinh hãi chính là, vốn dĩ chỉ là một vài tia sáng trong hắc động, lúc này lại đang từ từ ngưng tụ, dày đặc...

Toàn bộ bên trong hắc động đều bị lực lượng mệnh mỏng lấp đầy. Mỗi một tắc không gian đều là lực lượng cuồng bạo. Mà khiến cho lực lượng này cuồng bạo lên chính bởi những tia sáng đang xảy ra biến hóa kia. So với hắc động quả thực tia sáng còn làm cho Tần Hiền sợ hãi hơn. Vô cùng vô tận lực lượng không ngừng tiến vào. Bị tia sáng hấp thu, cuối cùng, tia sáng ngày càng sáng hơn, thậm chí, ánh sáng của nó càng ngày càng chói mắt!

Cuối cùng, sau khi hấp thu hết chín phần lực lượng của hắc động, tia sáng rốt cuộc ngưng kết thành một tinh cầu tỏa ra ánh sáng cực kỳ chói mắt!

Không sai, chính là tinh cầu! Một tinh cầu giống như mặt trời.

Sau khi tinh cầu hoàn thành ngưng kết, liền dừng quá trình hấp thu năng lượng bên trong hắc động, chỉ chậm chậm thông thả quay tròn. Vừa quay tròn, tinh cầu vừa không ngừng thẩu phát ra một hồi khí tức cường đại!

Khí tức loại này, so với khí tức do hắc động phát ra càng thêm cường đại, càng thêm khổng lồ!

Tinh thần! Thái Dương! Nhìn như thế nào, tinh cầu vừa mới ngưng kết mà thành kia cũng giống như là một vầng thái dương. Mà toàn bộ hắc động tối đen như mực lại thật sự giống như một vũ trụ...

Vũ trụ! Thái dương, tinh thần...

Nếu như, lực lượng mỗi lần hấp thu vào đều ngưng kết thành một khối tinh cầu, như vậy, hắc động không phải là hình dạng của một vũ trụ sao? Trong đầu Tần Hiên tràn ngập một loại ý nghĩ điên cuồng. Trong lòng khẽ động, vầng thái dương bên trong hắc động mạnh mẽ bạo phát ra ánh sáng chói mắt, đồng thời, một cỗ khí tức khổng lồ chảy thẳng ra khỏi hắc động, rải khắp kinh mạch bên trong thân thể của Tần Hiên. Vào giờ khắc này, từ người Tần Hiên mạnh mẽ bộc phát ra từ mang cường liệt chói mắt! Từng luồng khí tức khổng lồ kinh khủng cũng từ trên người hắn trùng kích ra ngoài.

"Àm!"

Dưới sự trùng kích của lực lượng kinh khủng, sơn động dĩ nhiên lại không thể chịu nổi một kích, bị nghiền nát ra, đá vụn bắn ra khắp nơi. Chỉ là, những đá vụn tiếp cận thân thể Tần Hiên, chưa kịp chạm tới người hắn, đã bị từ điểm bên ngoài thân thể Tần Hiên hoàn toàn tiêu diệt.

Bảo bảo vừa nhìn thấy, liền lấy làm kinh hãi, sau đó nó liền bị một cỗ lực lượng cường đại mạnh mẽ đánh bay ra ngoài... Sau khi rơi xuống mặt đất, bảo bảo không dám tiến lại gần, chỉ đứng tại chỗ cảnh giác nhìn Tần Hiên biến hóa.

Trong nháy mắt này, khí tức trên người Tần Hiên không biết đã lắng lẹ, kinh khủng hơn trước bao nhiêu lần! Mà để cho Tần Hiên cảm giác cực kỳ rõ ràng chính là, thương thể trong cơ thể, dưới tác động cường đại của cỗ lực lượng kia, cuối cùng có thể dùng mắt thường mà nhìn thấy được tốc độ khôi phục cực kỳ nhanh chóng. Sau một hồi, toàn bộ thương thể trên người Tần Hiên đã được khôi phục. Thân thể, so với trước lại càng cường hãn hơn vài phần! Trong lòng khẽ động, lực lượng cuồng bạo trong cơ thể biến mất, lại chui vào bên trong hắc động.

"Từ nay về sau, ngươi chính là thái dương!" Tần Hiên chậm rãi mở mắt, trên mặt lộ ra nụ cười khó hiểu. Hắn biết, hắn đã khai sáng một loại tu luyện công pháp trước nay chưa từng có!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Phục Kích!

Phục kích!

Trong lòng khẽ động, lực lượng của vầng thái dương bên trong hắc động lưu chuyển ra ngoài trong chớp mắt toàn bộ đều đã quay ngược trở lại. Hiện tại, chân khí lưu lại bên trong kinh mạch, so với trước cũng chỉ cường đại hơn vài phần mà thôi. Đương nhiên, những lực lượng này còn chưa đủ làm cho Tần Hiên phát sinh quá trình lột xác, cảnh giới của hắn vẫn như cũ duy trì ở thất giai. Chỉ là, thân thể hắn hiện giờ lại đã trở nên dị thường cường đại!

Chậm rãi đứng thẳng dậy, vận người một cái, tức thì toàn thân tựa hồ đều vang lên thanh âm "Răng rắc!". Từng đợt từ điểm không ngừng từ trong cơ thể hắn phun trào ra ngoài, quần quanh bên người hắn...

"Àm"

Sau một tiếng nổ, Tần Hiên một quyền nổ nát một tảng đá bay đến cạnh người, sau đó đi ra ngoài.

Sau khi bước ra ngoài một bước, toàn bộ hỏa diễm bùng cháy bên ngoài thân thể hắn liền quay ngược vào trong cơ thể, chỉ còn lại một mái tóc dài màu tím, lay động theo gió...

"Y y nha nha..."

Nhìn thấy Tần Hiên không việc gì đi ra, đôi mắt to trong veo của bảo bảo lộ ra thần sắc kinh ngạc xen lẫn mừng rỡ, vừa nói vừa lao về phía Tần Hiên, sau đó nhảy chồm lên vai của Tần Hiên.

th xoa xoa đầu bảo bảo đầy yêu thương

- Bảo bảo, cảm ơn ngươi!

Tần Hiến cảm kích nói. Ngày hôm nay, nếu nói không có bảo bảo, sợ rằng, hắc sớm đã bị lão già kia bắt đi. Bản thân hắc sở dĩ có thể đánh chết lão già, phần lớn nguyên nhân là nhờ có bảo bảo! Nếu như không có thân thông kinh khủng của bảo bảo, chưa nói tới đánh chết, thậm chí có thể thoát khỏi tay lão già, đã rất khó rồi!

"Y y nha nha!"

Hai mắt bảo bảo lộ ra vẻ hưng phấn nhìn Tần Hiến, không ngừng quơ cặp tay nhỏ bé tuyệt nhưng, không thể tả hết sự hưng phấn, hài lòng.

- Tiểu tử này!

Nhìn bộ dạng khá ái của bảo bảo, Tần Hiến không khỏi nở nụ cười.

- Ngươi không việc gì chứ?

Tần Hiến chợt hỏi, khi đánh chết lão già lúc trước, đồng thời, tinh thần bảo bảo tựa hồ rất uể oải, theo Tần Hiến suy đoán, bảo bảo bị như vậy, phỏng chừng là bởi vì thi triển ra thân thông nghịch thiên, yêu cầu lực lượng rất lớn, chính vì thế mà bị tiêu hao quá nhiều lực lượng.

Nghe thấy thế, bảo bảo vội vàng lắc đầu, cuối cùng từ trên vai Tần Hiến xông ra, bỏ nhào xuống mặt đất, lộn vài cái, để chứng minh rằng, nó đã khôi phục, không có việc gì.

- Được rồi. Không có việc gì là tốt rồi.

Nhìn thấy bảo bảo đã khôi phục bình thường, trong lòng Tần Hiến cũng vui vẻ. Bằng không, nếu như bảo bảo bởi vậy mà gặp phải thương thế nào đó, Tần Hiến sẽ hổ thẹn trong lòng.

- Được rồi, phỏng chừng địch nhân rất nhanh sẽ đuổi tới, chúng ta đi thôi.

Tuy rằng hiện tại đã thâm nhập vào Thượng Đô sơn. Thế nhưng Tần Hiến vẫn chưa hoàn toàn yên lòng, tên Lan Đặc kia khẳng định sẽ không từ bỏ việc truy sát mình.

Hiện tại, chỉ có thể triệt để rời khỏi nơi này, mới là chính đạo. Bằng không, Tần Hiến cũng không muốn gặp lại một ít bát giai cao thủ, mặc dù, sau khi hấp thu toàn bộ lực lượng của lão già kia, lực lượng của bản thân đã được đề thăng. Nhưng bát giai cường giả không phải dễ đối phó như vậy.

Trước sở dĩ có thể đánh chết lão già kia, hoàn toàn là thừa dịp đối phương sơ suất, mới có thể liều mạng đánh chết!

- Không xong, lạc đường!

Sau nửa ngày, Tần Hiến đã dạo qua một vòng bên trong ngọn núi lớn, nhưng làm cho Tần Hiến buồn bực chính là, hắc đã lạc đường. Thậm chí, hắc không biết, bây giờ đi hướng nào để vào trong núi, đi hướng nào ra khỏi núi...

- Hà, có người?

Tần Hiến trong lòng khẽ động, đột nhiên bay lên trời, ẩn nấp trên một tán cây rậm rạp. Chỉ sau chốc lát, một nhóm năm người từ một hướng khác liền đi tới...

Ba cao thủ thất giai, hai cao thủ lục giai. Hai mắt Tần Hiến nhắm lại, trong lòng cười lạnh, nhìn năm người đang từ từ đến gần.

- Cao thủ từ lúc nào đã tràn lan ra nhiều thế này?

Tùy tiện gặp năm người, liền có ba cao thủ thất giai? Trong lòng Tần Hiến có chút phiền muộn.

- Đây là địa phương quý quái nào vậy?

Một thanh niên trong nhóm, một tay vừa chém nát bụi gai ngăn trở trước mặt, vừa thấp giọng chửi bới.

- Cũng đã hai ngày, hai người đến quý ảnh cũng không thấy, các người nói xem, tiểu hỗn đản Tần Hiến kia đã tiến vào núi lớn, chỉ bằng vào chúng ta chừng này người làm sao có thể tìm thấy hắc?

Thanh niên nọ một bên phát ra bực tức, một bên oán độc nguyên rủa Tần Hiến.

- Câm miệng! Một người tựa hồ như đầu lĩnh quát lạnh một tiếng.

- Đây là mệnh lệnh của tướng quân, chúng ta phải chấp hành vô điều kiện, nếu không muốn chết, thì câm miệng cho ta!

- Hừ! Nghe nói tên tiểu vương bát đản kia là một cao thủ thất giai, chúng ta chỉ là những cao thủ lục giai đi vào tìm kiếm, một khi gặp phải hắc, chẳng phải là chết hay sao?

Thanh niên kia hừ lạnh, bất mãn nói.

- Người biết cái gì?

Người đầu lĩnh nọ lạnh lùng liếc mắt nhìn tên thanh niên,

- Không cần các người động thủ, mấy người chúng ta cũng đã bắt được hắn. Hơn nữa, chúng ta ai cũng biết có một bát giai cường giả đã ở đây, th kia, hừ , có mà chạy đằng trời!

- Có mấy vị cường giả bát giai?

Vừa nói thanh niên kia vừa thở ra một ngụm lãnh khí, lập tức trên mặt hắn liền lộ ra thần sắc bất mãn.

- Tiểu hỗn đản kia chỉ là cao thủ thất giai, nếu đã có cường giả bát giai, vì sao còn muốn chúng chịu khổ ở chỗ này?

Xem ra, thanh niên này vô cùng không muốn làm cái việc vô tích sự này.

- Bát giai cao thủ thì sao chứ?

Ẩn nấp trên tán cây rậm rạp, Tần Hiên nhin không được thắm cười nhạt. Thượng Đô sơn lớn như vậy, cho dù có thêm mấy cường giả bát giai nữa đến tìm cũng không chắc tìm được hắn! Với điểm này, Tần Hiên vẫn còn có chút lòng tin.

- Bất quá, trước khi đụng phải cường giả bát giai, ta trước cứ tặng cho các người một phần đại lễ.

Lạnh lùng nhìn năm người phía dưới, Tần Hiên quay đầu làm một loạt động tác ra hiệu cho bảo bảo. Mặc dù bất mãn với an bài của Tần Hiên, thế nhưng, cuối cùng bảo bảo vẫn đồng ý. Sau một khắc, bảo bảo liền từ trên vai của Tần Hiên chạy trốn ra ngoài, ẩn núp ở bên cạnh,,,

- Ba cao thủ thất giai, hai cao thủ lục giai.

Trong lòng khẽ động, sau một khắc, cả người Tần Hiên tức thì giống như điều hâu chụp mồi, nhanh chóng vọt từ trên tán cây xuống phía dưới. Trong quá trình này, hai tay hắn huy xuất ra muôn vạn đạo kiếm quang tứ sắc, tựa như kiếm vũ khắp trời, bao phủ xuống năm người phía dưới.

"Ầm!"

Kiểm khí kinh thiên, khí quán trường hồng(1), từ khí dâng lên, chỉ trong nháy mắt, phạm vi mấy chục thước xung quanh Tần Hiên, toàn bộ đại thụ đều bị kiếm quang kinh thiên này giáo sát nát bây!

- Dịch nhân!

Năm người phía dưới bị hù dọa cho hoảng sợ, đầu lĩnh nọ mạnh mẽ quát to một tiếng, đại kiếm trong tay tức thì bắn ra quang mang chói mắt, bổ ra từng đạo năng lượng, chém thẳng về phía Tần Hiên đang nhào xuống.

Bốn người còn lại tuy rằng kinh hãi, thế nhưng cũng không chậm, sau khi phản ứng lại, đầu khí trên người điên cuồng bùng phát. Trên người bọn họ trông rõ ràng xuất hiện một cái lồng ma pháp!

Ma pháp sư!

Tần Hiên cười lạnh, hai tay cực nhanh huy động, hàng ngàn hàng vạn từ khí hóa thành kiếm quang kinh thiên, mang theo lực lượng kinh khủng, xé rách không gian, giáo sát xuống năm người phía dưới.

(1) khí quán trường hồng: kiếm khí xoắn thành một cầu vòng, hoặc cũng có thể hiểu, năng lượng bùng phát liên kết với nhau tạo ra một hình thái cong như cầu vòng. Câu này ý nói về lực lượng mạnh mẽ hơn là nói về hình ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Lục Mạch Thần Kiếm!

Tần Hiên cười nhạt trong lòng. Hai tay hư không áp xuống! Năng lượng cuồng bạo càng thêm cuồng bạo. Chỉ trong nháy mắt, quanh hắn tràn ngập những đạo kiếm quang tứ quang. Kiếm quang đủ màu sắc chém xuống đất, ầm ầm tấn công tới Tần Hiên. Đồng thời, một pháp sư thất giai cũng xuất ra

một lồng ma pháp màu đỏ, sau một khắc, ma pháp trượng màu đỏ tuôn ra ánh sáng màu đỏ chói lọi...

"Rống!"

Sau khi gầm lên giận dữ, một đạo hỏa long thật lớn từ trên pháp trượng gào rít vọt ra, hung hăng từ trên trời đánh tới Tần Hiên.

Sắc mặt Tần Hiên băng lãnh, lực lượng trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, từng đạo lực lượng cuộn cuộn như đại dương mênh mông không ngừng trùng kích ra ngoài.

"Ầm ầm ỳnh!..."

Trong nháy mắt va chạm, liên sản sinh ra sóng xung kích cực kỳ kinh khủng, hơn một ngàn thước phạm vi xung quanh đều bị cú va chạm này nghiền nát.

"Sát" Thủ lĩnh của năm người gầm lên một tiếng, đầu khí trên người điên cuồng bùng phát, từng đạo kiếm quang cuồng bạo chém ra.

Từ mang trong mắt chợt lóe, hai tay trước ngực Tần Hiên mãnh mẽ bung ra! Muôn vạn đạo kiếm quang trực tiếp xé nát hư không, đồng thời, ngón cái tay phải bùng ra, năm đạo từ khí kinh thiên bắn nhanh ra ngoài...

"Ầm ầm ỳnh..." Kiếm quang cuồng bạo trong nháy mắt điên cuồng xé nát mọi thứ công kích thẳng về phía năm người phía dưới.

Đúng vào lúc này, chỉ nghe thấy "Phốc, phốc..." mấy tiếng kêu trầm muộn vang lên, lập tức, hai tên cao thủ lục giai lấy tay ôm lấy cổ, cặp mắt lộ ra vẻ kinh hãi, không thể tin nổi... Máu tươi ồ ồ chảy ra không ngừng, xuyên qua hai tay... Sau một khắc, bị hàng ngàn hàng vạn đạo kiếm quang cắt thành từng mảnh nhỏ!

Sắc mặt ba thất giai cao thủ còn lại mãnh mẽ biến đổi. Bởi vì, ngay vừa mới rồi, bọn họ phát hiện một đạo kiếm quang ẩn chứa lượng kinh khủng ẩn náu trong muôn vạn đạo kiếm quang khác trùng kích về phía họ. Có điều là, bọn họ dù sao cũng là thất giai cường giả, vào lúc tối hậu vẫn có thể phát hiện ra đòn công kích chí mạng này mà tránh thoát, chỉ là, hai lục giai cường giả lại không may mắn tránh thoát, bị xuyên thủng cổ, sau đó bị giết chết!

Tránh thoát khỏi uy hiếp từ vong lần này, ba thất giai cao thủ bỗng nhiên phát hiện ra phía sau lưng đã ướt mồ hôi lạnh. Công kích của đối thủ thật sự quá mức quỷ dị. Nghĩ tới đây, ba người liếc mắt nhìn nhau, sau đó vô cùng ấn ý mở rộng cự ly, tạo thành trận thế vây quanh Tần Hiên trên mặt đất. Đồng thời, từng đạo lực lượng kinh khủng cũng giao sát thẳng về phía Tần Hiên.

"Đáng tiếc!" Tần Hiên thàn than một tiếng đáng tiếc.

Còn chưa đứng vững trên mặt đất, thân thể Tần Hiên đã trở nên mơ hồ, biến ảo thành một đạo huyền ảnh, giống như điện quang đánh tới phía người đứng gần nhất. Người mà Tần Hiên bỏ nhào đến chính là tên thủ lĩnh. Lúc này, nhìn thấy Tần Hiên dĩ nhiên lại bỏ nhào về phía mình, trên mặt hắn lộ ra một tia ngưng trọng...

Cười lạnh một tiếng, hai tay nắm chặt đại kiếm, hét lớn một tiếng, một đạo kiếm quang rực rỡ cực lớn phóng vút lên cao, từ giữa không trung bổ thẳng xuống Tần Hiên ở phía dưới. Sắc mặt Tần Hiên lạnh băng, ngón giữa tay phải đập lại với ngón trỏ, hư không chém xuống.

Kinh khí màu tím bắn mạnh ra, "Ầm" một tiếng liên va chạm với lực lượng của đối phương. Sau đó lập tức đồng thời tiêu tán trong thiên địa. Cùng lúc đó, một người từ phía khác đã nhắm Tần Hiên bổ tới một đạo kiếm quang cuồng bạo, một người còn lại là ma pháp sư thất giai! Lúc này, hắn đã triệu hồi ra một hỏa long thật lớn, không ngừng gào rít trên bầu trời, dưới sự khống chế của ma pháp sư, xé rách không gian lao về phía Tần Hiên.

"Ầm!"

Tần Hiên không thèm nhìn qua, quay người lại bỏ ra vài đạo kiếm quang. Sau một tiếng nổ, thân thể Tần Hiên lao đảo chạy thẳng về phía bên cạnh. Dưới sự liên thủ của ba người, Tần Hiên thủy chung cũng không phải đối thủ của bọn họ.

"Lên, giết hắn!" Đầu sĩ thủ lĩnh cười lạnh, lao tới công kích Tần Hiên trước tiên. Hai người còn lại cũng không chậm, trong nháy mắt thi triển ra công kích mạnh nhất của mình.

"Vọng tưởng!" Tần Hiên cười lạnh, trong lòng khẽ động, hắc động bên trong đan điền tức thì mở ra một đôi "Mắt" cực lớn màu đen. Đồng thời, một khỏa tinh thần- thái dương duy nhất bên trong tiểu vũ trụ cũng trong nháy mắt chợt bộc phát ra quang mang cường liệt chói mắt. Sau một khắc, lực lượng như đại dương mênh mông không ngừng từ bên trong hắc động bùng lên, tràn ngập bên trong từng kinh mạch của hắn.

"Ầm!"

Khí tức trên người Tần Hiên đột nhiên đề thăng mấy lần! Từ điểm bên ngoài thân trong giây lát tăng vọt lên xuất ra một thước bên ngoài thân thể.

"Đi chết đi!" Tần Hiên quát lên một tiếng lớn, chân phải khẽ đạp trên mặt đất! Lực lượng cường đại tuôn trào, mặt đất lúc này tức thì bị đạp thành một cái hố sâu! Một cái khe nứt cực lớn không ngừng chạy ra xa xa.

Cảm thấy khí tức trên người Tần Hiên đột nhiên tăng vọt mấy lần. Người thủ lĩnh nọ lấy làm kinh hãi, động tác trong nháy mắt đình trệ. Nhưng, chính là nháy mắt này sẽ lấy mạng hắn!

"Ầm!"

Lực lượng điên cuồng bạo trướng, tay phải Tần Hiên nắm lại thành quyền, một quyền rất bình thường oanh kích ra.

Nhìn như một nắm tay vô hại, trên thực tế ẩn chứa lực lượng đỉnh phong của Tần Hiên! Trong nháy mắt, nắm tay xé rách không gian, đột phá mọi trở ngại, xuất hiện trước ngực người đầu lĩnh! Người này thất kinh, ngay sau khi kịp phản ứng, chỉ kịp phân bổ lực lượng ở trước ngực thì quyền của Tần Hiên đã âm âm đánh trên ngực hắn.

"Àm!"

"Rắc rắc!"

Dưới ảnh hưởng của lực lượng kinh khủng, đầu nắm tay vừa mới tiếp xúc với ngực của tên thủ lĩnh kia, xương khớp trước ngực hắn tựa như đậu hũ, trong nháy mắt bị oanh nát vụn. Cuồng bạo lực lượng tràn vào trong cơ thể, chỉ trong nháy mắt, thân thể người này liền bị phá hủy!

Từ!!

Từ ánh nhoáng lên, Tần Hiên đã xuất hiện bên cạnh ma pháp sư, sau đó, trong ánh mắt kinh hoàng của hắn, một quyền của Tần Hiên oanh kích đến.

Bị công kích gần như vậy, ma pháp sư này thậm chí ngay cả chống lại một chút cũng không thể, bị Tần Hiên đánh nát vụn như bùn, bay ngược về phía sau. Cuối cùng, ánh mắt Tần Hiên tập trung trên người cuối cùng còn sót lại!

"Àm!"

"Một đạo kiếm quang lam sắc cực lớn chém nát trời mà đến, khí thế vô cùng hung mãnh như muốn chẻ Tần Hiên thành hai mảnh!"

Nhìn sắc mặt kiên quyết của thất giai cao thủ kia, khóe miệng Tần Hiên nhếch lên, lộ ra một tia cười nhạt khinh thường. Hôm nay, lực lượng của hắn đã đột phát bát giai, đối phương chỉ là một đũa cao thủ thất giai mà thôi...

Nghĩ tới đây, Tần Hiên âm xuất ra một quyền. Chỉ là, lúc này, thất giai cao thủ kia lại làm ra một chuyện khiến Tần Hiên dở khóc dở cười! Ngay sau khi hắn bỏ ra một đạo kiếm quang kinh thiên, thất giai cao thủ này dĩ nhiên xoay người bỏ chạy.

Tần Hiên cười nhạt một tiếng, ngón cái tay trái mạnh mẽ điểm ra. Một đạo tử khí bắn ra cực nhanh xé tan không gian, xuất hiện ở phía sau thất giai cao thủ này. Sắc mặt thất giai cao thủ đại biến, xoay người lại, đại kiếm hung hăng chém xuống đạo tử khí kia.

"Àm!"

"Rắc rắc!"

Sau một tiếng giòn tan vang lên, đại kiếm trong tay thất giai cao thủ bị chém thành hai đoạn! Mà đạo tử khí tựa hồ không gặp một chút trở ngại nào, trực tiếp đột phá qua phòng ngự của thất giai cao thủ này, trong nháy mắt xuyên qua yết hầu của hắn, giết chết thất giai cao thủ tại chỗ!

"Lục Mạch Thần Kiếm, quả nhiên không tầm thường!" Tần Hiên đứng thẳng tại chỗ thấp giọng thầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Một Đánh Hai, Hữu Tử Vô Sinh!

Ngay khi năm người cuối cùng bị Tần Hiên đánh gục, tại một đỉnh núi cách đó không xa xuất hiện một thân ảnh.

Tốc độ của thân ảnh này cực nhanh. Giống như một khối sao băng, trong thời gian vài hơi thở, liền lướt qua ba ngọn núi, bắn nhanh về phía Tần Hiên.

"Không xong!"

Sắc mặt Tần Hiên đại biến, trong lòng thầm kêu to không tốt, đồng thời chạy thật nhanh về phía xa xa. Mà bảo bảo, nhìn thấy Tần Hiên lui đi, cũng bắn nhanh theo hắn.

"Trúng kế rồi!" Mắt Tần Hiên lóe ra hàn quang, trong lòng tràn lên từng trận sát khí.

Nguyên lai, tiểu đội kia , chỉ làm mồi để đối phương muốn dụ Tần Hiên xuất hiện mà thôi. Mà người ở gần đó, chính là một bát giai cường giả!

Chỉ là, đối phương không biết tốc độ đề thăng thực lực của Tần Hiên vô cùng kinh khủng! Thậm chí ba thất giai cao thủ và hai lục giai cao thủ liên hợp, đều trong nháy mắt bị Tần Hiên giết hết.

Vốn dĩ, nếu như Tần Hiên không có đột phá, tiểu thế giới không hình thành bên trong hắc động mà nói, chỉ bằng một tiểu đội vừa này, cho dù không thể vây khốn Tần Hiên, cũng có thể làm vương chân hắc, đủ thời gian cho bát giai cường giả ở gần đó chạy đến.

Thế nhưng, không ai biết, sau khi tiểu thế giới của Tần Hiên hình thành, thực lực hắc tăng vọt, chỉ có thể dùng một từ khủng bố để hình dung! Mà đội khi bát giai cường giả ở gần đó nhận thấy thì năm người kia đã bị Tần Hiên giết sạch!

"Huru!"

Một đạo bóng trắng xuất hiện trong chiến trường hỗn loạn. Nhìn năm người ngã lộn trên mặt đất, mắt lão nhân mặc áo bào trắng muốn phún hỏa. Sắc mặt băng lãnh! Trên người tuôn ra từng đợt sát khí sắc bén! Đây thực giống như sát khí tuông ra bốn phương tám hướng rồi cuốn phăng mọi thứ...

"Xuy xuy!"

Phạm vi mấy thước xung quanh lão giả, mặt đất bị sát khí bắn thành những lỗ nhỏ dày đặc!

"Tần Hiên!" Hàn quang bạo thiểm trong đôi mắt của lão giả, "Huru" một tiếng, liền biến mất tại chỗ, khi lần nữa xuất hiện, đã rời khỏi nơi này, đuổi theo Tần Hiên.

"Một bát giai cường giả!" Khi trước, Tần Hiên đã đánh chết một bát giai cường giả, có thể nói, hiện tại nếu vận dụng toàn bộ lực lượng của tiểu thế giới, một cái bát giai cường giả không thể làm cho hắn vừa thấy đã phải bỏ chạy. Nhưng điều làm Tần Hiên lo lắng chính là, nếu, tên bát giai cường giả này có thể chỉ là một cái bẫy, sợ rằng, sẽ còn một bát giai cường giả khác. Lúc trước, tên cao thủ thất gia thủ lĩnh kia từng nói, gia tộc bọn họ xuất động không phải chỉ là một bát giai cường giả.

Một bát giai cường giả không làm cho Tần Hiên sợ hãi, nhưng nếu như là hai bát giai cường giả thì sao? Tần Hiên âm thầm tính toán lực lượng của chính hắn. Vào giai đoạn hiện tại của mình, nếu một ngày chống lại hai bát giai cường giả mà nói, chỉ có một kết quả-- có chết mà không có sống!

Thực là lo lắng không đâu.

Vào lúc này, Tần Hiên cảm giác được bát giai cường giả ở phía sau đang bắn nhanh đến chỗ hắn. Đồng thời, làm cho Tần Hiên biến sắc chính là, hắn cảm giác được, hắn đã bị đối phương tập trung thần thức lên người.

"Thực sự quá xui xẻo!" Tần Hiên thầm chửi bới trong lòng, một bên đề thăng đến cực hạn lực lượng của bản thân, một bên thi triển lăng ba vi bộ đến cực hạn...

Chỉ là, tốc độ của hắn mặc dù nhanh, nhưng lúc này hắn lại không hề đồng thời thôi động lực lượng của tiểu thế giới, cho nên cũng chỉ ngang với bát giai cường giả phía sau mà thôi.

- Tần Hiên ngơ ngác không thoát đâu!

Trong khoảng thời gian ngắn đuổi kịp Tần Hiên, lão giả bát giai mặc áo bào trắng giật dử.

Thanh âm lạnh như băng truyền đến tai Tần Hiên. Tần Hiên chỉ cười nhạt một tiếng, không chút dừng lại, tiếp tục bắn nhanh về phía trước. Nhìn khoảng cách với Tần Hiên thùy chung được bảo trì, sát khí trong lòng lão giả áo bào trắng càng thịnh! Chỉ có điều bất đắc dĩ là, với khoảng cách như thế này, công kích của hắn hoàn toàn vô dụng!

"Chỉ có thể như vậy!" Sắc mặt cường giả bát giai áo bào trắng như hàn băng, há mồm hú dài một tiếng.

Nghe thấy tiếng hú, Tần Hiên biến sắc!

Hầu như đồng thời với lúc cường giả áo bào trắng hú lên, ở phía trước cách Tần Hiên không xa cũng truyền đến một hồi tiếng hú dài xa xăm!

Ngay khi tiếng hú vang lên, còn đang ở một nơi rất xa, chỉ nháy mắt sau đó, lại trở lên gần lại rất nhiều!

Một lát sau đó, Tần Hiên nhận ra trong phạm vi gần hắn đã xuất hiện một thân ảnh cực nhanh lao về phía bên này. Đồng thời, cường giả bát giai áo bào trắng cũng không chậm dùng thần thức tập trung trên người hắn!

Sắc mặt Tần Hiên kịch biến!

Những lời phỏng đoán của mình lại trở thành sự thực, lúc này, mình ít nhất bị hai cường giả bát giai truy sát!

Hai cường giả bát giai a! Cổ họng Tần Hiên khô khốc, không tự chủ được nuốt xuống một ngụm nước bọt, cười khổ trong lòng. Bọn Lan Đặc, thực sự là rất nể mặt hắn mà.

Tuy rằng, trong lòng phát sầu, nhưng Tần Hiên hẳn sẽ không buông bỏ mọi chuyện như thế. Hai cường giả bát giai, nếu như mình vận dùng toàn bộ lực lượng của tiểu thế giới, hơn nữa được thần thông thần bí của bảo bảo hỗ trợ, đánh chết bọn họ là không thể. Thế nhưng, đào tẩu lại vẫn có rất nhiều khả năng!

"Xuy xuy!"

Vào lúc này, phía trước vang lên tiếng xé gió, một đạo kiếm quang màu trắng từ giữa khoảng không xuất hiện trước mặt Tần Hiên, sau đó nhắm Tần Hiên chém xuống!

Thiên địa biến sắc! Cuồng phong chợt khởi. Uy áp kinh khủng trực tiếp xé nát không gian, khí thế vô cùng vô tận, phô thiên cái địa áp xuống.

"Rắc rắc..."

Dưới uy áp vô cùng của kiếm quang thật lớn kia, những đại thụ xung quanh bị ảnh hưởng đầu tiên, trong nháy mắt, toàn bộ bị đè ép thành bột mịn! Sau đó rơi lả tả xuống đất, phiêu tán theo gió bay đi.

Trước mặt Tần Hiên, xuất hiện một giải đất "trống không"!

Tần Hiên biến sắc. Thân hình bất động, tay phải mạnh mẽ vỗ ra một chưởng. Lực lượng từ bàn tay hắn tuôn ra. Trong nháy mắt, một cự chưởng màu tím cực lớn rộng vài thước, vụt xuất hiện trước mặt hắn!

Từ điểm bùng cháy, khí tức cuồng bạo mà kinh khủng tổng nhảy mất bán ra.

"Ầm!"

Cự chưởng cực lớn nhảy mất va chạm với kiếm quang, bộc phát ra từng cơn bão năng lượng kinh thiên động địa. Một cơn lốc lực lượng kinh khủng càng như tê liệt không gian, mang tất cả mọi thứ ở bốn phương tám hướng, tất cả cây cối xung quanh, dưới ảnh hưởng của năng lượng cuồng bạo, trực tiếp bị nghiền nát thành bột mịn.

Tần Hiên kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình bị quăng mạnh ra ngoài. Tại giữa không trung, Tần Hiên hung hăng chuyển người, đồng thời khi lực lượng tan hết, liền chạy cực nhanh sáng một hướng khác.

- Lưu lại cho ta!

Thanh âm giống như hàn băng truyền vào tai Tần Hiên, sau một khắc, một đạo kiếm quang kinh thiên to bằng bàn tay trẻ con trống rỗng xuất hiện tại đỉnh đầu Tần Hiên, sau đó giống như một tòa thần sơn, hung hăng áp thẳng xuống Tần Hiên ở phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Lại Xuất Hiện, Bạch Cốt Trắng Xóa!

Từ điểm bạo thiểm trong mắt Tần Hiên. Gầm lên một tiếng, hay tay giờ lên, từ khí cuồng bạo từ hai cánh tay tuôn mạnh ra, giữa không trung hóa thành một bàn tay cực lớn, tê liệt về phía cự chưởng đang từ trên trời đánh xuống.

"Ầm!"

Thủ chưởng màu trắng cực lớn giữa không trung chỉ hơi dừng lại một chút, sau đó trực tiếp xé rách thủ chưởng từ sắc của Tần Hiên, tiếp tục đập xuống Tần Hiên ở phía dưới. Cảm thụ được uy hiếp tử vong, từ mang trên người Tần Hiên vọt lên. Hắc động mở ra, lực lượng trong tiểu thế giới điên cuồng bùng lên. Trong giây phút này, khí thế trên người Tần Hiên không ngừng tăng lên. Một mạch lên tới cảnh giới bát giai!

Hét lớn một tiếng. Hai đạo từ khí như hai sợi dây quấn lấy nhau tạo thành một phi long, từ trong cơ thể Tần Hiên thoát ra, rít gào, nghênh tiếp cự chưởng đang hung hăng áp xuống. Đồng thời, tốc độ Tần Hiên một lần nữa tăng lên. Cả người hóa thành một đạo từ ảnh nhàn nhạt, bắn nhanh về phương xa.

"Hừ!"

Một tiếng hừ lạnh truyền đến tai Tần Hiên, sau đó, một đạo thân ảnh chắn phía trước mặt hắn, đồng thời, một đạo kiếm quang cũng chém xuống người hắn. Tần Hiên cười nhạt, tay phải hóa thành chưởng đao, hung hăng chém ra.

"Àm!"

Kiểm quang bị một đao của Tần Hiên chém nát! Mà thân thể hắn chỉ hơi lắc lư một chút, sau đó biến thành quang ảnh, nghiêng người lao bắn đi.

"Chịu chết đi."

Lúc này, cường giả bát giai áo bào trắng ở phía sau đã vọt đến. Trong phạm vi có thể công kích, một khắc sau, muôn vạn đao kiếm quang huy không xuất hiện bên cạnh Tần Hiên, dưới sự khống chế của lão giả áo trắng, giáo sát về phía Tần Hiên. Mà lúc này ở phía sau, cường giả bát giai chặn ở phía trước mặt Tần Hiên cũng xuất ra một quyền oanh kích đến.

Hai cường giả bát giai liên thủ giáo sát Tần Hiên!

Trong lòng Tần Hiên đồng thời xuất hiện sự hoảng sợ lẫn tức giận đến mức thổ huyết!

"Phá cho ta!"

"Àm!" một tiếng, từ điểm trên người Tần Hiên tăng vọt. Từ điểm này tựa như hỏa điểm bùng cháy, từ người Tần Hiên sinh sôi bắn ra ngoài hơn một thước xung quanh.

Vào lúc này, ngón tay cái trên bàn tay trái Tần Hiên bắn ra, lmtk, thiếu thương kiếm, nhanh như chim hồng, mạnh như sét đánh, bắn thẳng vào người cao thủ bát giai chắn phía trước mặt hắn.

Cùng lúc đó! Nắm tay phải của Tần Hiên phun trào một khí tức vô cùng cường đạo, mang theo lực lượng cuồng bạo, một quyền đâm thủng tầng năng lượng đang giáo sát đến, sau đó, hắn giống như điện quang, vọt thẳng về phía lỗ thủng này.

"Xuy!"

Trong lòng lão giả chắn trước mặt Tần Hiên nảy lên một tia nguy hiểm! Đúng lúc này, một đao kinh khí từ sắc đột nhiên xuất hiện trước ngực hắn.

Cao thủ bát giai thất kinh. Hắn dĩ nhiên không biết đạo năng lượng này là cái gì, đã đột phá qua tầng phòng ngự của mình lúc nào, đã đến trước người mình. Chỉ là, tốc độ của dòng tử khí này vô cùng nhanh! Nhanh đến mức không để cho hắn phản ứng kịp.

Hét lớn một tiếng, cường giả bát giai một quyền đâm ra.

"Hự!"

Cường giả bát giai kêu lên một tiếng đau đớn. Tuy rằng kịp đánh tan đạo lực lượng này, nhưng toàn bộ cánh tay hắn cũng bị lực lượng thật lớn làm cho tê buốt. Mà cả người hắn bị cỗ lực lượng này chấn lui vài bước. Mà cũng bởi vì tình huống này, công kích của hắn cũng xuất hiện một kẽ hở. Tức thì bị Tần Hiên dễ dàng xé rách, xông ra ngoài.

- Còn muốn chạy? Lưu lại tính mệnh!

Khi nhìn thấy Tần Hiên muốn thoát đi, cường giả bát giai áo bào trắng hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt, huyền hóa ra một cự chưởng, sau đó hung hăng công kích thẳng lên trên người Tần Hiên. Cho dù Tần Hiên đã vận dụng lực lượng của tiểu thể giới, cho dù thân thể hắn trước giờ cường hãn so với cường giả cùng cấp bậc! Thế nhưng, công kích lúc này đây, là một kích toàn lực của một cường giả bát giai đỉnh phong!

Lực lượng của bát giai cường giả, tuy rằng không thể đi sơn đảo hải, chưa đến mức nghiêng trời lệch đất, nhưng đơn giản phá hủy một ngọn núi nhỏ lại phi thường dễ dàng.

Thân thể Tần Hiên đã vượt qua một ngọn núi nhỏ về mặt cứng rắn nhưng hắn không phải là thần. Hắn chỉ là một cao thủ bình thường còn chưa chính thức bước vào cảnh giới bát giai!

Sau khi gặp phải công kích này, Tần Hiên rõ ràng cảm giác được, thân thể của mình tựa như bị chém vụn ra! Lực lượng cuồng bạo tiến vào trong cơ thể, không ngừng xé rách kinh mạch của hắn!

"Phốc!"

Khí huyết trong cơ thể như phiên giang đào hải, không thể áp chế nổi, máu tươi điên cuồng phun ra.

"Muốn chết!"

Cường giả bát giai bị thiếu thương kiếm của Tần Hiên đánh bay ra ngoài lúc trước, bởi vì sợ ý bị Tần Hiên ám toán, hung hăng nện một quyền lên người Tần Hiên.

"Rắc rắc!" Tiếng xương khớp gãy vụn lại vang lên, Tần Hiên không khỏi phun thêm một ngụm máu tươi!

"Chết đi!"

Liên tục hai lần bị công kích, thương thế của Tần Hiên đã trở nên nghiêm trọng dị thường. Thế nhưng, điều này không hề gây trở ngại công kích của hắn!

Gầm lên một tiếng, một quyền đâm xéo ra, thân hình nghiêng đi, làm tan đi đại bộ phận lực lượng. Một đạo từ khí rất mạnh bỏ ra. "Ầm!" một tiếng, chấn bay cường giả bát giai kia ra ngoài.

- Không biết tự lượng sức!

Cường giả bát giai áo bào trắng cười nhạt một tiếng. Một chưởng đao điên cuồng chém thẳng xuống.

"Phốc!"

Tần Hiên mạnh phun ra một ngụm máu tươi. Thân hình bị chém bay ra ngoài, bắn nhanh về phía xa xa.

- Chết đi!

Thanh âm lạnh như băng truyền đến tai Tần Hiên, sau một khắc, một đạo kiếm quang cực lớn thấu phát ra khí tức hải nhân vọt xuất hiện trên đỉnh đầu Tần Hiên, nhắm thẳng vào hắn, hung hăng chém xuống.

Tần Hiên biến sắc, giận dữ nghiêng răng, ngưng tụ một thanh cự kiếm tỏa ra ánh sáng màu tím đậm, hung hăng đón đánh.

"Ầm!"

Hai thanh cự kiếm đồng thời tiêu tán giữa không trung. Lực lượng kinh khủng tán ra xung quanh. Thân thể Tần Hiên như một vệt sao băng, rơi xuống khe núi phía dưới.

Đúng vào lúc này, bạch quang chợt lóe, bảo bảo bất ngờ xuất hiện. Thất thái quang mang phủ xuống, thân hình Tần Hiên đang như sao băng rồi xuống nhất thời chậm dần lại.

"Cảm giác rất quen thuộc."

Nhìn khe núi phía trước, lại nhìn mặt trời chiếu xuống khe núi tản ra ánh sáng màu trắng bệch, Tần Hiên thì thầm tự nói một câu.

Lúc đó, Tần Hiên chợt cảm thấy thân hình căng thẳng. Sau một khắc, hắn cảm giác thân thể hắn bị trói buộc, rồi thẳng xuống khe núi phía dưới.

- Không ổn! Mau đuổi theo!

Hai cường giả bát giai nhìn thấy thân thể Tần Hiên sau khi được thất thái quang mang quán lấy, liền cảm giác không ổn, đồng thời động thân, lao thẳng xuống khe núi bên dưới.

"Đại tinh tinh. Bảo bảo." Lúc này, Tần Hiên đã phát hiện, chính mình, dĩ nhiên trong lúc bất tri bất giác, đã đến trước "Nhà" của bảo bảo. Mà nơi này, bạch cốt rơi rải khắp nơi. Một địa phương tràn ngập nguy hiểm!

"Bảo bảo, chúng ta đi vào!" Nhìn hai cường giả bát giai ở phía sau đang bắn nhanh đến, lại nhìn thoáng qua sắc trời sắp tối, Tần Hiên lộ ra một tia cười nhạt quỷ dị!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lâm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Tuyệt Sát!

"Rắc rắc..."

Hai bát giai cường giả vừa rơi xuống đất, dưới chân bọn họ liền truyền ra tiếng thanh thúy như vật gì đó bị đứt gãy.

Tiếp đó, bọn họ nhìn xuống dưới chân nơi thanh âm phát ra. Sắc mặt lập tức biến đổi.

- Đây là chỗ nào?

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh hãi trong mắt đối phương.

Phóng mắt nhìn ra xung quanh, toàn bộ khe núi đều bị xương cốt trắng như tuyết bao trùm. Một loại khí tức thâm liệt âm trầm từ bên trong khe núi truyền ra, chấn động tâm linh bọn họ.

Một địa phương cực kỳ quý dị! Sắc mặt hai cường giả bát giai liền trở nên ngưng trọng. Bởi vì, họ không ngờ nơi sâu thẳm trong Thượng Đô Sơn lại có một nơi quý dị như vậy. Bọn họ thậm chí chưa từng nghe nói qua.

- Tiểu tử kia chạy vào bên trong kia rồi.

Cường giả bát giai mặc áo màu xám tro nhìn Tần Hiến không ngừng phi như bay vào bên trong khe núi, sắc mặt trầm xuống, nhìn cường giả mặc áo trắng nói:

- Chúng ta có nên đuổi theo hay không?

Sờ dĩ hỏi như vậy, là bởi vì hắn cảm giác được ở địa phương quý dị này có một khí tức, một loại khí tức uy hiếp sinh mạng!

- Nơi này mặc dù quý dị nhưng hắn không có gì nguy hiểm. Mà cho dù có nguy hiểm, hai người chúng ta liên thủ cũng sẽ không e ngại bọn chúng!

- Tiểu tử Tần Hiến này chúng ta phải giết chết! Đuổi theo!

Trong ánh mắt của cường giả bát giai mặc áo bào trắng thoáng hiện ra hàn quang, cuối cùng hạ một quyết định khiến cho cả hai người họ có hơi cũng không kịp.

Sắc trời tối dần! Tần Hiến nhìn thoáng qua sắc trời, đồng thời âm thầm tính toán, rồi quay đầu nhìn hai cường giả bát giai ở phía sau. Đợi đến khi nhìn thấy hai người này dĩ nhiên dừng lại tại cửa khe núi, đôi lông mày không khỏi nhíu lại.

"Dĩ nhiên không đuổi theo, nếu đã như thế..." Đôi lông mày Tần Hiến nhẹ chau lại. Nếu như hai người bọn họ không đuổi theo hắn tiến vào trong, kế hoạch của hắn sợ rằng không thể tiến hành được. Nghĩ tới đây, Tần Hiến đột nhiên dừng lại, mặt lộ ra vẻ khinh thường nhìn hai cường giả bát giai ở phía sau, tựa hồ cười nhạo hai cường giả bát giai nhất gan.

"Hừ!"

Nhìn thấy bộ dạng của Tần Hiến, cường giả bát giai mặc quần áo màu xám tro hừ lạnh một tiếng, không nói một lời, bụng người đuổi theo.

- Cần thận một chút.

Thấy thế cường giả mặc áo trắng vội nhắc nhở, rồi cũng động thân, đuổi theo.

"Đông... Đông..."

Âm thanh như có như không mơ hồ truyền đến....

Lúc này, trên mặt Tần Hiến hiện ra nụ cười khó hiểu, khiến cho hai cường giả bát giai cảm giác đây là nụ cười rất không bình thường.

- Các ngươi ngày hôm nay nhất định phải chết ở đây!

Nhìn hai cường giả bát giai, ngữ khí Tần Hiến bao hàm ý tứ trào phúng. Cường giả bát giai mặc quần áo màu xám tro ở phía sau nhất thời nổi trận lôi đình.

- Tiểu tử hỗn trướng, ngày hôm nay ta không tự tay giết ngươi, ta sẽ không bỏ qua!

Vừa nói, hắn vừa ngưng tụ một đạo kiếm quang cực lớn, hung hăng chém về phía Tần Hiến ở phía trước. Sắc trào phúng càng ngày càng đậm trên mặt Tần Hiến. Thân hình khẽ lay động liền tránh thoát khỏi công kích của đối phương.

- Các ngươi còn chưa phát hiện ra sao?

Sự trào phúng của Tần Hiến càng thêm rõ ràng.

- Biết đây là đâu không? Không biết? Để ta nói cho các ngươi biết vậy. Nơi này, cho dù là cao thủ thần cấp có đến, cũng đều phải nuốt hận. Bằng vào hai người mới đạt cảnh giới bát giai như các ngươi, còn dám kiêu ngạo như thế sao?

Nhìn bộ dạng không chút sợ hãi của Tần Hiến, đôi lông mày của cường giả mặc áo bào trắng hơi nhíu lại. Địa phương này vốn dĩ phi thường quý dị. Hơn nữa, sau khi tiến vào nơi này, loại khí tức thâm liệt khiến cho hắn cảm thấy khó chịu vô cùng!

"Thùng thùng..."

- Thanh âm gì vậy?

Lão giả mặc áo bào trắng rút cuộc biến sắc. Thanh âm nặng nề từ từ rõ ràng này, giống như tiếng bước chân. Đúng, chính là tiếng bước chân.

- Cuối cùng cũng cảm giác được rồi hả?

Tần Hiên khinh thường cười lạnh một tiếng.

- Hào hảo hưởng thụ đi, cầu chúc các người có một bữa tiệc thịnh soạn!

Vừa nói, Tần Hiên vừa vỗ ra một chưởng. Từ khí đông kết, từ khí mệnh mông cuộn cuộn! Khí tức cường đại mà cuồng bạo trong nháy mắt bao trùm khắp trời! Sau một khắc, khí tức khổng lồ này giống như một ngọn núi lớn, hung hăng áp thẳng về phía hai cường giả bát giai.

- Không tự lượng sức!

Cường giả bát giai mặc quần áo màu xám tro hừ lạnh một tiếng, bỏ ra một chưởng.

"Ầm ầm ỳnh..."

Năng lượng cuồng bạo trong nháy mắt trùng kích ra, lực lượng kinh khủng giống như vắn nước, từng đạo chập chồn cuốn ra bốn phương tám hướng.

"Xuy xuy"

Xương cốt rải rác khắp trong khe núi trong nháy mắt bị lực lượng cường đại nghiền nát thành bột mịn.

Ngay khi bỏ ra một đạo năng lượng, Tần Hiên liền lùi nhanh về phía sau thoát đi. Bởi vì, lúc này, Tần Hiên đã phát hiện ở lối vào, đã xuất hiện một đại gia hỏa. Một con hắc tinh tinh thật lớn cao tới ba trượng!

"Rống!"

Đại tinh tinh lúc này vừa kiểm ăn về, lại thấy có con kiến hôi quấy rối trên địa bàn của nó. Tức thì nổi giận, đại tinh tinh gầm lớn một tiếng! Đồng thời, bước thẳng về phía hai nhân loại nhỏ bé trong tầm mắt, nhào đến.

Còn chưa tới gần, hai bàn tay to lớn liền như một tòa đại sơn, hung hăng vỗ xuống.

Đột nhiên bị tiếng rống giận như sấm sét làm cho hoảng sợ, hai cường giả bát giai đồng thời thất kinh, sau đó quay đầu lại. Sau một khắc, bọn họ kinh hãi phát hiện ra, một bàn tay thật lớn trực tiếp xé rách không gian, xuất hiện tại đỉnh đầu bọn họ. Bàn tay thật lớn này không chỉ giống như một đám mây đen che lấp bầu trời, càng thấu phát ra một hồi khí tức kinh khủng!

Hai người trong lòng hoảng hốt, trở tay không kịp, đem lực lượng của mình đề kháng tới cực hạn, bỏ ra hai đạo lực lượng kinh khủng, đánh thẳng về phía cự chưởng đang áp xuống.

"Xuy xuy..."

Sau một khắc, mặt hai người bọn họ lộ ra một màu xám ngắt. Chính mình chém ra năm đạo năng lượng còn chưa kịp đụng tới cự chưởng kia, đã bị năng lượng từ bên ngoài cự chưởng đó xé nát!

- Đi!

Cường giả áo bào trắng hét lớn một tiếng, liền phi người chạy trốn. Mà cường giả mặc quần áo xám lại có chút do dự. Nhưng chính một chút do dự này thì đại chưởng từ trên bầu trời cũng đã hung hăng vỗ xuống.

"Hừ!"

Một âm thanh trầm muộn vang lên, cường giả mặc quần áo màu xám trực tiếp bị cự chưởng đập xuống thành thịt vụn! Đồng thời, lão giả áo bào trắng cũng sớm chìm trong lực lượng từ cự chưởng tỏa ra, kêu lên một tiếng đau đớn, liền giống như miếng bông rách bị đánh bay ra ngoài.

"Rống!"

Ánh mắt đại tinh tinh lộ ra quang mang huyết tinh tàn bạo, cự chưởng vòng lại chuyển phương hướng..

"Ầm!"

Lại một âm thanh trầm đục nữa vang lên, lão giả áo bào trắng liền bị bắn trúng! Kêu thảm một tiếng, máu tươi từ miệng lão giả áo bào trắng mạnh phun ra ngoài. Sau đó hần nhanh chóng phóng sang bên cạnh chạy đi.

Đại tinh tinh lần nữa hưng phấn, nổi giận gầm lên một tiếng, đại chưởng vung lên. Lực lượng kinh khủng mà cuồng bạo trùng kích ra, trực tiếp chém chết cường giả bát giai mặc áo bào trắng.

Mà lúc này, Tần Hiên đã lao vào rất sâu bên trong rừng rậm, tiếp đó cúi người xuống, chui vào trong một cái động nhỏ!

PS: Quyển này rốt cuộc cũng kết thúc. Mà Tần Hiên cũng thoát khỏi số phận bị truy sát. Đương nhiên, ngay từ đầu, Tần Hiên đã bị truy sát, Như vậy mọi người sẽ cảm thấy vô cùng khó chịu. Thế nhưng, đây là ốc sên có ý đặt ra. Tại truy sát cùng trong chiến đấu lớn dần lên ! Kinh lịch qua nhiều chuyện như vậy tình sau khi, Tần Hiên đã bắt đầu từng bước cường đại Đứng lên .

Đương nhiên, này thoát nhìn sẽ làm đại gia có chút phiền muộn. Thế nhưng, từ tiếp theo quyển trong bắt đầu, đem sẽ không lần thứ hai xuất hiện loại này khiến người ta phiền muộn đích tình lễ. Tiếp theo quyển, chúng ta diễn viên sẽ chân chính phát uy.

Và lại, đại gia lưu ý đến không có, đệ thất mười sáu chương cuối cùng xuất hiện này hai người thần bí nữ tử cùng diễn viên lại là cái gì quan hệ? Diễn viên, thực sự chỉ là từ địa cầu xuyên qua đến dị giới trong tối đơn giản như vậy? Đáp án hiển nhiên có hay không bình tĩnh!

Tất cả, sẽ chậm rãi trôi lên mặt nước. Diễn viên đích thực chính bản thân phần, cũng đem bắt đầu với đại gia gặp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Lân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.